ΓΙΩΡΓΟΣ Ε. ΤΑΧΛΑΜΠΟΥΡΗΣ E-mail: giorgos@greekbiblos.gr
Τηλ. 0945 356806

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, Μεταγλώττιση Α’, έκδοση 1991.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

Η γενεαλογία του Ιησού Χριστού

(Λκ. 3:23-38)

1

Η βίβλος *της* γενεαλογίας *του* Ιησού Χριστού, *του* γιου του Δαβίδ, γιου *του* Αβραάμ.
2 *Ο* Αβραάμ γέννησε τον Ισαάκ, και *ο* Ισαάκ γέννησε τον Ιακώβ, και *ο* Ιακώβ γέννησε
τον Ιούδα και τους αδελφούς του, 3 και *ο* Ιούδας γέννησε το Φάρες και το Ζάρα από τη
Θαμάρ, και *ο* Φάρες γέννησε τον Εσρώμ, και *ο* Εσρώμ γέννησε τον Αράμ, 4 και *ο* Αράμ
γέννησε τον Αμιναδάβ, και *ο* Αμιναδάβ γέννησε το Ναασσών, και *ο* Ναασσών γέννησε
το Σαλμών, 5 και *ο* Σαλμών γέννησε το Βόες από τη Ραχάβ, και *ο* Βόες γέννησε τον Ιωβήδ
από τη Ρουθ, και *ο* Ιωβήδ γέννησε τον Ιεσσαί, 6 και *ο* Ιεσσαί γέννησε το Δαβίδ το βασιλιά.
Και *ο* Δαβίδ γέννησε το Σολομώντα από τη *γυναίκα* του Ουρία, 7 και *ο* Σολομώντας
γέννησε το Ροβοάμ, και *ο* Ροβοάμ γέννησε τον Αβιά, και *ο* Αβιά γέννησε τον Ασάφ, 8 και
ο Ασάφ γέννησε τον Ιωσαφάτ, και *ο* Ιωσαφάτ γέννησε τον Ιωράμ, και *ο* Ιωράμ γέννησε τον
Οζία, 9 και *ο* Οζίας γέννησε τον Ιωαθάμ, και *ο* Ιωαθάμ γέννησε τον Αχάζ, και *ο* Αχάζ
γέννησε τον Εζεκία, 10 και *ο* Εζεκίας γέννησε το Μανασσή, και *ο* Μανασσής γέννησε τον
Αμώς, και *ο* Αμώς γέννησε τον Ιωσία, 11 και *ο* Ιωσίας γέννησε τον Ιεχονία και τους
αδελφούς του κατά τη μετοικεσία στη Βαβυλώνα.
12 Μετά λοιπόν τη μετοικεσία στη Βαβυλώνα *ο* Ιεχονίας γέννησε το Σαλαθιήλ, και *ο*
Σαλαθιήλ γέννησε το Ζοροβαβέλ, 13 και *ο* Ζοροβαβέλ γέννησε τον Αβιούδ, και *ο* Αβιούδ
γέννησε τον Ελιακίμ, και *ο* Ελιακίμ γέννησε τον Αζώρ, 14 και *ο* Αζώρ γέννησε το Σαδώκ,
και *ο* Σαδώκ γέννησε τον Αχίμ, και *ο* Αχίμ γέννησε τον Ελιούδ, 15 και *ο* Ελιούδ γέννησε
τον Ελεάζαρ, και *ο* Ελεάζαρ γέννησε το Ματθάν, και *ο* Ματθάν γέννησε τον Ιακώβ, 16 και
ο Ιακώβ γέννησε τον Ιωσήφ τον άντρα *της* Μαρίας, από την οποία γεννήθηκε *ο* Ιησούς, ο
λεγόμενος Χριστός.
17 Όλες λοιπόν οι γενιές από *τον* Αβραάμ ως *το* Δαβίδ *είναι* δεκατέσσερις γενιές, και
από *το* Δαβίδ ως τη μετοικεσία στη Βαβυλώνα *είναι* δεκατέσσερις γενιές, και από τη
μετοικεσία στη Βαβυλώνα ως το Χριστό *είναι* δεκατέσσερις γενιές.

Η γέννηση του Ιησού Χριστού

(Λκ. 2:1-7)

18 Και η γέννηση του Ιησού Χριστού έγινε κατ’ αυτόν τον τρόπο: Όταν μνηστεύτηκε η
μητέρα του *η* Μαρία με τον Ιωσήφ, πριν αυτοί να συνευρεθούν, βρέθηκε να έχει *παιδί* στην
κοιλιά *της* από *το* Άγιο Πνεύμα. 19 Και *ο* Ιωσήφ ο άντρας της, επειδή ήταν δίκαιος και δεν
ήθελε να τη διαπομπεύσει, αποφάσισε να την αποδιώξει κρυφά. 20 Ενώ λοιπόν σκεφτόταν
αυτά, ιδού, άγγελος Κυρίου φάνηκε σ’ αυτόν στο όνειρό *του*, λέγοντας: «Ιωσήφ, γιε *του*
Δαβίδ, μη φοβηθείς να παραλάβεις *τη* Μαρία τη γυναίκα σου. Γιατί αυτό που μέσα της
γεννήθηκε είναι από Πνεύμα Άγιο. 21 Και θα γεννήσει γιο, και θα καλέσεις το όνομά του
Ιησού, γιατί αυτός θα σώσει το λαό του από τις αμαρτίες τους». 22 Και όλ’ αυτά έχουν

γίνει, για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον Κύριο μέσω του προφήτη, όταν
έλεγε:

23 **Ιδού, η παρθένος θα έχει** *παιδί* **στην κοιλιά**
και θα γεννήσει γιο
και θα καλέσουν το όνομά του Εμμανουήλ,

που όταν ερμηνεύεται σημαίνει: **Ο Θεός** *είναι* **μαζί μας**. 24 Και όταν σηκώθηκε ο Ιωσήφ
από τον ύπνο, έκανε όπως τον πρόσταξε ο άγγελος του Κυρίου και παρέλαβε τη γυναίκα
του, 25 και δε γνώριζε αυτήν, ωσότου γέννησε γιο. Και κάλεσε το όνομά του Ιησού.

Η επίσκεψη των μάγων

2

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 2

Όταν λοιπόν ο Ιησούς γεννήθηκε στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας κατά *τις* ημέρες του βασιλιά
Ηρώδη, ιδού μάγοι από *τα* ανατολικά παρουσιάστηκαν στα Ιεροσόλυμα, 2 λέγοντας: «Πού
είναι ο βασιλιάς των Ιουδαίων που γεννήθηκε; Γιατί είδαμε τον αστέρα του στην ανατολή
και ήρθαμε να τον προσκυνήσουμε». 3 Όταν όμως *το* άκουσε ο βασιλιάς Ηρώδης,
ταράχτηκε και όλα *τα* Ιεροσόλυμα μαζί του. 4 Και αφού σύναξε όλους τους αρχιερείς και
τους γραμματείς του λαού, ζητούσε να μάθει από αυτούς πού γεννιέται ο Χριστός. 5 Αυτοί
του είπαν: «Στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας. Γιατί έτσι είναι γραμμένο μέσω του προφήτη:

6 **Κι εσύ Βηθλεέμ, γη** *του* Ιούδα**,**
καθόλου **ελάχιστη** δεν **είσαι**
μεταξύ των ηγεμονικών *πόλεων του* **Ιούδα.**
Γιατί από σένα θα εξέλθει ηγέτης,
που θα ποιμάνει το λαό μου τον Ισραήλ».

7 Τότε *ο* Ηρώδης κάλεσε κρυφά τους μάγους και εξακρίβωσε από αυτούς το χρόνο που
φαινόταν ο αστέρας. 8 Κατόπιν τους έστειλε στη Βηθλεέμ και είπε: «Πορευτείτε και
εξετάστε ακριβώς για το παιδί. Και όταν *το* βρείτε, να μου *το* αναγγείλετε, για να έρθω κι
εγώ να το προσκυνήσω». 9 Αυτοί, αφού άκουσαν το βασιλιά, έφυγαν. Και ιδού, ο αστέρας
που είδαν στην ανατολή προχωρούσε μπροστά τους, ωσότου ήρθε και στάθηκε πάνω *εκεί*
όπου ήταν το παιδί. 10 Όταν είδαν λοιπόν τον αστέρα, χάρηκαν με πάρα πολύ μεγάλη
χαρά. 11 Και ήρθαν στην οικία και είδαν το παιδί μαζί με *τη* Μαρία, τη μητέρα του. Και
αφού έπεσαν, το προσκύνησαν και άνοιξαν τους θησαυρούς τους και του πρόσφεραν δώρα:
χρυσό και λιβάνι και σμύρνα. 12 Και επειδή τους πρόσταξε *ο Θεός* κατά *το* όνειρο να μην
επιστρέψουν προς *τον* Ηρώδη, αναχώρησαν από άλλη οδό για τη χώρα τους.

Η φυγή στην Αίγυπτο

13 Όταν λοιπόν αυτοί αναχώρησαν, ιδού, άγγελος Κυρίου φάνηκε κατά *το* όνειρο στον
Ιωσήφ, λέγοντας: «Σήκω, παράλαβε το παιδί και τη μητέρα του και φεύγε για *την* Αίγυπτο·
και να είσαι εκεί ωσότου σου πω. Γιατί μέλλει *ο* Ηρώδης να ζητά το παιδί, για να το
σκοτώσει». 14 Εκείνος αφού σηκώθηκε, παράλαβε νύχτα το παιδί και τη μητέρα του και
αναχώρησε για *την* Αίγυπτο. 15 Και ήταν εκεί ως το θάνατο *του* Ηρώδη – για να
εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από *τον* Κύριο μέσω του προφήτη, όταν έλεγε: **Από** *την*
Αίγυπτο κάλεσα τον Υιό μου.

Η σφαγή των νηπίων

16 Τότε *ο* Ηρώδης, επειδή είδε ότι εμπαίχτηκε από τους μάγους, θύμωσε πολύ και
απέστειλε και σκότωσε όλα τα *αρσενικά* παιδιά που *ήταν* στη Βηθλεέμ και σε όλα τα όριά
της, *όσα ήταν* από δύο ετών και κάτω, σύμφωνα με το χρόνο που εξακρίβωσε από τους
μάγους. 17 Τότε εκπληρώθηκε αυτό που ειπώθηκε μέσω *του* Ιερεμία του προφήτη, όταν
έλεγε:

18 **Φωνή στη Ραμά ακούστηκε,**
κλάμα και οδυρμός πολύς**.**
Η **Ραχήλ** *είναι* **που κλαίει τα τέκνα της,**
και δεν ήθελε να παρηγορηθεί,
γιατί δεν υπάρχουν.

Επιστροφή από την Αίγυπτο

19 Και όταν πέθανε ο Ηρώδης, ιδού, άγγελος Κυρίου φάνηκε κατά *τη διάρκεια ενός*
ονείρου στον Ιωσήφ, 20 λέγοντας: «Σήκω[9], παράλαβε το παιδί και τη μητέρα του και
πήγαινε στη γη Ισραήλ. Γιατί έχουν πεθάνει αυτοί που ζητούν τη ζωή του παιδιού». 21
Εκείνος, αφού σηκώθηκε, παράλαβε το παιδί και τη μητέρα του και εισήλθε στη γη
Ισραήλ. 22 Αλλά όταν άκουσε ότι *ο* Αρχέλαος βασιλεύει στην Ιουδαία αντί για τον πατέρα
του *τον* Ηρώδη, φοβήθηκε να πάει εκεί. Και επειδή τον πρόσταξε *ο Θεός* κατά *τη διάρκεια*
ενός ονείρου, αναχώρησε για τα μέρη της Γαλιλαίας, 23 και ήρθε και κατοίκησε σε *μια*
πόλη που λέγεται Ναζαρέτ – για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε μέσω των προφητών,
ότι θα κληθεί Ναζωραίος.

Το κήρυγμα του Ιωάννη του Βαπτιστή

(Μκ. 1:1-8, Λκ. 3:1-9, 15-17, Ιν. 1:19-28)

3

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 3

Τις ημέρες λοιπόν εκείνες, παρουσιάζεται *ο* Ιωάννης ο Βαπτιστής κηρύττοντας στην
έρημο της Ιουδαίας 2 και λέγοντας: «Μετανοείτε˙ γιατί έχει πλησιάσει η βασιλεία των
ουρανών». 3 Γιατί γι’ αυτόν είναι που ειπώθηκε μέσω *του* Ησαΐα του προφήτη, όταν έλεγε:

Φωνή *ενός* **που φωνάζει δυνατά στην έρημο:**
«Ετοιμάστε την οδό *του* **Κυρίου,**
ίσια κάνετε τα μονοπάτια του**».**

4 Αυτός λοιπόν ο Ιωάννης είχε το ένδυμά του από τρίχες καμήλας και ζώνη δερμάτινη
γύρω από τη μέση του, ενώ η τροφή του ήταν ακρίδες και μέλι άγριο. 5 Τότε πορεύονταν
έξω προς αυτόν *τα* Ιεροσόλυμα και όλη η Ιουδαία και όλα τα περίχωρα του Ιορδάνη, 6 και
βαφτίζονταν στον Ιορδάνη ποταμό από αυτόν, αφού εξομολογούνταν τις αμαρτίες τους.

7 Και επειδή είδε πολλούς από τους Φαρισαίους και *τους* Σαδουκκκαίους να έρχονται
για το βάφτισμά του, τους είπε: «Γεννήματα εχιδνών, ποιος σας υπέδειξε, για να ξεφύγετε
από τη μελλοντική οργή; 8 Κάντε λοιπόν καρπό άξιο της μετάνοιας 9 και μη νομίσετε *ότι*
μπορείτε να λέτε μέσα σας: “Πατέρα έχουμε τον Αβραάμ”. Γιατί σας λέω ότι δύναται ο
Θεός από τους λίθους τούτους να εγείρει τέκνα στον Αβραάμ. 10 Ήδη, λοιπόν, το πελέκι

βρίσκεται κοντά στη ρίζα των δέντρων. Επομένως, κάθε δέντρο που δεν κάνει καρπό
καλό κόβεται εντελώς και ρίχνεται στη φωτιά. 11 Εγώ, βέβαια, σας βαφτίζω μέσα σε
νερό για μετάνοια, αλλά αυτός που έρχεται ύστερα από εμένα είναι ισχυρότερός μου, του
οποίου δεν είμαι ικανός να βαστάξω τα υποδήματα. Αυτός θα σας βαφτίσει μέσα σε
Πνεύμα Άγιο και σε φωτιά. 12 Αυτού το φτυάρι *είναι* στο χέρι του, *για να λιχνίσει*, και θα
καθαρίσει εντελώς το αλώνι του και θα συνάξει το σιτάρι του στην αποθήκη, ενώ το άχυρο
θα *το* κατακάψει με φωτιά άσβεστη».

Το βάπτισμα του Ιησού

(Μκ. 1:9-11, Λκ. 3:21-22)

13 Τότε παρουσιάζεται ο Ιησούς από τη Γαλιλαία στον Ιορδάνη προς τον Ιωάννη, για να
βαφτιστεί από αυτόν. 14 Αλλά ο Ιωάννης τον εμπόδιζε *επίμονα* λέγοντας: «Εγώ έχω
ανάγκη από σένα να βαφτιστώ, κι εσύ έρχεσαι προς εμένα;» 15 Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς
και είπε προς αυτόν: «Άφησε τώρα *αυτά*, γιατί έτσι πρέπει, για να εκπληρώσουμε όλη *τη*
δικαιοσύνη». Τότε *ο Ιωάννης* τον αφήνει. 16 Και μόλις βαφτίστηκε ο Ιησούς, ευθύς
ανέβηκε από το νερό. Και ιδού, ανοίχτηκαν σ' αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του
Θεού να κατεβαίνει σαν περιστέρι και να έρχεται πάνω του. 17 Και ιδού, φωνή από τους
ουρανούς που λέει: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα».

Οι πειρασμοί του Ιησού

(Μκ. 1:12-13, Λκ. 4:1-13)

4

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 4

Τότε ο Ιησούς φέρθηκε πάνω στην έρημο από το Πνεύμα, για να πειραχτεί από το
Διάβολο. 2 Και αφού νήστεψε σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες, ύστερα πείνασε. 3
Τότε προσήλθε ο Πειραχτής και του είπε: «Αν Υιός είσαι του Θεού, πες ώστε οι λίθοι
αυτοί να γίνουν άρτοι». 4 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: «Είναι γραμμένο:

Με άρτο μόνο δε θα ζήσει ο άνθρωπος,
αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει
από *το* **στόμα** *του* **Θεού».**

5 Τότε τον παραλαβαίνει ο Διάβολος και *τον μεταφέρει* στην άγια πόλη και τον έστησε
πάνω στο πτερύγιο του ναού 6 και του λέει: «Αν είσαι Υιός του Θεού, ρίξε *τον* εαυτό σου
κάτω. Γιατί είναι γραμμένο:

Στους αγγέλους του θα δώσει εντολή για σένα
και **πάνω στα χέρια** *τους* **θα σε σηκώσουν,**
μην τυχόν σκοντάψεις σε λίθο το πόδι σου».

7 Του είπε ο Ιησούς: «Πάλι είναι γραμμένο:

Δε θα πειράξεις *τον* **Κύριο το Θεό σου».**

8 Πάλι τον παραλαβαίνει ο Διάβολος σε όρος πολύ ψηλό και του δείχνει όλες τις
βασιλείες του κόσμου και τη δόξα τους, 9 και του είπε: «Αυτά όλα θα σου *τα* δώσω, αν

πέσεις και με προσκυνήσεις». 10 Τότε του λέει ο Ιησούς: «Πήγαινε Σατανά. Γιατί είναι
γραμμένο:

Κύριο το Θεό σου να προσκυνήσεις
και αυτόν μόνο **να λατρέψεις».**

11 Τότε τον αφήνει ο Διάβολος, και ιδού άγγελοι πλησίασαν και τον υπηρετούσαν.

Η αρχή της διακονίας στη Γαλιλαία

(Μκ. 1:14-15, Λκ. 4:14-15)

12 Όταν άκουσε λοιπόν *ο Ιησούς* ότι *ο* Ιωάννης παραδόθηκε *στη φυλακή*, αναχώρησε για
τη Γαλιλαία. 13 Και αφού εγκατέλειψε τη Ναζαρέτ, ήρθε και κατοίκησε στην Καπερναούμ,
την παραθαλάσσια, μέσα στα όρια *της γης των φυλών* Ζαβουλών και Νεφθαλίμ. 14 Για να
εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε μέσω *του* Ησαΐα του προφήτη, όταν έλεγε:

15 **Γη** *του* **Ζαβουλών και γη** *του* **Νεφθαλίμ,**
η **οδός** *δίπλα στη* **θάλασσα, πέρα από τον Ιορδάνη,**
η **Γαλιλαία των εθνικών –**
16 **ο λαός που κάθεται στο σκοτάδι,**
είδε μεγάλο φως,
και σ' αυτούς που κάθονται σε χώρα
και σε σκιά θανάτου
φως ανάτειλε γι' αυτούς.

17 Από τότε άρχισε ο Ιησούς να κηρύττει και να λέει: «Μετανοείτε· γιατί έχει πλησιάσει
η βασιλεία των ουρανών».

Το κάλεσμα των τεσσάρων ψαράδων

(Μκ. 1:16-20, Λκ. 5:1-11)

18 Περπατώντας λοιπόν δίπλα στη λίμνη της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, *το* Σίμωνα,
το λεγόμενο Πέτρο, και *τον* Ανδρέα τον αδελφό του να ρίχνουν *το* δίχτυ στη λίμνη· γιατί
ήταν ψαράδες. 19 Και τους λέει: «Ελάτε πίσω μου, και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων».
20 Εκείνοι αμέσως άφησαν τα δίχτυα και τον ακολούθησαν. 21 Και αφού προχώρησε από
εκεί, είδε άλλους δύο αδελφούς, *τον* Ιάκωβο το *γιο* του Ζεβεδαίου και *τον* Ιωάννη τον
αδελφό του, να διορθώνουν τα δίχτυα τους μέσα στο πλοίο μαζί με *το* Ζεβεδαίο τον πατέρα
τους, και τους κάλεσε. 22 Εκείνοι αμέσως άφησαν το πλοίο και τον πατέρα τους, και τον
ακολούθησαν.

Η περιοδεία στη Γαλιλαία

(Λκ. 6:17-19)

23 Και περιόδευε σε όλη τη Γαλιλαία διδάσκοντας στις συναγωγές τους και κηρύττοντας
το ευαγγέλιο της βασιλείας και θεραπεύοντας κάθε νόσο και κάθε αδυναμία στο λαό. 24
Και ήρθε μακριά η φήμη του σε όλη τη Συρία. Και έφεραν προς αυτόν όλους όσοι ήταν σε
κακή κατάσταση από ποικίλες νόσους και υπέφεραν από βασανιστικές ασθένειες και
δαιμονισμένους και σεληνιασμένους και παράλυτους, και τους θεράπευσε. 25 Και τον

ακολούθησαν πολλά πλήθη από τη Γαλιλαία και *τη* Δεκάπολη και *τα* Ιεροσόλυμα και *την* Ιουδαία και πέρα από τον Ιορδάνη.

Η επί του Όρους Ομιλία

(Ματθαίος 5-7)

5

Και όταν είδε τα πλήθη, ανέβηκε στο όρος και, αφού κάθισε, τον πλησίασαν οι μαθητές
του. 2 Και *τότε* άνοιξε το στόμα του και τους δίδασκε λέγοντας:

Οι Μακαρισμοί

(Λκ. 6:20-23)

3 «Μακάριοι οι φτωχοί στο πνεύμα,
γιατί δική τους είναι η βασιλεία των ουρανών.
4 Μακάριοι όσοι πενθούν,
γιατί αυτοί θα παρηγορηθούν.
5 Μακάριοι οι πράοι,
γιατί αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη.
6 Μακάριοι όσοι πεινούν και διψούν τη δικαιοσύνη,
γιατί αυτοί θα χορταστούν.
7 Μακάριοι οι ελεήμονες,
γιατί αυτοί θα ελεηθούν.
8 Μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά,
γιατί αυτοί θα δουν το Θεό.
9 Μακάριοι οι ειρηνοποιοί,
γιατί αυτοί θα κληθούν γιοι Θεού.
10 Μακάριοι οι καταδιωγμένοι εξαιτίας δικαιοσύνης,
γιατί δική τους είναι η βασιλεία των ουρανών.

11 Μακάριοι είστε, όταν σας βρίσουν και *σας* καταδιώξουν και πούνε κάθε κακό
πράγμα εναντίον σας, λέγοντας ψέματα εξαιτίας μου. 12 Χαίρετε και αγαλλιάζετε, γιατί
ο μισθός σας *είναι* πολύς στους ουρανούς. Γιατί έτσι καταδίωξαν τους προφήτες που *ήταν*
πριν από εσάς».

Το αλάτι και το φως

(Μκ. 9:50, Λκ. 14:34-35)

13 «Εσείς είστε το αλάτι της γης. Αν όμως το αλάτι αλλοιωθεί, με τι θα ξαναγίνει
αλμυρό; Σε τίποτα δεν αξίζει πια παρά *μόνο*, αφού πεταχτεί έξω, να καταπατιέται από τους
ανθρώπους. 14 Εσείς είστε το φως του κόσμου. Δε δύναται πόλη να κρυφτεί, όταν
βρίσκεται πάνω σε όρος. 15 Ούτε ανάβουν λύχνο και τον θέτουν κάτω από το μόδι, αλλά
πάνω στο λυχνοστάτη και *έτσι* λάμπει σε όλους όσοι *είναι* μέσα στην οικία. 16 Έτσι ας

λάμψει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που *είναι* στους ουρανούς».

Ο Νόμος

17 «Μη νομίσετε ότι ήρθα να καταλύσω το νόμο ή τους προφήτες. Δεν ήρθα να καταλύσω, αλλά να συμπληρώσω. 18 Γιατί αλήθεια σας λέω: ωσότου παρέλθει ο ουρανός και η γη, ένα γιώτα ή μια κεραία δε θα παρέλθει από το νόμο, ωσότου όλα γίνουν. 19 Όποιος λοιπόν παραβεί μία από τις εντολές αυτές που είναι πάρα πολύ μικρές και διδάξει έτσι τους ανθρώπους, πάρα πολύ μικρός θα κληθεί στη βασιλεία των ουρανών. Όποιος όμως *τις* εφαρμόσει και *τις* διδάξει, αυτός μεγάλος θα κληθεί στη βασιλεία των ουρανών. 20 Γιατί σας λέω ότι αν δεν περισσέψει η δικαιοσύνη σας περισσότερο *εκείνης* των γραμματέων και *των* Φαρισαίων, δε θα εισέλθετε στη βασιλεία των ουρανών».

Η οργή

21 «Ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους: **Μη φονεύσεις**, και, "όποιος φονεύσει θα είναι ένοχος στο δικαστήριο". 22 Εγώ όμως σας λέω ότι καθένας που οργίζεται με τον αδελφό του [χωρίς λόγο] ένοχος θα είναι στο δικαστήριο. Και όποιος πει στον αδελφό του: "Ρακά", ένοχος θα είναι στο συνέδριο. Όποιος όμως πει: "Μωρέ", ένοχος θα είναι για τη γέεννα της φωτιάς. 23 Αν προσφέρεις, λοιπόν, το δώρο σου πάνω στο θυσιαστήριο κι εκεί θυμηθείς ότι ο αδελφός σου έχει κάτι εναντίον σου, 24 άφησε εκεί το δώρο σου μπροστά στο θυσιαστήριο και πήγαινε, πρώτα συμφιλιώσου με τον αδελφό σου, και τότε έλα και πρόσφερε το δώρο σου. 25 Να είσαι ευνοϊκός με τον αντίδικό σου γρήγορα, ωσότου είσαι μαζί του στο δρόμο, μην τυχόν σε παραδώσει ο αντίδικος στον κριτή και ο κριτής στο δεσμοφύλακα και ριχτείς στη φυλακή. 26 Αλήθεια σου λέω, δε θα εξέλθεις από εκεί, ωσότου αποδώσεις την τελευταία δραχμή».

Η μοιχεία

27 «Ακούσατε ότι ειπώθηκε: **Μη μοιχέψεις**. 28 Εγώ όμως σας λέω ότι καθένας που βλέπει γυναίκα, με σκοπό να επιθυμήσει αυτήν, ήδη μοίχεψε *με* αυτή μέσα στην καρδιά του. 29 Και αν ο οφθαλμός σου ο δεξιός σε σκανδαλίζει, βγάλε τον και ρίξε *τον μακριά* από εσένα. Γιατί σε συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου και να μη ριχτεί όλο το σώμα σου στη γέεννα. 30 Και αν το δεξί σου χέρι σε σκανδαλίζει, κόψε το εντελώς και ρίξε *το μακριά* από εσένα. Γιατί σε συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου και να μην πάει όλο το σώμα σου στη γέεννα[40]».

Το διαζύγιο

(Μτ. 19:9, Μκ. 10:11-12, Λκ. 16:18)

31 «Ειπώθηκε επίσης: **Όποιος αποδιώξει τη γυναίκα του ας της δώσει έγγραφο διαζυγίου.** 32 Κι εγώ σας λέω ότι καθένας που αποδιώχνει τη γυναίκα του εκτός από λόγο πορνείας/ την κάνει να μοιχευτεί. Και όποιος νυμφευτεί αποδιωγμένη, μοιχεύεται».

Οι όρκοι

33 «Πάλι ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους: **Μην επιορκήσεις,** αλλά **να**
αποδώσεις στον Κύριο τους όρκους σου. 34 Εγώ όμως σας λέω να μην ορκιστείτε
καθόλου. Μήτε στον ουρανό, γιατί είναι θρόνος του Θεού· 35 μήτε στη γη, γιατί είναι
υποπόδιο των ποδιών του· μήτε στα Ιεροσόλυμα, γιατί είναι πόλη του μεγάλου βασιλιά· 36
μήτε στο κεφάλι σου να ορκιστείς, γιατί δε δύνασαι μία τρίχα να κάνεις λευκή ή μαύρη.
37 Ας είναι λοιπόν ο λόγος σας, ναι *και να εννοεί* ναι, όχι *και να εννοεί* όχι. Ενώ ό,τι *είναι*
περισσότερο από αυτά προέρχεται από τον Πονηρό».

Τα αντίποινα

(Λκ. 6:29-30)

38 «Ακούσατε ότι ειπώθηκε: **Οφθαλμός αντί για οφθαλμό** και **δόντι αντί για δόντι.** 39
Εγώ όμως σας λέω να μην αντισταθείτε στον κακό *άνθρωπο*· αλλά σε όποιον σε
χαστουκίζει στο δεξί *μέρος του* σαγονιού σου στρέψε του και το άλλο. 40 Και σ' αυτόν
που θέλει να δικαστεί μ' εσένα και να πάρει το πουκάμισό σου άσε του και το πανωφόρι.
41 Και με όποιον σε αγγαρέψει ένα μίλι, πήγαινε μαζί του δύο. 42 Σ' όποιον σου ζητάει
δώσε, και αυτόν που θέλει από εσένα να δανειστεί μην *τον* αποστραφείς».

Αγάπη για τους εχθρούς

(Λκ. 6:27-28, 32-36)

43 «Ακούσατε ότι ειπώθηκε: **Να αγαπήσεις τον πλησίον σου** και να μισήσεις τον εχθρό σου.
44 Εγώ όμως σας λέω, αγαπάτε τους εχθρούς σας και προσεύχεστε για όσους σας
καταδιώκουν, 45 για να γίνετε γιοι του Πατέρα σας που *είναι* στους ουρανούς, γιατί τον
ήλιο του *τον* ανατέλλει πάνω σε κακούς και καλούς και βρέχει πάνω σε δίκαιους και
άδικους. 46 Γιατί αν αγαπήσετε όσους σας αγαπούν, ποιο μισθό *θέλετε να* έχετε; Και οι
τελώνες το ίδιο δεν κάνουν; 47 Και αν χαιρετήσετε τους αδελφούς σας μόνο, τι
περισσότερο κάνετε; Και οι εθνικοί το ίδιο δεν κάνουν; 48 Να είστε λοιπόν εσείς τέλειοι
όπως ο Πατέρας σας ο ουράνιος είναι τέλειος».

Η ελεημοσύνη

6

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 6

«Προσέχετε μάλιστα τη δικαιοσύνη σας να μην *την* κάνετε μπροστά στους ανθρώπους,
για να σας δουν *με θαυμασμό*. Ειδεμή, βέβαια, μισθό δεν έχετε από τον Πατέρα σας που
είναι στους ουρανούς.

2 Όταν λοιπόν κάνεις ελεημοσύνη, μη σαλπίσεις μπροστά σου όπως ακριβώς κάνουν οι
υποκριτές στις συναγωγές και στα δρομάκια, για να δοξαστούν από τους ανθρώπους.
Αλήθεια σας λέω, έχουν πάρει πλήρως το μισθό τους. 3 Εσύ, όμως, όταν κάνεις
ελεημοσύνη, ας μη γνωρίζει το αριστερό σου τι κάνει το δεξί σου *χέρι*, 4 για να γίνεται η
ελεημοσύνη σου στα κρυφά. Και ο Πατέρας σου που βλέπει στα κρυφά θα σου αποδώσει».

Η προσευχή

(Λκ. 11:2-4)

5 «Και όταν προσεύχεστε, μην είστε όπως οι υποκριτές. Επειδή τους αρέσει να
προσεύχονται στημένοι *όρθιοι* στις συναγωγές και στις γωνίες των πλατειών, για να
φανούν στους ανθρώπους. Αλήθεια σας λέω, έχουν πάρει πλήρως το μισθό τους. 6 Εσύ
όμως, όταν προσεύχεσαι, είσελθε στο απόμερό σου δωμάτιο και, αφού κλείσεις τη θύρα
σου, προσευχήσου στον Πατέρα σου που είναι στα κρυφά. Και ο Πατέρας σου που βλέπει
στα κρυφά θα σου αποδώσει. 7 Και όταν προσεύχεστε, μην περιττολογήσετε όπως ακριβώς
οι εθνικοί, γιατί *αυτοί* νομίζουν ότι με την πολυλογία τους θα εισακουστούν. 8 Μη λοιπόν
ομοιωθείτε με αυτούς. Γιατί ξέρει ο Πατέρας σας αυτά που έχετε ανάγκη, προτού εσείς τα
ζητήσετε από αυτόν. 9 Έτσι, λοιπόν, εσείς να προσεύχεστε:

Πατέρα μας που *είσαι* στους ουρανούς,
ας αγιαστεί το όνομά σου·
10 ας έρθει η βασιλεία σου,
ας γίνει το θέλημά σου,
όπως στον ουρανό *έτσι* και πάνω στη γη.
11 Τον άρτο μας για την ερχόμενη ημέρα,
δώσε μας σήμερα.
12 Και άφησε από εμάς τις οφειλές μας,
όπως κι εμείς αφήσαμε από τους οφειλέτες μας.
13 Και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό,
αλλά σώσε μας από τον Πονηρό.
[Γιατί δική σου είναι η βασιλεία και η δύναμη
και η δόξα στους αιώνες. Αμήν.]

14 Γιατί αν αφήσετε στους ανθρώπους παραπτώματα αυτών, θα *τα* αφήσει και σ' εσάς ο
Πατέρας σας ο ουράνιος. 15 Αν όμως δεν *τα* αφήσετε στους ανθρώπους, ούτε ο Πατέρας
σας θα αφήσει τα δικά σας παραπτώματα».

Η νηστεία

16 «Και όταν νηστεύετε, μη γίνεστε όπως οι υποκριτές σκυθρωποί· γιατί αφήνουν
άπλυτα τα πρόσωπά τους, για να φανούν στους ανθρώπους πως νηστεύουν. Αλήθεια σας
λέω, έχουν πάρει πλήρως το μισθό τους. 17 Εσύ, όμως, όταν νηστεύεις, άλειψε
σαπουνίζοντας το κεφάλι σου και νίψε το πρόσωπό σου, 18 για να μη φανείς στους
ανθρώπους πως νηστεύεις, αλλά στον Πατέρα σου που *είναι* στα κρυφά. Και ο Πατέρας
σου που βλέπει στα κρυφά θα σου αποδώσει».

Θησαυρός στον ουρανό

(Λκ. 12:33-34)

19 «Μη θησαυρίζετε για σας θησαυρούς πάνω στη γη, όπου σκόρος και σκουριά *τους*
αφανίζουν και όπου κλέφτες κάνουν διάρρηξη και *τους* κλέβουν. 20 Αλλά θησαυρίζετε για
σας θησαυρούς στον ουρανό, όπου ούτε σκόρος ούτε σκουριά *τους* αφανίζουν και όπου

κλέφτες δεν κάνουν διάρρηξη ούτε *τους* κλέβουν. 21 Γιατί όπου είναι ο θησαυρός σου, εκεί
θα είναι και η καρδιά σου».

Το φως του σώματος

(Λκ. 11:34-36)

22 «Ο λύχνος του σώματος είναι ο οφθαλμός. Αν λοιπόν είναι ο οφθαλμός σου είναι
γενναιόδωρος, όλο το σώμα σου θα είναι φωτεινό. 23 Αν όμως ο οφθαλμός σου είναι
φιλάργυρος, όλο το σώμα σου θα είναι σκοτεινό. Αν λοιπόν το φως που *βρίσκεται* μέσα
σου είναι σκοτάδι, πόσο *μεγάλο θα είναι* το σκοτάδι!»

Θεός και Μαμμωνάς

(Λκ. 16:13)

24 «Κανείς δε δύναται σε δύο κυρίους να υπηρετεί ως δούλος. Γιατί ή τον ένα θα
μισήσει και τον άλλο θα αγαπήσει, ή στον ένα θα προσκολληθεί και τον άλλο θα
καταφρονήσει. Δε δύναστε να υπηρετείτε ως δούλοι στο Θεό και στο Μαμμωνά».

Μέριμνες και άγχος

(Λκ. 12:22-34)

25 «Γι' αυτό σας λέω: μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι *θα* φάτε ή τι *θα* πιείτε, μήτε για
το σώμα σας τι *θα* ντυθείτε. Η ζωή δεν είναι πιο πολύ από την τροφή και το σώμα από το
ένδυμα; 26 Παρατηρήστε τα πετεινά του ουρανού, γιατί δε σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε
συνάγουν σε αποθήκες, και *όμως* ο Πατέρας σας ο ουράνιος τα τρέφει. Εσείς δε διαφέρετε
περισσότερο από αυτά; 27 Και ποιος από εσάς μεριμνώντας δύναται να προσθέσει στο
ανάστημά του έναν πήχη; 28 Και για ένδυμα τι μεριμνάτε; Μάθετε ακριβώς πώς αυξάνουν
τα κρίνα του αγρού: δεν κοπιάζουν ούτε γνέθουν. 29 Σας λέω όμως ότι ούτε *ο* Σολομώντας
με όλη τη δόξα του δεν ντύθηκε όπως ένα από αυτά. 30 Αν λοιπόν το χορτάρι του αγρού,
που σήμερα υπάρχει και αύριο ρίχνεται στο φούρνο, ο Θεός έτσι *το* ντύνει, δε *θα ντύσει*
πολύ περισσότερο εσάς ολιγόπιστοι; 31 Μη λοιπόν μεριμνήσετε λέγοντας: "Τι *θα* φάμε"; ή
"Τι *θα* πιούμε"; ή "Τι *θα* ντυθούμε"; 32 Γιατί όλα αυτά *τα* επιζητούν οι εθνικοί. Ξέρει
βέβαια ο Πατέρας σας ο ουράνιος ότι χρειάζεστε όλα αυτά. 33 Αλλά ζητάτε πρώτα τη
βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη του και όλα αυτά θα σας προστεθούν. 34 Μη λοιπόν
μεριμνήσετε για το αύριο, γιατί το αύριο θα μεριμνήσει για *τον* εαυτό του· αρκετή για την
ημέρα η κακοπάθειά της».

Περί κατακρίσεως του πλησίον

(Λκ. 6:37-38, 41-42)

7

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 7

«Μην κρίνετε, για να μην κριθείτε. 2 Γιατί με όποια κρίση κρίνετε θα κριθείτε, και με
όποιο μέτρο μετράτε, θα μετρηθεί σ’ εσάς. 3 Και γιατί βλέπεις την αγκίδα που *είναι* μέσα
στο μάτι του αδελφού σου, ενώ το δοκάρι μέσα στο δικό σου μάτι δεν παρατηρείς; 4 Ή
πώς θα πεις στον αδελφό σου: “Άφησε να βγάλω την αγκίδα από το μάτι σου”, ενώ ιδού,
το δοκάρι *είναι* μέσα στο μάτι το δικό σου; 5 Υποκριτή, βγάλε πρώτα από το μάτι το δικό
σου το δοκάρι, και τότε θα δεις καθαρά, για να βγάλεις την αγκίδα από το μάτι του
αδελφού σου. 6 Μη δώσετε το άγιο στα σκυλιά, μήτε να ρίξετε τα μαργαριτάρια σας
μπροστά στους χοίρους, μην τυχόν τα καταπατήσουν με τα πόδια τους και *μετά* στραφούν
και σας ξεσκίσουν».

Ζητάτε, ερευνάτε, χτυπάτε τη θύρα

(Λκ. 11:9-13)

7 «Ζητάτε και θα σας δοθεί, ερευνάτε και θα βρείτε, κρούετε και θα σας ανοιχτεί. 8
Γιατί καθένας που ζητά λαβαίνει και όποιος ερευνά βρίσκει και σ’ όποιον κρούει θα *του*
ανοιχτεί. 9 Ή ποιος άνθρωπος είναι από εσάς, που *αν του* ζητήσει ο γιος του άρτο, μήπως
θα του δώσει *ένα* λίθο; 10 Ή και *αν* ζητήσει ψάρι, μήπως θα του δώσει *ένα* φίδι; 11 Αν
λοιπόν εσείς που είστε κακοί ξέρετε δοσίματα αγαθά να δίνετε στα παιδιά σας, πόσο
μάλλον ο Πατέρας σας που *είναι* στους ουρανούς θα δώσει αγαθά σε όσους του ζητούν!»

Ο χρυσός κανόνας

12 «Όλα όσα θέλετε, λοιπόν, να κάνουν σ’ εσάς οι άνθρωποι, έτσι κι εσείς να κάνετε σ’
αυτούς˙ γιατί αυτός είναι ο νόμος και οι προφήτες».

Η στενή πύλη

(Λκ. 13:24)

13 «Εισέλθετε από τη στενή πύλη˙ γιατί πλατιά η πύλη και ευρύχωρη η οδός που οδηγεί
στην απώλεια και πολλοί είναι που εισέρχονται από αυτή. 14 Τι στενή *που είναι* η πύλη και
θλιμμένη η οδός που οδηγεί στη ζωή, και λίγοι είναι εκείνοι που τη βρίσκουν!»

Το δέντρο αναγνωρίζεται από τους καρπούς του

(Λκ. 6:43-44)

15 «Προσέχετε από τους ψευδοπροφήτες, οι οποίοι έρχονται προς εσάς με ενδύματα
προβάτων, ενώ από μέσα είναι λύκοι άρπαγες. 16 Από τους καρπούς τους θα τους
αναγνωρίσετε. Μήπως μαζεύουν από αγκάθια σταφύλια ή από τριβόλια σύκα; 17 Έτσι,
κάθε δέντρο αγαθό κάνει καρπούς καλούς, ενώ το σάπιο δέντρο κάνει καρπούς κακούς. 18
Δε δύναται δέντρο αγαθό να κάνει καρπούς κακούς ούτε δέντρο σάπιο να κάνει καρπούς
καλούς. 19 Κάθε δέντρο που δεν κάνει καλό καρπό κόβεται εντελώς και ρίχνεται στη
φωτιά. 20 Άρα, βεβαίως, από τους καρπούς τους θα τους αναγνωρίσετε».

«Ποτέ δε σας γνώρισα»

(Λκ. 13:25-27)

21 «Καθένας που μου λέει "Κύριε, Κύριε" δε θα εισέλθει στη βασιλεία των ουρανών, αλλά αυτός που κάνει το θέλημα του Πατέρα μου που *είναι* στους ουρανούς. 22 Πολλοί θα μου πουν εκείνη την ημέρα: "Κύριε, Κύριε, στο δικό σου όνομα δεν προφητέψαμε και στο δικό σου όνομα *δε* βγάλαμε δαιμόνια και στο δικό σου όνομα *δεν* κάναμε πολλές *θαυματουργικές* δυνάμεις"; 23 Και τότε θα τους ομολογήσω: "Ποτέ δε σας γνώρισα· αποχωρείτε από εμένα οι εργαζόμενοι την ανομία"».

Τα δύο θεμέλια

(Λκ. 6:47-49)

24 «Καθένας λοιπόν που ακούει τούτους τους λόγους μου και τους εφαρμόζει θα ομοιωθεί με φρόνιμο άνθρωπο, ο οποίος οικοδόμησε την οικία του πάνω στο βράχο. 25
Και κατέβηκε η βροχή και ήρθαν οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και έπεσαν πάνω στην οικία εκείνη, αλλά δεν έπεσε, γιατί είχε θεμελιωθεί πάνω στο βράχο. 26 Και καθένας που
ακούει τους λόγους μου τούτους και δεν τους εφαρμόζει θα ομοιωθεί με άνθρωπο μωρό, ο οποίος οικοδόμησε την οικία του πάνω στην άμμο. 27 Και κατέβηκε η βροχή και ήρθαν οι
ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και χτύπησαν πάνω στην οικία εκείνη· και έπεσε, και η πτώση της ήταν μεγάλη».

28 Και συνέβηκε, όταν τελείωσε ο Ιησούς τους λόγους αυτούς, να εκπλήττονται τα πλήθη για τη διδαχή του. 29 Γιατί τους δίδασκε *συνεχώς* όπως *ένας* που έχει εξουσία, και όχι όπως οι γραμματείς τους.

Ο καθαρισμός του λεπρού

(Μκ. 1:40-45, Λκ. 5:12-16)

8

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 8

Και όταν αυτός κατέβηκε από το όρος, τον ακολούθησαν πλήθη πολλά. 2 Και ιδού, *ένας* λεπρός πλησίασε και τον προσκυνούσε λέγοντας: «Κύριε, αν θέλεις δύνασαι να με καθαρίσεις». 3 Και *αυτός* εξέτεινε το χέρι *του* και τον άγγιξε λέγοντας: «Θέλω, καθαρίσου». Και αμέσως καθαρίστηκε η λέπρα του. 4 Και *τότε* του λέει ο Ιησούς: «Κοίτα να μην *το* πεις σε κανέναν, αλλά πήγαινε, δείξε *τον* εαυτό σου στον ιερέα και πρόσφερε το δώρο που πρόσταξε *ο* Μωυσής, ως μαρτυρία σ' αυτούς».

Η θεραπεία του δούλου ενός εκατόνταρχου

(Λκ. 7:1-10, Ιν. 4:43-54)

5 Και όταν αυτός εισήλθε στην Καπερναούμ, πλησίασε σ' αυτόν *ένας* εκατόνταρχος παρακαλώντας τον 6 και λέγοντας: «Κύριε, ο δούλος μου έχει πέσει παράλυτος στην οικία *μου* και βασανίζεται φοβερά». 7 Τότε *ο Ιησούς* τού λέει: «Εγώ, αφού έρθω, θα τον θεραπεύσω». 8 Αλλά αποκρίθηκε ο εκατόνταρχος και είπε: «Κύριε, δεν είμαι ικανός να εισέλθεις κάτω από τη στέγη μου. Αλλά πες *το* μόνο με λόγια, και θα γιατρευτεί ο δούλος

μου. 9 Γιατί κι εγώ είμαι άνθρωπος κάτω από εξουσία, έχοντας κάτω από *τον* εαυτό μου
στρατιώτες, και λέω σε τούτον: "Πήγαινε", και πηγαίνει. Και στον άλλο: "Έλα", και
έρχεται. Και στο δούλο μου: "Κάνε αυτό", και *το* κάνει». 10 Όταν *το* άκουσε τότε ο
Ιησούς, θαύμασε και είπε σ' όσους τον ακολουθούσαν: «Αλήθεια σας λέω, σε κανέναν δε
βρήκα τόσο πολλή πίστη μέσα στο *λαό* Ισραήλ. 11 Σας λέω μάλιστα ότι πολλοί από
ανατολικά και δυτικά θα έρθουν και θα καθίσουν, *για να φάνε* μαζί με *τον* Αβραάμ και *τον*
Ισαάκ και *τον* Ιακώβ μέσα στη βασιλεία των ουρανών, 12 ενώ οι γιοι της βασιλείας θα
πεταχτούν έξω στο σκότος το εξώτερο. Εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των
δοντιών». 13 Και *μετά* είπε ο Ιησούς στον εκατόνταρχο: «Πήγαινε, ας γίνει σ' εσένα όπως
πίστεψες». Και ο δούλος του γιατρεύτηκε εκείνη την ώρα.

Θεραπεία πολλών ανθρώπων

(Μκ. 1:29-34, Λκ. 4:38-41)

14 Και όταν ο Ιησούς ήρθε στην οικία *του* Πέτρου, είδε την πεθερά *του* πεσμένη *στο
κρεβάτι* και με πυρετό. 15 Και *τότε* άγγιξε το χέρι της και την άφησε ο πυρετός, και
σηκώθηκε και τον διακονούσε. 16 Όταν λοιπόν βράδιασε, έφεραν προς αυτόν πολλούς
δαιμονισμένους. Και έβγαλε τα πνεύματα με *το* λόγο *του* και θεράπευσε όλους όσοι ήταν
σε κακή κατάσταση, 17 για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε μέσω του προφήτη Ησαΐα,
όταν έλεγε:

Αυτός έλαβε τις ασθένειές μας
και βάσταξε τις νόσους ***μας*****.**

Προϋποθέσεις της μαθητείας

(Λκ. 9:57-62)

18 Όταν λοιπόν ο Ιησούς είδε πλήθος γύρω του, διέταξε να πάνε αντίπερα *στη λίμνη*. 19
Τότε πλησίασε ένας γραμματέας και του είπε: «Δάσκαλε, θα σε ακολουθήσω όπου *κι* αν
πηγαίνεις». 20 Και ο Ιησούς του λέει: «Οι αλεπούδες έχουν φωλιές και τα πετεινά του
ουρανού προσωρινές κατοικίες, αλλά ο Υιός του ανθρώπου δεν έχει πού να γείρει το
κεφάλι *του*». 21 Και άλλος από τους μαθητές του του είπε: «Κύριε, επίτρεψέ μου πρώτα να
πάω και να θάψω τον πατέρα μου». 22 Αλλά ο Ιησούς του λέει: «Ακολούθα με και άφησε
τους νεκρούς να θάψουν τους δικούς τους νεκρούς».

Η κατάπαυση της τρικυμίας

(Μκ. 4:35-41, Λκ. 8:22-25)

23 Και όταν αυτός μπήκε στο πλοίο, τον ακολούθησαν οι μαθητές του. 24 Και ιδού,
έγινε μεγάλη τρικυμία στη λίμνη, ώστε το πλοίο να καλύπτεται από τα κύματα· αυτός όμως
κοιμότανε. 25 Και πλησίασαν και τον ξύπνησαν λέγοντας: «Κύριε, σώσε *μας*, χανόμαστε».
26 Και τους λέει: «Γιατί είστε δειλοί, ολιγόπιστοι;» Τότε, αφού σηκώθηκε, επιτίμησε τους
ανέμους και τη θάλασσα, και έγινε γαλήνη μεγάλη. 27 Οι άνθρωποι τότε θαύμασαν
λέγοντας: «Τι είδους είναι αυτός που και οι άνεμοι και η θάλασσα τον υπακούνε;»

Η θεραπεία των δαιμονισμένων Γαδαρηνών

(Μκ. 5:1-20, Λκ. 8:26-39)

28 Και όταν αυτός ήρθε αντίπερα *στη λίμνη*, στη χώρα των Γαδαρηνών, τον συνάντησαν
δύο δαιμονισμένοι που εξέρχονταν από τα μνήματα, πολύ κακοί, ώστε να μην μπορεί
κανείς να περάσει από εκείνη την οδό. 29 Και ιδού, έκραξαν λέγοντας: «Τι *σχέση έχουμε*
εμείς κι εσύ, Υιέ του Θεού; Ήρθες εδώ πριν από *τον καθορισμένο* καιρό, για να μας
βασανίσεις;» 30 Ήταν λοιπόν μακριά από αυτούς *μια* αγέλη πολλών χοίρων που έβοσκε.
31 Και οι δαίμονες τον παρακαλούσαν λέγοντας: «Αν μας βγάλεις, απόστειλέ μας στην
αγέλη των χοίρων». 32 Και τους είπε: «Πηγαίνετε». Εκείνοι, αφού εξήλθαν, πήγαν στους
χοίρους. Και ιδού, όρμησε όλη η αγέλη κάτω στον γκρεμό, στη λίμνη, και πέθαναν μέσα
στα νερά. 33 Και αυτοί που *τους* έβοσκαν έφυγαν και, όταν πήγαν στην πόλη, ανάγγειλαν
όλα και όσα *συνέβηκαν* με τους δαιμονισμένους. 34 Και ιδού, όλη η πόλη εξήλθε για να
συναντήσει τον Ιησού και, όταν τον είδαν, τον παρακάλεσαν να φύγει από τα όριά τους.

Η θεραπεία ενός παράλυτου

(Μκ. 2:1-12, Λκ. 5:17-26)

9

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 9

Και αφού μπήκε σε πλοίο, διαπέρασε *τη λίμνη* και ήρθε στη δική του πόλη. 2 Και ιδού,
έφεραν προς αυτόν *έναν* παράλυτο βαλμένο πάνω σ’ *ένα* κρεβάτι. Και όταν είδε ο Ιησούς
την πίστη τους, είπε στον παράλυτο: «Έχε θάρρος, τέκνο *μου*, σου αφήνονται οι αμαρτίες».
3 Και ιδού, μερικοί από τους γραμματείς είπαν μέσα τους: «Αυτός βλαστημά». 4 Και
επειδή είδε ο Ιησούς τις σκέψεις τους, είπε: «Γιατί σκέφτεστε κακά μέσα στις καρδιές σας;
5 Γιατί, τι είναι ευκολότερο, να πω: “Σου αφήνονται[73] οι αμαρτίες”, ή να πω: “Σήκω και
περπάτα”; 6 Αλλά για να μάθετε ότι εξουσία έχει ο Υιός του ανθρώπου πάνω στη γη να
αφήνει[73] αμαρτίες» – τότε λέει στον παράλυτο: «Σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε
στον οίκο σου». 7 Και *εκείνος* σηκώθηκε και έφυγε για τον οίκο του. 8 Και όταν *το* είδαν
τα πλήθη, φοβήθηκαν και δόξασαν το Θεό που έδωσε τέτοια εξουσία στους ανθρώπους.

Η κλήση του Ματθαίου

(Μκ. 2:13-17, Λκ. 5:27-32)

9 Και προχωρώντας ο Ιησούς εκεί κοντά, είδε *έναν* άνθρωπο να κάθεται στο τελωνείο,
που *τον* έλεγαν Ματθαίο, και του λέει: «Ακολούθα με». Και σηκώθηκε και τον
ακολούθησε. 10 Και τότε ιδού, συνέβηκε, ενώ αυτός καθόταν*, για να φάει* μέσα στην οικία,
να έρθουν πολλοί τελώνες και αμαρτωλοί και να καθίσουν, *για να φάνε* μαζί με τον Ιησού
και τους μαθητές του. 11 Και όταν *το* είδαν οι Φαρισαίοι, έλεγαν στους μαθητές του:
«Γιατί μαζί με τους τελώνες και *τους* αμαρτωλούς τρώει ο δάσκαλός σας;» 12 Εκείνος,
επειδή *το* άκουσε, είπε: «Δεν έχουν ανάγκη οι υγιείς από γιατρό, αλλά οι ασθενείς. 13
Πηγαίνετε, λοιπόν, και μάθετε τι σημαίνει: **Έλεος θέλω και όχι θυσία.** Γιατί δεν ήρθα να
καλέσω δίκαιους, αλλά αμαρτωλούς».

Το θέμα της νηστείας

(Μκ. 2:18-22, Λκ. 5:33-39)

14 Τότε πλησιάζουν σ’ αυτόν οι μαθητές *του* Ιωάννη λέγοντας: «Γιατί εμείς και οι
Φαρισαίοι νηστεύουμε πολύ, ενώ οι μαθητές σου δε νηστεύουν;» 15 Και τους είπε ο
Ιησούς: «Μήπως δύνανται οι καλεσμένοι στο γάμο να πενθούν, εφόσον μαζί τους είναι ο
γαμπρός; Θα έρθουν όμως ημέρες, όταν αφαιρεθεί από αυτούς ο γαμπρός, και τότε θα
νηστέψουν. 16 Και κανείς δε βάζει μπάλωμα από ασυρρίκνωτο *καινούργιο* ύφασμα πάνω
σε ρούχο παλιό. Γιατί τραβάει το συμπλήρωμά του το ρούχο, και χειρότερο σχίσιμο
γίνεται. 17 Ούτε βάζουν κρασί νέο σε ασκιά παλιά. Ειδεμή, σπάζουν βέβαια τα ασκιά, και
το κρασί χύνεται έξω και τα ασκιά χάνονται. Αλλά κρασί νέο βάζουν σε ασκιά καινούργια,
και *έτσι* και τα δύο συντηρούνται».

Η θυγατέρα του άρχοντα και η γυναίκα με την αιμορραγία

(Μκ. 5:21-43, Λκ. 8:40-56)

18 Αυτά ενώ τους έλεγε, ιδού, ένας άρχοντας ήρθε και τον προσκυνούσε λέγοντας: «Η
θυγατέρα μου πριν από λίγο πέθανε. Αλλά έλα και θέσε το χέρι σου πάνω της και θα
ζήσει». 19 Τότε σηκώθηκε ο Ιησούς και τον ακολούθησε και *μαζί* οι μαθητές του.

20 Και ιδού, *μια* γυναίκα που αιμορραγούσε δώδεκα έτη, αφού πλησίασε από πίσω *του*,
άγγιξε το κράσπεδο του ρούχου του. 21 Γιατί έλεγε μέσα της: «Αν μόνο αγγίξω το ρούχο
του, θα σωθώ». 22 Και ο Ιησούς, αφού στράφηκε και την είδε, είπε: «Έχε θάρρος θυγατέρα
μου· η πίστη σου σε έχει σώσει». Και σώθηκε η γυναίκα από την ώρα εκείνη.

23 Και ο Ιησούς ήρθε στην οικία του άρχοντα και, όταν είδε τους αυλητές και το πλήθος
να θορυβεί, 24 έλεγε: «Αναχωρείτε, γιατί δεν πέθανε το κοριτσάκι αλλά κοιμάται». Και τον
περιγελούσαν. 25 Όταν λοιπόν βγήκε έξω το πλήθος, εισήλθε και κράτησε το χέρι της, και
σηκώθηκε το κοριτσάκι. 26 Και εξήλθε η φήμη αυτή σε όλη εκείνη την περιοχή.

Η θεραπεία των δύο τυφλών

27 Και καθώς περνούσε από εκεί ο Ιησούς, τον ακολούθησαν δύο τυφλοί κράζοντας και
λέγοντας: «Ελέησέ μας, γιε *του* Δαβίδ». 28 Και όταν ήρθε στην οικία, πλησίασαν σε αυτόν
οι τυφλοί και τους λέει ο Ιησούς: «Πιστεύετε ότι δύναμαι αυτό να *το* κάνω;» Του λένε:
«Ναι, Κύριε». 29 Τότε άγγιξε τους οφθαλμούς τους λέγοντας: «Κατά την πίστη σας ας
γίνει σ’ εσάς». 30 Και ανοίχτηκαν οι οφθαλμοί τους. Τότε τους μίλησε αυστηρά ο Ιησούς
λέγοντας: «Κοιτάτε κανείς να μην *το* μάθει». 31 Αυτοί, όταν εξήλθαν *από την οικία*, τον
διαφήμισαν σε όλη την περιοχή εκείνη.

Η θεραπεία του κωφάλαλου

32 Και ενώ αυτοί εξέρχονταν, ιδού, έφεραν προς αυτόν *έναν* άνθρωπο κωφάλαλο
δαιμονισμένο. 33 Και όταν βγήκε το δαιμόνιο, μίλησε ο κωφάλαλος. Και θαύμασαν τα
πλήθη λέγοντας: «Ποτέ δε φάνηκε έτσι, στο *λαό* Ισραήλ!» 34 Αλλά οι Φαρισαίοι έλεγαν:
«Μέσω του άρχοντα των δαιμονίων βγάζει τα δαιμόνια».

Η ευσπλαχνία του Ιησού

35 Και ο Ιησούς περιήλθε όλες τις πόλεις και τα χωριά, διδάσκοντας στις συναγωγές
τους και κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας και θεραπεύοντας κάθε νόσο και κάθε
αδυναμία. 36 Και όταν είδε τα πλήθη, σπλαχνίστηκε αυτά, γιατί ήταν τυραννισμένα και
σκορπισμένα σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα. 37 Τότε λέει στους μαθητές του:
«Αφενός ο θερισμός *είναι* πολύς, αφετέρου οι εργάτες λίγοι. 38 Δεηθείτε, λοιπόν, στον
Κύριο του θερισμού, για να βγάλει εργάτες στο θερισμό του».

Οι δώδεκα απόστολοι

(Μκ. 3:13-19, Λκ. 6:12-16)

10

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 10

Και αφού προσκάλεσε τους δώδεκα μαθητές του, τους έδωσε εξουσία στα ακάθαρτα
πνεύματα, ώστε να τα βγάζουν, και να θεραπεύουν κάθε νόσο και κάθε αδυναμία. 2 Τα
ονόματα, λοιπόν, των δώδεκα αποστόλων είναι αυτά: πρώτος *ο* Σίμωνας, ο λεγόμενος
Πέτρος, και *ο* Ανδρέας ο αδελφός του, και *ο* Ιάκωβος ο *γιος* του Ζεβεδαίου και *ο* Ιωάννης
ο αδελφός του, 3 *ο* Φίλιππος και *ο* Βαρθολομαίος, *ο* Θωμάς και *ο* Ματθαίος ο τελώνης, *ο*
Ιάκωβος ο *γιος* του Αλφαίου και *ο* Θαδδαίος, 4 *ο* Σίμωνας ο Καναναίος και *ο* Ιούδας ο
Ισκαριώτης, ο οποίος και τον παράδωσε.

Οδηγίες για την αποστολή

(Μκ. 6:7-13, Λκ. 9:1-6)

5 Τούτους τους δώδεκα απέστειλε ο Ιησούς και τους παράγγειλε λέγοντας: «Σε οδό
εθνών μην πηγαίνετε και σε πόλη Σαμαρειτών μην εισέλθετε. 6 Αλλά πορεύεστε μάλλον
προς τα πρόβατα τα χαμένα του οίκου Ισραήλ. 7 Και καθώς πορεύεστε, να κηρύττετε
λέγοντας: "Έχει πλησιάσει η βασιλεία των ουρανών". 8 Ασθενείς θεραπεύετε, νεκρούς
εγείρετε, λεπρούς καθαρίζετε, δαιμόνια βγάζετε· δωρεάν λάβατε, δωρεάν δώστε. 9 Μην
κατέχετε χρυσά *νομίσματα* μήτε αργυρά μήτε χάλκινα στις ζώνες σας· 10 μην *έχετε* σακίδιο
στο δρόμο μήτε δυο πουκάμισα μήτε υποδήματα μήτε ραβδί. Γιατί ο εργάτης *είναι* άξιος
της τροφής του. 11 Σ' όποια λοιπόν πόλη ή χωριό εισέλθετε, εξετάστε ποιος μέσα σ' αυτήν
είναι άξιος· κι εκεί μείνετε, ωσότου εξέλθετε *για να φύγετε*. 12 Και όταν εισέρχεστε σ'
εκείνη την οικία, χαιρετήστε την. 13 Και αφενός, αν είναι άξια η οικία, ας έρθει η ειρήνη
σας σ' αυτήν· αφετέρου, αν δεν είναι άξια, η ειρήνη σας προς εσάς ας επιστρέψει. 14 Και
σε όποιον δε σας δεχτεί μήτε ακούσει τα λόγια σας, όταν βγαίνετε έξω από την οικία ή την
πόλη εκείνη, τινάξτε *του* μακρυά τη σκόνη των ποδιών σας. 15 Αλήθεια σας λέω,
περισσότερη ανεκτικότητα θα υπάρχει για *τη* χώρα *των* Σοδόμων και *των* Γομόρρων κατά
την ημέρα *της* κρίσης παρά για την πόλη εκείνη».

Οι επερχόμενοι διωγμοί

(Μκ. 13:9-13, Λκ. 21:12-17)

16 «Ιδού, εγώ σας αποστέλλω σαν πρόβατα στο μέσο λύκων. Να γίνεστε λοιπόν
φρόνιμοι σαν τα φίδια και άκακοι σαν τα περιστέρια. 17 Προσέχετε μάλιστα από τους
ανθρώπους· γιατί θα σας παραδώσουν σε συνέδρια, και θα σας μαστιγώσουν στις
συναγωγές τους. 18 Αλλά και μπροστά σε ηγεμόνες και σε βασιλιάδες θα οδηγηθείτε
εξαιτίας μου, για *να δώσετε* μαρτυρία σ' αυτούς και στα έθνη. 19 Όταν λοιπόν σας
παραδώσουν, μη μεριμνήσετε πώς ή τι θα μιλήσετε. Γιατί θα σας δοθεί εκείνη την ώρα τι
να μιλήσετε. 20 Γιατί δεν είστε εσείς που *θα* μιλάτε, αλλά το Πνεύμα του Πατέρα σας, που
θα μιλάει μέσα από εσάς. 21 Θα παραδώσει, λοιπόν, *ο* αδελφός *τον* αδελφό σε θάνατο και
ο πατέρας *το* παιδί, και θα επαναστατήσουν παιδιά ενάντια σε γονείς και θα τους
θανατώσουν. 22 Και θα είστε μισούμενοι από όλους για το όνομά μου. Αλλά όποιος
υπομείνει ως *το* τέλος, αυτός θα σωθεί. 23 Και όταν σας καταδιώκουν στη μια πόλη,
φεύγετε στην άλλη. Γιατί αλήθεια σας λέω, δε θα τελειώσετε τις πόλεις του Ισραήλ,
ωσότου έρθει ο Υιός του ανθρώπου.

24 Δεν υπάρχει μαθητής πάνω από το δάσκαλό *του* ούτε δούλος πάνω από τον κύριό
του. 25 Αρκετό *είναι* στο μαθητή να γίνει όπως ο δάσκαλός του και ο δούλος όπως ο
κύριός του. Αν τον οικοδεσπότη αποκάλεσαν Βεελζεβούλ, πόσο μάλλον τους οικιακούς
του!»

«Ποιον να φοβάστε»

(Λκ. 12:2-7)

26 «Μη λοιπόν τους φοβηθείτε· γιατί τίποτα δεν υπάρχει καλυμμένο που δε θα
αποκαλυφτεί και κρυφό που δε θα γνωριστεί. 27 Ό,τι σας λέω στο σκοτάδι πέστε *το* στο
φως· και ό,τι ακούτε στο αυτί κηρύξτε *το* από τα δώματα επάνω. 28 Και μη φοβάστε από
εκείνους που σκοτώνουν το σώμα, ενώ την ψυχή δε δύνανται να σκοτώσουν. Αλλά να
φοβάστε μάλλον εκείνον που δύναται και ψυχή και σώμα να καταστρέψει μέσα στη γέεννα.
29 Δυο σπουργίτια δεν πουλιούνται για *μια* δραχμή; Και *όμως* ένα από αυτά δε θα πέσει
στη γη χωρίς *τη θέληση* του Πατέρα σας. 30 Σ' εσάς, όμως, και οι τρίχες της κεφαλής *σας*
όλες είναι αριθμημένες. 31 Μη λοιπόν φοβάστε· από πολλά σπουργίτια διαφέρετε εσείς».

Να ομολογούμε το Χριστό στους ανθρώπους

(Λκ. 12:8-9)

32 «Καθέναν, λοιπόν, που θα *με* ομολογήσει *ζώντας* μέσα σ' εμένα μπροστά στους
ανθρώπους, θα *τον* ομολογήσω κι εγώ *ζώντας* μέσα σ' αυτόν μπροστά στον Πατέρα μου
που *είναι* στους ουρανούς. 33 Όποιον όμως με αρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, θα
αρνηθώ κι εγώ αυτόν μπροστά στον Πατέρα μου που *είναι* στους ουρανούς».

Όχι ειρήνη, αλλά μάχαιρα

(Λκ. 12:51-53, 14:26-27)

34 «Μη νομίσετε ότι ήρθα να βάλω ειρήνη πάνω στη γη. Δεν ήρθα να βάλω ειρήνη αλλά
μάχαιρα. 35 Γιατί ήρθα να διχάσω

άνθρωπο **κατά του πατέρα του**
και θυγατέρα κατά της μητέρας της
και νύφη κατά της πεθεράς της.

36 Και **εχθροί του ανθρώπου**
θα είναι **οι οικιακοί του.**

37 Όποιος αγαπάει πατέρα ή μητέρα περισσότερο από εμένα δεν μου είναι άξιος, και
όποιος αγαπάει γιο ή θυγατέρα περισσότερο από εμένα δεν μου είναι άξιος. 38 Και όποιος
δε λαβαίνει το σταυρό του και *δεν* ακολουθεί πίσω μου δεν μου είναι άξιος. 39 Όποιος
βρει τη ζωή του θα τη χάσει, και όποιος χάσει τη ζωή του για χάρη μου θα τη βρει».

Ο μισθός

(Μκ. 9:41)

40 «Όποιος δέχεται εσάς δέχεται εμένα· και όποιος δέχεται εμένα, δέχεται αυτόν που με
απέστειλε. 41 Όποιος δέχεται προφήτη, γιατί *είναι* προφήτης, θα λάβει μισθό προφήτη· και
όποιος δέχεται δίκαιο, γιατί *είναι* δίκαιος, θα λάβει μισθό δικαίου. 42 Και όποιος δώσει να
πιει σε έναν από τους μικρούς αυτούς *ένα* ποτήρι κρύο *νερό* μόνο γιατί *είναι* μαθητής μου,
αλήθεια σας λέω, δε θα χάσει το μισθό του».

11

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 11

Και όταν τελείωσε ο Ιησούς να διατάζει τους δώδεκα μαθητές του, συνέβηκε να φύγει
από εκεί και πήγε για να διδάσκει και να κηρύττει στις πόλεις τους.

Οι απεσταλμένοι του Ιωάννη του Βαπτιστή

(Λκ. 7:18-35)

2 Και ο Ιωάννης, όταν άκουσε στη φυλακή τα έργα του Χριστού, έστειλε *μήνυμα* με
τους μαθητές του 3 και του είπε: «Εσύ είσαι ο ερχόμενος ή άλλον να προσδοκούμε;» 4
Τότε αποκρίθηκε ο Ιησούς και τους είπε: «Πηγαίνετε και αναγγείλετε στον Ιωάννη αυτά
που ακούτε και βλέπετε: 5 τυφλοί αποκτούν το φως τους και χωλοί περπατούν, λεπροί
καθαρίζονται και κουφοί ακούν, και νεκροί εγείρονται και φτωχοί ευαγγελίζονται. 6 Και
μακάριος είναι αυτός που δε *θα* σκανδαλιστεί σ' εμένα». 7 Και ενώ αυτοί πήγαιναν, άρχισε
ο Ιησούς να λέει στα πλήθη για *τον* Ιωάννη: «Τι εξήλθατε στην έρημο να δείτε *με
θαυμασμό*; Καλάμι που σαλεύεται από άνεμο; 8 *Όχι, βέβαια.* Αλλά τι εξήλθατε να δείτε;
Άνθρωπο με μαλακά *ρούχα* ντυμένο; Ιδού, αυτοί που φορούν τα μαλακά είναι στους
οίκους των βασιλιάδων. 9 Αλλά τι εξήλθατε να δείτε; Προφήτη; Ναι, σας λέω, και
περισσότερο από προφήτη. 10 Αυτός είναι για τον οποίο έχει γραφτεί:

Ιδού, εγώ αποστέλλω τον αγγελιοφόρο μου
πριν από *το* **πρόσωπό σου,**
ο οποίος θα παρασκευάσει την οδό σου **μπροστά** σου.

11 Αλήθεια σας λέω: δεν έχει εγερθεί μεταξύ *των* γεννημένων από γυναίκες
μεγαλύτερος από *τον* Ιωάννη το Βαπτιστή. Αλλά ο μικρότερος στη βασιλεία των ουρανών
είναι μεγαλύτερος από αυτόν. 12 Και από τις ημέρες *του* Ιωάννη του Βαπτιστή ως τώρα η
βασιλεία των ουρανών παραβιάζεται και βίαιοι την αρπάζουν. 13 Γιατί όλοι οι προφήτες
και ο νόμος ως *τον* Ιωάννη προφήτεψαν. 14 Και αν θέλετε, δεχτείτε *το*: αυτός είναι ο Ηλίας
που μέλλει να έρχεται. 15 Όποιος έχει αυτιά ας ακούει.
16 Με τι λοιπόν να παρομοιάσω τη γενιά αυτή; Είναι όμοια με παιδιά που κάθονται στις
αγορές, τα οποία *παίζοντας* φωνάζουν στα άλλα 17 και λένε:

"Σας παίξαμε αυλό και δε χορέψατε,
θρηνήσαμε και δε χτυπήσατε *τα στήθη σας*".

18 Γιατί ήρθε *ο* Ιωάννης που μήτε τρώει μήτε πίνει, και λένε: "Δαιμόνιο έχει". 19 Ήρθε
ο Υιός του ανθρώπου που τρώει και πίνει, και λένε: "Ιδού άνθρωπος φαγάς και οινοπότης,
φίλος τελωνών και αμαρτωλών". Και δικαιώθηκε η σοφία από τα έργα της».

Αλίμονο στις αμετανόητες πόλεις

(Λκ. 10:13-15)

20 Τότε άρχισε να επιτιμά τις πόλεις στις οποίες έγιναν οι περισσότερες *θαυματουργικές*
δυνάμεις του, γιατί δε μετανόησαν: 21 «Αλίμονο σ' εσένα Χοραζίν· αλίμονο σ' εσένα
Βηθσαϊδά. Γιατί αν μέσα στην Τύρο και στη Σιδώνα γίνονταν οι *θαυματουργικές* δυνάμεις
που έγιναν σ' εσάς, από καιρό θα είχαν μετανοήσει με σάκο και στάχτη. 22 Όμως σας λέω:
για *την* Τύρο και *για τη* Σιδώνα θα υπάρχει περισσότερη ανεκτικότητα κατά *την* ημέρα *της*
κρίσης παρά για σας. 23 Κι εσύ Καπερναούμ,

μήπως ως *τον* ουρανό θα υψωθείς;
Ως *τον* άδη θα κατεβείς!

Γιατί αν στα Σόδομα γίνονταν οι *θαυματουργικές* δυνάμεις που έγιναν σ' εσένα, θα
έμεναν μέχρι σήμερα. 24 Όμως σας λέω ότι για *τη* χώρα *των* Σοδόμων περισσότερη
ανεκτικότητα θα υπάρχει κατά *την* ημέρα *της* κρίσης παρά για σένα».

«Ελάτε προς εμένα να βρείτε ανάπαυση»

(Λκ. 10:21-22)

25 Κατ' εκείνον τον καιρό έλαβε το λόγο ο Ιησούς και είπε: «Ομολογώ *τη δόξα* σου,
Πατέρα, Κύριε του ουρανού και της γης, γιατί έκρυψες αυτά από σοφούς και συνετούς και
τα αποκάλυψες σε νήπια. 26 Ναι, Πατέρα, γιατί έτσι ευαρεστήθηκες. 27 Όλα μου
παραδόθηκαν από τον Πατέρα μου, και κανείς δε γνωρίζει καλά τον Υιό παρά *μόνο* ο
Πατέρας, ούτε τον Πατέρα γνωρίζει κανείς καλά παρά *μόνο* ο Υιός και αυτός στον οποίο
θέλει ο Υιός να *τον* αποκαλύψει. 28 Ελάτε προς εμένα όλοι όσοι κουράζεστε και είστε
φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω. 29 Σηκώστε το ζυγό μου πάνω σας και μάθετε από
εμένα, γιατί είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά, και θα βρείτε ανάπαυση στις ψυχές σας.
30 Γιατί ο ζυγός μου είναι ευεργετικός και το φορτίο μου ελαφρό».

Η τήρηση του Σαββάτου

(Μκ. 2:23-28, Λκ. 6:1-5)

12

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 12

Κατ' εκείνον τον καιρό πορεύτηκε ο Ιησούς το Σάββατο μέσα από τα σπαρτά. Οι
μαθητές του, λοιπόν, πείνασαν και άρχισαν να μαδούν στάχυα και να *τα* τρώνε. 2 Αλλά οι
Φαρισαίοι, όταν *τους* είδαν, του είπαν: «Ιδού, οι μαθητές σου κάνουν αυτό που δεν
επιτρέπεται να κάνουν *το* Σάββατο». 3 Εκείνος τους είπε: «Δε διαβάσατε τι έκανε *ο* Δαβίδ,
όταν πείνασε *αυτός* και όσοι *ήταν* μαζί του; 4 Πώς εισήλθε στον οίκο του Θεού και τους
άρτους της προθέσεως έφαγαν, που δεν επιτρεπόταν σ' αυτόν να φάει ούτε σ' όσους *ήταν*
μαζί του παρά μόνο στους ιερείς; 5 Ή δε διαβάσατε μέσα στο νόμο ότι τα Σάββατα οι
ιερείς μέσα στο ναό βεβηλώνουν το Σάββατο και είναι αθώοι; 6 Σας λέω, λοιπόν, ότι *κάτι*
μεγαλύτερο από το ναό είναι εδώ. 7 Και αν είχατε γνωρίσει τι σημαίνει: **Έλεος θέλω και
όχι θυσία**, δε θα καταδικάζατε τους αθώους. 8 Γιατί ο Υιός του ανθρώπου είναι Κύριος
του Σαββάτου».

Ο άνθρωπος με το ξερό χέρι

(Μκ. 3:1-6, Λκ. 6:6-11)

9 Και αφού έφυγε από εκεί, ήρθε στη συναγωγή τους. 10 Και ιδού *ένας* άνθρωπος που
είχε ξερό χέρι. Τότε τον επερώτησαν λέγοντας: «Άραγε επιτρέπεται να θεραπεύσει *κανείς*
τα Σάββατα;» – για να τον κατηγορήσουν. 11 Εκείνος είπε σ' αυτούς: «Ποιος άνθρωπος
είναι από εσάς που θα έχει ένα πρόβατο και, αν αυτό πέσει το Σάββατο μέσα σε βόθρο, δε
θα το κρατήσει και *δε* θα *το* σηκώσει; 12 Πόσο λοιπόν διαφέρει *ο* άνθρωπος από *το*
πρόβατο! Ώστε επιτρέπεται το Σάββατο να κάνει *κανείς* καλό». 13 Τότε λέει στον
άνθρωπο: «Έκτεινε το χέρι σου». Και *το* εξέτεινε και αποκαταστάθηκε υγιές όπως το άλλο.
14 Και όταν εξήλθαν οι Φαρισαίοι, έκαναν συμβούλιο *αποφασίζοντας* εναντίον του, για να
τον σκοτώσουν.

Ο εκλεκτός δούλος

15 Ο Ιησούς, λοιπόν, επειδή *το* γνώρισε, αναχώρησε από εκεί. Και τον ακολούθησαν
πλήθη πολλά, και τους θεράπευσε όλους, 16 αλλά τους επιτίμησε να μην τον κάνουν
φανερό, 17 για να εκπληρωθεί εκείνο που ειπώθηκε μέσω *του* Ησαΐα του προφήτη, όταν
έλεγε:

18 **Ιδού ο δούλος μου που διάλεξα,**
ο αγαπητός μου
στον οποίο ευαρεστήθηκε η ψυχή μου.
Θα θέσω το Πνεύμα μου πάνω του
και *δίκαιη* **κρίση στα έθνη θ' αναγγείλει.**
19 **Δε θα φιλονικήσει ούτε θα κραυγάσει,**
ούτε θ' ακούσει κανείς στους πλατιούς *δρόμους* **τη φωνή του.**
20 **Καλάμι συντριμμένο δε θα σπάσει**
και φιτίλι που καπνίζει δε θα σβήσει,
ωσότου κάνει τη *δίκαιη* **κρίση να νικήσει.**

21 **Και στο όνομά του έθνη θα ελπίζουν.**

Ο Ιησούς και ο Βεελζεβούλ

(Μκ. 3:20-30, Λκ. 11:14-23, 12:10)

22 Τότε έφεραν προς αυτόν *ένα* δαιμονισμένο τυφλό και κωφάλαλο. Και τον θεράπευσε,
ώστε ο κωφάλαλος να μιλάει και να βλέπει. 23 Και έμεναν εκστατικά όλα τα πλήθη και
έλεγαν: «Μήπως αυτός είναι ο γιος *του* Δαβίδ;» 24 Αλλά οι Φαρισαίοι, όταν *το* άκουσαν,
είπαν: «Αυτός δε βγάζει τα δαιμόνια παρά *μόνο* μέσω του Βεελζεβούλ, *του* άρχοντα των
δαιμονίων». 25 Και *ο Ιησούς*, επειδή ήξερε τις σκέψεις τους, τους είπε: «Κάθε βασιλεία,
όταν χωριστεί κατά του εαυτού της, ερημώνεται· και κάθε πόλη ή οικία, όταν χωριστεί
κατά *του* εαυτού της, δε θα σταθεί. 26 Και αν ο Σατανάς βγάζει το Σατανά, χωρίστηκε
κατά *του* εαυτού του. Πώς λοιπόν θα σταθεί η βασιλεία του; 27 Και αν εγώ μέσω *του*
Βεελζεβούλ βγάζω τα δαιμόνια, οι *πνευματικοί* γιοι σας μέσω ποιανού *τα* βγάζουν; Γι'
αυτό, αυτοί θα είναι κριτές σας. 28 Αν όμως με Πνεύμα Θεού εγώ βγάζω τα δαιμόνια, άρα
έφτασε σ' εσάς η βασιλεία του Θεού. 29 Ή πώς δύναται κάποιος να εισέλθει στην οικία
του ισχυρού και να αρπάξει τα σκεύη του, αν δε δέσει πρώτα τον ισχυρό; Και τότε την
οικία του θα λεηλατήσει. 30 Όποιος δεν είναι μαζί μου είναι εναντίον μου, και όποιος δε
συνάζει μαζί μου σκορπίζει. 31 Γι' αυτό σας λέω, κάθε αμαρτία και βλαστήμια θα αφεθεί
στους ανθρώπους, αλλά η βλαστήμια στο Πνεύμα δε θα αφεθεί. 32 Και σ' όποιον πει λόγια
κατά του Υιού του ανθρώπου θα του αφεθεί. Σ' όποιον όμως πει κατά του Πνεύματος του
Αγίου, δεν θα του αφεθεί ούτε σε τούτον τον αιώνα ούτε στο μελλοντικό».

Το δέντρο και οι καρποί του

(Λκ. 6:43-45)

33 «Ή κάμετε το δέντρο καλό και τον καρπό του καλό, ή κάμετε το δέντρο σάπιο και
τον καρπό του σάπιο. Γιατί το δέντρο γνωρίζεται από τον καρπό. 34 Γεννήματα εχιδνών,
πώς δύναστε να μιλάτε καλά, ενώ είστε κακοί; Γιατί το στόμα μιλά από το περίσσευμα της
καρδιάς. 35 Ο αγαθός άνθρωπος βγάζει αγαθά από τον αγαθό θησαυρό *του*, και ο κακός
άνθρωπος βγάζει κακά από τον κακό θησαυρό *του*. 36 Σας λέω, λοιπόν, ότι για κάθε
αστήρικτο λόγο *κρίσης* που θα μιλήσουν οι άνθρωποι θα αποδώσουν λόγο γι' αυτόν κατά
την ημέρα της κρίσης. 37 Γιατί από τα λόγια σου θα δικαιωθείς και από τα λόγια σου θα
καταδικαστείς».

Ζητούν σημείο

(Μκ. 8:11-12, Λκ. 11:29-32)

38 Τότε έλαβαν το λόγο μερικοί από τους γραμματείς και *από τους* Φαρισαίους,
λέγοντας: «Δάσκαλε, θέλουμε *κάποιο* σημείο να δούμε από εσένα». 29 Εκείνος
αποκρίθηκε και τους είπε: «*Μια* γενιά κακή και μοιχαλίδα επιζητά σημείο, αλλά σημείο δε
θα της δοθεί παρά *μόνο* το σημείο *του* Ιωνά του προφήτη. 40 Γιατί όπως ακριβώς **ήταν** *ο*
Ιωνάς μέσα στην κοιλιά του κήτους τρεις ημέρες και τρεις νύχτες, έτσι θα είναι ο Υιός
του ανθρώπου μέσα στην καρδιά της γης τρεις ημέρες και τρεις νύχτες. 41 Άντρες

Νινευίτες θα αναστηθούν κατά την κρίση μαζί με αυτήν τη γενιά και θα την κατακρίνουν, γιατί μετανόησαν στο κήρυγμα *του* Ιωνά, και ιδού, περισσότερο *του* Ιωνά *είναι* εδώ. 42 *Η* βασίλισσα *του* νότου θα εγερθεί κατά την κρίση μαζί με αυτήν τη γενιά και θα την κατακρίνει, γιατί ήρθε από τα πέρατα της γης, για να ακούσει τη σοφία *του* Σολομώντα, και ιδού, περισσότερο *του* Σολομώντα είναι εδώ».

Η επιστροφή του ακάθαρτου πνεύματος

(Λκ. 11:24-26)

43 «Όταν λοιπόν το ακάθαρτο πνεύμα εξέλθει από τον άνθρωπο, περνά μέσα από άνυδρους τόπους ζητώντας ανάπαυση, αλλά δε βρίσκει. 44 Τότε λέει: "θα επιστρέψω Στον οίκο μου απ' όπου εξήλθα". Και όταν έρθει, *τον* βρίσκει αδειανό, σκουπισμένο και κοσμημένο. 45 Τότε πορεύεται και παραλαβαίνει μαζί του εφτά άλλα πνεύματα χειρότερα από *τον* εαυτό του και, αφού εισέλθουν, κατοικούν εκεί. Και γίνεται η τελευταία *κατάσταση* του ανθρώπου εκείνου χειρότερη από την πρώτη. Έτσι θα συμβεί και στη γενιά αυτήν την κακή».

Η μητέρα και οι αδελφοί του Ιησού

(Μκ. 3:31-35, Λκ. 8:19-211)

46 Ενώ ακόμη αυτός μιλούσε στα πλήθη, ιδού, η μητέρα και οι αδελφοί του είχαν σταθεί έξω, ζητώντας να του μιλήσουν. 47 Είπε τότε κάποιος σ' αυτόν: «Ιδού, η μητέρα σου και οι αδελφοί σου έξω έχουν σταθεί ζητώντας να σου μιλήσουν». 48 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε σ' αυτόν που του *το* έλεγε: «Ποια είναι η μητέρα μου και ποιοι είναι οι αδελφοί μου;»
49 Και αφού εξέτεινε το χέρι του πάνω στους μαθητές του, είπε: «Ιδού η μητέρα μου και οι αδελφοί μου. 50 Γιατί όποιος *κι* αν κάνει το θέλημα του Πατέρα μου που *είναι* στους ουρανούς, αυτός μου είναι αδελφός και αδελφή και μητέρα».

Η παραβολή του σπορέα

(Μκ. 4:1-9, Λκ. 8:4-8)

13

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 13

Εκείνη την ημέρα εξήλθε ο Ιησούς από την οικία και καθόταν δίπλα στη λίμνη. 2 Τότε συνάχτηκαν κοντά του πλήθη πολλά, ώστε αυτός *αναγκάστηκε* να μπει σε πλοίο και να καθίσει, και όλο το πλήθος είχε σταθεί στο γιαλό. 3 Και τους μίλησε πολλά με παραβολές, λέγοντας: «Ιδού, εξήλθε ο σπορέας για να σπείρει. 4 Και ενώ έσπερνε, μερικοί *σπόροι* έπεσαν δίπλα στην οδό και, αφού ήρθαν τα πετεινά, τους κατάφαγαν. 5 Άλλοι όμως έπεσαν πάνω στα πετρώδη *εδάφη* όπου δεν είχε γη πολλή, και αμέσως φύτρωσαν επειδή δεν είχε βάθος *η* γη. 6 Και όταν *ο* ήλιος ανάτειλε κάηκαν και, επειδή δεν είχαν ρίζα, ξεράθηκαν. 7
Και άλλοι έπεσαν στα αγκάθια, και μεγάλωσαν τα αγκάθια και τους έπνιξαν. 8 Άλλοι όμως έπεσαν στη γη την καλή και έδιναν καρπό, ο ένας εκατό, ο άλλος εξήντα *και* ο άλλος τριάντα. 9 Όποιος έχει αυτιά ας ακούει».

Ο σκοπός των παραβολών

(Μκ. 4:10-12, Λκ. 8:9-10)

10 Και *τότε* πλησίασαν οι μαθητές και του είπαν: «Γιατί τους μιλάς με παραβολές;» 11
Εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: «Γιατί σ’ εσάς έχει δοθεί να γνωρίσετε τα μυστήρια της
βασιλείας των ουρανών, αλλά σ’ εκείνους δεν έχει δοθεί. 12 Γιατί σ’ όποιον έχει θα του
δοθεί και θα *του* περισσέψει· σ’ όποιον όμως δεν έχει, και αυτό που έχει θα αφαιρεθεί από
αυτόν. 13 Γι’ αυτό με παραβολές τους μιλάω, γιατί ενώ βλέπουν, δε βλέπουν, και ενώ
ακούν, δεν ακούν ούτε καταλαβαίνουν. 14 Και *έτσι* εκπληρώνεται σ’ αυτούς η προφητεία
του Ησαΐα που λέει:

Με ***την*** **ακοή θ’ ακούτε αλλά δε θα καταλάβετε,**
και βλέποντας θα βλέπετε αλλά δε θα δείτε.
15 **Γιατί πάχυνε η καρδιά του λαού τούτου**
και με τ’ αυτιά ***τους*** **βαριάκουσαν**
και τους οφθαλμούς τους έκλεισαν,
μην τυχόν δουν με τους οφθαλμούς
καί με τ’ αυτιά ακούσουν,
και με την καρδιά καταλάβουν
και επιστρέψουν και τους γιατρέψω.

16 Όμως οι δικοί σας οφθαλμοί *είναι* μακάριοι γιατί βλέπουν και τα αυτιά σας γιατί
ακούνε. 17 Γιατί αλήθεια σας λέω ότι πολλοί προφήτες και δίκαιοι επιθύμησαν να δουν
αυτά που βλέπετε, αλλά δεν *τα* είδαν· και να ακούσουν αυτά που ακούτε, αλλά δεν *τα*
άκουσαν».

Η εξήγηση της παραβολής του σπορέα

(Μκ. 4:13-20, Λκ. 8:11-15)

18 «Εσείς λοιπόν ακούστε την παραβολή εκείνου που έσπειρε: 19 Σε καθέναν που
ακούει το λόγο της βασιλείας και δεν καταλαβαίνει έρχεται ο Πονηρός και αρπάζει το
σπαρμένο μέσα στην καρδιά του: αυτός είναι που σπάρθηκε δίπλα στην οδό. 20 Εκείνος
που σπάρθηκε στα πετρώδη *εδάφη*, αυτός είναι που ακούει το λόγο και ευθύς τον λαβαίνει
με χαρά. 21 Δεν έχει όμως ρίζα μέσα του αλλά είναι πρόσκαιρος και, όταν γίνει θλίψη ή
διωγμός εξαιτίας του λόγου, ευθύς σκανδαλίζεται. 22 Εκείνος που σπάρθηκε στα αγκάθια,
είναι αυτός που ακούει το λόγο, αλλά η μέριμνα του αιώνα και η απάτη του πλούτου
συμπνίγουν το λόγο και γίνεται άκαρπος. 23 Εκείνος που σπάρθηκε στην καλή γη, είναι
αυτός που ακούει το λόγο και *τον* καταλαβαίνει, ο οποίος πράγματι καρποφορεί και κάνει
ο ένας εκατό, ο άλλος εξήντα *και* ο άλλος τριάντα».

Η παραβολή των ζιζανίων

24 Άλλη παραβολή τους παρέθεσε λέγοντας: «Η βασιλεία των ουρανών ομοιώθηκε με
άνθρωπο που έσπειρε καλό σπόρο στον αγρό του. 25 Ενώ όμως οι άνθρωποι κοιμούνταν,
ήρθε ο εχθρός του και έσπειρε από πάνω ζιζάνια ανάμεσα στο σιτάρι και έφυγε. 26 Όταν
λοιπόν βλάστησαν τα φυτά και έκαναν καρπό, τότε φάνηκαν και τα ζιζάνια. 27 Πλησίασαν
τότε οι δούλοι του οικοδεσπότη και του είπαν: “Κύριε, δεν έσπειρες καλό σπόρο στον αγρό

σου; Από πού λοιπόν έχει ζιζάνια”; 28 Εκείνος τους είπε: “*Κάποιος* άνθρωπος εχθρός *το*
έκανε αυτό”. Και οι δούλοι τού λένε: “Θέλεις λοιπόν να πάμε και να τα μαζέψουμε”; 29
Εκείνος *τους* λέει: “Όχι, μην τυχόν μαζεύοντας τα ζιζάνια ξεριζώσετε συγχρόνως *μαζί* με
αυτά *και* το σιτάρι. 30 Αφήστε να αυξάνουν μαζί και τα δύο ως το θερισμό, και κατά τον
καιρό του θερισμού θα πω στους θεριστές: ‘Μαζέψτε πρώτα τα ζιζάνια και δέστε τα σε
δέσμες, για να τα κατακάψετε, αλλά το σιτάρι να το συνάξετε στη αποθήκη μου’ ”».

Οι παραβολές του κόκκου του σιναπιού και του προζυμιού

(Μκ. 4:30-32, Λκ. 15:18-21)

31 Άλλη παραβολή τους παρέθεσε, λέγοντας: «Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με
κόκκο σιναπιού, που έλαβε *ένας* άνθρωπος και τον έσπειρε στον αγρό του. 32 Ο οποίος,
βέβαια, είναι μικρότερος από όλους τους σπόρους, όταν όμως αυξηθεί, είναι *το*
μεγαλύτερο από τα λάχανα και γίνεται δέντρο, ώστε έρχονται τα πετεινά του ουρανού και
φωλιάζουν στα κλαδιά του».
33 Τους είπε *και* άλλη παραβολή: «Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με προζύμι,
που έλαβε *μια* γυναίκα και το έκρυψε μέσα σε είκοσι πέντε κιλά αλεύρι, ωσότου ζυμώθηκε
όλο».

Η χρήση των παραβολών

(Μκ. 4:33-34)

34 Όλα αυτά *τα* μίλησε ο Ιησούς με παραβολές στα πλήθη και χωρίς παραβολή δεν τους
μιλούσε τίποτα. 35 Για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε μέσω του προφήτη, όταν έλεγε:

Θα ανοίξω με παραβολές το στόμα μου,
θα μιλήσω δυνατά *για πράγματα* **κρυμμένα**
από *τη* **δημιουργία** *του* κόσμου.

Η εξήγηση της παραβολής των ζιζανίων

36 Τότε άφησε τα πλήθη και ήρθε στην οικία. Και τον πλησίασαν οι μαθητές του
λέγοντας: «Διασαφήνισέ μας την παραβολή των ζιζανίων του αγρού». 37 Εκείνος
αποκρίθηκε και είπε: «Αυτός που σπέρνει τον καλό σπόρο είναι ο Υιός του ανθρώπου, 38
και ο αγρός είναι ο κόσμος, και ο καλός σπόρος, αυτοί είναι οι γιοι της βασιλείας. Ενώ τα
ζιζάνια είναι οι γιοι του Πονηρού, 39 και ο εχθρός που τα έσπειρε είναι ο Διάβολος, και ο
θερισμός είναι *η* συντέλεια *του* αιώνα και οι θεριστές είναι άγγελοι. 40 Όπως ακριβώς,
λοιπόν, μαζεύονται τα ζιζάνια και κατακαίγονται σε φωτιά, έτσι θα είναι κατά τη συντέλεια
του αιώνα. 41 Θα αποστείλει ο Υιός του ανθρώπου τους αγγέλους του, και θα μαζέψουν
από τη βασιλεία του όλα τα σκάνδαλα και όσους πράττουν την ανομία 42 και θα τους
ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς. Εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών. 43 Τότε
οι δίκαιοι θα ακτινοβολήσουν σαν τον ήλιο μέσα στη βασιλεία του Πατέρα τους. Όποιος
έχει αυτιά ας ακούει».

Ο θησαυρός, το μαργαριτάρι και το δίχτυ

44 «Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με θησαυρό κρυμμένο μέσα στον αγρό, που
τον βρήκε *ένας* άνθρωπος και *τον* έκρυψε, και από τη χαρά του πηγαίνει και πουλά όλα
όσα έχει και αγοράζει εκείνο τον αγρό.
45 Πάλι, η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια μ’ *έναν* άνθρωπο έμπορο που ζητά καλά
μαργαριτάρια. 46 Και όταν βρήκε ένα πολύτιμο μαργαριτάρι, έφυγε και πούλησε όλα όσα
είχε και το αγόρασε.
47 Πάλι, η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με δίχτυ που ρίχτηκε στη θάλασσα και
σύναξε *ψάρια* από κάθε γένος. 48 Το οποίο, όταν γέμισε, *το* ανέβασαν στο γιαλό και, αφού
κάθισαν, μάζεψαν τα καλά σε αγγεία, ενώ τα άχρηστα *τα* έριξαν έξω. 49 Έτσι θα γίνει κατά
τη συντέλεια του αιώνα: θα εξέλθουν οι άγγελοι και θα ξεχωρίσουν τους κακούς μέσα από
τους δίκαιους 50 και θα τους ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς. Εκεί θα είναι το κλάμα και το
τρίξιμο των δοντιών».

Παλιοί και νέοι θησαυροί

51 «Έχετε καταλάβει όλα αυτά;» Του λένε: «Ναι». 52 Εκείνος τους είπε: «Γι’ αυτό κάθε
γραμματέας που μαθήτεψε στη βασιλεία των ουρανών είναι όμοιος με άνθρωπο
οικοδεσπότη, ο οποίος βγάζει από το θησαυρό του καινούργια και παλιά».

Η απόρριψη του Ιησού στη Ναζαρέτ

(Μκ. 6:1-6, Λκ. 4:16-30)

53 Και συνέβηκε, όταν τέλειωσε ο Ιησούς αυτές τις παραβολές, να αναχωρήσει από εκεί.
54 Και αφού ήρθε στην πατρίδα του, τους δίδασκε στη συναγωγή τους, ώστε αυτοί
εκπλήσσονταν και έλεγαν: «Από πού *έρχονται* σε τούτον αυτή η σοφία και οι
θαυματουργικές δυνάμεις; 55 Δεν είναι αυτός ο γιος του ξυλουργού; Δε λέγεται η μητέρα
του Μαριάμ και οι αδελφοί του Ιάκωβος και Ιωσήφ και Σίμωνας και Ιούδας; 56 Και οι
αδελφές του δεν είναι όλες κοντά μας; Από πού λοιπόν *ήρθαν* σε τούτον όλα αυτά;» 57 Και
σκανδαλίζονταν με αυτόν. Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Δεν υπάρχει προφήτης ατίμητος παρά
μόνο στην πατρίδα *του* και στην οικία του». 58 Και δεν έκανε εκεί πολλές *θαυματουργικές*
δυνάμεις εξαιτίας της απιστίας τους.

Ο θάνατος του Ιωάννη του Βαπτιστή

(Μκ. 6:14-29, Λκ. 9:7-9)

14

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 14

Εκείνον τον καιρό άκουσε *ο* Ηρώδης ο τετράρχης τη φήμη *του* Ιησού 2 και είπε στους
δούλους του: «Αυτός είναι *ο* Ιωάννης ο Βαπτιστής. Αυτός αναστήθηκε από τους νεκρούς,
και γι’ αυτό οι *θαυματουργικές* δυνάμεις ενεργούν μέσω αυτού». 3 Γιατί ο Ηρώδης, αφού
συνέλαβε τον Ιωάννη, τον έδεσε και *τον* έβαλε μέσα στη φυλακή εξαιτίας *της* Ηρωδιάδας,
της γυναίκας *του* Φιλίππου του αδελφού του. 4 Γιατί ο Ιωάννης του έλεγε: «Δεν σου
επιτρέπεται να την έχεις». 5 Και ενώ ήθελε να τον σκοτώσει, φοβήθηκε το πλήθος, επειδή

τον θεωρούσαν προφήτη. 6 Όταν λοιπόν έγιναν *τα* γενέθλια του Ηρώδη, χόρεψε η
θυγατέρα της Ηρωδιάδας στο μέσο και άρεσε στον Ηρώδη. 7 Γι' αυτό *της* υποσχέθηκε με
όρκο να της δώσει ό,τι *κι* αν ζητήσει. 8 Εκείνη, αφού καθοδηγήθηκε από τη μητέρα της,
είπε: «Δώσε μου εδώ, πάνω σε *ένα* πιάτο το κεφάλι *του* Ιωάννη του Βαπτιστή». 9 Και
παρόλο που λυπήθηκε ο βασιλιάς, *όμως* εξαιτίας των όρκων και γι' αυτούς που κάθονταν
μαζί *στο τραπέζι*, διέταξε να *της* δοθεί. 10 Και έστειλε και αποκεφάλισε τον Ιωάννη μέσα
στη φυλακή. 11 Και έφεραν το κεφάλι του πάνω σε *ένα* πιάτο και δόθηκε στο κορίτσι, και
το έφερε στη μητέρα της. 12 Και αφού πλησίασαν οι μαθητές του, σήκωσαν το πτώμα και
το έθαψαν, και *μετά* ήρθαν και *το* ανάγγειλαν στον Ιησού.

Ο χορτασμός των πέντε χιλιάδων

(Μκ. 6:30-44, Λκ. 9:10-17, Ιν. 6:1-14)

13 Όταν λοιπόν *το* άκουσε ο Ιησούς, αναχώρησε από εκεί με πλοίο σε έρημο τόπο
ιδιαιτέρως. Και μόλις *το* άκουσαν τα πλήθη, τον ακολούθησαν πεζή από τις πόλεις. 14 Και
όταν εξήλθε, είδε πολύ πλήθος και τους σπλαχνίστηκε και θεράπευσε τους αρρώστους
τους. 15 Όταν λοιπόν βράδιασε, τον πλησίασαν οι μαθητές λέγοντας: « Ο τόπος είναι
έρημος και η ώρα ήδη πέρασε. Απόλυσε τα πλήθη, για να πάνε στα χωριά και να
αγοράσουν τρόφιμα για *τους* εαυτούς τους». 16 Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Δεν έχουν
ανάγκη να φύγουν· δώστε τους εσείς να φάνε». 17 Εκείνοι του λένε: «Δεν έχουμε εδώ παρά
μόνο πέντε άρτους και δύο ψάρια». 18 Αυτός είπε: «Φέρτε μου εδώ αυτά». 19 Και διέταξε
τα πλήθη να καθίσουν πάνω στο χορτάρι, έλαβε τους πέντε άρτους και τα δύο ψάρια,
σήκωσε πάνω το βλέμμα στον ουρανό και ευλόγησε *το Θεό* και, αφού *τα* έκοψε *με τα
χέρια*, έδωσε στους μαθητές τούς άρτους και οι μαθητές στα πλήθη. 20 Και έφαγαν όλοι
και χόρτασαν, και σήκωσαν το περίσσευμα των κομματιών, δώδεκα κοφίνια γεμάτα. 21
Και αυτοί που έτρωγαν ήταν περίπου πέντε χιλιάδες άντρες, χωρίς *να μετρηθούν* γυναίκες
και παιδιά.

Ο Ιησούς περπατά στα νερά

(Μκ. 6:45-52, Ιν. 6:15-21)

22 Και αμέσως ανάγκασε τους μαθητές να μπουν στο πλοίο και να πάνε πριν από αυτόν
στην *όχθη* αντίπερα, ωσότου να απολύσει τα πλήθη. 23 Και αφού απόλυσε τα πλήθη,
ανέβηκε στο όρος ιδιαιτέρως για να προσευχηθεί. Και όταν βράδιασε, ήταν μόνος εκεί. 24
Και το πλοίο ήδη απείχε πολλά χιλιόμετρα από την ξηρά καί βασανιζόταν από κύματα,
γιατί ο άνεμος ήταν αντίθετος. 25 Κατά τα ξημερώματα, λοιπόν, ήρθε προς αυτούς
περπατώντας πάνω στη λίμνη. 26 Και οι μαθητές, επειδή τον είδαν να περπατάει πάνω στη
λίμνη, ταράχτηκαν λέγοντας ότι είναι φάντασμα, και έκραξαν από το φόβο. 27 Ευθύς όμως
τους μίλησε ο Ιησούς λέγοντας: «Έχετε θάρρος, εγώ είμαι· μη φοβάστε». 28 Του
αποκρίθηκε τότε ο Πέτρος και είπε: «Κύριε, αν είσαι εσύ, διάταξέ με να έρθω προς εσένα
πάνω στα νερά». 29 Εκείνος είπε: «Έλα». Και αφού ο Πέτρος κατέβηκε από το πλοίο,
περπάτησε πάνω στα νερά και ήρθε προς τον Ιησού. 30 Βλέποντας όμως τον άνεμο ισχυρό,
φοβήθηκε και, επειδή άρχισε να καταποντίζεται, φώναξε λέγοντας: «Κύριε, σώσε με». 31
Αμέσως τότε ο Ιησούς, αφού έκτεινε το χέρι, τον έπιασε και του λέει: «Ολιγόπιστε, γιατί

δίστασες;» 32 Και μόλις αυτοί ανέβηκαν στο πλοίο, κόπασε ο άνεμος. 33 Εκείνοι μέσα στο
πλοίο τον προσκύνησαν λέγοντας: «Αληθινά είσαι Υιός Θεού».

Η θεραπεία των ασθενών στη Γεννησαρέτ

(Μκ. 6:53-56)

34 Και αφού διαπέρασαν *τη λίμνη*, ήρθαν στην ξηρά, στη Γεννησαρέτ. 35 Και μόλις τον
αναγνώρισαν οι άνθρωποι του τόπου εκείνου, απέστειλαν *μηνυτές* σ' όλα εκείνα τα
περίχωρα, και έφεραν προς αυτόν όλους όσοι ήταν σε κακή κατάσταση 36 και τον
παρακαλούσαν μόνο να αγγίξουν το κράσπεδο του ρούχου του. Και όσοι άγγιξαν
διασώθηκαν.

Η παράδοση των πρεσβυτέρων

(Μκ. 7:1-23)

15

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 15

Τότε πλησιάζουν στον Ιησού Φαρισαίοι και γραμματείς από *τα* Ιεροσόλυμα, λέγοντας: 2
«Γιατί οι μαθητές σου παραβαίνουν την παράδοση των πρεσβυτέρων; Επειδή δε νίβουν τα
χέρια τους όταν τρώνε άρτο». 3 Εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: «Γιατί κι εσείς
παραβαίνετε την εντολή του Θεού για τη δική σας παράδοση; 4 Γιατί ο Θεός είπε: **Τίμα
τον πατέρα** *σου* **και τη μητέρα** *σου*, και: **Όποιος κακολογεί πατέρα ή μητέρα
οπωσδήποτε να θανατώνεται.** 5 Εσείς όμως λέτε: "Όποιος πει στον πατέρα *του* ή στη
μητέρα *του*: Δίνω δώρο *στο ναό* ό,τι *είχες* να ωφεληθείς από εμένα, 6 *μπορεί να* μην
τιμήσει τον πατέρα του". Και *έτσι* ακυρώσατε το λόγο του Θεού για τη δική σας παράδοση.
7 Υποκριτές, καλά προφήτεψε για σας *ο* Ησαΐας όταν έλεγε:

8 **Ο λαός αυτός με τα χείλη με τιμά,**
αλλά η καρδιά τους μακριά απέχει από μένα.
9 **Και μάταια με σέβονται,**
διδάσκοντας διδασκαλίες,
που είναι **εντολές ανθρώπων**».

10 Και αφού προσκάλεσε το πλήθος, τους είπε: «Ακούτε και να καταλαβαίνετε: 11 αυτό
που εισέρχεται στο στόμα δεν κάνει ακάθαρτο τον άνθρωπο, αλλά αυτό που βγαίνει από το
στόμα, τούτο κάνει ακάθαρτο τον άνθρωπο». 12 Τότε πλησίασαν οι μαθητές και του λένε:
«Ξέρεις ότι οι Φαρισαίοι σκανδαλίστηκαν, όταν άκουσαν *αυτόν* το λόγο;» 13 Εκείνος
αποκρίθηκε και είπε: «Κάθε φυτεία που δε φύτεψε ο Πατέρας μου ο ουράνιος θα
ξεριζωθεί. 14 Αφήστε τους· είναι τυφλοί, οδηγοί τυφλών. Και αν τυφλός οδηγεί τυφλό, και
οι δύο θα πέσουν σε λάκκο». 15 Αποκρίθηκε τότε ο Πέτρος και του είπε: «Εξήγησέ μας
αυτήν την παραβολή». 16 Εκείνος είπε: «Ακόμα τώρα κι εσείς είστε ασύνετοι; 17 Δε νοείτε
ότι καθετί που μπαίνει στο στόμα προχωρεί στην κοιλιά και ρίχνεται έξω στο
αποχωρητήριο; 18 Αλλά εκείνα που βγαίνουν από το στόμα εξέρχονται από την καρδιά,
και εκείνα κάνουν ακάθαρτο τον άνθρωπο. 19 Γιατί από την καρδιά εξέρχονται
διαλογισμοί κακοί, φόνοι, μοιχείες, πορνείες, κλοπές, ψευδομαρτυρίες, βλαστήμιες. 20

Αυτά είναι που κάνουν ακάθαρτο τον άνθρωπο, αλλά το να φάει *κανείς* με άνιφτα χέρια
δεν κάνει ακάθαρτο τον άνθρωπο».

Η πίστη της Χαναναίας

(Μκ. 7:24-30)

21 Και αφού ο Ιησούς εξήλθε από εκεί, αναχώρησε για τα μέρη *της* Τύρου και *της*
Σιδώνας. 22 Και ιδού, *μια* γυναίκα Χαναναία από τα όρια εκείνα εξήλθε και έκραζε
λέγοντας: «Ελέησέ με, Κύριε, γιε *του* Δαβίδ. Η θυγατέρα μου υποφέρει βαριά από
δαιμόνιο». 23 Εκείνος δεν της αποκρίθηκε λέξη. Τότε πλησίασαν οι μαθητές του και τον
παρακαλούσαν λέγοντας: «Διώξε την, γιατί κράζει από πίσω μας». 24 Αυτός αποκρίθηκε
και είπε: «Δεν αποστάλθηκα παρά *μόνο* στα πρόβατα τα χαμένα *του* οίκου Ισραήλ». 25
Εκείνη ήρθε και τον προσκυνούσε λέγοντας: «Κύριε, βοήθα με». 26 Αυτός αποκρίθηκε και
είπε: «Δεν είναι καλό να λάβει *κανείς* τον άρτο των παιδιών και να *τον* ρίξει στα
σκυλάκια». 27 Εκείνη είπε: «Ναι, Κύριε, γιατί και τα σκυλάκια τρώνε από τα ψίχουλα που
πέφτουν από το τραπέζι των κυρίων τους». 28 Τότε ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: «Ω
γυναίκα, μεγάλη η πίστη σου· ας γίνει σ’ εσένα όπως θέλεις». Και γιατρεύτηκε η θυγατέρα
της από την ώρα εκείνη.

Ο Ιησούς θεραπεύει πολύ κόσμο

29 Και όταν ο Ιησούς έφυγε από εκεί, ήρθε δίπλα στη λίμνη της Γαλιλαίας και, αφού
ανέβηκε στο όρος, καθόταν εκεί. 30 Τότε τον πλησίασαν πλήθη πολλά, έχοντας μαζί τους
χωλούς, τυφλούς, κουλούς, κωφάλαλους και άλλους πολλούς, και τους έριξαν κοντά στα
πόδια του και τους θεράπευσε. 31 Ώστε το πλήθος θαύμασε, βλέποντας κωφάλαλους να
μιλούν, κουλούς υγιείς και χωλούς να περπατούν και τυφλούς να βλέπουν. Και δόξασαν το
Θεό *του* Ισραήλ.

Ο χορτασμός των τεσσάρων χιλιάδων

(Μκ. 8:1-10)

32 Τότε ο Ιησούς προσκάλεσε τους μαθητές του και είπε: «Σπλαχνίζομαι το πλήθος,
γιατί ήδη τρεις ημέρες μένουν κοντά μου και δεν έχουν τι να φάνε. Και δε θέλω να τους
απολύσω νηστικούς, μήπως εξαντληθούν στο δρόμο». 33 Και του λένε οι μαθητές: «Από
πού *να βρεθούν* στην ερημιά άρτοι τόσο πολλοί για μας, ώστε να χορτάσει τόσο πολύ
πλήθος;» 34 Και λέει σ’ αυτούς ο Ιησούς: «Πόσους άρτους έχετε;» Εκείνοι είπαν: «Εφτά,
και λίγα ψαράκια». 35 Τότε παράγγειλε στο πλήθος να ξαπλώσει πάνω στη γη 36 και
έλαβε τους εφτά άρτους και τα ψάρια και, αφού ευχαρίστησε *το Θεό*, *τους* έκοψε *με τα
χέρια* και έδινε στους μαθητές, και οι μαθητές στα πλήθη. 37 Και έφαγαν όλοι και
χόρτασαν. Και σήκωσαν το περίσσευμα των κομματιών, εφτά μεγάλα καλάθια γεμάτα. 38
Και εκείνοι που έτρωγαν ήταν τέσσερις χιλιάδες άντρες, χωρίς *να μετρηθούν* γυναίκες και
παιδιά. 39 Και αφού απόλυσε τα πλήθη, μπήκε στο πλοίο και ήρθε στα όρια *της περιοχής*
Μαγαδάν.

Ζητούν σημείο

(Μκ. 8:11-13, Λκ. 12:54-56)

16

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 16

Και *τότε* πλησίασαν οι Φαρισαίοι και *οι* Σαδουκκκαίοι, για να τον πειράξουν, και του
ζήτησαν να τους επιδείξει *κάποιο* σημείο από τον ουρανό. 2 Εκείνος αποκρίθηκε και τους
είπε: «Όταν βραδιάζει λέτε: "*Ο* καιρός *θα είναι* καλός, γιατί ο ουρανός είναι
φλογοκόκκινος". 3 Και *το* πρωί *λέτε*: "Σήμερα *θα έχουμε* κακοκαιρία, γιατί ο ουρανός είναι
φλογοκόκκινος και συννεφιασμένος". Πράγματι, την όψη του ουρανού γνωρίζετε να *τη*
διακρίνετε, τα σημεία όμως των καιρών δε δύναστε; 4 *Μια* γενιά κακή και μοιχαλίδα
επιζητά σημείο, αλλά δε θα της δοθεί σημείο παρά *μόνο* το σημείο *του* Ιωνά». Και αφού
τους εγκατέλειψε, έφυγε.

Το προζύμι των Φαρισαίων και των Σαδουκκαίων

(Μκ. 8:14-21)

5 Και όταν ήρθαν οι μαθητές στην αντίπερα *όχθη*, ξέχασαν να λάβουν άρτους. 6 Και ο
Ιησούς τους είπε: «Κοιτάτε και προσέχετε από το προζύμι των Φαρισαίων και *των*
Σαδουκκαίων». 7 Εκείνοι διαλογίζονταν μέσα τους λέγοντας: «Άρτους δε λάβαμε». 8
Επειδή *το* κατάλαβε τότε ο Ιησούς, είπε: «Τι διαλογίζεστε μέσα σας, ολιγόπιστοι, ότι
άρτους δεν έχετε; 9 Ακόμα δε νοείτε ούτε θυμάστε τους πέντε άρτους των πέντε χιλιάδων
και πόσα κοφίνια λάβατε; 10 Ούτε τους εφτά άρτους των τεσσάρων χιλιάδων και πόσα
μεγάλα καλάθια λάβατε; 11 Πώς δε νοείτε ότι δε σας είπα για άρτους; Αλλά να προσέχετε
από το προζύμι των Φαρισαίων και *των* Σαδουκκαίων». 12 Τότε αντιλήφτηκαν ότι δεν είπε
να προσέχουν από το προζύμι των άρτων, αλλά από τη διδαχή των Φαρισαίων και *των*
Σαδουκκαίων.

Η διακήρυξη του Πέτρου για τον Ιησού

(Μκ. 8:27-30, Λκ. 9:18-21)

13 Και όταν ήρθε ο Ιησούς στα μέρη της Καισάρειας *του* Φιλίππου, ρωτούσε τους
μαθητές του λέγοντας: «Ποιος λένε οι άνθρωποι πως είναι ο Υιός του ανθρώπου;» 14
Εκείνοι είπαν: «Μερικοί *λένε ο* Ιωάννης ο Βαπτιστής, και άλλοι *ο* Ηλίας, άλλοι πάλι *ο*
Ιερεμίας ή ένας από τους προφήτες». 15 Τους λέει: «Κι εσείς ποιος λέτε πως είμαι;» 16
Αποκρίθηκε λοιπόν *ο* Σίμωνας Πέτρος και είπε: «Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού
του ζωντανού». 17 Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και του είπε: «Μακάριος είσαι, Σίμωνα
Βαριωνά, γιατί σάρκα και αίμα δεν σου *το* αποκάλυψε, αλλά ο Πατέρας μου που *είναι*
στους ουρανούς. 18 Κι εγώ λοιπόν σου λέω ότι εσύ είσαι Πέτρος, και πάνω σ' αυτήν την
πέτρα θα οικοδομήσω την Εκκλησία μου και *οι πύλες του* άδη δε θα υπερισχύσουν
εναντίον της. 19 Θα σου δώσω τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών, και ό,τι δέσεις πάνω
στη γη θα είναι δεμένο στους ουρανούς και ό,τι λύσεις πάνω στη γη θα είναι λυμένο στους
ουρανούς». 20 Τότε διέταξε αυστηρά στους μαθητές να μην πουν σε κανέναν ότι αυτός
είναι ο Χριστός.

Ο Ιησούς προλέγει το θάνατο και την ανάστασή του

(Μκ. 8:31-9:1, Λκ. 9:22-27)

21 Από τότε άρχισε ο Ιησούς να δείχνει στους μαθητές του ότι πρέπει αυτός να πάει στα
Ιεροσόλυμα και να πάθει πολλά από τους πρεσβυτέρους και *από τους* αρχιερείς και *από
τους* γραμματείς, και να σκοτωθεί και την τρίτη ημέρα να εγερθεί. 22 Και αφού τον πήρε
κατά μέρος ο Πέτρος, άρχισε να τον επιτιμά λέγοντας: «Ευμένεια σ’ εσένα, Κύριε· *καθόλου*
να μη σου γίνει αυτό». 23 Εκείνος, αφού στράφηκε, είπε στον Πέτρο: «Πήγαινε πίσω μου,
Σατανά. Σκάνδαλο είσαι για μένα, γιατί δε φρονείς τα *πράγματα* του Θεού, αλλά τα
πράγματα των ανθρώπων». 24 Τότε ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Αν κάποιος θέλει
πίσω μου να έρθει, ας απαρνηθεί *τον* εαυτό του και ας σηκώσει το σταυρό του και ας με
ακολουθεί. 25 Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει. Όποιος όμως χάσει τη
ζωή του εξαιτίας μου θα τη βρει. 26 Γιατί τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος αν όλο τον κόσμο
κερδίσει, αλλά την ψυχή του ζημιωθεί; Ή τι θα δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα για την
ψυχή του; 27 Γιατί μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να έρχεται μέσα στη δόξα του Πατέρα του
μαζί με τους αγγέλους του, και τότε θα αποδώσει σε καθέναν κατά τις πράξεις του. 28
Αλήθεια σας λέω ότι είναι μερικοί από αυτούς που έχουν σταθεί εδώ οι οποίοι δε θα
γευτούν θάνατο, ωσότου δουν τον Υιό του ανθρώπου να έρχεται μέσα στη βασιλεία του».

Η μεταμόρφωση του Ιησού

(Μκ. 9:2-13, Λκ. 9:28-36)

17

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 17

Και μετά έξι ημέρες παραλαβαίνει ο Ιησούς τον Πέτρο και *τον* Ιάκωβο και *τον* Ιωάννη
τον αδελφό του και τους φέρνει πάνω σ’ *ένα* όρος ψηλό ιδιαιτέρως. 2 Και μεταμορφώθηκε
μπροστά τους, και έλαμψε το πρόσωπό του όπως ο ήλιος, και τα ρούχα του έγιναν λευκά
όπως το φως. 3 Και ιδού, φανερώθηκαν σ’ αυτούς *ο* Μωυσής και *ο* Ηλίας συνομιλώντας
μαζί του. 4 Έλαβε τότε το λόγο ο Πέτρος και είπε στον Ιησού: «Κύριε, είναι καλό για μας
εδώ να είμαστε. Αν θέλεις, θα κάνω εδώ τρεις σκηνές, μία για σένα και μία για *το* Μωυσή
και μία για *τον* Ηλία». 5 Ενώ ακόμα αυτός μιλούσε, ιδού, νεφέλη φωτεινή τους επισκίασε,
και ιδού φωνή από τη νεφέλη που έλεγε: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο
ευαρεστήθηκα· ακούτε αυτόν». 6 Και όταν *το* άκουσαν οι μαθητές, έπεσαν με *το* πρόσωπό
τους *στη γη* και φοβήθηκαν πάρα πολύ. 7 Τότε πλησίασε ο Ιησούς και, αφού τους άγγιξε,
είπε: «Σηκωθείτε και μη φοβάστε». 8 Όταν λοιπόν σήκωσαν πάνω τα μάτια τους, δεν είδαν
κανέναν παρά μόνο *τον* ίδιο *τον* Ιησού.

9 Και ενώ αυτοί κατέβαιναν από το όρος, τους έδωσε εντολή ο Ιησούς λέγοντας: «Σε
κανέναν να μην πείτε το όραμα, ωσότου ο Υιός του ανθρώπου να εγερθεί από *τους*
νεκρούς». 10 Και τον ρώτησαν οι μαθητές: «Γιατί λοιπόν οι γραμματείς λένε ότι *ο* Ηλίας
πρέπει να έρθει πρώτα;» 11 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: «*Ο* Ηλίας βέβαια έρχεται και θα
τα αποκαταστήσει όλα. 12 Σας λέω, όμως, ότι *ο* Ηλίας ήδη ήρθε και δεν τον αναγνώρισαν,
αλλά έκαναν σ’ αυτόν όσα θέλησαν. Έτσι και ο Υιός του ανθρώπου μέλλει να πάσχει από
αυτούς». 13 Τότε κατάλαβαν οι μαθητές ότι τους μίλησε για *τον* Ιωάννη το Βαπτιστή.

Η θεραπεία του δαιμονισμένου παιδιού

(Μκ. 9:14-29, Λκ. 9:37-43α)

14 Και όταν ήρθαν προς το πλήθος, πλησίασε σ' αυτόν *ένας* άνθρωπος γονατίζοντας
μπροστά του 15 και λέγοντας: «Κύριε, ελέησέ μου το γιο, γιατί σεληνιάζεται και υποφέρει
άσχημα. Γιατί πολλές φορές πέφτει στη φωτιά και πολλές φορές στο νερό. 16 Και τον
έφερα προς τους μαθητές σου, αλλά δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν. 17 Αποκρίθηκε
τότε ο Ιησούς και είπε: «Ω γενιά άπιστη και διεστραμμένη, ως πότε μαζί σας θα είμαι; Ως
πότε θα σας ανέχομαι; Φέρτε μου αυτόν εδώ». 18 Και επιτίμησε αυτό ο Ιησούς και εξήλθε
από αυτόν το δαιμόνιο και θεραπεύτηκε το παιδί από την ώρα εκείνη. 19 Τότε πλησίασαν
οι μαθητές στον Ιησού ιδιαιτέρως και *του* είπαν: «Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το
βγάλουμε;» 20 Εκείνος λέει σ' αυτούς: «Εξαιτίας της ολιγοπιστίας σας. Γιατί αλήθεια σας
λέω, αν έχετε πίστη σαν κόκκο σιναπιού, θα πείτε στο όρος ετούτο: "Μετακινήσου από
εδώ εκεί", και θα μετακινηθεί· και τίποτε δε θα σας είναι αδύνατο. [21 Αλλά τούτο το
γένος δε βγαίνει παρά μόνο με προσευχή και νηστεία]».

Ο Ιησούς προλέγει ξανά το θάνατο και την ανάστασή του

(Μκ. 9:30-32, Λκ. 9:43β-45)

22 Όταν λοιπόν αυτοί συγκεντρώθηκαν στη Γαλιλαία, τους είπε ο Ιησούς: «Ο Υιός του
ανθρώπου μέλλει να παραδοθεί σε χέρια ανθρώπων, 23 και θα τον σκοτώσουν, και την
τρίτη ημέρα θα εγερθεί». Και *οι μαθητές* λυπήθηκαν πάρα πολύ.

Η πληρωμή του φόρου για το ναό

24 Όταν λοιπόν ήρθαν στην Καπερναούμ, πλησίασαν αυτοί που λαβαίνουν τα δίδραχμα
στον Πέτρο και *τον* ρώτησαν: «Ο δάσκαλός σας δεν πληρώνει φόρο τα δίδραχμα;» 25
Εκείνος λέει: «Ναι». Και όταν ήρθε στην οικία, τον πρόφτασε ο Ιησούς λέγοντας: «Τι
νομίζεις Σίμωνα; Οι βασιλιάδες της γης από ποιους λαβαίνουν τέλη ή φόρο; Από τους
γιους τους ή από τους ξένους;» 26 Και όταν απάντησε: «Από τους ξένους», του είπε ο
Ιησούς: «Άρα, βεβαίως, ελεύθεροι είναι οι γιοι. 27 Για να μην τους σκανδαλίσουμε, όμως,
πήγαινε στη θάλασσα, ρίξε αγκίστρι, και σήκωσε το πρώτο ψάρι που *θα* ανεβεί και, αφού
ανοίξεις το στόμα του, θα βρεις ένα τετράδραχμο. Εκείνο λάβε *το* και δώσε *το* σ' αυτούς
για μένα και για σένα».

Ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών

(Μκ. 9:33-37, Λκ. 9:46-48)

18

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 18

Εκείνη την ώρα πλησίασαν οι μαθητές στον Ιησού λέγοντας: «Ποιος είναι άραγε
μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών;» 2 Και *αυτός*, αφού προσκάλεσε *ένα* παιδί, το
έστησε στο μέσο τους 3 και είπε: «Αλήθεια σας λέω, αν δε στραφείτε και *δε* γίνετε σαν τα
παιδιά, δεν θα εισέλθετε στη βασιλεία των ουρανών. 4 Όποιος, λοιπόν, ταπεινώσει *τον*

εαυτό του σαν τούτο το παιδί, αυτός είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών. 5 Και
όποιος δεχτεί ένα τέτοιο παιδί στο όνομά μου δέχεται εμένα».

Τα σκάνδαλα

(Μκ. 9:42-48, Λκ. 17:1-2)

6 «Όποιος όμως σκανδαλίσει έναν από τους μικρούς αυτούς που πιστεύουν σ’ εμένα,
τον συμφέρει να κρεμαστεί μυλόπετρα γύρω από τον τράχηλό του και να καταποντιστεί
στο πέλαγος της θάλασσας. 7 Αλίμονο στον κόσμο από τα σκάνδαλα. Γιατί *είναι* ανάγκη
να έρθουν τα σκάνδαλα, όμως αλίμονο στον άνθρωπο μέσω του οποίου έρχεται το
σκάνδαλο. 8 Και αν το χέρι σου ή το πόδι σου σε σκανδαλίζει, κόψε το εντελώς και ρίξε *το
μακριά* από εσένα. Είναι καλό για σένα να εισέλθεις στη ζωή κουλός ή χωλός, παρά να
έχεις δύο χέρια ή δύο πόδια και να ριχτείς στη φωτιά την αιώνια. 9 Και αν ο οφθαλμός σου
σε σκανδαλίζει, βγάλε τον και ρίξε *τον μακριά* από εσένα. Είναι καλό για σένα να εισέλθεις
μονόφθαλμος στη ζωή παρά να έχεις δύο οφθαλμούς και να ριχτείς στη γέεννα της
φωτιάς».

Η παραβολή του χαμένου προβάτου

(Λκ. 15:3-7)

10 «Κοιτάτε να μην καταφρονήσετε έναν από τους μικρούς αυτούς. Γιατί σας λέω ότι οι
άγγελοί τους στους ουρανούς διαπαντός βλέπουν το πρόσωπο του Πατέρα μου που *είναι*
στους ουρανούς. [11 Γιατί ήρθε ο Υιός του ανθρώπου να σώσει το χαμένο.] 12 Τι
νομίζετε; Αν κάποιος άνθρωπος έχει εκατό πρόβατα και πλανηθεί ένα από αυτά, δε θα
αφήσει τα ενενήντα εννέα πάνω στα όρη και *δε θα* πάει να ζητά το πλανεμένο; 13 Και αν
συμβεί να το βρει, αλήθεια σας λέω ότι χαίρει γι’ αυτό περισσότερο παρά για τα ενενήντα
εννέα που δεν έχουν πλανηθεί. 14 Έτσι δεν είναι θέλημα του Πατέρα σας που *είναι* στους
ουρανούς να χαθεί ένα από τα μικρά αυτά».

Ο αδελφός που αμαρτάνει

(Λκ. 17:3)

15 «Και αν αμαρτήσει [σ’ εσένα] ο αδελφός σου, πήγαινε και έλεγξέ τον *όταν θα είστε*
μεταξύ *σας* εσύ και αυτός μόνοι. Αν σε ακούσει, κέρδισες τον αδελφό σου. 16 Και αν δεν
ακούσει, παράλαβε μαζί σου ακόμα έναν ή δύο, για να **σταθεί κάθε λόγος από** *το* **στόμα
δύο ή τριών μαρτύρων**. 17 Αν όμως τους παρακούσει, πες *το* στην εκκλησία· αν τότε και
την εκκλησία παρακούσει, ας είναι για σένα όπως ακριβώς ο εθνικός και ο τελώνης.
18 Αλήθεια σας λέω: όσα δέσετε πάνω στη γη θα είναι δεμένα στον ουρανό, και όσα
λύσετε πάνω στη γη θα είναι λυμένα στον ουρανό. 19 Πάλι αλήθεια σας λέω ότι, αν δύο
από εσάς συμφωνήσουν πάνω στη γη για κάθε πράγμα που θα ζητήσουν, θα τους γίνει από
τον Πατέρα μου που *είναι* στους ουρανούς. 20 Γιατί όπου είναι δύο ή τρεις συναγμένοι στο
δικό μου όνομα, εκεί είμαι, στο μέσο αυτών».

Η παραβολή του δούλου που δε συγχωρούσε

21 Τότε *τον* πλησίασε ο Πέτρος και του είπε: «Κύριε, πόσες φορές θα αμαρτήσει σ'
εμένα ο αδελφός μου και θα του αφήσω; Ως εφτά φορές;» 22 Του λέει ο Ιησούς: «Δε σου
λέω ως εφτά φορές, αλλά ως εβδομήντα φορές εφτά. 23 Γι' αυτό ομοιώθηκε η βασιλεία
των ουρανών με *έναν* άνθρωπο βασιλιά, ο οποίος θέλησε να λογαριαστεί με τους δούλους
του. 24 Και όταν αυτός άρχισε να *το* κάνει, έφεραν προς αυτόν έναν οφειλέτη δέκα
χιλιάδων ταλάντων. 25 Μην έχοντας όμως αυτός να *τα* αποδώσει, διέταξε ο κύριος να
πουληθεί αυτός και η γυναίκα *του* και τα παιδιά *του* και όλα όσα έχει, και να αποδοθούν *τα*
χρήματα. 26 Έπεσε λοιπόν ο δούλος και τον προσκυνούσε λέγοντας: "Μακροθύμησε προς
εμένα, και όλα θα σου *τα* αποδώσω". 27 *Τον* σπλαχνίστηκε τότε ο κύριος εκείνου του
δούλου και τον απόλυσε και του άφησε το δάνειο. 28 Όταν όμως εξήλθε εκείνος ο δούλος,
βρήκε έναν από τους σύνδουλούς του που του όφειλε εκατό δηνάρια και, αφού τον
κράτησε, *τον* έπνιγε λέγοντας: "Απόδωσε ό,τι *μου* οφείλεις". 29 Έπεσε, λοιπόν, *στα πόδια*
του ο σύνδουλός του και τον παρακαλούσε λέγοντας: "Μακροθύμησε προς εμένα, και θα
σου *τα* αποδώσω". 30 Εκείνος δεν ήθελε, αλλά πήγε και τον έριξε στη φυλακή, ωσότου
αποδώσει το οφειλόμενο. 31 Όταν είδαν λοιπόν οι σύνδουλοί του αυτά που έγιναν,
λυπήθηκαν πάρα πολύ και ήρθαν και εξήγησαν λεπτομερώς στον κύριό τους όλα όσα
έγιναν. 32 Τότε, τον προσκάλεσε ο κύριός του και του λέει: "Δούλε κακέ, όλη την οφειλή
εκείνη σου άφησα, επειδή με παρακάλεσες. 33 Δεν έπρεπε κι εσύ να ελεήσεις το σύνδουλό
σου όπως κι εγώ σε ελέησα"; 34 Και οργίστηκε ο κύριός του και τον παράδωσε στους
βασανιστές, ωσότου αποδώσει όλο το οφειλόμενο *χρέος*. 35 Έτσι και ο Πατέρας μου ο
ουράνιος θα κάνει σ' εσάς, αν δεν αφήσετε *τις αμαρτίες* καθένας *σας* στον αδελφό του *μέσα*
από τις καρδιές σας».

Περί διαζυγίου

(Μκ. 10:1-12)

19

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 19

Και όταν τέλειωσε ο Ιησούς αυτά τα λόγια, αναχώρησε από τη Γαλιλαία και ήρθε στα
όρια της Ιουδαίας πέρα από τον Ιορδάνη. 2 Και τον ακολούθησαν πολλά πλήθη και τους
θεράπευσε εκεί.
3 Και *τότε* τον πλησίασαν Φαρισαίοι, για να τον πειράξουν, και έλεγαν: «Άραγε
επιτρέπεται σ' *έναν* άνθρωπο να αποδιώξει τη γυναίκα του για οποιαδήποτε αιτία;» 4
Εκείνος αποκρίθηκε και *τους* είπε: «Δε διαβάσατε ότι ο Κτίστης από *την* αρχή **τούς έκανε**
αρσενικό και θηλυκό; 5 Και είπε: **Γι' αυτό θα εγκαταλείψει** *ο* **άνθρωπος τον πατέρα** *του*
και τη μητέρα *του* **και θα κολληθεί στη γυναίκα του, και θα είναι οι δύο μία σάρκα.** 6
Ώστε δεν είναι πια δύο, αλλά μία σάρκα. Αυτό λοιπόν που ο Θεός συνέζευξε ο άνθρωπος
ας μην *το* χωρίζει». 7 Του λένε: «Γιατί τότε *ο* Μωυσής έδωσε εντολή **να δώσει έγγραφο**
διαζυγίου και να την αποδιώξει;» 8 Τους απαντά: «*Ο* Μωυσής εξαιτίας της
σκληροκαρδίας σας σας επέτρεψε να αποδιώξετε τις γυναίκες σας· από *την* αρχή όμως δεν
έχει γίνει έτσι. 9 Σας λέω μάλιστα ότι όποιος αποδιώξει τη γυναίκα του, όχι εξαιτίας
πορνείας, και νυμφευτεί άλλη μοιχεύεται». 10 Του λένε οι μαθητές του: «Αν είναι έτσι η
αιτία *διαζυγίου* τού άντρα με τη γυναίκα, δε συμφέρει *σε κάποιον* να νυμφευτεί». 11
Εκείνος τους είπε: «Σε όλους δε χωρά αυτός ο λόγος, αλλά *μόνο* σ' αυτούς στους οποίους

έχει δοθεί. 12 Γιατί είναι ευνούχοι που από *την* κοιλιά της μητέρας *τους* γεννήθηκαν έτσι,
και είναι ευνούχοι που ευνουχίστηκαν από τους ανθρώπους, και είναι ευνούχοι που
ευνούχισαν *τους* εαυτούς τους για τη βασιλεία των ουρανών. Σ' όποιον δύναται να χωρά *ο
λόγος*, ας χωρά».

Ο Ιησούς ευλογεί τα μικρά παιδιά

(Μκ. 10:13-16, Λκ. 18:15-17)

13 Τότε προσφέρθηκαν σ' αυτόν παιδιά, για να επιθέσει σ' αυτά τα χέρια και να
προσευχηθεί· αλλά οι μαθητές τούς επιτίμησαν. 14 Ο Ιησούς όμως είπε: «Αφήστε τα παιδιά
και μην τα εμποδίζετε να έρθουν προς εμένα, γιατί για τέτοιους είναι η βασιλεία των
ουρανών». 15 Και αφού επέθεσε τα χέρια σ' αυτά, έφυγε από εκεί.

Ο πλούσιος νεαρός

(Μκ. 10:17-31, Λκ. 18:18-30)

16 Και ιδού, ένας τον πλησίασε και *του* είπε: «Δάσκαλε, τι αγαθό να κάνω, για να έχω
ζωή αιώνια;» 17 Εκείνος του είπε: «Τι με ρωτάς για το αγαθό; Ένας είναι ο Αγαθός. Αν
όμως θέλεις να εισέλθεις στη ζωή, τήρησε τις εντολές». 18 Του λέει: «Ποιες;» Και ο
Ιησούς είπε: «Το **μη φονεύσεις, μη μοιχέψεις, μην κλέψεις, μην ψευδομαρτυρήσεις, 19
τίμα τον πατέρα** *σου* **και τη μητέρα** *σου,* και **να αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν** *τον*
εαυτό σου». 20 Του λέει ο νεαρός: «Όλα αυτά *τα* φύλαξα. *Σε* τι ακόμα υστερώ;» 21 Του
είπε ο Ιησούς: «Αν θέλεις να είσαι τέλειος, πήγαινε, πούλησε τα υπάρχοντά σου και δώσε
τα στους φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στους ουρανούς, και έλα ακολούθα με». 22 Όταν
άκουσε όμως ο νεαρός *αυτόν* το λόγο, έφυγε λυπημένος· γιατί είχε αποκτήματα πολλά.

23 Ο Ιησούς, τότε, είπε στους μαθητές του: «Αλήθεια σας λέω ότι πλούσιος θα εισέλθει
δύσκολα στη βασιλεία των ουρανών. 24 Και πάλι σας λέω, ευκολότερο είναι *μια* καμήλα
να περάσει από τρύπα βελόνας παρά πλούσιος να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού». 25 Και
όταν το άκουσαν οι μαθητές, εκπλήττονταν πάρα πολύ, λέγοντας: «Ποιος άραγε δύναται να
σωθεί;» 26 Αφού τους κοίταξε τότε μέσα *στα μάτια* ο Ιησούς, τους είπε: «Για τους
ανθρώπους αυτό είναι αδύνατο, αλλά για το Θεό όλα είναι δυνατά». 27 Τότε έλαβε το λόγο
ο Πέτρος και του είπε: «Ιδού, εμείς *τα* αφήσαμε όλα και σε ακολουθήσαμε· τι άραγε θα
συμβεί σ' εμάς;» 28 Και ο Ιησούς τους είπε: «Αλήθεια σας λέω ότι εσείς που με
ακολουθήσατε, κατά την παλιγγενεσία, όταν καθίσει ο Υιός του ανθρώπου πάνω *στο* θρόνο
της δόξας του, θα καθίσετε κι εσείς πάνω σε δώδεκα θρόνους κρίνοντας τις δώδεκα φυλές
του Ισραήλ. 29 Και καθένας που άφησε οικίες ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή
παιδιά ή αγρούς, εξαιτίας του ονόματός μου, εκατονταπλάσια θα λάβει και θα
κληρονομήσει ζωή αιώνια. 30 Πολλοί όμως πρώτοι θα είναι τελευταίοι και τελευταίοι
πρώτοι».

Η παραβολή των εργατών του αμπελώνα

20

«Γιατί η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με άνθρωπο οικοδεσπότη, που εξήλθε μόλις
ήρθε το πρωί, για να μισθώσει εργάτες για τον αμπελώνα του. 2 Και αφού συμφώνησε με
τους εργάτες από *ένα* δηνάριο την ημέρα, τους απέστειλε στον αμπελώνα του. 3 Και όταν
εξήλθε γύρω στις εννιά *η* ώρα *το πρωί*, είδε άλλους να έχουν σταθεί στην αγορά αργοί 4
και σ' εκείνους είπε: "Πηγαίνετε κι εσείς στον αμπελώνα, και ό,τι είναι δίκαιο θα σας
δώσω". 5 Εκείνοι έφυγαν. Πάλι, λοιπόν, όταν εξήλθε γύρω στις δώδεκα, και κατά τις τρεις
η ώρα, έκανε ομοίως. 6 Και κατά τις πέντε, όταν εξήλθε, βρήκε άλλους να έχουν σταθεί
και τους λέει: "Γιατί έχετε σταθεί εδώ όλη την ημέρα αργοί"; 7 Του λένε: "Γιατί κανείς δε
μας μίσθωσε". Τους λέει: "Πηγαίνετε κι εσείς στον αμπελώνα". 8 Και όταν έγινε βράδυ,
λέει ο κύριος του αμπελώνα στον επίτροπό του: "Κάλεσε τους εργάτες και απόδωσε σ'
αυτούς το μισθό, αφού αρχίσεις από τους τελευταίους έως τους πρώτους". 9 Τότε ήρθαν οι
εργαζόμενοι γύρω στις πέντε *η* ώρα και έλαβαν από *ένα* δηνάριο. 10 Και όταν ήρθαν οι
πρώτοι, νόμισαν ότι θα λάβουν περισσότερο· αλλά έλαβαν από *ένα* δηνάριο και αυτοί. 11
Και όταν *το* έλαβαν, γόγγυζαν κατά του οικοδεσπότη, 12 λέγοντας: "Αυτοί οι τελευταίοι
μια ώρα έκαναν, και τους έκανες ίσους μ' εμάς, που βαστάξαμε το βάρος της ημέρας και
τον καύσωνα". 13 Εκείνος αποκρίθηκε σ' έναν από αυτούς και είπε: "Σύντροφε, δε σε
αδικώ. Δε συμφώνησες μ' εμένα για *ένα* δηνάριο; 14 Πάρε το δικό σου και πήγαινε. Θέλω
όμως σ' αυτόν τον τελευταίο να δώσω όπως και σ' εσένα. 15 Ή δε μου επιτρέπεται να
κάνω ό,τι θέλω με τα δικά μου *χρήματα;* Ή ο οφθαλμός σου είναι κακός, επειδή εγώ είμαι
αγαθός"; 16 Έτσι θα γίνουν οι τελευταίοι πρώτοι και οι πρώτοι τελευταίοι».

Τρίτη πρόρρηση του θανάτου και της ανάστασής του

(Μκ. 10:32-34, Λκ. 18:31-34)

17 Και ανεβαίνοντας ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα, παράλαβε τους δώδεκα μαθητές
ιδιαιτέρως και κατά το δρόμο τούς είπε: 18 «Ιδού, ανεβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα και ο Υιός
του ανθρώπου θα παραδοθεί στους αρχιερείς και στους γραμματείς, και θα τον
καταδικάσουν σε θάνατο 19 και θα τον παραδώσουν στους εθνικούς, για να *τον* εμπαίξουν
και να *τον* μαστιγώσουν και να *τον* σταυρώσουν· και την τρίτη ημέρα θα εγερθεί».

Το αίτημα της μητέρας των γιων του Ζεβεδαίου

(Μκ. 10:35-45)

20 Τότε τον πλησίασε η μητέρα των γιων *του* Ζεβεδαίου μαζί με τους γιους της,
προσκυνώντας και ζητώντας κάτι από αυτόν. 21 Εκείνος της είπε: «Τι θέλεις;» Του λέει:
«Πες ώστε να καθίσουν αυτοί οι δύο γιοι μου ένας από *τα* δεξιά σου και ένας από *τα*
αριστερά σου κατά τη βασιλεία σου». 22 Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και είπε: «Δεν ξέρετε
τι ζητάτε. Μπορείτε να πιείτε το ποτήρι που εγώ μέλλω να πιω;» Του λένε: «Μπορούμε».
23 Τους λέει: «Το ποτήρι μου βέβαια θα *το* πιείτε, αλλά το να καθίσετε από *τα* δεξιά μου
και από *τα* αριστερά *μου* δεν ανήκει σ' εμένα να δώσω αυτό, αλλά *θα δοθεί* σ' αυτούς που
έχει ετοιμαστεί από τον Πατέρα μου». 24 Και όταν *το* άκουσαν οι δέκα, αγανάκτησαν για
τους δύο αδελφούς. 25 Αλλά ο Ιησούς τους προσκάλεσε και είπε: «Ξέρετε ότι οι άρχοντες
των εθνών κατακυριαρχούν σ' αυτά και οι μεγάλοι τα κατεξουσιάζουν. 26 Δεν θα είναι
έτσι μεταξύ σας, αλλά όποιος θέλει μεταξύ σας να γίνει μεγάλος θα είναι διάκονός σας, 27

και όποιος θέλει μεταξύ σας να είναι πρώτος θα είναι δούλος σας. 28 Όπως ακριβώς ο
Υιός του ανθρώπου δεν ήρθε για να διακονηθεί, αλλά για να διακονήσει και να δώσει τη
ζωή του λύτρο στη θέση πολλών».

Η θεραπεία των δύο τυφλών

(Μκ. 10:46-52, Λκ. 18:35-43)

29 Και ενώ αυτοί έβγαιναν από *την* Ιεριχώ, τον ακολούθησε πλήθος πολύ. 30 Και ιδού,
δύο τυφλοί που κάθονταν δίπλα στην οδό, όταν άκουσαν ότι ο Ιησούς περνάει από εκεί,
έκραξαν λέγοντας: «Ελέησέ μας, Κύριε, γιε *του* Δαβίδ». 31 Το πλήθος τότε τους επιτίμησε
για να σωπάσουν. Εκείνοι περισσότερο έκραξαν λέγοντας: «Ελέησέ μας, Κύριε, γιε *του*
Δαβίδ». 32 Και στάθηκε ο Ιησούς, τους φώναξε και είπε: «Τι θέλετε να σας κάνω;» 33 Του
λένε: «Κύριε, να ανοιχτούν οι οφθαλμοί μας». 34 *Τους* σπλαχνίστηκε τότε ο Ιησούς και
άγγιξε τα μάτια τους, και αμέσως ξαναείδαν και τον ακολούθησαν.

Η θριαμβευτική είσοδος στην Ιερουσαλήμ

(Μκ. 11:1-11, Λκ. 19:28-38, Ιν. 12:12-19)

21

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 21

Και όταν πλησίασαν στα Ιεροσόλυμα και ήρθαν στη Βηθφαγή, στο Όρος των Ελαιών,
τότε *ο* Ιησούς απέστειλε δύο μαθητές, 2 λέγοντάς τους: «Πηγαίνετε στο χωριό που είναι
απέναντί σας, και αμέσως θα βρείτε *μια* όνο δεμένη και *ένα* πουλάρι μαζί της· αφού *τα*
λύσετε, να μου *τα* φέρετε. 3 Και αν κάποιος σας πει κάτι, θα πείτε: "Ο Κύριος έχει ανάγκη
αυτά". Και ευθύς θα τα αποστείλει». 4 Και αυτό έχει γίνει, για να εκπληρωθεί εκείνο που
ειπώθηκε μέσω του προφήτη, όταν έλεγε:

5 **Πέστε στη θυγατέρα Σιών,**
Ιδού, ο βασιλιάς σου έρχεται σ' εσένα
πράος και ανεβασμένος πάνω σε όνο
και πάνω σε πουλάρι γέννημα υποζυγίου.

6 Αφού πήγαν, λοιπόν, οι μαθητές και έκαναν καθώς τους διέταξε ο Ιησούς, 7 έφεραν
την όνο και το πουλάρι, και έθεσαν πάνω τους τα ρούχα και *εκείνος* κάθισε πάνω τους. 8
Και το μεγαλύτερο *μέρος του* πλήθους έστρωσαν τα δικά τους ρούχα στην οδό, ενώ άλλοι
έκοβαν κλαδιά από τα δέντρα και *τα* έστρωναν στην οδό. 9 Και τα πλήθη που
προπορεύονταν από αυτόν και αυτά που *τον* ακολουθούσαν φώναζαν λέγοντας:

«**Ωσαννά** στο γιο *του* Δαβίδ.
Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα *του* **Κυρίου**.
Ωσαννά στους ύψιστους *ουρανούς*».

10 Και όταν αυτός εισήλθε στα Ιεροσόλυμα, σείστηκε όλη η πόλη λέγοντας: «Ποιος
είναι αυτός;» 11 Και τα πλήθη έλεγαν: «Αυτός είναι ο προφήτης Ιησούς που *κατάγεται* από
τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας».

Ο καθαρισμός του ναού

(Μκ. 11:15-19, Λκ. 19:45-48, Ιν. 2:13-22)

12 Και εισήλθε *ο* Ιησούς στο ναό και έβγαλε όλους όσοι πουλούσαν και αγόραζαν μέσα
στο ναό, και αναποδογύρισε τα τραπέζια των αργυραμοιβών *όπως* και τα καθίσματα αυτών
που πουλούσαν τα περιστέρια, 13 και τους λέει: «Είναι γραμμένο:

Ο οίκος μου θα κληθεί οίκος προσευχής,

εσείς όμως τον κάνετε σπήλαιο ληστών».

14 Τότε τον πλησίασαν τυφλοί και χωλοί μέσα στο ναό, και τους θεράπευσε. 15 Και
όταν είδαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς τα θαυμάσια που έκανε και τα παιδιά που
φώναζαν μέσα στο ναό και έλεγαν: «Ωσαννά στο γιο *του* Δαβίδ», αγανάκτησαν 16 και του
είπαν: «Ακούς τι λένε αυτοί;» Και ο Ιησούς τους λέει: «Ναι. Ποτέ δε διαβάσατε ότι **από
στόμα νηπίων και** *βρεφών* **που θηλάζουν κατάρτισες αίνο**;» 17 Και αφού τους
εγκατέλειψε, βγήκε έξω από την πόλη, στη Βηθανία, και διανυχτέρευε εκεί.

Η άκαρπη συκιά

(Μκ. 11:12-14, 20-24)

18 Και *το* πρωί, επιστρέφοντας στην πόλη, πείνασε. 19 Και όταν είδε μια συκιά στο
δρόμο, ήρθε κοντά της, αλλά τίποτα δε βρήκε σ’ αυτήν παρά φύλλα μόνο, και της λέει:
«Ποτέ πια από εσένα καρπός να μη γίνει στον αιώνα». Και ξεράθηκε αμέσως η συκιά. 20
Και όταν *το* είδαν οι μαθητές, θαύμασαν λέγοντας: «Πώς αμέσως ξεράθηκε η συκιά;» 21
Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και τους είπε: «Αλήθεια σας λέω, αν έχετε πίστη και δεν
αμφιβάλλετε, όχι μόνο το *θαύμα* της συκιάς θα κάνετε, αλλά και αν στο όρος ετούτο πείτε:
“Σήκω και πέσε στη θάλασσα”, θα γίνει. 22 Και όλα όσα ζητήσετε στην προσευχή
πιστεύοντας, θα *τα* λάβετε».

Η εξουσία του Ιησού αμφισβητείται

(Μκ. 11:27-33, Λκ. 20:1-8)

23 Και όταν ήρθε αυτός στο ναό, τον πλησίασαν, ενώ δίδασκε, οι αρχιερείς και οι
πρεσβύτεροι του λαού, λέγοντας: «Με ποια εξουσία αυτά *τα* κάνεις; Και ποιος σου έδωσε
την εξουσία αυτή;» 24 Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και τους είπε: «Θα σας ρωτήσω κι εγώ
ένα λόγο, που αν μου απαντήσετε, θα σας πω κι εγώ με ποια εξουσία αυτά *τα* κάνω: 25 Το
βάφτισμα *του* Ιωάννη από πού ήταν; Από *τον* ουρανό ή από *τους* ανθρώπους;» Εκείνοι
διαλογίζονταν μέσα τους και έλεγαν: «Αν πούμε: “Από *τον* ουρανό”, θα μας πει: “Γιατί
λοιπόν δεν πιστέψατε σ’ αυτόν”; 26 Αν όμως πούμε: “Από *τους* ανθρώπους”, φοβόμαστε
το πλήθος, γιατί όλοι ως προφήτη έχουν τον Ιωάννη». 27 Και αποκρίθηκαν στον Ιησού και
του είπαν: «Δεν ξέρουμε». Και αυτός τους είπε: «Ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία αυτά
τα κάνω».

Η παραβολή των δύο γιων

28 «Τι λοιπόν νομίζετε; *Ένας* άνθρωπος είχε δύο παιδιά. Και πλησίασε στο πρώτο και
είπε: “Παιδί *μου*, πήγαινε σήμερα, εργάζου στον αμπελώνα”. 29 Εκείνος αποκρίθηκε και
είπε: “Δε θέλω”. Ύστερα, όμως, μεταμελήθηκε και πήγε. 30 Πλησίασε τότε στον άλλο και
του είπε όμοια. Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: “Εγώ *θα πάω*, κύριε”. Αλλά δεν πήγε. 31

Ποιος από τους δύο έκανε το θέλημα του πατέρα;» *Του* λένε: «Ο πρώτος». Τους λέει ο
Ιησούς: «Αλήθεια σας λέω ότι οι τελώνες και οι πόρνες προηγούνται από εσάς στη
βασιλεία του Θεού. 32 Γιατί ήρθε ο Ιωάννης προς εσάς *βαδίζοντας* σε οδό δικαιοσύνης και
δεν τον πιστέψατε· αλλά οι τελώνες και οι πόρνες πίστεψαν σ' αυτόν. Εσείς, όμως, παρόλο
που *το* είδατε, ούτε ύστερα μεταμεληθήκατε, για να πιστέψετε σ' αυτόν».

Η παραβολή του αμπελώνα και των γεωργών

(Μκ. 12:1-12, Λκ. 20:9-19)

33 «Άλλη παραβολή ακούστε: Ήταν *ένας* άνθρωπος οικοδεσπότης, ο οποίος φύτεψε
αμπελώνα και τον περιέβαλε *με* φράχτη και έσκαψε σ' αυτόν πατητήρι και οικοδόμησε
πύργο και τον νοίκιασε σε γεωργούς και αποδήμησε. 34 Όταν λοιπόν πλησίασε ο καιρός
των καρπών, απέστειλε τους δούλους του προς τους γεωργούς να λάβουν τους καρπούς
του. 35 Και αφού έπιασαν οι γεωργοί τους δούλους του, έναν έδειραν, άλλον σκότωσαν,
άλλον λιθοβόλησαν. 36 Πάλι απέστειλε άλλους δούλους περισσότερους από τους πρώτους
και έκαναν σ' αυτούς ομοίως. 37 Ύστερα, λοιπόν, απέστειλε προς αυτούς το γιο του
λέγοντας: "Θα ντραπούν το γιο μου". 38 Οι γεωργοί, όμως, όταν είδαν το γιο, είπαν
μεταξύ τους: "Αυτός είναι ο κληρονόμος. Ελάτε να τον σκοτώσουμε και να έχουμε την
κληρονομιά του". 39 Και αφού τον έπιασαν, τον έβγαλαν έξω από τον αμπελώνα και *τον*
σκότωσαν. 40 Όταν λοιπόν έρθει ο κύριος του αμπελώνα, τι θα κάνει στους γεωργούς
εκείνους;» 41 Του λένε: «*Τους* κακούς, κακώς θα τους εξολοθρέψει και τον αμπελώνα θα
τον νοικιάσει σε άλλους γεωργούς, που θα του αποδώσουν τους καρπούς στους καιρούς
τους». 42 Τους λέει ο Ιησούς: «Ποτέ δε διαβάσατε στις Γραφές,

Λίθο που αποδοκίμασαν οι οικοδόμοι,
αυτός έγινε κορωνίδα.
Από *τον* **Κύριο έγινε αυτός**
και είναι θαυμαστός στα μάτια μας;

43 Γι' αυτό σας λέω ότι θα αφαιρεθεί από εσάς η βασιλεία του Θεού και θα δοθεί σε
έθνος που *θα* κάνει τους καρπούς της. 44 Και όποιος πέσει πάνω στο λίθο αυτό θα
συντριφτεί· ενώ πάνω σ' όποιον πέσει θα τον θρυμματίσει».

45 Και όταν άκουσαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι τις παραβολές του, κατάλαβαν ότι
γι' αυτούς *τις* λέει. 46 Και ενώ ζητούσαν να τον συλλάβουν, φοβήθηκαν τα πλήθη, επειδή
τον είχαν για προφήτη.

Η παραβολή των γάμων

(Λκ. 14:15-24)

22

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 22

Τότε έλαβε πάλι το λόγο ο Ιησούς και τους είπε με παραβολές λέγοντας: 2 «Η βασιλεία
των ουρανών ομοιώθηκε μ' *έναν* άνθρωπο βασιλιά, ο οποίος έκανε γάμους στο γιο του. 3
Και απέστειλε τους δούλους του να καλέσουν τους καλεσμένους στους γάμους, αλλά δεν
ήθελαν να έρθουν. 4 Πάλι απέστειλε άλλους δούλους λέγοντας: "Πείτε στους

καλεσμένους: Ιδού, έχω ετοιμάσει το γεύμα μου, οι ταύροι μου και τα θρεφτάρια *είναι*
σφαγμένα και *είναι* όλα έτοιμα· ελάτε στους γάμους”. 5 Εκείνοι αμέλησαν και έφυγαν, *ο*
ένας στο δικό του αγρό, *ο* άλλος στο εμπόριό του. 6 Και οι υπόλοιποι, αφού συνέλαβαν
τους δούλους του, *τους* κακομεταχειρίστηκαν και *τους* σκότωσαν. 7 Τότε ο βασιλιάς
οργίστηκε και, αφού έστειλε τα στρατεύματά του, εξολόθρεψε τους φονιάδες εκείνους και
την πόλη τους έκαψε. 8 Τότε λέει στους δούλους του: “Ο γάμος βέβαια είναι έτοιμος, αλλά
οι καλεσμένοι δεν ήταν άξιοι. 9 Πηγαίνετε, λοιπόν, στις διακλαδώσεις των οδών και όσους
βρείτε καλέστε *τους* στους γάμους”. 10 Και αφού εξήλθαν οι δούλοι εκείνοι στους
δρόμους, σύναξαν όλους όσους βρήκαν, κακούς και καλούς. Και γέμισε ο γάμος από
εκείνους που κάθονταν, *για να φάνε*. 11 Όταν εισήλθε όμως ο βασιλιάς, για να δει εκείνους
που κάθονταν, *για να φάνε*, είδε εκεί *έναν* άνθρωπο που δεν ήταν ντυμένος *με* ένδυμα
γάμου, 12 και του λέει: “Σύντροφε, πώς εισήλθες εδώ μην έχοντας ένδυμα γάμου”; Εκείνος
αποστομώθηκε. 13 Τότε ο βασιλιάς είπε στους διακόνους: “Δέστε του πόδια και χέρια και
πετάξτε τον έξω στο σκότος το εξώτερο” – εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των
δοντιών. 14 Γιατί πολλοί είναι κλητοί, αλλά λίγοι εκλεκτοί».

Η πληρωμή των φόρων στον Καίσαρα

(Μκ. 12:13-17, Λκ. 20:20-26)

15 Τότε πήγαν οι Φαρισαίοι και έκαναν συμβούλιο, για να τον παγιδέψουν με λόγια. 16
Και αποστέλλουν σ’ αυτόν τους μαθητές τους μαζί με τους Ηρωδιανούς, λέγοντας:
«Δάσκαλε, ξέρουμε ότι είσαι ειλικρινής και διδάσκεις την οδό του Θεού με αλήθεια και δε
σε μέλει για κανέναν· γιατί δε βλέπεις σε πρόσωπο ανθρώπων. 17 Πες μας, λοιπόν, τι
νομίζεις; επιτρέπεται να δώσει *κανείς* φόρο στον Καίσαρα ή όχι»; 18 Επειδή όμως ο Ιησούς
κατάλαβε την κακία τους, είπε: «Τι με πειράζετε, υποκριτές; 19 Επιδείξτε μου το νόμισμα
του φόρου». Εκείνοι έφεραν προς αυτόν *ένα* δηνάριο. 20 Και τους λέει: «Ποιανού *είναι* η
εικόνα αυτή και η επιγραφή;» 21 Του λένε: «*Του* Καίσαρα». Τότε τους λέει: «Αποδώστε
λοιπόν τα *πράγματα του* Καίσαρα στον Καίσαρα, και τα *πράγματα* του Θεού στο Θεό». 22
Και όταν άκουσαν *αυτό*, θαύμασαν και, αφού τον άφησαν, έφυγαν.

Το θέμα της ανάστασης

(Μκ. 12:18-27, Λκ. 20:27-40)

23 Εκείνη την ημέρα τον πλησίασαν Σαδουκκαίοι, που λένε πως δεν υπάρχει ανάσταση,
και τον επερώτησαν: 24 «Δάσκαλε, *ο* Μωυσής είπε: **Αν κάποιος πεθάνει μην έχοντας
παιδιά, να νυμφευτεί ο αδελφός του τη γυναίκα του και να φέρει απογόνους στον
αδελφό του.** 25 Ήταν λοιπόν μεταξύ μας εφτά αδελφοί. Και ο πρώτος, αφού νυμφεύτηκε,
πέθανε, και μην έχοντας απογόνους άφησε τη γυναίκα του στον αδελφό του. 26 Όμοια και
ο δεύτερος και ο τρίτος, ως τους εφτά. 27 Και ύστερα απ’ όλους πέθανε η γυναίκα. 28
Κατά την ανάσταση, λοιπόν, ποιανού από τους εφτά θα είναι γυναίκα; Γιατί όλοι την
είχαν». 29 Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και τους είπε: «Πλανάστε, επειδή δεν ξέρετε τις
Γραφές μήτε τη δύναμη του Θεού. 30 Γιατί κατά την ανάσταση ούτε παντρεύουν ούτε
νυμφεύονται, αλλά είναι σαν άγγελοι στον ουρανό. 31 Όσον αφορά όμως την ανάσταση
των νεκρών, δε διαβάσατε αυτό που ειπώθηκε σ’ εσάς από το Θεό, όταν έλεγε: 32 **Εγώ**

είμαι ο Θεός *του* **Αβραάμ και ο Θεός** *του* **Ισαάκ και ο Θεός** *του* **Ιακώβ**; Δεν είναι Θεός
νεκρών, αλλά ζωντανών». 33 Και όταν άκουσαν τα πλήθη, εκπλήσσονταν για τη διδαχή
του.

Η μεγάλη εντολή

(Μκ. 12:28-34, Λκ. 10:25-28)

34 Όταν λοιπόν οι Φαρισαίοι άκουσαν ότι αποστόμωσε τους Σαδουκκαίους, συνάχτηκαν
στο ίδιο *μέρος*, 35 και *τον* επερώτησε ένας από αυτούς, νομικός, για να τον πειράξει: 36
«Δάσκαλε, ποια εντολή *είναι* μεγάλη μέσα στο νόμο;» 37 Εκείνος του είπε: «**Να
αγαπήσεις Κύριο το Θεό σου με όλη την καρδιά σου και με όλη την ψυχή σου** και με
όλη τη διάνοιά σου. 38 Αυτή είναι η μεγάλη και πρώτη εντολή. 39 Και δεύτερη, όμοια με
αυτή: **Να αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν** *τον* **εαυτό σου.** 40 Σε αυτές τις δύο εντολές
κρέμεται όλος ο νόμος και οι προφήτες».

Το θέμα αν ο Χριστός είναι γιος του Δαβίδ

(Μκ. 12:35-37, Λκ. 20:41-44)

41 Και ενώ ήταν συναγμένοι οι Φαρισαίοι, τους επερώτησε ο Ιησούς: 42 «Τι νομίζετε
για το Χριστό; Ποιανού είναι γιος;» Του απαντούν: «Του Δαβίδ». 43 Τους λέει: «Πώς
λοιπόν *ο* Δαβίδ μέσω *του* Πνεύματος τον καλεί Κύριο, λέγοντας:
44 **Είπε** *ο* **Κύριος στον Κύριό μου:**
“**Κάθου από** *τα* **δεξιά μου,**
ωσότου θέσω τους εχθρούς σου
κάτω από τα πόδια σου”;
45 Αν λοιπόν *ο* Δαβίδ τον καλεί “Κύριο”, πώς είναι γιος του;» 46 Και κανείς δεν
μπορούσε να του αποκριθεί λόγο, ούτε τόλμησε κανείς από εκείνη την ημέρα να τον
επερωτήσει πια.

Ο Ιησούς κατακρίνει τους γραμματείς και τους Φαρισαίους

(Μκ. 12:38-40, Λκ. 11:37-52, 20:45-47)

23

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 23

Τότε ο Ιησούς μίλησε στα πλήθη και στους μαθητές του, 2 λέγοντας: «Πάνω στην
καθέδρα του Μωυσή κάθισαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι. 3 Όλα όσα σας πουν,
λοιπόν, κάντε και τηρείτε, αλλά κατά τα έργα τους μην κάνετε· γιατί λένε και δεν κάνουν. 4
Δένουν, μάλιστα, βαριά και δυσβάστακτα φορτία, και *τα* θέτουν πάνω στους ώμους των
ανθρώπων, αλλά αυτοί με το δάχτυλό τους δε θέλουν να τα κουνήσουν. 5 Και όλα τα έργα
τους *τα* κάνουν, για να τους δουν *με θαυμασμό* οι άνθρωποι. Γιατί πλαταίνουν τα φυλαχτά
τους και μεγαλώνουν τα κράσπεδα, 6 και αγαπούν το πρώτο κάθισμα στα δείπνα και τις
πρωτοκαθεδρίες στις συναγωγές 7 και τους χαιρετισμούς στις αγορές και να καλούνται από
τους ανθρώπους: “Ραβί”. 8 Εσείς όμως μην κληθείτε “Ραβί” – γιατί ένας είναι ο δικός σας

δάσκαλος, ενώ εσείς όλοι είστε αδελφοί. 9 Και “πατέρα” σας μην καλέσετε *κάποιον* πάνω
στη γη, γιατί ένας είναι ο δικός σας ο Πατέρας, ο ουράνιος. 10 Μήτε κληθείτε
“καθοδηγητές”, γιατί καθοδηγητής σας είναι ένας, ο Χριστός. 11 Αλλά ο μεγαλύτερός σας
να είναι διάκονός σας. 12 Όποιος, λοιπόν, υψώσει *τον* εαυτό του θα ταπεινωθεί και όποιος
ταπεινώσει *τον* εαυτό του θα υψωθεί.

[13 Αλίμονο όμως σ’ εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί κατατρώτε τις
οικίες των χηρών και για πρόφαση κάνετε μακριές προσευχές· γι’ αυτό θα λάβετε
περισσότερη καταδίκη.]

14 Και αλίμονο σ’ εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί κλείνετε τη βασιλεία
των ουρανών μπροστά στους ανθρώπους. Γιατί εσείς δεν εισέρχεστε ούτε εκείνους που
θέλουν να εισέλθουν *τους* αφήνετε να εισέλθουν.

15 Αλίμονο σ’ εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί γυρνάτε τη θάλασσα και
την ξηρά για να κάνετε έναν προσήλυτο και, όταν γίνει, τον κάνετε γιο *της* γέεννας διπλά
από εσάς.

16 Αλίμονο σ’ εσάς, οδηγοί τυφλοί, που λέτε: “Όποιος ορκιστεί στο ναό δεν είναι
τίποτα. Όποιος όμως ορκιστεί στον χρυσό του ναού οφείλει *να πράξει*”. 17 Μωροί και
τυφλοί, γιατί ποιος είναι μεγαλύτερος, ο χρυσός ή ο ναός που αγίασε τον χρυσό; 18 Και
λέτε επίσης: “Όποιος ορκιστεί στο θυσιαστήριο δεν είναι τίποτα. Όποιος όμως ορκιστεί στο
δώρο που *είναι* πάνω σ’ αυτό οφείλει *να πράξει*”. 19 Τυφλοί, γιατί ποιο *είναι* μεγαλύτερο,
το δώρο ή το θυσιαστήριο που αγιάζει το δώρο; 20 Όποιος λοιπόν ορκίστηκε στο
θυσιαστήριο ορκίζεται σ’ αυτό και σε όλα όσα *είναι* πάνω του. 21 Και όποιος ορκίστηκε
στο ναό ορκίζεται σ’ αυτόν και σ’ Εκείνον που τον κατοικεί. 22 Και όποιος ορκίστηκε
στον ουρανό ορκίζεται στο θρόνο του Θεού και σ’ Εκείνον που κάθεται πάνω του.

23 Αλίμονο σ’ εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί αποδεκατίζετε το
δυόσμο και τον άνηθο και το κύμινο και αφήσατε τα σπουδαιότερα του νόμου: τη *δίκαιη*
κρίση και το έλεος και την πίστη. Αυτά λοιπόν έπρεπε να κάνετε, κι εκείνα να μην
αφήνετε. 24 Οδηγοί τυφλοί, που διυλίζετε το κουνούπι, αλλά καταπίνετε την καμήλα.

25 Αλίμονο σ’ εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί καθαρίζετε το απέξω
του ποτηριού και του πιάτου, ενώ από μέσα είναι γεμάτα από αρπαγή και ακράτεια. 26
Φαρισαίε τυφλέ, καθάρισε πρώτα το εντός του ποτηριού, για να γίνει και το έξω του
καθαρό.

27 Αλίμονο σ’ εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί μοιάζετε με τάφους
ασβεστωμένους, οι οποίοι απέξω βέβαια φαίνονται ωραίοι, αλλά από μέσα είναι γεμάτοι
από οστά νεκρών και από κάθε ακαθαρσία. 28 Έτσι κι εσείς απέξω βέβαια φαίνεστε στους
ανθρώπους δίκαιοι, αλλά από μέσα είστε γεμάτοι υποκρισία και ανομία.

29 Αλίμονο σ’ εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί οικοδομείτε τους
τάφους των προφητών και κοσμείτε τα μνήματα των δικαίων, 30 και λέτε: “Αν ήμασταν
στις ημέρες των πατέρων μας, δε θα ήμασταν με αυτούς συμμέτοχοι στο αίμα των
προφητών *που έχυσαν*”. 31 Ώστε μαρτυρείτε για *τους* εαυτούς σας ότι είστε γιοι εκείνων
που φόνευσαν τους προφήτες. 32 Και εσείς συμπληρώστε το μέτρο *της ανομίας* των
πατέρων σας. 33 Φίδια, γεννήματα εχιδνών, πώς θα αποφύγετε την κρίση της γέεννας; 34
Γι’ αυτό, ιδού, εγώ αποστέλλω προς εσάς προφήτες και σοφούς και γραμματείς. Από
αυτούς *άλλους* θα σκοτώσετε και θα σταυρώσετε, και από αυτούς *άλλους* θα μαστιγώσετε
στις συναγωγές σας και θα καταδιώξετε από πόλη σε πόλη· 35 για να έρθει πάνω σας κάθε
αίμα δίκαιο που χύνεται πάνω στη γη, από το αίμα *του* Άβελ του δίκαιου ως το αίμα *του*

Ζαχαρία, *του* γιου *του* Βαραχία, που φονεύσατε μεταξύ του ναού και του θυσιαστηρίου. 36
Αλήθεια σας λέω, θα έρθουν όλα αυτά πάνω στη γενιά αυτή».

Θρήνος για την Ιερουσαλήμ

(Λκ. 13:34-35)

37 «Ιερουσαλήμ Ιερουσαλήμ – που σκοτώνει τους προφήτες και λιθοβολεί τους
απεσταλμένους προς αυτήν – πόσες φορές θέλησα να συνάξω στο ίδιο μέρος τα τέκνα σου
με *τον* τρόπο που *η* όρνιθα συνάζει στο ίδιο μέρος τους νεοσσούς της κάτω από τις
φτερούγες *της*, αλλά δεν *το* θελήσατε. 38 Ιδού, αφήνεται σ’ εσάς ο οίκος σας έρημος. 39
Γιατί σας λέω, δε θα με δείτε από τώρα, ωσότου πείτε: **Ευλογημένος ο ερχόμενος στο
όνομα** *του* **Κυρίου**».

Προλέγεται η καταστροφή του ναού

(Μκ. 13:1-2, Λκ. 21:5-6)

24

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 24

Και όταν εξήλθε ο Ιησούς από το ναό, πορευόταν, και πλησίασαν οι μαθητές του, για να
του επιδείξουν τα οικοδομήματα του ναού. 2 Εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: «Δε
βλέπετε όλα αυτά; Αλήθεια σας λέω, δε θα αφεθεί εδώ λίθος πάνω σε λίθο που δε θα
καταστραφεί».

Αρχή ωδίνων

(Μκ. 13:3-13, Λκ. 21:7-19)

3 Ενώ, λοιπόν, αυτός καθόταν πάνω στο Όρος των Ελαιών, τον πλησίασαν οι μαθητές
ιδιαιτέρως, λέγοντας: «Πες μας, πότε θα γίνουν αυτά και ποιο το σημείο της δικής σου
παρουσίας και *της* συντέλειας του αιώνα;» 4 Τότε αποκρίθηκε ο Ιησούς και τους είπε:
«Προσέχετε μη σας πλανήσει κανείς. 5 Γιατί πολλοί θα έρθουν με το όνομά μου, λέγοντας:
“Εγώ είμαι ο Χριστός”, και πολλούς θα πλανήσουν. 6 Θα μέλλετε, λοιπόν, να ακούτε
πολέμους και φήμες πολέμων. Κοιτάτε, μη θορυβείστε· γιατί πρέπει να γίνουν, αλλά ακόμα
δεν είναι το τέλος. 7 Γιατί θα εγερθεί έθνος εναντίον έθνους και βασιλεία εναντίον
βασιλείας, και θα γίνουν πείνες και σεισμοί κατά τόπους. 8 Αλλά όλα αυτά *είναι* αρχή
ωδίνων. 9 Τότε θα σας παραδώσουν σε θλίψη και θα σας σκοτώσουν, και θα είστε
μισούμενοι από όλα τα έθνη για το όνομά μου. 10 Και τότε θα σκανδαλιστούν πολλοί, και
θα προδώσουν ο ένας τον άλλο, και θα μισήσουν ο ένας τον άλλο. 11 Και πολλοί
ψευδοπροφήτες θα εγερθούν και θα πλανήσουν πολλούς. 12 Και επειδή θα πληθυνθεί η
ανομία, θα ψυχραθεί η αγάπη των πολλών. 13 Αλλά εκείνος που *θα* υπομείνει ως *το* τέλος,
αυτός θα σωθεί. 14 Και θα κηρυχτεί αυτό το ευαγγέλιο της βασιλείας σε όλη την
οικουμένη για μαρτυρία σε όλα τα έθνη, και τότε θα έρθει το τέλος».

Η μεγάλη θλίψη

(Μκ. 13:14-23, Λκ. 21:20-24)

15 «Όταν λοιπόν δείτε το βδέλυγμα της ερημώσεως, που ειπώθηκε μέσω *του* Δανιήλ του
προφήτη, να έχει σταθεί σε τόπο άγιο – ο αναγνώστης ας εννοήσει – 16 τότε όσοι *είναι*
στην Ιουδαία ας φεύγουν στα όρη, 17 όποιος *είναι* πάνω στο δώμα ας μην κατεβεί, για να
πάρει τα *πράγματα* από την οικία του. 18 Και όποιος *είναι* στον αγρό ας μην επιστρέψει
πίσω, για να πάρει το πανωφόρι του. 19 Αλίμονο όμως σε όσες έχουν *παιδιά* στην κοιλιά
και σε όσες θηλάζουν εκείνες τις ημέρες. 20 Προσεύχεστε μάλιστα να μη γίνει η φυγή σας
το χειμώνα μήτε *το* Σάββατο. 21 Γιατί θα γίνει τότε θλίψη μεγάλη, τέτοια που δεν έχει γίνει
από την αρχή *του* κόσμου ως τώρα, ούτε θα γίνει *ξανά*. 22 Και αν δε συντομεύονταν οι
ημέρες εκείνες, δε θα σωζόταν καμιά σάρκα. Για τους εκλεκτούς, όμως, θα συντομευτούν
οι ημέρες εκείνες. 23 Τότε, αν κάποιος σας πει: "Ιδού, εδώ ο Χριστός" ή "εδώ", μην *το*
πιστέψετε. 24 Γιατί θα εγερθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες και θα δώσουν σημεία
μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, αν *είναι* δυνατό, και τους εκλεκτούς. 25 Ιδού, σας
τα έχω προειπεί. 26 Αν λοιπόν σας πουν: "Ιδού, στην έρημο είναι", μην εξέλθετε. "Ιδού,
στα απόμερα δωμάτια", μην *το* πιστέψετε. 27 Γιατί όπως ακριβώς η αστραπή εξέρχεται από
τα ανατολικά και φαίνεται ως *τα* δυτικά, έτσι θα είναι η παρουσία του Υιού του ανθρώπου.
28 Όπου είναι το πτώμα, εκεί θα συναχτούν οι αετοί».

Ο ερχομός του Υιού του ανθρώπου

(Μκ. 13:24-27, Λκ. 21:25-28)

29 «Και αμέσως μετά τη θλίψη των ημερών εκείνων
ο ήλιος θα σκοτεινιάσει
και η σελήνη δε θα δώσει το φεγγοβόλημά της,
και οι αστέρες θα πέσουν από τον ουρανό
και οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν.
30 Και τότε θα φανεί το σημείο του Υιού του ανθρώπου στον ουρανό, και τότε θα
θρηνήσουν όλες οι φυλές της γης *του Ισραήλ* και θα δουν **τον Υιό του ανθρώπου
ερχόμενο πάνω στις νεφέλες του ουρανού** με δύναμη και δόξα πολλή. 31 Και θα
αποστείλει τους αγγέλους του με σάλπιγγα μεγάλη, και θα συνάξουν στο ίδιο μέρος τους
εκλεκτούς του από τους τέσσερις ανέμους, από τα άκρα των ουρανών ως τα *άλλα* άκρα
αυτών».

Μάθημα από τη συκιά

(Μκ. 13:28-31, Λκ. 21:29-33)

32 «Από τη συκιά, λοιπόν, μάθετε την παραβολή. Όταν ήδη το κλαδί της γίνει απαλό και
τα φύλλα ξεφυτρώνουν, γνωρίζετε ότι *είναι* κοντά το θέρος. 33 Έτσι κι εσείς, όταν *τα* δείτε
όλα αυτά, να γνωρίζετε ότι είναι κοντά, στις θύρες. 34 Αλήθεια σας λέω ότι δε θα παρέλθει
η γενιά αυτή, ωσότου γίνουν όλα αυτά. 35 Ο ουρανός οι η γη θα παρέλθουν, οι λόγοι μου
όμως δε θα παρέλθουν».

Άγνωστη η ημέρα και η ώρα

(Μκ. 13:32-37, Λκ. 17:26-30, 34-36)

36 «Όσον αφορά όμως εκείνη την ημέρα και *την* ώρα κανείς δεν *τις* ξέρει, ούτε οι
άγγελοι των ουρανών ούτε ο Υιός παρά ο Πατέρας μόνος. 37 Γιατί όπως ακριβώς *ήταν* οι
ημέρες του Νώε, έτσι θα είναι η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. 38 Γιατί όπως ήταν
κατά τις ημέρες εκείνες πριν από τον κατακλυσμό, που έτρωγαν και έπιναν, που
νυμφεύονταν και πάντρευαν, μέχρι *την* ημέρα που εισήλθε *ο* Νώε στην κιβωτό, 39 και δεν
κατάλαβαν, ωσότου ήρθε ο κατακλυσμός και τους πήρε όλους, έτσι θα είναι και η
παρουσία του Υιού του ανθρώπου. 40 Τότε δύο *άντρες* θα είναι στον αγρό, ένας
παραλαμβάνεται και ένας αφήνεται. 41 Δύο *γυναίκες* που *θα* αλέθουν στο μύλο, μία
παραλαμβάνεται και μία αφήνεται. 42 Αγρυπνείτε, λοιπόν, γιατί δεν ξέρετε ποια ημέρα ο
Κύριός σας έρχεται. 43 Και εκείνο ας γνωρίζετε: ότι αν ήξερε ο οικοδεσπότης ποια ώρα
της νύχτας έρχεται ο κλέφτης, θα αγρυπνούσε και δε θα άφηνε να διαρρήξουν την οικία
του. 44 Γι’ αυτό κι εσείς να είστε έτοιμοι, γιατί *την* ώρα που δε νομίζετε έρχεται ο Υιός
του ανθρώπου».

Ο πιστός και ο κακός δούλος

(Λκ. 12:41-48)

45 «Ποιος είναι άραγε ο πιστός και φρόνιμος δούλος, τον οποίο κατάστησε ο κύριος
επιστάτη πάνω στο υπηρετικό προσωπικό του, για να δώσει σ’ αυτούς την τροφή στον
κατάλληλο καιρό; 46 Μακάριος εκείνος ο δούλος που, όταν έρθει ο κύριός του, θα *τον* βρει
να κάνει έτσι. 47 Αλήθεια σας λέω ότι πάνω σε όλα τα υπάρχοντά του θα τον καταστήσει
επιστάτη. 48 Αν όμως πει εκείνος ο κακός δούλος μέσα στην καρδιά του: “Αργεί ο κύριός
μου”, 49 και αρχίσει να χτυπάει τους σύνδουλούς του, και να τρώει και να πίνει μαζί μ’
εκείνους που μεθούν, 50 θα έρθει ο κύριος εκείνου του δούλου *την* ημέρα που δεν
προσδοκά και *την* ώρα που δε γνωρίζει, 51 και θα τον κόψει στα δύο και το μερίδιό του θα
το θέσει μαζί με τους υποκριτές. Εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών».

Η παραβολή των δέκα παρθένων

25

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 25

«Τότε θα ομοιωθεί η βασιλεία των ουρανών με δέκα παρθένες που, αφού έλαβαν τις
δικές τους λαμπάδες, εξήλθαν σε προϋπάντηση του νυμφίου. 2 Πέντε λοιπόν από αυτές
ήταν μωρές και πέντε φρόνιμες. 3 Γιατί οι μωρές, ενώ έλαβαν τις λαμπάδες τους, δεν
έλαβαν μαζί τους λάδι. 4 Οι φρόνιμες, όμως, έλαβαν λάδι μέσα στα αγγεία μαζί με τις
δικές τους λαμπάδες. 5 Επειδή λοιπόν αργούσε ο νυμφίος, νύσταξαν όλες και κοιμούνταν.
6 Αλλά στο μέσο *της* νύχτας έγινε *μια* κραυγή: “Ιδού ο νυμφίος, εξέρχεστε προς
συνάντησή του”. 7 Τότε σηκώθηκαν όλες οι παρθένες εκείνες και κόσμησαν τις δικές τους
λαμπάδες. 8 Και οι μωρές είπαν στις φρόνιμες: “Δώστε σ’ εμάς από το λάδι σας, γιατί οι
λαμπάδες μας σβήνουν”. 9 Αποκρίθηκαν τότε οι φρόνιμες λέγοντας: “*Όχι,* μήπως δεν
αρκέσει για μας και για σας. Πηγαίνετε μάλλον προς αυτούς που πουλούν και αγοράστε
για *τους* εαυτούς σας”. 10 Ενώ όμως αυτές έφευγαν, για να αγοράσουν, ήρθε ο νυμφίος,
και οι έτοιμες εισήλθαν μαζί του στους γάμους και κλείστηκε η θύρα. 11 Ύστερα, λοιπόν,

έρχονται και οι υπόλοιπες παρθένες λέγοντας: "Κύριε, κύριε, άνοιξέ μας". 12 Εκείνος
αποκρίθηκε και είπε: "Αλήθεια σας λέω, δεν σας ξέρω". 13 Αγρυπνείτε, λοιπόν, γιατί δεν
ξέρετε την ημέρα ούτε την ώρα».

Η παραβολή των ταλάντων

(Λκ. 19:11-27)

14 «Γιατί *θα συμβεί* όπως ακριβώς *σ' έναν* άνθρωπο που αποδημούσε και κάλεσε τους
δικούς του δούλους και τους παράδωσε τα υπάρχοντά του. 15 Και στον έναν έδωσε πέντε
τάλαντα και στον άλλο δύο και στον άλλο ένα, σε καθέναν κατά τη δική του ικανότητα, και
μετά αποδήμησε. Αμέσως 16 πήγε αυτός που έλαβε τα πέντε τάλαντα, εργάστηκε με αυτά
και κέρδισε άλλα πέντε. 17 Ομοίως αυτός *που έλαβε* τα δύο κέρδισε άλλα δύο. 18 Αλλά
εκείνος που έλαβε το ένα, πήγε, έσκαψε στη γη και έκρυψε το χρήμα του κυρίου του. 19
Μετά λοιπόν από πολύ χρόνο, έρχεται ο κύριος εκείνων των δούλων και κάνει λογαριασμό
μαζί τους. 20 Τότε πλησίασε αυτός που έλαβε τα πέντε τάλαντα και πρόσφερε άλλα πέντε
τάλαντα, λέγοντας: "Κύριε, πέντε τάλαντα μου παράδωσες. Δες, άλλα πέντε τάλαντα
κέρδισα". 21 Του είπε ο Κύριός του: "Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ· σε λίγα ήσουν πιστός,
πάνω σε πολλά θα σε καταστήσω. Είσελθε στη χαρά του Κυρίου σου". 22 Πλησίασε τότε
και αυτός *που έλαβε* τα δύο τάλαντα και είπε: "Κύριε, δύο τάλαντα μου παράδωσες. Δες,
άλλα δύο τάλαντα κέρδισα". 23 Του είπε ο κύριός του: "Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ· σε
λίγα ήσουν πιστός, πάνω σε πολλά θα σε καταστήσω. Είσελθε στη χαρά του Κυρίου σου".
24 Πλησίασε τότε κι εκείνος που είχε λάβει το ένα τάλαντο και είπε: "Κύριε, σε γνώρισα
ότι είσαι σκληρός άνθρωπος, που θερίζεις όπου δεν έσπειρες και συνάζεις απ' όπου δε
σκόρπισες. 25 Και επειδή φοβήθηκα, πήγα και έκρυψα το τάλαντό σου στη γη. Δες, έχεις
το δικό σου". 26 Αποκρίθηκε τότε ο κύριός του και του είπε: "Πονηρέ δούλε και οκνηρέ,
ήξερες ότι θερίζω όπου δεν έσπειρα και συνάζω απ' όπου δε σκόρπισα; 27 Έπρεπε λοιπόν
να βάλεις τα χρήματά μου στους τραπεζίτες και, όταν *θα* ερχόμουν, εγώ θα έπαιρνα το δικό
μου *χρήμα* μαζί με τόκο. 28 Πάρτε λοιπόν από αυτόν το τάλαντο και δώστε *το* σ' εκείνον
που έχει τα δέκα τάλαντα. 29 Γιατί σε καθέναν που έχει θα *του* δοθεί και θα *του*
περισσέψει. Αλλά σε όποιον δεν έχει, και αυτό που έχει θα αφαιρεθεί από αυτόν. 30 Και
τον άχρηστο δούλο πετάξτε τον έξω στο σκότος το εξώτερο. Εκεί θα είναι το κλάμα και το
τρίξιμο των δοντιών"».

Η κρίση των εθνών

31 «Όταν λοιπόν έρθει ο Υιός του ανθρώπου μέσα στη δόξα του και όλοι οι άγγελοι
μαζί του, τότε θα καθίσει πάνω στο θρόνο *της* δόξας του. 32 Και όλα τα έθνη θα
συναχτούν μπροστά του, και θα τους ξεχωρίσει μεταξύ τους όπως ακριβώς ο ποιμένας
ξεχωρίζει τα πρόβατα από τα κατσίκια. 33 Και θα στήσει αφενός τα πρόβατα από *τα* δεξιά
του, αφετέρου τα κατσικάκια από *τα* αριστερά του. 34 Τότε θα πει ο βασιλιάς σ' αυτούς
που *είναι* από *τα* δεξιά του: "Ελάτε οι ευλογημένοι του Πατέρα μου, κληρονομήστε την
ετοιμασμένη για σας βασιλεία από *την* αρχή *της δημιουργίας του* κόσμου. 35 Γιατί πείνασα
και μου δώσατε να φάω, δίψασα και μου δώσατε να πιω, ήμουν ξένος και με περιμαζέψατε,
36 γυμνός και με ντύσατε, ασθένησα και με επισκεφτήκατε, ήμουν σε φυλακή και ήρθατε
προς εμένα". 37 Τότε θα του αποκριθούν οι δίκαιοι λέγοντας: "Κύριε, πότε σε είδαμε να

πεινάς και *σε* θρέψαμε, ή να διψάς και *σου* δώσαμε να πιεις; 38 Και πότε σε είδαμε ξένο
και *σε* περιμαζέψαμε, ή γυμνό και *σε* ντύσαμε; 39 Και πότε σε είδαμε να είσαι ασθενής ή
σε φυλακή και ήρθαμε προς εσένα”; 40 Και αφού αποκριθεί ο βασιλιάς, θα τους πει:
“Αλήθεια σας λέω, εφόσον *το* κάνατε σ’ έναν από αυτούς τους αδελφούς μου τους
ασήμαντους, σ’ εμένα το κάνατε”.
41 Τότε θα πει και σ’ αυτούς που *θα είναι* από *τα* αριστερά *του*: “Φύγετε από εμένα οι
καταραμένοι, στη φωτιά την αιώνια, την ετοιμασμένη για το Διάβολο και τους αγγέλους
του. 42 Γιατί πείνασα και δε μου δώσατε να φάω, δίψασα και δε μου δώσατε να πιω, 43
ήμουν ξένος και δε με περιμαζέψατε, γυμνός και δε με ντύσατε, ασθενής και σε φυλακή
και δε μ’ επισκεφτήκατε”. 44 Τότε θα αποκριθούν και αυτοί λέγοντας: “Κύριε, πότε σε
είδαμε να πεινάς ή να διψάς ή ξένο ή γυμνό ή ασθενή ή σε φυλακή και δε σε
διακονήσαμε”; 45 Τότε θα αποκριθεί σ’ αυτούς λέγοντας: “Αλήθεια σας λέω, εφόσον δεν
το κάνατε σ’ έναν από αυτούς τους ασήμαντους, ούτε σ’ εμένα *το* κάνατε”. 46 Και θα πάνε
αυτοί σε κόλαση αιώνια, ενώ οι δίκαιοι σε ζωή αιώνια».

Συνωμοσία για να σκοτώσουν τον Ιησού

(Μκ. 14:1-2, Λκ. 22:1-2, Ιν. 11:45-53)

26

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 26

Και όταν τελείωσε ο Ιησούς όλα τα λόγια αυτά, είπε στους μαθητές του: 2 «Ξέρετε ότι
μετά δύο ημέρες είναι το Πάσχα, και ο Υιός του ανθρώπου παραδίνεται για να σταυρωθεί».
3 Τότε συγκεντρώθηκαν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού στην αυλή του αρχιερέα
του λεγόμενου Καϊάφα 4 και έκαναν συμβούλιο, για να συλλάβουν τον Ιησού με δόλο και
να *τον* σκοτώσουν. 5 Και έλεγαν: «Όχι κατά την εορτή, για να μη γίνει θόρυβος στο λαό».

Το μύρωμα στη Βηθανία

(Μκ. 14:3-9, Ιν. 12:1-8)

6 Και όταν ο Ιησούς ήταν στη Βηθανία, στην οικία *του* Σίμωνα του λεπρού, 7 τον
πλησίασε *μια* γυναίκα έχοντας αλαβάστρινο *δοχείο με* μύρο πολύτιμο και *το* κατάχυσε
πάνω στο κεφάλι *του*, ενώ αυτός καθόταν, *για να φάει*. 8 Όταν *το* είδαν όμως οι μαθητές,
αγανάκτησαν λέγοντας: «Γιατί αυτή η σπατάλη; 9 Επειδή μπορούσε τούτο *το μύρο* να
πουληθεί για πολλά *χρήματα* και να δοθούν στους φτωχούς». 10 Αλλά επειδή *το* κατάλαβε
ο Ιησούς, τους είπε: «Τι ενοχλείτε τη γυναίκα; Διότι έκανε σ’ εμένα *ένα* καλό έργο. 11
Γιατί πάντοτε τους φτωχούς *τους* έχετε μαζί σας, εμένα όμως δε *με* έχετε πάντοτε. 12
Επειδή, όταν αυτή έβαλε το μύρο τούτο πάνω στο σώμα μου, *το* έκανε για τον ενταφιασμό
μου. 13 Αλήθεια σας λέω, όπου κι αν κηρυχτεί το ευαγγέλιο αυτό, σε όλο τον κόσμο, θα
διαλαληθεί στη μνήμη της και ό,τι έκανε αυτή».

Ο Ιούδας συμφωνεί να προδώσει τον Ιησού

(Μκ. 14:10-11, Λκ. 22:3-6)

14 Τότε πήγε ένας από τους δώδεκα προς τους αρχιερείς, ο λεγόμενος Ιούδας
Ισκαριώτης, 15 και είπε: «Τι θέλετε να μου δώσετε, κι εγώ θα σας τον παραδώσω;» Εκείνοι
του ζύγισαν τριάντα αργύρια. 16 Και από τότε ζητούσε ευκαιρία για να τον παραδώσει.

Το Πάσχα με τους μαθητές

(Μκ. 14:12-21, Λκ. 22:7-14, 21-23, Ιν. 13:21-30)

17 Και την πρώτη *ημέρα της εορτής* των Αζύμων πλησίασαν οι μαθητές τον Ιησού,
λέγοντας: «Πού θέλεις να σου ετοιμάσουμε να φας το Πάσχα;» 18 Εκείνος είπε:
«Πηγαίνετε στην πόλη προς τον δείνα και πείτε του: “Ο δάσκαλος λέει: Ο καιρός μου είναι
κοντά· σ’ εσένα θα κάνω το Πάσχα μαζί με τους μαθητές μου”». 19 Και έκαναν οι μαθητές
όπως τους πρόσταξε ο Ιησούς και ετοίμασαν το Πάσχα. 20 Και όταν βράδιασε, καθόταν,
για να φάει μαζί με τους δώδεκα. 21 Και ενώ αυτοί έτρωγαν, είπε: «Αλήθεια σας λέω ότι
ένας από εσάς θα με προδώσει». 22 Τότε λυπήθηκαν πάρα πολύ και άρχισαν να του λένε
καθένας ξεχωριστά: «Μήπως εγώ είμαι, Κύριε;» 23 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: «Αυτός
που βούτηξε μαζί μου το χέρι στο βαθύ πιάτο, αυτός θα με προδώσει. 24 Ο Υιός του
ανθρώπου, βέβαια, πηγαίνει καθώς είναι γραμμένο γι’ αυτόν, αλίμονο όμως στον άνθρωπο
εκείνο μέσω του οποίου ο Υιός του ανθρώπου προδίνεται. *Θα* ήταν καλό γι’ αυτόν αν ο
εκείνος άνθρωπος δεν είχε γεννηθεί». 25 Έλαβε τότε το λόγο ο Ιούδας, που τον πρόδωσε,
και είπε: «Μήπως εγώ είμαι, ραβί;» Του λέει: «Εσύ *το* είπες».

Η καθιέρωση της Θείας Ευχαριστίας

(Μκ. 14:22-26, Λκ. 22:15-20, Α΄ Κορ. 11:23-25)

26 Ενώ λοιπόν αυτοί έτρωγαν, έλαβε ο Ιησούς άρτο και ευλόγησε *το Θεό*, *τον* έκοψε *με
τα χέρια* και, αφού *τον* έδωσε στους μαθητές, είπε: «Λάβετε, φάτε, τούτο είναι το σώμα
μου». 27 Και αφού έλαβε ποτήρι και ευχαρίστησε *το Θεό*, τους *το* έδωσε λέγοντας: «Πιείτε
όλοι από αυτό, 28 γιατί τούτο είναι το αίμα μου της διαθήκης, που χύνεται χάρη πολλών
για άφεση αμαρτιών. 29 Και σας λέω: δε θα πιω από τώρα από τούτο το γέννημα της
αμπέλου ως την ημέρα εκείνη, όταν *θα* το πίνω μαζί σας καινούργιο μέσα στη βασιλεία του
Πατέρα μου». 30 Και αφού ύμνησαν, εξήλθαν στο Όρος των Ελαιών.

Προλέγεται η άρνηση του Πέτρου

(Μκ. 14:27-31, Λκ. 22:31-34, Ιν. 13:36-38)

31 Τότε τους λέει ο Ιησούς: «Όλοι εσείς θα σκανδαλιστείτε σ’ εμένα τη νύχτα αυτή,
γιατί είναι γραμμένο:

Θα χτυπήσω τον ποιμένα
και θα διασκορπιστούν τα πρόβατα του ποιμνίου.

32 Αλλά μετά την έγερσή μου θα πάω πριν από εσάς στη Γαλιλαία». 33 Έλαβε το λόγο
τότε ο Πέτρος και του είπε: «*Ακόμα κι* αν όλοι σκανδαλιστούν σ’ εσένα, εγώ ποτέ δε θα
σκανδαλιστώ». 34 Του είπε ο Ιησούς: «Αλήθεια σου λέω ότι αυτήν τη νύχτα, πριν *ο*
πετεινός λαλήσει, τρεις φορές θα με απαρνηθείς». 35 Του λέει ο Πέτρος: «Κι αν χρειαστεί
μαζί σου να πεθάνω, δε θα σε απαρνηθώ». Όμοια είπαν και όλοι οι μαθητές.

Η προσευχή στη Γεθσημανή

(Μκ. 14:32-42, Λκ. 22:39-46)

36 Τότε έρχεται μαζί τους ο Ιησούς σε *μια* περιοχή που λέγεται Γεθσημανή και λέει
στους μαθητές: «Καθίστε εδώ, ωσότου πάω εκεί και προσευχηθώ». 37 Και αφού παράλαβε
τον Πέτρο και τους δυο γιους *του* Ζεβεδαίου, άρχισε να λυπάται και να αδημονεί. 38 Τότε
τους λέει: «Περίλυπη είναι η ψυχή μου, ως *το* θάνατο. Μείνετε εδώ και αγρυπνείτε μαζί
μου». 39 Και αφού προχώρησε *σε* μικρή *απόσταση*, έπεσε με *το* πρόσωπό του
προσεχόμενος και λέγοντας: «Πατέρα μου, αν είναι δυνατό, ας παρέλθει από αυτό εμένα το
ποτήρι. Όμως, όχι όπως εγώ θέλω, αλλά όπως εσύ». 40 Και έρχεται προς τους μαθητές και
τους βρίσκει να κοιμούνται, και λέει στον Πέτρο: «Έτσι, δεν μπορέσατε μία ώρα να
αγρυπνήσετε μαζί μου; 41 Αγρυπνείτε και προσεύχεστε, για να μην εισέλθετε σε πειρασμό.
Το πνεύμα *είναι* βεβαίως πρόθυμο, αλλά η σάρκα ασθενής». 42 Πάλι για δεύτερη φορά
έφυγε και προσευχήθηκε λέγοντας: «Πατέρα μου, αν δε δύναται αυτό να παρέλθει αν δεν
το πιω, ας γίνει το θέλημά σου». 43 Και ήρθε πάλι και τους βρήκε να κοιμούνται, γιατί
ήταν τα μάτια τους βαριά *από τη νύστα*. 44 Και αφού τους άφησε, πάλι έφυγε και
προσευχήθηκε για τρίτη φορά και είπε πάλι τα ίδια λόγια. 45 Τότε έρχεται προς τους
μαθητές και τους λέει: «Κοιμάστε λοιπόν και αναπαύεστε! Ιδού, έχει πλησιάσει η ώρα και
ο Υιός του ανθρώπου παραδίνεται σε χέρια αμαρτωλών. 46 Σηκώνεστε, ας πηγαίνουμε.
Ιδού, έχει πλησιάσει αυτός που με παραδίνει».

Η προδοσία και η σύλληψη του Ιησού

(Μκ. 14:43-50, Λκ. 22:47-53, Ιν. 18:3-12)

47 &&&Και ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, ιδού, ήρθε *ο* Ιούδας, ένας από τους δώδεκα, και
μαζί του όχλος πολύς με μάχαιρες και ξύλα από *μέρους* των αρχιερέων και *των*
πρεσβυτέρων του λαού. 48 Εκείνος μάλιστα που *θα* τον παράδινε τους έδωσε σημείο
λέγοντας: «Όποιον φιλήσω, αυτός είναι· κρατήστε τον». 49 Και αμέσως πλησίασε τον
Ιησού και είπε: «Χαίρε, ραβί», και τον καταφίλησε. 50 Ο Ιησούς τότε του είπε: «Σύντροφε,
γι’ αυτό παρευρίσκεσαι;» Τότε πλησίασαν και έβαλαν τα χέρια πάνω στον Ιησού και τον
συνέλαβαν. 51 Και ιδού, ένας από αυτούς *που ήταν* μαζί με *τον* Ιησού έκτεινε το χέρι και
τράβηξε τη μάχαιρά του και, αφού χτύπησε το δούλο τού αρχιερέα, του αφαίρεσε το αυτί.
52 Τότε του λέει ο Ιησούς: «Γύρισε πίσω τη μάχαιρά σου στο μέρος της· γιατί όλοι όσοι
έλαβαν μάχαιρα θα χαθούν με μάχαιρα. 53 Ή νομίζεις ότι δε δύναμαι να παρακαλέσω τον
Πατέρα μου και θα μου παρατάξει τώρα περισσότερες από δώδεκα λεγεώνες αγγέλων; 54
Πώς λοιπόν θα εκπληρωθούν οι Γραφές ότι έτσι πρέπει να γίνει;» 55 Εκείνη την ώρα είπε ο
Ιησούς στους όχλους: «Σαν ενάντια σε ληστή εξήλθατε με μάχαιρες και ξύλα για να με
συλλάβετε; Κάθε ημέρα μέσα στο ναό καθόμουν διδάσκοντας, και δε με κρατήσατε. 56
Αλλά όλα αυτά έχουν γίνει, για να εκπληρωθούν οι Γραφές των προφητών». Τότε όλοι οι
μαθητές τον άφησαν και έφυγαν.

Ο Ιησούς μπροστά στο μεγάλο συνέδριο

(Μκ. 14:53-65, Λκ. 22:54-55, 63-71, Ιν. 18:13-14, 19-24)

57 Εκείνοι, αφού κράτησαν τον Ιησού, *τον* οδήγησαν προς *τον* Καϊάφα τον αρχιερέα
όπου συνάχτηκαν οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι. 58 Και ο Πέτρος τον ακολουθούσε
από μακριά ως την αυλή του αρχιερέα και, αφού εισήλθε μέσα, καθόταν μαζί με τους
υπηρέτες, για να δει το τέλος. 59 Οι αρχιερείς, λοιπόν, και όλο το συνέδριο ζητούσαν
ψευδομαρτυρία κατά του Ιησού, για να τον θανατώσουν. 60 Αλλά δε βρήκαν, αν και
προσήλθαν πολλοί ψευδομάρτυρες. Ύστερα, λοιπόν, προσήλθαν δύο 61 και είπαν: «Αυτός
είπε: "Δύναμαι να καταστρέψω το ναό του Θεού και μέσα σε τρεις ημέρες να τον
οικοδομήσω"». 62 Και *τότε* σηκώθηκε ο αρχιερέας και του είπε: «Τίποτα δεν αποκρίνεσαι;
Τι μαρτυρούν αυτοί εναντίον σου;» 63 Αλλά ο Ιησούς σιωπούσε. Και ο αρχιερέας είπε σ'
αυτόν: «Σ' εξορκίζω απέναντι στο Θεό το ζωντανό, για να μας πεις αν εσύ είσαι ο Χριστός,
ο Υιός του Θεού». 64 Του λέει ο Ιησούς: «Εσύ *το* είπες. Όμως σας λέω:

από τώρα θα δείτε **τον Υιό του ανθρώπου**
να κάθεται από *τα* **δεξιά της Δύναμης**
και **να έρχεται πάνω στις νεφέλες του ουρανού**».

65 Τότε ο αρχιερέας ξέσχισε τα ρούχα του λέγοντας: «Βλαστήμησε· τι ανάγκη έχουμε
ακόμη από μάρτυρες; Να, τώρα ακούσατε τη βλαστήμια· 66 τι νομίζετε;» Εκείνοι
αποκρίθηκαν και είπαν: « Είναι ένοχος θανάτου ». 67 Τότε έφτυσαν στο πρόσωπό του και
τον κολάφισαν, άλλοι *τον* ράπισαν 68 λέγοντας: «Προφήτεψέ μας, Χριστέ, ποιος είναι
αυτός που σε χτύπησε;»

Ο Πέτρος απαρνείται τον Ιησού

(Μκ. 14:66-72, Λκ. 22:56-62, Ιν. 18:15-18, 25-27)

69 Και ο Πέτρος καθόταν έξω στην αυλή. Και τον πλησίασε μία μικρή δούλη λέγοντας:
«Και εσύ ήσουν μαζί με *τον* Ιησού το Γαλιλαίο». 70 Εκείνος *το* αρνήθηκε μπροστά σε
όλους λέγοντας: «Δεν ξέρω τι λες». 71 Και όταν εξήλθε στο προαύλιο, τον είδε *μια* άλλη
και λέει σ' εκείνους που *ήταν* εκεί: «Αυτός ήταν μαζί με *τον* Ιησού το Ναζωραίο». 72 Και
πάλι αρνήθηκε με όρκο: «Δεν ξέρω τον άνθρωπο». 73 Μετά από λίγο, λοιπόν, πλησίασαν
εκείνοι που είχαν σταθεί *εκεί* και είπαν στον Πέτρο: «Αλήθεια, κι εσύ είσαι από αυτούς,
γιατί και η λαλιά σου σε φανερώνει». 74 Τότε άρχισε να αναθεματίζει και να ορκίζεται:
«Δεν ξέρω τον άνθρωπο». Και αμέσως *ένας* πετεινός λάλησε. 75 Και *τότε* θυμήθηκε ο
Πέτρος το λόγο *του* Ιησού, που *του* είχε πει: «Πριν *ο* πετεινός λαλήσει, τρεις φορές θα με
απαρνηθείς». Και αφού βγήκε έξω, έκλαψε πικρά.

Ο Ιησούς μπροστά στον Πιλάτο

(Μκ. 15:1, Λκ. 23:1-2, Ιν. 18:28-32)

27

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 27

Και όταν έγινε πρωί, έκαναν συμβούλιο *αποφασίζοντας* όλοι οι αρχιερείς και οι
πρεσβύτεροι του λαού κατά του Ιησού, ώστε να τον θανατώσουν. 2 Και αφού τον έδεσαν,
τον οδήγησαν και *τον* παράδωσαν στον Πιλάτο, τον ηγεμόνα.

Ο θάνατος του Ιούδα

(Πρ. 1:18-19)

3 Τότε, όταν είδε *ο* Ιούδας, που τον παράδωσε, ότι καταδικάστηκε, μεταμελήθηκε και
επέστρεψε τα τριάντα αργύρια στους αρχιερείς και *στους* πρεσβυτέρους, 4 λέγοντας:
«Αμάρτησα, γιατί παράδωσα αίμα αθώο». Εκείνοι *του* είπαν: «Τι *σχέση έχει αυτό* μ’ εμάς;
Εσένα θα αφορά». 5 Και αφού έριξε τα αργύρια στο ναό, αναχώρησε και πήγε και
κρεμάστηκε. 6 Οι αρχιερείς, τότε, έλαβαν τα αργύρια και είπαν: «Δεν επιτρέπεται να τα
βάλουμε στο θησαυροφυλάκιο *του ναού*, επειδή είναι τιμή αίματος». 7 Και αφού έκαναν
συμβούλιο, *αποφάσισαν και* αγόρασαν από αυτά τον αγρό του κεραμέα για ταφή των
ξένων. 8 Γι’ αυτό καλέστηκε ο αγρός εκείνος, “Αγρός Αίματος”, ως τη σημερινή *ημέρα*. 9
Τότε εκπληρώθηκε εκείνο που ειπώθηκε μέσω *του* Ιερεμία του προφήτη, όταν έλεγε: **Και
έλαβαν τα τριάντα αργύρια, την τιμή εκείνου που είχαν εκτιμήσει, του οποίου την
τιμή καθόρισαν** *μερικοί* **από** *τους* **γιους Ισραήλ,** 10 **και τα έδωσαν στον αγρό του
κεραμέα, καθώς με πρόσταξε ο Κύριος.**

Ο Ιησούς μπροστά στον Πιλάτο

(Μκ. 15:2-5, Λκ. 23:3-5, Ιν. 18:33-38)

11 Τότε ο Ιησούς στάθηκε μπροστά στον ηγεμόνα. Και τον επερώτησε ο ηγεμόνας
λέγοντας: «Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων;» Και ο Ιησούς είπε: «Εσύ *το* λες». 12 Και
ενώ τον κατηγορούσαν οι αρχιερείς και *οι* πρεσβύτεροι, τίποτα δεν αποκρίθηκε. 13 Τότε
του λέει ο Πιλάτος: «Δεν ακούς πόσα μαρτυρούν εναντίον σου;» 14 Και δεν του
αποκρίθηκε ούτε σε ένα λόγο, ώστε θαύμαζε ο ηγεμόνας πολύ.

Ο Ιησούς καταδικάζεται σε θάνατο

(Μκ. 15:6-15, Λκ. 23:13-25, Ιν. 18:39-19:16)

15 Κατά *την* εορτή, λοιπόν, συνήθιζε ο ηγεμόνας να απολύει ένα φυλακισμένο για το
πλήθος, όποιον ήθελαν. 16 Και είχαν τότε *ένα* διαβόητο φυλακισμένο, που τον έλεγαν
[Ιησού] Βαραβά. 17 Ενώ, λοιπόν, αυτοί ήταν συναγμένοι, τους είπε ο Πιλάτος: «Ποιον
θέλετε να σας απολύσω, *τον* [Ιησού το] Βαραβά ή *τον* Ιησού το λεγόμενο Χριστό;» 18
Γιατί ήξερε ότι τον παράδωσαν από φθόνο. 19 Και ενώ αυτός καθόταν πάνω στο βήμα,
απέστειλε *μήνυμα* προς αυτόν η γυναίκα του λέγοντας: «Τίποτε *να μην υπάρχει ανάμεσα* σ’
εσένα και στον δίκαιο εκείνο· γιατί πολλά έπαθα σήμερα στο όνειρό *μου* εξαιτίας του». 20
Αλλά οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι έπεισαν τους όχλους να ζητήσουν το Βαραβά, ενώ
τον Ιησού να *τον* θανατώσουν. 21 Έλαβε τότε το λόγο ο ηγεμόνας και τους είπε: «Ποιον
από τους δύο θέλετε να σας απολύσω;» Εκείνοι είπαν: «Το Βαραβά». 22 Τους λέει ο
Πιλάτος: «Τι λοιπόν να κάνω *τον* Ιησού, το λεγόμενο Χριστό;» Λένε όλοι: «Να
σταυρωθεί». 23 Εκείνος είπε: «Γιατί, τι κακό έκανε;» Εκείνοι περισσότερο έκραζαν
λέγοντας: «Να σταυρωθεί». 24 Όταν είδε λοιπόν ο Πιλάτος ότι τίποτα δεν ωφελεί, αλλά
μάλλον θόρυβος γίνεται, αφού έλαβε νερό, ένιψε τα χέρια *του* απέναντι στον όχλο
λέγοντας: «Αθώος είμαι από το αίμα τούτου· εσάς θα αφορά». 25 Και αποκρίθηκε όλος ο
λαός και είπε: «Το αίμα αυτού πάνω σ’ εμάς και πάνω στα παιδιά μας». 26 Τότε τους

απόλυσε το Βαραβά, ενώ τον Ιησού, αφού *τον* μαστίγωσε, *τον* παράδωσε για να
σταυρωθεί.

Οι στρατιώτες εμπαίζουν τον Ιησού

(Μκ. 15:16-20, Ιν. 19:2-3)

27 Τότε οι στρατιώτες του ηγεμόνα παραλάβανε τον Ιησού στο πραιτόριο και σύναξαν
γύρω του όλη τη στρατιωτική μονάδα. 28 Και αφού τον έγδυσαν, τον περιέβαλαν *με*
κόκκινη χλαμύδα. 29 Και έπλεξαν στεφάνι από αγκάθια και *το* έθεσαν πάνω στο κεφάλι
του και *του έδωσαν* καλάμι στο δεξί του *χέρι*. Και γονάτισαν μπροστά του και τον
ενέπαιξαν λέγοντας: «Χαίρε, βασιλιά των Ιουδαίων». 30 Και αφού έφτυσαν σ’ αυτόν,
έλαβαν το καλάμι και χτυπούσαν στο κεφάλι του. 31 Και όταν τον ενέπαιξαν, τον έγδυσαν
από τη χλαμύδα και τον έντυσαν τα ρούχα του και τον οδήγησαν για να *τον* σταυρώσουν.

Η σταύρωση του Ιησού

(Μκ. 15:21-32, Λκ. 23:26-43, Ιν. 19:17-27)

32 Καθώς εξέρχονταν, τότε, βρήκαν *έναν* άνθρωπο Κυρηναίο με *το* όνομα Σίμωνας.
Τούτον αγγάρεψαν, για να σηκώσει το σταυρό του. 33 Και όταν ήρθαν σ’ *έναν* τόπο
λεγόμενο Γολγοθά, που σημαίνει “Κρανίου Τόπος”, 34 του έδωσαν να πιει κρασί
ανακατεμένο με χολή. Και όταν γεύτηκε, δε θέλησε να πιει. 35 Τον σταύρωσαν, τότε, και
διαμοιράστηκαν τα ιμάτιά του ρίχνοντας κλήρο, 36 και καθισμένοι τον φύλαγαν εκεί. 37
Και έθεσαν πάνω από το κεφάλι του την αιτία *της καταδίκης* του γραμμένη: “Αυτός είναι *ο*
Ιησούς, ο βασιλιάς των Ιουδαίων”. 38 Τότε σταυρώνονται μαζί του δύο ληστές, ένας από
τα δεξιά και ένας από *τα* αριστερά *του*. 39 Εκείνοι που πορεύονταν δίπλα *του* τον
βλαστημούσαν κουνώντας τα κεφάλια τους 40 και λέγοντας: «Εσύ που καταστρέφεις το
ναό και σε τρεις ημέρες *τον* οικοδομείς, σώσε *τον* εαυτό σου, αν είσαι Υιός του Θεού, και
κατέβα από το σταυρό». 41 Όμοια και οι αρχιερείς *τον* ενέπαιζαν μαζί με τους γραμματείς
και *τους* πρεσβυτέρους και έλεγαν: 42 «Άλλους έσωσε, *τον* εαυτό του δε δύναται να σώσει.
Είναι βασιλιάς *του* Ισραήλ, ας κατεβεί τώρα από το σταυρό και θα πιστέψουμε σ’ αυτόν.
43 Έχει πεποίθηση στο Θεό· ας *τον* σώσει τώρα αν τον θέλει. Γιατί είπε: “Είμαι Υιός *του*
Θεού”». 44 Το ίδιο μάλιστα τον έβριζαν και οι ληστές που σταυρώθηκαν μαζί του.

Ο θάνατος του Ιησού

(Μκ. 15:33-41, Λκ. 23:44-49, Ιν. 19:28-30)

45 Από *τις* δώδεκα *η* ώρα *το μεσημέρι* έγινε λοιπόν σκοτάδι πάνω σε όλη τη γη ως *τις*
τρεις *η* ώρα *το απόγευμα*. 46 Και γύρω στις τρεις *η* ώρα αναβόησε ο Ιησούς με φωνή
μεγάλη λέγοντας: «**Ηλι Ηλι λεμα σαβαχθανι;**», τουτέστι: «**Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με
εγκατέλειψες;**» 47 Τότε μερικοί από εκείνους που είχαν σταθεί εκεί, όταν άκουσαν,
έλεγαν: «Αυτός φωνάζει *τον* Ηλία». 48 Και αμέσως έτρεξε ένας από αυτούς και έλαβε *ένα*
σφουγγάρι και *το* γέμισε με ξίδι και *το* έθεσε γύρω από *ένα* καλάμι και του έδινε να πιει.
49 Αλλά οι υπόλοιποι έλεγαν: «Άφησε, ας δούμε αν έρχεται *ο* Ηλίας να τον σώσει». 50 Και
ο Ιησούς, αφού πάλι έκραξε με φωνή μεγάλη, άφησε το πνεύμα. 51 Και ιδού, το

καταπέτασμα του ναού σχίστηκε από πάνω ως κάτω στα δύο, και η γη σείστηκε και οι
βράχοι σχίστηκαν, 52 και τα μνήματα ανοίχτηκαν και πολλά σώματα κοιμισμένων αγίων
εγέρθηκαν 53 και, αφού εξήλθαν από τα μνήματα, μετά την έγερσή του εισήλθαν στην άγια
πόλη και εμφανίστηκαν σε πολλούς. 54 Ο εκατόνταρχος τότε και αυτοί που φύλαγαν μαζί
του τον Ιησού, όταν είδαν το σεισμό και όσα έγιναν, φοβήθηκαν πάρα πολύ, λέγοντας:
«Αλήθεια, Υιός Θεού ήταν αυτός». 55 Και ήταν εκεί πολλές γυναίκες από μακριά που
έβλεπαν, οι οποίες ακολούθησαν τον Ιησού από τη Γαλιλαία και τον διακονούσαν. 56
Μεταξύ των οποίων ήταν *η* Μαρία η Μαγδαληνή και *η* Μαρία, η μητέρα του Ιακώβου και
του Ιωσήφ, και η μητέρα των γιων *του* Ζεβεδαίου.

Ο ενταφιασμός του Ιησού

(Μτ. 15:42-47, Λκ. 23:50-56, Ιν. 19:38-42)

57 Όταν λοιπόν βράδιασε, ήρθε *ένας* άνθρωπος πλούσιος από *την* Αριμαθαία *με* το
όνομα Ιωσήφ, που και αυτός μαθήτεψε στον Ιησού. 58 Αυτός πλησίασε τον Πιλάτο και *του*
ζήτησε το σώμα του Ιησού. Τότε ο Πιλάτος διέταξε να *του* αποδοθεί. 59 Και όταν έλαβε το
σώμα ο Ιωσήφ, το τύλιξε μέσα σ' *ένα* σεντόνι καθαρό 60 και το έθεσε μέσα στο
καινούργιο μνήμα του που λατόμησε στο βράχο. Και αφού κύλησε *ένα* λίθο μεγάλο στη
θύρα του μνήματος, έφυγε. 61 Ήταν τότε εκεί *η* Μαριάμ η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία
καθισμένες απέναντι στον τάφο.

Η φρούρηση του τάφου

62 Και την επόμενη ημέρα, που είναι μετά την *ημέρα της* παρασκευής, συνάχτηκαν οι
αρχιερείς και οι Φαρισαίοι μπροστά *στον* Πιλάτο 63 λέγοντας: «Κύριε, θυμηθήκαμε ότι
εκείνος ο πλάνος είπε, ενώ ακόμα ζούσε: "Θα εγερθώ μετά τρεις ημέρες". 64 Διάταξε
λοιπόν να ασφαλιστεί ο τάφος ως την τρίτη ημέρα, μην τυχόν έρθουν οι μαθητές του και
τον κλέψουν και πουν στο λαό: "Εγέρθηκε από τους νεκρούς" – και θα είναι η τελευταία
πλάνη χειρότερη από την πρώτη». 65 Τους είπε ο Πιλάτος: «Έχετε φρουρά· πηγαίνετε,
ασφαλίστε όπως ξέρετε». 66 Εκείνοι πορεύτηκαν και ασφάλισαν τον τάφο, αφού
σφράγισαν το λίθο μαζί με τη φρουρά.

Η ανάσταση του Ιησού

(Μκ. 16:1-8, Λκ. 24:1-12, Ιν. 20:1-10)

28

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 28

Και αργά τη νύχτα *το* Σάββατο, ενώ φώτιζε η πρώτη *ημέρα* μετά *το* Σάββατο, ήρθε *η*
Μαριάμ η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, για να δουν τον τάφο. 2 Και ιδού, έγινε σεισμός
μεγάλος. Γιατί άγγελος Κυρίου, αφού κατέβηκε από *τον* ουρανό και πλησίασε, κύλησε
μακριά το λίθο και καθόταν πάνω του. 3 Και ήταν η όψη του σαν αστραπή και το ένδυμά
του λευκό σαν χιόνι. 4 Και από το φόβο του ταράχτηκαν οι φύλακες και έγιναν σαν νεκροί.
5 Έλαβε το λόγο τότε ο άγγελος και είπε στις γυναίκες: «Μη φοβάστε εσείς, γιατί ξέρω ότι
ζητάτε *τον* Ιησού το σταυρωμένο. 6 Δεν είναι εδώ, γιατί εγέρθηκε καθώς είπε. Ελάτε, δείτε

τον τόπο όπου βρισκόταν ξαπλωμένος. 7 Και γρήγορα πηγαίνετε και πείτε στους μαθητές
του ότι εγέρθηκε από τους νεκρούς. Και ιδού, πηγαίνει πριν από εσάς στη Γαλιλαία· εκεί
θα τον δείτε. Ιδού, σας *το* είπα». 8 Τότε έφυγαν γρήγορα από το μνήμα με φόβο και χαρά
μεγάλη και έτρεξαν να *το* αναγγείλουν στους μαθητές του. 9 Και ιδού, *ο* Ιησούς τις
προϋπάντησε λέγοντας: «Χαίρετε». Εκείνες πλησίασαν και του κράτησαν τα πόδια και τον
προσκύνησαν. 10 Τότε ο Ιησούς τους λέει: «Μη φοβάστε· πηγαίνετε, αναγγείλετε στους
αδελφούς μου να φύγουν για τη Γαλιλαία, κι εκεί θα με δουν».

Η αναφορά των φρουρών

11 Και ενώ αυτές πορεύονταν, ιδού, μερικοί *στρατιώτες* της φρουράς ήρθαν στην πόλη
και ανάγγειλαν στους αρχιερείς όλα όσα έγιναν. 12 Και αφού συνάχτηκαν μαζί με τους
πρεσβυτέρους και έκαναν συμβούλιο, έλαβαν αργύρια αρκετά και *τα* έδωσαν στους
στρατιώτες, 13 λέγοντας: «Πείτε: “Οι μαθητές του ήρθαν νύχτα και τον έκλεψαν, ενώ εμείς
κοιμόμασταν”. 14 Και αν ακουστεί αυτό μπροστά στον ηγεμόνα, εμείς θα τον
καθησυχάσουμε και εσάς θα κάνουμε αμέριμνους». 15 Εκείνοι, αφού έλαβαν τα αργύρια,
έκαναν όπως τους δασκάλεψαν. Και διαδόθηκε η φήμη αυτού του λόγου μεταξύ *των*
Ιουδαίων μέχρι τη σημερινή ημέρα.

Η αποστολή των μαθητών

(Μκ. 26:14-18, Λκ. 24:36-49, Ιν. 20:19-23, Πρ. 1:6-8)

16 Και οι έντεκα μαθητές πορεύτηκαν στη Γαλιλαία, στο όρος που τους διέταξε ο
Ιησούς 17 και, όταν τον είδαν, *τον* προσκύνησαν· άλλοι δίστασαν. 18 Τότε πλησίασε ο
Ιησούς και τους μίλησε, λέγοντας: «Μου δόθηκε κάθε εξουσία στον ουρανό και πάνω στη
γη. 19 Πορευτείτε, λοιπόν, και μαθητέψτε όλα τα έθνη, βαφτίζοντας αυτούς στο όνομα του
Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, 20 διδάσκοντας αυτούς να τηρούν όλα
όσα σας έδωσα εντολή. Και ιδού, εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες ως τη συντέλεια του
αιώνα».

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Το κήρυγμα του Ιωάννη του Βαπτιστή

(Μτ. 3:1-12, Λκ. 3:1-9, 15-17, Ιν. 1:19-28)

1

Αρχή του ευαγγελίου *του* Ιησού Χριστού, Υιού *του* Θεού. 2 Καθώς είναι γραμμένο στον
Ησαΐα τον προφήτη:

Ιδού, αποστέλλω τον αγγελιοφόρο μου
πριν από *το* **πρόσωπό σου**
ο οποίος θα παρασκευάσει την οδό σου.
3 **Φωνή** *ενός* **που φωνάζει δυνατά στην έρημο:**
«Ετοιμάστε την οδό *του* **Κυρίου,**
ίσια κάνετε τα μονοπάτια του»,

4 παρουσιάστηκε *ο* Ιωάννης που βάφτιζε στην έρημο και κήρυττε βάφτισμα μετάνοιας
σε άφεση αμαρτιών. 5 Και πορευόταν έξω προς αυτόν όλη η χώρα *της* Ιουδαίας και οι
Ιεροσολυμίτες όλοι, και βαφτίζονταν από αυτόν στον Ιορδάνη ποταμό, αφού
εξομολογούνταν τις αμαρτίες τους. 6 Και ήταν ο Ιωάννης ντυμένος *με ρούχο* από τρίχες
καμήλας και με ζώνη δερμάτινη γύρω από τη μέση του και έτρωγε ακρίδες και μέλι από
αγριομέλισσες. 7 Και κήρυττε λέγοντας: «Έρχεται ο ισχυρότερός μου ύστερα από εμένα,
του οποίου δεν είμαι ικανός να σκύψω και να λύσω το λουρί των υποδημάτων του. 8 Εγώ
σας βάφτισα σε νερό, αυτός όμως θα σας βαφτίσει μέσα σε Πνεύμα Άγιο».

Η βάπτιση του Ιησού

(Μτ. 3:13-17, Λκ. 3:21-22)

9 Και κατ' εκείνες τις ημέρες ήρθε *ο* Ιησούς από *τη* Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και
βαφτίστηκε στον Ιορδάνη από *τον* Ιωάννη. 10 Και ευθύς, ανεβαίνοντας από το νερό, είδε
να σχίζονται οι ουρανοί και το Πνεύμα σαν περιστέρι να κατεβαίνει σ' αυτόν. 11 Και *μια*
φωνή έγινε από τους ουρανούς: «Εσύ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, σ' εσένα
ευαρεστήθηκα».

Οι πειρασμοί του Ιησού

(Μτ. 4:1-11, Λκ. 4:1-13)

12 Και ευθύς το Πνεύμα τον βγάζει στην έρημο. 13 Και πειραζόταν *συνεχώς* στην έρημο
σαράντα ημέρες από το Σατανά. Και ήταν μαζί με τα θηρία και οι άγγελοι τον
διακονούσαν.

Η αρχή της διακονίας στη Γαλιλαία

(Μτ. 4:12-17, Λκ. 4:14-15)

14 Μετά λοιπόν την παράδοση του Ιωάννη *στη φυλακή*, ήρθε ο Ιησούς στη Γαλιλαία
κηρύττοντας το ευαγγέλιο του Θεού 15 και λέγοντας: «Έχει συμπληρωθεί ο καιρός και έχει
πλησιάσει η βασιλεία του Θεού. Μετανοείτε και πιστεύετε στο ευαγγέλιο».

Το κάλεσμα των τεσσάρων ψαράδων

(Μτ. 4:18-22, Λκ. 5:1-11)

16 Και βαδίζοντας δίπλα στη λίμνη της Γαλιλαίας, είδε *το* Σίμωνα και *τον* Ανδρέα, τον
αδελφό *του* Σίμωνα, να ρίχνουν δίχτυα μέσα στη λίμνη· γιατί ήταν ψαράδες. 17 Και τους
είπε ο Ιησούς: «Ελάτε πίσω μου, και θα σας κάνω να γίνετε ψαράδες ανθρώπων». 18 Και
ευθύς άφησαν τα δίχτυα και τον ακολούθησαν. 19 Και αφού προχώρησε λίγο, είδε *τον*
Ιάκωβο, το *γιο* του Ζεβεδαίου, και *τον* Ιωάννη τον αδελφό του, και αυτούς μέσα στο πλοίο
να διορθώνουν τα δίχτυα, 20 και ευθύς τους κάλεσε. Και άφησαν τον πατέρα τους *το*
Ζεβεδαίο μέσα στο πλοίο μαζί με τους μισθωτούς και έφυγαν *ακολουθώντας* πίσω του.

Ο άνθρωπος με το ακάθαρτο πνεύμα

(Λκ. 4:31-37)

21 Και μπαίνουν στην Καπερναούμ. Και ευθύς το Σάββατο εισήλθε στη συναγωγή και
δίδασκε. 22 Και εκπλήττονταν για τη διδαχή του· γιατί τους δίδασκε *συνεχώς* όπως *ένας*
που έχει εξουσία, και όχι όπως οι γραμματείς. 23 Και ευθύς ήταν στη συναγωγή τους *ένας*
άνθρωπος με πνεύμα ακάθαρτο και έκραξε δυνατά 24 λέγοντας: «Τι *σχέση έχουμε* εμείς κι
εσύ, Ιησού Ναζαρηνέ; Ήρθες για να μας καταστρέψεις; Σε ξέρω ποιος είσαι: ο Άγιος του
Θεού». 25 Και επιτίμησε αυτό ο Ιησούς λέγοντας: «Φιμώσου και έξελθε από αυτόν». 26
Και αφού τον σπάραξε το πνεύμα το ακάθαρτο και φώναξε με φωνή μεγάλη, εξήλθε από
αυτόν. 27 Και θαμπώθηκαν *από θαυμασμό* όλοι, ώστε συζητούσαν μεταξύ τους λέγοντας:
«Τι είναι αυτό; Διδαχή καινούργια με εξουσία! Και τα πνεύματα τα ακάθαρτα διατάζει, και
τον υπακούν». 28 Και εξήλθε η φήμη του ευθύς παντού σε όλα τα περίχωρα της Γαλιλαίας.

Θεραπεία πολλών αρρώστων

(Μτ. 8:14-17, Λκ. 4:38-41)

29 Και ευθύς από τη συναγωγή μόλις εξήλθαν, ήρθαν στην οικία *του* Σίμωνα και *του*
Ανδρέα, μαζί με *τον* Ιάκωβο και *τον* Ιωάννη. 30 Η πεθερά, όμως, *του* Σίμωνα ήταν
κατάκοιτη με πυρετό· και ευθύς του λένε γι’ αυτήν. 31 Και πλησίασε και τη σήκωσε, αφού
την κράτησε από το χέρι· και την άφησε ο πυρετός και τους διακονούσε. 32 Όταν λοιπόν
βράδιασε, όταν έδυσε ο ήλιος, έφεραν προς αυτόν όλους όσοι ήταν σε κακή κατάσταση και
τους δαιμονισμένους. 33 Και ήταν όλη η πόλη συναγμένη στο ίδιο μέρος μπροστά στη
θύρα. 34 Και θεράπευσε πολλούς που ήταν σε κακή κατάσταση από ποικίλες νόσους, και
έβγαλε πολλά δαιμόνια, και δεν άφηνε να μιλούν τα δαιμόνια, γιατί τον ήξεραν.

Ο Ιησούς περιοδεύει κηρύττοντας

(Λκ. 4:42-44)

35 Και *το* πρωί, μέσα σε πολύ βαθιά νύχτα, αφού σηκώθηκε, εξήλθε και πήγε σε έρημο
τόπο, κι εκεί προσευχόταν. 36 Και έτρεξε πίσω του *ο* Σίμωνας και όσοι *ήταν* μαζί του, 37
και τον βρήκαν και του λένε: «Όλοι σε ζητούν». 38 Και τους λέει: «Ας πηγαίνουμε αλλού,
στις γειτονικές κωμοπόλεις, για να κηρύξω και εκεί· γιατί γι' αυτό εξήλθα». 39 Και ήρθε
κηρύττοντας στις συναγωγές τους σε όλη τη Γαλιλαία και βγάζοντας τα δαιμόνια.

Ο καθαρισμός ενός λεπρού

(Μτ. 8:1-4, Λκ. 5:12-16)

40 Και έρχεται προς αυτόν *ένας* λεπρός, παρακαλώντας τον γονατιστός και λέγοντάς
του: «Αν θέλεις, δύνασαι να με καθαρίσεις». 41 Και επειδή *τον* σπλαχνίστηκε, εξέτεινε το
χέρι του, *τον* άγγιξε και του λέει: «Θέλω, καθαρίσου». 42 Και ευθύς έφυγε από αυτόν η
λέπρα και καθαρίστηκε. 43 Και *τότε* του μίλησε αυστηρά και ευθύς τον έβγαλε έξω 44 και
του λέει: «Κοίτα να μην πεις τίποτα σε κανέναν, αλλά πήγαινε, δείξε *τον* εαυτό σου στον
ιερέα και πρόσφερε για τον καθαρισμό σου αυτά που πρόσταξε *ο* Μωυσής, ως μαρτυρία σ'
αυτούς». 45 Εκείνος, όταν εξήλθε, άρχισε να διακηρύττει πολλά και να διαφημίζει το
γεγονός, ώστε αυτός να μη δύναται πια να εισέλθει σε *καμιά* πόλη φανερά, αλλά ήταν έξω
σε έρημους τόπους· και έρχονταν προς αυτόν από παντού.

Η θεραπεία ενός παράλυτου

(Μτ. 9:1-8, Λκ. 5:17-26)

2

ΜΑΡΚΟΣ 2

Και όταν εισήλθε πάλι στην Καπερναούμ ύστερα από *μερικές* ημέρες, ακούστηκε ότι
είναι μέσα σ' *έναν* οίκο. 2 Και συνάχτηκαν πολλοί, ώστε να μη χωρούν πια μήτε στα *μέρη*
μπροστά στη θύρα· και τους μιλούσε το λόγο *του Θεού*. 3 Και έρχονται φέρνοντας προς
αυτόν *έναν* παράλυτο που τον σήκωναν τέσσερις. 4 Και επειδή δεν μπορούσαν να *τον*
φέρουν προς αυτόν εξαιτίας του πλήθους, αφαίρεσαν τη στέγη *της οικίας* όπου ήταν και,
αφού έκαναν άνοιγμα, κατεβάζουν το κρεβάτι όπου ο παράλυτος ήταν κατάκοιτος. 5 Και
όταν είδε ο Ιησούς την πίστη τους, λέει στον παράλυτο: «Τέκνο *μου*, σου αφήνονται οι
αμαρτίες». 6 Ήταν τότε μερικοί από τους γραμματείς εκεί, που κάθονταν και διαλογίζονταν
μέσα στις καρδιές τους: 7 «Γιατί αυτός έτσι μιλάει; Βλαστημά. Ποιος δύναται να αφήνει
αμαρτίες παρά *μόνο* ένας, ο Θεός;» 8 Και ευθύς, επειδή κατάλαβε καλά ο Ιησούς στο
πνεύμα του ότι έτσι διαλογίζονται μέσα τους, τους λέει: «Γιατί διαλογίζεστε αυτά μέσα
στις καρδιές σας; 9 Τι είναι ευκολότερο, να πω στον παράλυτο: "Σου αφήνονται οι
αμαρτίες", ή να πω: "Σήκω και πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα"; 10 Αλλά για να μάθετε
ότι εξουσία έχει ο Υιός του ανθρώπου να αφήνει αμαρτίες πάνω στη γη» – λέει στον
παράλυτο: 11 «Σου λέω, σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στον οίκο σου». 12 Και
εκείνος σηκώθηκε και ευθύς πήρε το κρεβάτι *του* και εξήλθε *από την οικία* μπροστά σε
όλους, ώστε να μένουν εκστατικοί όλοι και να δοξάζουν το Θεό λέγοντας: «Έτσι δεν
είδαμε ποτέ!»

Η κλήση του Λευί

(Μτ. 9:9-13, Λκ. 5:27-32)

13 Και εξήλθε πάλι δίπλα στη λίμνη. Και όλο το πλήθος ερχόταν προς αυτόν και τους
δίδασκε. 14 Και προχωρώντας εκεί κοντά είδε *το* Λευί, το *γιο* του Αλφαίου, να κάθεται στο
τελωνείο και του λέει: «Ακολούθα με». Και σηκώθηκε και τον ακολούθησε. 15 Και αυτός
κάθεται, *για να φάει* μέσα στην οικία του, και πολλοί τελώνες και αμαρτωλοί κάθισαν, *για
να φάνε* μαζί με τον Ιησού και τους μαθητές του. Ήταν πράγματι πολλοί και τον
ακολουθούσαν. 16 Και οι γραμματείς των Φαρισαίων, όταν είδαν ότι τρώει μαζί με τους
αμαρτωλούς και *τους* τελώνες, έλεγαν στους μαθητές του: «Τρώει μαζί με τους τελώνες και
τους αμαρτωλούς;» 17 Και επειδή *το* άκουσε ο Ιησούς, τους λέει: «Δεν έχουν ανάγκη οι
υγιείς από γιατρό, αλλά οι ασθενείς. Δεν ήρθα να καλέσω δίκαιους, αλλά αμαρτωλούς».

Το θέμα της νηστείας

(Μτ. 9:14-17, Λκ. 5:33-39)

18 Και οι μαθητές *του* Ιωάννη και οι Φαρισαίοι νήστευαν. Και έρχονται και του λένε:
«Γιατί οι μαθητές *του* Ιωάννη και οι μαθητές των Φαρισαίων νηστεύουν, ενώ οι δικοί σου
μαθητές δε νηστεύουν;» 19 Και τους είπε ο Ιησούς: «Μήπως δύνανται οι καλεσμένοι στο
γάμο, ενώ ο γαμπρός είναι μαζί τους, να νηστεύουν; Όσο χρόνο έχουν το γαμπρό μαζί τους
δε δύνανται να νηστεύουν. 20 Θα έρθουν όμως ημέρες, όταν αφαιρεθεί από αυτούς ο
γαμπρός, και τότε θα νηστέψουν κατ’ εκείνη την ημέρα.

21 Κανείς δε ράβει μπάλωμα από ασυρρίκνωτο *καινούργιο* ύφασμα πάνω σε ρούχο
παλιό. Ειδεμή, τραβάει το συμπλήρωμα από αυτό, το καινούργιο από το παλιό, και γίνεται
χειρότερο σχίσιμο. 22 Και κανείς δε βάζει κρασί νέο σε ασκιά παλιά. Ειδεμή, το κρασί θα
σπάσει τα ασκιά, και χάνεται το κρασί και τα ασκιά. Αλλά κρασί νέο *βάζουν* σε ασκιά
καινούργια».

Η τήρηση του Σαββάτου

(Μτ. 12:1-8, Λκ. 6:1-5)

23 Και το Σάββατο αυτός προχωρούσε μέσα από τα σπαρτά, και οι μαθητές του άρχισαν
να κάνουν δρόμο μαδώντας τα στάχυα. 24 Και οι Φαρισαίοι του έλεγαν: «Δες τι κάνουν το
Σάββατο, *πράγμα* που δεν επιτρέπεται!» 25 Και τους λέει: «Ποτέ δε διαβάσατε τι έκανε *ο*
Δαβίδ, όταν είχε ανάγκη και πείνασε αυτός και όσοι *ήταν* μαζί του; 26 Πώς εισήλθε στον
οίκο του Θεού επί Αβιάθαρ *του* αρχιερέα και έφαγε τους άρτους της προθέσεως, τους
οποίους δεν επιτρέπεται να φάνε παρά *μόνο* οι ιερείς, και έδωσε και σ’ όσους ήταν μαζί
του;» 27 Και τους έλεγε: «Το Σάββατο έγινε για τον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος για το
Σάββατο. 28 Ώστε Κύριος είναι ο Υιός του ανθρώπου και του Σαββάτου».

Ο άνθρωπος με το ξερό χέρι

(Μτ. 12:9-14, Λκ. 6:6-11)

3

ΜΑΡΚΟΣ 3

Και εισήλθε πάλι στη συναγωγή. Και ήταν εκεί *ένας* άνθρωπος έχοντας ξεραμένο το
χέρι. 2 Και τον παρατηρούσαν αν θα τον θεραπεύσει το Σάββατο, για να τον
κατηγορήσουν. 3 Και λέει στον άνθρωπο που είχε το ξερό χέρι: «Σήκω στο μέσο». 4 Και
τους ρωτά: «Επιτρέπεται *κανείς* το Σάββατο να κάνει αγαθό ή να κακοποιήσει, να σώσει
ζωή ή να σκοτώσει;» Εκείνοι σιωπούσαν. 5 Και αφού τους κοίταξε γύρω με οργή,
λυπημένος συγχρόνως για την πώρωση της καρδιάς τους, λέει στον άνθρωπο: «Έκτεινε το
χέρι *σου*». Και το εξέτεινε και αποκαταστάθηκε το χέρι του. 6 Και όταν εξήλθαν οι
Φαρισαίοι, ευθύς έκαναν συμβούλιο μαζί με τους Ηρωδιανούς *αποφασίζοντας* εναντίον
του, για να τον σκοτώσουν.

Ένα μεγάλο πλήθος στην ακρογιαλιά

7 Και ο Ιησούς αναχώρησε προς τη λίμνη μαζί με τους μαθητές του, και πολύ πλήθος
τους ακολούθησε από τη Γαλιλαία και από την Ιουδαία 8 και από *τα* Ιεροσόλυμα και από
την Ιδουμαία και πέρα από τον Ιορδάνη, και πολύ πλήθος *που κατοικούσε* γύρω από *την*
Τύρο και *τη* Σιδώνα ήρθε προς αυτόν, επειδή άκουγαν όσα έκανε. 9 Και είπε στους
μαθητές του να παραμένει κοντά του *ένα* πλοιάριο, εξαιτίας του πλήθους, για να μην τον
συνθλίβουν. 10 Γιατί πολλούς θεράπευσε, ώστε έπεφταν πάνω του για να τον αγγίξουν
όσοι είχαν μάστιγες. 11 Και τα πνεύματα τα ακάθαρτα, όταν τον έβλεπαν, έπεφταν
μπροστά του και έκραζαν λέγοντας: «Εσύ είσαι ο Υιός του Θεού». 12 Και πολύ τα
επιτιμούσε, για να μην τον κάνουν φανερό.

Η εκλογή των δώδεκα μαθητών

(Μτ. 10:1-4, Λκ. 6:12-16)

13 Και ανεβαίνει στο όρος και προσκαλεί όσους ήθελε αυτός, και πήγαν προς αυτόν. 14
Και διόρισε δώδεκα, τους οποίους και ονόμασε "αποστόλους", για να είναι μαζί του και
για να τους αποστέλλει να κηρύττουν 15 και να έχουν εξουσία να βγάζουν τα δαιμόνια. 16
Και διόρισε τους δώδεκα, και επέθεσε στο Σίμωνα *το* όνομα Πέτρος, 17 και *στον* Ιάκωβο,
το *γιο* του Ζεβεδαίου, και *στον* Ιωάννη τον αδελφό του Ιακώβου τους επέθεσε τότε *τα*
ονόματα Βοανηργές, που σημαίνει "Γιοι Βροντής". 18 Και *διάλεξε επίσης τον* Ανδρέα και
το Φίλιππο και *το* Βαρθολομαίο και *το* Ματθαίο και *το* Θωμά και *τον* Ιάκωβο, το *γιο* του
Αλφαίου, και *το* Θαδδαίο και *το* Σίμωνα τον Καναναίο και *τον* Ιούδα Ισκαριώτη, ο οποίος
και τον παράδωσε.

Ο Ιησούς και ο Βεελζεβούλ

(Μτ. 12:22-32, Λκ. 11:14-23, 12:10)

20 Και έρχεται σ' *έναν* οίκο· και συνέρχεται πάλι το πλήθος, ώστε αυτοί να μη δύνανται
μήτε άρτο να φάνε. 21 Και όταν το άκουσαν οι δικοί του, εξήλθαν για να τον κρατήσουν·
γιατί έλεγαν ότι ήταν εκτός *εαυτού*. 22 Και οι γραμματείς που κατέβηκαν από *τα*
Ιεροσόλυμα έλεγαν ότι έχει *το* Βεελζεβούλ, και ότι μέσω του άρχοντα των δαιμονίων

βγάζει τα δαιμόνια. 23 Και τους προσκάλεσε και τους έλεγε με παραβολές: «Πώς δύναται
Σατανάς να βγάζει Σατανά; 24 Και αν *μια* βασιλεία χωριστεί κατά *του* εαυτού της, εκείνη η
βασιλεία δε δύναται να σταθεί. 25 Και αν *μια* οικία χωριστεί κατά *του* εαυτού της, εκείνη η
οικία δε θα δυνηθεί να σταθεί. 26 Και αν ο Σατανάς σηκώθηκε κατά *του* εαυτού του και
χωρίστηκε, δε δύναται να σταθεί, αλλά έχει τέλος. 27 Αλλά δε δύναται κανείς να εισέλθει
στην οικία του ισχυρού και να λεηλατήσει τα σκεύη του, αν πρώτα δε δέσει τον ισχυρό, και
τότε την οικία του θα *τη* λεηλατήσει. 28 Αλήθεια σας λέω ότι όλα τα αμαρτήματα και οι
βλαστήμιες θα αφεθούν στους γιους των ανθρώπων, όσα *κι* αν βλαστημήσουν. 29 Όποιος
όμως βλαστημήσει *ενάντια* στο Πνεύμα το Άγιο, δεν έχει άφεση στον αιώνα, αλλά είναι
ένοχος αιώνιου αμαρτήματος». 30 Γιατί έλεγαν: «Έχει πνεύμα ακάθαρτο».

Η μητέρα και οι αδελφοί του Ιησού

(Μτ. 12:46-50, Λκ. 8:19-21)

31 Και έρχεται η μητέρα του και οι αδελφοί του και, αφού στάθηκαν έξω, απέστειλαν
μήνυμα προς αυτόν καλώντας τον. 32 Και γύρω του καθόταν πλήθος, και του λένε: «Ιδού,
η μητέρα σου και οι αδελφοί σου και οι αδελφές σου σε ζητούν έξω». 33 Και *τότε*
αποκρίθηκε και τους λέει: «Ποια είναι η μητέρα μου και *ποιοι* οι αδελφοί μου;» 34 Και
αφού κοίταξε ολόγυρα προς αυτούς που κάθονταν γύρω του κυκλικά, λέει: «Να η μητέρα
μου και οι αδελφοί μου. 35 Γιατί όποιος *κι* αν κάνει το θέλημα του Θεού, αυτός είναι
αδελφός μου και αδελφή και μητέρα».

Η παραβολή του σπορέα

(Μτ. 13:1-9, Λκ. 8:4-8)

4

ΜΑΡΚΟΣ 4

Και άρχισε πάλι να διδάσκει δίπλα στη λίμνη. Και συνάζεται κοντά του πλήθος πάρα
πολύ, ώστε αυτός *αναγκάστηκε* να μπει σ’ *ένα* πλοίο και να καθίσει στη λίμνη, και όλο το
πλήθος ήταν κοντά στη λίμνη, στην ξηρά. 2 Και τους δίδασκε πολλά με παραβολές και
τους έλεγε στη διδαχή του: 3 «Ακούτε: ιδού, εξήλθε ο σπορέας για να σπείρει. 4 Και
συνέβηκε, ενώ έσπερνε, ένας *σπόρος* να πέσει δίπλα στην οδό και ήρθαν τα πετεινά και τον
κατάφαγαν. 5 Και άλλος έπεσε πάνω στο πετρώδες *έδαφος* όπου δεν είχε γη πολλή και
ευθύς φύτρωσε, επειδή δεν είχε βάθος *η* γη. 6 Και όταν ανάτειλε ο ήλιος, κάηκε και, επειδή
δεν είχε ρίζα, ξεράθηκε. 7 Και άλλος έπεσε στα αγκάθια, και μεγάλωσαν τα αγκάθια και
τον συνέπνιξαν, και δεν έδωσε καρπό. 8 Και άλλοι έπεσαν στη γη την καλή και έδιναν
καρπό που μεγάλωνε, και οι *σπόροι* αυξάνονταν και έφερε *ο* ένας τριάντα και *ο* άλλος
εξήντα και *ο* άλλος εκατό». 9 Και έλεγε: «Αυτός που έχει αυτιά για να ακούει ας ακούει».

Ο σκοπός των παραβολών

(Μτ. 13:10-17, Λκ. 8:9-10)

10 Και όταν έμεινε μόνος, τον ρωτούσαν εκείνοι που *ήταν* γύρω του μαζί με τους
δώδεκα *για* τις παραβολές. 11 Και τους έλεγε: «Σ' εσάς έχει δοθεί το μυστήριο της
βασιλείας του Θεού. Αλλά σ' εκείνους, τους έξω, τα πάντα γίνονται με παραβολές, 12 για
να

βλέπουν συνεχώς αλλά να μη δουν,
και ν' ακούν συνεχώς αλλά να μην καταλαβαίνουν,
μην τυχόν επιστρέψουν *στο Θεό*
και αφεθεί σ' αυτούς *η αμαρτία*».

Η εξήγηση της παραβολής του σπορέα

(Μτ. 13:18-23, Λκ. 8:11-15)

13 Και τους λέει: «Δεν καταλαβαίνετε την παραβολή αυτή, και *τότε* πώς όλες τις
παραβολές θα καταλάβετε; 14 Ο σπορέας σπέρνει το λόγο. 15 Και αυτοί είναι όσοι *έπεσαν*
δίπλα στην οδό: *είναι οι άνθρωποι* όπου σπέρνεται ο λόγος, αλλά όταν *τον* ακούσουν,
ευθύς έρχεται ο Σατανάς και αφαιρεί το λόγο τον σπαρμένο σ' αυτούς. 16 Και όσοι
σπέρνονται στα πετρώδη *εδάφη* είναι αυτοί που, όταν ακούσουν το λόγο, ευθύς με χαρά
τον λαβαίνουν, 17 όμως δεν έχουν ρίζα μέσα τους αλλά είναι πρόσκαιροι. Έπειτα, όταν
γίνει θλίψη ή διωγμός εξαιτίας του λόγου, ευθύς σκανδαλίζονται. 18 Και άλλοι είναι που
σπέρνονται στα αγκάθια: αυτοί είναι όσοι το λόγο *τον* άκουσαν, 19 αλλά οι μέριμνες του
αιώνα και η απάτη του πλούτου και οι επιθυμίες που μπαίνουν μέσα *τους* για τα λοιπά
πράγματα συμπνίγουν το λόγο και γίνεται άκαρπος. 20 Και όσοι σπάρθηκαν στη γη την
καλή είναι εκείνοι οι οποίοι ακούνε το λόγο και *τον* παραδέχονται και καρποφορούν, *ο*
ένας τριάντα και *ο* άλλος εξήντα και *ο* άλλος εκατό».

Το φως κάτω από το μόδι

(Μτ. 5:15, Λκ. 8:16-18)

21 Και τους έλεγε: «Μήπως ετοιμάζεται ο λύχνος για να τεθεί κάτω από το μόδι ή κάτω
από το κρεβάτι; Δεν *ετοιμάζεται* για να τεθεί πάνω στο λυχνοστάτη; 22 Γιατί δεν υπάρχει
κρυφό που να μη φανερωθεί, ούτε έγινε απόκρυφο παρά για να έρθει στο φανερό. 23 Αν
κάποιος έχει αυτιά για να ακούει ας ακούει».

24 Και τους έλεγε: «Προσέχετε τι ακούτε. Με όποιο μέτρο μετράτε θα μετρηθεί σ' εσάς
και θα σας προστεθεί. 25 Γιατί σ' όποιον έχει θα του δοθεί· αλλά σ' όποιον δεν έχει, και
αυτό που έχει θα αφαιρεθεί από αυτόν».

Η παραβολή του σπόρου που αυξάνεται

26 Και έλεγε: «Έτσι είναι η βασιλεία του Θεού: όπως *ένας* άνθρωπος *που* έριξε το
σπόρο στη γη 27 και κοιμάται και σηκώνεται νύχτα και ημέρα, και ο σπόρος βλασταίνει
και μεγαλώνει με τρόπο που αυτός δεν ξέρει. 28 Αυτόματα η γη καρποφορεί, πρώτα

χορτάρι, έπειτα στάχυ, έπειτα πλήρες σιτάρι μέσα στο στάχυ. 29 Όταν λοιπόν παραδοθεί
ώριμος ο καρπός, ευθύς αποστέλλει το δρεπάνι, γιατί έχει έρθει ο θερισμός».

Η παραβολή του κόκκου του σιναπιού

(Μτ. 13:31-32, Λκ. 13:18-19)

30 Και έλεγε: «Πώς να παρομοιάσουμε τη βασιλεία του Θεού ή με ποια παραβολή να
την παραθέσουμε; 31 *Είναι* σαν κόκκος σιναπιού που, όταν σπαρθεί στη γη, είναι
μικρότερος από όλους τους σπόρους που *βρίσκονται* στη γη. 32 Και όταν σπαρθεί, αυξάνει
και γίνεται *το* μεγαλύτερο από όλα τα λάχανα, και κάνει μεγάλα κλαδιά, ώστε τα πετεινά
του ουρανού να δύνανται να φωλιάζουν κάτω από τη σκιά του».

Ο τρόπος χρήσεως των παραβολών

(Μτ. 13:34-35)

33 Και με τέτοιες πολλές παραβολές τους μιλούσε το λόγο *του Θεού*, καθώς μπορούσαν
να ακούνε. 34 Και χωρίς παραβολή δεν τους μιλούσε, αλλά ιδιαιτέρως στους δικούς του
μαθητές *τα* επέλυε όλα.

Η κατάπαυση της τρικυμίας

(Μτ. 8:23, Λκ. 8:22-25)

35 Και τους λέει εκείνη την ημέρα, όταν βράδιασε: «Ας περάσουμε αντίπερα *στη λίμνη*».
36 Και αφού άφησαν το πλήθος, παραλαβαίνουν αυτόν όπως ήταν μέσα στο πλοίο· και
άλλα πλοία ήταν μαζί του. 37 Και γίνεται λαίλαπα μεγάλη από άνεμο και τα κύματα
ρίχνονταν πάνω στο πλοίο, ώστε ήδη το πλοίο να γεμίζει *νερά*. 38 Αλλά αυτός ήταν στην
πρύμη πάνω στο προσκεφάλι και κοιμόταν. Και τον ξυπνούν και του λένε: «Δάσκαλε, δε
σε μέλει που χανόμαστε;» 39 Και αφού σηκώθηκε, επιτίμησε τον άνεμο και είπε στη
θάλασσα: «Σώπα, φιμώσου». Και κόπασε ο άνεμος και έγινε μεγάλη γαλήνη. 40 Και τους
είπε: «Γιατί είστε δειλοί; Ακόμα δεν έχετε πίστη;» 41 Και φοβήθηκαν με φόβο μεγάλο και
έλεγαν ο ένας προς τον άλλο: «Ποιος άραγε είναι αυτός που και ο άνεμος και η θάλασσα
τον υπακούνε;»

Η θεραπεία του δαιμονισμένου Γερασηνού

(Μτ. 8:28-34, Λκ. 8:26-39)

5

ΜΑΡΚΟΣ 5

Και ήρθαν αντίπερα στη λίμνη, στη χώρα των Γερασηνών. 2 Και όταν αυτός εξήλθε από
το πλοίο, ευθύς *ένας* άνθρωπος με πνεύμα ακάθαρτο τον συνάντησε από τα μνήματα, 3 που
την κατοίκησή *του την* είχε στα μνήματα. Και εκτός από αυτό, κανείς δεν μπορούσε να τον
δέσει ούτε με αλυσίδα, 4 γιατί πολλές φορές τον είχαν δέσει με ποδόδεσμα και με
αλυσίδες, αλλά οι αλυσίδες διασπάστηκαν από αυτόν και τα ποδόδεσμα είχαν συντριφτεί,

και κανείς δεν μπορούσε να τον δαμάσει. 5 Και διαπαντός, νύχτα και ημέρα έκραζε
συνεχώς στα μνήματα και στα όρη, και κατάκοβε *τον* εαυτό του με λίθους. 6 Και όταν είδε
τον Ιησού από μακριά, έτρεξε και τον προσκύνησε 7 και, αφού έκραξε με φωνή μεγάλη,
του λέει: «Τι *σχέση έχουμε* εγώ κι εσύ, Ιησού, Υιέ του Θεού του ύψιστου; Σε ορκίζω στο
Θεό, μη με βασανίσεις». 8 Γιατί *ο Ιησούς* του έλεγε: « Πνεύμα ακάθαρτο, έξελθε από τον
άνθρωπο». 9 Και τον επερωτούσε: «Τι όνομα έχεις;» Και του λέει: «Λεγεώνα *είναι το*
όνομά μου, γιατί είμαστε πολλοί». 10 Και τον παρακαλούσε πολύ να μην τα αποστείλει
έξω από τη χώρα.

11 Ήταν λοιπόν εκεί κοντά στο όρος *μια* μεγάλη αγέλη χοίρων που έβοσκε. 12 Και τον
παρακάλεσαν λέγοντας: «Στείλε μας στους χοίρους, για να εισέλθουμε σ' αυτούς». 13 Και
τους *το* επέτρεψε. Και αφού εξήλθαν τα πνεύματα τα ακάθαρτα, εισήλθαν στους χοίρους
και όρμησε η αγέλη κάτω στον γκρεμό, στη λίμνη, *ήταν* περίπου δύο χιλιάδες, και
πνίγονταν μέσα στη λίμνη. 14 Και αυτοί που τους έβοσκαν έφυγαν και *το* ανάγγειλαν στην
πόλη και στους αγρούς. Και ήρθαν, για να δουν τι είναι το γεγονός, 15 και έρχονται προς
τον Ιησού και βλέπουν τον δαιμονισμένο να κάθεται ντυμένος και σώφρονας, αυτός που
είχε τον Λεγεώνα, και φοβήθηκαν. 16 Και εκείνοι που *το* είδαν τους διηγήθηκαν πώς έγινε
στο δαιμονισμένο και αναφορικά με τους χοίρους. 17 Και άρχισαν να τον παρακαλούν να
φύγει από τα όριά τους. 18 Και καθώς αυτός έμπαινε στο πλοίο, τον παρακαλούσε ο *πρώην*
δαιμονισμένος να μένει μαζί του. 19 Όμως δεν τον άφησε, αλλά του λέει: «Πήγαινε στον
οίκο σου, προς τους δικούς σου, και ανάγγειλέ τους όσα ο Κύριος σου έχει κάνει και *πώς*
σε ελέησε». 20 Και *εκείνος* έφυγε και άρχισε να κηρύττει στη Δεκάπολη όσα του έκανε ο
Ιησούς, και όλοι θαύμαζαν.

Η θυγατέρα του Ιάιρου και η γυναίκα με την αιμορραγία

(Μτ. 9:18-26, Λκ. 8:40-56)

21 Και αφού διαπέρασε ο Ιησούς *τη λίμνη* αντίπερα με το πλοίο πάλι, συνάχτηκε πλήθος
πολύ κοντά του, και ήταν δίπλα στη λίμνη. 22 Και έρχεται ένας από τους αρχισυνάγωγους
με *το* όνομα Ιάιρος και, όταν τον είδε, πέφτει μπροστά στα πόδια του 23 και τον παρακαλεί
πολύ λέγοντας: «Η μικρή θυγατέρα μου είναι στα τελευταία της· να έρθεις και να επιθέσεις
σε αυτήν τα χέρια, για να σωθεί και να ζήσει» 24 Και *ο Ιησούς* έφυγε μαζί του.

Και τον ακολουθούσε πλήθος πολύ και τον συνέθλιβαν. 25 Και *μια* γυναίκα που είχε
ροή αίματος δώδεκα έτη 26 και που έπαθε πολλά από πολλούς γιατρούς, και που δαπάνησε
όλα τα υπάρχοντά της και που τίποτα δεν ωφελήθηκε αλλά μάλλον ήρθε στο χειρότερο, 27
όταν άκουσε για τον Ιησού, ήρθε μέσα στο πλήθος από πίσω *του* και άγγιξε το ρούχο του.
28 Γιατί έλεγε: «Αν αγγίξω και μόνο τα ρούχα του, θα σωθώ». 29 Και ευθύς ξεράθηκε η
πηγή του αίματός της και κατάλαβε στο σώμα *της* ότι έχει γιατρευτεί από τη μάστιγά *της*.
30 Και ευθύς ο Ιησούς, επειδή κατανόησε μέσα του τη δύναμη που εξήλθε από αυτόν,
στράφηκε πίσω στο πλήθος και έλεγε: «Ποιος μου άγγιξε τα ρούχα;» 31 Και του έλεγαν οι
μαθητές του: «Βλέπεις το πλήθος να σε συνθλίβει και λες: "Ποιος με άγγιξε";» 32 Και
έβλεπε γύρω, για να δει εκείνη που έκανε αυτό. 33 Τότε η γυναίκα, που φοβήθηκε και
έτρεμε, επειδή ήξερε αυτό που είχε γίνει σ' αυτήν, ήρθε και έπεσε μπροστά στα *πόδια* του
και του είπε όλη την αλήθεια. 34 Εκείνος της είπε: «Θυγατέρα *μου*, η πίστη σου σε έχει
σώσει· πήγαινε με ειρήνη και να είσαι υγιής από τη μάστιγά σου».

35 Ενώ αυτός μιλούσε ακόμη, έρχονται από *την οικία* του αρχισυνάγωγου λέγοντας: «Η
θυγατέρα σου πέθανε· τι ενοχλείς ακόμα το δάσκαλο;» 36 Αλλά ο Ιησούς παραμέλησε τα
λόγια που λέγονταν και λέει στον αρχισυνάγωγο: «Μη φοβάσαι, μόνο πίστευε». 37 Και δεν
άφησε κανέναν να ακολουθήσει μαζί του παρά *μόνο* τον Πέτρο και *τον* Ιάκωβο και *τον*
Ιωάννη, τον αδελφό *του* Ιακώβου. 38 Και έρχονται στον οίκο του αρχισυνάγωγου, και
βλέπει *το* θόρυβο και αυτούς που έκλαιγαν και αλάλαζαν πολύ 39 και, όταν εισήλθε, τους
λέει: «Τι θορυβείστε και κλαίτε; Το παιδί δεν πέθανε αλλά κοιμάται». 40 Και τον
περιγελούσαν. Αυτός, όμως, αφού *τους* έβγαλε όλους, παραλαβαίνει τον πατέρα του
παιδιού και τη μητέρα κι εκείνους που *ήταν* μαζί του, και μπαίνει *εκεί* όπου ήταν το παιδί.
41 Και αφού κράτησε το χέρι του παιδιού, της λέει: «Ταλιθα κουμ», που όταν ερμηνεύεται
σημαίνει: «Κοριτσάκι, σου λέω, σήκω». 42 Και ευθύς σηκώθηκε το κοριτσάκι και
περπατούσε· γιατί ήταν δώδεκα ετών. Και έμειναν εκστατικοί ευθύς από μεγάλη
κατάπληξη. 43 Και τους διέταξε αυστηρά να μη μάθει κανείς αυτό, και είπε να της δώσουν
να φάει.

Η απόρριψη του Ιησού στη Ναζαρέτ

(Μτ. 13:53-58, Λκ. 4:16-30)

6

ΜΑΡΚΟΣ 6

Και εξήλθε από εκεί και έρχεται στην πατρίδα του, και τον ακολουθούν οι μαθητές του.
2 Και όταν ήρθε *το* Σάββατο, άρχισε να διδάσκει στη συναγωγή. Και πολλοί, καθώς
άκουγαν, εκπλήσσονταν και έλεγαν: «Από πού *έρχονται* σε τούτον αυτά, και τι σοφία *είναι*
αυτή που δόθηκε σε τούτον, και *από πού έρχονται* οι δυνάμεις τέτοιου είδους που γίνονται
με τα χέρια του; 3 Δεν είναι αυτός ο ξυλουργός, ο γιος της Μαρίας και *ο* αδελφός *του*
Ιακώβου και *του* Ιωσή και *του* Ιούδα και *του* Σίμωνα; Και δεν είναι οι αδελφές του εδώ
κοντά μας;» Και σκανδαλίζονταν σ’ αυτόν. 4 Και τους έλεγε ο Ιησούς: «Δεν υπάρχει
προφήτης ατίμητος παρά *μόνο* στην πατρίδα του και στους συγγενείς του και στην οικία
του». 5 Και δεν μπορούσε εκεί να κάνει καμιά *θαυματουργική* δύναμη παρά *μόνο* επέθεσε
τα χέρια σε λίγους αρρώστους και *τους* θεράπευσε. 6 Και θαύμαζε για την απιστία τους.

Η αποστολή των δώδεκα

(Μτ. 10:1,5-15, Λκ. 9:1-6)

Και περιήλθε γύρω τα χωριά διδάσκοντας. 7 Και προσκαλεί τους δώδεκα και άρχισε να
τους αποστέλλει δύο-δύο, και τους έδινε εξουσία στα πνεύματα τα ακάθαρτα 8 και τους
παράγγειλε να μην παίρνουν τίποτα στο δρόμο παρά μόνο ραβδί, μήτε άρτο, μήτε σακίδιο,
μήτε χαλκό στη ζώνη, 9 «αλλά να έχετε δεμένα κάτω *από τα πόδια σας* σανδάλια και να
μην ντυθείτε δύο πουκάμισα». 10 Και τους έλεγε: «Όπου εισέλθετε σε οικία, εκεί μένετε,
ωσότου εξέλθετε *για να φύγετε* από εκεί. 11 Και όποιος τόπος δε σας δεχτεί μήτε σας
ακούσουν, όταν βγαίνετε από εκεί, τινάξτε μακρυά το χώμα που *είναι* κάτω από τα πόδια
σας ως μαρτυρία σ’ αυτούς». 12 Και *εκείνοι*, όταν εξήλθαν, κήρυξαν να μετανοούν, 13 και
έβγαζαν πολλά δαιμόνια, και άλειφαν με λάδι πολλούς αρρώστους και *τους* θεράπευαν.

Ο θάνατος του Ιωάννη του Βαπτιστή

(Μτ. 14:1-12, Λκ. 9:7-9)

14 Και άκουσε ο βασιλιάς Ηρώδης, γιατί έγινε φανερό το όνομά του. Και έλεγαν ότι *ο*
Ιωάννης που βαφτίζει έχει εγερθεί από *τους* νεκρούς και γι' αυτό ενεργούν οι
θαυματουργικές δυνάμεις μέσω αυτού. 15 Άλλοι όμως έλεγαν ότι είναι *ο* Ηλίας. Και άλλοι
έλεγαν ότι *είναι* προφήτης όπως ένας από τους προφήτες. 16 Όταν *το* άκουσε λοιπόν ο
Ηρώδης έλεγε: «Αυτός που εγώ αποκεφάλισα, *ο* Ιωάννης, αυτός εγέρθηκε». 17 Γιατί ο
ίδιος ο Ηρώδης, αφού απέστειλε *στρατιώτες*, κράτησε τον Ιωάννη και τον έδεσε μέσα στη
φυλακή εξαιτίας *της* Ηρωδιάδας, της γυναίκας *του* Φιλίππου του αδελφού του, επειδή την
νυμφεύτηκε. 18 Γιατί έλεγε ο Ιωάννης στον Ηρώδη: «Δεν σου επιτρέπεται να έχεις τη
γυναίκα του αδελφού σου». 19 Και η Ηρωδιάδα *το* κρατούσε μέσα *της εναντίον* του και
ήθελε να τον σκοτώσει, αλλά δεν μπορούσε. 20 Γιατί ο Ηρώδης φοβόταν τον Ιωάννη,
επειδή ήξερε πως αυτός *είναι* άντρας δίκαιος και άγιος, και τον συντηρούσε· και όταν
κάποτε τον άκουσε, απορούσε πολύ, αλλά τον άκουγε ευχάριστα. 21 Και ήρθε *η*
κατάλληλη ημέρα *για την Ηρωδιάδα* όταν *ο* Ηρώδης στα γενέθλιά του έκανε δείπνο στους
μεγιστάνες του και στους χιλίαρχους και στους πρώτους της Γαλιλαίας. 22 Και αφού
εισήλθε η θυγατέρα αυτής της Ηρωδιάδας και χόρεψε, άρεσε στον Ηρώδη και σ' αυτούς
που κάθονταν μαζί, *για να φάνε*. Είπε *τότε* ο βασιλιάς στο κορίτσι: «Ζήτησέ μου ό,τι *κι* αν
θέλεις και θα σου *το* δώσω». 23 Και της ορκίστηκε πολλά: «Ό,τι *κι* αν μου ζητήσεις θα σου
το δώσω, έως *το* μισό του βασιλείου μου». 24 Και *αυτή* εξήλθε και είπε στη μητέρα της:
«Τι να ζητήσω;» Εκείνη απάντησε: «Το κεφάλι *του* Ιωάννη που βαφτίζει». 25 Και *το*
κορίτσι εισήλθε ευθύς βιαστικά προς το βασιλιά και ζήτησε λέγοντας: «Θέλω τώρα αμέσως
να μου δώσεις πάνω σε *ένα* πιάτο το κεφάλι *του* Ιωάννη του Βαπτιστή». 26 Και παρόλο
που έγινε περίλυπος ο βασιλιάς, εξαιτίας των όρκων και γι' αυτούς που κάθονταν, *για να*
φάνε, δε θέλησε να αθετήσει *το λόγο του* σ' αυτήν. 27 Και ευθύς απέστειλε ο βασιλιάς *ένα*
δήμιο και διέταξε να φέρουν το κεφάλι του. Και *εκείνος* πήγε και τον αποκεφάλισε μέσα
στη φυλακή 28 και έφερε το κεφάλι του πάνω σε *ένα* πιάτο και το έδωσε στο κορίτσι, και
το κορίτσι το έδωσε στη μητέρα της. 29 Και όταν το άκουσαν οι μαθητές του, ήρθαν και
σήκωσαν το πτώμα του και το έθεσαν σ' *ένα* μνήμα.

Ο χορτασμός των πέντε χιλιάδων

(Μτ. 14:13-21, Λκ. 9:10-17, Ιν. 6:1-14)

30 Και συνάζονται οι απόστολοι κοντά στον Ιησού και του ανάγγειλαν όλα όσα έκαναν
και όσα δίδαξαν. 31 Και τους λέει: «Ελάτε εσείς οι ίδιοι ιδιαιτέρως σε έρημο τόπο και
αναπαυτείτε λίγο». Γιατί ήταν πολλοί αυτοί που πηγαινοέρχονταν, και ούτε να φάνε δεν
ευκαιρούσαν. 32 Και έφυγαν με το πλοίο σε έρημο τόπο ιδιαιτέρως. 33 Και τους είδαν να
πηγαίνουν και τους αναγνώρισαν πολλοί, και μαζί έτρεξαν εκεί πεζή από όλες τις πόλεις,
και ήρθαν πριν από αυτούς. 34 Και όταν εξήλθε, είδε πολύ πλήθος και τους σπλαχνίστηκε,
γιατί ήταν σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα, και άρχισε να τους διδάσκει πολλά. 35 Και
όταν ήδη είχε περάσει πολλή ώρα, αφού τον πλησίασαν οι μαθητές του, έλεγαν: «Ο τόπος
είναι έρημος και ήδη πολλή ώρα *έχει περάσει*. 36 Απόλυσέ τους, για να πάνε στους γύρω
αγρούς και στα χωριά και να αγοράσουν για *τους* εαυτούς τους κάτι να φάνε». 37 Εκείνος

αποκρίθηκε και τους είπε: «Δώστε τους εσείς να φάνε». Και του λένε: «Να φύγουμε και να
αγοράσουμε άρτους *αξίας* διακοσίων δηναρίων και να τους δώσουμε να φάνε;» 38 Εκείνος
τους απαντάει: «Πόσους άρτους έχετε; Πηγαίνετε να δείτε». Και αφού *το* έμαθαν, *του* λένε:
«Πέντε, και δύο ψάρια». 39 Και τους διέταξε να ξαπλώσουν όλοι ομάδες ομάδες πάνω στο
χλωρό χορτάρι. 40 Και ξάπλωσαν παρέες παρέες από εκατό και από πενήντα *άτομα*. 41
Και αφού έλαβε τους πέντε άρτους και τα δύο ψάρια, σήκωσε πάνω το βλέμμα στον
ουρανό, ευλόγησε *το Θεό* και κατέκοψε τους άρτους *με τα χέρια* και *τα* έδινε στους
μαθητές του, για να *τα* παραθέσουν σ' αυτούς· και τα δύο ψάρια *τα* μοίρασε σε όλους. 42
Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν, 43 και σήκωσαν δώδεκα κοφίνια γεμάτα από κομμάτια, και
από τα ψάρια. 44 Και αυτοί που έφαγαν τους άρτους ήταν πέντε χιλιάδες άντρες.

Ο Ιησούς περπατά στο νερό

(Μτ. 14:22-33, Ιν. 6:15-21)

45 Και ευθύς ανάγκασε τους μαθητές του να μπουν στο πλοίο και να πάνε πριν *από
αυτόν* στην *όχθη* αντίπερα, στη Βηθσαϊδά, ωσότου αυτός να απολύσει το πλήθος. 46 Και
αφού τους αποχαιρέτησε, έφυγε στο όρος για να προσευχηθεί. 47 Και όταν βράδιασε, ήταν
το πλοίο στο μέσο της λίμνης και αυτός μόνος *του* στην ξηρά. 48 Και όταν τους είδε να
βασανίζονται, ενώ κωπηλατούσαν, γιατί ήταν ο άνεμος ενάντιος σε αυτούς, έρχεται προς
αυτούς κατά τα ξημερώματα περπατώντας πάνω στη λίμνη και ήθελε να τους προσπεράσει.
49 Εκείνοι, επειδή τον είδαν πάνω στη λίμνη να περπατάει, νόμισαν ότι είναι φάντασμα και
έκραξαν δυνατά. 50 Γιατί όλοι τον είδαν και ταράχτηκαν. Εκείνος ευθύς μίλησε μαζί τους
και τους λέει: «Έχετε θάρρος, εγώ είμαι· μη φοβάστε». 51 Και ανέβηκε κοντά τους στο
πλοίο και κόπασε ο άνεμος· και πολύ περισσότερο μέσα τους έμεναν εκστατικοί. 52 Γιατί
δεν είχαν καταλάβει *ό,τι έγινε* με τους άρτους, αλλά ήταν η καρδιά τους πωρωμένη.

Η θεραπεία των αρρώστων στη Γεννησαρέτ

(Μτ. 14:34-36)

53 Και αφού διαπέρασαν *τη λίμνη*, ήρθαν στην ξηρά, στη Γεννησαρέτ, και
προσορμίστηκαν. 54 Και όταν αυτοί εξήλθαν από το πλοίο, μόλις *οι άνθρωποι* τον
αναγνώρισαν, 55 ευθύς έτρεξαν γύρω σ' όλη την περιοχή εκείνη και άρχισαν να
μεταφέρουν πάνω στα κρεβάτια εκείνους που ήταν σε κακή κατάσταση, *εκεί* όπου άκουγαν
ότι βρίσκεται. 56 Και όπου *και* αν έμπαινε, σε χωριά ή σε πόλεις ή σε αγρούς, έθεταν στις
αγορές τούς ασθενείς και τον παρακαλούσαν να αγγίξουν έστω και το κράσπεδο του
ρούχου του. Και όσοι τον άγγιξαν σώζονταν.

Η παράδοση των πατέρων

(Μτ. 15:1-20)

7

Και συνάζονται κοντά του οι Φαρισαίοι και μερικοί από τους γραμματείς που ήρθαν από
τα Ιεροσόλυμα. 2 Και όταν είδαν μερικούς από τους μαθητές του ότι με ακάθαρτα χέρια,
τουτέστι άνιφτα, τρώνε τους άρτους 3 – γιατί οι Φαρισαίοι και όλοι οι Ιουδαίοι αν δε
νίψουν τα χέρια με πυγμή, δεν τρώνε, κρατώντας την παράδοση των πρεσβυτέρων· 4 και
γυρνώντας από *την* αγορά, αν δε λουστούν, δεν τρώνε. Και άλλα πολλά είναι που
παράλαβαν να κρατούν, πλύσεις ποτηριών και σκευών και χάλκινων *αντικειμένων* και
κρεβατιών – 5 τότε τον ρωτούν οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς: «Γιατί δεν περπατούν οι
μαθητές σου κατά την παράδοση των πρεσβυτέρων, αλλά με ακάθαρτα χέρια τρώνε τον
άρτο;» 6 Εκείνος τους είπε: «Καλά προφήτεψε ο Ησαΐας για σας τους υποκριτές, όπως
είναι γραμμένο:

Αυτός ο λαός με τα χείλη με τιμά,
αλλά η καρδιά τους απέχει μακριά από εμένα.
7 **Και μάταια με σέβονται,**
διδάσκοντας διδασκαλίες,
που είναι **εντολές ανθρώπων.**

8 Αφήσατε την εντολή του Θεού και κρατάτε την παράδοση των ανθρώπων». 9 Και τους
έλεγε: «Καλώς αθετείτε την εντολή του Θεού, για να στήσετε την παράδοσή σας. 10 Γιατί
ο Μωυσής είπε: **Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου**, και, **Όποιος κακολογεί
πατέρα ή μητέρα οπωσδήποτε να θανατώνεται.** 11 Εσείς όμως λέτε: “Αν *ένας* άνθρωπος
πει στον πατέρα *του* ή στη μητέρα *του*: ‘Κορβάν’ – που σημαίνει δώρο – ‘*στο ναό δίνω* ό,τι
είχες από εμένα να ωφεληθείς’ ”, 12 δεν τον αφήνετε πια τίποτα να κάνει στον πατέρα *του*
ή στη μητέρα *του*, 13 ακυρώνοντας το λόγο του Θεού για τη δική σας παράδοση που
παραδώσατε. Και παρόμοια τέτοια πολλά κάνετε».

14 Και αφού προσκάλεσε πάλι το πλήθος, τους έλεγε: «Ακούστε με όλοι και
καταλάβετε: 15 Τίποτα δεν υπάρχει έξω από τον άνθρωπο που μπαίνει σ’ αυτόν, το οποίο
δύναται να τον κάνει ακάθαρτο. Αλλά εκείνα που βγαίνουν από τον άνθρωπο είναι που
κάνουν ακάθαρτο τον άνθρωπο. [16 Αν κάποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.]» 17
Και όταν εισήλθε σ’ *έναν* οίκο *μακριά* από το πλήθος, τον ρωτούσαν οι μαθητές του *για*
την παραβολή. 18 Και τους λέει, *δηλώνοντας* καθαρά όλα τα φαγητά: «Έτσι κι εσείς είστε
ασύνετοι; Δε νοείτε ότι καθετί που απέξω μπαίνει στον άνθρωπο δε δύναται να τον κάνει
ακάθαρτο, 19 γιατί δεν μπαίνει στην καρδιά του αλλά στην κοιλιά, και βγαίνει στο
αποχωρητήριο;» 20 Έλεγε μάλιστα: «Ό,τι βγαίνει από τον άνθρωπο, εκείνο κάνει
ακάθαρτο τον άνθρωπο. 21 Γιατί μέσα από την καρδιά των ανθρώπων βγαίνουν οι
διαλογισμοί οι κακοί, πορνείες, κλοπές, φόνοι, 22 μοιχείες, πλεονεξίες, κακίες, δόλος,
ασέλγεια, οφθαλμός κακός, βλαστήμια, υπερηφάνεια, αφροσύνη. 23 Όλα αυτά τα κακά
βγαίνουν από μέσα και κάνουν ακάθαρτο τον άνθρωπο».

Η πίστη της Συροφοινίκισσας

(Μτ. 15:21-28)

24 Και αφού σηκώθηκε από εκεί, πήγε στα όρια *της* Τύρου. Και όταν εισήλθε σε *μια*
οικία, δεν ήθελε να γνωρίσει κανέναν, όμως δεν μπόρεσε να διαφύγει την προσοχή. 25
Αλλά ευθύς μόλις άκουσε *μια* γυναίκα γι’ αυτόν, της οποίας η μικρή θυγατέρα της είχε
πνεύμα ακάθαρτο, ήρθε και έπεσε μπροστά στα πόδια του. 26 Και η γυναίκα ήταν

Ελληνίδα, Συροφοινίκισσα στο γένος. Και τον παρακαλούσε να βγάλει το δαιμόνιο από τη
θυγατέρα της. 27 Και *εκείνος* της έλεγε: «Άφησε πρώτα να χορτάσουν τα παιδιά, γιατί δεν
είναι καλό να λάβει *κανείς* τον άρτο των παιδιών και να *τον* ρίξει στα σκυλάκια». 28
Εκείνη αποκρίθηκε και του λέει: «Κύριε, και τα σκυλάκια κάτω από το τραπέζι τρώνε από
τα ψίχουλα των παιδιών». 29 Και *τότε* της είπε: «Γι' αυτόν το λόγο *που είπες*, πήγαινε· το
δαιμόνιο έχει εξέλθει από τη θυγατέρα σου». 30 Και *εκείνη* έφυγε για τον οίκο της και
βρήκε το παιδί ξαπλωμένο στο κρεβάτι και το δαιμόνιο να έχει εξέλθει.

Η θεραπεία του κωφάλαλου

31 Και πάλι εξήλθε από τα όρια *της* Τύρου και ήρθε διαμέσου *της* Σιδώνας στη λίμνη
της Γαλιλαίας, *περνώντας* μέσα από τα όρια *της* Δεκάπολης. 32 Και του φέρνουν *έναν*
κουφό και που μόλις μιλούσε και τον παρακαλούν να επιθέσει σ' αυτόν το χέρι. 33 Και τον
πήρε κατά μέρος, *μακριά* από το πλήθος ιδιαιτέρως, έβαλε τα δάχτυλά του στα αυτιά του
και, αφού έφτυσε, άγγιξε τη γλώσσα του. 34 Και αφού σήκωσε το βλέμμα στον ουρανό,
στέναξε και του λέει: «Εφφαθα», που σημαίνει: "Ανοίξου εντελώς". 35 Και αμέσως
ανοίχτηκαν τα αυτιά του και λύθηκε το δέσιμο της γλώσσας του και μιλούσε ορθά. 36 Και
τους παράγγειλε να μην *το* λένε σε κανέναν. Αλλά όσο τους *το* παράγγελλε, τόσο αυτοί *το*
διακήρυτταν περισσότερο. 37 Και εκπλήττονταν υπερβολικά, λέγοντας: «Όλα καλά *τα* έχει
κάνει· και τους κουφούς *τους* κάνει να ακούν και τους άλαλους να λαλούν».

Ο χορτασμός των τεσσάρων χιλιάδων

(Μτ. 15:32-39)

8

ΜΑΡΚΟΣ 8

Εκείνες τις ημέρες, επειδή πάλι ήταν πολύ πλήθος και δεν είχαν τι να φάνε, προσκάλεσε
τους μαθητές και τους λέει: 2 «Σπλαχνίζομαι το πλήθος, γιατί ήδη τρεις ημέρες μένουν
κοντά μου και δεν έχουν τι να φάνε. 3 Και αν τους απολύσω νηστικούς για τον οίκο τους,
θα εξαντληθούν κατά το δρόμο. Και *μάλιστα* μερικοί από αυτούς έχουν έρθει από μακριά».
4 Και του αποκρίθηκαν οι μαθητές του: «Από πού θα δυνηθεί κανείς να χορτάσει με
άρτους τούτους εδώ στην ερημιά;» 5 Και τους ρωτούσε: «Πόσους άρτους έχετε;» Εκείνοι
είπαν: «Εφτά». 6 Και παραγγέλλει στο πλήθος να ξαπλώσει πάνω στη γη. Και αφού έλαβε
τους εφτά άρτους και ευχαρίστησε *το Θεό, τους* έκοψε *με τα χέρια* και έδινε στους μαθητές
του για να *τους* παραθέτουν, και *τους* παράθεσαν στο πλήθος. 7 Και είχαν λίγα ψαράκια.
Και αφού τα ευλόγησε, είπε και αυτά να παραθέσουν. 8 Και έφαγαν και χόρτασαν, και
σήκωσαν περισσεύματα κομματιών, εφτά μεγάλα καλάθια. 9 Και ήταν περίπου τέσσερις
χιλιάδες. Και *μετά* τους απόλυσε. 10 Και ευθύς μπήκε στο πλοίο μαζί με τους μαθητές του
και ήρθε στα μέρη Δαλμανουθά.

Ζητούν σημείο

(Μτ. 16:1-4)

11 Και εξήλθαν οι Φαρισαίοι και άρχισαν να συζητούν με αυτόν, ζητώντας από αυτόν
κάποιο σημείο από τον ουρανό, για να τον πειράξουν. 12 Και αφού αναστέναξε με το
πνεύμα του, λέει: «Γιατί η γενιά αυτή ζητά σημείο; Αλήθεια σας λέω, δε θα δοθεί στη γενιά
αυτή σημείο». 13 Και τους άφησε, πάλι μπήκε *στο πλοίο* και έφυγε στην αντίπερα *όχθη*.

Το προζύμι των Φαρισαίων και του Ηρώδη

(Μτ. 16:5-12)

14 Και ξέχασαν να λάβουν άρτους, και δεν είχαν μαζί τους παρά *μόνο* έναν άρτο στο
πλοίο. 15 Και τους παράγγελλε λέγοντας: «Κοιτάτε, προσέχετε από το προζύμι των
Φαρισαίων και από το προζύμι *του* Ηρώδη». 16 Και *αυτοί* διαλογίζονταν μεταξύ τους ότι
δεν έχουν άρτους. 17 Και επειδή *το* κατάλαβε, τους λέει: «Τι διαλογίζεστε ότι δεν έχετε
άρτους; Ακόμα δε νοείτε ούτε καταλαβαίνετε; Πωρωμένη έχετε την καρδιά σας; 18
Οφθαλμούς αν και έχετε δε βλέπετε, και αυτιά αν και έχετε δεν ακούτε; Και δε θυμάστε, 19
όταν τους πέντε άρτους έκοψα *με τα χέρια* στους πέντε χιλιάδες, πόσα κοφίνια σηκώσατε
γεμάτα με κομμάτια;» Του λένε: «Δώδεκα». 20 «Όταν *έκοψα* τους εφτά *άρτους* στους
τέσσερις χιλιάδες, πόσα μεγάλα καλάθια σηκώσατε γεμάτα κομμάτια;» Και του λένε:
«Εφτά». 21 Και τους έλεγε: «Ακόμα δεν καταλαβαίνετε;»

Η θεραπεία του τυφλού στη Βηθσαϊδά

22 Και έρχονται στη Βηθσαϊδά. Και του φέρνουν *έναν* τυφλό και τον παρακαλούν να
τον αγγίξει. 23 Και έπιασε το χέρι του τυφλού και τον έφερε έξω από το χωριό και, αφού
έφτυσε στα μάτια του, επέθεσε τα χέρια σ’ αυτόν και τον ρωτούσε: «Βλέπεις τίποτα;» 24
Κι *εκείνος* είδε προς τα πάνω και έλεγε: «Βλέπω τους ανθρώπους· σαν δέντρα *τους* βλέπω
να περπατούν». 25 Έπειτα πάλι έθεσε τα χέρια *του* πάνω στους οφθαλμούς του, και είδε
καθαρά και *η όρασή του* αποκαταστάθηκε και *τα* έβλεπε όλα με ευκρίνεια μακριά. 26 Και
τον απέστειλε στον οίκο του λέγοντας: «Μήτε στο χωριό να μην εισέλθεις».

Η διακήρυξη του Πέτρου για τον Ιησού

(Μτ. 16:13-20, Λκ. 9:18-21)

27 Και εξήλθαν ο Ιησούς και οι μαθητές του στα χωριά της Καισάρειας *του* Φιλίππου.
Και στο δρόμο ρωτούσε τους μαθητές του και τους έλεγε: «Ποιος λένε οι άνθρωποι πως
είμαι;» 28 Εκείνοι του απάντησαν: «*Ο* Ιωάννης ο Βαπτιστής, και άλλοι *ο* Ηλίας, άλλοι πάλι
ότι *είσαι* ένας από τους προφήτες». 29 Και αυτός τους ρωτούσε: «Κι εσείς ποιος λέτε πως
είμαι;» Αποκρίθηκε ο Πέτρος και του λέει: «Εσύ είσαι ο Χριστός». 30 Και *τότε* τους
επιτίμησε, για να μη λένε σε κανέναν γι’ αυτόν.

Ο Ιησούς προλέγει το θάνατο και την ανάστασή του

(Μτ. 16:21-28, Λκ. 9:22-27)

31 Και άρχισε να τους διδάσκει ότι ο Υιός του ανθρώπου πρέπει να πάθει πολλά και να
αποδοκιμαστεί από τους πρεσβυτέρους και από τους αρχιερείς και από τους γραμματείς,
και να σκοτωθεί και μετά τρεις ημέρες να αναστηθεί. 32 Και με παρρησία μιλούσε το λόγο.
Και αφού ο Πέτρος τον πήρε κατά μέρος, άρχισε να τον επιτιμά. 33 Εκείνος, αφού
στράφηκε πίσω και είδε τους μαθητές του, επιτίμησε τον Πέτρο και λέει: «Πήγαινε πίσω
μου, Σατανά, γιατί δε φρονείς τα *πράγματα* του Θεού, αλλά τα *πράγματα* των ανθρώπων».
34 Και *τότε* προσκάλεσε το πλήθος μαζί με τους μαθητές του και τους είπε: «Αν κάποιος
θέλει να *με* ακολουθεί πίσω μου, ας απαρνηθεί *τον* εαυτό του και ας σηκώσει το σταυρό
του και ας με ακολουθεί. 35 Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει. Όποιος
όμως χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και *εξαιτίας* του ευαγγελίου θα τη σώσει. 36 Γιατί τι
ωφελεί *τον* άνθρωπο να κερδίσει όλο τον κόσμο αλλά να ζημιωθεί την ψυχή του; 37 Γιατί
τι *μπορεί* να δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα για την ψυχή του; 38 Γιατί όποιος ντραπεί
εμένα και τους δικούς μου λόγους μέσα σ' αυτήν τη γενιά τη μοιχαλίδα και αμαρτωλή, και
ο Υιός του ανθρώπου θα *αισθανθεί* ντροπή *γι'* αυτόν, όταν *θα* έρθει μέσα στη δόξα του
Πατέρα του μαζί με τους άγιους αγγέλους».

9

ΜΑΡΚΟΣ 9

Και τους έλεγε: «Αλήθεια σας λέω ότι υπάρχουν μερικοί εδώ από αυτούς που έχουν
σταθεί οι οποίοι δε θα γευτούν θάνατο, ωσότου δουν τη βασιλεία του Θεού να έχει έρθει
με δύναμη».

Η μεταμόρφωση του Ιησού

(Μτ. 17:1-13, Λκ. 9:28-36)

2 Και μετά έξι ημέρες παραλαβαίνει ο Ιησούς τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη,
και τους φέρνει μόνους ιδιαιτέρως πάνω σ' *ένα* όρος ψηλό. Και μεταμορφώθηκε μπροστά
τους, 3 και τα ρούχα του έγιναν αστραφτερά, πάρα πολύ λευκά, τέτοια που βαφέας πάνω
στη γη δε δύναται να *τα* λευκάνει έτσι. 4 Και φανερώθηκε σ' αυτούς *ο* Ηλίας μαζί με *το*
Μωυσή και συνομιλούσαν με τον Ιησού. 5 Και έλαβε το λόγο ο Πέτρος και λέει στον
Ιησού: «Ραβί, είναι καλό για μας να είμαστε εδώ· ας κάνουμε λοιπόν τρεις σκηνές, μία για
σένα και μία για *το* Μωυσή και μία για *τον* Ηλία». 6 Γιατί δεν ήξερε τι να μιλήσει, επειδή
ήταν καταφοβισμένοι. 7 Τότε ήρθε *μια* νεφέλη που τους επισκίαζε, και ήρθε *μια* φωνή από
τη νεφέλη: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, ακούτε αυτόν». 8 Και ξαφνικά, όταν είδαν
τριγύρω, δεν είδαν πια κανέναν, αλλά μόνο τον Ιησού μαζί τους.

9 Και ενώ αυτοί κατέβαιναν από το όρος, τους διέταξε να μη διηγηθούν σε κανέναν όσα
είδαν, παρά *μόνο* όταν ο Υιός του ανθρώπου αναστηθεί από *τους* νεκρούς. 10 Και *αυτόν* το
λόγο *τον* κράτησαν μεταξύ τους, συζητώντας τι σημαίνει το να αναστηθεί *κανείς* από *τους*
νεκρούς. 11 Και τον επερωτούσαν λέγοντας: «Γιατί λένε οι γραμματείς ότι *ο* Ηλίας πρέπει
να έρθει πρώτα;» 12 Εκείνος τους είπε: «*Ο* Ηλίας, βέβαια, αφού έρθει πρώτα, θα *τα*
αποκαταστήσει όλα. Και πώς είναι γραμμένο για τον Υιό του ανθρώπου ότι πολλά *πρέπει*
να πάθει και να εξουθενωθεί; 13 Αλλά σας λέω ότι και *ο* Ηλίας έχει έρθει και του έκαναν
όσα ήθελαν, καθώς είναι γραμμένο γι' αυτόν».

Η θεραπεία του παιδιού με το ακάθαρτο πνεύμα

(Μτ. 17:14-20, Λκ. 9:37-43α)

14 Και όταν ήρθαν προς τους *άλλους* μαθητές, είδαν πολύ πλήθος γύρω τους και
γραμματείς να συζητούν με αυτούς. 15 Και ευθύς όλο το πλήθος, όταν τον είδαν, έμειναν
έκθαμβοι και τον χαιρετούσαν τρέχοντας προς αυτόν. 16 Και τους ρώτησε: «Τι συζητάτε
με αυτούς;» 17 Και του αποκρίθηκε ένας από το πλήθος: «Δάσκαλε, έφερα το γιο μου προς
εσένα, που έχει πνεύμα άλαλο. 18 Και όπου τον κατακυριέψει τον ρίχνει κάτω, και αφρίζει
και τρίζει τα δόντια *του* και ξεραίνεται. Και είπα στους μαθητές σου να το βγάλουν, αλλά
δεν μπόρεσαν». 19 Εκείνος τους αποκρίθηκε και λέει: «Ω γενιά άπιστη, ως πότε θα είμαι
μαζί σας; Ως πότε θα σας ανέχομαι; Φέρτε τον προς εμένα». 20 Και τον έφεραν προς
αυτόν. Και όταν τον είδε το πνεύμα, ευθύς τον σπάραξε δυνατά και, αφού έπεσε στη γη,
κυλιόταν αφρίζοντας. 21 Και ρώτησε *ο Ιησούς* τον πατέρα του: «Πόσος χρόνος είναι που
αυτό του έχει γίνει;» Εκείνος απάντησε: «Από *την* παιδική ηλικία. 22 Και πολλές φορές τον
έριξε και στη φωτιά και στα νερά, για να τον σκοτώσει. Αλλά αν κάτι δύνασαι, βοήθησέ
μας και σπλαχνίσου μας». 23 Τότε ο Ιησούς του είπε: «*Λες* το “αν δύνασαι”! Όλα *είναι*
δυνατά σ’ αυτόν που πιστεύει». 24 Ευθύς έκραξε ο πατέρας του παιδιού [με δάκρυα] και
έλεγε: «Πιστεύω· βοήθα με στην απιστία». 25 Όταν είδε τότε ο Ιησούς ότι εκεί έτρεχε και
μαζευόταν πλήθος, επιτίμησε το πνεύμα το ακάθαρτο λέγοντάς του: «Άλαλο και κουφό
πνεύμα, εγώ σε διατάζω, έξελθε από αυτόν και μην εισέλθεις πια σ’ αυτόν». 26 Και αφού
έκραξε και σπάραξε πολύ, εξήλθε. Και έγινε σαν νεκρός, ώστε οι περισσότεροι να λένε ότι
πέθανε. 27 Αλλά ο Ιησούς, αφού κράτησε το χέρι του, τον σήκωσε και στάθηκε όρθιος. 28
Και όταν εισήλθε σ’ *έναν* οίκο, οι μαθητές του τον επερωτούσαν ιδιαιτέρως: «Γιατί εμείς
δε δυνηθήκαμε να το βγάλουμε;» 29 Και τους είπε: «Αυτό το γένος δε δύναται να εξέλθει
με τίποτα παρά *μόνο* με προσευχή [και νηστεία]».

Ο Ιησούς προλέγει ξανά το θάνατο και την ανάστασή του

(Μτ. 17:22-23, Λκ. 9:43β-45)

30 Και αφού εξήλθαν από εκεί, πορεύονταν διαμέσου της Γαλιλαίας, και δεν ήθελε να *το*
γνωρίσει κανείς. 31 Γιατί δίδασκε τους μαθητές του και τους έλεγε: «Ο Υιός του ανθρώπου
θα παραδοθεί σε χέρια ανθρώπων και θα τον σκοτώσουν και, αφού σκοτωθεί, μετά τρεις
ημέρες θα αναστηθεί». 32 Εκείνοι δεν καταλάβαιναν *αυτόν* το λόγο και φοβούνταν να τον
επερωτήσουν.

Ποιος είναι ο μεγαλύτερος

(Μτ. 18:1-5, Λκ. 9:46-48)

33 Και ήρθαν στην Καπερναούμ. Και όταν ήταν στην οικία, τους ρωτούσε: «Τι
συνδιαλεγόσασταν στο δρόμο;» 34 Εκείνοι σιωπούσαν· γιατί συνδιαλέχτηκαν στο δρόμο
μεταξύ τους ποιος *είναι* μεγαλύτερος. 35 Και αφού κάθισε, φώναξε τους δώδεκα και τους
λέει: «Αν κάποιος θέλει να είναι πρώτος, θα είναι τελευταίος όλων και διάκονος όλων». 36
Και αφού έλαβε *ένα* παιδί, το έστησε στο μέσο τους και το αγκάλιασε και τους είπε: 37

«Όποιος δεχτεί ένα τέτοιο παιδί στο όνομά μου δέχεται εμένα. Και όποιος δέχεται εμένα,
δε δέχεται εμένα, αλλά αυτόν που με απέστειλε.

Όποιος δεν είναι εναντίον μας είναι με το μέρος μας

(Λκ. 9:49-50)

38 Του είπε ο Ιωάννης: «Δάσκαλε, είδαμε κάποιον στο όνομά σου να βγάζει δαιμόνια
και τον εμποδίζαμε, γιατί δε μας ακολουθούσε». 39 Ο Ιησούς όμως είπε: «Μην τον
εμποδίζετε. Γιατί δεν υπάρχει κανείς που θα κάνει *μια θαυματουργική* δύναμη στο όνομά
μου και θα δυνηθεί γρήγορα να με κακολογήσει· 40 επειδή όποιος δεν είναι εναντίον μας
είναι με το μέρος μας. 41 Γιατί, όποιος σας δώσει να πιείτε *ένα* ποτήρι νερό στο όνομά
μου, επειδή είστε *του* Χριστού, αλήθεια σας λέω ότι δε θα χάσει το μισθό του».

Τα σκάνδαλα

(Μτ. 18:6-9, Λκ. 17:1-2)

42 «Και όποιος σκανδαλίσει έναν από τους μικρούς αυτούς που πιστεύουν σ' εμένα,
είναι πιο καλό γι' αυτόν αν τοποθετηθεί *μια* μυλόπετρα γύρω από τον τράχηλό του και
ριχτεί στη θάλασσα. 43 Και αν σε σκανδαλίζει το χέρι σου, απόκοψέ το. Είναι καλό για
σένα να εισέλθεις κουλός στη ζωή παρά να έχεις τα δύο χέρια και να πας στη γέεννα, στη
φωτιά την άσβεστη, [44 όπου το σκουλήκι τους δεν πεθαίνει και η φωτιά δε σβήνει]. 45
Και αν το πόδι σου σε σκανδαλίζει, απόκοψέ το. Είναι καλό για σένα να εισέλθεις χωλός
στη ζωή παρά να έχεις τα δύο πόδια και να ριχτείς στη γέεννα, [στη φωτιά την άσβεστη, 46
όπου το σκουλήκι τους δεν πεθαίνει και η φωτιά δε σβήνει]. 47 Και αν ο οφθαλμός σου σε
σκανδαλίζει, βγάλε τον. Είναι καλό για σένα να εισέλθεις μονόφθαλμος στη βασιλεία του
Θεού παρά να έχεις δύο οφθαλμούς και να ριχτείς στη γέεννα, 48 όπου το σκουλήκι τους
δεν πεθαίνει και η φωτιά δε σβήνει. 49 Γιατί καθένας με φωτιά θα αλατιστεί. 50 *Είναι* καλό
το αλάτι· αν όμως το αλάτι γίνει ανάλατο, με τι θα το αρτύσετε; Να έχετε μέσα σας αλάτι
και να ειρηνεύετε μεταξύ σας».

Περί διαζυγίου

(Μτ. 19:1-12)

10

ΜΑΡΚΟΣ 10

Και αφού σηκώθηκε από εκεί, έρχεται στα όρια της Ιουδαίας και πέρα από τον Ιορδάνη,
και συμπορεύονται πάλι πλήθη προς αυτόν και, καθώς συνήθιζε, πάλι τους δίδασκε. 2 Και
πλησίασαν Φαρισαίοι και τον επερωτούσαν αν επιτρέπεται σ' *έναν* άντρα να αποδιώξει *τη*
γυναίκα *του*, για να τον πειράξουν. 3 Εκείνος αποκρίθηκε και τους είπε: «Τι εντολή σας
έδωσε *ο* Μωυσής;» 4 Εκείνοι είπαν: « *Ο* Μωυσής επέτρεψε **να γράψει** *κανείς* **έγγραφο
διαζυγίου και να** *την* **αποδιώξει**». 5 Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Για τη σκληροκαρδία σας
έγραψε σ' εσάς αυτήν την εντολή. 6 Αλλά από την αρχή *της* κτίσης ο Θεός **τούς έκανε
αρσενικό και θηλυκό**. 7 **Γι' αυτό θα εγκαταλείψει** *ο* **άνθρωπος τον πατέρα του και τη**

μητέρα *του* **και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του**, 8 **και οι δύο θα είναι μία σάρκα**.
Ώστε δεν είναι πια δύο, αλλά μία σάρκα. 9 Αυτό λοιπόν που ο Θεός συνέζευξε ο άνθρωπος
ας μην *το* χωρίζει». 10 Και στην οικία πάλι οι μαθητές τον επερωτούσαν γι' αυτό. 11 Και
τους λέει: «Όποιος αποδιώξει τη γυναίκα του και νυμφευτεί άλλη μοιχεύεται πάνω σ'
αυτήν. 12 Και αν αυτή αποδιώξει τον άντρα της και παντρευτεί άλλον μοιχεύεται».

Ο Ιησούς ευλογεί τα μικρά παιδιά

(Μτ. 19:13-15, Λκ. 18:15-17)

13 Και προσέφεραν σ' αυτόν παιδιά, για να τα αγγίξει· αλλά οι μαθητές τούς
επιτίμησαν. 14 Όταν όμως *το* είδε ο Ιησούς, αγανάκτησε και τους είπε: «Αφήστε τα παιδιά
να έρχονται προς εμένα, μην τα εμποδίζετε, γιατί για τέτοιους είναι η βασιλεία του Θεού.
15 Αλήθεια σας λέω, όποιος δε δεχτεί τη βασιλεία του Θεού σαν παιδί, δε θα εισέλθει σ'
αυτήν». 16 Και αφού τα αγκάλιασε, τα ευλογούσε πολύ, θέτοντας τα χέρια πάνω τους.

Ο πλούσιος

(Μτ. 19:16-30, Λκ. 18:18-30)

17 Και ενώ έβγαινε στο δρόμο, ένας *άνθρωπος* έτρεξε προς *αυτόν* και γονάτισε *μπροστά*
του και τον ρωτούσε: «Δάσκαλε αγαθέ, τι να κάνω, για να κληρονομήσω ζωή αιώνια;» 18
Ο Ιησούς τότε του είπε: «Τι με λες αγαθό; Κανείς δεν *είναι* αγαθός παρά *μόνο* ένας, ο
Θεός. 19 Τις εντολές *τις* ξέρεις: **Μη φονεύσεις, μη μοιχέψεις, μην κλέψεις, μην
ψευδομαρτυρήσεις**, μη στερήσεις, **τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα** *σου*». 20 Εκείνος
του είπε: «Δάσκαλε, αυτά όλα *τα* φύλαξα από *τη* νεότητά μου». 21 Ο Ιησούς τότε, αφού
τον κοίταξε μέσα *στα μάτια*, τον αγάπησε και του είπε: «*Σε* ένα υστερείς: πήγαινε, όσα
έχεις πούλησε και δώσε *τα* στους φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στον ουρανό, και έλα
ακολούθα με». 22 Εκείνος σκυθρώπιασε γι' *αυτόν* το λόγο και έφυγε λυπημένος· γιατί είχε
αποκτήματα πολλά.

23 Και αφού κοίταξε γύρω ο Ιησούς, λέει στους μαθητές του: «Πόσο δύσκολα εκείνοι
που έχουν τα χρήματα θα εισέλθουν στη βασιλεία του Θεού!» 24 Οι μαθητές τότε
θαμπώνονταν *από κατάπληξη* για τα λόγια του. Αλλά ο Ιησούς πάλι αποκρίθηκε και τους
λέει: «Τέκνα *μου*, πόσο είναι δύσκολο να εισέλθει *κανείς* στη βασιλεία του Θεού! 25 Είναι
ευκολότερο *μια* καμήλα να περάσει από την τρύπα της βελόνας παρά πλούσιος να εισέλθει
στη βασιλεία του Θεού». 26 Εκείνοι περισσότερο εκπλήττονταν λέγοντας μεταξύ τους:
«Και ποιος δύναται να σωθεί;» 27 Αφού τους κοίταξε μέσα *στα μάτια* ο Ιησούς, τους λέει:
«Για *τους* ανθρώπους είναι αδύνατο, αλλά όχι για *το* Θεό· γιατί όλα *είναι* δυνατά για το
Θεό». 28 Άρχισε να του λέει ο Πέτρος: «Ιδού, εμείς *τα* αφήσαμε όλα και σε έχουμε
ακολουθήσει». 29 Είπε ο Ιησούς: «Αλήθεια σας λέω, κανείς δεν υπάρχει που *να* άφησε
οικία ή αδελφούς ή αδελφές ή μητέρα ή πατέρα ή παιδιά ή αγρούς, εξαιτίας μου και
εξαιτίας του ευαγγελίου, 30 *που* να μη λάβει εκατό φορές περισσότερα τώρα, σε τούτο τον
καιρό, οικίες και αδελφούς και αδελφές και μητέρες και παιδιά και αγρούς μαζί με
διωγμούς, και στον αιώνα τον ερχόμενο ζωή αιώνια. 31 Πολλοί όμως πρώτοι θα είναι
τελευταίοι και οι τελευταίοι πρώτοι».

Τρίτη πρόρρηση του θανάτου και της ανάστασής του

(Μτ. 20:17-19, Λκ. 18:31-34)

32 Ανέβαιναν λοιπόν το δρόμο προς *τα* Ιεροσόλυμα, και προχωρούσε *συνεχώς* μπροστά
τους ο Ιησούς, και θαμπώνονταν *από κατάπληξη*, ενώ όσοι ακολουθούσαν φοβούνταν. Και
αφού παράλαβε πάλι τους δώδεκα, άρχισε να τους λέει όσα έμελλαν να του συμβαίνουν:
33 «Ιδού, ανεβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα, και ο Υιός του ανθρώπου θα παραδοθεί στους
αρχιερείς και στους γραμματείς, και θα τον καταδικάσουν σε θάνατο και θα τον
παραδώσουν στους εθνικούς 34 και θα τον εμπαίξουν και θα τον φτύσουν και θα τον
μαστιγώσουν και θα τον σκοτώσουν, και μετά τρεις ημέρες θα αναστηθεί».

Το αίτημα του Ιακώβου και του Ιωάννη

(Μτ. 20:20-28)

35 Και πηγαίνουν προς αυτόν *ο* Ιάκωβος και *ο* Ιωάννης, οι γιοι του Ζεβεδαίου, και του
λένε: «Δάσκαλε, θέλουμε αυτό που *θα* σου ζητήσουμε να μας *το* κάνεις». 36 Εκείνος τους
είπε: «Τι θέλετε εγώ να σας κάνω;» 37 Εκείνοι του είπαν: «Δώσε μας ώστε να καθίσουμε
ένας από *τα* δεξιά σου και ένας από *τα* αριστερά σου κατά τη δόξα σου». 38 Ο Ιησούς τότε
τους είπε: «Δεν ξέρετε τι ζητάτε. Μπορείτε να πιείτε το ποτήρι που εγώ θα πιω ή το
βάφτισμα που εγώ θα βαφτιστώ να βαφτιστείτε;» 39 Εκείνοι του απάντησαν: «Μπορούμε».
Ο Ιησούς τότε τους είπε: «Το ποτήρι που εγώ θα πιω θα πιείτε και το βάφτισμα που εγώ θα
βαφτιστώ θα βαφτιστείτε, 40 αλλά το να καθίσετε από *τα* δεξιά μου ή από *τα* αριστερά *μου*
δεν ανήκει σ' εμένα να *το* δώσω, αλλά *θα δοθεί* σ' αυτούς που έχει ετοιμαστεί». 41 Και
όταν *το* άκουσαν οι δέκα, άρχισαν να αγανακτούν για *τον* Ιάκωβο και *τον* Ιωάννη. 42 Και
αφού τους προσκάλεσε ο Ιησούς, τους λέει: «Ξέρετε ότι εκείνοι που φαίνονται να
κυβερνούν τα έθνη κατακυριαρχούν σ' αυτά και οι μεγάλοι τους τα κατεξουσιάζουν. 43
Δεν *θα* γίνεται έτσι όμως μεταξύ σας, αλλά όποιος θέλει να γίνει μεγάλος μεταξύ σας θα
είναι διάκονός σας, 44 και όποιος θέλει να είναι πρώτος μεταξύ σας θα είναι δούλος όλων.
45 Γιατί και ο Υιός του ανθρώπου δεν ήρθε για να διακονηθεί, αλλά για να διακονήσει και
να δώσει τη ζωή του λύτρο στη θέση πολλών».

Η θεραπεία του τυφλού Βαρτιμαίου

(Μτ. 20:29-34, Λκ. 18:35-43)

46 Και έρχονται στην Ιεριχώ. Και ενώ έβγαινε από *την* Ιεριχώ αυτός και οι μαθητές του
και αρκετό πλήθος, ο γιος του Τιμαίου, ο Βαρτίμαιος, *ένας* τυφλός ζητιάνος, καθόταν
δίπλα στο δρόμο. 47 Και όταν άκουσε ότι *ο* Ιησούς ο Ναζαρηνός είναι, άρχισε να κράζει
και να λέει: «Γιε *του* Δαβίδ, Ιησού, ελέησέ με». 48 Και πολλοί τον επιτιμούσαν για να
σωπάσει. Εκείνος όμως πολύ περισσότερο έκραζε: «Γιε *του* Δαβίδ, ελέησέ με». 49 Και *τότε*
στάθηκε ο Ιησούς και είπε: «Φωνάξτε τον». Και φωνάζουν τον τυφλό λέγοντάς του: «Έχε
θάρρος, σήκω, σε φωνάζει». 50 Εκείνος, αφού πέταξε το πανωφόρι του, αναπήδησε και
ήρθε προς τον Ιησού. 51 Και του απεύθυνε το λόγο ο Ιησούς και *του* είπε: «Τι θέλεις να
σου κάνω;» Ο τυφλός τότε του απάντησε: «Ραβουνί, να ξαναδώ». 52 Και ο Ιησούς του

είπε: «Πήγαινε, η πίστη σου σε έχει σώσει». Και ευθύς ξαναείδε και τον ακολουθούσε στο δρόμο.

Η θριαμβευτική είσοδος στην Ιερουσαλήμ

(Μτ. 21:1-11, Λκ. 19:28-40, Ιν. 12:12-19)

11

ΜΑΡΚΟΣ 11

Και όταν πλησίαζαν στα Ιεροσόλυμα, στη Βηθφαγή και *στη* Βηθανία, προς το Όρος των
Ελαιών, αποστέλλει δύο από τους μαθητές του
2 και τους λέει: «Πηγαίνετε στο χωριό που
είναι απέναντί σας, και ευθύς μπαίνοντας σ' αυτό θα βρείτε *ένα* πουλάρι δεμένο πάνω στο
οποίο κανείς ακόμα από *τους* ανθρώπους δεν κάθισε. Λύστε το και φέρτε *το*.
3 Και αν
κάποιος σας πει: "Γιατί κάνετε αυτό"; Πέστε: "Ο Κύριος έχει ανάγκη αυτό", και ευθύς θα
το αποστείλει πάλι εδώ».
4 Και έφυγαν και βρήκαν *ένα* πουλάρι δεμένο κοντά σε *μια* θύρα
έξω στο σταυροδρόμι και το λύνουν.
5 Και μερικοί από αυτούς που είχαν σταθεί εκεί, τους
έλεγαν: «Τι κάνετε, που λύνετε το πουλάρι;»
6 Εκείνοι τους απάντησαν καθώς είπε ο
Ιησούς, και τους άφησαν.
7 Και φέρνουν το πουλάρι προς τον Ιησού και βάζουν πάνω του
τα ρούχα τους και *εκείνος* κάθισε πάνω του.
8 Και πολλοί τα ρούχα τους έστρωσαν στην
οδό, και άλλοι στιβάδες *χόρτων*, αφού *τα* έκοψαν από τους αγρούς.
9 Και αυτοί που
προπορεύονταν και εκείνοι που ακολουθούσαν φώναζαν:

«Ωσαννά.

Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα *του* **Κυρίου.**

10 Ευλογημένη η ερχόμενη βασιλεία

του πατέρα μας Δαβίδ.

Ωσαννά στους ύψιστους *ουρανούς*».

11 Και εισήλθε στα Ιεροσόλυμα στο ναό και, αφού κοίταξε τριγύρω όλα, επειδή ήδη είχε
γίνει βράδυ, εξήλθε στη Βηθανία μαζί με τους δώδεκα.

Η άκαρπη συκιά

(Μτ. 21:18-19)

12 Και την επόμενη ημέρα, αφού εξήλθαν αυτοί από *τη* Βηθανία, πείνασε.
13 Και όταν
είδε *μια* συκιά από μακριά που είχε φύλλα, ήρθε *κοντά της* μήπως κάτι βρει σ' αυτήν, αλλά
όταν ήρθε σ' αυτήν, τίποτα δε βρήκε παρά *μόνο* φύλλα. Γιατί δεν ήταν ο καιρός *των*
σύκων.
14 Και απευθύνθηκε σ' αυτήν και *της* είπε: «Ποτέ πια στον αιώνα από εσένα κανείς
να μη φάει καρπό». Και άκουγαν οι μαθητές του.

Ο καθαρισμός του ναού

(Μτ. 21:12-17, Λκ. 19:45-48, Ιν. 2:13-22)

15 Και έρχονται στα Ιεροσόλυμα. Και αφού εισήλθε στο ναό, άρχισε να βγάζει εκείνους
που πουλούσαν και εκείνους που αγόραζαν μέσα στο ναό, και τα τραπέζια των
αργυραμοιβών και τα καθίσματα αυτών που πουλούσαν τα περιστέρια *τα* αναποδογύρισε,

16 και δεν άφηνε να μεταφέρει κανείς σκεύος διαμέσου του ναού. 17 Και δίδασκε και τους
έλεγε: «Δεν είναι γραμμένο ότι

ο οίκος μου θα κληθεί οίκος προσευχής
για όλα τα έθνη.

Εσείς όμως τον έχετε κάνει σπήλαιο ληστών».

18 Και *το* άκουσαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και ζητούσαν πώς να τον σκοτώσουν.
Γιατί τον φοβούνταν, επειδή όλο το πλήθος έμενε έκπληκτο από τη διδαχή του. 19 Και
όταν έγινε βράδυ, έβγαιναν έξω από την πόλη.

Μάθημα από την ξεραμένη συκιά

(Μτ. 21:20-22)

20 Και καθώς περνούσαν πρωί *εκεί* κοντά, είδαν τη συκιά ξεραμένη από *τις* ρίζες. 21
Και θυμήθηκε ο Πέτρος και του λέει: «Ραβί, δες, η συκιά που καταράστηκες έχει ξεραθεί».
22 Και αποκρίθηκε ο Ιησούς και τους λέει: «Έχετε πίστη Θεού. 23 Αλήθεια σας λέω ότι
όποιος πει στο όρος τούτο: "Σήκω και πέσε στη θάλασσα", και δεν αμφιβάλει μέσα στην
καρδιά του, αλλά πιστεύει ότι αυτό που λαλεί γίνεται, θα του γίνει. 24 Γι' αυτό σας λέω,
όλα όσα προσεύχεστε και ζητάτε, πιστεύετε ότι *τα* λάβατε, και θα σας γίνουν. 25 Και όταν
στέκεστε προσευχόμενοι, ας αφήνετε αν κάτι έχετε εναντίον κάποιου, για να αφήσει σ'
εσάς και ο Πατέρας σας που *είναι* στους ουρανούς τα δικά σας παραπτώματα. [26 Αν όμως
εσείς δεν αφήνετε, ούτε ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς θα αφήσει τα δικά σας
παραπτώματα]».

Η εξουσία του Ιησού αμφισβητείται

(Μτ. 21:23-27, Λκ. 20:1-8)

27 Και έρχονται πάλι στα Ιεροσόλυμα. Και ενώ αυτός περπατούσε στο ναό, έρχονται
προς αυτόν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι 28 και του έλεγαν: «Με ποια
εξουσία αυτά *τα* κάνεις; Ή ποιος σου έδωσε την εξουσία αυτή, για να κάνεις αυτά;» 29 Ο
Ιησούς τότε τους είπε: «Θα σας επερωτήσω ένα λόγο, και αποκριθείτε μου και θα σας πω
με ποια εξουσία αυτά *τα* κάνω: 30 Το βάφτισμα *του* Ιωάννη από *τον* ουρανό ήταν ή από
τους ανθρώπους; Αποκριθείτε μου». 31 Και διαλογίζονταν μέσα τους λέγοντας: «Αν
πούμε: "Από τον ουρανό", θα πει: "Γιατί λοιπόν δεν πιστέψατε σ' αυτόν"; 32 Αλλά να
πούμε: "Από *τους* ανθρώπους"; – φοβούνταν το πλήθος· γιατί όλοι θεωρούσαν τον Ιωάννη
ότι ήταν πράγματι προφήτης. 33 Και αποκρίθηκαν στον Ιησού και *του* λένε: «Δεν
ξέρουμε». Και ο Ιησούς τους λέει: «Ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία αυτά *τα* κάνω».

Η παραβολή του αμπελώνα και των γεωργών

(Μτ. 21:33-46, Λκ. 20:9-19)

12

ΜΑΡΚΟΣ 12

Και άρχισε με παραβολές να τους μιλά: «*Ένας* άνθρωπος φύτεψε αμπελώνα και *τον*
περιέβαλε με φράχτη και έσκαψε δεξαμενή κάτω *από το πατητήρι* και οικοδόμησε πύργο
και τον νοίκιασε σε γεωργούς και αποδήμησε. 2 Και απέστειλε προς τους γεωργούς *ένα*
δούλο στον *κατάλληλο* καιρό, για να λάβει από τους γεωργούς *μέρος* από τους καρπούς
του αμπελώνα. 3 Και *εκείνοι,* αφού τον έπιασαν*, τον* έδειραν και *τον* απέστειλαν με άδεια
χέρια. 4 Και πάλι απέστειλε προς αυτούς άλλο δούλο· κι εκείνον τον χτύπησαν στο κεφάλι
και τον ατίμασαν. 5 Και άλλον απέστειλε· κι εκείνον σκότωσαν, και πολλούς άλλους, που
άλλους *τους* έδερναν και άλλους *τους* σκότωναν. 6 Ακόμη είχε ένα γιο αγαπητό. Τον
απέστειλε τελευταίο προς αυτούς, λέγοντας: "Θα ντραπούν το γιο μου". 7 Εκείνοι όμως οι
γεωργοί είπαν μεταξύ τους: "Αυτός είναι ο κληρονόμος. Ελάτε να τον σκοτώσουμε, και
δική μας θα είναι η κληρονομιά". 8 Και αφού τον έπιασαν, τον σκότωσαν και τον έβγαλαν
έξω από τον αμπελώνα. 9 Τι λοιπόν θα κάνει ο Κύριος του αμπελώνα; Θα έρθει και θα
εξολοθρέψει τους γεωργούς και θα δώσει τον αμπελώνα σε άλλους. 10 Ούτε τη Γραφή
αυτή διαβάσατε:

Λίθο που αποδοκίμασαν οι οικοδόμοι,
αυτός έγινε κορωνίδα.
11 **Από** *τον* **Κύριο έγινε αυτός**
και είναι θαυμαστός στα μάτια μας;»

12 Και ζητούσαν να τον κρατήσουν, αλλά φοβήθηκαν το πλήθος, γιατί κατάλαβαν ότι
γι' αυτούς είπε την παραβολή. Και αφού τον άφησαν, έφυγαν.

Η πληρωμή των φόρων στον Καίσαρα

(Μτ. 22:15-22, Λκ. 20:20-26)

13 Και αποστέλλουν προς αυτόν μερικούς από τους Φαρισαίους και τους Ηρωδιανούς,
για να τον παγιδεύσουν από *ένα* λόγο *του*. 14 Και αφού ήρθαν, του λένε: «Δάσκαλε,
ξέρουμε ότι είσαι αληθινός και δε σε μέλει για κανέναν· γιατί δε βλέπεις σε πρόσωπο
ανθρώπων, αλλά διδάσκεις αληθινά την οδό του Θεού. Επιτρέπεται να δώσει *κανείς* φόρο
στον Καίσαρα ή όχι; Να δώσουμε ή να μη δώσουμε;» 15 Εκείνος, επειδή κατάλαβε την
υποκρισία τους, τους είπε: «Τι με πειράζετε; Φέρτε μου *ένα* δηνάριο για να *το* δω». 16
Εκείνοι έφεραν. Και τους λέει: «Ποιανού *είναι* η εικόνα αυτή και η επιγραφή;» Εκείνοι του
είπαν: «*Του* Καίσαρα». 17 Ο Ιησούς τότε τους είπε: «Τα *πράγματα του* Καίσαρα αποδώστε
στον Καίσαρα και τα *πράγματα* του Θεού στο Θεό». Και *εκείνοι* θαύμαζαν πολύ με αυτόν.

Το θέμα της ανάστασης

(Μτ. 22:23-33, Λκ. 20:27-40)

18 Και έρχονται Σαδουκκκαίοι προς αυτόν, οι οποίοι λένε πως δεν υπάρχει ανάσταση,
και τον επερωτούσαν: 19 «Δάσκαλε, *ο* Μωυσής μάς έγραψε ότι **αν** *ο* **αδελφός κάποιου**
πεθάνει και εγκαταλείψει γυναίκα **και δεν αφήσει τέκνο,** να **λάβει ο αδελφός του τη**
γυναίκα *του* **και να φέρει απογόνους στον αδελφό του**. 20 Ήταν εφτά αδελφοί. Και ο
πρώτος έλαβε γυναίκα και πεθαίνοντας δεν άφησε απογόνους. 21 Και ο δεύτερος έλαβε
αυτήν και πέθανε, χωρίς να αφήσει απογόνους· και ο τρίτος ομοίως· 22 και οι εφτά δεν
άφησαν απογόνους. Τελευταία απ' όλους πέθανε και η γυναίκα. 23 Κατά την ανάσταση,

όταν αναστηθούν, ποιανού από αυτούς θα είναι γυναίκα; Γιατί *και* οι εφτά την είχαν
γυναίκα». 24 Τους είπε ο Ιησούς: «Γι’ αυτό δεν πλανάστε, επειδή δεν ξέρετε τις Γραφές
μήτε τη δύναμη του Θεού; 25 Γιατί όταν αναστηθούν από *τους* νεκρούς, ούτε παντρεύουν
ούτε νυμφεύονται, αλλά είναι σαν άγγελοι στους ουρανούς. 26 Όσον αφορά όμως τους
νεκρούς ότι εγείρονται, δε διαβάσατε στο βιβλίο του Μωυσή, *εκεί όπου μιλάει* για τη βάτο,
πώς του είπε ο Θεός λέγοντας **Εγώ** *είμαι* **ο Θεός** *του* **Αβραάμ και ο Θεός** *του* **Ισαάκ και ο
Θεός** *του* **Ιακώβ**; 27 Δεν είναι Θεός νεκρών, αλλά ζωντανών· πολύ πλανάστε».

Η μεγαλύτερη εντολή

(Μτ. 22:34-40, Λκ. 10:25-28)

28 Και αφού πλησίασε ένας από τους γραμματείς που τους άκουσε να συζητούν, επειδή
είδε ότι καλά τους αποκρίθηκε, τον επερώτησε: «Ποια εντολή είναι πρώτη απ’ όλες;» 29
Αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Πρώτη είναι: **Άκου Ισραήλ, Κύριος ο Θεός μας είναι ένας
Κύριος.** 30 **Και να αγαπήσεις Κύριο το Θεό σου με όλη την καρδιά σου και με όλη την
ψυχή σου** και με όλη τη διάνοιά σου **και με όλη την ισχύ σου.** 31 Δεύτερη *είναι* αυτή: **Να
αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν** *τον* **εαυτό σου.** Άλλη εντολή μεγαλύτερη από αυτές δεν
υπάρχει». 32 Και του είπε ο γραμματέας: «Καλά, δάσκαλε, αληθινά είπες ότι **ένας είναι** *ο
Θεός* **και δεν είναι άλλος εκτός από αυτόν.** 33 Και το **να αγαπάει** *κανείς* **αυτόν με όλη
την καρδιά** *του* **και με όλη τη σύνεση και με όλη την ισχύ** *του*, και το **να αγαπάει** *κανείς*
τον πλησίον *του* **σαν** *τον* **εαυτό του** περισσότερο είναι απ’ όλα τα ολοκαυτώματα και *τις*
θυσίες». 34 Και ο Ιησούς, επειδή είδε ότι συνετά αποκρίθηκε, του είπε: «Δεν είσαι μακριά
από τη βασιλεία του Θεού». Και κανείς πια δεν τολμούσε να τον επερωτήσει.

Το θέμα αν ο Χριστός είναι γιος του Δαβίδ

(Μτ. 22:41-46, Λκ. 20:41-44)

35 Και έλαβε το λόγο ο Ιησούς και έλεγε διδάσκοντας στο ναό: «Πώς λένε οι
γραμματείς ότι ο Χριστός είναι γιος *του* Δαβίδ; 36 Αυτός *ο* Δαβίδ είπε μέσω του
Πνεύματος του Αγίου:

Είπε *ο* **Κύριος στον Κύριό μου:**
“Κάθου από τα δεξιά μου,
ωσότου θέσω τους εχθρούς σου
κάτω από τα πόδιά σου”.

37 Αυτός *ο* Δαβίδ τον λέει “Κύριο”[319]. Και από πού είναι γιος του;» Και το πολύ πλήθος
τον άκουγε ευχάριστα.

Ο Ιησούς κατακρίνει τους γραμματείς

(Μτ. 23:1-36, Λκ. 20:45-47)

38 Και στη διδαχή του έλεγε: «Προσέχετε από τους γραμματείς που θέλουν να
περπατούν με στολές και *θέλουν* χαιρετισμούς στις αγορές 39 και πρωτοκαθεδρίες στις
συναγωγές και *τα* πρώτα καθίσματα στα δείπνα, 40 οι οποίοι κατατρώνε τις οικίες των

χηρών και για πρόφαση κάνουν μακριές προσευχές. Αυτοί θα λάβουν περισσότερη καταδίκη».

Το δίλεπτο της χήρας

(Λκ. 21:1-4)

41 Και αφού κάθισε απέναντι από το θησαυροφυλάκιο, κοιτούσε πώς το πλήθος ρίχνει
χάλκινα *νομίσματα* στο θησαυροφυλάκιο. Και πολλοί πλούσιοι έριχναν πολλά. 42 Και
ήρθε μια χήρα φτωχή και έριξε δύο λεπτά, που είναι *ένας* κοδράντης. 43 Και *τότε*
προσκάλεσε τους μαθητές του και τους είπε: «Αλήθεια σας λέω ότι αυτή η φτωχή η χήρα
έριξε περισσότερο απ’ όλους όσοι ρίχνουν *χρήματα* στο θησαυροφυλάκιο. 44 Γιατί όλοι
έριξαν από το περίσσευμά τους, αυτή όμως από το υστέρημά της, όλα όσα είχε έριξε, όλη
την περιουσία της».

Προλέγεται η καταστροφή του ναού

(Μτ. 24:1-2, Λκ. 22:5-6)

13

ΜΑΡΚΟΣ 13

Και ενώ έβγαινε έξω από το ναό, του λέει ένας από τους μαθητές του: «Δάσκαλε, δες τι
είδους λίθοι και τι είδους οικοδομές!» 2 Και ο Ιησούς του είπε: «Βλέπεις αυτές τις μεγάλες
οικοδομές; Δε θα αφεθεί εδώ λίθος πάνω σε λίθο που δε θα καταστραφεί».

Αρχή ωδίνων

(Μτ. 24:3-14, Λκ. 21:7-19)

3 Και ενώ καθόταν αυτός στο Όρος των Ελαιών απέναντι από το ναό, τον επερωτούσαν
ιδιαιτέρως *ο* Πέτρος και *ο* Ιάκωβος και *ο* Ιωάννης και *ο* Ανδρέας: 4 «Πες μας, πότε θα
γίνουν αυτά και ποιο το σημείο όταν μέλλουν όλα αυτά να συντελεστούν;» 5 Ο Ιησούς
τότε άρχισε να τους λέει: «Προσέχετε μη σας πλανήσει κανείς. 6 Πολλοί θα έρθουν με το
όνομά μου λέγοντας ότι εγώ είμαι και πολλούς θα πλανήσουν. 7 Όταν λοιπόν ακούσετε
πολέμους και φήμες πολέμων, μη θορυβείστε· πρέπει να γίνουν, αλλά ακόμα δεν *είναι* το
τέλος. 8 Γιατί θα εγερθεί έθνος εναντίον έθνους και βασιλεία εναντίον βασιλείας, θα
γίνουν σεισμοί κατά τόπους, θα γίνουν πείνες· αρχή ωδίνων *θα είναι* αυτά. 9 Και να
προσέχετε εσείς *τους* εαυτούς σας. Θα σας παραδώσουν σε συνέδρια, και θα δαρθείτε σε
συναγωγές, και θα σταθείτε μπροστά σε ηγεμόνες και σε βασιλιάδες εξαιτίας μου, για *να
δώσετε* μαρτυρία σ’ αυτούς. 10 Και το ευαγγέλιο πρέπει πρώτα να κηρυχτεί σε όλα τα
έθνη. 11 Και όταν σας οδηγούν για να σας παραδώσουν, μη μεριμνάτε από πριν τι θα
μιλήσετε, αλλά ό,τι σας δοθεί εκείνη την ώρα, αυτό να μιλάτε· γιατί δεν είστε εσείς που *θα*
μιλάτε, αλλά το Πνεύμα το Άγιο. 12 Και θα παραδώσει *ο* αδελφός *τον* αδελφό σε θάνατο
και *ο* πατέρας *το* παιδί, και θα επαναστατήσουν παιδιά ενάντια σε γονείς και θα τους
θανατώσουν. 13 Και θα είστε μισούμενοι από όλους για το όνομά μου. Αλλά εκείνος που
θα υπομείνει ως *το* τέλος, αυτός θα σωθεί».

Η μεγάλη θλίψη

(Μτ. 24:15-28, Λκ. 21:20-24)

14 «Όταν όμως δείτε το βδέλυγμα της ερημώσεως να έχει σταθεί *εκεί* όπου δεν πρέπει –
ο αναγνώστης ας εννοήσει – τότε όσοι *είναι* στην Ιουδαία ας φεύγουν στα όρη, 15 και
όποιος *είναι* πάνω στο δώμα ας μην κατεβεί μήτε να εισέλθει, για να πάρει κάτι από την
οικία του. 16 Και όποιος *είναι* στον αγρό ας μην επιστρέψει προς τα πίσω, για να πάρει το
πανωφόρι του. 17 Αλίμονο όμως σε όσες έχουν *παιδιά* στην κοιλιά και σε όσες θηλάζουν
εκείνες τις ημέρες. 18 Προσεύχεστε μάλιστα να μη γίνει *το* χειμώνα. 19 Γιατί εκείνες τις
ημέρες θα γίνει τέτοια θλίψη που δεν έχει γίνει τέτοιου είδους από *την* αρχή *της* κτίσης που
έκτισε ο Θεός ως τώρα, και δε θα γίνει *ξανά*. 20 Και αν δε συντόμευε *ο* Κύριος τις ημέρες,
δε θα σωζόταν καμιά σάρκα. Αλλά για τους εκλεκτούς που εξέλεξε συντόμεψε τις ημέρες.
21 Και τότε αν κάποιος σας πει: "Να, εδώ ο Χριστός", "Να, εκεί", μην πιστεύετε. 22 Γιατί
θα εγερθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες και θα δώσουν σημεία και τέρατα με σκοπό
να αποπλανούν, αν *είναι* δυνατό, τους εκλεκτούς. 23 Εσείς λοιπόν προσέχετε. Σας *τα* έχω
προειπεί όλα».

Ο ερχομός του Υιού του ανθρώπου

(Μτ. 24:29-31, Λκ. 21:25-28)

24 «Αλλά εκείνες τις ημέρες, μετά τη θλίψη εκείνη,
ο ήλιος θα σκοτεινιάσει
και η σελήνη δε θα δώσει το φεγγοβόλημά της
25 και οι αστέρες θα πέφτουν *συνεχώς* από τον ουρανό
και οι δυνάμεις που *είναι* στους ουρανούς
θα σαλευτούν.

26 Και τότε θα δουν **τον Υιό του ανθρώπου ερχόμενο μέσα σε νεφέλες** με δύναμη
πολλή και δόξα. 27 Και τότε θα αποστείλει τους αγγέλους και θα συνάξει στο ίδιο μέρος
τους εκλεκτούς του από τους τέσσερις ανέμους, από *το* άκρο *της* γης μέχρι *το* άκρο *του*
ουρανού».

Μάθημα από τη συκιά

(Μτ. 24:32-35, Λκ. 21:29-33)

28 «Από τη συκιά, λοιπόν, μάθετε την παραβολή. Όταν ήδη το κλαδί της απαλό γίνει και
ξεφυτρώνουν τα φύλλα, γνωρίζετε ότι είναι κοντά το θέρος. 29 Έτσι κι εσείς, όταν δείτε
αυτά να γίνονται, να γνωρίζετε ότι είναι κοντά, στις θύρες. 30 Αλήθεια σας λέω ότι δε θα
παρέλθει η γενιά αυτή, μέχρις ότου γίνουν όλα αυτά. 31 Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν,
οι λόγοι μου όμως δε θα παρέλθουν».

Άγνωστη η ημέρα και η ώρα

(Μτ. 24:36-44)

32 «Όσον αφορά όμως την ημέρα εκείνη ή την ώρα κανείς δεν *τις* ξέρει, ούτε οι άγγελοι
στον ουρανό ούτε ο Υιός παρά *μόνο* ο Πατέρας. 33 Προσέχετε, αγρυπνείτε. Γιατί δεν
ξέρετε πότε *θα* είναι ο καιρός. 34 *Θα συμβεί* όπως *σ' έναν* άνθρωπο απόδημο, που άφησε
την οικία του και έδωσε στους δούλους του την εξουσία, σε καθέναν το έργο του, και στο
θυρωρό έδωσε εντολή να αγρυπνεί. 35 Αγρυπνείτε, λοιπόν· γιατί δεν ξέρετε πότε έρχεται ο
κύριος της οικίας, ή βράδυ ή μεσάνυχτα ή με του πετεινού το λάλημα ή πρωί, 36 μήπως,
όταν έρθει ξαφνικά, σας βρει να κοιμάστε. 37 Και ό,τι λέω σ' εσάς, *το* λέω σε όλους:
αγρυπνείτε».

Συνωμοσία για να σκοτώσουν τον Ιησού

(Μτ. 26:1-5, Λκ. 22:1-2, Ιν. 11:45-53)

14

ΜΑΡΚΟΣ 14

Ήταν τότε το Πάσχα και *η εορτή* των Αζύμων, μετά δύο ημέρες. Και ζητούσαν οι
αρχιερείς και οι γραμματείς πώς να τον κρατήσουν και να *τον* σκοτώσουν με δόλο. 2 Γιατί
έλεγαν: «Όχι κατά την εορτή, μήπως γίνει θόρυβος από το λαό».

Το μύρωμα στη Βηθανία

(Μτ. 26:6-13, Ιν. 12:1-8)

3 Και όταν αυτός ήταν στη Βηθανία, στην οικία *του* Σίμωνα του λεπρού, ενώ καθόταν,
για να φάει, ήρθε *μια* γυναίκα έχοντας αλαβάστρινο *δοχείο με* μύρο από υγρό πολυτελές
νάρδο. Αφού σύντριψε το αλαβάστρινο *δοχείο, το* κατάχυσε στο κεφάλι του. 4 Ήταν όμως
μερικοί που αγανακτούσαν μέσα τους, *λέγοντας*: «Γιατί έχει γίνει αυτή η απώλεια του
μύρου; 5 Επειδή αυτό το μύρο μπορούσε να πουληθεί πάνω από τριακόσια δηνάρια και να
δοθεί στους φτωχούς». Και την επέπλητταν με θυμό. 6 Αλλά ο Ιησούς είπε: «Αφήστε την.
Τι την ενοχλείτε; Έκανε σ' εμένα *ένα* καλό έργο. 7 Γιατί πάντοτε τους φτωχούς *τούς* έχετε
μαζί σας και, όταν θέλετε, δύναστε να τους κάνετε καλό, εμένα όμως δε *με* έχετε πάντοτε.
8 Ό,τι είχε έκανε. Πρόλαβε να μυρώσει το σώμα μου για τον ενταφιασμό *μου*. 9 Και
αλήθεια σας λέω, όπου *κι* αν κηρυχτεί το ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο, και ό,τι έκανε αυτή
θα διαλαληθεί στη μνήμη της».

Ο Ιούδας συμφωνεί να προδώσει τον Ιησού

(Μτ. 26:14-16, Λκ. 22:3-6)

10 Και *ο* Ιούδας Ισκαριώτης, ο ένας από τους δώδεκα, πήγε προς τους αρχιερείς, για να
τους τον παραδώσει. 11 Εκείνοι, όταν *το* άκουσαν, χάρηκαν, και του υποσχέθηκαν να του
δώσουν αργυρά *νομίσματα*. Και ζητούσε ευκαιρία πώς να τον παραδώσει.

Το Πάσχα με τους μαθητές

(Μτ. 26:17-25, Λκ. 22:7-14, 21-23, Ιν. 13:21-30)

12 Και την πρώτη ημέρα *της εορτής* των Αζύμων, όταν θυσίαζαν το Πάσχα, του λένε οι
μαθητές του: «Πού θέλεις να πάμε και να ετοιμάσουμε, για να φας το Πάσχα;» 13 Και
αποστέλλει δύο από τους μαθητές του και τους λέει: «Πηγαίνετε στην πόλη και θα σας
συναντήσει *ένας* άνθρωπος, βαστάζοντας στάμνα με νερό. Ακολουθήστε τον 14 και, όπου
εισέλθει, πείτε στον οικοδεσπότη ότι ο δάσκαλος λέει: "Πού είναι το κατάλυμά μου όπου
το Πάσχα *θα* φάω μαζί με τους μαθητές μου"; 15 Και αυτός θα σας δείξει ανώγι μεγάλο,
στρωμένο έτοιμο· και εκεί ετοιμάστε για μας». 16 Και εξήλθαν οι μαθητές και ήρθαν στην
πόλη και βρήκαν καθώς τους είπε και ετοίμασαν το Πάσχα. 17 Και όταν βράδιασε, έρχεται
μαζί με τους δώδεκα. 18 Και ενώ αυτοί κάθονταν *ξαπλωμένοι* και έτρωγαν, ο Ιησούς είπε:
«Αλήθεια σας λέω ότι ένας από εσάς θα με προδώσει· εκείνος που τρώει μαζί μου». 19
Αυτοί άρχισαν να λυπούνται και να του λένε ένας-ένας: «Μήπως εγώ;» 20 Εκείνος τους
είπε: «*Είναι* ένας από τους δώδεκα, αυτός που βουτά μαζί μου στο βαθύ πιάτο. 21 Γιατί ο
Υιός του ανθρώπου, βέβαια, πηγαίνει καθώς είναι γραμμένο γι' αυτόν, αλίμονο όμως στον
άνθρωπο εκείνο μέσω του οποίου ο Υιός του ανθρώπου προδίδεται· *θα ήταν* καλό γι'
αυτόν αν εκείνος ο άνθρωπος δεν είχε γεννηθεί».

Η καθιέρωση της Θείας Ευχαριστίας

(Μτ. 26:26-30, Λκ. 22:15-20, Α΄ Κορ. 11:13-25)

22 Και ενώ αυτοί έτρωγαν, έλαβε άρτο, αφού ευλόγησε *το Θεό*, *τον* έκοψε *με τα χέρια*
και τους *τον* έδωσε και είπε: «Λάβετε, τούτο είναι το σώμα μου». 23 Και αφού έλαβε
ποτήρι, ευχαρίστησε *το Θεό*, τους *το* έδωσε και ήπιαν όλοι από αυτό. 24 Και τους είπε:
«Τούτο είναι το αίμα μου, της διαθήκης, που χύνεται υπέρ πολλών. 25 Αλήθεια σας λέω
ότι δε θα πιω πια από το γέννημα της αμπέλου ως την ημέρα εκείνη, όταν *θα* το πίνω
καινούργιο μέσα στη βασιλεία του Θεού». 26 Και αφού ύμνησαν, εξήλθαν στο Όρος των
Ελαιών.

Προλέγεται η άρνηση του Πέτρου

(Μτ. 26:31-35, Λκ. 22:31-34, Ιν. 13:36-38)

27 Και τους λέει ο Ιησούς: «Όλοι θα σκανδαλιστείτε, γιατί είναι γραμμένο: **Θα
χτυπήσω τον ποιμένα
και τα πρόβατα θα διασκορπιστούν.**
28 Αλλά μετά την έγερσή μου θα πάω πριν από εσάς στη Γαλιλαία». 29 Ο Πέτρος όμως
του είπε: «Αν και όλοι *μπορεί να* σκανδαλιστούν αλλά όχι εγώ». 30 Και του λέει ο Ιησούς:
«Αλήθεια σου λέω ότι εσύ σήμερα, αυτήν τη νύχτα, πριν *ο* πετεινός λαλήσει δύο φορές,
τρεις θα με απαρνηθείς». 31 Εκείνος ακόμη περισσότερο έλεγε: «*Κι* αν χρειαστεί να
πεθάνω μαζί σου, δε θα σε απαρνηθώ». Ομοίως μάλιστα και όλοι έλεγαν.

Η προσευχή στη Γεθσημανή

(Μτ. 26:36-46, Λκ. 22:39-46)

32 Και έρχονται σε *μια* περιοχή που *έχει* το όνομα Γεθσημανή και λέει στους μαθητές
του: «Καθίστε εδώ, ωσότου προσευχηθώ». 33 Και παραλαβαίνει μαζί του τον Πέτρο και
τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, και άρχισε να μένει έκθαμβος και να αδημονεί. 34 Και τους
λέει: «Περίλυπη είναι η ψυχή μου, ως *το* θάνατο. Μείνετε εδώ και αγρυπνείτε». 35 Και
αφού προχώρησε *σε* μικρή *απόσταση*, έπεφτε στη γη και προσευχόταν για να παρέλθει από
αυτόν, αν ήταν δυνατό, *εκείνη* η ώρα. 36 Και έλεγε: «Αββά, Πατέρα, όλα *είναι* δυνατά σ’
εσένα. Απομάκρυνε αυτό το ποτήρι από εμένα· αλλά όχι ό,τι εγώ θέλω, αλλά ό,τι εσύ». 37
Και έρχεται και τους βρίσκει να κοιμούνται, και λέει στον Πέτρο: «Σίμωνα, κοιμάσαι; Δεν
μπόρεσες μια ώρα να αγρυπνήσεις; 38 Αγρυπνείτε και προσεύχεστε, για να μην έρθετε σε
πειρασμό. Το πνεύμα *είναι* βεβαίως πρόθυμο, αλλά η σάρκα ασθενής». 39 Και πάλι έφυγε
και προσευχήθηκε και είπε τα ίδια λόγια. 40 Και πάλι ήρθε και τους βρήκε να κοιμούνται,
γιατί τα μάτια τους ήταν πολύ βαριά *από τη νύστα* και δεν ήξεραν τι να του αποκριθούν. 41
Και έρχεται για τρίτη φορά και τους λέει: «Κοιμάστε λοιπόν και αναπαύεστε· φτάνει. Ήρθε
η ώρα, ιδού, παραδίνεται ο Υιός του ανθρώπου στα χέρια των αμαρτωλών. 42 Σηκώνεστε,
ας πηγαίνουμε. Ιδού, αυτός που θα με παραδώσει έχει πλησιάσει».

Η προδοσία και η σύλληψη του Ιησού

(Μτ. 26:47-56, Λκ. 22:47-53, Ιν. 18:3-12)

43 Και ευθύς, ενώ αυτός μιλούσε ακόμα, παρουσιάζεται *ο* Ιούδας, ένας από τους
δώδεκα, και μαζί του όχλος με μάχαιρες και ξύλα από *μέρους* των αρχιερέων και των
γραμματέων και των πρεσβυτέρων. 44 Αυτός που *θα* τον παράδινε είχε δώσει μάλιστα
σύνθημα σ’ αυτούς λέγοντας: «Όποιον φιλήσω, αυτός είναι· κρατήστε τον και οδηγήστε
τον *στο δικαστήριο* με ασφάλεια». 45 Και αφού ήρθε, ευθύς πλησίασε σε αυτόν και του
λέει: «Ραβί», και τον καταφίλησε. 46 Εκείνοι έβαλαν τα χέρια πάνω του και τον κράτησαν.
47 Ένας τότε, κάποιος από αυτούς που είχαν σταθεί *εκεί* κοντά, αφού τράβηξε τη μάχαιρα,
χτύπησε το δούλο του αρχιερέα και του αφαίρεσε το αυτί. 48 Και έλαβε το λόγο ο Ιησούς
και τους είπε: «Σαν ενάντια σε ληστή εξήλθατε με μάχαιρες και ξύλα, για να με συλλάβετε;
49 Κάθε ημέρα ήμουν κοντά σας, διδάσκοντας μέσα στο ναό, και δε με κρατήσατε. Αλλά
αυτό έγινε, για να εκπληρωθούν οι Γραφές». 50 Και *τότε* τον άφησαν και έφυγαν όλοι.

Ο νεαρός που διέφυγε

51 Και κάποιος νεαρός ακολουθούσε μαζί του περιτυλιγμένος με σεντόνι πάνω στο
γυμνό *του σώμα*· και τον κρατούν. 52 Εκείνος εγκατέλειψε το σεντόνι και έφυγε γυμνός.

Ο Ιησούς μπροστά στο μεγάλο συνέδριο

(Μτ. 26:57-68, Λκ. 22:54-55, 63-71, Ιν. 18:13-14, 19-24)

53 Και οδήγησαν τον Ιησού προς τον αρχιερέα, και συνέρχονται όλοι οι αρχιερείς και οι
πρεσβύτεροι και οι γραμματείς. 54 Και ο Πέτρος από μακριά τον ακολούθησε ως μέσα
στην αυλή του αρχιερέα, και καθόταν μαζί με τους υπηρέτες και θερμαινόταν κοντά στο
φως *της φωτιάς*. 55 Οι αρχιερείς, λοιπόν, και όλο το συνέδριο ζητούσαν μαρτυρία κατά του
Ιησού, για να τον θανατώσουν, και δεν εύρισκαν. 56 Γιατί πολλοί ψευδομαρτυρούσαν

εναντίον του, αλλά οι μαρτυρίες δεν ήταν σύμφωνες. 57 Και μερικοί, αφού σηκώθηκαν,
ψευδομαρτυρούσαν εναντίον του λέγοντας: 58 «Εμείς τον ακούσαμε να λέει: “Εγώ θα
καταστρέψω το ναό τούτο το χειροποίητο και μέσα σε τρεις ημέρες άλλο αχειροποίητο θα
οικοδομήσω”». 59 Αλλά ούτε έτσι δεν ήταν σύμφωνη η μαρτυρία τους. 60 Και *τότε*
σηκώθηκε ο αρχιερέας στο μέσο και επερώτησε τον Ιησού λέγοντας: «Δεν αποκρίνεσαι
τίποτα; Τι μαρτυρούν αυτοί εναντίον σου;» 61 Εκείνος σιωπούσε και δεν αποκρίθηκε
τίποτα. Πάλι ο αρχιερέας τον επερωτούσε και λέει σ’ αυτόν: «Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός
του Ευλογητού;» 62 Ο Ιησούς τότε είπε: «Εγώ είμαι,

και θα δείτε **τον Υιό του ανθρώπου**
από *τα* **δεξιά να κάθεται της Δύναμης**
και **να έρχεται μαζί με τις νεφέλες του ουρανού**».

63 Ο αρχιερέας τότε, αφού ξέσχισε τους χιτώνες του, λέει: «Τι ανάγκη έχουμε ακόμα
από μάρτυρες; 64 Ακούσατε τη βλαστήμια. Τι σας φαίνεται;» Εκείνοι όλοι τον κατάκριναν
πως είναι ένοχος θανάτου. 65 Και άρχισαν μερικοί να τον φτύνουν και να περικαλύπτουν
το πρόσωπό του και να τον χαστουκίζουν και να του λένε: «Προφήτεψε». Και οι υπηρέτες
τον πήραν στα χαστούκια.

Ο Πέτρος απαρνείται τον Ιησού

(Μτ. 26:69-75, Λκ. 22:56-62, Ιν. 18:15-18, 25-27)

66 Και ενώ ο Πέτρος ήταν κάτω στην αυλή, έρχεται μία από τις μικρές δούλες του
αρχιερέα 67 και, όταν είδε τον Πέτρο να θερμαίνεται, τον κοίταξε μέσα *στα μάτια* και *του*
λέει: «Κι εσύ μαζί με το Ναζαρηνό ήσουν, τον Ιησού». 68 Εκείνος *το* αρνήθηκε λέγοντας:
«Ούτε ξέρω ούτε καταλαβαίνω εσύ τι λες». Και βγήκε έξω στο προαύλιο. Και λάλησε *ένας*
πετεινός. 69 Και η μικρή δούλη, όταν τον είδε, άρχισε πάλι να λέει σ’ όσους είχαν σταθεί
εκεί: «Αυτός είναι από αυτούς». 70 Εκείνος πάλι αρνιόταν. Και μετά από λίγο, πάλι όσοι
είχαν σταθεί εκεί, έλεγαν στον Πέτρο: «Αλήθεια, από αυτούς είσαι, γιατί είσαι και
Γαλιλαίος». 71 Εκείνος άρχισε να αναθεματίζει και να ορκίζεται: «Δεν ξέρω τον άνθρωπο
τούτον που λέτε». 72 Και ευθύς για δεύτερη φορά *ένας* πετεινός λάλησε. Και θυμήθηκε ο
Πέτρος το λόγο καθώς του είπε ο Ιησούς: «Πριν ο πετεινός λαλήσει δύο φορές, τρεις θα με
απαρνηθείς» – και αφού έπεσε *πάνω στη γη*, έκλαιγε.

Ο Ιησούς μπροστά στον Πιλάτο

(Μτ. 27:1-2, 11-14, Λκ. 23:1-5, Ιν. 18:28-38)

15

ΜΑΡΚΟΣ 15

Και ευθύς *το* πρωί έκαναν συμβούλιο οι αρχιερείς μαζί με τους πρεσβυτέρους και *τους*
γραμματείς και όλο το συνέδριο *και*, αφού έδεσαν τον Ιησού, *τον* έφεραν και *τον*
παρέδωσαν στον Πιλάτο. 2 Και τον επερώτησε ο Πιλάτος: «Εσύ είσαι ο βασιλιάς των
Ιουδαίων;» Εκείνος του αποκρίθηκε και λέει: «Εσύ *το* λες». 3 Και οι αρχιερείς τον
κατηγορούσαν πολλά. 4 Ο Πιλάτος λοιπόν πάλι τον επερωτούσε λέγοντας: «Δεν

αποκρίνεσαι τίποτα; Δες πόσα σε κατηγορούν». 5 Αλλά ο Ιησούς τίποτα πια δεν
αποκρίθηκε, ώστε θαύμαζε ο Πιλάτος.

Ο Ιησούς καταδικάζεται σε θάνατο

(Μτ. 27:15-26, Λκ. 23:13-25, Ιν. 18:39-19:16)

6 Κατά *την* εορτή, λοιπόν, τους απέλυε ένα φυλακισμένο, όποιον ζητούσαν. 7 Ήταν
τότε φυλακισμένος ο λεγόμενος Βαραβάς μαζί με τους στασιαστές, οι οποίοι κατά τη
στάση είχαν κάνει φόνο. 8 Και όταν ανέβηκε το πλήθος, άρχισε να *του* ζητά καθώς τους
έκανε. 9 Ο Πιλάτος τότε τους αποκρίθηκε λέγοντας: «Θέλετε να σας απολύσω το βασιλιά
των Ιουδαίων;» 10 Γιατί γνώριζε ότι από φθόνο τον είχαν παραδώσει οι αρχιερείς. 11 Αλλά
οι αρχιερείς ξεσήκωσαν το πλήθος, για να τους απολύσει μάλλον το Βαραβά. 12 Ο
Πιλάτος τότε, πάλι έλαβε το λόγο και τους έλεγε: «Τι θέλετε λοιπόν να κάνω αυτόν που
λέτε "βασιλιά των Ιουδαίων";» 13 Εκείνοι πάλι έκραξαν: «Σταύρωσέ τον». 14 Ο Πιλάτος
όμως τους έλεγε: «Γιατί, τι κακό έκανε;» Εκείνοι περισσότερο έκραξαν: «Σταύρωσέ τον».
15 Ο Πιλάτος, λοιπόν, θέλοντας να ικανοποιήσει τον όχλο, τους απόλυσε το Βαραβά και
παράδωσε τον Ιησού, αφού τον μαστίγωσε, για να σταυρωθεί.

Οι στρατιώτες εμπαίζουν τον Ιησού

(Μτ. 27:27-31, Ιν. 19:2-3)

16 Οι στρατιώτες τότε τον οδήγησαν μέσα στην *εσωτερική* αυλή, που είναι *το* πραιτόριο,
και συγκαλούν όλη τη στρατιωτική μονάδα. 17 Και τον ντύνουν με πορφύρα και του
θέτουν γύρω *από το κεφάλι ένα* αγκάθινο στεφάνι που έπλεξαν. 18 Και άρχισαν να τον
χαιρετούν: «Χαίρε, βασιλιά των Ιουδαίων». 19 Και χτυπούσαν το κεφάλι του με καλάμι
και τον έφτυναν και, αφού έπεσαν στα γόνατα, τον προσκυνούσαν. 20 Και όταν τον
ενέπαιξαν, τον έγδυσαν από την πορφύρα και τον έντυσαν με τα ρούχα του. Και τον
οδηγούν έξω για να τον σταυρώσουν.

Η σταύρωση του Ιησού

(Μτ. 27:32-44, Λκ. 23:26-43, Ιν. 19:17-27)

21 Και αγγαρεύουν κάποιον που περνούσε από εκεί κοντά, *το* Σίμωνα *τον* Κυρηναίο,
που ερχόταν από *την* εξοχή, τον πατέρα *του* Αλέξανδρου και *του* Ρούφου, για να σηκώσει
το σταυρό του. 22 Και τον φέρνουν πάνω στον τόπο *του* Γολγοθά, που ερμηνεύεται,
"Κρανίου Τόπος". 23 Και του έδιναν κρασί με σμύρνα· αλλά αυτός δεν *το* έλαβε. 24 Και
τον σταυρώνουν

και διαμοιράζονται τα ιμάτιά του,

ρίχνοντας κλήρο γι' αυτά τι κανείς θα πάρει.

25 Ήταν τότε εννιά *η* ώρα *το πρωί,* και τον σταύρωσαν. 26 Και ήταν η επιγραφή της
αιτίας *της καταδίκης* του γραμμένη από πάνω *του*: "Ο βασιλιάς των Ιουδαίων". 27 Και μαζί
του σταυρώνουν δύο ληστές, έναν από *τα* δεξιά και έναν από *τα* αριστερά του. [28 Και
εκπληρώθηκε η Γραφή που λέει: **Και μαζί με άνομους λογαριάστηκε.**] 29 Και εκείνοι που
πορεύονταν δίπλα *του* τον βλαστημούσαν κουνώντας τα κεφάλια τους και λέγοντας: «Α,

εσύ που καταστρέφεις το ναό και *τον* οικοδομείς σε τρεις ημέρες, 30 σώσε *τον* εαυτό σου
και κατέβα από το σταυρό». 31 Όμοια και οι αρχιερείς *τον* ενέπαιζαν μεταξύ τους μαζί με
τους γραμματείς και έλεγαν: «Άλλους έσωσε, *τον* εαυτό του δε δύναται να σώσει. 32 Ο
Χριστός, ο βασιλιάς του Ισραήλ, ας κατέβει τώρα από το σταυρό, για να δούμε και να
πιστέψουμε». Και αυτοί που ήταν σταυρωμένοι μαζί του τον έβριζαν.

Ο θάνατος του Ιησού

(Μτ. 27:45-56, Λκ. 23:44-49, Ιν. 19-28-30)

33 Και όταν έγινε δώδεκα *η* ώρα *το μεσημέρι*, έγινε σκοτάδι πάνω σε όλη τη γη ως τις
τρεις *η* ώρα *το απόγευμα*. 34 Και στις τρεις *η* ώρα βόησε ο Ιησούς με φωνή μεγάλη: «**Ελωι
ελωι λεμα σαβαχθανι;**», που όταν ερμηνεύεται σημαίνει: «**Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με
εγκατέλειψες;**» 35 Και μερικοί από αυτούς που είχαν σταθεί *εκεί* κοντά, όταν άκουσαν,
έλεγαν: «Δες, *τον* Ηλία φωνάζει». 36 Έτρεξε τότε κάποιος και, αφού γέμισε *ένα* σφουγγάρι
με ξίδι, το έθεσε γύρω από *ένα* καλάμι και του έδινε να πιει λέγοντας: «Αφήστε, ας δούμε
αν έρχεται *ο* Ηλίας να τον κατεβάσει». 37 Και ο Ιησούς, αφού άφησε *να βγει* φωνή μεγάλη,
εξέπνευσε. 38 Και το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο από πάνω ως κάτω. 39
Όταν είδε τότε ο εκατόνταρχος, που είχε σταθεί απέναντί του, ότι έτσι εξέπνευσε, είπε:
«Αλήθεια, αυτός ο άνθρωπος ήταν Υιός Θεού». 40 Και ήταν και γυναίκες από μακριά που
κοιτούσαν, μεταξύ των οποίων και *η* Μαρία η Μαγδαληνή και *η* Μαρία, η *μητέρα του*
Ιακώβου του μικρού και *του* Ιωσή, και *η* Σαλώμη, 41 οι οποίες, όταν *ο Ιησούς* ήταν στη
Γαλιλαία, τον ακολουθούσαν και τον διακονούσαν. *Ήταν επίσης* και πολλές άλλες που
ανέβηκαν μαζί του στα Ιεροσόλυμα.

Ο ενταφιασμός του Ιησού

(Μτ. 27:57-61, Λκ. 23:50-56, Ιν. 19:38-42)

42 Και όταν ήδη έγινε βράδυ, επειδή ήταν Παρασκευή, που είναι *η* προηγούμενη *ημέρα
του* Σαββάτου, 43 ήρθε *ο* Ιωσήφ, που *καταγόταν* από *την* Αριμαθαία, σεβαστό μέλος του
Συνεδρίου, που κι αυτός περίμενε τη βασιλεία του Θεού, ο οποίος τόλμησε, εισήλθε *και
παρουσιάστηκε* μπροστά στον Πιλάτο και ζήτησε το σώμα του Ιησού. 44 Αλλά ο Πιλάτος
θαύμασε *απορώντας* αν είχε ήδη πεθάνει και, αφού προσκάλεσε τον εκατόνταρχο, τον
ρώτησε αν πέθανε από ώρα. 45 Και όταν *το* έμαθε από τον εκατόνταρχο, δώρισε το πτώμα
στον Ιωσήφ. 46 Και *εκείνος* αφού αγόρασε *ένα* σεντόνι, τον κατέβασε *από το σταυρό*, *τον*
τύλιξε στο σεντόνι και τον έθεσε μέσα σε μνήμα που ήταν λατομημένο στο βράχο. Και
μετά κύλησε *ένα* λίθο πάνω στη θύρα του μνήματος. 47 Τότε η Μαρία η Μαγδαληνή και *η*
Μαρία η *μητέρα του* Ιωσή κοιτούσαν πού έχει τεθεί.

Η ανάσταση του Ιησού

(Μτ. 28:1-8, Λκ. 24:1-12, Ιν. 20:1-10)

16

ΜΑΡΚΟΣ 16

Και όταν πέρασε το Σάββατο, *η* Μαρία η Μαγδαληνή και *η* Μαρία η *μητέρα* του
Ιακώβου και *η* Σαλώμη αγόρασαν αρώματα, για να έρθουν και να τον αλείψουν. 2 Και
πολύ πρωί, την πρώτη *ημέρα μετά* το Σάββατο έρχονται στο μνήμα, όταν ανάτειλε ο ήλιος.
3 Και έλεγαν μεταξύ τους: «Ποιος θα μας κυλήσει μακριά το λίθο από τη θύρα του
μνήματος;» 4 Και όταν σήκωσαν το βλέμμα τους, κοιτούν ότι έχει κυλήσει μακριά ο λίθος·
ήταν πράγματι πάρα πολύ μεγάλος. 5 Και αφού εισήλθαν στο μνήμα, είδαν *ένα* νεαρό να
κάθεται στα δεξιά ντυμένο με στολή λευκή και έμειναν έκθαμβες. 6 Εκείνος τους λέει:
«Μη μένετε έκθαμβες. *Τον* Ιησού ζητάτε, το Ναζαρηνό, το σταυρωμένο. Εγέρθηκε, δεν
είναι εδώ. Να ο τόπος όπου τον έθεσαν. 7 Αλλά πηγαίνετε, πείτε στους μαθητές του και
στον Πέτρο ότι πηγαίνει πριν από εσάς στη Γαλιλαία· εκεί θα τον δείτε καθώς σας είπε». 8
Και *εκείνες* εξήλθαν και έφυγαν από το μνήμα, γιατί τις κατείχε τρόμος και έκσταση. Και
σε κανέναν δεν είπαν τίποτα· γιατί φοβούνταν.

[8α Όλα λοιπόν όσα τους είχαν παραγγελθεί ανάγγειλαν σύντομα σ’ εκείνους που
βρίσκονταν γύρω από τον Πέτρο. Και ύστερα από αυτά και ο ίδιος ο Ιησούς από την
ανατολή μέχρι τη δύση απέστειλε έξω μέσω αυτών το ιερό και άφθαρτο κήρυγμα της
αιώνιας σωτηρίας. Αμήν.]

Η εμφάνιση του Ιησού στη Μαρία τη Μαγδαληνή

(Μτ. 28:9-10, Ιν 20:11-18)

[9 Και αφού αναστήθηκε πρωί *την* πρώτη *ημέρα μετά το* Σάββατο, φάνηκε πρώτα στη
Μαρία τη Μαγδαληνή, από την οποία είχε βγάλει εφτά δαιμόνια. 10 Εκείνη πορεύτηκε και
το ανάγγειλε σ’ αυτούς που ήταν μαζί του, οι οποίοι πενθούσαν και έκλαιγαν. 11 Κι
εκείνοι, όταν άκουσαν ότι ζει και *ότι* αυτή τον είδε, απίστησαν.

Η εμφάνιση σε δύο μαθητές

(Λκ. 24:13-35)

12 Και μετά από αυτά, φανερώθηκε με άλλη μορφή σε δύο από αυτούς που
περπατούσαν, ενώ πορεύονταν σε *ένα* χωριό. 13 Κι εκείνοι έφυγαν και *το* ανάγγειλαν
στους υπόλοιπους· ούτε σ’ εκείνους πίστεψαν.

Η αποστολή των μαθητών

(Μτ. 28:16-20, Λκ. 24:36-49, Ιν. 20:10-23, Πρ. 1:6-8)

14 Και ύστερα, ενώ κάθονταν, *για να φάνε*, φανερώθηκε σ’ αυτούς τους έντεκα και
επιτίμησε την απιστία τους και *τη* σκληροκαρδία *τους*, γιατί δεν πίστεψαν σ’ εκείνους που
τον είδαν εγερμένο. 15 Και τους είπε: «Πορευτείτε σε όλο τον κόσμο και κηρύξετε το
ευαγγέλιο σε όλη την κτίση. 16 Όποιος πιστέψει και βαφτιστεί θα σωθεί, όποιος όμως
απιστήσει θα κατακριθεί. 17 Και αυτά *τα θαυματουργικά* σημεία θα συνοδέψουν εκείνους
που *θα* πιστέψουν: θα βγάλουν δαιμόνια στο όνομά μου, θα μιλήσουν καινούργιες
γλώσσες 18 και θα σηκώσουν στα χέρια *τους* φίδια, και αν πιουν κάτι θανάσιμο, δε θα τους
βλάψει· θα θέσουν *τα* χέρια πάνω σε αρρώστους και θα γίνουν καλά».

Η ανάληψη του Ιησού

(Λκ. 24:50-53, Πρ. 1:9-11)

19 Αφενός λοιπόν, μετά την ομιλία *του* σ' αυτούς, ο Κύριος Ιησούς αναλήφτηκε στον ουρανό και κάθισε από *τα* δεξιά του Θεού.
20 Αφετέρου εκείνοι εξήλθαν και κήρυξαν παντού, ενώ ο Κύριος συνεργούσε και επιβεβαίωνε το λόγο μέσω των *θαυματουργικών* σημείων που επακολουθούσαν.]

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

Αφιέρωση στο Θεόφιλο

1

Επειδή, πράγματι, πολλοί επιχείρησαν να συντάξουν *μια* διήγηση για τα πράγματα που
συνέβηκαν μεταξύ μας με απόλυτη βεβαιότητα, 2 καθώς μας *τα* παράδωσαν όσοι από *την*
αρχή έγιναν αυτόπτες *μάρτυρες* και υπηρέτες του *θείου* λόγου, 3 *γι' αυτό* φάνηκε καλό και
σ' εμένα, που *τα* παρακολούθησα όλα από την αρχή ακριβώς, να σου *τα* γράψω με τη
σειρά, εξοχότατε Θεόφιλε, 4 για να γνωρίσεις καλά με ασφάλεια *την αλήθεια* για όσα λόγια
κατηχήθηκες.

Προαγγελία της γέννησης του Ιωάννη του Βαπτιστή.

5 Υπήρξε κατά τις ημέρες *του* Ηρώδη, *του* βασιλιά της Ιουδαίας, κάποιος ιερέας με *το*
όνομα Ζαχαρίας από *την* ιερατική τάξη *του* Αβιά, και είχε γυναίκα από τις θυγατέρες *του*
Ααρών και το όνομά της *ήταν* Ελισάβετ. 6 Ήταν μάλιστα δίκαιοι και οι δύο απέναντι στο
Θεό, και πορεύονταν άμεμπτοι σε όλες τις εντολές και τις δίκαιες διατάξεις του Κυρίου. 7
Αλλά δεν είχαν παιδί, καθότι η Ελισάβετ ήταν στείρα, και οι δυο τους ήταν προχωρημένοι
στην ηλικία. 8 Συνέβηκε τότε, ενώ αυτός ιεράτευε απέναντι στο Θεό κατά τη *χρονική*
σειρά της ιερατικής τάξης του, 9 να *του* λάχει *με κλήρο* να θυμιάσει σύμφωνα με τη
συνήθεια του ιερατείου, αφού εισέλθει στο ναό του Κυρίου. 10 Και όλο το πλήθος του
λαού προσευχόταν *συνέχεια* έξω την ώρα του θυμιάματος. 11 Του φανερώθηκε τότε
άγγελος Κυρίου, έχοντας σταθεί από *τα* δεξιά του θυσιαστηρίου του θυμιάματος. 12 Και
ταράχτηκε *ο* Ζαχαρίας, όταν *τον* είδε, και φόβος έπεσε πάνω του. 13 Είπε τότε ο άγγελος
προς αυτόν: «Μη φοβάσαι, Ζαχαρία, γιατί εισακούστηκε η δέησή σου, και η γυναίκα σου *η*
Ελισάβετ θα σου γεννήσει γιο και θα καλέσεις το όνομά του Ιωάννη. 14 Και θα είναι για
σένα χαρά και αγαλλίαση, και πολλοί θα χαρούν για τη γέννησή του. 15 Γιατί θα είναι
μεγάλος μπροστά στον Κύριο, και κρασί και σίκερα δε θα πιει, και με Πνεύμα Άγιο θα
γεμίσει από *την* κοιλιά *της* μητέρας του ακόμη, 16 και πολλούς από τους γιους Ισραήλ θα
τους κάνει να επιστρέψουν στον Κύριο το Θεό τους. 17 Και αυτός θα έρθει προηγουμένως,
μπροστά από Αυτόν, με *το* πνεύμα και *με τη* δύναμη *του* Ηλία, για να στρέψει πίσω *τις*
καρδιές *των* πατέρων στα παιδιά *τους* και *τους* απειθείς στη φρόνηση *των* δικαίων, για να
ετοιμάσει στον Κύριο λαό προπαρασκευασμένο». 18 Και είπε ο Ζαχαρίας προς τον άγγελο:
«Από τι θα γνωρίσω αυτό; Γιατί εγώ είμαι ηλικιωμένος και η γυναίκα μου προχωρημένη
στην ηλικία». 19 Και *τότε* αποκρίθηκε ο άγγελος και του είπε: «Εγώ είμαι *ο* Γαβριήλ που
έχω σταθεί μπροστά στο Θεό και αποστάλθηκα να μιλήσω προς εσένα και να σου
ευαγγελίσω αυτά. 20 Και ιδού, *θα* είσαι σιωπηλός και δε *θα* μπορείς να μιλήσεις μέχρι *την*
ημέρα που *θα* γίνουν αυτά, επειδή δεν πίστεψες στους λόγους μου, οι οποίοι θα
εκπληρωθούν στον καιρό τους».

21 Και ο λαός προσδοκούσε το Ζαχαρία και θαύμαζαν *απορώντας* για το χρόνο *που*
αυτός *καθυστερούσε* μέσα στο ναό. 22 Όταν λοιπόν εξήλθε, δεν μπορούσε να τους μιλήσει,
και κατάλαβαν ότι *μια* οπτασία είχε δει μέσα στο ναό. Και αυτός τους έκανε νεύματα και
παράμενε μουγκός. 23 Και συνέβηκε, μόλις συμπληρώθηκαν οι ημέρες της λειτουργίας
του, να φύγει για τον οίκο του. 24 Μετά λοιπόν από αυτές τις ημέρες, συνέλαβε *η*

Ελισάβετ η γυναίκα του και έκρυβε γύρω *της* επιμελώς *τον* εαυτό της *για* πέντε μήνες,
λέγοντας: 25 «Έτσι μου έχει κάνει *ο* Κύριος κατά *τις* ημέρες που έριξε το βλέμμα του πάνω
μου, για να αφαιρέσει *την* ντροπή μου μεταξύ των ανθρώπων».

Ο ευαγγελισμός της παρθένου Μαρίας

26 Και στο μήνα *της* τον έκτο, αποστάλθηκε ο άγγελος Γαβριήλ από το Θεό σε *μια* πόλη
της Γαλιλαίας, που *έχει* όνομα Ναζαρέτ, 27 σε *μια* παρθένα μνηστευμένη με άντρα, που
είχε το όνομα Ιωσήφ, από *τον* οίκο Δαβίδ· και το όνομα της παρθένας *ήταν* Μαριάμ. 28 Και
αφού εισήλθε *και παρουσιάστηκε* προς αυτήν, είπε: «Χαίρε, κεχαριτωμένη, ο Κύριος *είναι*
μαζί σου. [Ευλογημένη εσύ μεταξύ *των* γυναικών]». 29 Εκείνη ταράχτηκε πολύ από τα
λόγια *αυτά* και διαλογιζόταν τι είδους *μπορεί* να είναι αυτός ο χαιρετισμός. 30 Και ο
άγγελος της είπε: «Μη φοβάσαι, Μαριάμ, γιατί βρήκες χάρη μπροστά στο Θεό. 31 Και
ιδού, θα συλλάβεις στην κοιλιά και θα γεννήσεις γιο και θα καλέσεις το όνομά του Ιησού.
32 Αυτός θα είναι μεγάλος και θα κληθεί Υιός *του* Υψίστου και θα του δώσει *ο* Κύριος ο
Θεός το θρόνο *του* Δαβίδ του πατέρα του, 93 και θα βασιλέψει πάνω στον οίκο Ιακώβ
στους αιώνες και δε θα υπάρχει τέλος στη βασιλεία του». 34 Είπε τότε *η* Μαριάμ προς τον
άγγελο: «Πώς θα γίνει αυτό, αφού δε γνωρίζω άντρα;» 35 Και αποκρίθηκε ο άγγελος και
της είπε: «Πνεύμα Άγιο θα έρθει πάνω σου και δύναμη Υψίστου θα σε επισκιάσει· γι’ αυτό
και το άγιο που θα γεννηθεί θα κληθεί Υιός Θεού. 36 Και ιδού, *η* Ελισάβετ η συγγενής σου
έχει συλλάβει και αυτή γιο στα γηρατειά της, και αυτός είναι *ο* έκτος μήνας *της
εγκυμοσύνης* αυτής που την αποκαλούν στείρα. 37 Γιατί δε θα είναι αδύνατος κανένας
λόγος *που προέρχεται* από το Θεό». 38 Είπε τότε *η* Μαριάμ: «Ιδού η δούλη *του* Κυρίου·
είθε να μου γίνει κατά το λόγο σου». Και έφυγε από αυτήν ο άγγελος.

Η Μαρία επισκέπτεται την Ελισάβετ

39 Σηκώθηκε τότε *η* Μαριάμ κατά τις ημέρες αυτές και πορεύτηκε στην ορεινή *περιοχή*
βιαστικά σε *μια* πόλη *της φυλής του* Ιούδα, 40 και εισήλθε στον οίκο *του* Ζαχαρία και
χαιρέτησε την Ελισάβετ. 41 Και συνέβηκε, μόλις άκουσε το χαιρετισμό της Μαρίας η
Ελισάβετ, να σκιρτήσει το βρέφος μέσα στην κοιλιά της, και η Ελισάβετ γέμισε Πνεύμα
Άγιο. 42 Και φώναξε με κραυγή μεγάλη και είπε: «Ευλογημένη εσύ μεταξύ *των* γυναικών
και ευλογημένος ο καρπός της κοιλιάς σου. 43 Και πώς μου *έγινε* αυτό, να έρθει η μητέρα
του Κυρίου μου προς εμένα; 44 Γιατί ιδού, μόλις ήρθε η φωνή του χαιρετισμού σου στα
αυτιά μου, σκίρτησε με αγαλλίαση το βρέφος μέσα στην κοιλιά μου. 45 Και μακάρια αυτή
που πίστεψε ότι θα υπάρξει τέλεια πραγματοποίηση σε όσα της έχουν ειπωθεί από *τον*
Κύριο».

Ο ύμνος της Μαρίας

46 Και είπε *η* Μαριάμ:
47 «Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριο,
και αγαλλίασε το πνεύμα μου στο Θεό
το σωτήρα μου
48 γιατί επέβλεψε στην ταπείνωση της δούλης του.
Γιατί ιδού, από τώρα θα με μακαρίζουν
όλες οι γενιές,

49 επειδή μου έκανε μεγάλα *πράγματα* ο Δυνατός.
Και άγιο *είναι* το όνομά του,
50 και το έλεός του *διαρκεί* σε γενεές και γενεές
σ’ εκείνους που τον φοβούνται.
51 Έκανε *έργα* κραταιά με *το* βραχίονά του:
Διασκόρπισε *όσους ήταν* περήφανοι
στη διάνοια *της* καρδιάς τους.
52 Καθαίρεσε δυνάστες από θρόνους
και ύψωσε ταπεινούς,
53 πεινασμένους γέμισε με αγαθά
και πλούσιους εξαπέστειλε κενούς.
54 Βοήθησε *τον* Ισραήλ *το* δούλο του,
δείχνοντας πως θυμήθηκε *το* έλεος,
55 καθώς μίλησε προς τους πατέρες μας,
στον Αβραάμ
και στο σπέρμα του στον αιώνα».
56 Έμεινε λοιπόν *η* Μαριάμ μαζί της περίπου τρεις μήνες, και *κατόπιν* επέστρεψε στον
οίκο της.

Η γέννηση του Ιωάννη του Βαπτιστή

57 Και για την Ελισάβετ συμπληρώθηκε ο χρόνος του τοκετού της και γέννησε γιο. 58
Και οι γείτονες και οι συγγενείς της άκουσαν ότι μεγάλυνε *ο* Κύριος το έλεός του σ’ αυτήν
και τη συνέχαιραν. 59 Και συνέβηκε την ημέρα την όγδοη να έρθουν να κάνουν περιτομή
στο παιδί και *ήθελαν να* το καλέσουν με το όνομα του πατέρα του, Ζαχαρία. 60 Και *τότε*
αποκρίθηκε η μητέρα του και είπε: «Όχι, αλλά θα κληθεί Ιωάννης». 61 Και είπαν προς
αυτήν: «Κανείς δεν είναι από τους συγγενείς σου που καλείται με το όνομα τούτο». 62
Έγνεφαν τότε στον πατέρα του για το πώς θα ήθελε να το καλέσουν. 63 Και *εκείνος*, αφού
ζήτησε πινακίδιο, έγραψε λέγοντας: «Ιωάννης είναι *το* όνομά του». Και θαύμασαν όλοι. 64
Ανοίχτηκε τότε αμέσως το στόμα του και η γλώσσα του, και μιλούσε ευλογώντας το Θεό.
65 Και έπεσε φόβος πάνω σε όλους τους γείτονές τους, και σε όλη την ορεινή *περιοχή* της
Ιουδαίας διαλαλούνταν όλα τα λόγια αυτά, 66 και *τα* έθεσαν όλοι όσοι *τα* άκουσαν μέσα
στην καρδιά τους, λέγοντας: «Τι άραγε θα γίνει τούτο το παιδί;» Και πράγματι, *το* χέρι *του*
Κυρίου ήταν μαζί του.

Η προφητεία του Ζαχαρία

67 Και *ο* Ζαχαρίας, ο πατέρας του, γέμισε Πνεύμα Άγιο και προφήτεψε λέγοντας:
68 «Ευλογητός *ο* Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ,
γιατί επισκέφτηκε και έκανε λύτρωση
στο λαό του,
69 και ύψωσε κέρατο σωτηρίας για μας
μέσα στον οίκο *του* Δαβίδ *του* δούλου του,
70 καθώς μίλησε μέσω *του* στόματος
των άγιων προφητών του *πριν* από αιώνες,
71 *για να μας δώσει* σωτηρία από *τους* εχθρούς μας

και από *το* χέρι
όλων αυτών που μας μισούν.
72 Για να κάνει έλεος στους πατέρες μας
και να θυμηθεί *την* άγιά του διαθήκη,
73 όρκο που έδωσε προς *τον* Αβραάμ τον πατέρα μας,
να μας δώσει *εξουσία,*
74 αφού σωθούμε από *το* χέρι *των* εχθρών,
άφοβα να τον λατρεύουμε
75 με οσιότητα και *με* δικαιοσύνη,
όλες τις ημέρες *της ζωής* μας μπροστά του.
76 Κι εσύ λοιπόν, παιδί, προφήτης *του* Υψίστου θα κληθείς·
γιατί θα προπορευτείς μπροστά από *τον* Κύριο,
για να ετοιμάσεις *τις* οδούς του,
77 για να δώσεις γνώση σωτηρίας στο λαό του
με άφεση *των* αμαρτιών τους,
78 χάρη στα *γεμάτα* έλεος σπλάχνα *του* Θεού μας,
με τα οποία θα μας επισκεφτεί
ανατολή από ψηλά,
79 για να φωτίσει αυτούς που κάθονται
μέσα στο σκοτάδι και στη σκιά του θανάτου,
για να κατευθύνει τα πόδια μας
στην οδό *της* ειρήνης».

80 Και το παιδί μεγάλωνε και δυνάμωνε στο πνεύμα, και ήταν στις ερήμους ως *την*
ημέρα *της* ανάδειξής του μπροστά στο *λαό* Ισραήλ.

Η γέννηση του Ιησού Χριστού

(Μτ. 1:18-25)

2

Συνέβηκε λοιπόν κατά τις ημέρες εκείνες να εξέλθει διάταγμα από *τον* Καίσαρα
Αύγουστο, για να απογραφεί όλη η οικουμένη. 2 Αυτή ήταν *η* πρώτη απογραφή, όταν
ηγεμόνευε στη Συρία *ο* Κυρήνιος. 3 Και πήγαιναν όλοι να απογραφούν, καθένας στη δική
του πόλη. 4 Ανέβηκε τότε και *ο* Ιωσήφ από τη Γαλιλαία, από *την* πόλη Ναζαρέτ, στην
Ιουδαία, στην πόλη *του* Δαβίδ, που καλείται Βηθλεέμ, επειδή αυτός ήταν από *τον* οίκο και
την πατριά *του* Δαβίδ, 5 για να απογραφεί μαζί με *τη* Μαριάμ που *ήταν* μνηστευμένη με
αυτόν, η οποία ήταν έγκυος. 6 Συνέβηκε τότε, ενώ αυτοί ήταν εκεί, να συμπληρωθούν οι
ημέρες του τοκετού της, 7 και γέννησε το γιο της τον πρωτότοκο, και τον σπαργάνωσε και
τον ξάπλωσε μέσα σε *μια* φάτνη, γιατί δεν υπήρχε γι’ αυτούς τόπος μέσα στο κατάλυμα.

Οι ποιμένες και οι άγγελο

8 Και ήταν *κάποιοι* ποιμένες στην περιοχή αυτή, που έμεναν στους αγρούς και φύλαγαν
σκοπιές τη νύχτα για το ποίμνιό τους. 9 Και *τότε* άγγελος Κυρίου στάθηκε *ξαφνικά*

μπροστά τους και δόξα Κυρίου έλαμψε γύρω τους, και φοβήθηκαν με μεγάλο φόβο. 10
Και ο άγγελος είπε σ’ αυτούς: «Μη φοβάστε, γιατί ιδού, ευαγγελίζομαι σ’ εσάς χαρά
μεγάλη, που θα είναι για όλο το λαό, 11 γιατί γεννήθηκε για σας σήμερα Σωτήρας, που
είναι Χριστός Κύριος, στην πόλη *του* Δαβίδ. 12 Και αυτό *θα είναι* το σημείο για σας: θα
βρείτε βρέφος σπαργανωμένο και ξαπλωμένο σε φάτνη». 13 Και ξαφνικά φάνηκε μαζί με
τον άγγελο *ένα* πλήθος ουράνιας στρατιάς, αινώντας το Θεό και λέγοντας:

14 «Δόξα στο Θεό στους ύψιστους *ουρανούς*
και πάνω στη γη ειρήνη
στους ανθρώπους *της* ευαρέσκειάς *του*».

15 Και μόλις οι άγγελοι έφυγαν από αυτούς στον ουρανό, οι ποιμένες είπαν μεταξύ
τους: «Ας περάσουμε, λοιπόν, ως *τη* Βηθλεέμ και ας δούμε το πράγμα τούτο που έχει γίνει,
τον οποίο ο Κύριος μας γνώρισε». 16 Και αφού έσπευσαν, ήρθαν και βρήκαν τη Μαριάμ
και τον Ιωσήφ, και το βρέφος ξαπλωμένο μέσα στη φάτνη. 17 Και όταν *το* είδαν, έκαναν
γνωστό το λόγο που τους ειπώθηκε για το παιδί τούτο. 18 Και όλοι όσοι άκουσαν
θαύμασαν γι’ αυτά που ειπώθηκαν από τους ποιμένες προς αυτούς. 19 Και η Μαριάμ
διατηρούσε όλα αυτά τα λόγια, βάζοντάς τα μαζί μέσα στην καρδιά της. 20 Και
επέστρεψαν οι ποιμένες δοξάζοντας και αινώντας το Θεό για όλα όσα άκουσαν και είδαν
καθώς ειπώθηκαν προς αυτούς.

21 Και όταν συμπληρώθηκαν οχτώ ημέρες *από τη γέννηση*, για να τον περιτέμνουν, τότε
καλέστηκε το όνομά του Ιησούς, αυτό που ονομάστηκε από τον άγγελο προτού συλληφθεί
αυτός μέσα στην κοιλιά.

Η παρουσίαση του Ιησού στο ναό

22 Και όταν συμπληρώθηκαν οι ημέρες του καθαρισμού τους κατά το νόμο *του* Μωυσή,
τον ανέβασαν στα Ιεροσόλυμα, για να τον παρουσιάσουν στον Κύριο 23 – καθώς είναι
γραμμένο στο νόμο *του* Κυρίου: **Κάθε αρσενικό που διανοίγει μήτρα, θα ονομαστεί άγιο
για τον Κύριο** – 24 και να δώσουν θυσία σύμφωνα με αυτό που έχει ειπωθεί στο νόμο *του*
Κυρίου, *ένα* **ζευγάρι τρυγόνια ή δύο νεοσσούς περιστεριών**.

25 Και ιδού *ένας* άνθρωπος ήταν στην Ιερουσαλήμ που *είχε* όνομα Συμεών, και ο
άνθρωπος αυτός *ήταν* δίκαιος και ευλαβής και περίμενε *την* παρηγοριά του *λαού* Ισραήλ,
και ήταν επάνω του Πνεύμα Άγιο. 26 Και του ήταν φανερωμένο από το Πνεύμα το Άγιο
ότι δε θα δει *το* θάνατο πριν δει τον Χριστό *του* Κυρίου. 27 Και ήρθε με *έμπνευση* του
Πνεύματος στο ναό. Και ενώ οι γονείς εισήγαγαν το παιδί, *τον* Ιησού, για να κάνουν αυτοί
σύμφωνα με ό,τι στο νόμο *είναι* συνηθισμένο γι’ αυτό, 28 τότε αυτός το δέχτηκε στην
αγκαλιά *του* και ευλόγησε το Θεό και είπε:

29 «Τώρα απολύεις το δούλο σου, Δεσπότη,
κατά το λόγο σου με ειρήνη·
30 γιατί είδαν τα μάτια μου τη σωτηρία σου,
31 που ετοίμασες
απέναντι στο πρόσωπο όλων των λαών,
32 φως για αποκάλυψη στα έθνη
και δόξα *του* λαού σου Ισραήλ».

33 Και ο πατέρας του και η μητέρα του θαύμαζαν για όσα λέγονταν γι’ αυτό. 34 Και
τους ευλόγησε *ο* Συμεών και είπε προς *τη* Μαριάμ τη μητέρα του: «Ιδού, αυτός είναι

τοποθετημένος για πτώση και ανόρθωση πολλών μέσα στο *λαό* Ισραήλ και για σημείο
αντιλεγόμενο 35 – και σ’ εσένα μάλιστα την ίδια, ρομφαία θα διαπεράσει την ψυχή *σου* –
για να αποκαλυφτούν διαλογισμοί από πολλές καρδιές».

36 Και ήταν *κάποια* Άννα, προφήτισσα, θυγατέρα *του* Φανουήλ, από *τη* φυλή Ασήρ.
Αυτή ήταν πολύ προχωρημένη στην ηλικία, η οποία έζησε με *τον* άντρα *της* εφτά έτη από
τον καιρό της παρθενίας της, 37 και αυτή *έμεινε μετά* χήρα έως ογδόντα τεσσάρων ετών.
Αυτή δεν απομακρυνόταν από το ναό, και με νηστείες και με δεήσεις λάτρευε *το Θεό*
νύχτα και ημέρα. 38 Και αυτήν την ώρα πλησίασε και ομολογούσε *τη δόξα* του Θεού και
μιλούσε γι’ αυτό *το παιδί* σε όλους όσοι περίμεναν *τη* λύτρωση *της* Ιερουσαλήμ.

Τα παιδικά χρόνια του Ιησού

39 Και μόλις *αυτοί* τέλεσαν όλα τα *πράγματα* κατά το νόμο *του* Κυρίου, επέστρεψαν στη
Γαλιλαία, στη δική τους πόλη, *τη* Ναζαρέτ. 40 Και το παιδί μεγάλωνε και δυνάμωνε,
γεμίζοντας σοφία, και ήταν πάνω του *η* χάρη *του* Θεού.

Ο Ιησούς δωδεκαετής στο ναό

41 Και πορεύονταν οι γονείς του κάθε χρόνο στην Ιερουσαλήμ, στην εορτή του Πάσχα.
42 Και όταν έγινε δώδεκα ετών, αυτοί ανέβηκαν κατά το έθιμο της εορτής 43 και, όταν
τελείωσαν οι ημέρες, ενώ αυτοί επέστρεφαν, παράμεινε το παιδί *ο* Ιησούς στην
Ιερουσαλήμ, και δεν *το* κατάλαβαν οι γονείς του. 44 Επειδή νόμισαν, λοιπόν, ότι αυτός
είναι στην συνοδεία, βάδισαν *απόσταση* δρόμου *μιας* ημέρας και τον αναζητούσαν μεταξύ
των συγγενών και των γνωστών 45 και, επειδή δεν *τον* βρήκαν, επέστρεψαν στην
Ιερουσαλήμ αναζητώντας τον. 46 Και συνέβηκε μετά τρεις ημέρες να τον βρουν στο ναό
να κάθεται στο μέσο των δασκάλων και να τους ακούει και να τους επερωτά. 47 Και
έμεναν εκστατικοί όλοι όσοι τον άκουγαν για τη σύνεση και τις αποκρίσεις του. 48 Και
όταν τον είδαν *οι γονείς του*, έμειναν έκπληκτοι, και είπε προς αυτόν η μητέρα του: «Παιδί
μου, γιατί μας έκανες έτσι; Ιδού, ο πατέρας σου κι εγώ με μεγάλο πόνο σε ζητούσαμε». 49
Και είπε προς αυτούς: «Γιατί με ζητούσατε; Δεν ξέρατε ότι πρέπει να είμαι στα *πράγματα*
του Πατέρα μου;» 50 Αλλά αυτοί δεν κατάλαβαν το λόγο που τους μίλησε. 51 Και
κατέβηκε μαζί τους και ήρθε στη Ναζαρέτ και υποτασσόταν *συνεχώς* σ’ αυτούς. Και η
μητέρα του διατηρούσε όλα τα λόγια*αυτά* μέσα στην καρδιά της. 52 Και *ο* Ιησούς πρόκοβε
στη σοφία και στη σωματική ανάπτυξη και στη χάρη μπροστά στο Θεό και στους
ανθρώπους.

Το κήρυγμα του Ιωάννη του Βαπτιστή

(Μτ. 3:1, Μκ. 1:1, Ιν. 1:19-28)

3

ΛΟΥΚΑΣ 3

Στο δέκατο πέμπτο έτος, λοιπόν, της ηγεμονίας *του* Καίσαρα Τιβέριου, όταν ηγεμόνευε
ο Πόντιος Πιλάτος στην Ιουδαία, και ήταν τετράρχης της Γαλιλαίας *ο* Ηρώδης, και *ο*
Φίλιππος ο αδελφός του ήταν τετράρχης της Ιτουραίας και *της* χώρας *της* Τραχωνίτιδας,
και *ο* Λυσανίας ήταν τετράρχης της Αβιληνής, 2 επί αρχιερέα Άννα και Καϊάφα, ήρθε

λόγος Θεού στον Ιωάννη το γιο *του* Ζαχαρία στην έρημο. 3 Και *ο Ιωάννης* ήρθε σε όλα τα
περίχωρα του Ιορδάνη, κηρύττοντας βάφτισμα μετάνοιας σε άφεση αμαρτιών, 4 όπως είναι
γραμμένο στο βιβλίο *των* λόγων *του* Ησαΐα του προφήτη:

Φωνή *ενός* **που φωνάζει δυνατά στην έρημο:**
«Ετοιμάστε την οδό *του* **Κυρίου,**
ίσια κάνετε τα μονοπάτια του.
5 **Κάθε φαράγγι θα γεμίσει**
και κάθε όρος και λόφος θα ταπεινωθεί,
και τα στραβά θα γίνουν ίσια
και οι τραχιές οδοί λείες.
6 **Και κάθε σάρκα θα δει τη σωτηρία του Θεού».**

7 Έλεγε λοιπόν στα πλήθη που έβγαιναν, για να βαφτιστούν από αυτόν: «Γεννήματα
εχιδνών, ποιος σας υπέδειξε, για να ξεφύγετε από τη μελλοντική οργή; 8 Κάντε λοιπόν
καρπούς άξιους της μετάνοιας και μην αρχίσετε να λέτε μέσα σας: "Πατέρα έχουμε τον
Αβραάμ". Γιατί σας λέω ότι ο Θεός δύναται από τους λίθους τούτους να εγείρει τέκνα στον
Αβραάμ. 9 Ήδη, λοιπόν, και το πελέκι βρίσκεται κοντά στη ρίζα των δέντρων. Επομένως,
κάθε δέντρο που δεν κάνει καλό καρπό κόβεται εντελώς και ρίχνεται στη φωτιά». 10 Και
τα πλήθη τον επερωτούσαν λέγοντας: «Τι λοιπόν να κάνουμε;» 11 Αφού αποκρίθηκε, τότε,
τους έλεγε: «Όποιος έχει δύο χιτώνες ας δώσει σ' αυτόν που δεν έχει, και όποιος έχει
τροφές ας κάνει ομοίως». 12 Ήρθαν τότε και τελώνες να βαφτιστούν και είπαν προς αυτόν:
«Δάσκαλε, τι να κάνουμε;» 13 Εκείνος είπε προς αυτούς: «Τίποτα περισσότερο να μην
εισπράττετε παρά ό,τι σας έχουν διατάξει». 14 Τον επερωτούσαν τότε και οι στρατευόμενοι
λέγοντας: «Τι να κάνουμε κι εμείς;» Και είπε σ' αυτούς: «Κανέναν να μην φορολογήσετε
βίαια μήτε να φορολογήσετε παράνομα, αλλά να αρκείστε στο μισθό σας».

15 Ενώ ο λαός προσδοκούσε, λοιπόν, και διαλογίζονταν όλοι μέσα στις καρδιές τους για
τον Ιωάννη μήπως αυτός είναι ο Χριστός, 16 αποκρίθηκε λέγοντας σ' όλους ο Ιωάννης:
«Εγώ, βέβαια, σας βαφτίζω σε νερό. Έρχεται όμως ο ισχυρότερός μου, του οποίου δεν
είμαι ικανός να λύσω το λουρί των υποδημάτων του· αυτός θα σας βαφτίσει μέσα σε
Πνεύμα Άγιο και σε φωτιά. 17 Αυτού το φτυάρι *είναι* στο χέρι του, *για να λιχνίσει και* να
καθαρίσει εντελώς το αλώνι του και να συνάξει το σιτάρι στην αποθήκη του, ενώ το άχυρο
θα *το* κατακάψει με φωτιά άσβεστη». 18 Πράγματι, λοιπόν, με πολλά και διάφορα
πρότρεπε και ευαγγέλιζε το λαό. 19 Αλλά ο Ηρώδης ο τετράρχης, επειδή ελεγχόταν από
αυτόν για *την* Ηρωδιάδα, τη γυναίκα του αδελφού του, και για όλα όσα κακά έκανε ο
Ηρώδης, 20 πρόσθεσε και αυτό πάνω σε όλα και κατέκλεισε τον Ιωάννη στη φυλακή.

Η βάπτιση του Ιησού

(Μτ. 3:13-17, Μκ. 1:9-11)

21 Συνέβηκε, λοιπόν, όταν βαφτίστηκε όλος ο λαός, και μόλις *ο* Ιησούς βαφτίστηκε και
προσευχόταν, να ανοιχτεί ο ουρανός 22 και να κατεβεί το Πνεύμα το Άγιο με σωματική
μορφή σαν περιστέρι πάνω του, και να γίνει φωνή από *τον* ουρανό: «Εσύ είσαι ο Υιός μου
ο αγαπητός, σ' εσένα ευαρεστήθηκα».

Η γενεαλογία του Ιησού Χριστού

(Μτ. 1:1-17)

23 Και αυτός ήταν *ο* Ιησούς, που άρχιζε περίπου τριάντα ετών, όντας γιος, όπως
νόμιζαν, *του* Ιωσήφ, του Ηλί, 24 του Μαθθάτ, του Λευί, του Μελχί, του Ιανναί, του Ιωσήφ,
25 του Ματταθία, του Αμώς, του Ναούμ, του Εσλί, του Ναγγαί, 26 του Μάαθ, του
Ματταθία, του Σεμεΐν, του Ιωσήχ, του Ιωδά, 27 του Ιωανάν, του Ρησά, του Ζοροβαβέλ,
του Σαλαθιήλ, του Νηρί, 28 του Μελχί, του Αδδί, του Κωσάμ, του Ελμαδάμ, του Ηρ, 29
του Ιησού, του Ελιέζερ, του Ιωρίμ, του Μαθθάτ, του Λευί, 30 του Συμεών, του Ιούδα, του
Ιωσήφ, του Ιωνάμ, του Ελιακίμ, 31 του Μελεά, του Μεννά, του Ματταθά, του Ναθάμ, του
Δαβίδ, 32 του Ιεσσαί, του Ιωβήδ, του Βοόζ, του Σαλά, του Ναασσών, 33 του Αμιναδάβ,
του Αδμίν, του Αρνί, του Εσρώμ, του Φάρες, του Ιούδα, 34 του Ιακώβ, του Ισαάκ, του
Αβραάμ, του Θάρα, του Ναχώρ, 35 του Σερούχ, του Ραγαύ, του Φάλεκ, του Έβερ, του
Σαλά, 36 του Καϊνάμ, του Αρφαξάδ, του Σημ, του Νώε, του Λάμεχ, 37 του Μαθουσάλα,
του Ενώχ, του Ιάρετ, του Μαλελεήλ, του Καϊνάμ, 38 του Ενώς, του Σηθ, του Αδάμ, του
Θεού.

Οι πειρασμοί του Ιησού

(Μτ. 4:1-11, Μκ. 1:12-13)

4

ΛΟΥΚΑΣ 4

Ο Ιησούς, λοιπόν, επέστρεψε πλήρης Πνεύματος Αγίου από τον Ιορδάνη και φερόταν με
το Πνεύμα στην έρημο, 2 και για σαράντα ημέρες πειραζόταν από το Διάβολο. Και εκείνες
τις ημέρες δεν έφαγε τίποτε, αλλά πείνασε όταν αυτές συντελέστηκαν. 3 Του είπε τότε ο
Διάβολος: «Αν είσαι Υιός του Θεού, πες στο λίθο τούτο να γίνει άρτος». 4 Και ο Ιησούς
αποκρίθηκε προς αυτόν: «Είναι γραμμένο: **Με άρτο μόνο δε θα ζήσει ο άνθρωπος**». 5 Και
αφού τον έφερε πάνω, του έδειξε όλες τις βασιλείες της οικουμένης σε *μια* στιγμή *του*
χρόνου, 6 και ο Διάβολος του είπε: «Σ’ εσένα θα δώσω όλη αυτήν την εξουσία και τη δόξα
τους, γιατί έχει παραδοθεί σ’ εμένα και τη δίνω σ’ όποιον θέλω. 7 Αν λοιπόν εσύ
προσκυνήσεις μπροστά μου, θα είναι όλη δική σου». 8 Και *τότε* αποκρίθηκε ο Ιησούς και
του είπε: «Είναι γραμμένο:

Κύριο το Θεό σου να προσκυνήσεις
και αυτόν μόνο **να λατρέψεις».**

9 Τον έφερε τότε στην Ιερουσαλήμ και τον έστησε πάνω στο πτερύγιο του ναού και του
είπε: «Αν είσαι Υιός του Θεού, ρίξε *τον* εαυτό σου από εδώ κάτω· 10 γιατί είναι γραμμένο:

Στους αγγέλους του θα δώσει εντολή για σένα,
να σε διαφυλάξουν,

11 καί:

πάνω στα χέρια *τους* **θα σε σηκώσουν,**
μην τυχόν σκοντάψεις σε λίθο το πόδι σου».

12 Και ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε σ’ αυτόν: «Έχει ειπωθεί: **Δε θα πειράξεις Κύριο
το Θεό σου**». 13 Και αφού τέλειωσε κάθε πειρασμό, ο Διάβολος απομακρύνθηκε από
αυτόν μέχρι *τον κατάλληλο* καιρό.

Η αρχή της διακονίας στη Γαλιλαία

(Μτ. 4:12-17, Μκ. 1:14-15)

14 Και μετά, ο Ιησούς επέστρεψε με τη δύναμη του Πνεύματος στη Γαλιλαία. Και φήμη
εξήλθε γι’ αυτόν σε όλα τα περίχωρα. 15 Και αυτός δίδασκε μέσα στις συναγωγές τους και
δοξαζόταν από όλους.

Η απόρριψη του Ιησού στη Ναζαρέτ

(Μτ. 13:53-58, Μκ. 6:1-6)

16 Και ήρθε στη Ναζαρέτ, όπου ήταν αναθρεμμένος, και εισήλθε κατά τη συνήθειά του
την ημέρα του Σαββάτου στη συναγωγή και σηκώθηκε να διαβάσει. 17 Και του δόθηκε *το*
βιβλίο του προφήτη Ησαΐα και, αφού ξετύλιξε το βιβλίο, βρήκε το μέρος όπου ήταν
γραμμένο:

18 **Πνεύμα Κυρίου** *είναι* **πάνω μου.**
Γι’ αυτό με έχρισε,
για να ευαγγελίσω φτωχούς.
Με έχει αποστείλει,
για να κηρύξω σε αιχμαλώτους άφεση,
και σε τυφλούς ανάβλεψη,
να αποστείλω συντριμμένους με άφεση,
19 **να κηρύξω έτος Κυρίου ευπρόσδεκτο.**

20 Και αφού τύλιξε το βιβλίο, το απόδωσε στον υπηρέτη και κάθισε· και όλων τα μάτια
μέσα στη συναγωγή τον ατένιζαν *συνεχώς*. 21 Άρχισε τότε να λέει προς αυτούς: «Σήμερα
αυτή η γραφή έχει εκπληρωθεί στα αυτιά σας». 22 Και όλοι μαρτυρούσαν *καλά* γι’ αυτόν
και θαύμαζαν *απορώντας* για τα λόγια της χάρης που έβγαιναν από το στόμα του και
έλεγαν: « Αυτός δεν είναι γιος *του* Ιωσήφ;» 23 Και είπε προς αυτούς: «Πάντως θα μου
πείτε αυτήν την παροιμία: “Γιατρέ, θεράπευσε *τον* εαυτό σου”. “Όσα ακούσαμε ότι έγιναν
στην Καπερναούμ κάνε κι εδώ στην πατρίδα σου”». 24 Είπε τότε: «Αλήθεια σας λέω ότι
κανείς προφήτης δεν είναι δεκτός στην πατρίδα του. 25 Αλήθεια σας λέω, επίσης, πολλές
χήρες ήταν κατά τις ημέρες *του* Ηλία μέσα στο *λαό* Ισραήλ, όταν κλείστηκε ο ουρανός για
τρία έτη και έξι μήνες, μόλις έγινε μεγάλος λιμός σε όλη τη χώρα, 26 και σε καμιά από
αυτές δε στάλθηκε *ο* Ηλίας παρά *μόνο* στα Σάρεπτα της Σιδωνίας σε *μια* γυναίκα χήρα. 27
Και πολλοί λεπροί ήταν στο *λαό* Ισραήλ επί Ελισαίου του προφήτη, αλλά κανείς από
αυτούς δεν καθαρίστηκε παρά *μόνο ο* Νεεμάν ο Σύρος». 28 Και γέμισαν όλοι με θυμό
μέσα στη συναγωγή όταν άκουσαν αυτά 29 και, αφού σηκώθηκαν, τον έβγαλαν έξω από
την πόλη και τον έφεραν ως *την* κορυφογραμμή του όρους πάνω στο οποίο η πόλη τους
οικοδομήθηκε, ώστε να τον γκρεμίσουν κάτω. 30 Αυτός, όμως, πέρασε διαμέσου αυτών
και πορευόταν.

Ο άνθρωπος με το ακάθαρτο πνεύμα

(Μκ. 1:21-28)

31 Και *μετά* κατέβηκε στην Καπερναούμ, *μια* πόλη της Γαλιλαίας· και τους δίδασκε
συνεχώς τα Σάββατα. 32 Και εκπλήττονταν για τη διδαχή του, γιατί ο λόγος του ήταν με
εξουσία. 33 Και στη συναγωγή ήταν *ένας* άνθρωπος που είχε ακάθαρτο δαιμονικό πνεύμα
και έκραξε δυνατά με μεγάλη φωνή: 34 «Ε, τι *σχέση έχουμε* εμείς κι εσύ, Ιησού Ναζαρηνέ;
Ήρθες, για να μας καταστρέψεις; Σε ξέρω ποιος είσαι: ο Άγιος του Θεού». 35 Και ο Ιησούς
το επιτίμησε, λέγοντας: «Φιμώσου και έξελθε από αυτόν». Και *τότε*, αφού το δαιμόνιο τον
έριξε στο μέσο, εξήλθε από αυτόν, χωρίς καθόλου να τον βλάψει. 36 Και όλοι
θαμπώθηκαν *από θαυμασμό* και συνομιλούσαν μεταξύ τους, λέγοντας: «Τι λόγος *είναι*
αυτός που με εξουσία και δύναμη διατάζει τα ακάθαρτα πνεύματα και εξέρχονται;» 37 Και
έβγαινε φήμη γι’ αυτόν σε κάθε τόπο των περιχώρων.

Θεραπεία πολλών αρρώστων

(Μτ. 8:14-17, Μκ. 11:29-34)

38 Σηκώθηκε τότε από τη συναγωγή και εισήλθε στην οικία του Σίμωνα. *Η* πεθερά όμως
του Σίμωνα υπόφερε από μεγάλο πυρετό, και τον παρακάλεσαν γι’ αυτή. 39 Και αφού
στάθηκε από πάνω της, επιτίμησε τον πυρετό και την άφησε· *εκείνη,* τότε, αμέσως
σηκώθηκε και τους διακονούσε. 40 Όταν λοιπόν έδυε ο ήλιος, όλοι όσοι είχαν ασθενείς με
ποικίλες νόσους τους έφεραν προς αυτόν. Εκείνος έθεσε τα χέρια πάνω σε καθέναν από
αυτούς ξεχωριστά, και τους θεράπευε. 41 Επιπλέον, και δαιμόνια εξέρχονταν από πολλούς,
κραυγάζοντας και λέγοντας: «Εσύ είσαι ο Υιός του Θεού». Και *εκείνος τα* επιτιμούσε και
δεν τα άφηνε να μιλούν, γιατί ήξεραν ότι αυτός είναι ο Χριστός.

Ο Ιησούς περιοδεύει κηρύττοντας

(Μκ. 1:35-39)

42 Όταν λοιπόν ξημέρωσε, εξήλθε και πορεύτηκε σε έρημο τόπο. Και τα πλήθη τον
επιζητούσαν και ήρθαν ως αυτού *που βρισκόταν* και ήθελαν να τον κρατήσουν, για να μη
φύγει *μακριά* τους. 43 Εκείνος είπε προς αυτούς: «Πρέπει να ευαγγελίσω τη βασιλεία του
Θεού και στις άλλες πόλεις, επειδή γι’ αυτό αποστάλθηκα». 44 Και κήρυττε *συνεχώς* στις
συναγωγές της Ιουδαίας.

Το κάλεσμα των πρώτων μαθητών

(Μτ. 4:18-22, Μκ. 1:16-20)

5

ΛΟΥΚΑΣ 5

Συνέβηκε, λοιπόν, ενώ το πλήθος έπεφτε πάνω του και άκουγε το λόγο του Θεού, και
αυτός είχε σταθεί κοντά στη λίμνη Γεννησαρέτ, 2 τότε να δει δύο πλοία να έχουν σταθεί
κοντά στη λίμνη. Και οι ψαράδες, αφού αποβιβάστηκαν από αυτά, έπλεναν τα δίχτυα. 3

Μπήκε τότε σ’ ένα από τα πλοία, αυτό που ήταν *του* Σίμωνα, και τον παρακάλεσε να
απομακρυνθεί λίγο από την ξηρά· και αφού κάθισε, δίδασκε τα πλήθη από το πλοίο. 4 Και
μόλις έπαψε να μιλά, είπε προς το Σίμωνα: «Ξαναφέρε *το πλοίο* στα βαθιά και ρίξτε τα
δίχτυα σας για ψάρεμα». 5 Και αποκρίθηκε *ο* Σίμωνας και είπε: «Επιστάτη, όλη *τη* νύχτα
κοπιάσαμε και δεν πιάσαμε τίποτα· αλλά για το λόγο σου θα ρίξω τα δίχτυα». 6 Και αφού
έκαναν αυτό, συνέκλεισαν *στα δίχτυα* πολύ πλήθος ψαριών, έσπαγαν μάλιστα τα δίχτυα
τους. 7 Και *τότε* έκαναν νεύματα στους συνεταίρους *τους* στο άλλο πλοίο, για να έρθουν να
λάβουν μέρος *στην εργασία* μαζί τους. Και *εκείνοι* ήρθαν και γέμισαν και τα δύο πλοία,
ώστε *σχεδόν* να βυθίζονται αυτά. 8 Όταν *το* είδε τότε *ο* Σίμωνας Πέτρος, έπεσε μπροστά
στα γόνατα *του* Ιησού λέγοντας: «Έξελθε *από το πλοίο και φύγε* από εμένα, γιατί είμαι
άντρας αμαρτωλός, Κύριε». 9 Γιατί τον κυρίεψε κατάπληξη, *όπως* και όλους εκείνους που
ήταν μαζί του, για το ψάρεμα των ψαριών που έπιασαν, 10 και όμοια και *τον* Ιάκωβο και
τον Ιωάννη, *τους* γιους *του* Ζεβεδαίου, που ήταν συμμέτοχοι με το Σίμωνα. Και είπε προς
το Σίμωνα ο Ιησούς: «Μη φοβάσαι· από τώρα ανθρώπους θα ψαρεύεις *συνεχώς*». 11 Και
αφού κατέβασαν *τα* πλοία στη στεριά, τα άφησαν όλα και τον ακολούθησαν.

Ο καθαρισμός του λεπρού

(Μτ. 8:1-4, Μκ. 1:40-45)

12 Και συνέβηκε, ενώ αυτός ήταν σε μια από τις πόλεις, τότε ιδού, *ένας* άντρας *να είναι*
γεμάτος λέπρα. Όταν είδε λοιπόν τον Ιησού, έπεσε με *το* πρόσωπο *κάτω* και τον
παρακάλεσε λέγοντας: «Κύριε, αν θέλεις, δύνασαι να με καθαρίσεις». 13 Και *εκείνος*
εξέτεινε το χέρι *του* και τον άγγιξε λέγοντας: «Θέλω, καθαρίσου» – και αμέσως η λέπρα
έφυγε από αυτόν. 14 Και αυτός του παράγγειλε να μην *το* πει σε κανέναν, αλλά *του είπε*:
«Φύγε και δείξε *τον* εαυτό σου στον ιερέα και πρόσφερε για τον καθαρισμό σου καθώς
πρόσταξε *ο* Μωυσής, ως μαρτυρία σ’ αυτούς». 15 Και η φήμη γι’ αυτόν διαδιδόταν
περισσότερο και μαζεύονταν πλήθη πολλά, για να τον ακούνε και να θεραπεύονται από τις
ασθένειές τους. 16 Αυτός όμως αποσυρόταν *συνεχώς* στις ερήμους και προσευχόταν
συνεχώς.

Η θεραπεία ενός παράλυτου

(Μτ. 9:1-8, Μκ. 2:1-12)

17 Και συνέβηκε σε μια από *εκείνες* τις ημέρες: τότε αυτός δίδασκε *συνεχώς*, και
κάθονταν Φαρισαίοι και νομοδιδάσκαλοι που είχαν έρθει από κάθε χωριό της Γαλιλαίας
και *της* Ιουδαίας και *από την* Ιερουσαλήμ. Και δύναμη Κυρίου ήταν *μαζί του*, ώστε να
γιατρεύει. 18 Και ιδού άντρες που έφεραν πάνω στο κρεβάτι *έναν* άνθρωπο που ήταν
παράλυτος, και ζητούσαν να τον φέρουν μέσα και να τον θέσουν μπροστά του. 19 Και
επειδή δε βρήκαν από ποια *είσοδο* να τον φέρουν μέσα εξαιτίας του πλήθους, αφού
ανέβηκαν στο δώμα, τον κατέβασαν διαμέσου των κεραμιδιών μαζί με το κρεβατάκι *του*
στο μέσο, μπροστά στον Ιησού. 20 Και *αυτός*, όταν είδε την πίστη τους, είπε: «Άνθρωπε,
σου έχουν αφεθεί οι αμαρτίες σου». 21 Και οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι άρχισαν να
διαλογίζονται, λέγοντας: «Ποιος είναι αυτός που λαλεί βλαστήμιες; Ποιος δύναται να
αφήσει αμαρτίες παρά μόνο ο Θεός;» 22 Επειδή όμως ο Ιησούς κατάλαβε καλά τους

διαλογισμούς τους, αποκρίθηκε και είπε προς αυτούς: «Τι διαλογίζεστε μέσα στις καρδιές
σας; 23 Τι είναι ευκολότερο, να πω: "Σου έχουν αφεθεί οι αμαρτίες σου", ή να πω: "Σήκω
και περπάτα"; 24 Αλλά για να μάθετε ότι ο Υιός του ανθρώπου έχει εξουσία να αφήνει
αμαρτίες πάνω στη γη» – είπε στον παράλυτο: «Σου λέω, σήκω και, αφού πάρεις το
κρεβατάκι σου, πήγαινε στον οίκο σου». 25 Και αμέσως σηκώθηκε μπροστά τους, πήρε
αυτό πάνω στο οποίο ήταν κατάκοιτος και έφυγε για τον οίκο του δοξάζοντας το Θεό. 26
Και *τότε* έκπληξη *τους* κατέλαβε όλους και δόξαζαν το Θεό και γέμισαν με φόβο λέγοντας:
«Είδαμε παράδοξα *πράγματα* σήμερα».

Η κλήση του Λευί

(Μτ. 9:9-13, Μκ. 2:13-17)

27 Και μετά από αυτά εξήλθε *από την οικία* και είδε *έναν* τελώνη με *το* όνομα Λευίς να
κάθεται στο τελωνείο, και του είπε: «Ακολούθα με». 28 Και *αυτός*, αφού *τα* εγκατέλειψε
όλα, σηκώθηκε και τον ακολουθούσε. 29 Και *ο* Λευίς τού έκανε μεγάλη υποδοχή μέσα
στην οικία του, και ήταν πολύ πλήθος τελωνών και άλλων που ήταν μαζί τους καθισμένοι,
για να φάνε. 30 Και οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς τους γόγγυζαν προς τους μαθητές του,
λέγοντας: «Γιατί τρώτε και πίνετε μαζί με τους τελώνες και *τους* αμαρτωλούς;» 31 Και
αποκρίθηκε ο Ιησούς και είπε προς αυτούς: «Δεν έχουν ανάγκη οι υγιείς από γιατρό, αλλά
οι ασθενείς. 32 Δεν έχω έρθει να καλέσω δίκαιους, αλλά αμαρτωλούς σε μετάνοια».

Το θέμα της νηστείας

(Μτ. 9:14-17, Μκ. 2:18-22)

33 Εκείνοι είπαν προς αυτόν: «Οι μαθητές *του* Ιωάννη νηστεύουν συχνά και κάνουν
δεήσεις, όμοια κι εκείνοι των Φαρισαίων, ενώ οι δικοί σου τρώνε και πίνουν». 34 Ο Ιησούς
τότε είπε προς αυτούς: «Μήπως μπορείτε να κάνετε να νηστέψουν τους καλεσμένους στο
γάμο, ενώ ο γαμπρός είναι μαζί τους; 35 Θα έρθουν όμως ημέρες και, όταν ο γαμπρός
αφαιρεθεί από αυτούς, τότε θα νηστέψουν εκείνες τις ημέρες». 36 Έλεγε μάλιστα και
παραβολή προς αυτούς: «Κανείς μπάλωμα από καινούργιο ρούχο, αφού *το* σχίσει, δεν *το*
βάζει πάνω σε ρούχο παλιό. Ειδεμή, βέβαια, και το καινούργιο θα σχίσει *το παλιό* και στο
παλιό δε θα ταιριάξει το μπάλωμα που *προέρχεται* από το καινούργιο. 37 Και κανείς δε
βάζει κρασί νέο σε ασκιά παλιά. Ειδεμή, θα σπάσει βέβαια το κρασί το νέο τα ασκιά, και
αυτό θα χυθεί έξω και τα ασκιά θα πάνε χαμένα. 38 Αλλά κρασί νέο πρέπει να βάζουν σε
ασκιά καινούργια. 39 Και κανείς, όταν πιει παλιό, δε θέλει νέο. Γιατί λέει: "Το παλιό είναι
καλό"».

Η τήρηση του Σαββάτου

(Μτ. 12:1-8, Μκ. 2:23-28)

6

ΛΟΥΚΑΣ 6

Συνέβηκε λοιπόν *ένα* Σάββατο να πορεύεται μέσα από τα σπαρτά και μαδούσαν οι
μαθητές του και έτρωγαν τα στάχυα, αφού *τα* έτριβαν με τα χέρια. 2 Μερικοί τότε από τους
Φαρισαίους είπαν: «Γιατί κάνετε αυτό που δεν επιτρέπεται το Σάββατο;» 3 Και ο Ιησούς
αποκρίθηκε προς αυτούς και είπε: «Δε διαβάσατε ούτε αυτό που έκανε *ο* Δαβίδ, όταν
πείνασε αυτός και όσοι ήταν μαζί του; 4 Πώς εισήλθε στον οίκο του Θεού και έλαβε και
έφαγε τους άρτους της προθέσεως και έδωσε σ' αυτούς που *ήταν* μαζί του, τους οποίους
δεν επιτρέπεται να φάνε παρά μόνο οι ιερείς;» 5 Και τους έλεγε: «Κύριος είναι του
Σαββάτου ο Υιός του ανθρώπου».

Ο άνθρωπος με το ξερό χέρι

(Μτ. 12:9-14, Μκ. 3:1-6)

6 Συνέβηκε μάλιστα άλλο Σάββατο να εισέλθει αυτός στη συναγωγή και να διδάσκει.
Και ήταν *ένας* άνθρωπος εκεί, και το χέρι του το δεξί ήταν ξερό. 7 Τον παρατηρούσαν
λοιπόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, *για να δουν* αν θεραπεύει το Σάββατο, ώστε να
βρουν *κάτι* να τον κατηγορούν. 8 Αλλά αυτός ήξερε τους διαλογισμούς τους, και είπε στον
άντρα που είχε ξερό το χέρι: «Σήκω και στάσου στο μέσο». Και *αυτός* σηκώθηκε και
στάθηκε. 9 Είπε τότε ο Ιησούς προς αυτούς: «Σας ρωτώ αν επιτρέπεται *κανείς* το Σάββατο
να αγαθοποιήσει ή να κακοποιήσει, να σώσει ζωή ή να καταστρέψει;» 10 Και αφού κοίταξε
γύρω όλους αυτούς, του είπε: «Έκτεινε το χέρι σου». Εκείνος *το* έκανε και
αποκαταστάθηκε το χέρι του. 11 Αυτοί όμως έγιναν έξω φρενών και συζητούσαν μεταξύ
τους τι θα μπορούσαν να κάνουν στον Ιησού.

Η εκλογή των δώδεκα

(Μτ. 10:1-4, Μκ. 3:13-19)

12 Συνέβηκε λοιπόν κατά τις ημέρες αυτές να εξέλθει στο όρος, για να προσευχηθεί, και
διανυχτέρευε στην προσευχή του Θεού. 13 Και όταν ξημέρωσε, φώναξε τους μαθητές του
κοντά *του*, και εξέλεξε από αυτούς δώδεκα, τους οποίους και ονόμασε αποστόλους: 14 *το*
Σίμωνα, τον οποίο και ονόμασε Πέτρο, και *τον* Ανδρέα τον αδελφό του, και *τον* Ιάκωβο
και *τον* Ιωάννη και *το* Φίλιππο και *το* Βαρθολομαίο 15 και *το* Ματθαίο και *το* Θωμά και
τον Ιάκωβο *το γιο του* Αλφαίου και *το* Σίμωνα, που καλείται Ζηλωτής, 16 και *τον* Ιούδα *το
γιο του* Ιακώβου και *τον* Ιούδα Ισκαριώτη, ο οποίος έγινε προδότης.

Θεραπείες σ' ένα μεγάλο πλήθος

(Μτ. 4:23-25)

17 Και όταν κατέβηκε μαζί τους, στάθηκε σε τόπο πεδινό και *μαζί* πολύ πλήθος
μαθητών του, και πολύ πλήθος του λαού από όλη την Ιουδαία και *την* Ιερουσαλήμ και την
παραλιακή *χώρα της* Τύρου και *της* Σιδώνας, 18 οι οποίοι ήρθαν να τον ακούσουν και να
γιατρευτούν από τις νόσους τους. Και εκείνοι που ενοχλούνταν από πνεύματα ακάθαρτα
θεραπεύονταν. 19 Και όλο το πλήθος ζητούσε να τον αγγίζει, γιατί δύναμη εξερχόταν από
αυτόν και *τους* γιάτρευε όλους.

Μακαρισμοί και αλίμονο

(Μτ. 5:1-12)

20 Και αυτός, αφού σήκωσε τους οφθαλμούς του στους μαθητές του, έλεγε:
Μακάριοι οι φτωχοί,
γιατί δική σας είναι η βασιλεία του Θεού.
21 Μακάριοι όσοι πεινάτε τώρα,
γιατί θα χορτάσετε.
Μακάριοι όσοι κλαίτε τώρα,
γιατί θα γελάσετε.
22 Μακάριοι είστε, όταν σας μισήσουν οι άνθρωποι και όταν σας αφορίσουν και *σας*
βρίσουν και βγάλουν το όνομά σας ως κακό εξαιτίας του Υιού του ανθρώπου. 23 Χαρείτε
εκείνη την ημέρα και σκιρτήσετε, γιατί ιδού, ο μισθός σας *είναι* πολύς στον ουρανό. Γιατί
κατά τον ίδιο *τρόπο* έκαναν στους προφήτες οι πατέρες τους.
24 Όμως αλίμονο σ' εσάς τους πλούσιους,
γιατί έχετε πάρει πλήρως την παρηγοριά σας.
25 Αλίμονο σ' εσάς τους χορτασμένους τώρα,
γιατί θα πεινάσετε.
Αλίμονο, όσοι γελάτε τώρα,
γιατί θα πενθήσετε και θα κλάψετε.
26 Αλίμονο όταν πουν καλά *λόγια* για σας όλοι οι άνθρωποι· γιατί κατά τα ίδια έκαναν
στους ψευδοπροφήτες οι πατέρες τους».

Αγάπη για τους εχθρούς

(Μτ. 5:38-48, 7:12α)

27 «Αλλά σ' εσάς λέω που ακούτε: αγαπάτε τους εχθρούς σας, κάνετε καλό σ' αυτούς
που σας μισούν, 28 ευλογείτε αυτούς που σας καταριούνται, προσεύχεστε γι' αυτούς που
σας βλάπτουν. 29 Σ' όποιον σε χτυπά στη *μια πλευρά του* σαγονιού *σου* πάρεχε και την
άλλη, και από αυτόν που σου παίρνει το πανωφόρι μην *τον* εμποδίσεις *να πάρει* και το
πουκάμισο. 30 Σε καθέναν που σου ζητάει δίνε, και από όποιον παίρνει τα δικά σου, πίσω
μην *τα* ζητάς. 31 Και καθώς θέλετε να κάνουν σ' εσάς οι άνθρωποι, κάνετε σ' αυτούς
ομοίως. 32 Και αν αγαπάτε όσους σας αγαπούν, ποια χάρη έχετε; Γιατί και οι αμαρτωλοί
αγαπούν όσους τους αγαπούν. 33 Και βέβαια, αν αγαθοποιείτε όσους σας αγαθοποιούν,
ποια χάρη έχετε; Και οι αμαρτωλοί το ίδιο κάνουν. 34 Και αν δανείσετε *σ' εκείνους* από
τους οποίους ελπίζετε να *τα* λάβετε, ποια χάρη έχετε; Και αμαρτωλοί σε αμαρτωλούς
δανείζουν, για να λάβουν πίσω τα ίσα. 35 Αλλά όμως αγαπάτε τους εχθρούς σας και
αγαθοποιείτε και δανείζετε μην ελπίζοντας πίσω τίποτα· και θα είναι ο μισθός σας πολύς,
και θα είστε γιοι *του* Υψίστου, γιατί αυτός είναι ευεργετικός στους αχάριστους και κακούς.
36 Γίνεστε οικτίρμονες καθώς και ο Πατέρας σας είναι οικτίρμονας».

Περί κατακρίσεως του πλησίον

(Μτ. 7:1-5)

37 «Και μην κρίνετε, και δε θα κριθείτε· και μην καταδικάζετε, και δε θα
καταδικαστείτε. Συγχωρείτε και θα συγχωρεθείτε. 38 Δίνετε και θα σας δοθεί· μέτρο καλό,
πιεσμένο, κουνημένο, που να ξεχύνεται θα δώσουν στην αγκαλιά σας. Γιατί με όποιο μέτρο
μετράτε θα μετρηθεί αντίστοιχα σ’ εσάς». 39 Είπε μάλιστα και *μια* παραβολή σ’ αυτούς:
«Μήπως δύναται τυφλός να οδηγεί τυφλό; Δε θα πέσουν και οι δύο σε βόθρο; 40 Δεν
υπάρχει μαθητής πάνω από το δάσκαλό *του*· και κάθε καταρτισμένος θα είναι όπως ο
δάσκαλός του. 41 Και γιατί βλέπεις την αγκίδα που *είναι* μέσα στο μάτι του αδελφού σου,
ενώ το δοκάρι που *είναι* μέσα στο δικό σου μάτι δεν παρατηρείς; 42 Πώς δύνασαι να λες
στον αδελφό σου: “Αδελφέ, άφησε να βγάλω την αγκίδα που *είναι* μέσα στο μάτι σου”,
ενώ ο ίδιος το δοκάρι μέσα στο μάτι σου δεν βλέπεις; Υποκριτή, βγάλε πρώτα το δοκάρι
από το μάτι σου, και τότε θα δεις καθαρά την αγκίδα που *είναι* μέσα στο μάτι του αδελφού
σου, για να *τη* βγάλεις».

Το δέντρο γνωρίζεται από τους καρπούς του

(Μτ. 7:17-20, 12:34β-35)

43 «Γιατί δεν υπάρχει δέντρο καλό που να κάνει καρπό σάπιο, ούτε πάλι δέντρο σάπιο
που να κάνει καρπό καλό. 44 Γιατί κάθε δέντρο γνωρίζεται από το δικό του καρπό. Γιατί
από αγκάθια δε μαζεύουν σύκα ούτε από βάτο τρυγούν σταφύλια. 45 Ο αγαθός άνθρωπος
από τον αγαθό θησαυρό της καρδιάς *του* προφέρει το αγαθό, και ο κακός από τον κακό
προφέρει το κακό. Γιατί από το περίσσευμα *της* καρδιάς μιλά το στόμα του».

Τα δύο θεμέλια

(Μτ. 7:24-27)

46 «Και τι με καλείτε: “Κύριε, Κύριε”, και δεν κάνετε όσα λέω; 47 Καθένας που έρχεται
προς εμένα και ακούει τα λόγια μου και τα εφαρμόζει θα σας υποδείξω με ποιον είναι
όμοιος: 48 όμοιος είναι με άνθρωπο που οικοδομεί οικία, ο οποίος έσκαψε και βάθυνε και
έθεσε θεμέλιο πάνω στο βράχο. Και όταν έγινε πλημμύρα, όρμησε ο ποταμός πάνω στην
οικία εκείνη, αλλά δεν μπόρεσε να τη σαλέψει, γιατί οικοδομήθηκε καλά. 49 Αλλά εκείνος
που άκουσε και δεν εφάρμοσε είναι όμοιος με άνθρωπο που οικοδόμησε οικία πάνω στη γη
χωρίς θεμέλια. Σ’ αυτήν *την οικία* όρμησε πάνω ο ποταμός και ευθύς κατάπεσε, και το
ρήγμα της οικίας εκείνης έγινε μεγάλο».

Η θεραπεία του δούλου ενός εκατόνταρχου

(Μτ. 8:5-13, Ιν. 4:43-54)

7

ΛΟΥΚΑΣ 7

Επειδή συμπλήρωσε όλα τα λόγια του *που έπρεπε να πει* στα αυτιά του λαού, εισήλθε
στην Καπερναούμ. 2 Και *ο* δούλος κάποιου εκατόνταρχου, που ήταν σε κακή κατάσταση,
έμελλε να πεθάνει, ο οποίος του ήταν πολύτιμος. 3 Όταν άκουσε λοιπόν για τον Ιησού,
απέστειλε προς αυτόν πρεσβυτέρους των Ιουδαίων, παρακαλώντας τον για να έρθει να

διασώσει το δούλο του. 4 Εκείνοι, αφού παρουσιάστηκαν στον Ιησού, τον παρακαλούσαν
επιμόνως λέγοντας: «Άξιος είναι *αυτός* στον οποίο θα παράσχεις τούτο. 5 Γιατί αγαπά το
έθνος μας και τη συναγωγή αυτός *την* οικοδόμησε σ' εμάς». 6 Ο Ιησούς τότε προχωρούσε
μαζί τους. Αλλά ενώ ήδη δεν απείχε μακριά από την οικία *του*, έστειλε φίλους ο
εκατόνταρχος, λέγοντάς του: «Κύριε, μην ενοχλείσαι, γιατί δεν είμαι ικανός να εισέλθεις
κάτω από τη στέγη μου. 7 Γι' αυτό ούτε *τον* εαυτό μου δε θεώρησα άξιο να έρθει προς
εσένα· αλλά πες *ένα* λόγο και ας γιατρευτεί ο δούλος μου. 8 Γιατί κι εγώ είμαι άνθρωπος
υποτασσόμενος σε εξουσία, έχοντας κάτω από *τον* εαυτό μου στρατιώτες, και λέω σε
τούτον: "Πήγαινε", και πηγαίνει. Και στον άλλο: "Έλα"; και έρχεται. Και στο δούλο μου:
"Κάνε αυτό", και *το* κάνει». 9 Όταν άκουσε τότε αυτά ο Ιησούς, τον θαύμασε και
στράφηκε στο πλήθος που τον ακολουθούσε και είπε: «Σας λέω, ούτε μέσα στο *λαό* Ισραήλ
δε βρήκα τόσο πολλή πίστη». 10 Και όταν επέστρεψαν στον οίκο αυτοί που στάλθηκαν,
βρήκαν το δούλο να είναι υγιής.

Η ανάσταση του γιου της χήρας στη Ναΐν

11 Και συνέβηκε αμέσως μετά *ο Ιησούς* να πάει σε *μια* πόλη που καλείται Ναΐν και
πήγαιναν μαζί του οι μαθητές του και πλήθος πολύ. 12 Μόλις λοιπόν πλησίασε στην πύλη
της πόλης, τότε ιδού, έφερναν έξω *έναν* πεθαμένο, μονογενή γιο της μητέρας του, και αυτή
ήταν χήρα. Και αρκετό πλήθος της πόλης ήταν μαζί της. 13 Και όταν την είδε ο Κύριος, τη
σπλαχνίστηκε και τής είπε: «Μην κλαις». 14 Και αφού πλησίασε, άγγιξε τη σορό, και
εκείνοι που *τη* βάσταζαν στάθηκαν· και είπε: «Νεαρέ, σου λέω, σήκω». 15 Και ανακάθισε
ο νεκρός και άρχισε να μιλά, και τον έδωσε στη μητέρα του. 16 Κατέλαβε τότε φόβος
όλους και δόξαζαν το Θεό, λέγοντας: «Προφήτης μεγάλος εγέρθηκε μεταξύ μας», και:
«Επισκέφτηκε ο Θεός το λαό του». 17 Και εξήλθε αυτή η φήμη σε όλη την Ιουδαία γι'
αυτόν και σε όλα τα περίχωρα.

Οι απεσταλμένοι του Ιωάννη του Βαπτιστή

(Μτ. 11:2-19)

18 Και ανάγγειλαν στον Ιωάννη οι μαθητές του για όλα αυτά. Και αφού προσκάλεσε
κάποιους, δύο από τους μαθητές του, ο Ιωάννης τούς 19 έστειλε προς τον Κύριο, λέγοντας:
«Εσύ είσαι ο ερχόμενος ή άλλον να προσδοκούμε;» 20 Παρουσιάστηκαν λοιπόν προς
αυτόν οι άντρες και είπαν: «Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής μάς απέστειλε προς εσένα λέγοντας:
"Εσύ είσαι ο ερχόμενος ή άλλον να προσδοκούμε";» 21 Εκείνη την ώρα θεράπευσε
πολλούς από νόσους και μάστιγες και πνεύματα κακά και χάρισε *το φως* σε πολλούς
τυφλούς, ώστε να βλέπουν. 22 Και *τότε* αποκρίθηκε και τους είπε: «Πάτε και αναγγείλτε
στον Ιωάννη αυτά που είδατε και ακούσατε: τυφλοί αποκτούν το φως τους, χωλοί
περπατούν, λεπροί καθαρίζονται και κουφοί ακούν, νεκροί εγείρονται, φτωχοί
ευαγγελίζονται. 23 Και μακάριος είναι αυτός που δε *θα* σκανδαλιστεί σ' εμένα». 24 Και
όταν έφυγαν οι αγγελιοφόροι *του* Ιωάννη, άρχισε να λέει προς τα πλήθη για *τον* Ιωάννη:
«Τι εξήλθατε στην έρημο να δείτε *με θαυμασμό*; Καλάμι που σαλεύεται από *τον* άνεμο; 25
Όχι, βέβαια. Αλλά τι εξήλθατε να δείτε; Άνθρωπο με μαλακά ρούχα ντυμένο; Ιδού, αυτοί
που ζουν με λαμπρά ρούχα και με τρυφηλή *ζωή* είναι στους βασιλικούς *οίκους*. 26 Αλλά τι

εξήλθατε να δείτε; Προφήτη; Ναι, σας λέω, και περισσότερο από προφήτη. 27 Αυτός είναι
για τον οποίο έχει γραφτεί:

Ιδού, αποστέλλω τον αγγελιοφόρο μου
πριν από *το* **πρόσωπό σου,**
ο οποίος θα παρασκευάσει την οδό σου **μπροστά** σου**.**

28 Σας λέω: δεν είναι κανένας μεγαλύτερος από *τον* Ιωάννη μεταξύ *των* γεννημένων από
γυναίκες. Αλλά ο μικρότερος στη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος από αυτόν». 29
Και όταν *το* άκουσε όλος ο λαός και οι τελώνες, δικαίωσαν το Θεό, αφού βαφτίστηκαν το
βάφτισμα *του* Ιωάννη. 30 Ενώ οι Φαρισαίοι και οι νομικοί απορρίψανε τη βουλή του Θεού
για *τους* εαυτούς τους, αφού δε βαφτίστηκαν από αυτόν.

31 «Με τι λοιπόν να παρομοιάσω τους ανθρώπους της γενιάς αυτής και με τι είναι
όμοιοι; 32 Είναι όμοιοι με παιδιά που κάθονται στην αγορά και φωνάζουν το ένα προς το
άλλο *παίζοντας*, τα οποία λένε:

"Σας παίξαμε αυλό και δε χορέψατε,
θρηνήσαμε και δεν κλάψατε".

33 Γιατί έχει έρθει *ο* Ιωάννης ο Βαπτιστής, που δεν τρώει άρτο μήτε πίνει κρασί, και
λέτε: "Δαιμόνιο έχει". 34 Έχει έρθει ο Υιός του ανθρώπου, που τρώει και πίνει, και λέτε:
"Ιδού άνθρωπος φαγάς και οινοπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών". 35 Και δικαιώθηκε
η σοφία από όλα τα τέκνα της».

Ο Ιησούς συγχωρεί μια αμαρτωλή γυναίκα

36 Τον παρακαλούσε τότε κάποιος από τους Φαρισαίους να φάει μαζί του. Και αφού
εισήλθε στον οίκο του Φαρισαίου, κάθισε, *για να φάει*. 37 Και ιδού *μια* γυναίκα που ήταν
αμαρτωλή μέσα στην πόλη, και που έμαθε ότι γευματίζει στην οικία του Φαρισαίου, αφού
έφερε αλαβάστρινο *δοχείο με* μύρο 38 και στάθηκε πίσω, κλαίγοντας κοντά στα πόδια του,
με τα δάκρυά *της* άρχισε να βρέχει τα πόδια του και με τις τρίχες της κεφαλής της *τα*
σκούπιζε, και καταφιλούσε τα πόδια του και *τα* άλειφε με το μύρο. 39 Όταν είδε τότε *αυτά*
ο Φαρισαίος που τον κάλεσε, είπε μέσα του: «Αυτός, αν ήταν προφήτης, θα γνώριζε ποια
και τι είδους είναι η γυναίκα που τον αγγίζει, γιατί είναι αμαρτωλή». 40 Και αποκρίθηκε ο
Ιησούς και είπε προς αυτόν: «Σίμωνα, έχω κάτι να σου πω». Εκείνος του λέει: «Δάσκαλε,
πες *το*». 41 «Κάποιος δανειστής είχε δύο χρεοφειλέτες: ο ένας όφειλε πεντακόσια δηνάρια,
και ο άλλος πενήντα. 42 Επειδή δεν είχαν να αποδώσουν *το χρέος*, *το* χάρισε και στους
δύο. Ποιος λοιπόν από αυτούς θα τον αγαπήσει περισσότερο;» 43 Αποκρίθηκε *ο* Σίμωνας
και είπε: «Υποθέτω, αυτός στον οποίο χάρισε τα περισσότερα». Εκείνος είπε σ' αυτόν:
«Ορθά έκρινες». 44 Και αφού στράφηκε προς τη γυναίκα, είπε στο Σίμωνα: «Βλέπεις
αυτήν τη γυναίκα; Εισήλθα στην οικία σου, νερό δε μου έδωσες για *τα* πόδια. Αυτή, όμως,
με τα δάκρυά *της* μου έβρεξε τα πόδια και με τα μαλλιά της *τα* σκούπισε. 45 Φίλημα δε
μου έδωσες. Αυτή, όμως, από *τη στιγμή* που εισήλθα δε σταμάτησε να μου καταφιλά τα
πόδια. 46 Με λάδι το κεφάλι μου δεν *το* άλειψες. Αυτή, όμως, με μύρο άλειψε τα πόδια
μου. 47 Γι' αυτό, σου λέω, έχουν αφεθεί οι αμαρτίες της οι πολλές, γιατί αγάπησε πολύ·
σ' όποιον όμως λίγο αφήνεται, λίγο αγαπά». 48 Είπε τότε σ' αυτήν: «Σου έχουν αφεθεί οι
αμαρτίες». 49 Και εκείνοι που κάθονταν μαζί *του για να φάνε* άρχισαν να λένε μεταξύ
τους: «Ποιος είναι αυτός που αφήνει και αμαρτίες;» 50 Είπε τότε προς τη γυναίκα: «Η
πίστη σου σε έχει σώσει· πήγαινε με ειρήνη».

Οι γυναίκες που συνόδευαν τον Ιησού.

8

ΛΟΥΚΑΣ 8

Και τότε, συνέβηκε στη συνέχεια αυτός να περιοδεύει κατά πόλεις και χωριά,
κηρύττοντας και ευαγγελιζόμενος τη βασιλεία του Θεού. Και *ήταν* οι δώδεκα μαζί του, 2
και μερικές γυναίκες που ήταν θεραπευμένες από πνεύματα κακά και *από* ασθένειες, *η*
Μαρία, που καλείται Μαγδαληνή, από την οποία είχαν εξέλθει εφτά δαιμόνια, 3 και *η*
Ιωάννα, *η* γυναίκα *του* Χουζά, *του* επιτρόπου *του* Ηρώδη, και *η* Σουσάνα και άλλες πολλές,
οι οποίες τους διακονούσαν από τα υπάρχοντά τους.

Η παραβολή του σπορέα

(Μτ. 13:1-9, Μκ. 4:1-9)

4 Και όταν μαζεύτηκε πολύ πλήθος και πήγαιναν προς αυτόν από διάφορες πόλεις, *τους*
είπε με παραβολή *τα εξής*: 5 «Εξήλθε ο σπορέας για να σπείρει το σπόρο του. Και ενώ
αυτός έσπερνε, ένας *σπόρος* έπεσε δίπλα στην οδό και καταπατήθηκε, και τον κατάφαγαν
τα πετεινά του ουρανού. 6 Και άλλος κατάπεσε πάνω στην πέτρα και, όταν φύτρωσε,
ξεράθηκε, επειδή δεν είχε υγρασία. 7 Και άλλος έπεσε στο μέσο των αγκαθιών και, όταν τα
αγκάθια φύτρωσαν μαζί *του*, τον απόπνιξαν. 8 Και άλλος έπεσε στη γη την αγαθή και, όταν
φύτρωσε, έκανε καρπό εκατονταπλάσιο». Λέγοντας αυτά, φώναζε: «Όποιος έχει αυτιά για
να ακούει ας ακούει».

Ο σκοπός των παραβολών

(Μτ. 13:10-17, Μκ. 4:10-12)

9 Τον ρωτούσαν λοιπόν οι μαθητές του τι μπορεί να σημαίνει αυτή η παραβολή. 10
Εκείνος είπε: «Σ' εσάς έχει δοθεί να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, αλλά
στους λοιπούς *λέγονται* με παραβολές, για να

μη βλέπουν βλέποντας
και να μην καταλαβαίνουν ακούγοντας».

Η εξήγηση της παραβολής του σπορέα

(Μτ. 13:18-23, Μκ. 4:13-20)

11 «Αυτή λοιπόν είναι *η ερμηνεία* της παραβολής: Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού. 12
Οι *σπόροι* δίπλα στην οδό είναι εκείνοι που άκουσαν. Έπειτα έρχεται ο Διάβολος και
αφαιρεί το λόγο από την καρδιά τους, για να μην πιστέψουν και σωθούν. 13 Εκείνοι *που
έπεσαν* πάνω στην πέτρα *είναι* αυτοί που, όταν ακούσουν, με χαρά δέχονται το λόγο, αλλά
αυτοί δεν έχουν ρίζα, οι οποίοι πιστεύουν πρόσκαιρα και απομακρύνονται σε καιρό
πειρασμού. 14 Εκείνο όμως που έπεσε στα αγκάθια, αυτοί είναι όσοι άκουσαν, αλλά επειδή
πορεύονται κάτω από *τις* μέριμνες και *τον* πλούτο και *τις* ηδονές του βίου, συμπνίγονται
και δε φέρουν *καρπό* σε πλήρη ωριμότητα. 15 Εκείνο *που έπεσε* στην καλή γη είναι αυτοί

οι οποίοι με καρδιά καλή και αγαθή, όταν ακούσουν το λόγο, *τον* κατέχουν και
καρποφορούν με υπομονή».

Το φως κάτω από το σκεύος

(Μκ. 4:21-25)

16 «Κανείς, λοιπόν, όταν ανάψει λύχνο, δεν τον καλύπτει με σκεύος ή *τον* θέτει κάτω
από *το* κρεβάτι, αλλά *τον* θέτει πάνω στο λυχνοστάτη, για να βλέπουν το φως όσοι
μπαίνουν *μέσα*. 17 Γιατί δεν υπάρχει κρυφό που δε θα γίνει φανερό ούτε απόκρυφο που να
μη γνωριστεί και να *μην* έρθει στο φανερό. 18 Προσέχετε λοιπόν πώς ακούτε. Γιατί σ'
όποιον έχει θα του δοθεί· αλλά σ' όποιον δεν έχει, και αυτό που νομίζει ότι έχει θα
αφαιρεθεί από αυτόν».

Η μητέρα και οι αδελφοί του Ιησού

(Μτ. 12:46-50, Μκ. 3:31-35)

19 Παρουσιάστηκαν τότε προς αυτόν η μητέρα *του* και οι αδελφοί του, αλλά δεν
μπορούσαν να πάνε κοντά του εξαιτίας του πλήθους. 20 Του αναγγέλθηκε λοιπόν: «Η
μητέρα σου και οι αδελφοί σου έχουν σταθεί έξω θέλοντας να σε δουν». 21 Εκείνος
αποκρίθηκε και είπε προς αυτούς: «Μητέρα μου και αδελφοί μου είναι αυτοί: όσοι ακούν
και εφαρμόζουν το λόγο του Θεού».

Η κατάπαυση της τρικυμίας

(Μτ. 8:23-27, Μκ. 4:35-41)

22 Συνέβηκε, λοιπόν, σε μια από τις ημέρες *εκείνες*, τότε αυτός να μπει σε πλοίο *όπως*
και οι μαθητές του και είπε προς αυτούς: «Ας περάσουμε αντίπερα στη λίμνη». Και
ανοίχτηκαν *στο πέλαγος*. 23 Ενώ λοιπόν αυτοί έπλεαν, αποκοιμήθηκε. Και κατέβηκε
λαίλαπα ανέμου στη λίμνη και συνέχιζαν να γεμίζουν με *νερά* και κινδύνευαν. 24
Πλησίασαν τότε και τον ξύπνησαν λέγοντας: «Επιστάτη, επιστάτη, χανόμαστε». Εκείνος,
αφού σηκώθηκε, επιτίμησε τον άνεμο και την ταραχή του νερού· και έπαψαν και έγινε
γαλήνη. 25 Τους είπε τότε: «Πού *είναι* η πίστη σας;» Φοβήθηκαν λοιπόν και θαύμασαν,
λέγοντας ο ένας προς τον άλλο: «Ποιος άραγε είναι αυτός που και τους ανέμους διατάζει
και το νερό, και *αυτά* τον υπακούνε;»

Η θεραπεία του δαιμονισμένου Γερασηνού

(Μτ. 8:28-34, Μκ. 5:1-20)

26 Και εισέπλευσαν στη χώρα των Γερασηνών, που είναι αντίπερα από τη Γαλιλαία. 27
Όταν λοιπόν αυτός εξήλθε στη ξηρά, τον συνάντησε κάποιος άντρας από την πόλη που είχε
δαιμόνια. Και για αρκετό χρόνο δεν ντύθηκε ρούχο και δεν έμενε σε οικία αλλά στα
μνήματα. 28 Όταν είδε λοιπόν τον Ιησού, έκραξε δυνατά και έπεσε μπροστά του και είπε
με φωνή μεγάλη: «Τι *σχέση έχουμε* εγώ κι εσύ, Ιησού, Υιέ του Θεού του ύψιστου; Σε
παρακαλώ, μη με βασανίσεις» 29 – γιατί παράγγειλε στο πνεύμα το ακάθαρτο να εξέλθει

από τον άνθρωπο. Γιατί από πολλά χρόνια *το δαιμόνιο* τον είχε αφαρπάξει, και τον έδεναν
με αλυσίδες και τον φύλαγαν με ποδόδεσμα, και *αυτός* σπάζοντας τα δεσμά φερόταν από
το δαιμόνιο στις ερήμους. 30 Τον επερώτησε τότε ο Ιησούς: «Τι όνομα έχεις;» Εκείνος
είπε: «Λεγεώνα», γιατί πολλά δαιμόνια εισήλθαν σ’ αυτόν. 31 Και τον παρακαλούσαν να
μην τα διατάζει να πάνε στην άβυσσο.

32 Ήταν τότε εκεί *μια* αγέλη αρκετών χοίρων που έβοσκε στο όρος. Και τον
παρακάλεσαν να τα επιτρέψει να εισέλθουν σ’ εκείνους· και *το* επέτρεψε σ’ αυτά. 33
Αφού, λοιπόν, τα δαιμόνια εξήλθαν από τον άνθρωπο, εισήλθαν στους χοίρους, και όρμησε
η αγέλη κάτω στο γκρεμό, στη λίμνη, και πνίγηκε. 34 Και όταν αυτοί που *τους* έβοσκαν
είδαν το γεγονός, έφυγαν και *το* ανάγγειλαν στην πόλη και στους αγρούς. 35 Εξήλθαν,
τότε, για να δουν το γεγονός, και ήρθαν προς τον Ιησού. Και βρήκαν τον άνθρωπο από τον
οποίο εξήλθαν τα δαιμόνια να κάθεται ντυμένος και σώφρονας δίπλα στα πόδια του Ιησού,
και φοβήθηκαν. 36 Εκείνοι που *το* είδαν ανάγγειλαν τότε σ’ αυτούς πώς σώθηκε ο
δαιμονισμένος. 37 Και *τότε* τον παρακάλεσε όλο το πλήθος της περιοχής των Γερασηνών
να φύγει από αυτούς, γιατί τους κατείχε μεγάλος φόβος. Και αυτός, αφού μπήκε σ’ *ένα*
πλοίο, επέστρεψε. 38 Τον παρακαλούσε όμως ο άντρας από τον οποίο είχαν εξέλθει τα
δαιμόνια να μένει μαζί του. Αλλά *ο Ιησούς* του είπε να φύγει, λέγοντας: 39 «Επέστρεφε
στον οίκο σου και να διηγείσαι όσα σου έκανε ο Θεός». Και *εκείνος* έφυγε και πήγε σε όλη
την πόλη, διακηρύττοντας όσα του έκανε ο Ιησούς.

Η θυγατέρα του Ιάιρου και η γυναίκα με την αιμορραγία

(Μτ. 9:18-26, Μκ. 5:21-43)

40 Ενώ λοιπόν επέστρεφε ο Ιησούς, τον υποδέχτηκε το πλήθος· γιατί όλοι τον
προσδοκούσαν *συνεχώς*. 41 Και ιδού, ήρθε *ένας* άντρας που *είχε το* όνομα Ιάϊρος, και
αυτός ήταν άρχοντας της συναγωγής. Και αφού έπεσε δίπλα στα πόδια του Ιησού, τον
παρακαλούσε να εισέλθει στον οίκο του, 42 γιατί είχε *μια* θυγατέρα μονογενή, περίπου
δώδεκα ετών, και αυτή πέθαινε.

Ενώ λοιπόν αυτός πήγαινε, τα πλήθη τον συνέπνιγαν. 43 Και *μια* γυναίκα που είχε ροή
αίματος από δώδεκα έτη, η οποία σε γιατρούς κατανάλωσε όλη την περιουσία *της* και δεν
μπόρεσε από κανέναν να θεραπευτεί, 44 αφού πλησίασε από πίσω *του*, άγγιξε το κράσπεδο
του ρούχου του και αμέσως σταμάτησε η ροή του αίματός της. 45 Και είπε ο Ιησούς:
«Ποιος *είναι* αυτός που με άγγιξε;» Ενώ λοιπόν όλοι αρνούνταν, είπε ο Πέτρος: «Επιστάτη,
τα πλήθη σε συμπιέζουν και σε συνθλίβουν». 46 Ο Ιησούς όμως είπε: «Με άγγιξε κάποιος,
γιατί εγώ κατάλαβα ότι δύναμη έχει εξέλθει από εμένα». 47 Όταν είδε λοιπόν η γυναίκα ότι
δε διέφυγε την προσοχή, τρέμοντας ήρθε και έπεσε μπροστά του και διηγήθηκε μπροστά σε
όλο το λαό για ποια αιτία τον άγγιξε και πώς γιατρεύτηκε αμέσως. 48 Εκείνος της είπε:
«Θυγατέρα *μου*, η πίστη σου σε έχει σώσει· πήγαινε με ειρήνη».

49 Ενώ αυτός μιλούσε ακόμη, έρχεται κάποιος από *την οικία* του αρχισυνάγωγου
λέγοντας: «Η θυγατέρα σου έχει πεθάνει· μην ενοχλείς πια το δάσκαλο». 50 Αλλά ο
Ιησούς, όταν άκουσε, του αποκρίθηκε: «Μη φοβάσαι, μόνο πίστεψε, και θα σωθεί». 51
Όταν ήρθε λοιπόν στην οικία, δεν άφησε κανέναν να εισέλθει μαζί του παρά *μόνο τον*
Πέτρο και *τον* Ιωάννη και *τον* Ιάκωβο και τον πατέρα του παιδιού και την μητέρα *του*. 52
Και όλοι έκλαιγαν και τη θρηνούσαν. Αυτός είπε: «Μην κλαίτε, γιατί δεν πέθανε αλλά

κοιμάται». 53 Και τον περιγελούσαν, γιατί ήξεραν ότι πέθανε. 54 Αυτός, όμως, αφού
κράτησε το χέρι της, φώναξε λέγοντας: «Κορίτσι, σήκω». 55 Και επέστρεψε το πνεύμα της
και σηκώθηκε αμέσως, και *ο Ιησούς* διέταξε να της δώσουν να φάει. 56 Και έμειναν
εκστατικοί οι γονείς της. Εκείνος τους παράγγειλε να μην πουν σε κανέναν το γεγονός.

Η αποστολή των δώδεκα

(Μτ. 10:5-15, Μκ. 6:7-13)

9

ΛΟΥΚΑΣ 9

Αφού συγκάλεσε τότε τους δώδεκα, τους έδωσε δύναμη και εξουσία πάνω σ’ όλα τα
δαιμόνια, και να θεραπεύουν *τις* νόσους, 2 και τους απέστειλε να κηρύττουν τη βασιλεία
του Θεού και να γιατρεύουν τους ασθενείς, 3 και είπε προς αυτούς: «Τίποτα μην παίρνετε
στην οδό, μήτε ράβδο μήτε σακίδιο μήτε άρτο μήτε χρήματα μήτε να έχετε από δύο
πουκάμισα. 4 Και σ’ όποια οικία εισέλθετε, εκεί μένετε και από εκεί να εξέρχεστε. 5 Και
σε όσους δε σας δέχονται, όταν εξέρχεστε από εκείνη την πόλη, αποτινάζετε τη σκόνη από
τα πόδια σας ως μαρτυρία εναντίον τους». 6 Όταν εξέρχονταν, λοιπόν, περνούσαν από
χωριό σε χωριό ευαγγελιζόμενοι και θεραπεύοντας παντού.

Η απορία του Ηρώδη

(Μτ. 14:1-12, Μκ. 6:14-29)

7 Άκουσε τότε *ο* Ηρώδης ο τετράρχης όλα αυτά που γίνονταν και απορούσε πολύ,
επειδή μερικοί έλεγαν ότι *ο* Ιωάννης εγέρθηκε από *τους* νεκρούς 8 και μερικοί ότι φάνηκε
ο Ηλίας, άλλοι πάλι ότι αναστήθηκε κάποιος προφήτης από τους αρχαίους. 9 Είπε τότε *ο*
Ηρώδης: «*Τον* Ιωάννη εγώ *τον* αποκεφάλισα. Ποιος είναι λοιπόν αυτός για τον οποίο
ακούω τέτοια *πράγματα;*» Και ζητούσε να τον δει.

Ο χορτασμός των πέντε χιλιάδων

(Μτ. 14:13-21, Μκ. 6:30-44, Ιν. 6:1-14)

10 Και όταν επέστρεψαν οι απόστολοι, του διηγήθηκαν όσα έκαναν. Και *ο Ιησούς*, αφού
τους παράλαβε, αναχώρησε ιδιαιτέρως σε *μια* πόλη που καλείται Βηθσαϊδά. 11 Αλλά τα
πλήθη, όταν το έμαθαν, τον ακολούθησαν. Και τους δέχτηκε και τους μιλούσε για τη
βασιλεία του Θεού, και γιάτρευε όσους είχαν ανάγκη θεραπείας. 12 Η ημέρα όμως άρχισε
να γέρνει· *τον* πλησίασαν τότε οι δώδεκα και του είπαν: «Απόλυσε το πλήθος, για να
πορευτούν στα γύρω χωριά και στους αγρούς και να έχουν κατάλυμα και να βρουν
τρόφιμα, γιατί εδώ είμαστε σε έρημο τόπο». 13 Είπε τότε προς αυτούς: «Δώστε τους εσείς
να φάνε». Εκείνοι είπαν: «Δεν υπάρχουν σ’ εμάς περισσότερο από πέντε άρτους και δύο
ψάρια, εκτός *κι* αν εμείς πορευτούμε να αγοράσουμε για όλο το λαό τούτο τροφές». 14
Γιατί ήταν περίπου πέντε χιλιάδες άντρες. Είπε τότε προς τους μαθητές του: «*Βάλτε τους* να
κατακλιθούν σε ομάδες περίπου ανά πενήντα». 15 Και έκαναν έτσι και τους *έβαλαν να*
κατακλιθούν όλους. 16 Αφού έλαβε τότε τους πέντε άρτους και τα δύο ψάρια, σήκωσε

πάνω το βλέμμα *του* στον ουρανό και τα ευλόγησε και *τα* κατάκοψε *με τα χέρια* και έδινε
στους μαθητές να *τα* παραθέσουν στο πλήθος. 17 Και έφαγαν και χόρτασαν όλοι, και
σήκωσαν *σε* δώδεκα κοφίνια ό,τι περίσσεψε σ' αυτούς από *τα* κομμάτια.

Η διακήρυξη του Πέτρου για τον Ιησού

(Μτ. 16:13-19, Μκ. 8:27-29)

18 Και συνέβηκε να είναι μαζί του *και* οι μαθητές, ενώ αυτός ήταν μόνος του και
προσευχόταν. Και τους ρώτησε λέγοντας: «Ποιος με λένε τα πλήθη πως είμαι;» 19 Εκείνοι
αποκρίθηκαν και είπαν: «*Ο* Ιωάννης ο Βαπτιστής, και άλλοι *ο* Ηλίας, άλλοι πάλι ότι
αναστήθηκε κάποιος προφήτης από τους αρχαίους». 20 Είπε τότε σ' αυτούς: «Κι εσείς
ποιος λέτε πως είμαι;» *Ο* Πέτρος, λοιπόν, αποκρίθηκε και είπε: «Ο Χριστός του Θεού».

Ο Ιησούς προλέγει το θάνατο και την ανάστασή του

(Μτ. 16:20-28, Μκ. 8:30-9:1)

21 Εκείνος, αφού τους επιτίμησε, παράγγειλε σε κανέναν να μη λένε αυτό 22 και είπε
ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να πάθει πολλά και να αποδοκιμαστεί από τους
πρεσβυτέρους και *τους* αρχιερείς και *τους* γραμματείς και να σκοτωθεί, και την τρίτη
ημέρα να εγερθεί. 23 Έλεγε λοιπόν προς όλους: «Αν κάποιος θέλει να έρχεται πίσω μου, ας
αρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει το σταυρό του κάθε ημέρα και ας με ακολουθεί. 24
Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει. Όποιος όμως χάσει τη ζωή του
εξαιτίας μου, αυτός θα τη σώσει. 25 Γιατί τι ωφελείται ο άνθρωπος αν κερδίσει όλο τον
κόσμο, αλλά χάσει ή ζημιωθεί *τον* εαυτό του; 26 Γιατί όποιος ντραπεί εμένα και τους
δικούς μου λόγους, *γι'* αυτόν θα αισθανθεί ντροπή ο Υιός του ανθρώπου, όταν έρθει μέσα
στη δόξα τη δική του και του Πατέρα *του* και των άγιων αγγέλων. 27 Σας λέω όμως
αληθινά: είναι μερικοί που έχουν σταθεί εδώ οι οποίοι δε θα γευτούν θάνατο, ωσότου δουν
τη βασιλεία του Θεού».

Η μεταμόρφωση του Ιησού

(Μτ. 17:1-8, Μκ. 9:2-8)

28 Και συνέβηκε μετά τα λόγια αυτά *να περάσουν* περίπου οχτώ ημέρες, και *τότε*
παράλαβε *τον* Πέτρο και *τον* Ιωάννη και *τον* Ιάκωβο και ανέβηκε στο όρος για να
προσευχηθεί. 29 Και ενώ αυτός προσευχόταν, έγινε η όψη του προσώπου του διαφορετική
και ο ιματισμός του *έγινε* λευκός και αστραφτερός. 30 Και ιδού, δύο άντρες συνομιλούσαν
με αυτόν, οι οποίοι ήταν *ο* Μωυσής και *ο* Ηλίας, 31 που εμφανίστηκαν με δόξα και
μιλούσαν για την έξοδό του *από τον κόσμο*, την οποία έμελλε να εκπληρώνει στην
Ιερουσαλήμ. 32 Αλλά ο Πέτρος και όσοι *ήταν* μαζί του, κοιμούνταν με βαρύ ύπνο. Όταν
όμως ξύπνησαν εντελώς, είδαν τη δόξα του και τους δύο άντρες που είχαν σταθεί μαζί του.
33 Και συνέβηκε, καθώς αυτοί χωρίζονταν από αυτόν, να πει ο Πέτρος προς τον Ιησού:
«Επιστάτη, είναι καλό για μας εδώ να είμαστε· ας κάνουμε λοιπόν τρεις σκηνές, μία για
σένα και μία για *το* Μωυσή και μία για *τον* Ηλία» – μην ξέροντας τι λέει. 34 Ενώ λοιπόν
έλεγε αυτά, έγινε νεφέλη και τους επισκίαζε. Φοβήθηκαν, τότε, καθώς εισήλθαν στη

νεφέλη. 35 Και *μια* φωνή έγινε από τη νεφέλη που έλεγε: αυτός είναι ο Υιός μου ο
εκλεγμένος, αυτόν να ακούτε». 36 Και καθώς έγινε η φωνή, βρέθηκε *ο* Ιησούς μόνος. Και
αυτοί σώπασαν και σε κανέναν δεν ανάγγειλαν εκείνες τις ημέρες τίποτα απ’ όσα είχαν δει.

Η θεραπεία του παιδιού με το ακάθαρτο πνεύμα

(Μτ. 17:14-18, Μκ. 9:14-27)

37 Συνέβηκε, τότε, την επόμενη ημέρα, όταν αυτοί κατέβηκαν από το όρος, να τον
συναντήσει πολύ πλήθος. 38 Και ιδού, *ένας* άντρας από το πλήθος φώναξε λέγοντας:
«Δάσκαλε, σε παρακαλώ να επιβλέψεις στο γιο μου, γιατί μού είναι μονογενής. 39 Και
ιδού, *ένα* πνεύμα τον καταλαμβάνει και ξαφνικά κράζει και τον σπαράζει με αφρό και
αποχωρεί με δυσκολία από αυτόν, αφού τον συντρίβει. 40 Και παρακάλεσα τους μαθητές
σου να το βγάλουν, αλλά δεν μπόρεσαν». 41 Ο Ιησούς, τότε, αποκρίθηκε και είπε: «Ω
γενιά άπιστη και διεστραμμένη, ως πότε θα είμαι κοντά σας και θα σας ανέχομαι; Οδήγησε
προς *τα* εδώ το γιο σου». 42 Και ενώ αυτός πλησίαζε ακόμη, τον έριξε κάτω το δαιμόνιο
και *τον* σπάραξε δυνατά. Επιτίμησε τότε ο Ιησούς το πνεύμα το ακάθαρτο και γιάτρεψε το
παιδί και το απόδωσε στον πατέρα του. 43 Και εκπλήσσονταν όλοι για τη μεγαλειότητα
του Θεού.

Ο Ιησούς προλέγει ξανά το θάνατο και την ανάστασή του

(Μτ. 17:22-23, Μκ. 9:30-32)

Ενώ λοιπόν όλοι θαύμαζαν για όλα όσα έκανε, είπε προς τους μαθητές του: 44 «Βάλτε
εσείς στ’ αυτιά σας τα λόγια αυτά: πράγματι, ο Υιός του ανθρώπου μέλλει να παραδίνεται
σε χέρια ανθρώπων». 45 Εκείνοι δεν καταλάβαιναν αυτόν το λόγο και ήταν καλυμμένος γι’
αυτούς, για να μην τον κατανοήσουν. Και φοβούνταν να τον ρωτήσουν για το λόγο αυτό.

Ποιος είναι ο μεγαλύτερος

(Μτ. 18:1-5, Μκ. 9:33-37)

46 Εισήλθε κάποτε *μια* σκέψη σ’ αυτούς, για το ποιος από αυτούς μπορεί να είναι
μεγαλύτερος. 47 Ο Ιησούς, τότε, επειδή ήξερε το διαλογισμό της καρδιάς τους, αφού πήρε
ένα παιδί, το έστησε δίπλα του 48 και τους είπε: «Όποιος δεχτεί τούτο το παιδί στο όνομά
μου δέχεται εμένα. Και όποιος δεχτεί εμένα δέχεται αυτόν που με απέστειλε. Γιατί όποιος
είναι μικρότερος μεταξύ όλων σας, αυτός είναι μεγάλος».

«Όποιος δεν είναι εναντίον σας είναι με το μέρος σας»

(Μκ. 9:38-40)

49 Αποκρίθηκε τότε *ο* Ιωάννης και *του* είπε: «Επιστάτη, είδαμε κάποιον να βγάζει
δαιμόνια στο όνομά σου και τον εμποδίζαμε, γιατί δεν ακολουθεί μαζί μας». 50 Είπε όμως
προς αυτόν ο Ιησούς: «Μην *τον* εμποδίζετε· επειδή όποιος δεν είναι εναντίον σας είναι με
το μέρος σας».

Οι αφιλόξενοι Σαμαρείτες

51 Συνέβηκε λοιπόν, ενώ συμπληρώνονταν οι ημέρες της αναλήψεώς του, τότε αυτός να
πάρει τη σταθερή απόφαση να πορευτεί στην Ιερουσαλήμ. 52 Και απέστειλε
αγγελιοφόρους πριν από *το* πρόσωπό του. Και *αυτοί* πορεύτηκαν και εισήλθαν σ' *ένα*
χωριό Σαμαρειτών, ώστε να του ετοιμάσουν *κατάλυμα*. 53 Αλλά δεν τον δέχτηκαν, γιατί το
πρόσωπό του πορευόταν στην Ιερουσαλήμ. 54 Όταν *το* είδαν τότε οι μαθητές Ιάκωβος και
Ιωάννης, είπαν: «Κύριε, θέλεις να πούμε να κατεβεί φωτιά από τον ουρανό και να τους
αφανίσει [όπως και *ο* Ηλίας έκανε];» 55 Στράφηκε τότε και τους επιτίμησε [και είπε: «Δεν
ξέρετε ποιανού πνεύματος είστε εσείς. 56 Γιατί ο Υιός του ανθρώπου δεν ήρθε, για να
καταστρέψει ψυχές ανθρώπων, αλλά για να σώσει»]. Και πορεύτηκαν σε άλλο χωριό.

Προϋποθέσεις της μαθητείας

(Μτ. 8:19-22)

57 Και ενώ αυτοί βάδιζαν στο δρόμο, είπε κάποιος προς αυτόν: «Θα σε ακολουθήσω
όπου *κι* αν πηγαίνεις». 58 Και ο Ιησούς του είπε: «Οι αλεπούδες έχουν φωλιές και τα
πετεινά του ουρανού προσωρινές κατοικίες, αλλά ο Υιός του ανθρώπου δεν έχει πού να
γείρει το κεφάλι *του*». 59 Είπε πάλι προς άλλον: «Ακολούθα με». Εκείνος απάντησε:
«Κύριε, επίτρεψέ μου να πάω πρώτα να θάψω τον πατέρα μου». 60 Του είπε τότε: «Άφησε
τους νεκρούς να θάψουν τους δικούς τους νεκρούς, εσύ όμως να πας και να αναγγέλλεις τη
βασιλεία του Θεού». 61 Είπε πάλι και άλλος: «Θα σε ακολουθήσω, Κύριε· αλλά πρώτα
επίτρεψέ μου να αποχαιρετήσω αυτούς που *είναι* στον οίκο μου». 62 Είπε όμως προς αυτόν
ο Ιησούς: «Κανείς που έβαλε το χέρι πάνω σε άροτρο και βλέπει προς τα πίσω δεν είναι
κατάλληλος για τη βασιλεία του Θεού».

Η αποστολή των εβδομήντα [δύο]

10

ΛΟΥΚΑΣ 10

Μετά λοιπόν από αυτά, ο Κύριος ανάδειξε άλλους εβδομήντα [δύο], και τους απέστειλε
ανά δύο-δύο μπροστά από *το* πρόσωπό του σε κάθε πόλη και τόπο όπου έμελλε αυτός να
έρχεται. 2 Έλεγε τότε προς αυτούς: «Αφενός ο θερισμός *είναι* πολύς, αφετέρου οι εργάτες
λίγοι. Δεηθείτε, λοιπόν, στον Κύριο του θερισμού, για να βγάλει εργάτες στο θερισμό του.
3 Πηγαίνετε· ιδού, σας αποστέλλω σαν αρνιά στο μέσο λύκων. 4 Μη βαστάτε πορτοφόλι,
μήτε σακίδιο, μήτε υποδήματα, και κανέναν μη χαιρετήσετε στο δρόμο. 5 Και σ' όποια
οικία εισέλθετε, πρώτα λέτε: "Ειρήνη στον οίκο τούτο". 6 Και αν εκεί είναι γιος ειρήνης,
θα επαναπαυτεί πάνω του η ειρήνη σας. Ειδεμή, βέβαια, πάνω σας θα ξαναγυρίσει. 7 Σ'
αυτή λοιπόν την οικία μένετε τρώγοντας και πίνοντας τα *φαγητά* από αυτούς· γιατί ο
εργάτης *είναι* άξιος του μισθού του. Μην πηγαίνετε από οικία σε οικία. 8 Και σ' όποια
πόλη εισέρχεστε και σας δέχονται, τρώτε αυτά που σας παραθέτουν 9 και θεραπεύετε τους
ασθενείς μέσα σ' αυτήν και να τους λέτε: "Έχει πλησιάσει σ' εσάς η βασιλεία του Θεού".
10 Αλλά σ' όποια πόλη εισέλθετε και δε σας δέχονται, αφού εξέλθετε στις πλατείες της,
πείτε: 11 "Και τη σκόνη που μας κολλήθηκε από την πόλη σας στα πόδια την τινάζουμε σ'
εσάς. Όμως αυτό να γνωρίζετε: ότι έχει πλησιάσει η βασιλεία του Θεού". 12 Σας λέω ότι

για *τα* Σόδομα κατά την ημέρα εκείνη *της κρίσης* θα υπάρχει περισσότερη ανεκτικότητα παρά για την πόλη εκείνη».

Αλίμονο στις αμετανόητες πόλεις

(Μτ. 11:20-24)

13 «Αλίμονο σ' εσένα, Χοραζίν· αλίμονο σ' εσένα, Βηθσαϊδά. Γιατί αν μέσα στην Τύρο και στη Σιδώνα γίνονταν οι *θαυματουργικές* δυνάμεις που έγιναν σ' εσάς, θα είχαν μετανοήσει από πολύ καιρό καθισμένοι με σάκο και στάχτη.
14 Όμως για *την* Τύρο και *για τη* Σιδώνα θα υπάρχει περισσότερη ανεκτικότητα κατά την κρίση παρά για σας.
15 Κι εσύ Καπερναούμ,

μήπως ως *τον* ουρανό θα υψωθείς;
Ως τον άδη θα κατεβείς!

16 Όποιος ακούει εσάς ακούει εμένα· και όποιος απορρίπτει εσάς απορρίπτει εμένα. Και όποιος απορρίπτει εμένα, απορρίπτει αυτόν που με απέστειλε».

Η επιστροφή των εβδομήντα [δύο]

17 Επέστρεψαν, λοιπόν, οι εβδομήντα [δύο] με χαρά, λέγοντας: «Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται σ' εμάς στο όνομά σου».
18 Είπε τότε σ' αυτούς: «Έβλεπα το Σατανά που έπεσε σαν αστραπή από τον ουρανό.
19 Ιδού, σας έχω δώσει την εξουσία να πατάτε πάνω σε φίδια και σε σκορπιούς, και πάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού, και τίποτα δε θα σας βλάψει.
20 Όμως γι' αυτό να μη χαίρετε, επειδή τα πνεύματα σας υποτάσσονται, αλλά να χαίρετε επειδή τα ονόματά σας έχουν εγγραφεί στους ουρανούς».

Η αγαλλίαση του Ιησού

(Μτ. 11:25-27, 13:16-17)

21 Αυτήν την ώρα *ο Ιησούς* αγαλλίασε στο Πνεύμα το Άγιο και είπε: «Ομολογώ *τη δόξα* σου, Πατέρα, Κύριε του ουρανού και της γης, γιατί απέκρυψες αυτά από σοφούς και συνετούς και τα αποκάλυψες σε νήπια. Ναι, Πατέρα, γιατί έτσι ευαρεστήθηκες.
22 Όλα μου παραδόθηκαν από τον Πατέρα μου, και κανείς δε γνωρίζει ποιος είναι ο Υιός παρά *μόνο* ο Πατέρας, και ποιος είναι ο Πατέρας παρά *μόνο* ο Υιός και αυτός στον οποίο θέλει ο Υιός να *τον* αποκαλύψει».
23 Και αφού στράφηκε προς τους μαθητές *του* ιδιαιτέρως, είπε: «Μακάριοι οι οφθαλμοί που βλέπουν αυτά που βλέπετε.
24 Γιατί σας λέω ότι πολλοί προφήτες και βασιλιάδες θέλησαν να δουν αυτά που εσείς βλέπετε, αλλά δεν *τα* είδαν· και να ακούσουν αυτά που ακούτε, αλλά δεν *τα* άκουσαν».

Ο καλός Σαμαρείτης

25 Και ιδού, κάποιος νομικός σηκώθηκε, για να τον πειράζει, λέγοντας: «Δάσκαλε, τι να κάνω για να κληρονομήσω αιώνια ζωή;»
26 Εκείνος είπε προς αυτόν: «Μέσα στο νόμο τι είναι γραμμένο; Πώς διαβάζεις;»
27 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: «**Να αγαπήσεις Κύριο το Θεό σου με όλη την καρδιά σου και με όλη την ψυχή σου και με όλη την ισχύ σου** και με όλη τη διάνοιά σου, και **τον πλησίον σου σαν** *τον* **εαυτό σου**».
28 Του είπε τότε: «Ορθά αποκρίθηκες· αυτό κάνε και θα ζήσεις».
29 Εκείνος, θέλοντας να δικαιώσει *τον*

εαυτό του, είπε προς τον Ιησού: «Και ποιος είναι πλησίον μου;» 30 Έλαβε το λόγο ο
Ιησούς και είπε: «Κάποιος άνθρωπος κατέβαινε από *την* Ιερουσαλήμ στην Ιεριχώ και
περιέπεσε σε ληστές, οι οποίοι και τον έγδυσαν και *τον* πλήγωσαν και έφυγαν, αφού *τον*
άφησαν μισοπεθαμένο. 31 Κατά σύμπτωση, τότε, κάποιος ιερέας κατέβαινε στην οδό
εκείνη, αλλά, όταν τον είδε, πέρασε απέναντι. 32 Όμοια τότε κι *ένας* Λευίτης, όταν ήρθε
στον τόπο *εκείνο* και είδε, πέρασε απέναντι. 33 Κάποιος όμως Σαμαρείτης που
οδοιπορούσε ήρθε προς αυτόν και, όταν *τον* είδε, *τον* σπλαχνίστηκε. 34 Και αφού *τον*
πλησίασε, περιέδεσε τα τραύματά του, χύνοντας πάνω *τους* λάδι και κρασί και, αφού τον
ανέβασε πάνω στο δικό του ζώο, τον έφερε σε πανδοχείο και τον φρόντισε. 35 Και την
αυριανή *ημέρα* έβγαλε και έδωσε δύο δηνάρια στον πανδοχέα και *του* είπε: "Φρόντισέ τον,
και ό,τι δαπανήσεις επιπλέον, εγώ, μόλις ξανάρθω, θα σου *το* αποδώσω". 36 Ποιος από
αυτούς τους τρεις νομίζεις ότι έχει γίνει πλησίον σ' αυτόν που έπεσε μέσα στους ληστές;»
37 Αυτός είπε: «Εκείνος που έκανε το έλεος σ' αυτόν». Του είπε τότε ο Ιησούς: «Πήγαινε
και κάνε κι εσύ ομοίως».

Επίσκεψη στην οικία της Μάρθας και της Μαρίας

38 Καθώς λοιπόν αυτοί προχωρούσαν, αυτός εισήλθε σε κάποιο χωριό. Κάποια γυναίκα,
τότε, με *το* όνομα Μάρθα, τον υποδέχτηκε. 39 Και αυτή είχε *μια* αδελφή που την καλούσαν
Μαριάμ, η οποία και κάθισε κοντά στα πόδια του Κυρίου και άκουγε το λόγο του. 40 Αλλά
η Μάρθα ήταν απασχολημένη με πολλή διακονία. Στάθηκε τότε από πάνω και είπε:
«Κύριε, δε σε μέλει που η αδελφή μου με εγκατέλειψε μόνη να διακονώ; Πες της λοιπόν να
με βοηθήσει». 41 Αποκρίθηκε τότε ο Κύριος και της είπε: «Μάρθα, Μάρθα, μεριμνάς και
θορυβείσαι για πολλά, 42 ενώ για ένα *πράγμα* υπάρχει ανάγκη. *Η* Μαριάμ, πράγματι,
διάλεξε την αγαθή μερίδα, που δε θα της αφαιρεθεί».

Διδασκαλία για την προσευχή

(Μτ. 6:9-15, 7:7-11)

11

ΛΟΥΚΑΣ 11

Και συνέβηκε, ενώ προσευχόταν σε κάποιον τόπο, μόλις έπαψε, να πει κάποιος από
τους μαθητές του προς αυτόν: «Κύριε, δίδαξέ μας να προσευχόμαστε, καθώς και *ο* Ιωάννης
δίδαξε στους μαθητές του». 2 Τους είπε τότε: «Όταν προσεύχεστε, λέγετε:

"Πατέρα, ας αγιαστεί το όνομά σου·
ας έρθει η βασιλεία σου.
3 Τον άρτο μας της ερχόμενης ημέρας
δίνε μας κάθε ημέρα.
4 Και άφησε από εμάς τις αμαρτίες μας,
γιατί και *εμείς οι* ίδιοι αφήνουμε
από καθέναν που μας οφείλει.
Και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό"».

5 Και είπε προς αυτούς: «Ποιος από εσάς θα έχει *ένα* φίλο και *αν* θα πορευτεί προς
αυτόν μεσάνυχτα και του πει: "Φίλε, δάνεισέ μου τρεις άρτους, 6 επειδή *ένας* φίλος μου

παρουσιάστηκε από *το* δρόμο προς εμένα και δεν έχω τι να του παραθέσω *για φαγητό*”, 7
τότε εκείνος από μέσα *θα* αποκριθεί και *θα του* πει: “Μη με ενοχλείς. Ήδη η θύρα είναι
κλεισμένη και τα παιδιά μου μαζί μου είναι στο κρεβάτι. Δε δύναμαι να σηκωθώ και να
σου δώσω”. 8 Σας λέω, αν και δεν του δώσει, αφού σηκωθεί, επειδή είναι φίλος του,
βεβαίως *όμως* για την αναίδειά του *θα* σηκωθεί και θα του δώσει όσα χρειάζεται. 9 Κι εγώ
σας λέω: ζητάτε και θα σας δοθεί, ερευνάτε και θα βρείτε, κρούετε και θα σας ανοιχτεί. 10
Γιατί καθένας που ζητά λαβαίνει και όποιος ερευνά βρίσκει και σ’ όποιον κρούει θα *του*
ανοιχτεί. 11 Και σε ποιον από εσάς ο γιος θα ζητήσει από τον πατέρα *του* ψάρι, και αντί
για ψάρι θα του δώσει φίδι; 12 Ή και *αν* ζητήσει αυγό, θα του δώσει σκορπιό; 13 Αν
λοιπόν εσείς που είστε κακοί, ξέρετε να δίνετε στα παιδιά σας δοσίματα αγαθά, πόσο
μάλλον ο Πατέρας που *είναι* από *τον* ουρανό θα δώσει Πνεύμα Άγιο σε όσους του ζητούν!»

Ο Ιησούς και ο Βεελζεβούλ

(Μτ. 12:22-30, Μκ. 3:20-27)

14 Και *κάποτε* έβγαζε ένα δαιμόνιο· και αυτό ήταν κωφάλαλο. Συνέβηκε, λοιπόν, όταν
εξήλθε το δαιμόνιο, να μιλήσει ο κωφάλαλος και θαύμασαν τα πλήθη. 15 Αλλά μερικοί
από αυτούς είπαν: «Μέσω *του* Βεελζεβούλ, του άρχοντα των δαιμονίων, βγάζει τα
δαιμόνια». 16 Και άλλοι, για να *τον* πειράζουν, ζητούσαν από αυτόν *κάποιο* σημείο από
τον ουρανό. 17 Αυτός, όμως, επειδή ήξερε τα διανοήματά τους, τους είπε: «Κάθε βασιλεία,
όταν διαμεριστεί κατά *του* εαυτού της, ερημώνεται· και πέφτει *ο* οίκος *που στρέφεται* κατά
του εαυτού του. 18 Αν λοιπόν και ο Σατανάς διαμερίστηκε κατά *του* εαυτού του, πώς θα
σταθεί ή βασιλεία του; Γιατί λέτε ότι μέσω *του* Βεελζεβούλ βγάζω τα δαιμόνια. 19 Και αν
εγώ μέσω *του* Βεελζεβούλ βγάζω τα δαιμόνια, οι *πνευματικοί* γιοι σας μέσω ποιανού *τα*
βγάζουν; Γι’ αυτό, αυτοί θα είναι κριτές σας. 20 Αν όμως με δάχτυλο Θεού εγώ βγάζω τα
δαιμόνια, άρα έφτασε σ’ εσάς η βασιλεία του Θεού. 21 Όταν ο ισχυρός *άντρας* φυλάει τη
δική του αυλή πλήρως οπλισμένος, είναι σε ειρήνη τα υπάρχοντά του. 22 Όταν όμως *ένας*
ισχυρότερος από αυτόν επέλθει και τον νικήσει, αφαιρεί την πανοπλία του πάνω στην
οποία είχε πεποίθηση και διαμοιράζει τα λάφυρά του. 23 Όποιος δεν είναι μαζί μου είναι
εναντίον μου, και όποιος δε συνάζει μαζί μου σκορπίζει».

Η επιστροφή του ακάθαρτου πνεύματος

(Μτ. 12:43-45)

24 «Όταν το ακάθαρτο πνεύμα εξέλθει από τον άνθρωπο, περνά μέσα από άνυδρους
τόπους ζητώντας ανάπαυση, αλλά δε βρίσκει. Τότε λέει: “Θα επιστρέψω στον οίκο μου απ’
όπου εξήλθα”. 25 Και όταν έρθει, *τον* βρίσκει σκουπισμένο και κοσμημένο. 26 Τότε
πορεύεται και παραλαβαίνει άλλα εφτά πνεύματα χειρότερα από *τον* εαυτό του και, αφού
εισέλθουν, κατοικούν εκεί. Και γίνεται η τελευταία *κατάσταση* εκείνου του ανθρώπου
χειρότερη από την πρώτη».

Η αληθινή μακαριότητα

27 Συνέβηκε, λοιπόν, ενώ αυτός έλεγε αυτά, να υψώσει τη φωνή *της* κάποια γυναίκα
από το πλήθος και του είπε: «Μακάρια η κοιλιά που σε βάσταξε και *οι* μαστοί που

θήλασες». 28 Και αυτός είπε: «Βεβαίως, αλλά μάλλον *είναι* μακάριοι εκείνοι που ακούν το
λόγο του Θεού και *τον* φυλάγουν».

Ζητούν σημείο

(Μτ. 12:38-42, Μκ. 8:12)

29 Και όταν τα πλήθη συναθροίζονταν, άρχισε να λέει: «Η γενιά αυτή είναι γενιά κακή·
σημείο ζητά, αλλά σημείο δε θα της δοθεί παρά *μόνο* το σημείο *του* Ιωνά. 30 Γιατί καθώς *ο*
Ιωνάς έγινε σημείο για τους Νινευίτες, έτσι θα είναι και ο Υιός του ανθρώπου για τη γενιά
αυτή. 31 *Η* βασίλισσα *του* νότου θα εγερθεί κατά την κρίση μαζί με τους άντρες αυτής της
γενιάς και θα τους κατακρίνει, γιατί ήρθε από τα πέρατα της γης, για να ακούσει τη σοφία
του Σολομώντα, και ιδού, περισσότερο *του* Σολομώντα *είναι* εδώ. 32 Άντρες Νινευίτες θα
αναστηθούν κατά την κρίση μαζί με αυτήν τη γενιά και θα την κατακρίνουν. Γιατί
μετανόησαν στο κήρυγμα *του* Ιωνά, και ιδού, περισσότερο *του* Ιωνά *είναι* εδώ».

Το φως του σώματος

(Μτ. 5:15, 6:22-23, Μκ. 4:21)

33 «Κανείς, όταν ανάψει λύχνο, δεν *τον* θέτει σε κρύπτη ούτε κάτω από το μόδι, αλλά
πάνω στο λυχνοστάτη, για να βλέπουν το φως εκείνοι που μπαίνουν. 34 Ο λύχνος του
σώματος είναι ο οφθαλμός σου. Όταν ο οφθαλμός σου είναι γενναιόδωρος, τότε όλο το
σώμα σου είναι φωτεινό· όταν όμως είναι φιλάργυρος, τότε το σώμα σου *είναι* σκοτεινό.
35 Πρόσεχε, λοιπόν, να μην είναι σκοτάδι το φως που *βρίσκεται* μέσα σου. 36 Αν λοιπόν
το σώμα σου *είναι* όλο φωτεινό, μην έχοντας κάποιο μέρος σκοτεινό, θα είναι φωτεινό όλο
όπως όταν σε φωτίζει ο λύχνος με τη λάμψη *του*».

Ο Ιησούς κατακρίνει τους Φαρισαίους και τους νομικούς

(Μτ. 23:1-36, Μκ. 12:38-40, Λκ. 20:45-47)

37 Μόλις τότε μίλησε, τον παρακαλεί *ένας* Φαρισαίος να γευματίσει μαζί του. Και όταν
εισήλθε, κάθισε, *για να φάει*. 38 Ο Φαρισαίος, τότε, όταν *το* είδε, θαύμασε, γιατί πρώτα δεν
πλύθηκε πριν από το γεύμα. 39 Είπε λοιπόν ο Κύριος προς αυτόν: «Τώρα εσείς οι
Φαρισαίοι καθαρίζετε το απέξω του ποτηριού και του πιάτου, αλλά το από μέσα σας είναι
γεμάτο αρπαγή και κακία. 40 Άφρονες, εκείνος που έκανε το απέξω δεν έκανε και το από
μέσα; 41 Όμως, όσα είναι μέσα δώστε *τα* ελεημοσύνη, και ιδού, όλα *θα* είναι καθαρά σ'
εσάς. 42 Αλλά αλίμονο σ' εσάς τους Φαρισαίους, γιατί αποδεκατίζετε το δυόσμο και το
πήγανο και κάθε λάχανο, και παρέρχεστε τη *δίκαιη* κρίση και την αγάπη του Θεού. Αυτά
λοιπόν έπρεπε να κάνετε, κι εκείνα να μην *τα* παραμελείτε. 43 Αλίμονο σ' εσάς τους
Φαρισαίους, γιατί αγαπάτε την πρωτοκαθεδρία στις συναγωγές και τους χαιρετισμούς στις
αγορές. 44 Αλίμονο σ' εσάς, γιατί είστε σαν τα μνήματα τα αφανέρωτα, και οι άνθρωποι
που περπατούν επάνω *τους* δεν *το* ξέρουν».

45 Αποκρίθηκε τότε κάποιος από τους νομικούς και του λέει: «Δάσκαλε, λέγοντας αυτά,
βρίζεις κι εμάς». 46 Εκείνος είπε: «Και σ' εσάς τους νομικούς αλίμονο, γιατί φορτώνετε
τους ανθρώπους με φορτία δυσβάστακτα, και οι ίδιοι *ούτε* με ένα από τα δάχτυλά σας δεν

αγγίζετε τα φορτία. 47 Αλίμονο σ’ εσάς, γιατί οικοδομείτε τα μνήματα των προφητών, ενώ
οι πατέρες σας τους σκότωσαν. 48 Άρα είστε μάρτυρες και συμφωνείτε με τα έργα των
πατέρων σας, γιατί αφενός αυτοί τους σκότωσαν, αφετέρου εσείς οικοδομείτε. 49 Γι’ αυτό
και η σοφία του Θεού είπε: “Θα αποστείλω σ’ αυτούς προφήτες και αποστόλους, και από
αυτούς *μερικούς* θα σκοτώσουν και θα καταδιώξουν”, 50 για να ζητηθεί το αίμα όλων των
προφητών που έχει χυθεί από *την αρχή της* δημιουργίας *του* κόσμου, από τη γενιά αυτή: 51
από *το* αίμα *του* Άβελ ως *το* αίμα *του* Ζαχαρία, που σκοτώθηκε μεταξύ του θυσιαστηρίου
και του οίκου *του Θεού*. Ναι, σας λέω, θα ζητηθεί από τη γενιά αυτή. 52 Αλίμονο σ’ εσάς
τους νομικούς, γιατί αφαιρέσατε το κλειδί της γνώσης. *Οι* ίδιοι δεν εισήλθατε και εκείνους
που *θέλουν* να εισέλθουν *τους* εμποδίσατε». 53 Και όταν αυτός εξήλθε από εκεί, άρχισαν οι
γραμματείς και οι Φαρισαίοι να τον πιέζουν φοβερά και να του ζητούν να απαντήσει
πρόχειρα για πολλά *πράγματα*, 54 ενεδρεύοντάς τον, για να αρπάξουν κάτι από το στόμα
του.

Προειδοποίηση εναντίον της υποκρισίας

12

ΛΟΥΚΑΣ 12

Στο μεταξύ, αφού συνάχτηκαν στο ίδιο μέρος οι μυριάδες του πλήθους, ώστε να
καταπατούν ο ένας τον άλλο, άρχισε να λέει πρώτα προς τους μαθητές του: «Προσέχετε
τους εαυτούς σας από το προζύμι των Φαρισαίων, που είναι υποκρισία. 2 Κανένα λοιπόν
συγκαλυμμένο δεν υπάρχει που δε θα αποκαλυφτεί και κρυφό που δε θα γνωριστεί. 3
Συνεπώς, όσα είπατε στο σκοτάδι θα ακουστούν στο φως, και ό,τι μιλήσατε στο αυτί μέσα
στα απόμερα δωμάτια θα κηρυχτεί επάνω από τα δώματα».

«Ποιον να φοβάστε»

(Μτ. 10:28-31)

4 «Λέω λοιπόν σ’ εσάς τους φίλους μου: μη φοβηθείτε από αυτούς που σκοτώνουν το
σώμα και μετά από αυτά δεν έχουν κάτι περισσότερο να κάνουν. 5 Αλλά θα σας υποδείξω
ποιον να φοβηθείτε: να φοβηθείτε αυτόν που μετά τη θανάτωση έχει εξουσία να *σας* ρίξει
στη γέεννα. Ναι, σας λέω, αυτόν να φοβηθείτε. 6 Πέντε σπουργίτια δεν πουλιούνται για
δύο δραχμές; Και *όμως* ένα από αυτά δεν είναι λησμονημένο μπροστά στο Θεό. 7 Αλλά
και οι τρίχες της κεφαλής σας έχουν όλες αριθμηθεί. Μη φοβάστε· από πολλά σπουργίτια
διαφέρετε».

Να ομολογούμε το Χριστό στους ανθρώπους

(Μτ. 10:32-33, 12:32, 10:19-20)

8 «Λέω λοιπόν σ’ εσάς: καθέναν που *με* ομολογήσει *ζώντας* μέσα σ’ εμένα μπροστά
στους ανθρώπους, και ο Υιός του ανθρώπου θα *τον* ομολογήσει *ζώντας* μέσα σ’ αυτόν
μπροστά στους αγγέλους του Θεού. 9 Αυτόν όμως που με αρνηθεί μπροστά στους
ανθρώπους θα τον απαρνηθώ μπροστά στους αγγέλους του Θεού. 10 Και σε καθέναν που
θα πει λόγο *ενάντια* στον Υιό του ανθρώπου θα του αφεθεί. Σ’ εκείνον όμως που

βλαστήμησε *ενάντια* στο Άγιο Πνεύμα δεν θα *του* αφεθεί. 11 Όταν λοιπόν σας φέρουν
μέσα στις συναγωγές και *απέναντι* στις αρχές και στις εξουσίες, μη μεριμνήσετε πώς ή τι
θα απολογηθείτε ή τι θα πείτε. 12 Γιατί το Άγιο Πνεύμα θα σας διδάξει αυτήν την ώρα όσα
πρέπει να πείτε».

Η παραβολή του άφρονα πλουσίου

13 Είπε τότε κάποιος από το πλήθος σ' αυτόν: «Δάσκαλε, πες στον αδελφό μου να
μοιράσει μαζί μου την κληρονομιά». 14 Εκείνος του είπε: «Άνθρωπε, ποιος με κατάστησε
κριτή ή διαμεριστή επάνω σας;» 15 Και είπε προς αυτούς: «Προσέχετε και φυλάγεστε από
κάθε πλεονεξία, γιατί, όταν έχει κάποιος περίσσια, η ζωή του δεν προέρχεται από τα
υπάρχοντά του». 16 Είπε μάλιστα *μια* παραβολή προς αυτούς, λέγοντας: «Κάποιου
πλούσιου ανθρώπου κάρπισαν τα χωράφια με ευφορία. 17 Και διαλογιζόταν μέσα του,
λέγοντας: "Τι να κάνω, επειδή δεν έχω πού να συνάξω τους καρπούς μου"; 18 Και είπε:
"Αυτό θα κάνω: θα γκρεμίσω τις αποθήκες μου και θα οικοδομήσω μεγαλύτερες και θα
συνάξω εκεί όλο το σιτάρι και τα αγαθά μου, 19 και θα πω στην ψυχή μου: ' Ψυχή, έχεις
πολλά αγαθά που κείτονται για έτη πολλά· αναπαύου, φάγε, πιες, ευφραίνου'." 20 Είπε
τότε σ' αυτόν ο Θεός: "Άφρονα, αυτήν τη νύκτα απαιτούν την ψυχή σου από εσένα· και
αυτά που ετοίμασες ποιανού θα είναι"; 21 Έτσι *γίνεται* σ' όποιον θησαυρίζει για *τον* εαυτό
του και δεν πλουτίζει για *το* Θεό».

Μέριμνες και άγχος

(Μτ. 6:25-34, 19-21)

22 Είπε λοιπόν προς τους μαθητές του: «Γι' αυτό σας λέω: μη μεριμνάτε για τη ζωή *σας*
τι *θα* φάτε, μήτε για το σώμα *σας* τι *θα* ντυθείτε. 23 Γιατί η ζωή είναι πιο πολύ από την
τροφή και το σώμα από το ένδυμα. 24 Παρατηρήστε τους κόρακες, γιατί δε σπέρνουν ούτε
θερίζουν, οι οποίοι δεν έχουν κελάρι ούτε αποθήκη, και *όμως* ο Θεός τούς τρέφει. Πόσο
περισσότερο εσείς διαφέρετε από τα πετεινά! 25 Και ποιος από εσάς μεριμνώντας δύναται
στο ανάστημά του να προσθέσει *έναν* πήχη; 26 Αν λοιπόν ούτε *το* ελάχιστο δε δύναστε, για
τα υπόλοιπα τι μεριμνάτε; 27 Παρατηρήστε τα κρίνα πώς αυξάνουν: δεν κοπιάζουν ούτε
γνέθουν. Σας λέω, όμως, ούτε *ο* Σολομώντας με όλη τη δόξα του δεν ντύθηκε όπως ένα
από αυτά. 28 Αν λοιπόν το χορτάρι, που είναι σήμερα στον αγρό και αύριο ρίχνεται στο
φούρνο, ο Θεός έτσι *το* ντύνει, πόσο περισσότερο *θα ντύσει* εσάς ολιγόπιστοι! 29 Και εσείς
μη ζητάτε τι *θα* φάτε και τι *θα* πιείτε και μην είστε μετέωροι *από ανησυχία*. 30 Γιατί όλα
αυτά, *τα* επιζητούν τα έθνη του κόσμου· αλλά ο δικός σας Πατέρας ξέρει ότι έχετε ανάγκη
από αυτά. 31 Όμως, ζητάτε τη βασιλεία του και αυτά θα προστεθούν σ' εσάς. 32 Μη
φοβάσαι, μικρό ποίμνιο, γιατί ευαρεστήθηκε ο Πατέρας σας να δώσει σ' εσάς τη βασιλεία.
33 Πουλήστε τα υπάρχοντά σας και δώστε *τα* ελεημοσύνη. Κάντε στους εαυτούς σας
πορτοφόλια που δεν παλιώνουν, θησαυρό ανεξάντλητο στους ουρανούς, όπου κλέφτης δεν
τον πλησιάζει ούτε σκόρος *τον* φθείρει. 34 Γιατί όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί και θα
είναι η καρδιά σας».

Άγρυπνοι υπηρέτες

(Μτ. 24:45-51)

35 «Ας είναι η μέση σας περιζωσμένη και οι λύχνοι σας να καίνε. 36 Και εσείς *να είστε*
όμοιοι με ανθρώπους που περιμένουν το δικό τους κύριο πότε *αυτός* θα γυρίσει από τους
γάμους, ώστε, όταν έρθει και κρούσει, αμέσως να του ανοίξουν. 37 Μακάριοι οι δούλοι
εκείνοι, τους οποίους, όταν έρθει ο κύριος, θα *τους* βρει να αγρυπνούν. Αλήθεια σας λέω
ότι θα περιζωστεί *την ποδιά του* και θα τους καθίσει *στο τραπέζι* και, αφού έρθει κοντά
τους, θα τους διακονήσει. 38 Κι αν στη δεύτερη κι αν στην τρίτη φρουρά *της νύχτας* έρθει
και *τους* βρει έτσι, εκείνοι είναι μακάριοι. 39 Και ας γνωρίζετε αυτό: ότι αν ήξερε ο
οικοδεσπότης ποια ώρα έρχεται ο κλέφτης, δε θα άφηνε να διαρρήξουν τον οίκο του. 40 Κι
εσείς να είστε έτοιμοι, γιατί την ώρα που δε νομίζετε έρχεται ο Υιός του ανθρώπου».

41 Είπε τότε ο Πέτρος: «Κύριε, προς εμάς λες αυτήν την παραβολή ή και προς όλους;»
42 Και είπε ο Κύριος: «Ποιος άραγε είναι ο πιστός οικονόμος, ο φρόνιμος, τον οποίο θα
καταστήσει ο κύριος *επιστάτη* πάνω στο υπηρετικό προσωπικό του, για να *τους* δίνει στον
κατάλληλο καιρό το καθορισμένο ποσό της τροφής τους; 43 Μακάριος ο δούλος εκείνος
που ο κύριός του θα *τον* βρει να κάνει έτσι, όταν έρθει. 44 Αλήθεια σας λέω ότι θα τον
καταστήσει *επιστάτη* πάνω σε όλα τα υπάρχοντά του. 45 Αν όμως ο δούλος εκείνος πει
μέσα στην καρδιά του: "Αργεί να έρχεται ο κύριός μου", και αρχίσει να χτυπά τους
δούλους και τις δούλες, και να τρώει και να πίνει και να μεθάει, 46 θα έρθει ο κύριος του
δούλου εκείνου *την* ημέρα που δεν προσδοκά και *την* ώρα που δε γνωρίζει, και θα τον
κόψει στα δύο και το μερίδιό του θα *το* θέσει μαζί με τους άπιστους. 47 Εκείνος ο δούλος,
λοιπόν, που γνώρισε το θέλημα του κυρίου του και δεν ετοίμασε ή *δεν* έκανε σύμφωνα με
το θέλημά του θα δαρθεί με πολλά *χτυπήματα*. 48 Όποιος όμως δεν *το* γνώρισε, αλλά έκανε
άξια χτυπημάτων, θα δαρθεί με λίγα. Και σε καθέναν που δόθηκε πολύ, πολύ θα ζητηθεί
από αυτόν, και σ' όποιον παράθεσαν πολύ, περισσότερο θα του ζητήσουν».

Η φωτιά του Ιησού Χριστού

(Μτ. 10:34-36)

49 «Φωτιά ήρθα να βάλω πάνω στη γη,
και τι *άλλο να* θέλω αν ήδη άναψε!
50 Και βάφτισμα έχω να βαφτιστώ,
και πώς πιέζομαι ωσότου τελεστεί!
51 Νομίζετε ότι παρουσιάστηκα,
για να δώσω ειρήνη στη γη;
Όχι, σας λέω, αλλά μόνο διχασμό.
52 Γιατί θα είναι από τώρα
πέντε μέσα σ' έναν οίκο διχασμένοι,
τρεις εναντίον δύο, και δύο εναντίον τριών:
53 Θα διχαστούν πατέρας ενάντια σε γιο
και γιος ενάντια σε πατέρα,
μητέρα ενάντια στη θυγατέρα
και θυγατέρα ενάντια στη μητέρα,
πεθερά ενάντια στη νύφη της
και νύφη ενάντια στην πεθερά».

Τα σημεία των καιρών

(Μτ. 16:2-3)

54 Έλεγε τότε και στα πλήθη: «Όταν δείτε τη νεφέλη να ανεβαίνει από *τα* δυτικά,
αμέσως λέτε ότι έρχεται βροχή, και γίνεται έτσι. 55 Και όταν πνέει νοτιάς, λέτε ότι θα είναι
καύσωνας, και γίνεται. 56 Υποκριτές, την όψη της γης και του ουρανού ξέρετε να
δοκιμάζετε, τον καιρό όμως τούτο πώς δεν ξέρετε να δοκιμάζετε;»

Συμβιβασμός με τον αντίδικο

(Μτ. 5:25-26)

57 «Γιατί λοιπόν και από μόνοι σας δεν κρίνετε το δίκαιο; 58 Καθώς δηλαδή πηγαίνεις
στον άρχοντα μαζί με τον αντίδικό σου, προσπάθησε να απαλλαχτείς από αυτόν *ενώ είσαι*
στο δρόμο, μην τυχόν σε σύρει βίαια προς τον κριτή, και ο κριτής σε παραδώσει στο
δεσμοφύλακα, και ο δεσμοφύλακας σε ρίξει στη φυλακή. 59 Σου λέω, δε θα εξέλθεις από
εκεί, ωσότου αποδώσεις και το τελευταίο λεπτό».

Μετανοείτε ή θα χαθείτε.

13

ΛΟΥΚΑΣ 13

Παρουσιάστηκαν τότε μερικοί κατ' αυτόν τον καιρό, αναγγέλλοντάς του για τους
Γαλιλαίους των οποίων το αίμα ο Πιλάτος ανάμειξε μαζί με τις θυσίες τους. 2 Και *εκείνος*
αποκρίθηκε και τους είπε: «Νομίζετε ότι αυτοί οι Γαλιλαίοι έγιναν αμαρτωλοί *περισσότερο*
από όλους τους Γαλιλαίους, επειδή έχουν πάθει αυτά; 3 Όχι, σας λέω, αλλά αν δε
μετανοείτε, όλοι όμοια θα χαθείτε. 4 Ή εκείνοι οι δεκαοχτώ, πάνω στους οποίους έπεσε ο
πύργος στο Σιλωάμ και τους σκότωσε, νομίζετε ότι αυτοί έγιναν οφειλέτες *από αμαρτίες*
περισσότερο από όλους τους ανθρώπους που κατοικούν στην Ιερουσαλήμ; 5 Όχι, σας λέω,
αλλά αν δε μετανοείτε, όλοι παρόμοια θα χαθείτε».

Η παραβολή της άκαρπης συκιάς

6 Έλεγε μάλιστα αυτήν την παραβολή: «Κάποιος είχε φυτεμένη *μια* συκιά στον
αμπελώνα του, και ήρθε ζητώντας καρπό από αυτήν, αλλά δε βρήκε. 7 Είπε τότε προς τον
αμπελουργό: "Ιδού, τρία έτη *είναι* αφότου έρχομαι, ζητώντας καρπό από αυτήν τη συκιά,
και δε βρίσκω. Κόψε την εντελώς, λοιπόν· γιατί και τη γη να αχρηστεύει"; 8 Εκείνος
αποκρίθηκε και του λέει: "Κύριε, άφησέ την και τούτο το έτος, ωσότου σκάψω γύρω της
και βάλω κοπριά, 9 κι αν βέβαια κάνει καρπό στο μέλλον, *καλώς* · ειδεμή, βεβαίως, να την
κόψεις εντελώς"».

Η θεραπεία της συγκύπτουσας γυναίκας

10 Και δίδασκε *συνεχώς* σε μια από τις συναγωγές το Σάββατο. 11 Και ιδού *μια* γυναίκα
που είχε πνεύμα ασθένειας για δεκαοχτώ έτη και ήταν σκυμμένη και δεν μπορούσε να
σηκωθεί καθόλου. 12 Όταν την είδε λοιπόν ο Ιησούς, φώναξε προς *αυτήν* και της είπε:
«Γυναίκα, έχεις ελευθερωθεί από την ασθένειά σου» 13 – και επέθεσε σ' αυτήν τα χέρια.

Και αμέσως ανορθώθηκε και δόξαζε το Θεό. 14 Αποκρίθηκε τότε ο αρχισυνάγωγος,
αγανακτώντας επειδή το Σάββατο θεράπευσε ο Ιησούς, και έλεγε στο πλήθος: «Έξι ημέρες
είναι κατά τις οποίες πρέπει να εργάζεται *κανείς*. Σ' αυτές λοιπόν να έρχεστε και να
θεραπεύεστε και όχι την ημέρα του Σαββάτου». 15 Του αποκρίθηκε τότε ο Κύριος και
είπε: «Υποκριτές, καθένας σας το Σάββατο δε λύνει το βόδι του ή τον όνο από τη φάτνη
και *δεν το* οδηγεί και *το* ποτίζει; 16 Και αυτή που είναι θυγατέρα *του* Αβραάμ, την οποία
έδεσε ο Σατανάς, ιδού, δεκαοχτώ έτη, δεν έπρεπε να λυθεί από τούτο το δεσμό την ημέρα
του Σαββάτου;» 17 Και όταν αυτός έλεγε αυτά, καταντροπιάζονταν όλοι οι αντίθετοί του,
και όλο το πλήθος έχαιρε για όλα τα ένδοξα που γίνονταν από αυτόν.

Οι παραβολές του κόκκου του σιναπιού και του προζυμιού

(Μτ. 13:31-33, Μκ. 4:30-32)

18 Έλεγε λοιπόν: «Με τι είναι όμοια η βασιλεία του Θεού και με τι να την παρομοιάσω;
19 Είναι όμοια με κόκκο σιναπιού, που έλαβε *ένας* άνθρωπος και *τον* έριξε στον κήπο του,
και αυξήθηκε και έγινε δέντρο, και τα πετεινά του ουρανού φώλιασαν μέσα στα κλαδιά
του».

20 Και πάλι είπε: «Με τι να παρομοιάσω τη βασιλεία του Θεού; 21 Είναι όμοια με
προζύμι, που έλαβε *μια* γυναίκα και το έκρυψε μέσα σε είκοσι πέντε κιλά αλεύρι, ωσότου
ζυμώθηκε όλο».

Η στενή θύρα

(Μτ. 7:13-14, 21-23)

22 Και πορευόταν διαμέσου πόλεων και χωριών, διδάσκοντας και κάνοντας πορεία προς
τα Ιεροσόλυμα. 23 Του είπε τότε κάποιος: «Κύριε, *είναι* άραγε λίγοι αυτοί που σώζονται;»
Εκείνος είπε προς αυτούς: 24 «Αγωνίζεστε να εισέλθετε από τη στενή θύρα, γιατί πολλοί,
σας λέω, θα ζητήσουν να εισέλθουν και δε θα μπορέσουν. 25 Αφότου εγερθεί ο
οικοδεσπότης και κλείσει τη θύρα και αρχίσετε να στέκεστε έξω και να κρούετε τη θύρα,
λέγοντας: "Κύριε, άνοιξέ μας", τότε θα αποκριθεί και θα σας πει: "Δεν σας ξέρω από πού
είστε". 26 Τότε θα αρχίσετε να λέτε: "Φάγαμε μπροστά σου και ήπιαμε και δίδαξες στις
πλατείες μας". 27 Αλλά θα σας πει: "Δεν σας ξέρω από πού είστε· σταθείτε μακριά από
εμένα όλοι *οι* εργάτες *της* αδικίας". 28 Εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών,
όταν δείτε *τον* Αβραάμ και *τον* Ισαάκ και *τον* Ιακώβ και όλους τους προφήτες μέσα στη
βασιλεία του Θεού, ενώ εσάς να *σας* βγάζουν έξω. 29 Και θα έρθουν από ανατολικά και
δυτικά και από βορρά και νότο και θα καθίσουν, *για να φάνε* μέσα στη βασιλεία του Θεού.
30 Και ιδού, είναι τελευταίοι που θα είναι πρώτοι, και είναι πρώτοι που θα είναι
τελευταίοι».

Θρήνος για την Ιερουσαλήμ

(Μτ. 23:37-39)

31 Αυτήν την ώρα πλησίασαν μερικοί Φαρισαίοι, λέγοντάς του: «Βγες και πήγαινε
μακριά από εδώ, γιατί *ο* Ηρώδης θέλει να σε σκοτώσει». 32 Και είπε σ' αυτούς:

«Πηγαίνετε και πείτε σ’ αυτήν την αλεπού: “Ιδού, βγάζω δαιμόνια και αποπερατώνω
γιατρειές σήμερα και αύριο, και την τρίτη τελειώνω”. 33 Όμως εγώ πρέπει να πορεύομαι
σήμερα και αύριο και την ερχόμενη *ημέρα*, γιατί δεν είναι ενδεχόμενο να σκοτωθεί
προφήτης έξω από *την* Ιερουσαλήμ. 34 Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ – που σκοτώνει τους
προφήτες και λιθοβολεί τους απεσταλμένους προς αυτήν – πόσες φορές θέλησα να συνάξω
στο ίδιο μέρος τα τέκνα σου με *τον* τρόπο που *η* όρνιθα *συνάζει* τους δικούς της νεοσσούς
κάτω από τις φτερούγες *της*, αλλά δεν *το* θελήσατε. 35 Ιδού, αφήνεται σ’ εσάς ο οίκος σας
έρημος. Και σας λέω, δε *θα* με δείτε, ωσότου θα έχει έρθει *η ώρα* που *θα* πείτε:
Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα *του* **Κυρίου».**

Η θεραπεία του υδρωπικού

14

ΛΟΥΚΑΣ 14

Και όταν αυτός ήρθε στον οίκο κάποιου από τους άρχοντες των Φαρισαίων το Σάββατο,
για να φάει άρτο, τότε αυτοί τον παρατηρούσαν *συνεχώς*. 2 Και ιδού, κάποιος άνθρωπος
ήταν υδρωπικός μπροστά του. 3 Και έλαβε το λόγο ο Ιησούς και είπε προς τους νομικούς
και *τους* Φαρισαίους: «Επιτρέπεται το Σάββατο να θεραπεύσει *κανείς* ή όχι;» 4 Εκείνοι
σώπασαν. Και *τότε*, αφού *τον* έπιασε, τον γιάτρεψε και *τον* άφησε να φύγει. 5 Και είπε
προς αυτούς: «Ποιανού από εσάς *ο* γιος ή *το* βόδι θα πέσει σε πηγάδι, και αμέσως δε θα
τον ανασύρει *την* ημέρα του Σαββάτου;» 6 Και δεν μπόρεσαν να αποκριθούν ενάντια προς
αυτά.

Μαθήματα στον οικοδεσπότη και στους καλεσμένους

7 Έλεγε μάλιστα προς τους καλεσμένους *μια* παραβολή, επειδή πρόσεχε πώς διάλεγαν
τα πρώτα καθίσματα, λέγοντας προς αυτούς: 8 «Όταν κληθείς από κάποιον σε γάμους, μην
καθίσεις στο πρώτο κάθισμα, μην τυχόν είναι καλεσμένος από αυτόν *κάποιος* πιο επίσημος
από εσένα, 9 και έρθει αυτός που κάλεσε εσένα και αυτόν και σου πει: “Δώσε τόπο σε
τούτον”. Και τότε θα αρχίσεις να κατέχεις με ντροπή την τελευταία θέση. 10 Αλλά όταν
κληθείς, πήγαινε και κάθισε στην τελευταία θέση, ώστε, όταν έρθει αυτός που σε έχει
καλέσει, να σου πει: “Φίλε, ανέβα παραπάνω”. Τότε θα δοξαστείς μπροστά σε όλους
αυτούς που κάθονται, *για να φάνε* μαζί σου. 11 Γιατί καθένας που υψώνει *τον* εαυτό του
θα ταπεινωθεί, και όποιος ταπεινώνει *τον* εαυτό του θα υψωθεί». 12 Έλεγε ακόμα και σ’
αυτόν που τον είχε καλέσει: «Όταν κάνεις γεύμα ή δείπνο, μη φωνάζεις τους φίλους σου
μήτε τους αδελφούς σου μήτε τους συγγενείς σου μήτε πλούσιους γείτονες, μην τυχόν και
αυτοί σε καλέσουν αντίστοιχα και σου γίνει ανταπόδοση. 13 Αλλά όταν κάνεις υποδοχή,
να καλείς φτωχούς, ανάπηρους, χωλούς, τυφλούς. 14 Και θα είσαι μακάριος, επειδή δεν
έχουν να σου ανταποδώσουν, γιατί θα σου ανταποδοθεί κατά την ανάσταση των δικαίων».

Η παραβολή του μεγάλου δείπνου

(Μτ. 22:1-10)

15 Όταν, λοιπόν, κάποιος από αυτούς που κάθονταν μαζί *του για να φάνε* άκουσε *αυτά,*
του είπε: «Μακάριος όποιος φάει άρτο μέσα στη βασιλεία του Θεού». 16 Εκείνος του είπε:

«Κάποιος άνθρωπος έκανε μεγάλο δείπνο, και κάλεσε πολλούς 17 και απέστειλε το δούλο
του την ώρα του δείπνου να πει στους καλεσμένους: “Ελάτε, γιατί ήδη είναι [όλα] έτοιμα”.
18 Και άρχισαν με μια *γνώμη* όλοι να αποποιούνται *την πρόσκληση* με δικαιολογίες. Ο
πρώτος τού είπε: “Αγόρασα *ένα* αγρό και έχω ανάγκη να εξέλθω να τον δω· σε παρακαλώ,
θεώρησέ με δικαιολογημένο *που θ' απουσιάσω*”. 19 Και άλλος είπε: “Αγόρασα πέντε
ζεύγη βοδιών και πηγαίνω να τα δοκιμάσω· σε παρακαλώ, θεώρησέ με δικαιολογημένο
που θ' απουσιάσω”. 20 Και άλλος είπε: “Γυναίκα νυμφεύτηκα και γι' αυτό δε δύναμαι να
έρθω”. 21 Και παρουσιάστηκε ο δούλος και ανάγγειλε αυτά στον κύριό του. Τότε
οργίστηκε ο οικοδεσπότης και είπε στο δούλο του: “Έξελθε γρήγορα στις πλατείες και στα
δρομάκια της πόλης και εισάγαγε εδώ τους φτωχούς και *τους* ανάπηρους και *τους* τυφλούς
και *τους* χωλούς”. 22 Και είπε ο δούλος: “Κύριε, έχει γίνει αυτό που διέταξες, και ακόμα
υπάρχει τόπος *αδειανός*”. 23 Και ο Κύριος είπε προς το δούλο: “Έξελθε στις οδούς και
στους φράχτες και ανάγκασέ *τους* να εισέλθουν, για να γεμίσει ο οίκος μου. 24 Γιατί σας
λέω ότι κανείς από εκείνους τους άντρες που ήταν καλεσμένοι δε θα γευτεί το δείπνο
μου”».

Το κόστος της μαθητείας

(Μτ. 10:37-38)

25 Πορεύονταν μαζί του λοιπόν πλήθη πολλά και, αφού στράφηκε, είπε προς αυτούς: 26
«Αν κάποιος έρχεται προς εμένα και δε μισεί *το* δικό του τον πατέρα και τη μητέρα και τη
γυναίκα και τα παιδιά και τους αδελφούς και τις αδελφές και ακόμα και τη δική του την
ψυχή, δεν δύναται να είναι μαθητής μου. 27 Όποιος δε βαστάζει *το* δικό του το σταυρό και
δεν έρχεται πίσω μου δεν δύναται να είναι μαθητής μου. 28 Γιατί, ποιος από εσάς, όταν
θέλει να οικοδομήσει *έναν* πύργο, αφού καθίσει, δε λογαριάζει πρώτα τη δαπάνη, *για να
δει* αν έχει χρήματα για *την* αποτελείωση *του έργου*; 29 Μην τυχόν *συμβεί*, αν αυτός θέσει
θεμέλιο και αν δεν μπορεί να εκτελέσει *το έργο*, όλοι όσοι *τον* βλέπουν να αρχίσουν να τον
εμπαίζουν, 30 λέγοντας ότι αυτός ο άνθρωπος άρχισε να οικοδομεί και δεν μπόρεσε να *το*
εκτελέσει. 31 Ή ποιος βασιλιάς, όταν *θέλει* να πάει, για να συγκρουστεί σε πόλεμο με άλλο
βασιλιά, αφού καθίσει, δε θα σκεφτεί πρώτα αν έχει *τη* δύναμη με δέκα χιλιάδες *στρατιώτες*
να αντιμετωπίσει αυτόν που έρχεται με είκοσι χιλιάδες εναντίον του; 32 Ειδεμή, βέβαια,
ενώ αυτός είναι ακόμα μακριά, αφού αποστείλει πρεσβεία, ρωτά τους *όρους* προς ειρήνη.
33 Έτσι, λοιπόν, καθένας από εσάς που δεν απαρνιέται όλα τα δικά του υπάρχοντα δε
δύναται να είναι μαθητής μου».

Άνοστο αλάτι

(Μτ. 5:13, Μκ. 9:50)

34 «Καλό λοιπόν *είναι* το αλάτι· αν όμως και το αλάτι αλλοιωθεί, με τι θα αρτυστεί; 35
Ούτε για *τη* γη ούτε για *την* κοπριά είναι κατάλληλο, έξω το πετούν. Όποιος έχει αυτιά για
να ακούει ας ακούει».

Η παραβολή του χαμένου προβάτου

(Μτ. 18:12-14)

15

ΛΟΥΚΑΣ 15

Τον πλησίαζαν λοιπόν *συνεχώς* όλοι οι τελώνες και οι αμαρτωλοί, για να τον ακούνε. 2
Και οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς γόγγυζαν πολύ, λέγοντας ότι αυτός δέχεται κοντά *του*
αμαρτωλούς και τρώει μαζί τους. 3 Είπε τότε προς αυτούς αυτήν την παραβολή: 4 «Ποιος
άνθρωπος από εσάς, που έχει εκατό πρόβατα και χάσει ένα από αυτά, δεν εγκαταλείπει τα
ενενήντα εννιά στην έρημο και *δεν* πηγαίνει προς το χαμένο, ωσότου να το βρει; 5 Και
όταν το βρει, το θέτει πάνω στους ώμους του χαίροντας 6 και, αφού έρθει στον οίκο *του*,
συγκαλεί τους φίλους και τους γείτονες, λέγοντάς τους: “Συγχαρείτε με, γιατί βρήκα το
πρόβατό μου το χαμένο”. 7 Σας λέω ότι έτσι θα γίνει χαρά στον ουρανό για έναν αμαρτωλό
που μετανοεί παρά για ενενήντα εννιά δίκαιους οι οποίοι δεν έχουν ανάγκη μετάνοιας».

Η παραβολή της χαμένης δραχμής

8 «Ή ποια γυναίκα που έχει δέκα δραχμές, αν χάσει μία δραχμή, δεν ανάβει λύχνο και *δε*
σαρώνει την οικία *της* και *δεν τη* ζητά επιμελώς, ωσότου να *τη* βρει; 9 Και όταν *τη* βρει,
συγκαλεί τις φίλες και *τις* γειτόνισσες, λέγοντας: “Συγχαρείτε με, γιατί βρήκα τη δραχμή
που έχασα”. 10 Έτσι, σας λέω, γίνεται χαρά μεταξύ των αγγέλων του Θεού για έναν
αμαρτωλό που μετανοεί».

Η παραβολή του άσωτου γιου

11 Είπε τότε: «Κάποιος άνθρωπος είχε δύο γιους. 12 Και ο νεότερος από αυτούς είπε
στον πατέρα *του*: “Πατέρα, δώσε μου το μέρος της περιουσίας που *μου* ανήκει”. Εκείνος
διαίρεσε σ’ αυτούς την περιουσία. 13 Και μετά από λίγες ημέρες, αφού *τα* σύναξε όλα ο
νεότερος γιος, αποδήμησε σε χώρα μακρινή και εκεί διασκόρπισε την περιουσία του
ζώντας άσωτα. 14 Και όταν αυτός *τα* δαπάνησε όλα, έγινε ισχυρός λιμός στη χώρα εκείνη,
και αυτός άρχισε να στερείται. 15 Και *τότε* πήγε και προσκολλήθηκε σε έναν από τους
πολίτες εκείνης της χώρας, και τον έστειλε στους αγρούς του να βόσκει χοίρους. 16 Και
αυτός επιθυμούσε να χορτάσει από τα ξυλοκέρατα που έτρωγαν οι χοίροι, και κανείς δεν
του έδινε. 17 Τότε συνήλθε και είπε: “Σε πόσους μισθωτούς του πατέρα μου περισσεύουν
άρτοι, ενώ εδώ εγώ χάνομαι από λιμό. 18 Αφού σηκωθώ, θα πορευτώ προς τον πατέρα μου
και θα του πω: Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και μπροστά σου, 19 δεν είμαι άξιος πια να
ονομαστώ γιος σου· κάνε με όπως έναν από τους μισθωτούς σου”. 20 Και σηκώθηκε και
ήρθε προς τον δικό του πατέρα. Ενώ λοιπόν αυτός απείχε ακόμα μακριά, τον είδε ο
πατέρας του και *τον* σπλαχνίστηκε και, αφού έτρεξε, έπεσε πάνω στον τράχηλό του και τον
καταφίλησε. 21 Του είπε τότε ο γιος: “Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και μπροστά σου,
δεν είμαι άξιος πια να ονομαστώ γιος σου”. 22 Είπε όμως ο πατέρας προς τους δούλους
του: “Γρήγορα, φέρτε έξω την πρώτη στολή και ντύστε τον, και δώστε δαχτυλίδι στο χέρι
του και υποδήματα στα πόδια, 23 και φέρτε το καλοθρεμμένο μοσχάρι, σφάξτε *το*, και να
φάμε να ευφρανθούμε, 24 γιατί αυτός ο γιος μου ήταν νεκρός και ξανάζησε, ήταν χαμένος
και βρέθηκε”. Και άρχισαν να ευφραίνονται.

25 Ο γιος του ο πρεσβύτερος ήταν τότε στον αγρό. Και καθώς ερχόταν και πλησίασε
στην οικία, άκουσε συμφωνίες *οργάνων* και χορούς 26 και, αφού προσκάλεσε έναν από

τους δούλους, ζητούσε να μάθει τι σήμαιναν αυτά. 27 Εκείνος του είπε: "Ο αδελφός σου
έχει έρθει, και έσφαξε ο πατέρας σου το μοσχάρι το καλοθρεμμένο, γιατί τον έλαβε πίσω
υγιή". 26 *Αυτός* τότε οργίστηκε και δεν ήθελε να εισέλθει, αλλά ο πατέρας του εξήλθε και
τον παρακαλούσε *να μπει μέσα*. 29 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε στον πατέρα του: "Ιδού,
τόσα έτη σε υπηρετώ σαν δούλος και ποτέ δεν παράβηκα εντολή σου, αλλά σ' εμένα ποτέ
δεν έδωσες *ένα* κατσίκι, για να ευφρανθώ μαζί με τους φίλους μου. 30 Όταν όμως αυτός ο
γιος σου ήρθε, που σου κατάφαγε το βιος μαζί με πόρνες, έσφαξες γι' αυτόν το
καλοθρεμμένο μοσχάρι"! 31 Εκείνος του είπε: "Παιδί *μου*, εσύ πάντοτε είσαι μαζί μου, και
όλα τα δικά μου είναι δικά σου. 32 Έπρεπε όμως να ευφρανθούμε και να χαρούμε, γιατί
αυτός ο αδελφός σου ήταν νεκρός και έζησε, και χαμένος και βρέθηκε"».

Η παραβολή του άδικου οικονόμου

16

ΛΟΥΚΑΣ 16

Έλεγε μάλιστα και προς τους μαθητές: «Κάποιος άνθρωπος ήταν πλούσιος, που είχε
οικονόμο, και αυτός κατηγορήθηκε σε αυτόν πως διασκορπίζει τα υπάρχοντά του. 2 Και
αφού τον φώναξε, του είπε: "Γιατί ακούω αυτό για σένα; Απόδωσε το λογαριασμό της
οικονομίας σου, γιατί δε δύνασαι πια να είσαι οικονόμος". 3 Είπε τότε μέσα του ο
οικονόμος: "Τι να κάνω, επειδή ο κύριός μου αφαιρεί την οικονομία από εμένα; Να σκάβω
δεν μπορώ, να ζητιανεύω ντρέπομαι. 4 Κατάλαβα τι θα κάνω, για να με δεχτούν στους
οίκους τους, όταν μετατεθώ από την οικονομία". 6 Και αφού προσκάλεσε καθέναν
ξεχωριστά τους χρεοφειλέτες του δικού του κυρίου, έλεγε στον πρώτο: "Πόσο οφείλεις
στον κύριό μου"; 6 Αυτός είπε: "Εκατό βάτους λάδι". Εκείνος του είπε: "Δέξου τα
γραμμάτιά σου και κάθισε γρήγορα και γράψε πενήντα". 7 Έπειτα σ' *έναν* άλλο είπε: "Κι
εσύ πόσο οφείλεις"; Αυτός είπε: "Εκατό κόρους σιτάρι". Λέει σ' αυτόν: "Δέξου τα
γραμμάτιά σου και γράψε ογδόντα". 8 Και επαίνεσε ο κύριος τον άδικο οικονόμο, γιατί
έκανε φρόνιμα. Γιατί οι γιοι του αιώνα τούτου είναι φρονιμότεροι από τους γιους του
φωτός στη δική τους γενιά. 9 Και εγώ σας λέω: κάντε φίλους για *τους* εαυτούς σας από το
Μαμμωνά της αδικίας, για να σας δεχτούν στις αιώνιες σκηνές όταν *αυτός* εκλείψει. 10 Ο
πιστός στο ελάχιστο είναι πιστός και στο πολύ, και ο άδικος στο ελάχιστο είναι άδικος και
στο πολύ. 11 Αν λοιπόν δε γίνατε πιστοί στον άδικο Μαμμωνά, το αληθινό *καλό* ποιος θα
σας *το* εμπιστευτεί; 12 Και αν στο ξένο δε γίνατε πιστοί, το δικό σας ποιος θα σας *το*
δώσει; 13 Κανείς υπηρέτης δε δύναται να υπηρετεί ως δούλος σε δύο κυρίους. Γιατί ή τον
ένα θα μισήσει και τον άλλο θα αγαπήσει, ή στον ένα θα προσκολληθεί και τον άλλο θα
καταφρονήσει. Δε δύναστε να υπηρετείτε ως δούλοι στο Θεό και στο Μαμωνά».

Ο νόμος και η βασιλεία του Θεού

(Μτ. 11:12-13)

14 Άκουγαν τότε όλα αυτά οι Φαρισαίοι, που ήταν φιλάργυροι, και τον περιγελούσαν.
15 Και είπε σ' αυτούς: «Εσείς είστε που δικαιώνετε *τους* εαυτούς σας μπροστά στους
ανθρώπους, αλλά ο Θεός γνωρίζει τις καρδιές σας. Γιατί το υψηλό μεταξύ *των* ανθρώπων
είναι βδέλυγμα μπροστά στο Θεό. 16 Ο νόμος και οι προφήτες *ήταν* μέχρι *τον* Ιωάννη· από

τότε η βασιλεία του Θεού ευαγγελίζεται και καθένας *θέλει να μπει* σ' αυτή με *τη* βία. 17
Ευκολότερο όμως είναι να παρέλθουν ο ουρανός και η γη παρά να πέσει μια κεραία του
νόμου. 18 Καθένας που αποδιώχνει τη γυναίκα του και νυμφεύεται άλλη μοιχεύει, και
αυτός που νυμφεύεται αποδιωγμένη από άντρα μοιχεύει».

Ο πλούσιος και ο φτωχός Λάζαρος

19 «Κάποιος άνθρωπος, λοιπόν, ήταν πλούσιος, και ντυνόταν με πορφύρα και εκλεκτό
λινό και ευφραινόταν κάθε ημέρα λαμπρά. 20 Ενώ κάποιος φτωχός με *το* όνομα Λάζαρος
ήταν ριγμένος μπροστά στην πύλη του, έχοντας έλκη, 21 και επιθυμούσε να χορτάσει από
αυτά που έπεφταν από το τραπέζι του πλούσιου. Αλλά και τα σκυλιά έρχονταν και
έγλειφαν πάνω στα έλκη του. 22 Συνέβηκε λοιπόν να πεθάνει ο φτωχός και να μεταφερθεί
από τους αγγέλους στην αγκαλιά *του* Αβραάμ. Πέθανε κατόπιν και ο πλούσιος και τάφηκε.
23 Και μέσα στον άδη σήκωσε τα μάτια του, ενώ βρισκόταν σε βάσανα, και βλέπει *τον*
Αβραάμ από μακριά και *το* Λάζαρο μέσα στην αγκαλιά του. 24 Και *τότε* αυτός φώναξε και
είπε: "Πατέρα Αβραάμ, ελέησέ με και στείλε *το* Λάζαρο να βουτήξει το άκρο του
δαχτύλου του στο νερό και να δροσίσει τη γλώσσα μου, γιατί πονώ *υπερβολικά* μέσα στη
φλόγα αυτή". 25 Είπε τότε *ο* Αβραάμ: "Τέκνο *μου*, θυμήσου ότι απόλαυσες τα αγαθά σου
στη ζωή σου, και *ο* Λάζαρος ομοίως τα κακά· τώρα όμως εδώ παρηγοριέται, ενώ εσύ
πονάς *υπερβολικά*. 26 Και *επιπλέον* σε όλα αυτά, ανάμεσα σ' εμάς και σ' εσάς είναι
στηριγμένο μεγάλο χάσμα, ώστε εκείνοι που θέλουν να διαβούν από εδώ προς εσάς να μη
δύνανται *να το κάνουν*, μήτε από εκεί προς εμάς να διαπερνούν". 27 Είπε τότε: "Σε
παρακαλώ, λοιπόν, πατέρα, να τον στείλεις στον οίκο του πατέρα μου, 28 γιατί έχω πέντε
αδελφούς, για να *τα* διαβεβαιώνει σ' αυτούς, ώστε να μην έρθουν και αυτοί στον τόπο
τούτο του βασάνου". 29 Λέει λοιπόν *ο* Αβραάμ: "Έχουν *το* Μωυσή και τους προφήτες· ας
ακούσουν αυτούς". 30 Εκείνος είπε: " Όχι, πατέρα Αβραάμ, αλλά αν κάποιος από *τους*
νεκρούς πορευτεί προς αυτούς, θα μετανοήσουν". 31 Είπε όμως σ' αυτόν: "Αν δεν ακούν
το Μωυσή και τους προφήτες, ούτε αν κάποιος από *τους* νεκρούς αναστηθεί θα
πειστούν"».

Λόγοι του Ιησού

(Μτ. 18:6-7, 21-22, Μκ. 9:42)

17

ΛΟΥΚΑΣ 17

Είπε μάλιστα προς τους μαθητές του: «Αδύνατο είναι το να μην έρθουν τα σκάνδαλα,
όμως αλίμονο *σ' αυτόν* μέσω *του* οποίου έρχεται. 2 Είναι προτιμότερο γι' αυτόν αν
μυλόπετρα τοποθετηθεί γύρω από τον τράχηλό του και ριχτεί στη θάλασσα παρά να
σκανδαλίσει έναν από τους μικρούς αυτούς. 3 Προσέχετε *τους* εαυτούς σας. Αν αμαρτήσει
ο αδελφός σου, επιτίμησέ τον, και αν μετανοήσει, άφησέ του. 4 Και αν εφτά φορές την
ημέρα αμαρτήσει σ' εσένα και εφτά φορές επιστρέψει προς εσένα, λέγοντας: "Μετανοώ",
να του αφήσεις».

5 Και *τότε* είπαν οι απόστολοι στον Κύριο: «Πρόσθεσέ μας πίστη». 6 Είπε όμως ο
Κύριος: «Αν έχετε πίστη σαν κόκκο σιναπιού, θα λέγατε στη συκαμινιά αυτή: “ Ξεριζώσου
και φυτέψου μέσα στη θάλασσα” – και θα σας υπάκουε».

7 «Ποιος λοιπόν από εσάς, αν έχει δούλο που οργώνει ή βόσκει, όταν αυτός εισέλθει
στην οικία από τον αγρό, θα του πει: “Αμέσως πέρασε και κάθισε, *για να φας*”; 8 Αλλά
αντίθετα δε θα του πει: “Ετοίμασε τι να δειπνήσω και ζώσου γύρω *την ποδιά* να με
διακονείς, ωσότου φάω και πιω, και μετά από αυτά θα φας και θα πιεις εσύ”; 9 Μήπως έχει
χάρη στο δούλο, επειδή έκανε αυτά που τον διέταξε; 10 Έτσι κι εσείς, όταν κάνετε όλα
αυτά που σας διέταξαν, να λέτε: “Δούλοι άχρηστοι είμαστε· αυτό που οφείλαμε να
κάνουμε έχουμε κάνει”».

Ο καθαρισμός των δέκα λεπρών

11 Και καθώς πορευόταν στην Ιερουσαλήμ, συνέβηκε αυτός να περνά τότε διαμέσου *της*
Σαμάρειας και *της* Γαλιλαίας. 12 Και ενώ αυτός εισερχόταν σε κάποιο χωριό, τον
συνάντησαν δέκα λεπροί άντρες, οι οποίοι στάθηκαν από μακριά. 13 Και αυτοί ύψωσαν τη
φωνή *τους*, λέγοντας: «Ιησού επιστάτη, ελέησέ μας». 14 Και όταν είδε, τους είπε: «Πάτε
και επιδείξτε *τους* εαυτούς σας στους ιερείς». Και ενώ αυτοί πήγαιναν, συνέβηκε να
καθαριστούν. 15 Ένας τότε από αυτούς, όταν είδε ότι γιατρεύτηκε, επέστρεψε δοξάζοντας
το Θεό με φωνή μεγάλη, 16 και έπεσε με *το* πρόσωπο δίπλα στα πόδια του ευχαριστώντας
τον· και αυτός ήταν Σαμαρείτης. 17 Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και είπε: «Δεν
καθαρίστηκαν οι δέκα; Αλλά οι εννιά πού *είναι*; 18 Δε βρέθηκαν να επιστρέψουν, για να
δώσουν δόξα στο Θεό, παρά *μόνο* ο αλλοεθνής αυτός;» 19 Και είπε σ’ αυτόν: «Σήκω και
πήγαινε· η πίστη σου σε έχει σώσει».

Ο ερχομός της Βασιλείας του Θεού

(Μτ. 24:23-28, 37-41)

20 Και όταν ρωτήθηκε από τους Φαρισαίους πότε έρχεται η βασιλεία του Θεού, τους
αποκρίθηκε και είπε: «Δεν έρχεται η βασιλεία του Θεού με παρατήρηση, 21 ούτε θα πουν:
“Ιδού εδώ” ή “εκεί”, γιατί ιδού, η βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας». 22 Είπε τότε προς
τους μαθητές: «Θα έρθουν ημέρες που θα επιθυμήσετε να δείτε μια από τις ημέρες του
Υιού του ανθρώπου, και δε θα δείτε. 23 Και θα σας πουν: “Ιδού εκεί”, ή “ιδού εδώ” – μη
φύγετε μήτε να *τους* ακολουθήσετε. 24 Γιατί όπως ακριβώς η αστραπή αστράφτει και
λάμπει από το *ένα μέρος* κάτω από τον ουρανό στο *άλλο μέρος* κάτω από *τον* ουρανό, έτσι
θα είναι ο Υιός του ανθρώπου κατά την Ημέρα του. 25 Πρώτα, όμως, πρέπει αυτός πολλά
να πάθει και να αποδοκιμαστεί από τη γενιά αυτή. 26 Και καθώς έγινε κατά τις ημέρες *του*
Νώε, έτσι θα είναι και κατά τις ημέρες του Υιού του ανθρώπου: 27 έτρωγαν, έπιναν,
πάντρευαν, νυμφεύονταν, μέχρι *την* ημέρα που εισήλθε *ο* Νώε στην κιβωτό και ήρθε ο
κατακλυσμός και *τους* εξολόθρεψε όλους. 28 Όμοια *επίσης θα είναι* καθώς έγινε κατά τις
ημέρες *του* Λωτ: έτρωγαν, έπιναν, αγόραζαν, πουλούσαν, φύτευαν, οικοδομούσαν. 29
Αλλά *την* ημέρα που εξήλθε *ο* Λωτ από *τα* Σόδομα έβρεξε φωτιά και θειάφι από *τον*
ουρανό και *τους* εξολόθρεψε όλους. 30 Κατά τον ίδιο *τρόπο* θα είναι *την* ημέρα που ο Υιός
του ανθρώπου θα αποκαλυφτεί. 31 Εκείνη την ημέρα αυτός που θα είναι πάνω στο δώμα
και τα σκεύη του *βρίσκονται* μέσα στην οικία *του* ας μην κατεβεί να τα πάρει, και όμοια

όποιος *είναι* στον αγρό ας μην επιστρέψει προς τα πίσω. 32 Να θυμάστε τη γυναίκα *του*
Λωτ. 33 Όποιος ζητήσει να περισώσει τη ζωή του θα τη χάσει, και όποιος τη χάσει θα τη
ζωογονήσει. 34 Σας λέω, αυτήν τη νύχτα θα είναι δύο πάνω σ’ ένα κρεβάτι, ο ένας θα
παραληφτεί και ο άλλος θα αφεθεί. 35 Θα είναι δύο *γυναίκες* που *θα* αλέθουν στο ίδιο
μέρος, η μία θα παραληφτεί ενώ η άλλη θα αφεθεί. [36 Δύο *άντρες θα είναι* στον αγρό·
ένας θα παραληφτεί και ο άλλος θα αφεθεί]». 37 Και *αυτοί* αποκρίθηκαν και του λένε:
«Πού, Κύριε;» Εκείνος τους είπε: «Όπου *είναι* το σώμα, εκεί στο ίδιο *μέρος* και οι αετοί θα
συναχτούν».

Η παραβολή της χήρας και του άδικου κριτή

18

ΛΟΥΚΑΣ 18

Έλεγε μάλιστα *μια* παραβολή σ’ αυτούς για το ότι πρέπει πάντοτε να προσεύχονται και
να μην κουράζονται, 2 λέγοντας: «Κάποιος κριτής ήταν σε κάποια πόλη, που το Θεό δε
φοβόταν και που άνθρωπο δεν ντρεπόταν. 3 Και *μια* χήρα ήταν στην πόλη εκείνη και
ερχόταν προς αυτόν λέγοντας: “Δώσε μου το δίκιο *μου* από τον αντίδικό μου”. 4 Αλλά δεν
ήθελε *να το κάνει* για *ένα* χρονικό *διάστημα*. Μετά όμως από αυτά είπε μέσα του: “Αν και
το Θεό δε φοβάμαι ούτε άνθρωπο ντρέπομαι, 5 επειδή όμως με κουράζει αυτή η χήρα, θα
της δώσω το δίκιο *της*, για να μην έρχεται και με καταπιέζει ως *το* τέλος *της υπόθεσής της*”.
6 Είπε λοιπόν ο Κύριος: «Ακούσατε τι λέει ο άδικος κριτής. 7 Και ο Θεός δε θα αποδώσει
τη δικαιοσύνη για τους εκλεκτούς του, που φωνάζουν σ’ αυτόν ημέρα και νύχτα, και *θα*
βραδύνει γι’ αυτούς; 8 Σας λέω ότι θα αποδώσει τη δικαιοσύνη γι’ αυτούς γρήγορα. Όμως
ο Υιός του ανθρώπου, όταν έρθει, άραγε θα βρει την πίστη πάνω στη γη;»

Η παραβολή του τελώνη και του Φαρισαίου

9 Και αυτήν την παραβολή είπε τότε προς μερικούς, που είχαν πεποίθηση για *τους*
εαυτούς τους ότι είναι δίκαιοι και που εξουθένωναν τους υπόλοιπους: 10 «Δύο άνθρωποι
ανέβηκαν στο ναό να προσευχηθούν: ο ένας Φαρισαίος και ο άλλος τελώνης. 11 Ο
Φαρισαίος στάθηκε και προσευχόταν ως προς τον εαυτό του αυτά: “Θεέ, σ’ ευχαριστώ,
γιατί δεν είμαι όπως ακριβώς οι υπόλοιποι άνθρωποι, άρπαγες, άδικοι, μοιχοί, ή και όπως
αυτός ο τελώνης. 12 Νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα, αποδεκατίζω όλα όσα αποχτώ”.
13 Ο τελώνης, όμως, είχε σταθεί από μακριά και δεν ήθελε ούτε τα μάτια του να σηκώσει
πάνω στον ουρανό, αλλά χτυπούσε το στήθος του, λέγοντας: «Θεέ, ας είσαι ευμενής σ’
εμένα τον αμαρτωλό». 14 Σας λέω, αυτός *ο τελευταίος* κατέβηκε δικαιωμένος στον οίκο
του παρά εκείνος. Γιατί καθένας που υψώνει *τον* εαυτό του θα ταπεινωθεί, όποιος όμως
ταπεινώνει *τον* εαυτό του θα υψωθεί».

Ο Ιησούς ευλογεί τα μικρά παιδιά

(Μτ. 19:13-15, Μκ. 10:13-16)

15 Του πρόσφεραν τότε και τα βρέφη, για να τα αγγίζει· αλλά όταν *το* είδαν οι μαθητές
τούς επιτιμούσαν. 16 Ο Ιησούς όμως τα προσκάλεσε, λέγοντας: «Αφήστε τα παιδιά να
έρχονται προς εμένα και μην τα εμποδίζετε, γιατί για τέτοιους είναι η βασιλεία του Θεού.

17 Αλήθεια σας λέω, όποιος δε δεχτεί τη βασιλεία του Θεού σαν παιδί, δε θα εισέλθει σ’
αυτή».

Ο πλούσιος άρχοντας

(Μτ. 19:16-30, Μκ. 10:17-31)

18 Και κάποιος άρχοντας τον επερώτησε λέγοντας: «Δάσκαλε αγαθέ, τι να κάνω, για να
κληρονομήσω ζωή αιώνια;» 19 Του είπε τότε ο Ιησούς: «Τι με λες αγαθό; Κανείς δεν *είναι*
αγαθός παρά *μόνο* ένας, ο Θεός. 20 Τις εντολές *τις* ξέρεις: **Μη μοιχέψεις, μη φονεύσεις,**
μην κλέψεις, μην ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα *σου*». 21
Εκείνος είπε: «Αυτά όλα *τα* φύλαξα από *τη* νεότητά *μου*». 22 Όταν *το* άκουσε τότε ο
Ιησούς, του είπε: «Ακόμα ένα σου λείπει: πούλησε όλα όσα έχεις και διαμοίρασέ *τα* σε
φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στους ουρανούς, και έλα ακολούθα με». 23 Εκείνος, όταν
άκουσε αυτά, έγινε περίλυπος· γιατί ήταν πάρα πολύ πλούσιος.

24 Όταν ο Ιησούς τότε τον είδε, που έγινε περίλυπος, είπε: «Πόσο δύσκολα εκείνοι που
έχουν τα χρήματα μπαίνουν στη βασιλεία του Θεού! 25 Γιατί είναι ευκολότερο *μια* καμήλα
να εισέλθει από τρύπα βελόνας παρά πλούσιος να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού». 26
Είπαν τότε όσοι άκουσαν: «Και ποιος δύναται να σωθεί;» 27 Εκείνος είπε: «Τα αδύνατα
για *τους* ανθρώπους είναι δυνατά για το Θεό». 28 Είπε τότε ο Πέτρος: «Ιδού, εμείς
αφήσαμε τα δικά μας *πράγματα* και σε ακολουθήσαμε». 29 Εκείνος τους είπε: «Αλήθεια
σας λέω ότι κανείς δεν υπάρχει που να άφησε οικία, ή γυναίκα ή αδελφούς ή γονείς ή
παιδιά, εξαιτίας της βασιλείας του Θεού, 30 που να μην απολάβει πολλαπλάσια σε τούτο
τον καιρό και στον αιώνα τον ερχόμενο ζωή αιώνια».

Τρίτη πρόρρηση ταυ θανάτου και της ανάστασής του

(Μτ. 20:17-19, Μκ. 10:32-34)

31 Τότε παράλαβε τους δώδεκα και είπε προς αυτούς: «Ιδού, ανεβαίνουμε στην
Ιερουσαλήμ, και θα τελεστούν όλα τα γραμμένα μέσω των προφητών για τον Υιό του
ανθρώπου. 32 Γιατί θα παραδοθεί στους εθνικούς και θα εμπαιχτεί και θα τον
κακομεταχειριστούν και θα φτυστεί 33 και, αφού *τον* μαστιγώσουν, θα τον σκοτώσουν, και
την ημέρα την τρίτη θα αναστηθεί». 34 Και αυτοί δεν κατάλαβαν τίποτα από αυτά, και
αυτός ο λόγος ήταν *συνεχώς* κρυμμένος από αυτούς και δεν καταλάβαιναν τα λεγόμενα.

Η θεραπεία του τυφλού ζητιάνου

(Μτ. 20:29-34, Μκ. 10:46-52)

35 Συνέβηκε τότε, ενώ αυτός πλησίαζε στην Ιεριχώ, κάποιος τυφλός να κάθεται
ζητιανεύοντας δίπλα στο δρόμο. 36 Και όταν άκουσε το πλήθος να περνά, ζητούσε να
μάθει τι σημαίνει αυτό. 37 Του ανάγγειλαν, λοιπόν, ότι *ο* Ιησούς ο Ναζωραίος περνάει από
εκεί. 38 Και *τότε* φώναξε δυνατά, λέγοντας: «Ιησού, γιε *του* Δαβίδ, ελέησέ με». 39 Και
εκείνοι που προηγούνταν τον επιτιμούσαν για να σωπάσει, αυτός όμως πολύ περισσότερο
έκραζε: «Γιε *του* Δαβίδ, ελέησέ με». 40 Στάθηκε τότε ο Ιησούς και διέταξε να τον φέρουν
προς αυτόν. Και όταν αυτός πλησίασε, τον ρώτησε: 41 «Τι θέλεις να σου κάνω;» Εκείνος

απάντησε: «Κύριε, να ξαναδώ». 42 Και ο Ιησούς του είπε: «Ξαναδές· η πίστη σου σε έχει
σώσει». 43 Και αμέσως ξαναείδε και τον ακολουθούσε δοξάζοντας το Θεό. Και όλος ο
λαός, όταν *το* είδε, έδωσε αίνο στο Θεό.

Ο Ιησούς και ο Ζακχαίος

19

ΛΟΥΚΑΣ 19

Και αφού εισήλθε *στην πόλη, ο Ιησούς* περνούσε από την Ιεριχώ. 2 Και ιδού *ένας* άντρας
που τον καλούσαν με *το* όνομα Ζακχαίος· και αυτός ήταν αρχιτελώνης και αυτός *ήταν*
πλούσιος. 3 Και ζητούσε να δει τον Ιησού, ποιος είναι, αλλά δεν μπορούσε από το πλήθος,
γιατί στο ανάστημα ήταν μικρός. 4 Και αφού έτρεξε μπροστά, ανέβηκε πάνω σε *μια*
συκομουριά για να τον δει, επειδή έμελλε να περνά από εκείνη. 5 Και μόλις ήρθε στον
τόπο *εκείνο*, ο Ιησούς σήκωσε το βλέμμα και είπε προς αυτόν: «Ζακχαίε, σπεύσε και
κατέβα, γιατί σήμερα πρέπει να μείνω στον οίκο σου». 6 Και έσπευσε και κατέβηκε και τον
υποδέχτηκε χαίροντας. 7 Και όταν *το* είδαν, όλοι γόγγυζαν πολύ, λέγοντας: «Στην *οικία*
αμαρτωλού άντρα εισήλθε, για να έχει κατάλυμα». 8 Στάθηκε τότε ο Ζακχαίος και είπε
προς τον Κύριο: «Ιδού, τα μισά των υπαρχόντων μου, Κύριε, *τα* δίνω στους φτωχούς, και
αν κάποιον φορολόγησα κάτι παράνομα, *το* αποδίδω τετραπλάσια». 9 Ο Ιησούς είπε τότε
προς αυτόν: «Σήμερα έγινε σωτηρία στον οίκο τούτο, καθότι και αυτός είναι γιος *του*
Αβραάμ· 10 γιατί ο Υιός του ανθρώπου ήρθε να ζητήσει και να σώσει το χαμένο».

Η παραβολή των δέκα μνων

(Μτ. 25:14-30)

11 Ενώ λοιπόν άκουγαν αυτά, πρόσθεσε και είπε *μια* παραβολή, επειδή ήταν κοντά στην
Ιερουσαλήμ και αυτοί νόμιζαν ότι αμέσως μέλλει να αναφαίνεται η βασιλεία του Θεού. 12
Είπε λοιπόν: «Κάποιος άνθρωπος ευγενής πορεύτηκε σε χώρα μακρινή να λάβει για *τον*
εαυτό του βασιλεία και να επιστρέψει. 13 Κάλεσε τότε δέκα δούλους δικούς του και τους
έδωσε δέκα μνες και είπε προς αυτούς: “Πραγματευτείτε καθόσο *χρόνο πηγαίνω και*
έρχομαι”. 14 Αλλά οι συμπολίτες του τον μισούσαν και απέστειλαν πρεσβεία πίσω του,
λέγοντας: “Δε θέλουμε αυτός να βασιλέψει πάνω μας”. 15 Και μόλις αυτός επανήλθε, όταν
έλαβε τη βασιλεία, τότε είπε να του φωνάξουν τους δούλους αυτούς στους οποίους είχε
δώσει το χρήμα, για να γνωρίσει τι διαπραγματεύτηκαν. 16 Παρουσιάστηκε τότε ο πρώτος,
λέγοντας: “Κύριε, η μνα σου κέρδισε δέκα μνες”. 17 Και είπε σ’ αυτόν: “Εύγε, αγαθέ
δούλε, επειδή στο ελάχιστο έγινες πιστός, έχε *συνεχώς* εξουσία πάνω σε δέκα πόλεις”. 18
Και ήρθε ο δεύτερος, λέγοντας: “Η μνα σου, Κύριε, έκανε πέντε μνες”. 19 Είπε λοιπόν και
σ’ αυτόν: “Κι εσύ γίνε *εξουσιαστής* πάνω σε πέντε πόλεις”. 20 Και ο άλλος ήρθε, λέγοντας:
“Κύριε, ιδού η μνα σου που είχα τοποθετημένη χωριστά σε μαντίλι. 21 Γιατί σε
φοβόμουνα, επειδή είσαι άνθρωπος αυστηρός, παίρνεις αυτό που δεν έθεσες και θερίζεις
αυτό που δεν έσπειρες”. 22 Λέει σ’ αυτόν: “Από το στόμα σου θα σε κρίνω, κακέ δούλε.
Ήξερες ότι εγώ είμαι άνθρωπος αυστηρός, που παίρνω αυτό που δεν έθεσα και που θερίζω
αυτό που δεν έσπειρα; 23 Και γιατί δεν έδωσες το χρήμα μου σε τράπεζα; Κι εγώ, όταν θα
ερχόμουν, θα το εισέπραττα με τόκο”. 24 Και σ’ αυτούς που είχαν παρευρεθεί, είπε:

“Πάρτε από αυτόν τη μνα και δώστε *τη* σ’ εκείνον που έχει τις δέκα μνες”. 25 – Και του
είπαν: “Κύριε, έχει δέκα μνες” – 26 “Σας λέω ότι σε καθέναν που έχει θα *του* δοθεί, αλλά
από όποιον δεν έχει και αυτό που έχει θα *του* αφαιρεθεί. 27 Όμως, τους εχθρούς μου
αυτούς που δε θέλησαν να βασιλέψω πάνω τους οδηγήστε *τους* εδώ και κατασφάξτε τους
μπροστά μου”».

Η θριαμβευτική είσοδος στην Ιερουσαλήμ

(Μτ. 21:1-11, Μκ. 11:1-11, Ιν. 12:12-19)

28 Και αφού είπε αυτά, πορευόταν μπροστά, ανεβαίνοντας στα Ιεροσόλυμα. 29 Και
συνέβηκε, μόλις πλησίασε στη Βηθφαγή και *τη* Βηθανία προς το όρος το καλούμενο *των*
Ελαιών, να αποστείλει δύο από τους μαθητές *του,* 30 λέγοντας: «Πηγαίνετε στο απέναντι
χωριό, στο οποίο μπαίνοντας θα βρείτε *ένα* πουλάρι δεμένο, πάνω στο οποίο δεν κάθισε
κανείς ποτέ μέχρι τώρα από *τους* ανθρώπους και, αφού το λύσετε, φέρτε *το*. 31 Και αν
κάποιος σας ρωτά: “Γιατί *το* λύνετε”; έτσι θα πείτε: “Ο Κύριος έχει ανάγκη αυτό”». 32
Έφυγαν τότε οι αποσταλμένοι και βρήκαν καθώς τους είπε. 33 Όταν έλυναν λοιπόν αυτοί
το πουλάρι, είπαν οι κύριοί του προς αυτούς: «Τι λύνετε το πουλάρι;» 34 Εκείνοι είπαν: «Ο
Κύριος έχει ανάγκη αυτό». 35 Και το οδήγησαν προς τον Ιησού και, αφού έριξαν τα ρούχα
τους πάνω στο πουλάρι, ανέβασαν τον Ιησού. 36 Και ενώ αυτός πορευόταν, έστρωναν
κάτω τα ρούχα τους στην οδό.
37 Και όταν αυτός πλησίαζε ήδη προς *το μέρος* του κατήφορου του Όρους των Ελαιών,
άρχισαν όλο το πλήθος των μαθητών του, χαίροντας, να αινούν το Θεό με φωνή μεγάλη
για όλες όσες είδαν *θαυματουργικές* δυνάμεις, 38 λέγοντας:

«**Ευλογημένος ο ερχόμενος,**
ο βασιλιάς, **στο όνομα** *του* **Κυρίου**˙
στον ουρανό ειρήνη
και δόξα στους ύψιστους *ουρανούς*».

39 Και μερικοί Φαρισαίοι από το πλήθος, είπαν προς αυτόν: «Δάσκαλε, επιτίμησε τους
μαθητές σου». 40 Και αποκρίθηκε και είπε: «Σας λέω, αν σωπάσουν αυτοί, οι λίθοι θα
κράξουν».
41 Και μόλις πλησίασε, όταν είδε την πόλη, έκλαψε γι’ αυτή, 42 λέγοντας: «Αν γνώριζες
κι εσύ αυτήν την ημέρα, αυτά που αφορούν *την* ειρήνη! Τώρα όμως κρύφτηκαν από *τους*
οφθαλμούς σου. 43 Γιατί θα έρθουν ημέρες για σένα που θα σου παρεμβάλουν οι εχθροί
σου χαρακώματα και θα σε περικυκλώσουν και θα σε πιέσουν από παντού 44 και θα σε
κατεδαφίσουν, *καθώς* και τα τέκνα σου μέσα σ’ εσένα, και δε θα αφήσουν μέσα σου λίθο
πάνω σε λίθο, επειδή δε γνώρισες τον καιρό της επίσκεψής σου».

Ο καθαρισμός του ναού

(Μτ. 21:12-17, Μκ. 11:15-19, Ιν 2:13-22)

45 Και αφού εισήλθε στο ναό, άρχισε να βγάζει όσους πουλούσαν, 46 λέγοντας σ’
αυτούς: «Είναι γραμμένο:

Και θα είναι ο οίκος μου οίκος προσευχής,
εσείς όμως τον κάνατε σπήλαιο ληστών».

47 Και δίδασκε *συνεχώς* κάθε ημέρα μέσα στο ναό. Οι αρχιερείς, όμως, και οι
γραμματείς ζητούσαν να τον σκοτώσουν *όπως* και οι πρώτοι του λαού, 48 αλλά δεν
έβρισκαν τι να *του* κάνουν, γιατί ο λαός όλος κρεμόταν *από τα χείλη του* ακούοντάς τον.

Η εξουσία του Ιησού αμφισβητείται

(Μτ. 21:23-27, Μκ. 11:27-33)

20

ΛΟΥΚΑΣ 20

Και συνέβηκε, σε μια από τις ημέρες που αυτός δίδασκε το λαό μέσα στο ναό και
ευαγγέλιζε, να σταθούν ξαφνικά οι αρχιερείς και οι γραμματείς μαζί με τους πρεσβυτέρους
2 και να πουν προς αυτόν: «Πες μας με ποια εξουσία αυτά *τα* κάνεις ή ποιος είναι αυτός
που σου έδωσε την εξουσία αυτή;» 3 Αποκρίθηκε τότε και είπε προς αυτούς: «Θα σας
ρωτήσω κι εγώ *ένα* λόγο και πείτε μου: 4 Το βάφτισμα *του* Ιωάννη από *τον* ουρανό ήταν ή
από *τους* ανθρώπους;» 5 Εκείνοι συλλογίστηκαν μέσα τους λέγοντας: «Αν πούμε: "Από *τον*
ουρανό", θα πει: "Γιατί δεν πιστέψατε σ' αυτόν"; 6 Αν όμως πούμε: "Από *τους*
ανθρώπους", ο λαός όλος θα μας καταλιθοβολήσει, γιατί είναι πεισμένος πως *ο* Ιωάννης
είναι προφήτης». 7 Και αποκρίθηκαν πως δεν ξέρουν από πού *είναι*. 8 Και ο Ιησούς τους
είπε: «Ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία αυτά *τα* κάνω».

Η παραβολή του αμπελώνα και των γεωργών

(Μτ. 21:33-46, Μκ. 12:1-12)

9 Άρχισε λοιπόν να λέει προς το λαό αυτήν την παραβολή: «Κάποιος άνθρωπος φύτεψε
αμπελώνα και τον νοίκιασε σε γεωργούς και αποδήμησε για αρκετά χρόνια. 10 Και στον
κατάλληλο καιρό απέστειλε προς τους γεωργούς *ένα* δούλο, για να του δώσουν *μέρος* από
τον καρπό του αμπελώνα. Οι γεωργοί όμως τον ξαπόστειλαν με άδεια *χέρια*, αφού *τον*
έδειραν. 11 Και πάλι έστειλε άλλο δούλο. Αυτοί, κι εκείνον, αφού *τον* έδειραν και *τον*
ατίμασαν, *τον* ξαπόστειλαν με άδεια *χέρια*. 12 Και πάλι έστειλε τρίτο. Αυτοί, και τούτον,
αφού *τον* τραυμάτισαν, *τον* πέταξαν έξω. 13 Είπε τότε ο κύριος του αμπελώνα: "Τι να
κάνω; Θα στείλω το γιο μου τον αγαπητό· ίσως αυτόν ντραπούν". 14 Όταν είδαν όμως
αυτόν οι γεωργοί, διαλογίζονταν ο ένας με τον άλλο, λέγοντας: "Αυτός είναι ο
κληρονόμος· να τον σκοτώσουμε, για να γίνει δική μας η κληρονομιά". 15 Και αφού τον
έβγαλαν έξω από τον αμπελώνα, *τον* σκότωσαν. Τι λοιπόν θα κάνει σ' αυτούς ο κύριος του
αμπελώνα; 16 Θα έρθει και θα εξολοθρέψει τους γεωργούς αυτούς και θα δώσει τον
αμπελώνα σε άλλους». Όταν *το* άκουσαν, τότε, είπαν: «Είθε να μη γίνει». 17 Εκείνος τους
κοίταξε μέσα *στα μάτια* και είπε: «Τι λοιπόν σημαίνει το γραμμένο αυτό:

Λίθο που αποδοκίμασαν οι οικοδόμοι,
αυτός έγινε κορωνίδα;

18 Καθένας που πέσει πάνω σ' εκείνο το λίθο θα συντριφτεί· ενώ πάνω σ' όποιον πέσει,
θα τον θρυμματίσει». 19 Και ζήτησαν οι γραμματείς και οι αρχιερείς να βάλουν πάνω του
τα χέρια αυτήν την ώρα, αλλά φοβήθηκαν το λαό, γιατί κατάλαβαν ότι γι' αυτούς είπε την
παραβολή αυτή.

Η πληρωμή των φόρων στον Καίσαρα

(Μτ. 22:15-22, Μκ. 22:13-17)

20 Και αφού παρατήρησαν *προσεχτικά*, απέστειλαν κατασκόπους που υποκρίνονταν *οι*
ίδιοι πως είναι δίκαιοι, για να τον πιάσουν από *ένα* λόγο *του*, ώστε να τον παραδώσουν
στην αρχή και στην εξουσία του ηγεμόνα. 21 Και τον επερώτησαν λέγοντας: «Δάσκαλε,
ξέρουμε ότι ορθά λες και διδάσκεις, και δεν είσαι προσωπολήπτης, αλλά αληθινά διδάσκεις
την οδό του Θεού. 22 Επιτρέπεται εμείς να δώσουμε φόρο στον Καίσαρα ή όχι;» 23 Επειδή
λοιπόν κατανόησε την πανουργία τους, είπε προς αυτούς: 24 «Δείξτε μου *ένα* δηνάριο·
ποιανού έχει εικόνα και επιγραφή;» Εκείνοι είπαν: «*Του* Καίσαρα». 25 Εκείνος είπε προς
αυτούς: «Συνεπώς, αποδώστε τα *πράγματα του* Καίσαρα στον Καίσαρα και τα *πράγματα*
του Θεού στο Θεό». 26 Και δεν μπόρεσαν να του πιάσουν λόγο *ενοχοποιητικό* απέναντι
στο λαό και, επειδή θαύμασαν για την απόκρισή του, σώπασαν.

Το θέμα της ανάστασης

(Μτ. 22:23-33, Μκ. 12:18-27)

27 Πλησίασαν τότε μερικοί από τους Σαδουκκκαίους, που λένε αντίθετα *από τους
άλλους* πως δεν υπάρχει ανάσταση, και τον επερώτησαν, 28 λέγοντας: «Δάσκαλε, *ο*
Μωυσής μάς έγραψε: **Αν** *ο* **αδελφός κάποιου πεθάνει** έχοντας γυναίκα, **και αυτός είναι
άτεκνος**, να **λάβει ο αδελφός του τη γυναίκα** *του* **και να φέρει απογόνους στον αδελφό
του.** 29 Ήταν λοιπόν εφτά αδελφοί. Και ο πρώτος, αφού έλαβε γυναίκα, πέθανε άτεκνος.
30 Και ο δεύτερος 31 και ο τρίτος την έλαβαν, ομοίως μάλιστα και οι εφτά, *που* δεν
εγκατέλειψαν παιδιά, και πέθαναν. 32 Ύστερα, και η γυναίκα πέθανε. 33 Η γυναίκα,
λοιπόν, κατά την ανάσταση, ποιανού από αυτούς θα γίνει γυναίκα; Γιατί και οι εφτά την
είχαν γυναίκα». 34 Και είπε σ’ αυτούς ο Ιησούς: «Οι γιοι του αιώνα τούτου παντρεύουν
και νυμφεύονται, 35 αλλά εκείνοι που θα καταξιωθούν να επιτύχουν *να ζήσουν* σ’ εκείνον
τον αιώνα και στην ανάσταση που *είναι* από *τους* νεκρούς ούτε παντρεύουν ούτε
νυμφεύονται. 36 Γιατί ούτε να πεθάνουν πια δύνανται, επειδή είναι ίσοι με αγγέλους και
είναι γιοι *του* Θεού, αφού είναι γιοι της ανάστασης. 37 Αλλά ότι εγείρονται οι νεκροί *το*
μήνυσε και *ο* Μωυσής *εκεί που μιλάει* για τη βάτο, καθώς λέει **Κύριο το Θεό** *του* **Αβραάμ
και Θεό** *του* **Ισαάκ και Θεό** *του* **Ιακώβ**. 38 *Ο* Θεός, λοιπόν, δεν είναι *των* νεκρών αλλά
των ζωντανών, γιατί όλοι σε αυτόν ζουν». 39 Αποκρίθηκαν τότε μερικοί από τους
γραμματείς και *του* είπαν: «Δάσκαλε, καλά *τα* είπες». 40 Γιατί δεν τολμούσαν πια να τον
επερωτήσουν τίποτα.

Το θέμα αν ο Χριστός είναι γιος του Δαβίδ

(Μτ. 22:41-46, Μκ. 12:35-37)

41 Είπε τότε προς αυτούς: «Πώς λένε για το Χριστό ότι είναι γιος *του* Δαβίδ; 42 Γιατί
αυτός *ο* Δαβίδ λέει στο βιβλίο *των* Ψαλμών:

Είπε *ο* **Κύριος στον Κύριό μου:**
“Κάθου από *τα* **δεξιά μου,**
43 **ωσότου θέσω τους εχθρούς σου**

υποπόδιο των ποδιών σου”.
44 Ο Δαβίδ, λοιπόν, τον καλεί Κύριο[538], και πώς είναι γιος του;»

Ο Ιησούς κατακρίνει τους γραμματείς

(Μτ. 23:1-36, Μκ. 12:38-40, Λκ. 11:37-54)

45 Ενώ άκουγε λοιπόν όλος ο λαός, είπε στους μαθητές του: 46 «Προσέχετε από τους
γραμματείς που θέλουν να περπατούν με στολές και αγαπούν χαιρετισμούς στις αγορές και
πρωτοκαθεδρίες στις συναγωγές και *τα* πρώτα καθίσματα στα δείπνα, 47 οι οποίοι
κατατρώνε τις οικίες των χηρών και για πρόφαση κάνουν μακριές προσευχές. Αυτοί θα
λάβουν περισσότερη καταδίκη».

Το δίλεπτο της χήρας

(Μκ. 12:41-44)

21

ΛΟΥΚΑΣ 21

Σήκωσε, λοιπόν, το βλέμμα *του* και είδε τους πλούσιους που έριχναν στο
θησαυροφυλάκιο τα δώρα τους. 2 Είδε τότε κάποια χήρα φτωχή να ρίχνει εκεί δύο λεπτά, 3
και είπε: «Αλήθεια σας λέω ότι αυτή η φτωχή η χήρα έριξε περισσότερο απ’ όλους. 4 Γιατί
όλοι αυτοί έριξαν από το περίσσευμά τους στα δώρα, αυτή όμως από το υστέρημά της, όλη
την περιουσία που είχε έριξε».

Προλέγεται η καταστροφή του ναού

(Μτ. 24:1-2, Μκ. 13:1-2)

5 Και όταν μερικοί έλεγαν για το ναό ότι είναι κοσμημένος με λίθους ωραίους και με
αφιερώματα, είπε: 6 «Γι’ αυτά που βλέπετε θα έρθουν ημέρες κατά τις οποίες δε θα αφεθεί
λίθος πάνω σε λίθο που δε θα καταστραφεί».

Σημάδια τελικής κρίσης και διωγμοί

(Μτ. 24:3-14, Μκ. 13:3-13)

7 Τον επερώτησαν, τότε, λέγοντας: «Δάσκαλε, πότε λοιπόν θα γίνουν αυτά και ποιο το
σημείο όταν μέλλουν να γίνονται αυτά;» 8 Εκείνος είπε: «Προσέχετε μην πλανηθείτε. Γιατί
πολλοί θα έρθουν με το όνομά μου, λέγοντας: “Εγώ είμαι”, και: “Ο καιρός έχει
πλησιάσει”. Μην πορευτείτε πίσω τους. 9 Όταν λοιπόν ακούσετε πολέμους και
ακαταστασίες, μην πτοηθείτε. Γιατί πρέπει πρώτα να γίνουν αυτά, αλλά δεν *είναι* αμέσως
το τέλος». 10 Τότε τους έλεγε: «Θα εγερθεί έθνος εναντίον έθνους και βασιλεία εναντίον
βασιλείας, 11 και *θα γίνουν* σεισμοί μεγάλοι, και κατά τόπους θα γίνουν πείνες και
επιδημίες, και *φαινόμενα* φοβερά, και από *τον* ουρανό θα γίνουν σημεία μεγάλα. 12 Πριν
όμως απ’ όλα αυτά θα βάλουν πάνω σας τα χέρια τους και θα *σας* καταδιώξουν,
παραδίνοντάς *σας* στις συναγωγές και *στις* φυλακές, οδηγώντας *σας* μπροστά σε

βασιλιάδες και σε ηγεμόνες εξαιτίας του ονόματός μου· 13 θα αποβεί σ’ εσάς για
μαρτυρία. 14 Βάλτε λοιπόν στις καρδιές σας *το* να μην προμελετάτε να απολογηθείτε. 15
Γιατί εγώ θα σας δώσω στόμα και σοφία, στην οποία δε θα δυνηθούν να αντισταθούν ή να
αντείπουν όλοι οι αντίθετοι σ’ εσάς. 16 Θα παραδοθείτε, λοιπόν, και από γονείς και
αδελφούς και συγγενείς και φίλους, και θα θανατώσουν *μερικούς* από εσάς, 17 και θα είστε
μισούμενοι από όλους για το όνομά μου. 18 Αλλά τρίχα από το κεφάλι σας δε θα χαθεί. 19
Με την υπομονή σας αποκτήστε τις ψυχές σας».

Προλέγεται η καταστροφή της Ιερουσαλήμ

(Μτ. 24:15-21, Μκ. 13:14-19)

20 «Όταν όμως δείτε *την* Ιερουσαλήμ να κυκλώνεται από στρατόπεδα, τότε να γνωρίζετε
ότι έχει πλησιάσει η ερήμωσή της. 21 Τότε όσοι *είναι* στην Ιουδαία ας φεύγουν στα όρη
και όσοι *είναι* στο μέσο αυτής ας αναχωρήσουν και όσοι *είναι* στην ύπαιθρο ας μην
εισέλθουν σ’ αυτή, 22 γιατί αυτές είναι ημέρες εκδίκησης, για να ολοκληρωθούν όλα τα
γραμμένα. 23 Αλίμονο σε όσες έχουν *παιδιά* στην κοιλιά και σε όσες θηλάζουν εκείνες τις
ημέρες. Γιατί θα γίνει καταπίεση μεγάλη πάνω στη γη και οργή στο λαό τούτο, 24 και θα
πέσουν από *το* στόμα *της* μάχαιρας και θα οδηγηθούν αιχμάλωτοι σε όλα τα έθνη, και *η*
Ιερουσαλήμ θα πατιέται *συνεχώς* από *τα* έθνη, μέχρις ότου συμπληρωθούν *οι* καιροί *των*
εθνών».

Ο ερχομός του Υιού του ανθρώπου

(Μτ. 24:29-31, Μκ. 13:24-27)

25 «Και θα γίνουν σημεία στον ήλιο και στη σελήνη και στα άστρα, και πάνω στη γη
στενοχώρια *των* εθνών με αμηχανία *για τους* ήχους *της* θάλασσας και *το* σάλο, 26 ενώ θα
λιποθυμούν *οι* άνθρωποι από *το* φόβο και *την* προσμονή αυτών που θα επέλθουν στην
οικουμένη, γιατί οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν. 27 Και τότε θα δουν **τον Υιό του
ανθρώπου ερχόμενο μέσα σε νεφέλη** με δύναμη και δόξα πολλή. 28 Όταν λοιπόν
αρχίζουν να γίνονται αυτά, ανορθωθείτε και σηκώστε πάνω τα κεφάλια σας, γιατί
πλησιάζει η απολύτρωσή σας».

Μάθημα από τη συκιά

(Μτ. 24:32-35, Μκ. 13:28-31)

29 Και είπε *μια* παραβολή σ’ αυτούς: «Δείτε τη συκιά και όλα τα δέντρα. 30 Όταν
προβάλουν ήδη *τα φύλλα*, βλέπετε από μόνοι σας και γνωρίζετε ότι είναι ήδη κοντά το
θέρος. 31 Έτσι κι εσείς, όταν δείτε αυτά να γίνονται, να γνωρίζετε ότι κοντά είναι η
βασιλεία του Θεού. 32 Αλήθεια σας λέω ότι δε θα παρέλθει η γενιά αυτή, ωσότου όλα
γίνουν. 33 Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, οι λόγοι μου όμως δε θα παρέλθουν».

Ανάγκη επαγρύπνησης

34 «Προσέχετε, λοιπόν, *τους* εαυτούς σας μήπως βαρύνουν οι καρδιές σας μέσα σε
κραιπάλη και σε μέθη και σε μέριμνες βιοτικές και πέσει πάνω σας αιφνίδια η ημέρα

εκείνη 35 σαν παγίδα. Γιατί θα έρθει πάνω σε όλους όσοι κάθονται στην επιφάνεια όλης
της γης. 36 Αγρυπνείτε, λοιπόν, και σε κάθε καιρό να δέεστε για να υπερισχύσετε, ώστε να
ξεφύγετε όλα αυτά που μέλλουν να γίνονται και να σταθείτε μπροστά στον Υιό του
ανθρώπου».
37 Και τις ημέρες δίδασκε *συνεχώς* στο ναό, ενώ τις νύχτες εξερχόταν και διανυχτέρευε
στο όρος το καλούμενο των Ελαιών. 38 Και όλος ο λαός ερχόταν με τον όρθρο προς αυτόν
στο ναό, για να τον ακούει.

Η προδοσία του Ιούδα

(Μτ. 26:1-5, 14-16, Μκ. 14:1-2, 10-11, Ιν. 11:45-53)

22

ΛΟΥΚΑΣ 22

Πλησίαζε τότε η εορτή των αζύμων, που λέγεται Πάσχα. 2 Και οι αρχιερείς και οι
γραμματείς ζητούσαν το πώς να τον θανατώσουν, γιατί φοβούνταν το λαό. 3 Εισήλθε τότε
ο Σατανάς στον Ιούδα, που καλείται Ισκαριώτης, ο οποίος ήταν από τον αριθμό των
δώδεκα. 4 Και πήγε και συνομίλησε με τους αρχιερείς και με *τους* στρατηγούς το πώς να
τους τον παραδώσει. 5 Και χάρηκαν και συμφώνησαν να του δώσουν αργυρά *νομίσματα*. 6
Και υποσχέθηκε, και ζητούσε ευκαιρία να τον παραδώσει σ’ αυτούς χωρίς πλήθος *γύρω
του*.

Το Πάσχα με τους μαθητές

(Μτ. 26:17-25, Μκ. 14:12-21, Ιν. 13:21-30)

7 Ήρθε λοιπόν η ημέρα των αζύμων, κατά την οποία έπρεπε να θυσιάσουν το Πάσχα. 8
Και απέστειλε *τον* Πέτρο και *τον* Ιωάννη και είπε: «Πηγαίνετε και ετοιμάστε μας το Πάσχα
να φάμε». 9 Εκείνοι του είπαν: «Πού θέλεις να ετοιμάσουμε;» 10 Αυτός τους είπε: «Ιδού,
όταν εισέλθετε στην πόλη, θα σας συναντήσει *ένας* άνθρωπος, βαστάζοντας στάμνα με
νερό. Ακολουθήστε τον στην οικία στην οποία μπαίνει, 11 και θα πείτε στον οικοδεσπότη
της οικίας: “Σου λέει ο δάσκαλος: Πού είναι το κατάλυμα όπου το Πάσχα *θα* φάω μαζί με
τους μαθητές μου”; 12 Κι εκείνος θα σας δείξει *ένα* ανώγι μεγάλο, στρωμένο· εκεί
ετοιμάστε». 13 Έφυγαν, τότε, και βρήκαν καθώς τους είχε πει και ετοίμασαν το Πάσχα.

Η καθιέρωση της Θείας Ευχαριστίας

(Μτ. 26:26-30, Μκ. 14:22-26, Α΄ Κορ. 11:23-25)

14 Και όταν έγινε η *κατάλληλη* ώρα, κάθισε, *για να φάει* και οι απόστολοι μαζί του. 15
Και είπε προς αυτούς: «Επιθύμησα πολύ αυτό το Πάσχα να φάω μαζί σας προτού να
υποφέρω. 16 Γιατί σας λέω ότι δε θα φάω αυτό, ωσότου ολοκληρωθεί μέσα στη βασιλεία
του Θεού». 17 Και αφού δέχτηκε *ένα* ποτήρι, ευχαρίστησε *το Θεό* και είπε: «Λάβετε τούτο
και διαμερίστε *το* μεταξύ σας. 18 Γιατί σας λέω ότι δε θα πιω από τώρα από το γέννημα
της αμπέλου, ωσότου έρθει η βασιλεία του Θεού». 19 Και αφού έλαβε άρτο, ευχαρίστησε
το Θεό, τον έκοψε *με τα χέρια* και τους *τον* έδωσε λέγοντας: «Τούτο είναι το σώμα μου που

δίνεται για χάρη σας· αυτό να κάνετε στη δική μου ανάμνηση». 20 Και το ποτήρι ομοίως
έδωσε μετά το δείπνο, λέγοντας: «Τούτο το ποτήρι, η καινή διαθήκη με το αίμα μου, που
για χάρη σας χύνεται. 21 Όμως, ιδού, το χέρι εκείνου που με προδίδει *είναι* μαζί μου πάνω
στο τραπέζι. 22 Γιατί, βέβαια, ο Υιός του ανθρώπου πορεύεται σύμφωνα με το ορισμένο,
όμως αλίμονο στον άνθρωπο εκείνο μέσω του οποίου προδίδεται». 23 Και αυτοί άρχισαν
να συζητούν μεταξύ τους, για το ποιος άραγε είναι από αυτούς που μέλλει να πράττει αυτό.

Η φιλονικία για το ποιος είναι ο μεγαλύτερος

24 Έγινε τότε και φιλονικία μεταξύ τους, για το ποιος από αυτούς φαίνεται ότι είναι
μεγαλύτερος. 25 Εκείνος τους είπε: «Οι βασιλιάδες των εθνών κυριαρχούν σ' αυτά και
όσοι τα εξουσιάζουν καλούνται ευεργέτες. 26 Εσείς όμως, όχι έτσι, αλλά ο μεγαλύτερος
μεταξύ σας ας γίνει όπως ο νεότερος και εκείνος που ηγείται όπως αυτός που διακονεί. 27
Γιατί ποιος *είναι* μεγαλύτερος, αυτός που κάθεται, *για να φάει*, ή αυτός που διακονεί; Δεν
είναι αυτός που κάθεται; Εγώ όμως στο μέσο σας είμαι όπως αυτός που διακονεί. 28 Εσείς,
λοιπόν, είστε εκείνοι που έχουν διαμείνει μαζί μου μέσα στους πειρασμούς μου. 29 Κι εγώ
σας διαθέτω βασιλεία καθώς μου διέθεσε ο Πατέρας μου, 30 για να τρώτε και να πίνετε
πάνω στο τραπέζι μου κατά τη βασιλεία μου, και θα καθίσετε πάνω σε θρόνους, κρίνοντας
τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ».

Προλέγεται η άρνηση του Πέτρου

(Μτ. 26:31-35, Μκ. 14:27-31, Ιν. 13:36-38)

31 «Σίμωνα, Σίμωνα, ιδού, ο Σατανάς απαίτησε για τον εαυτό του εσάς, για να *σας*
κοσκινίσει όπως το σιτάρι. 32 Εγώ όμως δεήθηκα για σένα, για να μην εκλείψει η πίστη
σου. Κι εσύ, όταν κάποτε επιστρέψεις, στήριξε τους αδελφούς σου». 33 Εκείνος του είπε:
«Κύριε, είμαι έτοιμος να πάω μαζί σου και σε φυλακή και σε θάνατο». 34 Αυτός *του* είπε:
«Σου λέω, Πέτρο, δε θα λαλήσει σήμερα πετεινός, ωσότου τρεις φορές *με* απαρνηθείς,
λέγοντας ότι *δε* με ξέρεις».

Πορτοφόλι, σακίδιο και μάχαιρα

35 Και είπε σ' αυτούς: «Όταν σας απέστειλα χωρίς πορτοφόλι και σακίδιο και
υποδήματα, μήπως κάτι στερηθήκατε;» Εκείνοι είπαν: «Κανένα». 36 Τους είπε τότε: «Αλλά
τώρα όποιος έχει πορτοφόλι ας *το* πάρει, όμοια και σακίδιο, και όποιος δεν έχει ας
πουλήσει το πανωφόρι του και ας αγοράσει μάχαιρα. 37 Γιατί σας λέω ότι αυτό το
γραμμένο πρέπει να τελεστεί σ' εμένα, το: **Και μαζί με άνομους λογαριάστηκε.** Και
πράγματι, ό,τι αφορά εμένα έχει τέλος». 38 Εκείνοι είπαν: «Κύριε, ιδού δύο μάχαιρες
εδώ». Αυτός τους είπε: «Αρκετό είναι».

Η προσευχή στο Όρος των Ελαιών

(Μτ. 26:36-46, Μκ. 14:32-42)

39 Και αφού εξήλθε, πορεύτηκε κατά τη συνήθειά *του* στο Όρος των Ελαιών, και τον
ακολούθησαν και οι μαθητές. 40 Όταν ήρθε λοιπόν στον τόπο *εκείνο*, τους είπε:
«Προσεύχεστε, για να μην εισέλθετε σε πειρασμό». 41 Και αυτός απομακρύνθηκε από

αυτούς *σε απόσταση* περίπου *μιας* βολής λίθου και, αφού έπεσε στα γόνατα, προσευχόταν,
42 λέγοντας: «Πατέρα, αν θέλεις, απομάκρυνε αυτό το ποτήρι από εμένα· όμως όχι το
θέλημά μου, αλλά το δικό σου να γίνει». 43 Φανερώθηκε τότε σ' αυτόν άγγελος από *τον*
ουρανό που τον ενίσχυε. 44 Και επειδή έπεσε σε αγωνία, εντονότερα προσευχόταν. Και
έγινε ο ιδρώτας του σαν θρόμβοι αίματος που κατέβαιναν στη γη. 45 Και όταν σηκώθηκε
από την προσευχή, ήρθε προς τους μαθητές και τους βρήκε να κοιμούνται από τη λύπη, 46
και τους είπε: «Τι κοιμάστε; Σηκωθείτε και προσεύχεστε, για να μην εισέλθετε σε
πειρασμό».

Η προδοσία και η σύλληψη του Ιησού

(Μτ. 26:47-56, Μκ. 14:43-50, Ιν. 18:3-11)

47 Ενώ αυτός ακόμη μιλούσε, ιδού όχλος, και ο λεγόμενος Ιούδας, ένας από τους
δώδεκα, ερχόταν μπροστά από αυτούς και πλησίασε τον Ιησού, για να τον φιλήσει. 48 *Ο*
Ιησούς τότε του είπε: «Ιούδα, με φίλημα παραδίνεις τον Υιό του ανθρώπου;» 49 Όταν
είδαν τότε εκείνοι που *ήταν* γύρω του αυτό που συνέβηκε, είπαν: «Κύριε, να χτυπήσουμε
με μάχαιρα;» 50 Και χτύπησε ένας, κάποιος από αυτούς, το δούλο του αρχιερέα και
αφαίρεσε το αυτί του το δεξί. 51 Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και είπε: «Αφήστε *τα
πράγματα* ως αυτό *το σημείο*» – και αφού άγγιξε το αυτί, τον γιάτρεψε. 52 Είπε λοιπόν *ο*
Ιησούς προς τους αρχιερείς και στρατηγούς του ναού και πρεσβυτέρους, που ήρθαν
εναντίον του: «Σαν ενάντια σε ληστή εξήλθατε με μάχαιρες και ξύλα; 53 Κάθε ημέρα, ενώ
ήμουν μαζί σας μέσα στο ναό, δεν εκτείνατε τα χέρια πάνω μου. Αλλά αυτή η ώρα είναι
δική σας και η εξουσία του σκότους».

Ο Πέτρος απαρνείται τον Ιησού

(Μτ. 26:57-58, 69-75, Μκ. 14:53-54, 66-72, Ιν. 18:12-18, 25-27)

54 Αφού λοιπόν τον συνέλαβαν, τον οδήγησαν και τον εισήγαγαν στην οικία του
αρχιερέα. Και ο Πέτρος ακολουθούσε από μακριά. 55 Αφού άναψαν τότε φωτιά στο μέσο
της αυλής και κάθισαν μαζί, ο Πέτρος καθόταν στο μέσο τους. 56 Όταν τον είδε τότε
κάποια μικρή δούλη να κάθεται *κοντά* προς το φως *της φωτιάς* και τον ατένισε, είπε: «Και
αυτός ήταν μαζί του». 57 Εκείνος *το* αρνήθηκε, λέγοντας: «Δεν τον ξέρω, γυναίκα». 58 Και
μετά από λίγο, άλλος, όταν τον είδε, είπε: «Και εσύ είσαι από αυτούς». Αλλά ο Πέτρος
είπε: «Άνθρωπε, δεν είμαι». 59 Και όταν πέρασε περίπου μια ώρα, κάποιος άλλος
ισχυριζόταν έντονα, λέγοντας: «Στ' αλήθεια, και αυτός ήταν μαζί του, γιατί είναι και
Γαλιλαίος». 60 Είπε τότε ο Πέτρος: «Άνθρωπε, δεν ξέρω τι λες». Και αμέσως, ενώ ακόμη
αυτός μιλούσε, λάλησε *ένας* πετεινός. 61 Και αφού στράφηκε ο Κύριος, κοίταξε μέσα *στα
μάτια* τον Πέτρο, και θυμήθηκε ο Πέτρος το λόγο του Κυρίου, καθώς του είπε: «Πριν *ο*
πετεινός λαλήσει σήμερα, θα με απαρνηθείς τρεις φορές». 62 Και αφού βγήκε έξω, έκλαψε
πικρά.

Εμπαίζουν και δέρνουν τον Ιησού

(Μτ. 26:67-68, Μκ. 14:65)

63 Και οι άντρες που τον κρατούσαν σφιχτά τον ενέπαιζαν δέρνοντάς *τον* 64 και, αφού
του περικάλυψαν *το πρόσωπο, τον* επερωτούσαν, λέγοντας: «Προφήτεψε, ποιος είναι αυτός
που σε χτύπησε;» 65 Και άλλα πολλά, βλαστημώντας, έλεγαν σ' αυτόν.

Ο Ιησούς μπροστά στο μεγάλο συνέδριο

(Μτ. 26:59-66, Μκ. 14:55-64, Ιν. 18:19-24)

66 Και μόλις ξημέρωσε, συνάχτηκε το πρεσβυτέριο του λαού, αρχιερείς και γραμματείς,
και τον οδήγησαν στο συνέδριό τους, 67 λέγοντας: «Αν εσύ είσαι ο Χριστός, πες *το* μας».
Είπε τότε σ' αυτούς: «Αν σας *το* πω, δε θα πιστέψετε· 68 κι αν *σας* ρωτήσω, δε θα
αποκριθείτε. 69 Από τώρα όμως **ο Υιός του ανθρώπου θα κάθεται** *συνεχώς* **από** *τα* **δεξιά
της δύναμης του Θεού**». 70 Είπαν τότε όλοι: «Εσύ λοιπόν είσαι ο Υιός του Θεού;»
Εκείνος είπε προς αυτούς: «*Κι* εσείς *το* λέτε ότι εγώ είμαι». 71 Εκείνοι είπαν: «Τι ανάγκη
μαρτυρίας έχουμε ακόμα; Γιατί *εμείς* οι ίδιοι *το* ακούσαμε από το στόμα του».

Ο Ιησούς μπροστά στον Πιλάτο

(Μτ. 27:1-2, 11-14, Μκ. 15:1-5, Ιν. 18:28-38)

23

ΛΟΥΚΑΣ 23

Και αφού σηκώθηκε όλο το πλήθος αυτών *των συνέδρων*, τον οδήγησαν στον Πιλάτο. 2
Άρχισαν τότε να τον κατηγορούν, λέγοντας: «Τούτον *τον* βρήκαμε να διαστρέφει το έθνος
μας και να εμποδίζει να δίνουμε φόρους στον Καίσαρα και να λέει πως *ο* εαυτός του είναι
Χριστός βασιλιάς». 3 Ο Πιλάτος λοιπόν τον ρώτησε λέγοντας: «Εσύ είσαι ο βασιλιάς των
Ιουδαίων;» Εκείνος του αποκρίθηκε και είπε: «Εσύ *το* λες». 4 Τότε ο Πιλάτος είπε προς
τους αρχιερείς και *προς* τους όχλους: «Κανένα αίτιο *καταδίκης* δε βρίσκω στον άνθρωπο
τούτο». 5 Εκείνοι επέμεναν λέγοντας: «Ξεσηκώνει το λαό διδάσκοντας σε όλη την Ιουδαία
και, αφού άρχισε από τη Γαλιλαία, *έφτασε* ως εδώ».

Ο Ιησούς μπροστά στον Ηρώδη

6 Ο Πιλάτος τότε, όταν *το* άκουσε, ρώτησε αν ο άνθρωπος είναι Γαλιλαίος 7 και, όταν
έμαθε ότι είναι από *μέρος* της εξουσίας *του* Ηρώδη, *τον* παράπεμψε προς *τον* Ηρώδη, που
ήταν και αυτός στα Ιεροσόλυμα αυτές τις ημέρες. 8 Ο Ηρώδης, λοιπόν, όταν είδε τον
Ιησού, χάρηκε πολύ, γιατί ήθελε *συνεχώς* από αρκετά χρόνια να τον δει, επειδή άκουγε γι'
αυτόν και έλπιζε κάποιο *θαυματουργικό* σημείο να δει να γίνεται από αυτόν. 9 Τον
επερωτούσε λοιπόν με αρκετά λόγια, αλλά αυτός τίποτα δεν του αποκρίθηκε. 10 Είχαν
σταθεί τότε οι αρχιερείς και οι γραμματείς και τον κατηγορούσαν έντονα. 11 Και αφού τον
εξουθένωσε και ο Ηρώδης μαζί με τα στρατεύματά του και *τον* ενέπαιξε, *τον* έντυσε με
λαμπρό ένδυμα και τον ξανάστειλε στον Πιλάτο. 12 Έγιναν τότε φίλοι ο Ηρώδης και ο
Πιλάτος αυτήν την ημέρα μεταξύ τους· γιατί προϋπήρχε έχθρα του ενός προς τον άλλο.

Ο Ιησούς καταδικάζεται σε θάνατο

(Μτ. 27:15-26, Μκ. 15:6-15, Ιν. 18:39-19:16)

13 Ο Πιλάτος, λοιπόν, αφού συγκάλεσε τους αρχιερείς και τους άρχοντες και το λαό, 14
είπε προς αυτούς: «Φέρατε προς εμένα τον άνθρωπο αυτό σαν *έναν* που αποπλανά το λαό,
και ιδού, εγώ μπροστά σας *τον* ανάκρινα και δε βρήκα σ' αυτόν τον άνθρωπο κανένα αίτιο
κατηγορίας από όσα κατηγορείτε εναντίον του. 15 Αλλά ούτε *κι ο* Ηρώδης, γιατί τον
ξανάστειλε προς εμάς, και ιδού, τίποτα άξιο θανάτου δεν έχει πράξει αυτός. 16 Αφού τον
παιδέψω, λοιπόν, θα τον απολύσω». [17 Είχε μάλιστα υποχρέωση να τους απολύει έναν
κατά *την* εορτή.] 18 Τότε όλο το πλήθος έκραξε δυνατά, λέγοντας: «Αφάνιζε αυτόν και
απόλυσέ μας το Βαραβά» 19 – ο οποίος ήταν ριγμένος στη φυλακή για κάποια στάση που
έγινε στην πόλη και για φόνο. 20 Πάλι τότε ο Πιλάτος φώναξε προς αυτούς, επειδή ήθελε
να απολύσει τον Ιησού. 21 Εκείνοι φώναζαν δυνατά, λέγοντας: «Σταύρωνε, σταύρωνε
αυτόν». 22 Εκείνος για τρίτη φορά είπε προς αυτούς: «Γιατί, τι κακό έκανε αυτός; Κανένα
αίτιο θανάτου δε βρήκα σ' αυτόν. Αφού τον παιδέψω, λοιπόν, θα τον απολύσω». 23
Εκείνοι επέμεναν με φωνές μεγάλες, ζητώντας αυτός να σταυρωθεί, και υπερίσχυαν οι
φωνές τους. 24 Και *έτσι ο* Πιλάτος αποφάσισε να γίνει το αίτημά τους: 25 απόλυσε,
λοιπόν, αυτόν που είχε ριχτεί στη φυλακή για στάση και φόνο, τον οποίο ζητούσαν, ενώ
τον Ιησού *τον* παράδωσε στο θέλημά τους.

Η σταύρωση του Ιησού

(Μτ. 27:32-44, Μκ. 15:21-32, Ιν. 19:17-27)

26 Και καθώς τον οδηγούσαν, έπιασαν κάποιο Σίμωνα Κυρηναίο, που ερχόταν από *τον*
αγρό, και επέθεσαν σε αυτόν το σταυρό, για να *τον* φέρει πίσω από τον Ιησού. 27 Τον
ακολουθούσε μάλιστα πολύ πλήθος από το λαό και *από* γυναίκες που χτυπούσαν τα στήθη
τους και τον θρηνούσαν. 28 Στράφηκε τότε προς αυτές ο Ιησούς και είπε: «Θυγατέρες *της*
Ιερουσαλήμ, μην κλαίτε για μένα. Αλλά για *τους* εαυτούς σας να κλαίτε και για τα παιδιά
σας, 29 γιατί ιδού, έρχονται ημέρες κατά τις οποίες θα πουν: "Μακάριες οι στείρες και οι
κοιλιές που δε γέννησαν και *οι* μαστοί που δεν έθρεψαν".

30 Τότε θα αρχίσουν **να λένε στα όρη:**
"Πέστε πάνω μας",
και στους λόφους:
"Καλύψτε μας".

31 Γιατί αν στο υγρό ξύλο κάνουν αυτά, στο ξερό τι *θα* γίνει;»

32 Οδηγούνταν τότε και άλλοι δύο κακούργοι μαζί του, για να θανατωθούν. 33 Και όταν
ήρθαν στον τόπο που καλείται "Κρανίο", εκεί σταύρωσαν αυτόν και τους κακούργους, τον
ένα από *τα* δεξιά, τον άλλο από *τα* αριστερά *του*. 34 Και ο Ιησούς έλεγε: «Πατέρα, άφησε
σ' αυτούς, γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν». Διαμοιμάζονται τότε τα ιμάτιά του *μεταξύ τους* και
έριξαν κλήρους. 35 Και ο λαός είχε σταθεί και έβλεπε. *Τον* περιγελούσαν τότε και οι
άρχοντες, λέγοντας: «Άλλους έσωσε, ας σώσει *τον* εαυτό του, αν αυτός είναι ο Χριστός, ο
εκλεκτός του Θεού». 36 Τον ενέπαιξαν τότε και οι στρατιώτες που πλησίαζαν,
προσφέροντάς του ξίδι 37 και λέγοντας: «Αν εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων, σώσε *τον*
εαυτό σου». 38 Ήταν μάλιστα και *μια* επιγραφή από πάνω του: "Ο βασιλιάς των Ιουδαίων
είναι αυτός".

39 Ένας τότε από τους κακούργους που κρεμάστηκαν τον βλαστημούσε, λέγοντας: «Δεν
είσαι εσύ ο Χριστός; Σώσε *τον* εαυτό σου κι εμάς». 40 Αποκρίθηκε όμως ο άλλος,
επιτιμώντας αυτόν, και είπε: «Ούτε το Θεό δε φοβάσαι εσύ, αφού είσαι στην ίδια καταδίκη;
41 Και εμείς, βέβαια, δίκαια, γιατί απολαμβάνουμε άξια αυτών που πράξαμε. Αυτός, όμως,
τίποτα *το* άτοπο δεν έπραξε». 42 Και έλεγε: «Ιησού, θυμήσου με, όταν έρθεις στη βασιλεία
σου». 43 Και του είπε: «Αλήθεια σου λέω, σήμερα μαζί μου θα είσαι μέσα στον
Παράδεισο».

Ο θάνατος του Ιησού

(Μτ. 27:45-56, Μκ. 15:33-41, Ιν. 19:28-30)

44 Και ήταν ήδη περίπου δώδεκα *η* ώρα *το μεσημέρι*, και έγινε σκοτάδι πάνω σε όλη τη
γη ως *τις* τρεις *η* ώρα *το απόγευμα*, 45 γιατί χάθηκε ο ήλιος· σχίστηκε μάλιστα το
καταπέτασμα του ναού στο μέσο. 46 Και ο Ιησούς φώναξε με φωνή μεγάλη και είπε:
«Πατέρα, **στα χέρια σου παραθέτω το πνεύμα μου**». Και αφού είπε αυτό, εξέπνευσε. 47
Όταν είδε τότε ο εκατόνταρχος αυτό που έγινε, δόξαζε το Θεό, λέγοντας: «Πράγματι, ο
άνθρωπος αυτός ήταν δίκαιος». 48 Και όλα τα πλήθη που μαζεύτηκαν, για να δουν αυτό το
θέαμα, όταν είδαν όσα έγιναν, επέστρεφαν, χτυπώντας τα στήθη. 49 Και είχαν σταθεί όλοι
οι γνωστοί του από μακριά, και οι γυναίκες που ακολουθούσαν μαζί του από τη Γαλιλαία,
οι οποίες έβλεπαν αυτά.

Ο ενταφιασμός του Ιησού

(Μτ. 27:57-61, Μκ. 15:42-47, Ιν. 19:38-42)

50 Και ιδού *ένας* άντρας με *το* όνομα Ιωσήφ, που ήταν βουλευτής και άντρας αγαθός και
δίκαιος 51 – αυτός δεν είχε συγκατατεθεί στην απόφαση και στην πράξη τους – *που ήταν*
από *την* Αριμαθαία, πόλη των Ιουδαίων, ο οποίος πρόσμενε τη βασιλεία του Θεού. 52
Αυτός πλησίασε τον Πιλάτο και ζήτησε το σώμα του Ιησού 53 και, αφού το κατέβασε, το
τύλιξε μέσα σ' *ένα* σεντόνι και τον έθεσε σε μνήμα λαξευτό όπου κανείς ακόμα δεν ήταν
τοποθετημένος. 54 Και ήταν ημέρα παρασκευή και χάραζε *το* Σάββατο. 55 Ακολούθησαν
από κοντά τότε οι γυναίκες, οι οποίες είχαν έρθει από τη Γαλιλαία μαζί του, και είδαν το
μνήμα και πώς τέθηκε το σώμα του. 56 Όταν λοιπόν επέστρεψαν, ετοίμασαν αρώματα και
μύρα.

Η ανάσταση του Ιησού

(Μτ. 28:1-10, Μκ. 16:1-8, Ιν. 20:1-10)

Και το Σάββατο, βέβαια, ησύχασαν σύμφωνα με τήν εντολή.

24

ΛΟΥΚΑΣ 24

Την πρώτη όμως *ημέρα μετά* το Σάββατο, *ενώ ήταν* όρθρος βαθύς, ήρθαν στο μνήμα,
φέρνοντας όσα αρώματα ετοίμασαν. 2 Βρήκαν τότε το λίθο κυλισμένο μακριά από το
μνήμα 3 και, αφού εισήλθαν, δε βρήκαν το σώμα του Κυρίου Ιησού. 4 Και συνέβηκε, ενώ

αυτές απορούσαν γι’ αυτό, τότε ιδού, δύο άντρες να σταθούν *ξαφνικά* μπροστά τους με
ένδυμα που άστραφτε. 5 Και καθώς ήταν γεμάτες φόβο και έσκυψαν τα πρόσωπά τους στη
γη, είπαν προς αυτές: «Τι ζητάτε τον ζωντανό μαζί με τους νεκρούς; 6 Δεν είναι εδώ, αλλά
εγέρθηκε. Θυμηθείτε πώς σας μίλησε, ενώ ήταν ακόμα στη Γαλιλαία, 7 λέγοντας για τον
Υιό του ανθρώπου ότι πρέπει να παραδοθεί σε χέρια ανθρώπων αμαρτωλών και να
σταυρωθεί και την τρίτη ημέρα να αναστηθεί». 8 Και θυμήθηκαν τα λόγια του. 9 Και αφού
επέστρεψαν από το μνήμα, ανάγγειλαν όλα αυτά στους έντεκα και σε όλους τους
υπόλοιπους. 10 Ήταν, λοιπόν, η Μαγδαληνή Μαρία και *η* Ιωάννα και *η* Μαρία η *μητέρα
του* Ιακώβου και οι υπόλοιπες μαζί τους. Έλεγαν αυτά προς τους αποστόλους, 11 και αυτά
τα λόγια φάνηκαν μπροστά τους σαν παραλήρημα, και απιστούσαν σ’ αυτές. 12 Τότε ο
Πέτρος σηκώθηκε και έτρεξε στο μνήμα και, αφού έσκυψε κάτω, βλέπει τους επιδέσμους
μόνο, και έφυγε, θαυμάζοντας μέσα του για το γεγονός.

Η πορεία προς τους Εμμαούς

(Μκ. 16:12-13)

13 Και ιδού, δύο από αυτούς κατ’ αυτήν την ημέρα πορεύονταν σε ένα χωριό που απείχε
περίπου δέκα χιλιόμετρα από *την* Ιερουσαλήμ, του οποίου *το* όνομα *ήταν* Εμμαούς. 14 Και
αυτοί μιλούσαν μεταξύ τους για όλα αυτά που είχαν συμβεί. 15 Και συνέβηκε, ενώ αυτοί
μιλούσαν και συζητούσαν, τότε *ο* ίδιος *ο* Ιησούς να πλησιάσει· και προχωρούσε μαζί τους.
16 Αλλά τα μάτια τους κρατούνταν, για να μην τον αναγνωρίσουν. 17 Είπε τότε προς
αυτούς: «Ποια *είναι* αυτά τα λόγια που ανταλλάσσετε μεταξύ σας περπατώντας;» Και
εκείνοι στάθηκαν σκυθρωποί. 18 Αποκρίθηκε, λοιπόν, ένας με *το* όνομα Κλεόπας και είπε
προς αυτόν: «Εσύ μόνος παροικείς στην Ιερουσαλήμ και δεν έμαθες όσα έγιναν μέσα σ’
αυτήν τις ημέρες αυτές;» 19 Και τους είπε: «Ποια;» Εκείνοι του είπαν: «Τα σχετικά με *τον*
Ιησού το Ναζαρηνό, ο οποίος ήταν άντρας προφήτης, δυνατός σε έργα και *σε* λόγια
απέναντι στο Θεό και σε όλο το λαό. 20 Και πώς τον παράδωσαν οι αρχιερείς και οι
άρχοντές μας σε καταδίκη θανάτου και τον σταύρωσαν. 21 Εμείς όμως ελπίζαμε ότι αυτός
είναι εκείνος που μέλλει να λυτρώνει το *λαό* Ισραήλ. Αλλά, βέβαια, και μαζί με όλα αυτά,
είναι η τρίτη ημέρα αυτή *που* περνάει αφότου έγιναν αυτά. 22 Αλλά και κάποιες γυναίκες
από εμάς μας άφησαν εκστατικούς, όταν πήγαν με τον όρθρο στο μνήμα 23 και, επειδή δε
βρήκαν το σώμα του, ήρθαν, λέγοντας πως έχουν δει και οπτασία αγγέλων, οι οποίοι λένε
ότι αυτός ζει. 24 Και πήγαν μερικοί από αυτούς που *είναι* μαζί μας στο μνήμα και βρήκαν
τα πράγματα έτσι καθώς είπαν και οι γυναίκες, αλλά αυτόν δεν *τον* είδαν». 25 Και *τότε*
αυτός είπε προς αυτούς: «Ω, ανόητοι και αργοί στην καρδιά στο να πιστεύετε σε όλα όσα
λάλησαν οι προφήτες. 26 Δεν έτρεπε αυτά να πάθει ο Χριστός και να εισέλθει στη δόξα
του;» 27 Και αφού άρχισε από *το* Μωυσή και από όλους τους προφήτες, διερμήνευψε σ’
αυτούς μέσα σ’ όλες τις γραφές τα σχετικά με *τον* εαυτό του.

28 Και πλησίασαν στο χωριό όπου πήγαιναν, και *τότε* αυτός προσποιήθηκε ότι πηγαίνει
μακρύτερα. 29 Και τον πίεσαν, παρακαλώντας *τον και* λέγοντας: «Μείνε μαζί μας, γιατί
πλησιάζει η εσπέρα και έχει γείρει ήδη η ημέρα». Και εισήλθε για να μείνει μαζί τους. 30
Και όταν κάθισε, *για να φάει* μαζί τους, αφού έλαβε τον άρτο, *τον* ευλόγησε και, αφού *τον*
έκοψε *με τα χέρια, τον* έδινε σ’ αυτούς. 31 Τότε διανοίχτηκαν οι οφθαλμοί τους και τον
αναγνώρισαν· αλλά αυτός έγινε άφαντος από αυτούς. 32 Και είπαν μεταξύ τους: «Η καρδιά

μας δεν έκαιγε *συνεχώς* μέσα μας καθώς μας μιλούσε στο δρόμο, όπως μας διάνοιγε τις
Γραφές;» 33 Και αφού σηκώθηκαν αυτήν την ώρα, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ και
βρήκαν συναθροισμένους τους έντεκα και όσους *ήταν* μαζί τους, 34 που έλεγαν ότι
πράγματι εγέρθηκε ο Κύριος και φανερώθηκε στο Σίμωνα. 35 Και αυτοί διηγούνταν όσα
έγιναν στο δρόμο και πώς γνωρίστηκε σ' αυτούς με το κόψιμο του άρτου.

Ο Ιησούς εμφανίζεται στους μαθητές

(Μτ. 28:16-20, Μκ. 16:14-18, Ιν. 20:19-23, Πρ. 1:6-8)

36 Ενώ λοιπόν μιλούσαν αυτά, αυτός στάθηκε στο μέσο τους και τους λέει: «Ειρήνη σ'
εσάς». 37 Πτοήθηκαν τότε και γέμισαν φόβο και νόμιζαν πως βλέπουν πνεύμα. 38 Και είπε
σ' αυτούς: «Τι είστε ταραγμένοι και γιατί διαλογισμοί ανεβαίνουν στην καρδιά σας; 39
Δείτε τα χέρια μου και τα πόδια μου, γιατί εγώ είμαι, *ο* ίδιος, ψηλαφήστε με και δείτε, γιατί
πνεύμα δεν έχει σάρκα και οστά καθώς βλέπετε εμένα να έχω». 40 Και αφού είπε αυτό,
τους έδειξε τα χέρια και τα πόδια *του*. 41 Επειδή, λοιπόν, αυτοί ακόμα απιστούσαν από τη
χαρά *τους* και θαύμαζαν, τους είπε: «Έχετε κάτι φαγώσιμο εδώ;» 42 Εκείνοι του έδωσαν
μέρος από ψάρι ψητό [και κηρήθρα από μέλι]. 43 Και αφού *τα* έλαβε μπροστά τους, *τα*
έφαγε.

44 Είπε λοιπόν προς αυτούς: «Αυτοί *είναι* οι λόγοι μου που μίλησα προς εσάς, ενώ
ήμουν ακόμη μαζί σας, ότι πρέπει να εκπληρωθούν όλα τα γραμμένα μέσα στο νόμο του
Μωυσή και στους προφήτες και στους ψαλμούς για μένα». 45 Τότε διάνοιξε το νου τους,
για να καταλαβαίνουν τις Γραφές. 46 Και τους είπε: «Έτσι έχει γραφτεί, ότι ο Χριστός
έπρεπε να πάθει και να αναστηθεί από *τους* νεκρούς την τρίτη ημέρα, 47 και να κηρυχτεί
στο όνομά του μετάνοια για άφεση αμαρτιών σε όλα τα έθνη. Αφού αρχίσετε από *την*
Ιερουσαλήμ, 48 εσείς *να είστε* μάρτυρες αυτών. 49 Και ιδού, εγώ αποστέλλω την υπόσχεση
του Πατέρα μου πάνω σας. Εσείς όμως καθίστε μέσα στην πόλη, ωσότου ντυθείτε δύναμη
από ψηλά».

Η ανάληψη του Ιησού

(Μκ. 16:19-20, Πρ. 1:9-11)

50 Τους οδήγησε τότε έξω, μέχρι κοντά στη Βηθανία και, αφού σήκωσε τα χέρια του,
τους ευλόγησε. 51 Και συνέβηκε, ενώ αυτός τους ευλογούσε, να διαχωριστεί από αυτούς
και φερόταν πάνω στον ουρανό. 52 Και αυτοί τον προσκύνησαν και επέστρεψαν στην
Ιερουσαλήμ με χαρά μεγάλη 53 και ήταν διαπαντός μέσα στο ναό, ευλογώντας το Θεό.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

Προΰπαρξη του Ιησού Χριστού

1

Στην αρχή ήταν ο Λόγος,
και ο Λόγος ήταν προς το Θεό,
και Θεός ήταν ο Λόγος.
2 Αυτός ήταν στην αρχή προς το Θεό.
3 Τα πάντα μέσω αυτού έγιναν,
και χωρίς αυτόν δεν έγινε
ούτε ένα απ' ό,τι έχει γίνει.
4 Μέσα σε αυτόν ήταν ζωή,
και η ζωή ήταν το φως των ανθρώπων.
5 Και το φως μέσα στο σκοτάδι φέγγει
και το σκοτάδι δεν κυρίεψε αυτό.
6 Ήταν *ένας* άνθρωπος
από *το* Θεό απεσταλμένος·
το όνομά του Ιωάννης.
7 Αυτός ήρθε για μαρτυρία,
να μαρτυρήσει για το φως,
για να πιστέψουν όλοι μέσω αυτού.
8 Εκείνος δεν ήτανε το φως,
αλλά *ήρθε* να μαρτυρήσει για το φως.
9 Ήταν το φως το αληθινό,
που φωτίζει κάθε άνθρωπο,
το οποίο ερχότανε στον κόσμο.
10 Μέσα στον κόσμο ήτανε
κι ο κόσμος μέσω αυτού έγινε,
αλλά ο κόσμος δεν τον γνώρισε.
11 Στους δικούς του ήρθε,
αλλά οι δικοί του δεν τον παραδέχτηκαν.
12 Όσοι όμως δέχτηκαν αυτόν,
σ' αυτούς έδωσε εξουσία
τέκνα Θεού να γίνουν·
σ' όσους πιστεύουν στ' όνομά του,
13 που όχι από αίματα,
ούτε από σάρκας θέλημα
ούτε από θέλημα άντρα,
αλλ' από *το* Θεό γεννήθηκαν.
14 Και ο Λόγος σάρκα έγινε
και κατασκήνωσε ανάμεσά μας,
και είδαμε *με θαυμασμό* τη δόξα του,
δόξα όπως *ενός* μονογενούς από *τον* Πατέρα,

πλήρης από χάρη και αλήθεια.
15 *Ο* Ιωάννης μαρτυρεί γι' αυτόν
και έχει φωνάξει λέγοντας:
«Αυτός ήταν για τον οποίο είπα:
"Εκείνος που έρχεται ύστερα από μένα
πριν από μένα έχει υπάρξει
γιατί μου ήταν πρώτος"».
16 Γιατί από το πλήρωμά του
όλοι εμείς ελάβαμε,
και χάρη στη θέση χάρης.
17 Γιατί ο νόμος δόθηκε μέσω *του* Μωυσή·
η χάρη και η αλήθεια έγιναν
μέσω *του* Ιησού Χριστού.
18 *Το* Θεό ως τώρα κανείς δεν έχει δει ποτέ.
Ο μονογενής Θεός που είναι
στην αγκαλιά μέσα του Πατέρα,
εκείνος εξήγησε *αυτόν*.

Η μαρτυρία του Ιωάννη του Βαπτιστή

(Μτ. 3:1-12, Μκ. 1:2-8, Λκ. 3:15-17)

19 Και αυτή είναι η μαρτυρία του Ιωάννη, όταν απέστειλαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι από
τα Ιεροσόλυμα ιερείς και Λευίτες, για να τον ρωτήσουν: «Εσύ ποιος είσαι;» 20 Και
ομολόγησε και δεν *το* αρνήθηκε, αλλά ομολόγησε: «Εγώ δεν είμαι ο Χριστός». 21 Τότε τον
ρώτησαν: «Τι *είσαι* λοιπόν; Εσύ είσαι *ο* Ηλίας;» Και λέει: «Δεν είμαι». «Ο προφήτης είσαι
εσύ;» Και αποκρίθηκε: «Όχι». 22 Είπαν λοιπόν σ' αυτόν: «Ποιος είσαι; Για να δώσουμε
απόκριση σ' αυτούς που μας έστειλαν. Τι λες για *τον* εαυτό σου;» 23 *Εκείνος* είπε:

«Εγώ *είμαι* **φωνή**
ενός **που φωνάζει δυνατά στην έρημο:**
"Ισιώστε την οδό *του* Κυρίου",

καθώς είπε *ο* Ησαΐας ο προφήτης». 24 Και ήταν *μερικοί* αποσταλμένοι από *την*
παράταξη των Φαρισαίων. 25 Τότε τον ρώτησαν και του είπαν: «Γιατί λοιπόν βαφτίζεις, αν
εσύ δεν είσαι ο Χριστός ούτε *ο* Ηλίας ούτε ο προφήτης;» 26 Τους αποκρίθηκε ο Ιωάννης
λέγοντας: «Εγώ βαφτίζω σε νερό. Στο μέσο σας έχει σταθεί αυτός που εσείς δεν ξέρετε, 27
που έρχεται ύστερα από εμένα, του οποίου εγώ δεν είμαι άξιος να λύσω το λουρί του
υποδήματός *του*». 28 Αυτά έγιναν στη Βηθανία πέρα από τον Ιορδάνη, όπου βάφτιζε
συνέχεια ο Ιωάννης.

Ο Αμνός του Θεού

(Μτ. 3:13-17, Μκ. 1:9-11, Λκ. 3:21-22)

29 Την επόμενη ημέρα βλέπει *ο Ιωάννης* τον Ιησού να έρχεται προς αυτόν και λέει: «Να
ο αμνός του Θεού που σηκώνει την αμαρτία του κόσμου. 30 Αυτός είναι για τον οποίο εγώ
είπα: " Ύστερα από μένα έρχεται *ένας* άντρας που πριν από μένα έχει υπάρξει, γιατί μου

ήταν πρώτος”. 31 Και εγώ δεν τον ήξερα, αλλά για να φανερωθεί στο *λαό* Ισραήλ, γι’ αυτό
εγώ ήρθα βαφτίζοντας στο νερό». 32 Και έδωσε μαρτυρία *ο* Ιωάννης, λέγοντας: «Έχω δει
το Πνεύμα να κατεβαίνει σαν περιστέρι από *τον* ουρανό, και έμεινε πάνω σ’ αυτόν. 33 Κι
εγώ δεν τον ήξερα, αλλά εκείνος που με έστειλε να βαφτίζω σε νερό, εκείνος μου είπε:
“Πάνω σ’ όποιον δεις το Πνεύμα να κατεβαίνει και να μένει πάνω του, αυτός είναι που
βαφτίζει σε Πνεύμα Άγιο”. 34 Κι εγώ έχω δει και έχω μαρτυρήσει ότι αυτός είναι ο Υιός
του Θεού».

Οι πρώτοι μαθητές

(Μτ. 4:18-22, Μκ. 1:16-20)

35 Την επόμενη ημέρα πάλι, είχε σταθεί ο Ιωάννης και δύο από τους μαθητές του. 36
Κοίταξε καλά τότε τον Ιησού που περπατούσε και λέει: «Να ο αμνός του Θεού». 37 Και
άκουσαν οι δύο μαθητές αυτόν να μιλά και ακολούθησαν τον Ιησού. 38 Στράφηκε τότε ο
Ιησούς και, όταν τους είδε να τον ακολουθούν, τους λέει: «Τι ζητάτε;» Εκείνοι του είπαν:
«Ραβί – που όταν ερμηνεύεται λέγεται Δάσκαλε – πού μένεις;» 39 Τους λέει: «Ελάτε και
θα δείτε». Ήρθαν, λοιπόν, και είδαν που μένει, και έμειναν κοντά του εκείνη την ημέρα. *Η*
ώρα ήταν περίπου τέσσερις *το απόγευμα*. 40 Ήταν *ο* Ανδρέας, ο αδελφός *του* Σίμωνα
Πέτρου, ένας από τους δύο που άκουσαν από *τον* Ιωάννη και τον ακολούθησαν. 41 Αυτός
βρίσκει πρώτα τον αδελφό το δικό του, *το* Σίμωνα, και του λέει: «Βρήκαμε το Μεσσία» –
που όταν ερμηνεύεται σημαίνει Χριστός. 42 Τον έφερε *τότε* προς τον Ιησού. Ο Ιησούς τον
κοίταξε μέσα *στα μάτια* και είπε: «Εσύ είσαι *ο* Σίμωνας, ο γιος *του* Ιωάννη· εσύ θα κληθείς
Κηφάς» – που ερμηνεύεται Πέτρος.

Ο Ιησούς καλεί το Φίλιππο και το Ναθαναήλ

43 Την επόμενη ημέρα θέλησε να εξέλθει στη Γαλιλαία και βρίσκει *το* Φίλιππο. Και ο
Ιησούς τού λέει: «Ακολούθα με». 44 Ήταν, λοιπόν, ο Φίλιππος από *τη* Βηθσαϊδά, από την
πόλη *του* Ανδρέα και *του* Πέτρου. 45 Βρίσκει *ο* Φίλιππος το Ναθαναήλ και του λέει:
«Αυτόν που έγραψε *ο* Μωυσής στο νόμο, και οι προφήτες, *τον* βρήκαμε: *είναι ο* Ιησούς,
γιος του Ιωσήφ, που *είναι* από *τη* Ναζαρέτ». 46 Και *ο* Ναθαναήλ τού είπε: «Από *τη*
Ναζαρέτ δύναται να είναι κάτι αγαθό;» Του λέει ο Φίλιππος: «Έλα και δες». 47 Ο Ιησούς
είδε το Ναθαναήλ να έρχεται προς αυτόν και λέει γι’ αυτόν: «Να, αλήθεια, *ένας* Ισραηλίτης
μέσα στον οποίο δεν υπάρχει δόλος». 48 Του λέει *ο* Ναθαναήλ: «Από πού με γνωρίζεις;» *Ο*
Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: «Σε είδα προτού *ο* Φίλιππος σε φωνάξει, ενώ ήσουν κάτω
από τη συκιά». 49 *Ο* Ναθαναήλ του αποκρίθηκε: «Ραβί, εσύ είσαι ο Υιός του Θεού, εσύ
είσαι *ο* βασιλιάς του Ισραήλ». 50 *Ο* Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: «Επειδή σου είπα ότι
σε είδα κάτω από τη συκιά, πιστεύεις; Θα δεις μεγαλύτερα από αυτά». 51 Και του λέει:
«Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, θα δείτε τον ουρανό ανοιγμένο και τους αγγέλους του Θεού
να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν πάνω στον Υιό του ανθρώπου».

Ο γάμος στην Κανά

2

ΙΩΑΣΣΗΣ 2

Και την ημέρα την τρίτη, έγινε γάμος στην Κανά της Γαλιλαίας, και η μητέρα του Ιησού
ήταν εκεί. 2 Προσκάλεσαν τότε και τον Ιησού και τους μαθητές του στο γάμο. 3 Και επειδή
στερήθηκαν *το* κρασί, λέει η μητέρα του Ιησού προς αυτόν: «Κρασί δεν έχουν». 4 Και ο
Ιησούς λέει σ’ αυτήν: «Τι *σχέση έχουμε* εγώ κι εσύ γυναίκα; Ακόμα δεν έχει έρθει η ώρα
μου». 5 Η μητέρα του λέει στους διακόνους: «Ό,τι σας λέει κάντε». 6 Ήταν λοιπόν εκεί έξι
λίθινες υδρίες, που κείτονταν σύμφωνα με *το έθιμο* του καθαρισμού των Ιουδαίων, και
χωρούσαν *η καθεμία* από ογδόντα ως εκατόν είκοσι λίτρα. 7 Ο Ιησούς λέει σ’ αυτούς:
«Γεμίστε τις υδρίες με νερό». Και τις γέμισαν έως πάνω. 8 Τότε τους λέει: «Αντλήστε τώρα
και φέρτε στον αρχιτρίκλινο». Εκείνοι *του* έφεραν. 9 Μόλις, λοιπόν, γεύτηκε ο
αρχιτρίκλινος το νερό που είχε γίνει κρασί και δεν ήξερε από πού είναι – ενώ οι διάκονοι
που είχαν αντλήσει το νερό ήξεραν – ο αρχιτρίκλινος φωνάζει το γαμπρό 10 και του λέει:
«Κάθε άνθρωπος θέτει *στο τραπέζι* πρώτα το καλό κρασί και, όταν μεθύσουν, το κατώτερο.
Εσύ έχεις φυλάξει το καλό κρασί ως τώρα». 11 Αυτήν *την* αρχή των *θαυματουργικών*
σημείων ο Ιησούς έκανε στην Κανά της Γαλιλαίας και φανέρωσε τη δόξα του, και
πίστεψαν σ’ αυτόν οι μαθητές του.
12 Μετά από αυτό κατέβηκε στην Καπερναούμ αυτός και η μητέρα του και οι αδελφοί
του και οι μαθητές του, και εκεί έμειναν όχι πολλές ημέρες.

Ο καθαρισμός του ναού

(Μτ. 21:12-13, Μκ. 11:15-17, Λκ. 19:45-46)

13 Και ήταν κοντά το Πάσχα των Ιουδαίων, και ο Ιησούς ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα. 14
Και βρήκε μέσα στο ναό αυτούς που πουλούσαν βόδια και πρόβατα και περιστέρια, και
τους αργυραμοιβούς να κάθονται. 15 Τότε, αφού έκανε φραγγέλιο από σχοινιά, όλους *τους*
έβγαλε έξω από το ναό, και τα πρόβατα και τα βόδια, και σκόρπισε τα κέρματα των
αργυραμοιβών και ανάτρεψε τα τραπέζια *τους*, 16 και σ’ εκείνους που πουλούν τα
περιστέρια είπε: «Σηκώστε αυτά από εδώ· μην κάνετε τον οίκο του Πατέρα μου οίκο
εμπορίου». 17 Οι μαθητές του θυμήθηκαν ότι είναι γραμμένο: **Ο ζήλος για τον οίκο σου
θα με καταφάει.** 18 Έλαβαν το λόγο λοιπόν οι Ιουδαίοι και του είπαν: «Τι σημείο μας
δείχνεις, επειδή κάνεις αυτά;» 19 Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς και τους είπε: «Γκρεμίστε το ναό
τούτο και σε τρεις ημέρες θα τον εγείρω». 20 Είπαν λοιπόν οι Ιουδαίοι: «Σε σαράντα έξι
χρόνια οικοδομήθηκε ο ναός αυτός, κι εσύ θα τον εγείρεις[607] σε τρεις ημέρες;» 21 Εκείνος
όμως έλεγε για το ναό του σώματός του. 22 Όταν λοιπόν εγέρθηκε[607] από *τους* νεκρούς,
θυμήθηκαν οι μαθητές του ότι αυτό έλεγε, και πίστεψαν στη Γραφή και στο λόγο που είπε
ο Ιησούς.

Ο Ιησούς γνωρίζει κάθε άνθρωπο

23 Καθώς λοιπόν ήταν στα Ιεροσόλυμα το Πάσχα κατά την εορτή, πολλοί πίστεψαν στο
όνομά του, βλέποντας τα σημεία του που έκανε. 24 Αλλά ο ίδιος *ο* Ιησούς δεν
εμπιστευόταν *τον* εαυτό του σ’ αυτούς, γιατί αυτός *τους* γνώριζε όλους 25 και επειδή δεν
είχε ανάγκη κάποιος να μαρτυρήσει *σ’ αυτόν* για τον *οποιονδήποτε* άνθρωπο. Γιατί αυτός
γνώριζε τι ήταν μέσα στον άνθρωπο.

Ο Ιησούς και ο Νικόδημος

3

Υπήρχε τότε *ένας* άνθρωπος από τους Φαρισαίους, Νικόδημος *ήταν το* όνομά του,
άρχοντας των Ιουδαίων. 2 Αυτός ήρθε προς αυτόν *μια* νύχτα και του είπε: «Ραβί, ξέρουμε
ότι έχεις έρθει από το Θεό *ως* δάσκαλος. Γιατί κανείς δε δύναται να κάνει αυτά τα
θαυματουργικά σημεία που εσύ κάνεις, αν δεν είναι ο Θεός μαζί του». 3 *Ο* Ιησούς
αποκρίθηκε και του είπε: «Αλήθεια, αλήθεια σου λέω, αν κάποιος δεν αναγεννηθεί, δε
δύναται να δει τη βασιλεία του Θεού». 4 Ο Νικόδημος λέει προς αυτόν: «Πώς δύναται *ένας*
άνθρωπος να γεννηθεί όταν είναι γέρος; Μήπως δύναται να εισέλθει στην κοιλιά της
μητέρας του για δεύτερη *φορά* και να γεννηθεί;» 5 Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς: «Αλήθεια,
αλήθεια σου λέω, αν κάποιος δε γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δε δύναται να εισέλθει στη
βασιλεία του Θεού. 6 Το γεννημένο από τη σάρκα είναι σάρκα, και το γεννημένο από το
Πνεύμα είναι πνεύμα. 7 Μη θαυμάσεις επειδή σου είπα, "εσείς πρέπει να
αναγεννηθείτε[610]". 8 Ο άνεμος πνέει όπου θέλει, και τη φωνή του *την* ακούς, αλλά δεν
ξέρεις από πού έρχεται και πού πηγαίνει. Έτσι είναι καθένας που έχει γεννηθεί από το
Πνεύμα». 9 *Ο* Νικόδημος αποκρίθηκε και του είπε: «Πώς δύνανται να γίνουν αυτά;» 10 *Ο*
Ιησούς αποκρίθηκε και είπε σ' αυτόν: «Εσύ είσαι ο δάσκαλος του *λαού* Ισραήλ και δε
γνωρίζεις αυτά; 11 Αλήθεια, αλήθεια σου λέω ότι μιλούμε γι' αυτό που ξέρουμε και
μαρτυρούμε γι' αυτό που έχουμε δει, αλλά τη μαρτυρία μας δεν *τη* δέχεστε. 12 Αν τα
επίγεια σας είπα και δεν πιστεύετε, πώς θα πιστέψετε αν σας πω τα επουράνια; 13 Και
κανείς δεν έχει ανεβεί στον ουρανό παρά *μόνο* εκείνος που κατέβηκε από τον ουρανό, ο
Υιός του ανθρώπου, [που είναι στον ουρανό]. 14 Και καθώς *ο* Μωυσής ύψωσε το φίδι
στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός του ανθρώπου, 15 για να έχει ζωή αιώνια
καθένας που πιστεύει σ' αυτόν.

16 Γιατί τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό *του* το μονογενή, για να
μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια. 17 Γιατί ο Θεός δεν
απέστειλε τον Υιό στον κόσμο, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος μέσω
αυτού. 18 Όποιος πιστεύει σε αυτόν δεν κρίνεται[614]. Όποιος όμως δεν πιστεύει ήδη έχει
κριθεί[614] *ένοχος*, γιατί δεν έχει πιστέψει στο όνομα του μονογενούς Υιού του Θεού. 19 Και
αυτή είναι η *κατηγορία για την* κρίση: ότι το φως έχει έρθει στον κόσμο, αλλά οι άνθρωποι
αγάπησαν περισσότερο το σκοτάδι παρά το φως· γιατί τα έργα τους ήταν κακά. 20 Γιατί
καθένας που πράττει κακά μισεί το φως και δεν έρχεται προς το φως, για να μην ελεγχτούν
τα έργα του. 21 Αυτός όμως που εφαρμόζει την αλήθεια έρχεται προς το φως, για να
φανερωθούν τα έργα του ότι έχουν γίνει μέσα *στο θέλημα* του Θεού».

Ο Ιησούς και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής

22 Μετά από αυτά ήρθε ο Ιησούς και οι μαθητές του στη γη *της* Ιουδαίας, και εκεί
έμεινε μαζί τους και βάφτιζε. 23 Τότε και ο Ιωάννης βάφτιζε στην Αινών, κοντά στο
Σαλείμ, επειδή υπήρχαν εκεί πολλά νερά, και έρχονταν και βαφτίζονταν. 24 Γιατί ο
Ιωάννης δεν ήταν ακόμα ριγμένος στη φυλακή. 25 Έγινε, λοιπόν, συζήτηση από τους
μαθητές *του* Ιωάννη με *έναν* Ιουδαίο σχετικά με *τον* καθαρισμό. 26 Και ήρθαν προς τον
Ιωάννη και του είπαν: «Ραβί, αυτός που ήταν μαζί σου πέρα από τον Ιορδάνη, για τον
οποίο εσύ έχεις μαρτυρήσει, δες, αυτός βαφτίζει και όλοι έρχονται προς αυτόν». 27 Ο
Ιωάννης αποκρίθηκε και είπε: «*Ο* άνθρωπος δε δύναται να λαβαίνει ούτε ένα *πράγμα* αν

δεν του είναι δοσμένο από τον ουρανό. 28 Εσείς οι ίδιοι μαρτυρείτε για μένα ότι είπα, “δεν
είμαι εγώ ο Χριστός”, αλλά “είμαι απεσταλμένος πριν από εκείνον”. 29 Όποιος έχει τη
νύφη είναι γαμπρός. Και ο φίλος του γαμπρού, που έχει σταθεί και τον ακούει, χαίρεται
πάρα πολύ για τη φωνή του γαμπρού. Αυτή λοιπόν η χαρά η δική μου έχει ολοκληρωθεί.
30 Εκείνος πρέπει να αυξάνει, ενώ εγώ να ελαττώνομαι».

Εκείνος που έρχεται από τον ουρανό

31 «Αυτός που έρχεται από επάνω είναι πάνω απ’ όλους· εκείνος που είναι από τη γη
προέρχεται από τη γη και από τη γη μιλά. Αυτός που έρχεται από τον ουρανό είναι πάνω
απ’ όλους. 32 Ό,τι έχει δει και άκουσε, αυτό μαρτυρεί, αλλά τη μαρτυρία του κανείς δεν *τη*
δέχεται. 33 Εκείνος που δέχτηκε τη μαρτυρία του επικύρωσε ότι ο Θεός είναι αληθινός. 34
Γιατί αυτός που απέστειλε ο Θεός λαλεί τα λόγια του Θεού, επειδή *ο Θεός* δεν *του* δίνει με
μέτρο το Πνεύμα. 35 Ο Πατέρας αγαπά τον Υιό και έχει δώσει στο χέρι του *τα* πάντα. 36
Αυτός που πιστεύει στον Υιό έχει ζωή αιώνια. Εκείνος όμως που απειθεί στον Υιό δε θα
δει ζωή, αλλά η οργή του Θεού μένει πάνω του».

Ο Ιησούς και η Σαμαρείτισσα

4

ΙΩΑΣΣΗΣ 4

Μόλις, λοιπόν, έμαθε ο Ιησούς ότι άκουσαν οι Φαρισαίοι ότι *ο* Ιησούς κάνει και
βαφτίζει περισσότερους μαθητές παρά *ο* Ιωάννης 2 – αν και, βέβαια, ο ίδιος *ο* Ιησούς δε
βάφτιζε, αλλά οι μαθητές του – 3 άφησε την Ιουδαία και έφυγε πάλι για τη Γαλιλαία. 4
Έπρεπε όμως αυτός να περάσει διαμέσου της Σαμάρειας. 5 Έρχεται τότε σε *μια* πόλη της
Σαμάρειας που λέγεται Συχάρ, κοντά στο χωράφι που έδωσε *ο* Ιακώβ στον Ιωσήφ το γιο
του. 6 Και εκεί ήταν *το* πηγάδι του Ιακώβ. Ο Ιησούς, λοιπόν, επειδή είχε κουραστεί από
την οδοιπορία, καθόταν έτσι *απλά* δίπλα στο πηγάδι. Ήταν περίπου δώδεκα *η* ώρα *το
μεσημέρι*.

7 Έρχεται *τότε μια* γυναίκα από τη Σαμάρεια να αντλήσει νερό. Λέει σ’ αυτήν ο Ιησούς:
«Δώσε μου να πιω» 8 – γιατί οι μαθητές του είχαν φύγει στην πόλη, για να αγοράσουν
τροφές. 9 Του λέει λοιπόν η γυναίκα η Σαμαρείτισσα: «Πώς εσύ που είσαι Ιουδαίος ζητάς
να πιεις από εμένα, *μια* γυναίκα που είμαι Σαμαρείτισσα;» – γιατί δε συναναστρέφονται
Ιουδαίοι με Σαμαρείτες. 10 Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς και της είπε: «Αν ήξερες τη δωρεά του
Θεού και ποιος είναι αυτός που σου λέει, “δώσε μου να πιω”, εσύ θα του ζητούσες και θα
σου έδινε νερό ζωντανό». 11 Λέει σ’ αυτόν η γυναίκα: «Κύριε, ούτε κουβά έχεις και το
πηγάδι είναι βαθύ. Από πού λοιπόν έχεις το νερό το ζωντανό; 12 Μήπως εσύ είσαι
μεγαλύτερος από τον πατέρα μας *τον* Ιακώβ, που μας έδωσε το πηγάδι και ήπιε από αυτό
αυτός και οι γιοι του και τα θρεφτάρια του;» 13 Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς και της είπε:
«Καθένας που πίνει από το νερό τούτο θα διψάσει πάλι. 14 Όποιος όμως πιει από το νερό
που εγώ θα του δώσω δε θα διψάσει στον αιώνα, αλλά το νερό που θα του δώσω θα γίνει
μέσα του πηγή νερού που *θα* αναβλύζει για ζωή αιώνια». 15 Λέει προς αυτόν η γυναίκα:
«Κύριε, δώσε μου αυτό το νερό, για να μη διψώ μήτε να περνώ εδώ να αντλώ».

16 *Ο Ιησούς* της λέει: «Πήγαινε, φώναξε τον άντρα σου και έλα εδώ». 17 Αποκρίθηκε η
γυναίκα και του είπε: «Δεν έχω άντρα». Της λέει ο Ιησούς: «Καλά είπες: “Άντρα δεν έχω”
– 18 γιατί πέντε άντρες είχες και τώρα αυτός που έχεις δεν είναι άντρας σου. Αυτό *είναι*

αληθινό *που* έχεις πει». 19 Λέει σ’ αυτόν η γυναίκα: «Κύριε, βλέπω ότι εσύ είσαι
προφήτης. 20 Οι πατέρες μας σε τούτο το όρος προσκύνησαν *το Θεό*· αλλά εσείς λέτε ότι
στα Ιεροσόλυμα είναι ο τόπος όπου πρέπει να προσκυνεί *κανείς*». 21 Της λέει ο Ιησούς:
«Πίστευέ με, γυναίκα, ότι έρχεται ώρα που ούτε στο όρος ετούτο ούτε στα Ιεροσόλυμα θα
προσκυνείτε τον Πατέρα. 22 Εσείς προσκυνείτε αυτό που δεν ξέρετε· εμείς προσκυνούμε
αυτό που ξέρουμε, γιατί η σωτηρία είναι από τους Ιουδαίους. 23 Αλλά έρχεται ώρα, και
μάλιστα είναι τώρα, που οι αληθινοί προσκυνητές θα προσκυνήσουν τον Πατέρα με
Πνεύμα και *με* αλήθεια. Και πράγματι, ο Πατέρας τέτοιοι ζητά *να είναι* εκείνοι που τον
προσκυνούν. 24 Πνεύμα *είναι* ο Θεός, και εκείνοι που τον προσκυνούν με Πνεύμα και *με*
αλήθεια πρέπει να *τον* προσκυνούν». 25 Λέει σ’ αυτόν η γυναίκα: «Ξέρω ότι έρχεται *ο*
Μεσσίας, (ο λεγόμενος Χριστός). Όταν έρθει εκείνος, θα μας *τα* αναγγείλει όλα». 26 Της
λέει ο Ιησούς: «Εγώ είμαι, που σου μιλώ».

27 Και πάνω σ’ αυτό ήρθαν οι μαθητές του και θαύμαζαν επειδή μιλούσε με γυναίκα.
Κανείς όμως δεν είπε: «Τι ζητάς;» ή «Τι μιλάς μαζί της;» 28 Άφησε, λοιπόν, την υδρία της
η γυναίκα και πήγε στην πόλη και λέει στους ανθρώπους: 29 «Ελάτε να δείτε *έναν*
άνθρωπο που μου είπε όλα όσα έκανα. Μήπως αυτός είναι ο Χριστός;» 30 *Εκείνοι* εξήλθαν
από την πόλη και έρχονταν προς αυτόν.

31 Στο μεταξύ τον παρακαλούσαν οι μαθητές λέγοντας: «Ραβί, φάε». 32 Εκείνος τους
είπε: «Εγώ έχω να φάω τροφή που εσείς δεν ξέρετε» 33 Έλεγαν λοιπόν οι μαθητές μεταξύ
τους: «Μήπως κάποιος του έφερε να φάει;» 34 Τους λέει ο Ιησούς: «Δική μου τροφή είναι
να κάνω το θέλημα εκείνου που με έστειλε και να τελειώσω το έργο του. 35 Εσείς δε λέτε:
“Ακόμα είναι τέσσερις μήνες και ο θερισμός έρχεται”; Ιδού, σας λέω, σηκώστε πάνω τα
μάτια σας και παρατηρήστε τα χωράφια: λευκά είναι, *έτοιμα* για θερισμό ήδη. 36 Ο
θεριστής λαβαίνει μισθό και συνάζει καρπό για ζωή αιώνια, για να χαίρονται μαζί ο
σπορέας και ο θεριστής. 37 Γιατί σε αυτό αληθεύει το ρητό, “άλλος είναι που σπέρνει και
άλλος που θερίζει”. 38 Εγώ σας απέστειλα να θερίζετε αυτό *για το οποίο* εσείς δεν έχετε
κοπιάσει. Άλλοι έχουν κοπιάσει και εσείς έχετε εισέλθει στον κόπο τους».

39 Τότε, από εκείνη την πόλη, πολλοί από τους Σαμαρείτες πίστεψαν σ’ αυτόν εξαιτίας
του λόγου που έδωσε μαρτυρία η γυναίκα: «Μου είπε όλα όσα έκανα». 40 Μόλις λοιπόν
ήρθαν προς αυτόν οι Σαμαρείτες, τον παρακαλούσαν να μείνει κοντά τους. Και έμεινε εκεί
δύο ημέρες. 41 Και πολύ περισσότεροι πίστεψαν εξαιτίας του λόγου του, 42 και στη
γυναίκα έλεγαν: «Δεν πιστεύουμε πια από τη δική σου διήγηση, γιατί *εμείς* οι ίδιοι έχουμε
ακούσει και ξέρουμε ότι αυτός είναι αληθινά ο Σωτήρας του κόσμου».

Η θεραπεία του γιου ενός αξιωματούχου του βασιλιά

(Μτ. 8:5-13, Λκ. 7:1-10)

43 Τότε, μετά τις δύο ημέρες, εξήλθε από εκεί στη Γαλιλαία. 44 Βέβαια, ο ίδιος ο
Ιησούς είχε μαρτυρήσει ότι *ένας* προφήτης μέσα στη δική του πατρίδα δεν εκτιμάται. 45
Όταν όμως ήρθε στη Γαλιλαία, τον δέχτηκαν *ευμενώς* οι Γαλιλαίοι, επειδή είχαν δει όσα
έκανε στα Ιεροσόλυμα κατά την εορτή· γιατί και αυτοί είχαν έρθει στην εορτή.

46 Ήρθε λοιπόν πάλι στην Κανά της Γαλιλαίας όπου είχε κάνει το νερό κρασί. Και ήταν
κάποιος βασιλικός *αξιωματούχος*, του οποίου ο γιος ασθενούσε στην Καπερναούμ. 47
Αυτός, όταν άκουσε ότι *ο* Ιησούς έχει έρθει από την Ιουδαία στη Γαλιλαία, πήγε προς
αυτόν και τον παρακαλούσε να κατεβεί και να γιατρέψει το γιο του, γιατί έμελλε να

πεθάνει. 48 Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς αυτόν: «Αν δε δείτε σημεία και τέρατα, δε θα
πιστέψετε». 49 Λέει προς αυτόν ο βασιλικός *αξιωματούχος*: «Κύριε, κατέβα πριν πεθάνει
το παιδί μου». 50 Του λέει ο Ιησούς: «Πήγαινε, ο γιος σου ζει». Πίστεψε ο άνθρωπος στο
λόγο που του είπε ο Ιησούς και πορευόταν. 51 Ενώ ήδη αυτός κατέβαινε, οι δούλοι του τον
προϋπάντησαν, λέγοντας ότι το παιδί του ζει. 52 Ζήτησε, λοιπόν, να μάθει από αυτούς την
ώρα που έγινε καλύτερα. Τότε του είπαν: «Χτες στη μία *το μεσημέρι* τον άφησε ο
πυρετός». 53 Κατάλαβε λοιπόν ο πατέρας ότι *ήταν* εκείνη η ώρα που του είπε ο Ιησούς: «Ο
γιος σου ζει», και πίστεψε αυτός και η οικία του όλη. 54 Και αυτό, πάλι, *ήταν το* δεύτερο
θαυματουργικό σημείο *που* έκανε ο Ιησούς, όταν ήρθε από την Ιουδαία στη Γαλιλαία.

Η θεραπεία του παράλυτου στη Βηθεσδά

5

ΙΩΑΣΣΗΣ 5

Μετά από αυτά, ήταν εορτή των Ιουδαίων, και ανέβηκε ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα. 2
Υπάρχει λοιπόν στα Ιεροσόλυμα κοντά στην προβατική *πύλη μια* κολυμπήθρα που
επονομάζεται εβραϊκά Βηθεσδά και έχει πέντε στοές. 3 Σ’ αυτές ήταν κατάκοιτοι πλήθος οι
ασθενείς: τυφλοί, χωλοί, παράλυτοι, [που περίμεναν την κίνηση του νερού. 4 Γιατί άγγελος
Κυρίου κάθε τόσο κατέβαινε στην κολυμπήθρα και ταραζόταν το νερό. Ο πρώτος, λοιπόν,
που έμπαινε μετά την ταραχή του νερού γινόταν υγιής από οποιοδήποτε νόσημα τότε τον
κατείχε]. 5 Ήταν λοιπόν κάποιος άνθρωπος εκεί που είχε τριάντα οχτώ έτη με την ασθένειά
του. 6 Όταν ο Ιησούς είδε αυτόν κατάκοιτο, και επειδή γνώριζε ότι ήδη πολύ χρόνο έχει
εκεί, του λέει: «Θέλεις να γίνεις υγιής;» 7 Του αποκρίθηκε ο ασθενής: «Κύριε, άνθρωπο
δεν έχω να με βάλει στην κολυμπήθρα όταν ταραχτεί το νερό. Ενώ λοιπόν εγώ *προσπαθώ*
να έρθω, άλλος κατεβαίνει πριν από εμένα». 8 Του λέει ο Ιησούς: «Σήκω, πάρε το κρεβάτι
σου και περπάτα». 9 Και αμέσως έγινε υγιής ο άνθρωπος και πήρε το κρεβάτι του καί
περπατούσε.

Ήταν τότε Σάββατο εκείνη την ημέρα. 10 Έλεγαν λοιπόν οι Ιουδαίοι στον θεραπευμένο:
«Είναι Σάββατο, και δε σου επιτρέπεται να σηκώσεις το κρεβάτι σου». 11 Αυτός τους
αποκρίθηκε: «Εκείνος που με έκανε υγιή, εκείνος μου είπε: “Πάρε το κρεβάτι σου και
περπάτα”». 12 Τον ρώτησαν: «Ποιος είναι ο άνθρωπος που σου είπε: “Πάρε *το* και
περπάτα”;» 13 Αλλά αυτός που γιατρεύτηκε δεν ήξερε ποιος είναι, γιατί ο Ιησούς ξέφυγε,
επειδή υπήρχε πλήθος σ’ *εκείνον* τον τόπο. 14 Μετά από αυτά τον βρίσκει ο Ιησούς μέσα
στο ναό και του είπε: «Δες, έχεις γίνει υγιής· μην αμαρτάνεις πια, για να μη σου γίνει κάτι
χειρότερο». 15 Έφυγε ο άνθρωπος και ανάγγειλε στους Ιουδαίους ότι *ο* Ιησούς είναι
εκείνος που τον έκανε υγιή. 16 Και γι’ αυτό *επίσης* οι Ιουδαίοι καταδίωκαν τον Ιησού:
επειδή έκανε αυτά *το* Σάββατο. 17 Αλλά ο Ιησούς τούς αποκρίθηκε: «Ο Πατέρας μου ως
τώρα εργάζεται· κι εγώ εργάζομαι». 18 Γι’ αυτό, λοιπόν, *ακόμη* περισσότερο ζητούσαν οι
Ιουδαίοι να τον σκοτώσουν, επειδή όχι μόνο κατέλυε το Σάββατο, αλλά και Πατέρα δικό
του έλεγε το Θεό, ίσο κάνοντας *τον* εαυτό του με το Θεό.

Η εξουσία του Υιού

19 Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και τους έλεγε: «Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, δε δύναται ο
Υιός να κάνει από *τον* εαυτό του τίποτα αν δε βλέπει κάτι τον Πατέρα να κάνει. Γιατί όσα
Εκείνος κάνει, αυτά κάνει ομοίως και ο Υιός. 20 Επειδή ο Πατέρας αγαπά τον Υιό και του

δείχνει όλα όσα αυτός κάνει. Και μεγαλύτερα έργα θα του δείξει από αυτά, για να
θαυμάζετε εσείς. 21 Γιατί, όπως ακριβώς ο Πατέρας εγείρει τους νεκρούς και *τους*
ζωοποιεί, έτσι και ο Υιός όποιους θέλει ζωοποιεί. 22 Γιατί ούτε κρίνει κανέναν ο Πατέρας,
αλλά την κρίση όλη *την* έχει δώσει στον Υιό, 23 για να τιμούν όλοι τον Υιό καθώς τιμούν
τον Πατέρα. Εκείνος που δεν τιμά τον Υιό δεν τιμά τον Πατέρα που τον έστειλε. 24
Αλήθεια, αλήθεια σας λέω ότι όποιος ακούει το λόγο μου και πιστεύει σ' αυτόν που με
έστειλε έχει ζωή αιώνια, και σε κρίση *για καταδίκη* δεν έρχεται, αλλά έχει μεταβεί από το
θάνατο στη ζωή. 25 Αλήθεια, αλήθεια σας λέω ότι έρχεται ώρα, και *μάλιστα* είναι τώρα,
που οι νεκροί θα ακούσουν τη φωνή του Υιού του Θεού και όσοι άκουσαν θα ζήσουν. 26
Γιατί όπως ακριβώς ο Πατέρας έχει ζωή μέσα στον εαυτό του, έτσι και στον Υιό έδωσε
ζωή να έχει μέσα στον εαυτό του. 27 Και του έδωσε εξουσία να κάνει κρίση, επειδή είναι
Υιός ανθρώπου. 28 Μη θαυμάζετε γι' αυτό, επειδή έρχεται ώρα κατά την οποία όλοι όσοι
είναι στα μνήματα θα ακούσουν τη φωνή του 29 και θα πορευτούν έξω, όσοι έκαναν τα
αγαθά σε ανάσταση ζωής, ενώ όσοι έπραξαν τα κακά σε ανάσταση κρίσης *για καταδίκη*.

30 Δε δύναμαι εγώ να κάνω από *τον* εαυτό μου τίποτα. Καθώς ακούω κρίνω, και η
κρίση η δική μου είναι δίκαιη, γιατί δε ζητώ το θέλημα το δικό μου, αλλά το θέλημα
εκείνου που με έστειλε».

Μαρτυρίες για τον Ιησού

31 «Αν εγώ μαρτυρώ για *τον* εαυτό μου, η μαρτυρία μου δεν είναι αληθινή *για σας*. 32
Άλλος είναι αυτός που μαρτυρεί για μένα και ξέρω ότι αληθινή είναι η μαρτυρία που
μαρτυρεί για μένα. 33 Εσείς έχετε αποστείλει *ανθρώπους* προς *τον* Ιωάννη και έχει
μαρτυρήσει για την αλήθεια. 34 Εγώ όμως δε λαβαίνω από άνθρωπο τη μαρτυρία, αλλά
αυτά *τα* λέω για να σωθείτε εσείς. 35 Εκείνος ήταν ο λύχνος που έκαιγε και έφεγγε, και
εσείς θελήσατε να αγαλλιαστείτε προσωρινά στο φως του. 36 Εγώ όμως έχω μαρτυρία
μεγαλύτερη *από αυτήν* του Ιωάννη. Γιατί τα έργα που μου έχει δώσει ο Πατέρας να τα
τελειώσω, αυτά τα έργα που κάνω μαρτυρούν για μένα ότι ο Πατέρας με έχει αποστείλει.
37 Και ο Πατέρας που με έστειλε, εκείνος έχει μαρτυρήσει για μένα. Ούτε *τη* φωνή του
έχετε ακούσει ποτέ ως τώρα ούτε *την* όψη του έχετε δει, 38 και το λόγο του δεν *τον* έχετε
μέσα σας να μένει, γιατί σε αυτόν που απέστειλε εκείνος, σε τούτον εσείς δεν πιστεύετε. 39
Ερευνάτε τις Γραφές, γιατί εσείς νομίζετε ότι μέσω αυτών έχετε ζωή αιώνια. Και *πράγματι*,
εκείνες είναι που μαρτυρούν για μένα. 40 Αλλά δε θέλετε να έρθετε προς εμένα για να
έχετε ζωή.

41 Δόξα από ανθρώπους δε λαβαίνω. 42 Αλλά σας έχω γνωρίσει: την αγάπη του Θεού
δεν *την* έχετε μέσα σας. 43 Εγώ έχω έρθει στο όνομα του Πατέρα μου και δε με δέχεστε· αν
άλλος έρθει στο όνομα το δικό του, εκείνον θα *τον* δεχτείτε. 44 Πώς δύναστε εσείς να
πιστέψετε, αφού λαβαίνετε δόξα ο ένας από τον άλλο, ενώ τη δόξα που *προέρχεται* από το
μόνο Θεό δεν ζητάτε; 45 Μη νομίζετε ότι εγώ θα σας κατηγορήσω προς τον Πατέρα.
Υπάρχει αυτός που σας κατηγορεί, *ο* Μωυσής, στον οποίο εσείς έχετε ελπίσει. 46 Γιατί αν
πιστεύατε στο Μωυσή, θα πιστεύατε σ' εμένα· γιατί εκείνος έγραψε για μένα. 47 Αν όμως
στα γραφτά εκείνου δεν πιστεύετε, πώς θα πιστέψετε στα δικά μου λόγια;»

Ο χορτασμός των πέντε χιλιάδων

(Μτ. 14:13-21, Μκ. 6:30-44, Λκ. 9:10-17)

6

ΙΩΑΣΣΗΣ 6

Μετά από αυτά ο Ιησούς πήγε πέρα από τη λίμνη της Γαλιλαίας, την Τιβεριάδα. 2 Τον
ακολουθούσε μάλιστα πολύ πλήθος, επειδή έβλεπαν τα *θαυματουργικά* σημεία που έκανε
πάνω στους ασθενείς. 3 *Ο* Ιησούς, λοιπόν, ανέβηκε στο όρος, και εκεί καθόταν μαζί με
τους μαθητές του. 4 Ήταν τότε κοντά το Πάσχα, η εορτή των Ιουδαίων. 5 Σήκωσε, λοιπόν,
ο Ιησούς τα μάτια και παρατήρησε ότι πολύ πλήθος έρχεται προς αυτόν, και *τότε* λέει προς
το Φίλιππο: 6 Από πού να αγοράσουμε άρτους, για να φάνε αυτοί;» 6 Αυτό όμως *το* έλεγε,
για να τον δοκιμάσει· γιατί αυτός ήξερε τι έμελλε να κάνει. 7 Ο Φίλιππος τού αποκρίθηκε:
«Διακοσίων δηναρίων άρτοι δεν τους αρκούν, για να λάβει καθένας *από* λίγο». 8 Του λέει
ένας από τους μαθητές του, *ο* Ανδρέας, ο αδελφός *του* Σίμωνα Πέτρου: 9 «Είναι *ένα*
παιδάκι εδώ, που έχει πέντε άρτους κρίθινους και δύο ψάρια· αλλά αυτά τι είναι για τόσο
πολλούς;» 10 Ο Ιησούς είπε: «Κάντε τους ανθρώπους να ξαπλώσουν *στη γη*». Υπήρχε,
λοιπόν, πολύ χορτάρι στον τόπο *εκείνο*. Ξάπλωσαν λοιπόν *στη γη* οι άντρες, *που ήταν κατά*
τον αριθμό περίπου πέντε χιλιάδες. 11 Ο Ιησούς έλαβε τότε τους άρτους και, αφού
ευχαρίστησε *το Θεό*, *τους* διαμοίρασε σ' εκείνους που ήταν ξαπλωμένοι *στη γη*· όμοια και
από τα ψάρια, όσο ήθελαν. 12 Και μόλις χόρτασαν, λέει στους μαθητές του: «Συνάξτε τα
κομμάτια που περίσσεψαν, για να μη χαθεί τίποτα». 13 *Τα* σύναξαν, λοιπόν, και γέμισαν
δώδεκα κοφίνια με κομμάτια από τους πέντε άρτους τους κρίθινους, τα οποία περίσσεψαν
σ' αυτούς που είχαν φάει. 14 Τότε οι άνθρωποι, όταν είδαν αυτό *το θαυματουργικό* σημείο
που έκανε, έλεγαν: «Αυτός είναι αληθινά ο προφήτης ο ερχόμενος στον κόσμο». 15 *Ο*
Ιησούς, τότε, επειδή κατάλαβε ότι μέλλουν να έρθουν και να τον αρπάξουν, για να τον
κάνουν βασιλιά, αναχώρησε πάλι στο όρος αυτός μόνος *του*.

Ο Ιησούς βαδίζει πάνω στη λίμνη

(Μτ. 14:22-27, Μκ. 6:45-52)

16 Μόλις λοιπόν βράδιασε, κατέβηκαν οι μαθητές του στη λίμνη 17 και, αφού μπήκαν
σ' *ένα* πλοίο, έρχονταν αντίπερα στη λίμνη, στην Καπερναούμ. Και είχε γίνει ήδη σκοτάδι,
αλλά ακόμα ο Ιησούς δεν είχε έρθει προς αυτούς. 18 Και η λίμνη ταραζόταν από δυνατό
άνεμο που έπνεε. 19 Αφού, λοιπόν, είχαν πλεύσει περίπου τέσσερα ή πέντε χιλιόμετρα,
βλέπουν τον Ιησού να περπατάει πάνω στη λίμνη και να έρχεται κοντά στο πλοίο, και
φοβήθηκαν. 20 Εκείνος τους λέει: «Εγώ είμαι· μη φοβάστε». 21 Ήθελαν, τότε, να τον
πάρουν στο πλοίο, και αμέσως ήρθε το πλοίο στην ξηρά στο *μέρος* όπου πήγαιναν.

Ο Ιησούς είναι ο Άρτος της Ζωής

22 Την επόμενη ημέρα, το πλήθος που είχε σταθεί αντίπερα στη λίμνη είδε ότι άλλο
πλοιάριο δεν ήταν εκεί παρά μόνο ένα, και ότι ο Ιησούς δεν εισήλθε στο πλοίο μαζί με τους
μαθητές του, αλλά οι μαθητές του έφυγαν μόνοι. 23 Άλλα πλοιάρια ήρθαν από *την*
Τιβεριάδα κοντά στον τόπο όπου έφαγαν τον άρτο, όταν ευχαρίστησε ο Κύριος *το Θεό*. 24
Όταν λοιπόν το πλήθος είδε ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί ούτε οι μαθητές του, αυτοί μπήκαν
στα πλοιάρια και ήρθαν στην Καπερναούμ, ζητώντας τον Ιησού. 25 Και όταν τον βρήκαν

αντίπερα στη λίμνη, του είπαν: «Ραβί, πότε έχεις έρθει εδώ;» 26 Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε
και είπε: «Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, με ζητάτε όχι επειδή είδατε *θαυματουργικά* σημεία,
αλλά επειδή φάγατε από τους άρτους και χορτάσατε. 27 Να εργάζεστε όχι για την τροφή
που καταστρέφεται, αλλά για την τροφή που μένει για ζωή αιώνια, που ο Υιός του
ανθρώπου θα σας δώσει. Γιατί αυτόν ο Πατέρας σφράγισε, ο Θεός». 28 Είπαν λοιπόν προς
αυτόν: «Τι να κάνουμε, για να εργαζόμαστε τα έργα του Θεού;» 29 Ο Ιησούς αποκρίθηκε
και τους είπε: «Αυτό είναι το έργο του Θεού: *το* να πιστεύετε σε αυτόν που απέστειλε
εκείνος». 30 Είπαν τότε σ' αυτόν: «Ποιο λοιπόν σημείο κάνεις εσύ, για να δούμε και να σε
πιστέψουμε; Τι εργάζεσαι; 31 Οι πατέρες μας έφαγαν το μάννα στην έρημο καθώς είναι
γραμμένο: **Άρτο από τον ουρανό τους έδωσε να φάνε**». 32 Είπε τότε σ' αυτούς ο Ιησούς:
«Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, *ο* Μωυσής δε σας έχει δώσει τον άρτο από τον ουρανό, αλλά
ο Πατέρας μου σας δίνει τον άρτο τον αληθινό από τον ουρανό. 33 Γιατί ο άρτος του Θεού
είναι εκείνος που κατεβαίνει από τον ουρανό και δίνει ζωή στον κόσμο».

34 Είπαν λοιπόν προς αυτόν: «Κύριε, πάντοτε δώσε μας αυτόν τον άρτο». 35 Ο Ιησούς
τους απάντησε: «Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής. Όποιος έρχεται προς εμένα δε θα πεινάσει,
και όποιος πιστεύει σ' εμένα δε θα διψάσει ποτέ. 36 Αλλά σας είπα ότι και με έχετε δει και
δεν πιστεύετε. 37 Καθετί που μου δίνει ο Πατέρας θα έρθει προς εμένα, και αυτόν που
έρχεται προς εμένα δε θα *τον* βγάλω έξω, 38 γιατί έχω κατεβεί από τον ουρανό όχι για να
κάνω το θέλημα το δικό μου, αλλά το θέλημα εκείνου που με έστειλε. 39 Και αυτό είναι το
θέλημα εκείνου που με έστειλε: να μη χάσω από Αυτόν τίποτα από ό,τι μου έχει δώσει,
αλλά να το αναστήσω την έσχατη ημέρα. 40 Γιατί αυτό είναι το θέλημα του Πατέρα μου:
καθένας που βλέπει τον Υιό και πιστεύει σ' αυτόν να έχει ζωή αιώνια· και εγώ θα τον
αναστήσω την έσχατη ημέρα».

41 Γόγγυζαν τότε οι Ιουδαίοι γι' αυτόν, επειδή είπε: «Εγώ είμαι ο άρτος που κατέβηκε
από τον ουρανό», 42 και έλεγαν: «Δεν είναι αυτός *ο* Ιησούς, ο γιος *του* Ιωσήφ, που εμείς
ξέρουμε τον πατέρα και τη μητέρα *του*; Πώς λέει τώρα: "Από τον ουρανό έχω κατεβεί";»
43 Αποκρίθηκε ο Ιησούς και τους είπε: «Μη γογγύζετε μεταξύ σας. 44 Κανείς δε δύναται
να έρθει προς εμένα αν ο Πατέρας που με έστειλε δεν τον ελκύσει· κι εγώ θα τον αναστήσω
την έσχατη ημέρα. 45 Είναι γραμμένο στους προφήτες: **Και θα είναι όλοι διδαγμένοι από**
το **Θεό.** Καθένας που άκουσε και έμαθε από τον Πατέρα, έρχεται προς εμένα. 46 Όχι ότι
τον Πατέρα έχει δει κανείς *άλλος* εκτός από αυτόν που είναι από το Θεό· αυτός έχει δει τον
Πατέρα. 47 Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, όποιος πιστεύει έχει ζωή αιώνια. 48 Εγώ είμαι ο
άρτος της ζωής. 49 Οι πατέρες σας έφαγαν το μάννα στην έρημο και πέθαναν. 50 Αυτός
είναι ο άρτος που κατεβαίνει από τον ουρανό, για να φάει κανείς από αυτόν και να μην
πεθάνει. 51 Εγώ είμαι ο άρτος ο ζωντανός που κατέβηκε από τον ουρανό. Αν κάποιος φάει
από τούτον τον άρτο, θα ζήσει στον αιώνα. Και ο άρτος, λοιπόν, που εγώ θα δώσω είναι η
σάρκα μου υπέρ της ζωής του κόσμου».

52 Μάχονταν λοιπόν μεταξύ τους οι Ιουδαίοι, λέγοντας: «Πώς δύναται αυτός να μας
δώσει να φάμε τη σάρκα του;» 53 Τους είπε τότε ο Ιησούς: «Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, αν
δε φάτε τη σάρκα του Υιού του ανθρώπου και *δεν* πιείτε το αίμα του, δεν έχετε ζωή μέσα
σας. 54 Εκείνος που μου τρώει τη σάρκα και μου πίνει το αίμα έχει ζωή αιώνια, κι εγώ θα
τον αναστήσω την έσχατη ημέρα. 55 Γιατί η σάρκα μου είναι αληθινή τροφή και το αίμα
μου είναι αληθινό ποτό. 56 Όποιος μου τρώει τη σάρκα και μου πίνει το αίμα, μένει μέσα
μου κι εγώ μέσα του. 57 Καθώς με απέστειλε ο ζωντανός Πατέρας κι εγώ ζω για τον
Πατέρα, *έτσι* και όποιος με τρώει θα ζήσει κι εκείνος για μένα. 58 Αυτός είναι ο άρτος που

κατέβηκε από *τον* ουρανό, όχι καθώς έφαγαν οι πατέρες και πέθαναν. Όποιος τρώει τούτον
τον άρτο θα ζήσει στον αιώνα». 59 Αυτά είπε, διδάσκοντας στη συναγωγή, στην
Καπερναούμ.

Λόγια αιώνιας ζωής

60 Πολλοί λοιπόν από τους μαθητές του, όταν άκουσαν, είπαν: «Σκληρός είναι αυτός ο
λόγος. Ποιος δύναται να τον ακούει;» 61 Επειδή, λοιπόν, ήξερε ο Ιησούς μέσα του ότι οι
μαθητές του γογγύζουν γι' αυτό, τους είπε: «Αυτό σας σκανδαλίζει; 62 Αν λοιπόν βλέπατε
τον Υιό του ανθρώπου να ανεβαίνει *εκεί* όπου ήταν πρώτα, *θα σκανδαλιζόσασταν*; 63 Το
Πνεύμα είναι εκείνο που ζωοποιεί, η σάρκα δεν ωφελεί τίποτα. Τα λόγια που εγώ σας έχω
μιλήσει είναι Πνεύμα και είναι ζωή. 64 Αλλά είναι μερικοί από εσάς που δεν πιστεύουν».
Γιατί ήξερε από *την* αρχή ο Ιησούς ποιοι είναι εκείνοι που δεν πιστεύουν και ποιος είναι
εκείνος που θα τον παραδώσει. 65 Και έλεγε: «Γι' αυτό σας έχω πει ότι κανείς δε δύναται
να έρθει προς εμένα, αν δεν του είναι δοσμένο από τον Πατέρα».

66 Από τότε πολλοί από τους μαθητές του έφυγαν πίσω και δεν περπατούσαν πια μαζί
του. 67 Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε στους δώδεκα: «Μήπως κι εσείς θέλετε να φύγετε;» 68 Του
αποκρίθηκε ο Σίμωνας Πέτρος: «Κύριε, σε ποιον θα πάμε; Έχεις λόγια αιώνιας ζωής, 69
και εμείς έχουμε πιστέψει και έχουμε γνωρίσει ότι εσύ είσαι ο Άγιος του Θεού». 70 Ο
Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: «Εγώ δεν εξέλεξα εσάς τους δώδεκα; Και *όμως*, ένας από
εσάς είναι Διάβολος». 71 Και έλεγε για τον Ιούδα, *το γιο του* Σίμωνα *του* Ισκαριώτη. Γιατί
αυτός έμελλε να τον παραδώσει, *ενώ ήταν* ένας από τους δώδεκα.

Η απιστία των αδελφών του Ιησού

7

ΙΩΑΣΣΗΣ 7

Και μετά από αυτά περπατούσε ο Ιησούς στη Γαλιλαία· γιατί δεν ήθελε να περπατά στην
Ιουδαία, επειδή τον ζητούσαν οι Ιουδαίοι για να *τον* σκοτώσουν. 2 Ήταν τότε κοντά η
εορτή των Ιουδαίων, η Σκηνοπηγία. 3 Είπαν, λοιπόν, προς αυτόν οι αδελφοί του: «Άλλαξε
τόπο από εδώ και πήγαινε στην Ιουδαία, για να δουν και οι μαθητές σου τα δικά σου έργα
που κάνεις. 4 Γιατί κανείς δεν κάνει κάτι στα κρυφά και ζητά ο ίδιος να είναι δημόσια
γνωστός. Αν κάνεις αυτά, φανέρωσε *τον* εαυτό σου στον κόσμο». 5 Γιατί ούτε οι αδελφοί
του δεν πίστευαν σ' αυτόν. 6 Τους λέει λοιπόν ο Ιησούς: «Ο καιρός ο δικός μου δεν έχει
φτάσει ακόμα, ενώ ο καιρός ο δικός σας είναι πάντοτε έτοιμος. 7 Δε δύναται ο κόσμος να
μισεί εσάς, εμένα όμως μισεί, επειδή εγώ μαρτυρώ γι' αυτόν ότι τα έργα του είναι κακά. 8
Εσείς ανεβείτε στην εορτή. Εγώ δεν ανεβαίνω [ακόμα] στην εορτή αυτή, γιατί ο δικός μου
καιρός δεν έχει ακόμα συμπληρωθεί». 9 Και αφού είπε αυτά, αυτός έμεινε στη Γαλιλαία.

Ο Ιησούς έρχεται στην εορτή της Σκηνοπηγίας

10 Μόλις όμως ανέβηκαν οι αδελφοί του στην εορτή, τότε κι αυτός ανέβηκε, όχι φανερά
αλλά σχεδόν κρυφά. 11 Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, τον ζητούσαν στην εορτή και έλεγαν: «Πού
είναι εκείνος;» 12 Και πολύ υπόκωφη αντιγνωμία υπήρχε γι' αυτόν στα πλήθη. Μερικοί
έλεγαν: «Αγαθός είναι». Ενώ άλλοι έλεγαν: «Όχι, αλλά πλανά τον όχλο». 13 Κανείς όμως
δημόσια δε μιλούσε γι' αυτόν, επειδή φοβούνταν τους Ιουδαίους *άρχοντες*.

14 Όταν ήταν ήδη στα μισά της εορτής, ανέβηκε *ο* Ιησούς στο ναό και δίδασκε. 15
Θαύμαζαν τότε οι Ιουδαίοι και έλεγαν: «Πώς αυτός ξέρει γράμματα, ενώ δεν έχει μάθει;»
16 Αποκρίθηκε λοιπόν σ' αυτούς ο Ιησούς και είπε: «Η δική μου διδαχή δεν είναι δική
μου, αλλά εκείνου που με έστειλε. 17 Αν κάποιος θέλει να κάνει το θέλημά του, θα
γνωρίσει για τη διδαχή από πού είναι: από το Θεό ή εγώ μιλώ από *τον* εαυτό μου. 18
Εκείνος που μιλά από *τον* εαυτό του ζητά τη δόξα τη δική του. Όποιος όμως ζητά τη δόξα
εκείνου που τον έστειλε, αυτός είναι αληθινός και αδικία μέσα του δεν υπάρχει. 19 *Ο*
Μωυσής δε σας έχει δώσει το νόμο; Και *όμως* κανείς από εσάς δεν εφαρμόζει το νόμο.
Γιατί ζητάτε να με σκοτώσετε;» 20 Αποκρίθηκε το πλήθος: «Δαιμόνιο έχεις! Ποιος ζητά να
σε σκοτώσει;» 21 Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς και τους είπε: «Ένα έργο έκανα και όλοι
θαυμάζετε. 22 *Ο* Μωυσής σάς έχει δώσει την περιτομή – όχι ότι είναι από το Μωυσή, αλλά
από τους πατέρες – γι' αυτό και *το* Σάββατο περιτέμνετε άνθρωπο. 23 Αν *ένας* άνθρωπος
λαβαίνει περιτομή *το* Σάββατο, για να μη λυθεί ο νόμος *του* Μωυσή, χολώνεστε μ' εμένα
επειδή ολόκληρο άνθρωπο έκανα υγιή *το* Σάββατο; 24 Μην κρίνετε επιφανειακά, αλλά τη
δίκαιη κρίση να κρίνετε».

Είναι αυτός ο Χριστός;

25 Έλεγαν, λοιπόν, μερικοί από τους Ιεροσολυμίτες: «Αυτός δεν είναι που ζητούν να
σκοτώσουν; 26 Και δες, δημόσια μιλά και τίποτα δεν του λένε. Μήπως, αλήθεια,
κατάλαβαν οι άρχοντες ότι αυτός είναι ο Χριστός; 27 Αλλά τούτος ξέρουμε από πού είναι·
ο Χριστός, όμως, όταν θα έρθει, κανείς δε *θα* γνωρίζει από πού είναι». 28 Ο Ιησούς, τότε,
φώναξε μέσα στο ναό, διδάσκοντας και λέγοντας: «Κι εμένα ξέρετε και ξέρετε από πού
είμαι. Και *όμως* από μόνος μου δεν έχω έρθει, αλλά είναι αληθινός εκείνος που με έστειλε,
αυτός που εσείς δεν ξέρετε. 29 Εγώ τον ξέρω, γιατί από αυτόν είμαι κι εκείνος με
απέστειλε». 30 Ζητούσαν λοιπόν να τον πιάσουν, αλλά κανείς δεν έβαλε το χέρι πάνω του,
γιατί δεν είχε έρθει ακόμα η ώρα του. 31 Τότε πολλοί από το πλήθος πίστεψαν σ' αυτόν
και έλεγαν: «Ο Χριστός, όταν έρθει, μήπως περισσότερα *θαυματουργικά* σημεία θα κάνει
από όσα αυτός έκανε;»

Στέλνουν για να συλλάβουν τον Ιησού

32 Άκουσαν οι Φαρισαίοι το πλήθος να ψιθυρίζει αυτά σχετικά με αυτόν, και
απέστειλαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι υπηρέτες, για να τον πιάσουν. 33 Είπε λοιπόν ο
Ιησούς: «Ακόμη λίγο χρόνο *θα* είμαι μαζί σας και *μετά* πηγαίνω προς εκείνον που με
έστειλε. 34 Θα με ζητήσετε και δε θα με βρείτε, και όπου εγώ είμαι εσείς δε δύναστε να
έρθετε». 35 Είπαν τότε οι Ιουδαίοι μεταξύ τους: «Πού μέλλει να πορεύεται αυτός, *επειδή
λέει* ότι εμείς δε θα τον βρούμε; Μήπως μέλλει να πορεύεται *στους Ιουδαίους* της
διασποράς *μεταξύ* των Ελλήνων και να διδάσκει τους Έλληνες; 36 Τι σημαίνει ο λόγος
αυτός που είπε: "Θα με ζητήσετε και δε θα με βρείτε, και όπου εγώ είμαι εσείς δε δύναστε
να έρθετε";»

Ποταμοί ζωντανού νερού

37 Τότε, την τελευταία ημέρα της εορτής, τη μεγάλη, είχε σταθεί ο Ιησούς και φώναξε,
λέγοντας: «Αν κάποιος διψά, ας έρχεται προς εμένα και ας πίνει. 38 Όποιος πιστεύει σ'
εμένα, καθώς είπε η Γραφή, "ποταμοί νερού ζωντανού θα ρεύσουν από την κοιλιά του". 39

Και αυτό *το* είπε για το Πνεύμα που έμελλαν να λαβαίνουν εκείνοι που πίστεψαν σ' αυτόν.
Γιατί δεν ήταν *δοσμένο* ακόμα *το* Πνεύμα, επειδή *ο* Ιησούς δεν είχε ακόμα δοξαστεί.

Σχίσμα ανάμεσα στο λαό

40 *Μερικοί* από το πλήθος, λοιπόν, όταν άκουσαν αυτά τα λόγια, έλεγαν: «Αυτός είναι
αληθινά ο προφήτης». 41 Άλλοι έλεγαν: «Αυτός είναι ο Χριστός». Άλλοι *όμως* έλεγαν:
«Γιατί, μήπως ο Χριστός έρχεται από τη Γαλιλαία; 42 Δεν είπε η Γραφή ότι *θα είναι*
απόγονος *του* Δαβίδ και *ότι* ο Χριστός έρχεται από *τη* Βηθλεέμ, το χωριό όπου καταγόταν
ο Δαβίδ;» 43 Έγινε λοιπόν σχίσμα μέσα στο πλήθος γι' αυτόν. 44 Μερικοί μάλιστα από
αυτούς ήθελαν να τον πιάσουν, αλλά κανείς δεν έβαλε πάνω του τα χέρια.

Η απιστία των αρχόντων

45 Ήρθαν, λοιπόν, οι υπηρέτες προς τους αρχιερείς και *τους* Φαρισαίους, και εκείνοι
τους είπαν: «Γιατί δεν τον φέρατε;» 46 Αποκρίθηκαν οι υπηρέτες: «Ποτέ δε μίλησε έτσι
άνθρωπος». 47 Τους ρώτησαν τότε οι Φαρισαίοι: «Μήπως κι εσείς έχετε πλανηθεί; 48
Μήπως πίστεψε σ' αυτόν κάποιος από τους άρχοντες ή από τους Φαρισαίους; 49 Αλλά
αυτός ο όχλος, που δε γνωρίζει το νόμο, είναι καταραμένος». 50 Λέει προς αυτούς *ο*
Νικόδημος, που ήρθε προς αυτόν προηγουμένως, αν και ήταν ένας από αυτούς: 51
«Μήπως ο νόμος μας κρίνει τον άνθρωπο, αν δεν ακούσει πρώτα από αυτόν και *δε*
γνωρίσει τι κάνει;» 52 Αποκρίθηκαν και του είπαν: «Μήπως κι εσύ είσαι από τη Γαλιλαία;
Ερεύνησε και δες ότι από τη Γαλιλαία δεν εγείρεται προφήτης».

Η μοιχαλίδα γυναίκα

[53 Και πορεύτηκαν *ο* καθένας στον οίκο του,

8

ΙΩΑΣΣΗΣ 8

ο Ιησούς όμως πορεύτηκε στο όρος των Ελαιών. 2 Αλλά *με τον* όρθρο, πάλι
παρουσιάστηκε στο ναό και όλος ο λαός ερχόταν προς αυτόν και, αφού κάθισε, τους
δίδασκε. 3 Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι φέρνουν τότε *μια* γυναίκα που είχαν συλλάβει
για μοιχεία και, αφού την έστησαν στο μέσο, 4 του λένε: «Δάσκαλε, αυτή η γυναίκα έχει
συλληφθεί επ' αυτοφώρω να μοιχεύεται. 5 Και στο νόμο *ο* Μωυσής μάς έδωσε εντολή
τέτοιες να *τις* λιθοβολούμε. Εσύ λοιπόν τι λες;» 6 Και αυτό *το* έλεγαν για να τον
πειράξουν, για να έχουν να τον κατηγορούν. Αλλά ο Ιησούς, αφού έσκυψε κάτω, έγραφε
με το δάχτυλο κάτω στη γη. 7 Επειδή όμως επέμεναν να τον ρωτούν, σήκωσε πάνω *το*
κεφάλι, και τους είπε: «Ο αναμάρτητος από εσάς, πρώτος ας ρίξει λίθο πάνω της» 8 Και
πάλι, αφού έσκυψε κάτω, έγραφε στη γη. 9 Εκείνοι, όταν το άκουσαν, εξέρχονταν ένας
ένας, αφού άρχισαν από τους πρεσβύτερους *στην ηλικία*, και εγκαταλείφτηκε μόνος *ο*
Ιησούς και η γυναίκα που ήταν στο μέσο. 10 Τότε ο Ιησούς σηκώθηκε και της είπε:
«Γυναίκα, πού είναι; Κανείς δε σε κατέκρινε;» 11 Εκείνη απάντησε: «Κανείς, Κύριε». Είπε
τότε ο Ιησούς: «Ούτε εγώ σε κατακρίνω. Πήγαινε, και από τώρα μην αμαρτάνεις πλέον».]

Ο Ιησούς είναι το φως του κόσμου

12 Πάλι λοιπόν τους μίλησε ο Ιησούς, λέγοντας: «Εγώ είμαι το φως του κόσμου.
Εκείνος που ακολουθεί εμένα δε θα περπατήσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως της
ζωής». 13 Οι Φαρισαίοι είπαν τότε σ’ αυτόν: «Εσύ για *τον* εαυτό σου μαρτυρείς· η
μαρτυρία σου δεν είναι αληθινή». 14 *Ο* Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: «Κι αν εγώ
μαρτυρώ για *τον* εαυτό μου, η μαρτυρία μου είναι αληθινή, γιατί ξέρω από πού ήρθα και
πού πηγαίνω. Εσείς όμως δεν ξέρετε από πού έρχομαι ή πού πηγαίνω. 15 Εσείς κρίνετε
κατά τη σάρκα, εγώ δεν κρίνω κανέναν. 16 Και αν κρίνω όμως εγώ, η κρίση η δική μου
είναι αληθινή, γιατί δεν είμαι μόνος, αλλά *είμαι* εγώ και ο Πατέρας που με έστειλε. 17 Και,
λοιπόν, στο νόμο το δικό σας είναι γραμμένο ότι η μαρτυρία δύο ανθρώπων είναι αληθινή.
18 Εγώ είμαι αυτός που μαρτυρεί για *τον* εαυτό μου και μαρτυρεί *επίσης* για μένα ο
Πατέρας που με έστειλε». 19 Έλεγαν λοιπόν σ’ αυτόν: «Πού είναι ο Πατέρας σου;»
Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς: «Ούτε εμένα ξέρετε ούτε τον Πατέρα μου· αν εμένα ξέρατε, και τον
Πατέρα μου θα ξέρατε». 20 Αυτά τα λόγια λάλησε στο θησαυροφυλάκιο διδάσκοντας στο
ναό. Και κανείς δεν τον έπιασε, γιατί δεν είχε έρθει ακόμα η ώρα του.

«Όπου εγώ πηγαίνω, εσείς δε δύναστε να έρθετε»

21 Είπε λοιπόν πάλι σ’ αυτούς: «Εγώ πηγαίνω και θα με ζητήσετε, αλλά θα πεθάνετε
μέσα στην αμαρτία σας. Όπου εγώ πηγαίνω, εσείς δε δύναστε να έρθετε». 22 Έλεγαν τότε
οι Ιουδαίοι: «Μήπως θα αυτοκτονήσει, γιατί λέει: “Όπου εγώ πηγαίνω εσείς δε δύναστε να
έρθετε”;» 23 Επίσης τους έλεγε: «Εσείς είστε από τα κάτω, εγώ είμαι από τα πάνω. Εσείς
είστε από τούτον τον κόσμο, εγώ δεν είμαι από τούτο τον κόσμο. 24 Σας είπα, λοιπόν, ότι
θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας. Γιατί, αν δεν πιστέψετε ότι Εγώ Είμαι, θα πεθάνετε
μέσα στις αμαρτίες σας». 25 Έλεγαν λοιπόν σ’ αυτόν: «Εσύ ποιος είσαι;». Τους απάντησε
ο Ιησούς: «Πρώτα απ’ όλα, γιατί και να μιλώ σ’ εσάς; 26 Πολλά έχω να λέω και να κρίνω
για σας. Αλλά εκείνος που με έστειλε είναι αληθινός, κι εγώ, όσα άκουσα από αυτόν, αυτά
μιλώ στον κόσμο». 27 Δεν κατάλαβαν ότι τους έλεγε για τον Πατέρα. 28 Ο Ιησούς, λοιπόν,
τους είπε: «Όταν υψώσετε τον Υιό του ανθρώπου, τότε θα γνωρίσετε ότι Εγώ Είμαι[665], και
ότι από *τον* εαυτό μου δεν κάνω τίποτα, αλλά καθώς με δίδαξε ο Πατέρας, αυτά λέω. 29
Και αυτός που με έστειλε είναι μαζί μου. Δε με άφησε μόνο, γιατί εγώ κάνω πάντοτε τα
αρεστά σ’ αυτόν». 30 Ενώ αυτός μιλούσε αυτά, πολλοί πίστεψαν σ’ αυτόν.

«Η αλήθεια θα σας ελευθερώσει»

31 Ο Ιησούς, λοιπόν, έλεγε προς τους Ιουδαίους που είχαν πιστέψει σ’ αυτόν: «Αν εσείς
μείνετε στο λόγο το δικό μου, είστε αληθινά μαθητές μου, 32 και θα γνωρίσετε την
αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει». 33 Έλαβαν το λόγο και είπαν προς αυτόν:
«Σπέρμα *του* Αβραάμ είμαστε και σε κανέναν δεν έχουμε γίνει δούλοι ποτέ ως τώρα. Πώς
εσύ λες: “Ελεύθεροι θα γίνετε”;» 34 Τους αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Αλήθεια, αλήθεια σας
λέω ότι καθένας που κάνει την αμαρτία είναι δούλος της αμαρτίας. 35 Και ο δούλος δε
μένει μέσα στην οικία στον αιώνα. Ο γιος μένει στον αιώνα. 36 Αν λοιπόν σάς
ελευθερώσει ο Υιός, πραγματικά θα είστε ελεύθεροι. 37 Ξέρω ότι είστε σπέρμα *του*
Αβραάμ· αλλά ζητάτε να με σκοτώσετε, γιατί ο λόγος ο δικός μου δε χωρά μέσα σας. 38
Εγώ μιλώ *γι’* αυτά που έχω δει από τον Πατέρα. Κι εσείς, λοιπόν, κάνετε αυτά που
ακούσατε από τον πατέρα [σας] ».

«Πατέρας σας είναι ο Διάβολος»

39 Αποκρίθηκαν και του είπαν: «Ο πατέρας μας είναι *ο* Αβραάμ». Τους λέει ο Ιησούς:
«Αν ήσασταν τέκνα του Αβραάμ, *θα* κάνατε τα έργα του Αβραάμ. 40 Αλλά τώρα ζητάτε να
με σκοτώσετε, *έναν* άνθρωπο που σας έχω μιλήσει την αλήθεια που άκουσα από το Θεό· *ο*
Αβραάμ δεν έκανε αυτό. 41 Εσείς κάνετε τα έργα του πατέρα σας». Είπαν λοιπόν σ' αυτόν:
«Εμείς δεν έχουμε γεννηθεί από πορνεία. Έναν Πατέρα έχουμε: το Θεό». 42 Τους είπε ο
Ιησούς: «Αν ο Θεός ήταν Πατέρας σας, θα αγαπούσατε εμένα, γιατί εγώ από το Θεό
εξήλθα και έχω έρθει. Επειδή, επίσης, δεν έχω έρθει από *τον* εαυτό μου, αλλά εκείνος με
απέστειλε. 43 Γιατί δεν καταλαβαίνετε τη λαλιά τη δική μου; Επειδή δε δύναστε να ακούτε
το λόγο το δικό μου! 44 Εσείς είστε από τον πατέρα *σας*, το Διάβολο, και τις επιθυμίες του
πατέρα σας θέλετε να κάνετε. Εκείνος ήταν ανθρωποκτόνος από *την* αρχή και δεν έχει
σταθεί στην αλήθεια, γιατί δεν υπάρχει αλήθεια μέσα του. Όταν λαλεί το ψεύδος, από τα
δικά του λαλεί, γιατί είναι ψεύτης και ο πατέρας του *ψεύδους*. 45 Εμένα, όμως, επειδή λέω
την αλήθεια, δε με πιστεύετε. 46 Ποιος από εσάς με ελέγχει για αμαρτία; Αν λέω αλήθεια,
γιατί εσείς δε με πιστεύετε; 47 Όποιος είναι από το Θεό ακούει τα λόγια του Θεού. Γι'
αυτό εσείς δεν ακούτε: γιατί δεν είστε από το Θεό».

«Πριν γεννηθεί ο Αβραάμ Εγώ Είμαι»

48 Οι Ιουδαίοι έλαβαν το λόγο και του είπαν: «Εμείς δε λέμε καλά ότι εσύ είσαι
Σαμαρείτης και έχεις δαιμόνιο; 49 Αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Εγώ δεν έχω δαιμόνιο, αλλά
τιμώ τον Πατέρα μου ενώ εσείς με ατιμάζετε. 50 Εγώ όμως δε ζητώ τη δόξα μου· υπάρχει
αυτός που *τη* ζητά και κρίνει. 51 Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, αν κάποιος τηρήσει το δικό
μου λόγο, δε θα δει θάνατο στον αιώνα». 52 Είπαν λοιπόν σ' αυτόν οι Ιουδαίοι: «Τώρα
έχουμε καταλάβει ότι έχεις δαιμόνιο. Ο Αβραάμ πέθανε, και οι προφήτες, κι εσύ λες: "αν
κάποιος τηρήσει το λόγο μου, δε θα γευτεί θάνατο στον αιώνα". 53 Μήπως εσύ είσαι
μεγαλύτερος από τον πατέρα μας *τον* Αβραάμ, που πέθανε; Και οι προφήτες πέθαναν.
Ποιον κάνεις *τον* εαυτό σου;» 54 Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς: «Αν εγώ δοξάσω *τον* εαυτό μου, η
δόξα μου δεν είναι τίποτα. Είναι ο Πατέρας μου που με δοξάζει, για τον οποίο εσείς λέτε:
"Είναι Θεός μας". 55 Αλλά δεν τον έχετε γνωρίσει, εγώ όμως τον ξέρω. Κι αν πω ότι δεν
τον ξέρω, θα είμαι όμοιος μ' εσάς ψεύτης. Αλλά τον ξέρω και τηρώ το λόγο του. 56 *Ο*
Αβραάμ ο πατέρας σας αγαλλίασε *στη σκέψη* να δει την ημέρα τη δική μου, και *την* είδε
και χάρηκε». 57 Είπαν λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αυτόν: «Ακόμα δεν έχεις *συμπληρώσει*
πενήντα έτη, και έχεις δει *τον* Αβραάμ;» 58 Τους είπε *ο* Ιησούς: «Αλήθεια, αλήθεια σας
λέω, πριν *ο* Αβραάμ γεννηθεί Εγώ Είμαι». 59 Σήκωσαν τότε λίθους, για να *τους* ρίξουν
πάνω του. *Ο* Ιησούς όμως κρύφτηκε και εξήλθε από το ναό.

Η θεραπεία του εκ γενετής τυφλού

9

ΙΩΑΣΣΗΣ 9

Και περπατώντας *εκεί* κοντά είδε *έναν* άνθρωπο τυφλό εκ γενετής. 2 Και τον ρώτησαν οι
μαθητές του, λέγοντας: «Ραβί, ποιος αμάρτησε, αυτός ή οι γονείς του, ώστε να γεννηθεί
τυφλός;» 3 Αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Ούτε αυτός αμάρτησε ούτε οι γονείς του, αλλά
γεννήθηκε έτσι, για να φανερωθούν τα έργα του Θεού σ' αυτόν. 4 Εμείς πρέπει να κάνουμε

τα έργα εκείνου που με έστειλε ωσότου είναι ημέρα. Έρχεται νύχτα που κανείς δε δύναται
να εργάζεται. 5 Όσο είμαι στον κόσμο, είμαι φως του κόσμου». 6 Αφού είπε αυτά, έφτυσε
χάμω και έκανε πηλό από το πτύελο και επέχρισε τον πηλό στα μάτια του 7 και του είπε:
«Πήγαινε, νίψου στην κολυμπήθρα του Σιλωάμ» (που ερμηνεύεται, "Αποσταλμένος").
Έφυγε, λοιπόν, και νίφτηκε και ήρθε βλέποντας. 8 Οι γείτονες, τότε, και εκείνοι που τον
έβλεπαν προηγουμένως ότι ήταν ζητιάνος έλεγαν: «Αυτός δεν είναι εκείνος που καθόταν
και ζητιάνευε;» 9 Άλλοι έλεγαν: «Αυτός είναι». Άλλοι έλεγαν: «Όχι, αλλά είναι όμοιος με
αυτόν». Εκείνος έλεγε: «Εγώ είμαι». 10 Τον ρωτούσαν λοιπόν: «Πώς τότε σου ανοίχτηκαν
τα μάτια;» 11 Εκείνος αποκρίθηκε: «Ο άνθρωπος που λέγεται Ιησούς έκανε πηλό και μου
επέχρισε τα μάτια και μου είπε: "Πήγαινε στο Σιλωάμ και νίψου". Όταν πήγα λοιπόν και
νίφτηκα, βρήκα το φως μου». 12 Τότε του είπαν: «Πού είναι εκείνος;» *Τους* λέει: «Δεν
ξέρω».

Οι Φαρισαίοι ανακρίνουν τον θεραπευμένο

13 Φέρνουν αυτόν προς τους Φαρισαίους, τον άλλοτε τυφλό. 14 Ήταν τότε Σάββατο *η*
ημέρα κατά την οποία ο Ιησούς έκανε τον πηλό και του άνοιξε τα μάτια. 15 Πάλι λοιπόν
τον ρωτούσαν και οι Φαρισαίοι πώς βρήκε το φως του. Εκείνος τους είπε: «Πηλό μου
έθεσε πάνω στα μάτια, και νίφτηκα και βλέπω». 16 Έλεγαν τότε μερικοί από τους
Φαρισαίους: «Δεν είναι από το Θεό αυτός ο άνθρωπος, γιατί το Σάββατο δεν τηρεί». Άλλοι
όμως έλεγαν: «Πώς δύναται άνθρωπος αμαρτωλός να κάνει τέτοια *θαυματουργικά* σημεία;»
Και υπήρχε σχίσμα ανάμεσά τους. 17 Λένε τότε πάλι στον τυφλό: «Εσύ τι λες γι' αυτόν,
επειδή σου άνοιξε τα μάτια;» Εκείνος είπε: «Είναι προφήτης».

18 Δεν πίστεψαν, λοιπόν, οι Ιουδαίοι γι' αυτόν ότι ήταν τυφλός και βρήκε το φως του,
ωσότου φώναξαν τους γονείς αυτού που βρήκε το φως του 19 και τους ρώτησαν: «Αυτός
είναι ο γιος σας, που εσείς λέτε ότι γεννήθηκε τυφλός; Πώς λοιπόν βλέπει τώρα;» 20
Αποκρίθηκαν τότε οι γονείς του και είπαν: «Ξέρουμε ότι αυτός είναι ο γιος μας και ότι
γεννήθηκε τυφλός. 21 Πώς όμως τώρα βλέπει δεν ξέρουμε, ή ποιος του άνοιξε τα μάτια
εμείς δεν ξέρουμε. Αυτόν ρωτήστε, έχει *ώριμη* ηλικία, αυτός θα μιλήσει για *τον* εαυτό
του». 22 Αυτά είπαν οι γονείς του, επειδή φοβούνταν τους Ιουδαίους *άρχοντες*. Γιατί ήδη
είχαν συμφωνήσει οι Ιουδαίοι, αν κάποιος τον ομολογήσει Χριστό, να γίνει αποσυνάγωγος.
23 Γι' αυτό οι γονείς του είπαν: «Έχει *ώριμη* ηλικία, αυτόν επερωτήστε».

24 Φώναξαν λοιπόν για δεύτερη φορά τον άνθρωπο που ήταν τυφλός και του είπαν:
«Δώσε δόξα στο Θεό· εμείς ξέρουμε άτι αυτός ο άνθρωπος είναι αμαρτωλός». 25 Εκείνος
τότε αποκρίθηκε: «Αν είναι αμαρτωλός, δεν ξέρω· ένα ξέρω, ότι ενώ ήμουν τυφλός τώρα
βλέπω». 26 Είπαν λοιπόν σ' αυτόν: «Τι σου έκανε; Πώς σου άνοιξε τα μάτια;» 27
Αποκρίθηκε σ' αυτούς: «Σας *το* είπα ήδη και δεν ακούσατε· γιατί πάλι θέλετε να ακούτε;
Μήπως κι εσείς θέλετε να γίνετε μαθητές του;» 28 Τότε τον έβρισαν και *του* είπαν: «Εσύ
είσαι μαθητής εκείνου, εμείς όμως είμαστε μαθητές του Μωυσή. 28 Εμείς ξέρουμε ότι στο
Μωυσή έχει μιλήσει ο Θεός, αλλά αυτός δεν ξέρουμε από πού είναι». 30 Αποκρίθηκε ο
άνθρωπος και τους είπε: «Σ' αυτό βρίσκεται πράγματι το θαυμαστό *σημείο*: εσείς δεν
ξέρετε από πού είναι, και *όμως* μου άνοιξε τα μάτια. 31 Ξέρουμε ότι αμαρτωλούς ο Θεός
δεν ακούει, αλλά αν κάποιος είναι θεοσεβής και το θέλημά του κάνει, αυτόν ακούει. 32
Από *την αρχή* του αιώνα δεν ακούστηκε ότι κάποιος άνοιξε *τα* μάτια σ' *έναν* που έχει
γεννηθεί τυφλός. 33 Αν δεν ήταν αυτός από το Θεό, δε *θα* μπορούσε να κάνει τίποτα». 34

Αποκρίθηκαν και του είπαν: «Εσύ γεννήθηκες όλος μέσα σε αμαρτίες, κι εσύ διδάσκεις εμάς;» Και τον πέταξαν έξω.

Η πνευματική τυφλότητα

35 Άκουσε *ο* Ιησούς ότι τον πέταξαν έξω και, αφού τον βρήκε, *του* είπε: «Εσύ πιστεύεις
στον Υιό του ανθρώπου;» 36 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: «Και ποιος είναι, Κύριε, για να
πιστέψω σ' αυτόν;» 37 Του είπε ο Ιησούς: «Και τον έχεις δει και είναι εκείνος που μιλάει
μαζί σου». 38 Αυτός είπε: «Πιστεύω, Κύριε». Και τον προσκύνησε. 39 Τότε είπε ο Ιησούς:
«Για καταδίκη εγώ ήρθα στον κόσμο τούτο, για να βλέπουν όσοι δε βλέπουν και να γίνουν τυφλοί όσοι βλέπουν».

40 Άκουσαν *μερικοί* από τους Φαρισαίους αυτά, όσοι ήταν μαζί του, και του είπαν:
«Μήπως κι εμείς είμαστε τυφλοί;» 41 Ο Ιησούς τούς απάντησε: «Αν ήσασταν τυφλοί, δε
θα είχατε αμαρτία. Τώρα όμως λέτε: "Βλέπουμε". Η αμαρτία σας μένει».

Ο ποιμένας και η αυλή των προβάτων

10

ΙΩΑΣΣΗΣ 10

«Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, όποιος δεν εισέρχεται από τη θύρα στην αυλή των
προβάτων, αλλά ανεβαίνει από αλλού, εκείνος είναι κλέφτης και ληστής. 2 Όποιος όμως
εισέρχεται από τη θύρα είναι ποιμένας των προβάτων. 3 Σε αυτόν ο θυρωρός ανοίγει και
τα πρόβατα ακούνε τη φωνή του, και τα δικά του πρόβατα *τα* φωνάζει με *το* όνομά *τους* και
τα βγάζει έξω. 4 Όταν όλα τα δικά του *πρόβατα τα* βγάλει έξω, πορεύεται μπροστά τους,
και τα πρόβατα τον ακολουθούν, γιατί ξέρουν τη φωνή του. 5 *Έναν* ξένο όμως δε θα
ακολουθήσουν, αλλά θα φύγουν από αυτόν, γιατί δεν ξέρουν τη φωνή των ξένων». 6
Αυτήν την παραβολή τους είπε ο Ιησούς. Εκείνοι όμως δεν κατάλαβαν για ποιον ήταν αυτά που τους μιλούσε.

Ο Ιησούς είναι η θύρα

7 Είπε λοιπόν πάλι ο Ιησούς: «Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, εγώ είμαι η θύρα των
προβάτων. 8 Όλοι όσοι ήρθαν πριν από εμένα είναι κλέφτες και ληστές. Αλλά δεν τους
άκουσαν τα πρόβατα. 9 Εγώ είμαι η θύρα. Από εμένα αν εισέλθει κανείς θα σωθεί, και θα
εισέρχεται και θα εξέρχεται και θα βρίσκει βοσκή. 10 Ο κλέφτης δεν έρχεται παρά για να
κλέψει και να σφάξει και να σκοτώσει. Εγώ ήρθα για να έχουν ζωή, και *μάλιστα* περίσσια να *την* έχουν».

Ο Ιησούς είναι ο καλός ποιμένας

11 «Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός. Ο ποιμένας ο καλός τη ζωή του θυσιάζει για χάρη
των προβάτων. 12 Ο μισθωτός και που δεν είναι ποιμένας, του οποίου τα πρόβατα δεν
είναι δικά του, βλέπει το λύκο να έρχεται και αφήνει τα πρόβατα και φεύγει – και ο λύκος
τα αρπάζει και *τα* σκορπίζει – 13 γιατί είναι μισθωτός και δεν τον μέλει για τα πρόβατα. 14
Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός, και γνωρίζω τα δικά μου και με γνωρίζουν τα δικά μου, 15
καθώς με γνωρίζει ο Πατέρας κι εγώ γνωρίζω τον Πατέρα. Και τη ζωή μου θυσιάζω για
χάρη των προβάτων. 16 Και άλλα πρόβατα έχω που δεν είναι από την αυλή αυτή. Κι εκείνα

πρέπει να φέρω, και τη φωνή μου θα ακούσουν, και θα γίνουν ένα ποίμνιο, ένας ποιμένας.
17 Γι’ αυτό ο Πατέρας με αγαπά, επειδή εγώ θυσιάζω τη ζωή μου, για να τη λάβω πάλι. 18
Κανείς δεν την αφαιρεί από εμένα, αλλά εγώ τη θυσιάζω από *τον* εαυτό μου. Εξουσία έχω
να τη θυσιάσω και εξουσία έχω πάλι να τη λάβω. Αυτήν την εντολή έλαβα από τον Πατέρα
μου».

19 Σχίσμα πάλι έγινε μεταξύ των Ιουδαίων για τα λόγια αυτά. 20 Έλεγαν τότε πολλοί
από αυτούς: «Δαιμόνιο έχει και είναι τρελός· τι τον ακούτε;» 21 Άλλοι έλεγαν: «Αυτά τα
λόγια δεν είναι δαιμονισμένου. Μήπως *ένα* δαιμόνιο δύναται να ανοίξει οφθαλμούς
τυφλών;»

Ο Ιησούς απορρίπτεται από τους Ιουδαίους

22 Έγινε τότε *η εορτή* των Εγκαινίων στα Ιεροσόλυμα. Ήταν χειμώνας 23 και
περπατούσε ο Ιησούς στο ναό, στη στοά του Σολομώντα. 24 Τον περικύκλωσαν τότε οι
Ιουδαίοι και του έλεγαν: «Ως πότε την ψυχή μας θα *τη* σηκώνεις *μετέωρη*; Αν εσύ είσαι ο
Χριστός, πες *το* μας με παρρησία». 25 Τους αποκρίθηκε ο Ιησούς: «*Το* είπα σ’ εσάς και
δεν πιστεύετε. Τα έργα που εγώ κάνω στο όνομα του Πατέρα μου, αυτά μαρτυρούν για
μένα. 26 Αλλά εσείς δεν πιστεύετε, γιατί δεν είστε από τα πρόβατα τα δικά μου. 27 Τα
πρόβατα τα δικά μου ακούνε τη φωνή μου, κι εγώ τα γνωρίζω και με ακολουθούν. 28 Κι
εγώ τους δίνω ζωή αιώνια και δε θα χαθούν στον αιώνα και δε θα τα αρπάξει κανείς από το
χέρι μου. 29 Ο Πατέρας μου, που μου *τα* έχει δώσει, είναι μεγαλύτερος από όλους, και
κανείς δε δύναται να τα αρπάζει από το χέρι του Πατέρα. 30 Εγώ και ο Πατέρας είμαστε
ένα».

31 Βάσταξαν πάλι λίθους οι Ιουδαίοι, για να τον λιθοβολήσουν. 32 Τους αποκρίθηκε ο
Ιησούς: «Πολλά έργα καλά σας έδειξα από τον Πατέρα. Για ποιο έργο από αυτά με
λιθοβολείτε;» 33 Του αποκρίθηκαν οι Ιουδαίοι: «Για καλό έργο δε σε λιθοβολούμε, αλλά
για βλαστήμια, και γιατί εσύ, ενώ είσαι άνθρωπος, κάνεις *τον* εαυτό σου Θεό». 34 Τους
αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Δεν είναι γραμμένο στο νόμο σας: **Εγώ είπα, είστε θεοί**; 35 Αν
εκείνους είπε θεούς προς τους οποίους ήρθε ο λόγος του Θεού – και δε δύναται να
καταλυθεί η Γραφή – 36 σ’ αυτόν που ο Πατέρας αγίασε και απέστειλε στον κόσμο, εσείς
του λέτε, “βλαστημάς”, επειδή είπα: “Είμαι Υιός του Θεού”; 37 Αν δεν κάνω τα έργα του
Πατέρα μου, μη με πιστεύετε. 38 Αν όμως *τα* κάνω, κι αν σ’ εμένα δεν πιστεύετε, εξαιτίας
των έργων να πιστεύετε, για να γνωρίσετε και να γνωρίζετε *συνεχώς* ότι μέσα μου *είναι* ο
Πατέρας κι εγώ μέσα στον Πατέρα». 39 Ζητούσαν λοιπόν πάλι να τον πιάσουν· αλλά
ξέφυγε από τα χέρια τους.

40 Και πήγε πάλι πέρα από τον Ιορδάνη, στον τόπο όπου ήταν *ο* Ιωάννης πρώτα και
βάφτιζε, και έμεινε εκεί. 41 Τότε πολλοί ήρθαν προς αυτόν και έλεγαν: «Αφενός ο Ιωάννης
δεν έκανε κανένα *θαυματουργικό* σημείο, αφετέρου όλα όσα είπε *ο* Ιωάννης γι’ αυτόν ήταν
αληθινά». 42 Και πολλοί πίστεψαν σ’ αυτόν εκεί.

Ο θάνατος του Λαζάρου

11

ΙΩΑΣΣΗΣ 11

Ήταν τότε κάποιος που ασθενούσε, *ο* Λάζαρος από *τη* Βηθανία, από το χωριό *της*
Μαρίας και *της* Μάρθας της αδελφής της. 2 Και ήταν *η* Μαρία εκείνη που άλειψε τον

Κύριο με μύρο και σκούπισε τα πόδια του με τα μαλλιά της, της οποίας ο αδελφός *της ο*
Λάζαρος ασθενούσε. 3 Απέστειλαν *ανθρώπους*, λοιπόν, οι αδελφές προς αυτόν και έλεγαν:
«Κύριε, δες, αυτός που αγαπάς ασθενεί». 4 Όταν *το* άκουσε τότε ο Ιησούς, είπε: «Αυτή η
ασθένεια δεν είναι για θάνατο, αλλά για τη δόξα του Θεού, για να δοξασθεί ο Υιός του
Θεού μέσω αυτής». 5 Μάλιστα ο Ιησούς αγαπούσε τη Μάρθα και την αδελφή της και το
Λάζαρο. 6 Μόλις λοιπόν άκουσε ότι ασθενεί, τότε έμεινε στον τόπο όπου ήταν δύο ημέρες.
7 Έπειτα, μετά από αυτό, λέει στους μαθητές: «Ας πηγαίνουμε στην Ιουδαία πάλι». 8 Του
λένε οι μαθητές: «Ραβί, τώρα ζητούσαν να σε λιθοβολήσουν οι Ιουδαίοι, και πάλι
πηγαίνεις εκεί;» 9 Αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Δεν είναι δώδεκα οι ώρες της ημέρας; Αν
κάποιος περπατά την ημέρα, δε σκοντάφτει, γιατί το φως του κόσμου τούτου βλέπει. 10 Αν
όμως κάποιος περπατά τη νύχτα, σκοντάφτει, γιατί το φως δεν είναι με αυτόν». 11 Αυτά
είπε, και μετά από αυτό τους λέει: «Ο Λάζαρος ο φίλος μας έχει κοιμηθεί, αλλά πορεύομαι
για να τον ξυπνήσω». 12 Του είπαν λοιπόν οι μαθητές: «Κύριε, αν έχει κοιμηθεί, θα
σωθεί». 13 Ο Ιησούς όμως είχε μιλήσει για το θάνατό του. Ενώ εκείνοι νόμισαν ότι μιλάει
για την κοίμηση του ύπνου. 14 Τότε λοιπόν τους είπε ο Ιησούς καθαρά: «Ο Λάζαρος
πέθανε, 15 και χαίρομαι για σας, για να πιστέψετε, επειδή δεν ήμουν εκεί. Αλλά ας
πηγαίνουμε προς αυτόν». 16 Είπε τότε ο Θωμάς, ο λεγόμενος Δίδυμος, στους συμμαθητές
του: «Ας πηγαίνουμε κι εμείς να πεθάνουμε μαζί του».

Ο Ιησούς είναι η Ανάσταση και η Ζωή

17 Όταν ήρθε λοιπόν ο Ιησούς, τον βρήκε ήδη τέσσερις ημέρες να είναι στο μνήμα. 18
Και η Βηθανία ήταν κοντά στα Ιεροσόλυμα σε *απόσταση μικρότερη* από τρία χιλιόμετρα.
19 Και πολλοί από τους Ιουδαίους είχαν έρθει προς τη Μάρθα και *τη* Μαρία, για να τις
παρηγορήσουν για τον αδελφό *τους*. 20 Η Μάρθα, λοιπόν, μόλις άκουσε ότι *ο* Ιησούς
έρχεται, τον προϋπάντησε. Και *η* Μαρία καθόταν μέσα στον οίκο. 21 Είπε τότε η Μάρθα
προς τον Ιησού: «Κύριε, αν ήσουν εδώ, δε θα πέθαινε ο αδελφός μου. 22 Αλλά και τώρα
ξέρω ότι όσα ζητήσεις από το Θεό, θα σου τα δώσει ο Θεός». 23 Της λέει ο Ιησούς: «Θα
αναστηθεί ο αδελφός σου». 24 Του λέει η Μάρθα: «Ξέρω ότι θα αναστηθεί κατά την
ανάσταση, την έσχατη ημέρα». 25 Της είπε ο Ιησούς: «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή.
Όποιος πιστεύει σ' εμένα κι αν πεθάνει θα ζήσει, 26 και καθένας που ζει και πιστεύει σ'
εμένα δε θα πεθάνει στον αιώνα. *Το* πιστεύεις αυτό;» 27 Του λέει: «Ναι, Κύριε. Εγώ έχω
πιστέψει ότι εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο ερχόμενος στον κόσμο».

Ο Ιησούς δακρύζει

28 Και όταν είπε αυτό, έφυγε και φώναξε *τη* Μαρία την αδελφή της κρυφά και *της* είπε:
«Ο δάσκαλος είναι εδώ και σε φωνάζει». 29 Εκείνη τότε, μόλις *το* άκουσε, σηκώθηκε
γρήγορα και ερχόταν προς αυτόν. 30 Ακόμα, λοιπόν, ο Ιησούς δεν είχε έρθει στο χωριό,
αλλά ήταν ακόμα στον τόπο όπου τον προϋπάντησε η Μάρθα. 31 Οι Ιουδαίοι, τότε, που
ήταν μαζί της στην οικία και την παρηγορούσαν, όταν είδαν τη Μαρία ότι γρήγορα
σηκώθηκε και εξήλθε, την ακολούθησαν, επειδή νόμισαν ότι πηγαίνει στο μνήμα, για να
κλάψει εκεί. 32 Η Μαρία, λοιπόν, μόλις ήρθε *εκεί* όπου ήταν *ο* Ιησούς, όταν τον είδε,
έπεσε μπροστά στα πόδια του και του λέει: «Κύριε, αν ήσουν εδώ, δε θα μου πέθαινε ο
αδελφός». 33 *Ο* Ιησούς, τότε, καθώς την είδε να κλαίει και τους Ιουδαίους που ήρθαν μαζί
της να κλαίνε, αναστέναξε στο πνεύμα του και ταράχτηκε 34 και είπε: «Πού τον έχετε

θέσει;» Του λένε: «Κύριε, έλα και δες». 35 Δάκρυσε ο Ιησούς. 36 Έλεγαν λοιπόν οι
Ιουδαίοι: «Δες πώς τον αγαπούσε». 37 Μερικοί όμως από αυτούς είπαν: «Δεν μπορούσε
αυτός, που άνοιξε τα μάτια του τυφλού, να κάνει ώστε και αυτός να μην πεθάνει;»

Η ανάσταση του Λαζάρου

39 Ο Ιησούς, λοιπόν, πάλι αφού αναστέναξε μέσα του, έρχεται στο μνήμα. Και *εκείνο*
ήταν σπήλαιο, και *ένας* λίθος βρισκόταν πάνω του *στην είσοδο*. 39 Λέει ο Ιησούς:
«Σηκώστε το λίθο». Του λέει η αδελφή του πεθαμένου, *η* Μάρθα: «Κύριε, ήδη μυρίζει,
γιατί είναι η τέταρτη ημέρα *που πέθανε*». 40 Της λέει ο Ιησούς: «Δε σου είπα ότι, αν
πιστέψεις, θα δεις τη δόξα του Θεού;» 41 Σήκωσαν λοιπόν το λίθο. Τότε ο Ιησούς σήκωσε
τους οφθαλμούς *του* πάνω και είπε: «Πατέρα, σε ευχαριστώ γιατί με άκουσες. 42 Εγώ
βέβαια ήξερα ότι πάντα με ακούς, αλλά για το πλήθος που έχει σταθεί γύρω *το* είπα, για να
πιστέψουν ότι εσύ με απέστειλες». 43 Και αφού είπε αυτά, με μεγάλη φωνή κραύγασε:
«Λάζαρε, βγες έξω». 44 Εξήλθε *τότε* ο πεθαμένος, έχοντας δεμένα τα πόδια *του* και τα
χέρια *του* με επιδέσμους, και το πρόσωπό του ήταν περιδεμένο με μαντίλι. Τους λέει ο
Ιησούς: «Λύστε τον και αφήστε τον να φύγει».

Η συνωμοσία για να σκοτώσουν τον Ιησού

(Μτ. 26:1-5, Μκ. 14:1-2, Λκ. 22:1-2)

45 Πολλοί λοιπόν από τους Ιουδαίους που ήρθαν προς τη Μαρία και είδαν όσα έκανε
πίστεψαν σ' αυτόν. 46 Μερικοί όμως από αυτούς έφυγαν *και πήγαν* προς τους Φαρισαίους
και τους είπαν αυτά που έκανε ο Ιησούς. 47 Συγκάλεσαν τότε οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι
συνέδριο, και έλεγαν: «Τι κάνουμε, επειδή αυτός ο άνθρωπος κάνει πολλά *θαυματουργικά*
σημεία; 48 Αν τον αφήσουμε έτσι, όλοι θα πιστέψουν σ' αυτόν, και θα έρθουν οι Ρωμαίοι
και θα μας πάρουν και τον τόπο και το έθνος *μας*». 49 Ένας τότε από αυτούς, *ο* Καϊάφας,
που ήταν αρχιερέας του έτους εκείνου, τους είπε: «Εσείς δεν ξέρετε τίποτα, 50 ούτε
συλλογίζεστε ότι σας συμφέρει να πεθάνει ένας άνθρωπος υπέρ του λαού και να μη χαθεί
όλο το έθνος». 51 Αυτό, όμως, από *τον* εαυτό του δεν *το* είπε, αλλά, επειδή ήταν αρχιερέας
του έτους εκείνου, προφήτεψε ότι έμελλε *ο* Ιησούς να πεθάνει υπέρ του έθνους, 52 και όχι
υπέρ του *Ισραηλιτικού* έθνους μόνο, αλλά και για να συνάξει τα τέκνα του Θεού τα
διασκορπισμένα σε ένα. 53 Από εκείνη λοιπόν την ημέρα αποφάσισαν να τον σκοτώσουν.

54 Έτσι ο Ιησούς δεν περπατούσε πια δημόσια μεταξύ των Ιουδαίων, αλλά έφυγε από
εκεί *και πήγε* στην περιοχή *που είναι* κοντά στην έρημο, σε *μια* πόλη που λέγεται Εφραίμ,
κι εκεί έμεινε μαζί με τους μαθητές *του*.

55 Ήταν τότε κοντά το Πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβηκαν πολλοί στα Ιεροσόλυμα από
τη χώρα πριν από *το* Πάσχα, για να εξαγνίσουν *τους* εαυτούς τους. 56 Ζητούσαν, λοιπόν,
τον Ιησού και έλεγαν μεταξύ τους μέσα στο ναό καθώς είχαν σταθεί: «Τι νομίζετε; Δε θα
έρθει στην εορτή;» 57 Είχαν δώσει μάλιστα οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι εντολές, αν
κάποιος μάθει πού είναι, να στείλει μήνυμα, για να τον πιάσουν.

Το μύρωμα στη Βηθανία από τη Μαρία

(Μτ. 26:6-13, Μκ. 14:3-9)

12

Ο Ιησούς, λοιπόν, έξι ημέρες πριν από το Πάσχα ήρθε στη Βηθανία όπου ήταν *ο*
Λάζαρος, τον οποίο έγειρε από *τους* νεκρούς *ο* Ιησούς. 2 Έκαναν τότε σ' αυτόν δείπνο εκεί
και η Μάρθα διακονούσε, ενώ ο Λάζαρος ήταν ένας από εκείνους που κάθονταν, *για να*
φάνε μαζί του. 3 Τότε η Μαρία, αφού έλαβε περίπου μισό κιλό υγρό πολύτιμο μύρο
νάρδου, άλειψε τα πόδια του Ιησού και σκούπισε με τα μαλλιά της τα πόδια του. Έτσι η
οικία γέμισε από την οσμή του μύρου. 4 Λέει όμως ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους
μαθητές του, αυτός που έμελλε να τον παραδώσει: 5 «Γιατί τούτο το μύρο δεν πουλήθηκε
για τριακόσια δηνάρια και *δε* δόθηκε στους φτωχούς;» 6 Και είπε αυτό, όχι επειδή τον
έμελλε για τους φτωχούς, αλλά γιατί ήταν κλέφτης και, επειδή είχε το ταμείο, βάσταζε
αυτά που έβαζαν *μέσα*. 7 Είπε τότε ο Ιησούς: «Άφησέ την, για να φροντίσει αυτό για την
ημέρα του ενταφιασμού μου. 8 Γιατί τους φτωχούς πάντοτε *τους* έχετε μαζί σας, εμένα
όμως δε *με* έχετε πάντοτε».

Η συνωμοσία για να σκοτώσουν και το Λάζαρο

9 Πολύ πλήθος από τους Ιουδαίους έμαθε, λοιπόν, ότι είναι εκεί, και ήρθαν όχι μόνο για
τον Ιησού, αλλά για να δουν και το Λάζαρο που *τον* έγειρε από *τους* νεκρούς. 10
Αποφάσισαν τότε οι αρχιερείς να σκοτώσουν και το Λάζαρο, 11 επειδή πολλοί από τους
Ιουδαίους πήγαιναν γι' αυτόν και πίστευαν στον Ιησού.

Η θριαμβευτική είσοδος στην Ιερουσαλήμ

(Μτ. 21:1-11, Μκ. 11:1-11, Λκ. 19:28-40)

12 Την επόμενη ημέρα το πολύ πλήθος που ήρθε στην εορτή, όταν άκουσαν ότι ο Ιησούς
έρχεται στα Ιεροσόλυμα, 13 έλαβαν τα βάγια των φοινίκων και εξήλθαν σε προϋπάντησή
του και φώναζαν:

«Ωσαννά!
Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα *του* **Κυρίου!»**
Και: «Ο βασιλιάς του Ισραήλ!»

14 Αφού βρήκε λοιπόν ο Ιησούς *ένα* γαϊδουράκι, κάθισε πάνω του καθώς είναι
γραμμένο:

15 **Μη φοβάσαι, θυγατέρα Σιών.**
Ιδού, ο βασιλιάς σου έρχεται
καθισμένος πάνω σε πουλάρι όνου.

16 Αυτά δεν *τα* κατάλαβαν οι μαθητές του στην αρχή, αλλά όταν δοξάστηκε *ο* Ιησούς,
τότε θυμήθηκαν ότι αυτά ήταν γραμμένα γι' αυτόν και *ότι* αυτά του έκαναν. 17 Το πλήθος,
λοιπόν, που ήταν μαζί του, όταν φώναξε το Λάζαρο έξω από το μνήμα και τον έγειρε από
τους νεκρούς, έδινε μαρτυρία *γι' αυτό*. 18 Γι' αυτό και τον προϋπάντησε το πλήθος, επειδή
άκουσαν πως είχε κάνει αυτό το *θαυματουργικό* σημείο. 19 Οι Φαρισαίοι, λοιπόν, είπαν
μεταξύ τους: «Βλέπετε ότι δεν είστε ωφέλιμοι σε τίποτα· να, ο κόσμος έφυγε πίσω του».

Έλληνες Ιουδαίοι ζητούν να δουν τον Ιησού

20 Ήταν τότε μερικοί Έλληνες από εκείνους που ανέβαιναν για να προσκυνήσουν στην
εορτή. 21 Αυτοί λοιπόν πλησίασαν το Φίλιππο, που *ήταν* από *τη* Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας,
και τον παρακαλούσαν λέγοντας: «Κύριε, θέλουμε να δούμε τον Ιησού». 22 Έρχεται ο
Φίλιππος και *το* λέει στον Ανδρέα. Έρχονται *ο* Ανδρέας και *ο* Φίλιππος και *το* λένε στον
Ιησού. 23 Τότε ο Ιησούς τούς αποκρίνεται λέγοντας: «Έχει έρθει η ώρα να δοξαστεί ο Υιός
του ανθρώπου. 24 Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, αν δεν πεθάνει ο κόκκος του σίτου όταν
πέσει στη γη, αυτός μόνος μένει. Αν όμως πεθάνει, φέρει πολύ καρπό. 25 Εκείνος που
αγαπά τη ζωή του τη χάνει· κι εκείνος που μισεί τη ζωή του στον κόσμο τούτο θα τη
φυλάξει σε ζωή αιώνια. 26 Αν κάποιος εμένα διακονεί, εμένα ας ακολουθεί, και όπου είμαι
εγώ εκεί θα είναι και ο διάκονος ο δικός μου. Αν κάποιος εμένα διακονεί, θα τον τιμήσει ο
Πατέρας».

Ο Υιός του ανθρώπου πρέπει να υψωθεί

27 «Τώρα η ψυχή μου είναι ταραγμένη, και τι να πω; "Πατέρα, σώσε με από την ώρα
αυτή"; Αλλά γι' αυτό ήρθα μέχρι την ώρα αυτή. 28 Πατέρα, δόξασε το όνομά σου!» Ήρθε
τότε φωνή από τον ουρανό: «Και *το* δόξασα και πάλι θα *το* δοξάσω». 29 Το πλήθος,
λοιπόν, που είχε σταθεί και άκουσε έλεγε ότι βροντή έχει γίνει. Άλλοι έλεγαν: «Άγγελος
του έχει μιλήσει». 30 Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς και είπε: «Δεν έχει γίνει για μένα η φωνή αυτή,
αλλά για σας. 31 Τώρα γίνεται κρίση του κόσμου τούτου, τώρα ο άρχοντας του κόσμου
τούτου θα πεταχτεί έξω. 32 Κι εγώ, όταν υψωθώ από τη γη, όλους θα ελκύσω προς *τον*
εαυτό μου». 33 Αυτό λοιπόν *το* έλεγε, δίνοντας σημάδι με ποιο θάνατο έμελλε να πεθάνει.
34 Τότε του αποκρίθηκε το πλήθος: «Εμείς ακούσαμε από το νόμο ότι ο Χριστός μένει
στον αιώνα. Τότε, πώς εσύ λες ότι πρέπει να υψωθεί ο Υιός του ανθρώπου; Ποιος είναι
αυτός ο Υιός του ανθρώπου;» 35 Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε σ' αυτούς: «Ακόμη λίγο χρόνο το
φως είναι μεταξύ σας. Περπατάτε όσο έχετε το φως, για να μη σας κυριέψει *το* σκοτάδι.
Και όποιος περπατά στο σκοτάδι δεν ξέρει πού πηγαίνει. 36 Όσο έχετε το φως, πιστεύετε
στο φως, για να γίνετε γιοι φωτός».

Η απιστία των Ιουδαίων

37 Αυτά λάλησε *ο* Ιησούς και, αφού έφυγε, κρύφτηκε από αυτούς. 37 Ενώ τόσο πολλά
θαυματουργικά σημεία είχε κάνει μπροστά τους, δεν πίστευαν σ' αυτόν, 38 για να
εκπληρωθεί ο λόγος που είπε *ο* Ησαΐας ο προφήτης:

Κύριε, ποιος πίστεψε στο άκουσμα *του κηρύγματός* **μας;**
Και ο βραχίονας του Κυρίου
σε ποιον αποκαλύφτηκε;

39 Γι' αυτό δεν μπορούσαν να πιστεύουν, επειδή πάλι είπε *ο* Ησαΐας:

40 **Έχει τυφλώσει τους οφθαλμούς τους**
και πώρωσε την καρδιά τους,
για να μη δουν με τους οφθαλμούς
και νοήσουν με την καρδιά και στραφούν,
και τους γιατρέψω.

41 Αυτά είπε *ο* Ησαΐας, γιατί είδε τη δόξα του και μίλησε γι' αυτόν. 42 Όμως παρόλ'
αυτά και από τους άρχοντες πολλοί πίστεψαν σ' αυτόν, αλλά εξαιτίας των Φαρισαίων δεν

το ομολογούσαν, για να μη γίνουν αποσυνάγωγοι. 43 Γιατί αγάπησαν περισσότερο τη δόξα
των ανθρώπων παρά, βεβαίως, τη δόξα του Θεού.

Ο λόγος του Ιησού θα κρίνει τους ανθρώπους

44 *Ο* Ιησούς λοιπόν φώναξε και είπε: «Όποιος πιστεύει σ’ εμένα δεν πιστεύει σ’ εμένα,
αλλά σ’ αυτόν που με έστειλε. 45 Και εκείνος που βλέπει εμένα βλέπει αυτόν που με
έστειλε. 46 Εγώ έχω έρθει, *για να είμαι* φως στον κόσμο, για να μη μείνει στο σκοτάδι
καθένας που πιστεύει σ’ εμένα. 47 Και αν κάποιος ακούσει τα λόγια μου και δεν *τα*
φυλάξει, εγώ δεν τον κρίνω. Επειδή δεν ήρθα για να κρίνω τον κόσμο, αλλά για να σώσω
τον κόσμο. 48 Εκείνος που με απορρίπτει και δε λαβαίνει τα λόγια μου, έχει αυτόν που τον
κρίνει: ο λόγος που μίλησα, εκείνος θα τον κρίνει κατά την έσχατη ημέρα. 49 Γιατί εγώ
από *τον* εαυτό μου δε μίλησα, αλλά ο Πατέρας που με έστειλε, αυτός μου έχει δώσει
εντολή τι να πω και τι να μιλήσω. 50 Και ξέρω ότι η εντολή του είναι ζωή αιώνια. Αυτά
λοιπόν που εγώ μιλώ, καθώς μου *τα* έχει πει ο Πατέρας, έτσι μιλώ».

Ο Ιησούς πλένει τα πόδια των μαθητών

13

ΙΩΑΣΣΗΣ 13

Και πριν από την εορτή του Πάσχα, ξέροντας ο Ιησούς ότι ήρθε η ώρα του να φύγει από
τον κόσμο τούτο και να πάει προς τον Πατέρα, αγάπησε τους δικούς του που *ήταν* στον
κόσμο και ολοκληρωτικά τους αγάπησε. 2 Και ενώ γινόταν *το* δείπνο, όταν ο Διάβολος
ήδη είχε βάλει στην καρδιά *του* Ιούδα, *του γιου του* Σίμωνα *του* Ισκαριώτη, να τον
παραδώσει, 3 επειδή ήξερε *ο Ιησούς* ότι όλα του *τα* έδωσε ο Πατέρας στα χέρια *του* και ότι
από *το* Θεό εξήλθε και προς το Θεό πηγαίνει, 4 σηκώνεται από το δείπνο και θέτει *κάπου*
τα *εξωτερικά του* ρούχα και, αφού έλαβε *μια* πετσέτα, έζωσε γύρω *τον* εαυτό του. 5 Έπειτα
βάζει νερό στο νιπτήρα και άρχισε να νίβει τα πόδια των μαθητών *του* και να *τα* σκουπίζει
με την πετσέτα που ήταν γύρω ζωσμένος. 6 Έρχεται λοιπόν προς *το* Σίμωνα Πέτρο.
Εκείνος του λέει: «Κύριε, εσύ μου νίβεις τα πόδια;» 7 Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς και του είπε:
«Αυτό που εγώ κάνω εσύ δεν *το* ξέρεις τώρα· θα *το* καταλάβεις όμως μετά από αυτά». 9
Του λέει *ο* Πέτρος: «Δε θα μου νίψεις τα πόδια στον αιώνα». Του αποκρίθηκε *ο* Ιησούς:
«Αν δε σε νίψω, δεν έχεις μέρος μαζί μου». 9 Του λέει *ο* Σίμωνας Πέτρος: «Κύριε, *τότε* όχι
τα πόδια μου μόνο, αλλά και τα χέρια και το κεφάλι». 10 Του λέει ο Ιησούς: «Ο λουσμένος
δεν έχει ανάγκη παρά *μόνο* τα πόδια να νίψει, *γιατί* αλλιώς είναι καθαρός όλος. Και εσείς
είστε καθαροί, αλλά όχι όλοι». 11 Επειδή ήξερε εκείνον που θα τον παράδινε, γι’ αυτό
είπε: «Δεν είστε όλοι καθαροί».

12 Όταν λοιπόν ένιψε τα πόδια τους και έλαβε τα ρούχα του και κάθισε πάλι, *για να
φάει*, τους είπε: «Καταλαβαίνετε τι σας έχω κάνει; 13 Εσείς με φωνάζετε, “ο Δάσκαλος”
και “ο Κύριος”, και καλά λέτε, γιατί είμαι. 14 Αν λοιπόν εγώ σας ένιψα τα πόδια, ο Κύριος
και ο Δάσκαλος, και εσείς οφείλετε να νίβετε τα πόδια ο ένας στον άλλο. 15 Γιατί σας
έδωσα παράδειγμα, για να κάνετε και εσείς καθώς εγώ σας έκανα. 16 Αλήθεια, αλήθεια
σας λέω, δεν υπάρχει δούλος μεγαλύτερος από τον Κύριό του ούτε απόστολος μεγαλύτερος
από εκείνον που τον έστειλε. 17 Αν ξέρετε αυτά, είστε μακάριοι αν τα κάνετε. 18 Δε λέω
για όλους σας· εγώ ξέρω ποιους εξέλεξα. Αλλά *θα γίνει ό,τι γίνει*, για να εκπληρωθεί η
Γραφή: **Αυτός που μου τρώει τον άρτο σήκωσε εναντίον μου τη φτέρνα του.** 19 Από

τώρα σας *το* λέω προτού να γίνει, για να πιστέψετε, όταν γίνει, ότι Εγώ Είμαι. 20 Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, αν στείλω κάποιον, εκείνος που *τον* δέχεται δέχεται εμένα. Και εκείνος που δέχεται εμένα δέχεται αυτόν που με έστειλε».

Ο Ιησούς προλέγει ότι θα προδοθεί

(Μτ. 26:20-25, Μκ. 14:17-21, Λκ. 22:21-23)

21 Αφού είπε αυτά ο Ιησούς, ταράχτηκε στο πνεύμα *του* και μαρτύρησε και είπε:
«Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, ένας από εσάς θα με προδώσει». 22 Έβλεπαν ο ένας τον άλλο
οι μαθητές και απορούσαν για ποιον *το* λέει. 23 Ήταν ξαπλωμένος ένας από τους μαθητές
του μέσα στην αγκαλιά του Ιησού, αυτός που *τον* αγαπούσε ο Ιησούς. 24 Γνέφει τότε σ'
αυτόν *ο* Σίμωνας Πέτρος, να ρωτήσει να μάθει ποιος μπορούσε να είναι *αυτός* για τον
οποίο *το* λέει. 25 Έτσι, λοιπόν, έπεσε εκείνος πάνω στο στήθος του Ιησού και του λέει:
«Κύριε, ποιος είναι;» 26 Αποκρίνεται ο Ιησούς: «Είναι εκείνος για τον οποίο εγώ θα
βουτήξω το ψωμί *στο φαγητό* και θα του *το* δώσω». Αφού βούτηξε λοιπόν το ψωμί, *το*
λαβαίνει και *το* δίνει στον Ιούδα, *το γιο του* Σίμωνα *του* Ισκαριώτη. 27 Και μετά το ψωμί,
τότε εισήλθε σ' εκείνον ο Σατανάς. Του λέει λοιπόν ο Ιησούς: «Αυτό που *θέλεις* να κάνεις,
κάνε *το* πιο γρήγορα». 28 Αυτό, όμως, κανείς δεν *το* κατάλαβε από εκείνους που κάθονταν
για να φάνε, γιατί του *το* είπε. 29 Μερικοί μάλιστα νόμιζαν, επειδή το ταμείο είχε *ο* Ιούδας,
ότι του είπε ο Ιησούς: "Αγόρασε όσα έχουμε ανάγκη στην εορτή" ή στους φτωχούς να
δώσει κάτι. 30 Όταν έλαβε λοιπόν το ψωμί, εκείνος εξήλθε ευθύς· και ήταν νύχτα.

Η νέα εντολή

31 Όταν λοιπόν εξήλθε, λέει *ο* Ιησούς: «Τώρα δοξάστηκε ο Υιός του ανθρώπου, και ο
Θεός δοξάστηκε μέσω αυτού. 32 Αν ο Θεός δοξάστηκε μέσω αυτού, και ο Θεός θα τον
δοξάσει μέσω *του* εαυτού του, και *μάλιστα* ευθύς θα τον δοξάσει. 33 Παιδάκια *μου*, ακόμα
για λίγο είμαι μαζί σας. Θα με ζητήσετε και, καθώς είπα στους Ιουδαίους, "όπου εγώ
πηγαίνω εσείς δε δύναστε να έρθετε", και σ' εσάς *το* λέω τώρα. 34 Εντολή καινούργια σας
δίνω: να αγαπάτε ο ένας τον άλλο. Καθώς αγάπησα εσάς, *έτσι* κι εσείς να αγαπάτε ο ένας
τον άλλο. 35 Με αυτό θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε δικοί μου μαθητές, αν αγάπη έχετε ο
ένας για τον άλλο».

Προλέγεται η άρνηση του Πέτρου

(Μτ. 26:31-35, Μκ. 14:27-31, Λκ. 22:31-34)

36 Του λέει *ο* Σίμωνας Πέτρος: «Κύριε, πού πηγαίνεις;» Του αποκρίθηκε *ο* Ιησούς:
«*Εκεί* όπου πηγαίνω δε δύνασαι τώρα να με ακολουθήσεις, θα με ακολουθήσεις όμως
ύστερα». 37 Του λέει ο Πέτρος: «Κύριε, γιατί δε δύναμαι να σε ακολουθήσω τώρα; Τη ζωή
μου θα θυσιάσω για σένα». 38 Αποκρίνεται *ο* Ιησούς: «Τη ζωή σου θα θυσιάσεις για μένα;
Αλήθεια, αλήθεια σου λέω, δε θα λαλήσει *ο* πετεινός, ωσότου με αρνηθείς τρεις φορές».

Ο Ιησούς είναι ο δρόμος προς τον Πατέρα

14

ΙΩΑΣΣΗΣ 14

«Ας μην ταράζεται η καρδιά σας· να πιστεύετε στο Θεό, και σ’ εμένα να πιστεύετε. 2
Στην οικία του Πατέρα μου υπάρχουν πολλά *μέρη* διαμονής. Ειδεμή θα σας έλεγα ότι
πορεύομαι να σας ετοιμάσω τόπο; 3 Και αν πορευτώ και σας ετοιμάσω τόπο, πάλι θα έρθω
και θα σας παραλάβω κοντά μου, για να είστε και εσείς όπου είμαι εγώ. 4 Και όπου εγώ
πηγαίνω ξέρετε την οδό». 5 Του λέει ο Θωμάς: «Κύριε, δεν ξέρουμε πού πηγαίνεις. Πώς
μπορούμε να ξέρουμε την οδό;» 6 Του απαντά ο Ιησούς: «Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια
και η ζωή. Κανείς δεν έρχεται προς τον Πατέρα παρά *μόνο* διαμέσου εμένα. 7 Αν με έχετε
γνωρίσει, θα γνωρίσετε και τον Πατέρα μου. Αλλά από τώρα τον γνωρίζετε και τον έχετε
δει». 8 Του λέει *ο* Φίλιππος: «Κύριε, δείξε μας τον Πατέρα και μας αρκεί». 9 Του απαντά ο
Ιησούς: «Τόσο χρόνο είμαι μαζί σας και δε με έχεις γνωρίσει, Φίλιππε; Όποιος έχει δει
εμένα έχει δει τον Πατέρα. Πώς εσύ λες: “Δείξε μας τον Πατέρα”; 10 Δεν πιστεύεις ότι εγώ
είμαι μέσα στον Πατέρα και ο Πατέρας είναι μέσα σ’ εμένα; Τα λόγια που εγώ σας λέω δε
τα μιλώ από *τον* εαυτό μου, μάλιστα ο Πατέρας που μένει μέσα μου κάνει τα έργα του. 11
Πιστεύετέ με ότι εγώ *είμαι* μέσα στον Πατέρα και ο Πατέρας *είναι* μέσα σ’ εμένα. Ειδεμή,
εξαιτίας αυτών των έργων ας πιστεύετε. 12 Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, όποιος πιστεύει σ’
εμένα τα έργα που εγώ κάνω κι εκείνος θα κάνει. Και μεγαλύτερα από αυτά θα κάνει, γιατί
εγώ πορεύομαι προς τον Πατέρα. 13 Και ό,τι ζητήσετε στο όνομά μου αυτό θα *το* κάνω,
για να δοξαστεί ο Πατέρας μέσω του Υιού. 14 Αν κάτι μου ζητήσετε στο όνομά μου, εγώ
θα *το* κάνω».

Η υπόσχεση της αποστολής του Πνεύματος

15 «Αν με αγαπάτε, τις εντολές τις δικές μου θα τηρήσετε. 16 Κι εγώ θα παρακαλέσω
τον Πατέρα και θα σας δώσει άλλον Παράκλητο, για να είναι μαζί σας στον αιώνα: 17 το
Πνεύμα της αλήθειας, που ο κόσμος δε δύναται να *το* λάβει, γιατί δεν το βλέπει ούτε *το*
γνωρίζει. Εσείς το γνωρίζετε, γιατί μένει κοντά σας και θα είναι μέσα σας. 18 Δε θα σας
αφήσω ορφανούς, έρχομαι προς εσάς. 19 Ακόμα λίγο *χρόνο* και ο κόσμος δε θα με βλέπει
πια, εσείς όμως θα με βλέπετε, γιατί εγώ ζω κι εσείς θα ζήσετε. 20 Εκείνη την ημέρα εσείς
θα γνωρίσετε ότι εγώ *είμαι* μέσα στον Πατέρα μου και εσείς *είστε* μέσα μου κι εγώ μέσα
σας. 21 Όποιος έχει τις εντολές μου και τις τηρεί, εκείνος είναι που με αγαπά. Και εκείνος
που με αγαπά θα αγαπηθεί από τον Πατέρα μου, κι εγώ θα τον αγαπήσω και θα του
εμφανίσω *τον* εαυτό μου». 22 Του λέει *ο* Ιούδας, όχι ο Ισκαριώτης: «Κύριε, και τι έχει
συμβεί, ώστε σ’ εμάς να μέλλεις να εμφανίζεις *τον* εαυτό σου, αλλά όχι στον κόσμο;» 23
Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς και του είπε: «Αν κάποιος με αγαπά, θα τηρήσει το λόγο μου, και ο
Πατέρας μου θα τον αγαπήσει και θα έρθουμε προς αυτόν και θα κάνουμε διαμονή μαζί
του. 24 Όποιος δε με αγαπά δεν τηρεί τους λόγους μου. Και ο λόγος που ακούτε δεν είναι
δικός μου, αλλά του Πατέρα που με έστειλε.

25 Αυτά σας έχω πει, μένοντας κοντά σας. 26 Αλλά ο Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιο,
που θα στείλει ο Πατέρας στο όνομά μου Εκείνος θα σας *τα* διδάξει όλα και θα σας
υπενθυμίσει όλα όσα σας είπα εγώ. 27 Ειρήνη αφήνω σ’ εσάς, την ειρήνη τη δική μου δίνω
σ’ εσάς· εγώ δε σας δίνω *ειρήνη* καθώς ο κόσμος δίνει. Ας μην ταράζεται η καρδιά σας
μήτε να δειλιάζει. 28 Ακούσατε ότι εγώ σας είπα: “Πηγαίνω και έρχομαι προς εσάς”. Αν με
αγαπούσατε, θα χαιρόσασταν γιατί πορεύομαι προς τον Πατέρα, επειδή ο Πατέρας είναι
μεγαλύτερός μου. 29 Και τώρα σας *το* έχω πει πριν γίνει, για να πιστέψετε όταν γίνει. 30

Δε θα μιλήσω ακόμα πολλά μαζί σας, γιατί έρχεται ο άρχοντας του κόσμου. Και δεν έχει
καμιά εξουσία σ’ εμένα, 31 αλλά για να γνωρίσει ο κόσμος ότι αγαπώ τον Πατέρα, και
καθώς μου έδωσε εντολή ο Πατέρας, έτσι κάνω. Σηκώνεστε, ας φεύγουμε από εδώ».

Ο Ιησούς είναι η άμπελος η αληθινή

15

ΙΩΑΣΣΗΣ 15

«Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή και ο Πατέρας μου είναι ο γεωργός. 2 Κάθε κλήμα
ενωμένο μ’ εμένα που δε φέρει καρπό το αφαιρεί. Και καθένα που φέρει καρπό το
κλαδεύει, για να φέρει περισσότερο καρπό. 3 Ήδη εσείς είστε καθαροί, εξαιτίας του λόγου
που σας έχω μιλήσει. 4 Μείνετε *ενωμένοι* μ’ εμένα, κι εγώ *θα μένω ενωμένος* μ’ εσάς.
Καθώς το κλήμα δε δύναται να φέρει καρπό από *τον* εαυτό του αν δε μένει *ενωμένο* με την
άμπελο, έτσι ούτε εσείς αν δε μένετε *ενωμένοι* μ’ εμένα. 5 Εγώ είμαι η άμπελος, εσείς τα
κλήματα. Όποιος μένει *ενωμένος* μ’ εμένα κι εγώ με αυτόν, αυτός φέρει καρπό πολύ, γιατί
χωρίς εμένα δε δύναστε να κάνετε τίποτα. 6 Αν κάποιος δε μένει *ενωμένος* μ’ εμένα,
πετιέται έξω σαν το κλήμα και ξεραίνεται, και τα συνάζουν και *τα* ρίχνουν στη φωτιά και
καίγονται. 7 Αν μείνετε μέσα μου και τα λόγια μου μείνουν μέσα σας, ζητήστε ό,τι θέλετε
και θα σας γίνει. 8 Με αυτό δοξάστηκε ο Πατέρας μου: *με το* να φέρετε καρπό πολύ και να
γίνετε δικοί μου μαθητές. 9 Καθώς με αγάπησε ο Πατέρας κι εγώ εσάς αγάπησα· μείνετε
μέσα στην αγάπη τη δική μου. 10 Αν τις εντολές μου τηρήσετε, θα μείνετε μέσα στην
αγάπη μου, καθώς εγώ έχω τηρήσει τις εντολές του Πατέρα μου και μένω μέσα στην αγάπη
του.

11 Αυτά σας *τα* έχω μιλήσει, για να είναι η χαρά η δική μου μέσα σας και η χαρά σας να
ολοκληρωθεί. 12 Αυτή είναι η εντολή η δική μου: να αγαπάτε ο ένας τον άλλο καθώς
αγάπησα εσάς. 13 Μεγαλύτερη αγάπη από αυτήν κανείς δεν έχει, να θυσιάσει κάποιος την
ψυχή του για τους φίλους του. 14 Εσείς φίλοι μου είστε, αν κάνετε όσα εγώ σας δίνω
εντολή. 15 Δε σας λέω πια δούλους, γιατί ο δούλος δεν ξέρει τι κάνει ο κύριός του. Εσάς
όμως σας έχω πει φίλους, γιατί όλα όσα άκουσα από τον Πατέρα μου σας γνώρισα. 16 Δε
με εξελέξατε εσείς, αλλά εγώ σας εξέλεξα και σας έθεσα, για να πάτε εσείς και να φέρετε
καρπό και ο καρπός σας να μένει, ώστε ό,τι ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου να
σας *το* δώσει. 17 Αυτά σας δίνω εντολή: να αγαπάτε ο ένας τον άλλο».

Το μίσος του κόσμου

18 «Αν ο κόσμος σάς μισεί, ας γνωρίζετε ότι εμένα πρώτα από εσάς έχει μισήσει. 19 Αν
ήσασταν από τον κόσμο, ο κόσμος θα αγαπούσε το δικό του. Επειδή όμως δεν είστε από
τον κόσμο, αλλά εγώ σας εξέλεξα από τον κόσμο, γι’ αυτό σας μισεί ο κόσμος. 20 Να
θυμάστε το λόγο που εγώ σας είπα: “Δεν υπάρχει δούλος μεγαλύτερος από τον κύριό του”.
Αν εμένα καταδίωξαν, κι εσάς θα καταδιώξουν. Αν το λόγο μου τήρησαν, και το δικό σας
θα τηρήσουν. 21 Αλλά αυτά όλα θα *τα* κάνουν σ’ εσάς εξαιτίας του ονόματός μου, γιατί
δεν ξέρουν εκείνον που με έστειλε. 22 Αν δεν είχα έρθει και δεν τους είχα μιλήσει, δε θα
είχαν αμαρτία. Τώρα, όμως, πρόφαση δεν έχουν για την αμαρτία τους. 23 Όποιος εμένα
μισεί και τον Πατέρα μου μισεί. 24 Αν δεν έκανα μεταξύ τους τα έργα που κανείς άλλος
δεν έκανε, αμαρτία δε θα είχαν. Τώρα όμως και *τα* έχουν δει και έχουν μισήσει και εμένα

και τον Πατέρα μου. 25 Αλλά *αυτό συνέβηκε*, για να εκπληρωθεί ο λόγος που είναι
γραμμένος στο νόμο τους: **Με μίσησαν χωρίς λόγο**.
26 Όταν έρθει ο Παράκλητος τον οποίο εγώ θα στείλω σ’ εσάς από τον Πατέρα, το
Πνεύμα της αλήθειας το οποίο από τον Πατέρα εκπορεύεται, Εκείνος θα μαρτυρήσει για
μένα. 27 Και εσείς επίσης μαρτυρείτε, γιατί από *την* αρχή είστε μαζί μου.

16

ΙΩΑΣΣΗΣ 16

Αυτά σας *τα* έχω πει για να μη σκανδαλιστείτε. 2 Αποσυνάγωγους θα σας κάνουν. Αλλά
έρχεται ώρα *που* καθένας ο οποίος σας θανατώσει να νομίσει ότι προσφέρει λατρεία στο
Θεό. 3 Και αυτά θα *τα* κάνουν, επειδή δε γνώρισαν τον Πατέρα ούτε εμένα. 4 Αλλά σας
έχω μιλήσει αυτά, για να τα θυμάστε ότι εγώ σας *τα* είπα, όταν έρθει η ώρα τους».

Το έργο του Πνεύματος

«Αυτά, όμως, από *την* αρχή δε σας *τα* είπα, γιατί ήμουν μαζί σας. 5 Αλλά τώρα πηγαίνω
προς εκείνον που με έστειλε, και κανείς από εσάς δε με ρωτά: “Πού πηγαίνεις”; 6 Αλλά
επειδή αυτά σας έχω πει, η λύπη έχει γεμίσει την καρδιά σας. 7 Αλλά εγώ την αλήθεια σας
λέω: συμφέρει σ’ εσάς εγώ να φύγω. Γιατί, αν δε φύγω, ο Παράκλητος δε θα έρθει προς
εσάς· αν όμως πορευτώ, θα τον στείλω προς εσάς. 8 Και όταν έρθει Εκείνος, θα ελέγξει τον
κόσμο για αμαρτία και για δικαιοσύνη και για κρίση. 9 Αφενός για αμαρτία, επειδή δεν
πιστεύουν σ’ εμένα. 10 Αφετέρου για δικαιοσύνη, επειδή πηγαίνω προς τον Πατέρα και δε
θα με βλέπετε πια. 11 Και για κρίση, επειδή ο άρχοντας του κόσμου τούτου έχει κριθεί.
12 Ακόμη πολλά έχω να σας λέω, αλλά δε δύναστε να *τα* βαστάζετε τώρα. 13 Όταν όμως
έρθει Εκείνος, το Πνεύμα της αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια. Γιατί δε θα
μιλήσει από *τον* εαυτό του, αλλά όσα ακούσει θα μιλήσει και τα ερχόμενα θα σας
αναγγέλλει. 14 Εκείνος εμένα θα δοξάσει, γιατί από το δικό μου θα λαβαίνει και θα σας
αναγγέλλει. 15 Όλα όσα έχει ο Πατέρας είναι δικά μου· γι’ αυτό είπα ότι από το δικό μου
λαβαίνει και θα σας αναγγέλλει».

«Η λύπη σας θα γίνει χαρά»

16 «Σε λίγο *χρόνο* και δε *θα* με βλέπετε πια, και πάλι σε λίγο *χρόνο* και θα με δείτε». 17
Είπαν, λοιπόν, *μερικοί* από τους μαθητές του μεταξύ τους: «Τι σημαίνει αυτό που μας λέει:
“Σε λίγο *χρόνο* και δε *θα* με βλέπετε πια, και πάλι σε λίγο *χρόνο* και θα με δείτε”; Και:
“Επειδή πηγαίνω προς τον Πατέρα”;» 18 Έλεγαν λοιπόν: «Τι σημαίνει αυτό που λέει, το:
“Σε λίγο χρόνο”; Δεν ξέρουμε τι μιλά». 19 Κατάλαβε ο Ιησούς ότι ήθελαν να τον ρωτούν
και τους είπε: «Γι’ αυτό συζητάτε μεταξύ σας, επειδή είπα: “Σε λίγο *χρόνο* και δε *θα* με
βλέπετε πια, και πάλι σε λίγο *χρόνο* και θα με δείτε”; 20 Αλήθεια, αλήθεια σας λέω ότι θα
κλάψετε και θα θρηνήσετε εσείς, ενώ ο κόσμος θα χαρεί. Εσείς θα λυπηθείτε, αλλά η λύπη
σας θα γίνει χαρά. 21 Η γυναίκα όταν γεννά έχει λύπη, γιατί ήρθε η ώρα της. Όταν όμως
γεννήσει το παιδί, δε θυμάται πια τη θλίψη από τη χαρά, γιατί γεννήθηκε άνθρωπος στον
κόσμο. 22 Και εσείς, λοιπόν, τώρα βέβαια έχετε λύπη. Πάλι όμως θα σας δω, και θα χαρεί
η καρδιά σας, και τη χαρά σας κανένας δεν *την* αφαιρεί από εσάς. 23 Και εκείνη την ημέρα
εμένα δε θα ρωτήσετε τίποτα. Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, αν κάτι ζητήσετε από τον
Πατέρα στο όνομά μου, θα σας *το* δώσει. 24 Ως τώρα δε ζητήσατε τίποτα στο όνομά μου,
ζητάτε και θα παίρνετε, για να είναι η χαρά σας ολοκληρωμένη».

«Εγώ έχω νικήσει τον κόσμο»

25 «Αυτά σας *τα* έχω πει παραβολικά. Έρχεται ώρα που δε θα σας μιλήσω πια
παραβολικά, αλλά με παρρησία για τον Πατέρα θα σας αναγγείλω. 26 Κατ' εκείνη την
ημέρα θα ζητήσετε στο όνομά μου, και δε σας λέω ότι εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα για
σας. 27 Γιατί ο ίδιος ο Πατέρας σάς αγαπά, επειδή εσείς έχετε αγαπήσει εμένα και έχετε
πιστέψει ότι εγώ εξήλθα από το Θεό. 28 Εξήλθα από τον Πατέρα και έχω έρθει στον
κόσμο· πάλι αφήνω τον κόσμο και πορεύομαι προς τον Πατέρα». 29 Λένε οι μαθητές του:
«Δες, τώρα με παρρησία μιλάς και δε λες καμιά παραβολή. 30 Τώρα ξέρουμε ότι ξέρεις *τα*
πάντα και δεν έχεις ανάγκη κάποιος να σε ρωτά. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι εξήλθες από *το*
Θεό». 31 Τους αποκρίθηκε *ο* Ιησούς: «Τώρα πιστεύετε; 32 Ιδού, έρχεται ώρα και *μάλιστα*
έχει έρθει, για να σκορπιστείτε καθένας στις ιδιωτικές του *υποθέσεις* κι εμένα να αφήσετε
μόνο. Αλλά δεν είμαι μόνος, γιατί ο Πατέρας είναι μαζί μου. 33 Αυτά σας *τα* έχω πει, για
να έχετε ειρήνη μέσα σ' εμένα. Μέσα στον κόσμο *θα* έχετε θλίψη· αλλά θαρρεύετε, εγώ
έχω νικήσει τον κόσμο».

Η Αρχιερατική προσευχή του Ιησού

17

Αυτά λάλησε *ο* Ιησούς και, αφού σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό, είπε: «Πατέρα, έχει
έρθει η ώρα. Δόξασε τον Υιό σου, για να δοξάσει ο Υιός εσένα, 2 καθώς του έδωσες
εξουσία σε κάθε σάρκα, ώστε σε όλους όσους του έχεις δώσει να δώσει σ' αυτούς ζωή
αιώνια. 3 Και αυτή είναι η αιώνια ζωή: *το* να γνωρίζουν εσένα, το μόνο αληθινό Θεό, και
αυτόν που απέστειλες, *τον* Ιησού Χριστό. 4 Εγώ σε δόξασα πάνω στη γη, αφού τελείωσα
το έργο που μου έχεις δώσει να κάνω. 5 Και τώρα δόξασέ με εσύ, Πατέρα, κοντά στον
εαυτό σου με τη δόξα που είχα κοντά σου προτού να υπάρχει ο κόσμος.

6 Φανέρωσα το όνομά σου στους ανθρώπους που μου έδωσες από τον κόσμο. Δικοί σου
ήταν και σ' εμένα τους έδωσες και το λόγο σου *τον* έχουν τηρήσει. 7 Τώρα έχουν γνωρίσει
ότι όλα όσα μου έχεις δώσει είναι από εσένα. 8 Γιατί τα λόγια που μου έδωσες τους *τα* έχω
δώσει, και αυτοί *τα* έλαβαν και γνώρισαν[732] αληθινά ότι εξήλθα από εσένα, και πίστεψαν
ότι εσύ με απέστειλες. 9 Εγώ γι' αυτούς παρακαλώ. Δεν παρακαλώ για τον κόσμο, αλλά γι'
αυτούς που μου έχεις δώσει, επειδή είναι δικοί σου. 10 Και όλα τα δικά μου είναι δικά σου
και τα δικά σου δικά μου, και έχω δοξαστεί μέσω αυτών. 11 Και δεν είμαι πια στον κόσμο,
ενώ αυτοί είναι στον κόσμο, κι εγώ έρχομαι προς εσένα. Πατέρα άγιε, τήρησέ τους στο
όνομά σου που μου έχεις δώσει, για να είναι ένα καθώς εμείς. 12 Όταν ήμουν μαζί τους,
εγώ τους τηρούσα[734] στο όνομά σου [αυτούς] που μου έχεις δώσει, και *τους* φύλαξα, και
κανείς από αυτούς δε χάθηκε παρά *μόνο* ο γιος της απώλειας, για να εκπληρωθεί η Γραφή.
13 Τώρα, όμως, προς εσένα έρχομαι, και αυτά *τα* λαλώ μέσα στον κόσμο, για να έχουν τη
χαρά τη δική μου ολοκληρωμένη μέσα τους. 14 Εγώ τους έχω δώσει το λόγο σου, και ο
κόσμος τούς μίσησε, γιατί δεν είναι από τον κόσμο καθώς εγώ δεν είμαι από τον κόσμο. 15
Δεν παρακαλώ να τους πάρεις από τον κόσμο, αλλά να τους φυλάξεις από τον Πονηρό. 16
Από τον κόσμο δεν είναι καθώς εγώ δεν είμαι από τον κόσμο. 17 Αγίασέ τους μέσω της
αλήθειας· ο λόγος ο δικός σου είναι αλήθεια. 18 Καθώς εμένα απέστειλες στον κόσμο κι

εγώ απέστειλα αυτούς στον κόσμο. 19 Και για χάρη τους εγώ αγιάζω *τον* εαυτό μου, για να
είναι και αυτοί αγιασμένοι μέσα στην αλήθεια.

20 Και δεν παρακαλώ γι’ αυτούς μόνο, αλλά και για εκείνους που πιστεύουν μέσω του
λόγου τους σ’ εμένα: 21 να είναι όλοι ένα, καθώς εσύ, Πατέρα, *είσαι* μέσα μου κι εγώ μέσα
σου, *έτσι* και αυτοί να είναι [ένα] μέσα μας, για να πιστεύει ο κόσμος ότι εσύ με
απέστειλες. 22 Κι εγώ τη δόξα που μου έχεις δώσει τους *την* έχω δώσει, για να είναι ένα
καθώς εμείς *είμαστε* ένα. 23 Εγώ μέσα τους κι εσύ μέσα μου, για να είναι τελειοποιημένοι
σε ένα, ώστε να καταλαβαίνει ο κόσμος ότι εσύ με απέστειλες και *ότι* τους αγάπησες
καθώς εμένα αγάπησες.

24 Πατέρα, αυτοί που μου έχεις δώσει, θέλω όπου είμαι εγώ κι εκείνοι να είναι μαζί
μου, για να βλέπουν τη δόξα τη δική μου που μου έχεις δώσει, γιατί με αγάπησες πριν από
τη δημιουργία *του* κόσμου.

25 Πατέρα δίκαιε, *αν* και ο κόσμος δε σε γνώρισε, εγώ όμως σε γνώρισα, και αυτοί
γνώρισαν ότι εσύ με απέστειλες. 26 Και γνώρισα σ’ αυτούς το όνομά σου και θα *τους το*
γνωρίζω, για να είναι η αγάπη με την οποία με αγάπησες μέσα τους κι εγώ *να είμαι* μέσα
τους».

Η προδοσία και η σύλληψη του Ιησού

(Μτ. 26:47-56, Μκ. 14:43-50, Λκ. 22:47-53)

18

ΙΩΑΣΣΗΣ 18

Αφού είπε αυτά *ο* Ιησούς, εξήλθε μαζί με τους μαθητές του πέρα από το χείμαρρο του
Κεδρών όπου ήταν κήπος, στον οποίο εισήλθε αυτός και οι μαθητές του. 2 Μάλιστα ήξερε
αυτόν τον τόπο και *ο* Ιούδας, που τον παράδωσε, γιατί πολλές φορές συνάχτηκε *ο* Ιησούς
εκεί μαζί με τους μαθητές του. 3 Ο Ιούδας, λοιπόν, αφού έλαβε τη στρατιωτική μονάδα και
υπηρέτες από τους αρχιερείς και από τους Φαρισαίους, έρχεται εκεί μαζί με φανάρια και *με*
λαμπάδες και *με* όπλα. 4 Τότε *ο* Ιησούς, επειδή ήξερε όλα τα ερχόμενα σ’ αυτόν, εξήλθε
και τους λέει: «Ποιον ζητάτε;» 5 Του αποκρίθηκαν: «*Τον* Ιησού το Ναζωραίο». Τους λέει:
«Εγώ Είμαι». Είχε σταθεί επίσης και *ο* Ιούδας, που τον παράδωσε, μαζί τους. 6 Μόλις
λοιπόν τους είπε, «Εγώ Είμαι», έφυγαν προς τα πίσω και έπεσαν χάμω. 7 Πάλι τότε τους
ρώτησε: «Ποιον ζητάτε;» Εκείνοι είπαν: «*Τον* Ιησού το Ναζωραίο». 8 Αποκρίθηκε *ο*
Ιησούς: «Σας είπα ότι εγώ είμαι. Αν λοιπόν εμένα ζητάτε, αφήστε τούτους να πηγαίνουν» 9
– για να εκπληρωθεί ο λόγος που είπε: «Από αυτούς που μου έχεις δώσει δεν έχασα
κανέναν». 10 *Ο* Σίμωνας Πέτρος τότε, που είχε μάχαιρα, την τράβηξε και χτύπησε το
δούλο του αρχιερέα και του απέκοψε το αυτί το δεξιό. Και *το* όνομα του δούλου ήταν
Μάλχος. 11 Είπε λοιπόν ο Ιησούς στον Πέτρο: «Βάλε τη μάχαιρα στη θήκη· το ποτήρι που
μου έχει δώσει ο Πατέρας δε θα το πιω;»

Ο Ιησούς οδηγείται στον Άννα

(Μτ. 26:57-58, Μκ. 14:53-54, Λκ. 22:54)

12 Η στρατιωτική μονάδα, λοιπόν, και ο χιλίαρχος και οι υπηρέτες των Ιουδαίων
συνέλαβαν τον Ιησού και τον έδεσαν 13 και *τον* οδήγησαν στον Άννα πρώτα· γιατί ήταν
πεθερός του Καϊάφα, που ήταν αρχιερέας του έτους εκείνου. 14 Και ήταν *ο* Καϊάφας αυτός
που συμβούλεψε τους Ιουδαίους ότι συμφέρει ένας άνθρωπος να πεθάνει υπέρ του λαού.

Ο Πέτρος απαρνείται το Χριστό

(Μτ. 26:69-70, Μκ. 14:66-68, Λκ. 22:55-57)

15 Και ακολουθούσε τον Ιησού *ο* Σίμωνας Πέτρος και *ένας* άλλος μαθητής. Ο μαθητής
λοιπόν εκείνος ήταν γνωστός στον αρχιερέα και εισήλθε μαζί με τον Ιησού στην αυλή του
αρχιερέα, 16 ενώ ο Πέτρος είχε σταθεί *κοντά* προς τη θύρα έξω. Εξήλθε λοιπόν ο άλλος
μαθητής, ο γνωστός του αρχιερέα, και είπε στη θυρωρό και εισήγαγε τον Πέτρο. 17 Λέει
τότε στον Πέτρο η δούλη η θυρωρός: «Μήπως κι εσύ είσαι από τους μαθητές του
ανθρώπου τούτου;» Εκείνος λέει: «Δεν είμαι». 18 Και είχαν σταθεί οι δούλοι και οι
υπηρέτες, έχοντας κάνει ανθρακιά, επειδή έκανε κρύο, και θερμαίνονταν. Είχε σταθεί τότε
και ο Πέτρος μαζί τους και θερμαινόταν.

Ο Άννας ανακρίνει τον Ιησού

(Μτ. 26:59-66, Μκ. 14:55-64, Λκ. 22:66-71)

19 Ο αρχιερέας, λοιπόν, ρώτησε τον Ιησού για τους μαθητές του και για τη διδαχή του.
20 Του αποκρίθηκε *ο* Ιησούς: «Εγώ με παρρησία έχω μιλήσει στον κόσμο. Εγώ πάντοτε
δίδαξα στη συναγωγή και στο ναό, όπου όλοι οι Ιουδαίοι συνέρχονται, και στα κρυφά δε
μίλησα τίποτα. 21 Τι με ρωτάς; Ρώτησε αυτούς που έχουν ακούσει τι τους μίλησα. Δες,
αυτοί ξέρουν όσα είπα εγώ». 22 Και όταν είπε αυτά, ένας από τους υπηρέτες που είχε
σταθεί *εκεί* κοντά έδωσε ένα χαστούκι στον Ιησού και *του* είπε: «Έτσι αποκρίνεσαι στον
αρχιερέα;» 23 Του αποκρίθηκε *ο* Ιησούς: «Αν κακώς μίλησα, μαρτύρησε για το κακό· αν
όμως καλώς, γιατί με δέρνεις;» 24 Τον απέστειλε τότε ο Άννας δεμένο προς *τον* Καϊάφα
τον αρχιερέα.

Ο Πέτρος αρνείται πάλι τον Ιησού

(Μτ. 26:71-75, Μκ. 14:66-72, Λκ. 22:58-62)

25 Και *ο* Σίμωνας Πέτρος είχε σταθεί και θερμαινόταν. Του είπαν, λοιπόν: «Μήπως κι
εσύ είσαι από τους μαθητές του;» Εκείνος αρνήθηκε και είπε: «Δεν είμαι». 26 Λέει ένας
από τους δούλους του αρχιερέα, που ήταν συγγενής αυτού που απέκοψε *ο* Πέτρος το αυτί:
«Δε σε είδα εγώ μέσα στον κήπο μαζί του;» 27 Πάλι, λοιπόν, αρνήθηκε *ο* Πέτρος· και
αμέσως λάλησε *ένας* πετεινός.

Ο Ιησούς μπροστά στον Πιλάτο

(Μτ. 27:1-2, 11-14, Μκ. 15:1-5, Λκ. 23:1-5)

28 Οδηγούν τότε τον Ιησού από τον Καϊάφα στο πραιτόριο· και ήταν πρωί. Και αυτοί
δεν εισήλθαν στο πραιτόριο, για να μη μιανθούν, αλλά να φάνε το Πάσχα. 29 Βγήκε,
λοιπόν, ο Πιλάτος έξω προς αυτούς και λέει: «Ποια κατηγορία φέρετε κατά του ανθρώπου
τούτου;» 30 Αποκρίθηκαν και του είπαν: «Αν αυτός δεν έκανε *συνεχώς* κακό, δε θα σου
τον παραδίναμε». 31 Είπε τότε σ' αυτούς ο Πιλάτος: «Λάβετέ τον εσείς και κατά το νόμο
σας κρίνετέ τον». Του είπαν οι Ιουδαίοι: «Σ' εμάς δεν επιτρέπεται να θανατώσουμε
κανέναν» 32 – για να εκπληρωθεί ο λόγος του Ιησού που είπε, δίνοντας σημάδι με ποιο
θάνατο έμελλε να πεθάνει. 33 Εισήλθε, λοιπόν, πάλι στο πραιτόριο ο Πιλάτος και φώναξε
τον Ιησού και του είπε: «Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων;» 34 Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς:
«Από *τον* εαυτό σου εσύ *το* λες αυτό ή άλλοι σου είπαν για μένα;» 35 Αποκρίθηκε ο
Πιλάτος: «Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; Το έθνος το δικό σου και οι αρχιερείς σε
παράδωσαν σ' εμένα· τι έκανες;» 36 Αποκρίθηκε *ο* Ιησούς: «Η βασιλεία η δική μου δεν
είναι από τον κόσμο τούτο. Αν από τον κόσμο τούτον ήταν η βασιλεία η δική μου, οι
υπηρέτες οι δικοί μου θα αγωνίζονταν, για να μην παραδοθώ στους Ιουδαίους. Τώρα όμως
η βασιλεία η δική μου δέν είναι από εδώ». 37 Του είπε τότε ο Πιλάτος: «Επομένως,
βασιλιάς είσαι εσύ;» Αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Εσύ λες *σωστά* ότι είμαι βασιλιάς. Εγώ γι'
αυτό έχω γεννηθεί και γι' αυτό έχω έρθει στον κόσμο: για να μαρτυρήσω για την αλήθεια.
Καθένας που είναι από την αλήθεια ακούει τη φωνή μου». 38 Λέει σ' αυτόν ο Πιλάτος: «Τι
είναι αλήθεια;»

Ο Ιησούς καταδικάζεται σε θάνατο

(Μτ. 27:15-31, Μκ. 15:6-20, Λκ. 23:13-25)

Και αφού είπε αυτό, πάλι εξήλθε προς τους Ιουδαίους και τους λέει: «Εγώ δε βρίσκω σ'
αυτόν καμία αιτία *κατηγορίας*. 39 Υπάρχει όμως *μια* συνήθεια σ' εσάς, να σας απολύω
έναν *υπόδικο* το Πάσχα. Θέλετε, λοιπόν, να σας απολύσω το βασιλιά των Ιουδαίων;» 40
Κραύγασαν τότε πάλι λέγοντας: «Όχι τούτον, αλλά το Βαραβά». Και ήταν ο Βαραβάς
ληστής.

19

ΙΩΑΣΣΗΣ 19

Τότε, λοιπόν, έλαβε ο Πιλάτος τον Ιησού και *τον* μαστίγωσε. 2 Και οι στρατιώτες, αφού
έπλεξαν *ένα* στεφάνι από αγκάθια, το επέθεσαν στο κεφάλι του και τον έντυσαν με ιμάτιο
πορφυρό 3 και έρχονταν προς αυτόν και έλεγαν: «Χαίρε, βασιλιά των Ιουδαίων». Και του
έδιναν χαστούκια. 4 Και βγήκε πάλι έξω ο Πιλάτος και τους λέει: «Να, εγώ σας τον φέρνω
έξω, για να καταλάβετε ότι καμιά αιτία *κατηγορίας* δε βρίσκω σ' αυτόν». 5 Βγήκε λοιπόν ο
Ιησούς έξω, φορώντας το αγκάθινο στεφάνι και το πορφυρό ιμάτιο. Και τους λέει *ο
Πιλάτος*: «Ιδού ο άνθρωπος». 6 Όταν λοιπόν τον είδαν οι αρχιερείς και σι υπηρέτες *του
ναού*, κραύγασαν λέγοντας: «Σταύρωσέ *τον*, σταύρωσέ *τον*». Τους λέει ο Πιλάτος:
«Λάβετέ τον εσείς και σταυρώστε *τον*, γιατί εγώ δεν βρίσκω σ' αυτόν καμιά αιτία
κατηγορίας». 7 Αποκρίθηκαν σ' αυτόν οι Ιουδαίοι: «Εμείς έχουμε νόμο και κατά το νόμο
οφείλει να πεθάνει, γιατί έκανε *τον* εαυτό του Υιό Θεού».

8 Όταν λοιπόν άκουσε ο Πιλάτος αυτόν το λόγο, φοβήθηκε περισσότερο, 9 και εισήλθε
στο πραιτόριο πάλι και λέει στον Ιησού: «Από πού είσαι εσύ;» Αλλά ο Ιησούς δεν του
έδωσε απόκριση. 10 Λέει τότε σ' αυτόν ο Πιλάτος: «Σ' εμένα δε μιλάς; Δεν ξέρεις ότι έχω
εξουσία να σε απολύσω και έχω εξουσία να σε σταυρώσω;» 11 Του αποκρίθηκε ο Ιησούς:
«Δε θα είχες εξουσία κατεπάνω μου καμιά, αν δε σου ήταν δοσμένο από επάνω. Γι' αυτό
εκείνος που με παράδωσε σ' εσένα έχει μεγαλύτερη αμαρτία». 12 Γι' αυτό *που είπε*, ο
Πιλάτος ζητούσε να τον απολύσει. Αλλά οι Ιουδαίοι κραύγασαν λέγοντας: «Αν τούτον
απολύσεις, δεν είσαι φίλος του Καίσαρα. Καθένας που κάνει *τον* εαυτό του βασιλιά
αντιτίθεται στον Καίσαρα».

13 Ο Πιλάτος, λοιπόν, όταν άκουσε τα λόγια αυτά, έφερε έξω τον Ιησού και κάθισε
πάνω σε βήμα, σ' *έναν* τόπο που λέγεται Λιθόστρωτο και στα εβραϊκά "Γαββαθά". 14
Ήταν τότε παρασκευή του Πάσχα, *η* ώρα ήταν περίπου δώδεκα *το μεσημέρι*. Και λέει στους
Ιουδαίους: «Να ο βασιλιάς σας». 15 Κραύγασαν τότε εκείνοι: «Αφάνισέ *τον*, αφάνισέ *τον*,
σταύρωσέ τον». Τους λέει ο Πιλάτος: «Το βασιλιά σας να σταυρώσω;» Αποκρίθηκαν οι
αρχιερείς: «Δεν έχουμε βασιλιά παρά *μόνο τον* Καίσαρα». 16 Τότε, λοιπόν, τον παράδωσε
σ' αυτούς για να σταυρωθεί.

Η σταύρωση του Ιησού

(Μτ. 27:32-44, Μκ. 16:21-32, Λκ. 23:26-43)

Παράλαβαν λοιπόν τον Ιησού, 17 και βαστάζοντας ο ίδιος το σταυρό, εξήλθε *από την
πόλη* στο λεγόμενο "Κρανίου Τόπο", που λέγεται εβραϊκά "Γολγοθά", 18 όπου τον
σταύρωσαν, και μαζί του άλλους δύο, δώθε και κείθε, και στο μέσο τον Ιησού. 19 Ο
Πιλάτος έγραψε τότε και *μια* επιγραφή και *την* έθεσε πάνω στο σταυρό. Και ήταν
γραμμένο: "Ιησούς ο Ναζωραίος, ο βασιλιάς των Ιουδαίων". 20 Αυτή, λοιπόν, την
επιγραφή διάβασαν πολλοί από τους Ιουδαίους, γιατί ήταν κοντά στην πόλη ο τόπος όπου
σταυρώθηκε ο Ιησούς. Και ήταν γραμμένη εβραϊκά, ρωμαϊκά, ελληνικά. 21 Έλεγαν λοιπόν
στον Πιλάτο οι αρχιερείς των Ιουδαίων: «Να μη γράφεις, "Ο βασιλιάς των Ιουδαίων",
αλλά ότι "Εκείνος είπε: Βασιλιάς είμαι των Ιουδαίων"». 22 Αποκρίθηκε ο Πιλάτος: «Ό,τι
έχω γράψει, έχω γράψει».

23 Οι στρατιώτες, λοιπόν, όταν σταύρωσαν τον Ιησού, έλαβαν τα ιμάτιά του και *τα*
έκαναν τέσσερα μέρη, για κάθε στρατιώτη *ένα* μέρος, και το χιτώνα. Και ήταν ο χιτώνας
χωρίς ραφή, από πάνω *ως κάτω* υφαντός ολόκληρος. 24 Είπαν λοιπόν μεταξύ τους: «Ας
μην τον σκίσουμε, αλλά ας ρίξουμε λαχνό γι' αυτόν *να δούμε* ποιανού θα είναι» – για να
εκπληρωθεί η Γραφή που λέει:

Διαμοιράστηκαν τα ιμάτιά μου μεταξύ τους
και πάνω στον ιματισμό μου έριζαν κλήρο.

Αφενός, λοιπόν, οι στρατιώτες έκαναν αυτά. 25 Αφετέρου είχαν σταθεί κοντά στο
σταυρό του Ιησού η μητέρα του και η αδελφή της μητέρας του, *η* Μαρία *η γυναίκα* του
Κλωπά, και *η* Μαρία η Μαγδαληνή. 26 *Ο* Ιησούς, τότε, όταν είδε τη μητέρα *του* και το
μαθητή που αγαπούσε να έχει σταθεί εκεί κοντά, λέει στη μητέρα του: «Γυναίκα, να ο γιος
σου». 27 Έπειτα λέει στο μαθητή: «Να η μητέρα σου». Και από εκείνη την ώρα έλαβε
αυτήν ο μαθητής στην οικία του.

Ο θάνατος του Ιησού

(Μτ. 27:45-56, Μκ. 15:33-41, Λκ. 23:44-49)

28 Μετά από αυτό, επειδή ήξερε ο Ιησούς ότι ήδη όλα έχουν τελεστεί, για να
εκπληρωθεί η Γραφή, λέει: «Διψώ». 29 *Ένα* σκεύος βρισκόταν εκεί γεμάτο ξίδι. Αφού,
λοιπόν, έθεσαν *ένα* σφουγγάρι γεμάτο με το ξίδι γύρω *σ' ένα κλαδί από* ύσσωπο, *το*
πρόσφεραν στο στόμα του. 30 Όταν τότε έλαβε το ξίδι, ο Ιησούς είπε: «Τετέλεσται». Και
αφού έγειρε το κεφάλι, παράδωσε το πνεύμα.

Ένας στρατιώτης λογχίζει την πλευρά του Ιησού

31 Τότε οι Ιουδαίοι, επειδή ήταν *ημέρα* προπαρασκευής *του Πάσχα*, για να μη μείνουν
πάνω στο σταυρό τα σώματα το Σάββατο, επειδή ήταν μεγάλη η ημέρα εκείνου του
Σαββάτου, παρακάλεσαν τον Πιλάτο να τους σπάσουν τα σκέλη και να τους πάρουν *από
εκεί*. 32 Ήρθαν λοιπόν οι στρατιώτες, και αφενός του πρώτου έσπασαν τα σκέλη *όπως* και
του άλλου που σταυρώθηκε μαζί του. 33 Στον Ιησού, όμως, όταν ήρθαν, μόλις είδαν ότι
αυτός είχε ήδη πεθάνει, δεν έσπασαν τα σκέλη του, 34 αλλά ένας από τους στρατιώτες
τρύπησε με λόγχη την πλευρά του, και εξήλθε ευθύς αίμα και νερό. 35 Και εκείνος που *το*
έχει δει έχει μαρτυρήσει, και αληθινή είναι η μαρτυρία του, και εκείνος ξέρει ότι λέει
αληθινά *πράγματα*, για να πιστέψετε κι εσείς. 36 Επειδή έγιναν αυτά, για να εκπληρωθεί η
Γραφή: **Οστό του δε θα συντριφτεί**. 37 Και πάλι άλλο *μέρος της* Γραφής λέει: **Θα δουν
αυτόν που κέντησαν**.

Η ταφή του Ιησού

(Μτ. 27:57-61, Μκ. 15:42-47, Λκ. 23:50-56)

38 Και μετά από αυτά, παρακάλεσε τον Πιλάτο *ο* Ιωσήφ που *ήταν* από *την* Αριμαθαία, ο
οποίος ήταν μαθητής του Ιησού, αλλά κρυφός για το φόβο των Ιουδαίων, να πάρει το σώμα
του Ιησού. Και *το* επέτρεψε ο Πιλάτος. Ήρθε, λοιπόν, και πήρε το σώμα του. 39 Ήρθε τότε
και *ο* Νικόδημος, που είχε έρθει προς αυτόν νύχτα την πρώτη φορά, και έφερε μείγμα από
σμύρνα και αλόη περίπου τριάντα πέντε κιλά. 40 Έλαβαν, λοιπόν, το σώμα του Ιησού και
το έδεσαν με επιδέσμους μαζί με τα αρώματα, καθώς είναι έθιμο στους Ιουδαίους να
ενταφιάζουν. 41 Και υπήρχε κήπος στον τόπο όπου σταυρώθηκε, και στον κήπο *ήταν ένα*
καινούργιο μνήμα μέσα στο οποίο ποτέ κανείς δεν ήταν τοποθετημένος. 42 Εκεί λοιπόν
έθεσαν τον Ιησού, γιατί *ήταν ημέρα* προπαρασκευής *του Πάσχα* των Ιουδαίων, επειδή το
μνήμα ήταν κοντά.

Η ανάσταση του Ιησού

(Μτ. 28:1-10, Μκ. 16:1-8, Λκ. 24:1-12)

20

ΙΩΑΣΣΗΣ 20

Και την πρώτη ημέρα μετά το Σάββατο *η* Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται πρωί στο μνήμα,
ενώ ήταν ακόμα σκοτάδι, και βλέπει το λίθο σηκωμένο από το μνήμα. 2 Τρέχει, λοιπόν,

και έρχεται προς *το* Σίμωνα Πέτρο και προς τον άλλο μαθητή που αγαπούσε ο Ιησούς, και
τους λέει: «Πήραν τον Κύριο από το μνήμα και δεν ξέρουμε πού τον έθεσαν». 3 Εξήλθε
τότε ο Πέτρος και ο άλλος μαθητής και έρχονταν στο μνήμα. 4 Έτρεχαν, λοιπόν, *και* οι δυο
μαζί. Αλλά ο άλλος μαθητής έτρεξε μπροστά ταχύτερα από τον Πέτρο και ήρθε πρώτος στο
μνήμα 5 και, αφού έσκυψε, βλέπει να βρίσκονται κάτω οι επίδεσμοι, δεν εισήλθε όμως. 6
Έρχεται τότε και *ο* Σίμωνας Πέτρος, που τον ακολουθούσε, και εισήλθε στο μνήμα. Και
βλέπει τους επιδέσμους να βρίσκονται κάτω, 7 και το μαντίλι, που ήταν πάνω στο κεφάλι
του, να μη βρίσκεται κάτω μαζί με τους επιδέσμους, αλλά χωριστά τυλιγμένο σ' ένα μέρος.
8 Τότε, λοιπόν, εισήλθε και ο άλλος μαθητής που ήρθε πρώτος στο μνήμα, και είδε και
πίστεψε. 9 Γιατί δεν είχαν ακόμη καταλάβει τη Γραφή, ότι αυτός πρέπει από *τους* νεκρούς
να αναστηθεί. 10 Έφυγαν τότε πάλι για *την οικία* τους οι μαθητές.

Η εμφάνιση του Ιησού στη Μαρία τη Μαγδαληνή

(Μκ. 16:9-11)

11 *Η* Μαρία, όμως, είχε σταθεί κοντά στο μνήμα, κλαίγοντας έξω. Καθώς λοιπόν
έκλαιγε, έσκυψε κάτω στο μνήμα 12 και βλέπει δυο αγγέλους στα λευκά καθισμένους,
έναν προς *το μέρος* της κεφαλής και έναν προς *το μέρος* των ποδιών, όπου βρισκόταν
ξαπλωμένο το σώμα του Ιησού. 13 Τότε εκείνοι της λένε: «Γυναίκα, τι κλαις;» Τους
απαντά: «Πήραν τον Κύριό μου και δεν ξέρω πού τον έθεσαν». 14 Όταν είπε αυτά,
στράφηκε προς τα πίσω και βλέπει τον Ιησού να έχει σταθεί, αλλά δεν κατάλαβε ότι είναι *ο*
Ιησούς. 15 Της λέει *ο* Ιησούς: «Γυναίκα, τι κλαις; Ποιον ζητάς;» Εκείνη, επειδή νόμιζε ότι
είναι ο κηπουρός, του λέει: «Κύριε, αν εσύ τον βάσταξες, πες μου πού τον έθεσες κι εγώ θα
τον πάρω». 16 Λέει σ' αυτήν *ο* Ιησούς: «Μαριάμ!» Στράφηκε εκείνη και του λέει εβραϊκά:
«Ραββουνί!» (που λέγεται "Δάσκαλε"). 17 Της λέει ο Ιησούς: «Μη με κρατάς, γιατί δεν
έχω ανεβεί ακόμα προς τον Πατέρα. Πήγαινε όμως προς τους αδελφούς μου και πες τους:
"Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας"». 18 Έρχεται
η Μαρία η Μαγδαληνή και αναγγέλλει στους μαθητές: «Έχω δει τον Κύριο!», και αυτά *που*
της είπε.

Η εμφάνιση του Ιησού στους μαθητές

(Μτ. 28:16-20, Μκ. 16:14-18, Λκ. 24:36-49)

19 Ενώ λοιπόν ήταν βράδυ την ημέρα εκείνη, την πρώτη μετά *το* Σάββατο, και ενώ οι
θύρες ήταν κλεισμένες *εκεί* όπου ήταν οι μαθητές για το φόβο των Ιουδαίων, ήρθε ο
Ιησούς και στάθηκε στο μέσο και τους λέει: «Ειρήνη σ' εσάς». 20 Και αφού είπε αυτό,
έδειξε τα χέρια και την πλευρά του σ' αυτούς. Χάρηκαν τότε οι μαθητές, όταν είδαν τον
Κύριο. 21 Τους είπε λοιπόν πάλι ο Ιησούς: «Ειρήνη σ' εσάς· καθώς με έχει αποστείλει ο
Πατέρας κι εγώ στέλνω εσάς». 22 Και όταν είπε αυτό, φύσηξε πάνω *τους* και τους λέει:
«Λάβετε Πνεύμα Άγιο. 23 Αν σε κάποιους αφήσετε τις αμαρτίες, έχουν αφεθεί σ' αυτούς,
αν σε κάποιους *τις* κρατάτε, έχουν κρατηθεί».

Ο Ιησούς και ο Θωμάς

24 *Ο* Θωμάς, όμως, ένας από τους δώδεκα, ο λεγόμενος, “Δίδυμος”, δεν ήταν μαζί τους
όταν ήρθε *ο* Ιησούς. 25 Του έλεγαν λοιπόν οι άλλοι μαθητές: «Έχουμε δει τον Κύριο!»
Εκείνος τους είπε: «Αν δε δω στα χέρια του το σημάδι των καρφιών και *δε* βάλω το
δάχτυλό μου στο σημάδι των καρφιών και *δε* βάλω το χέρι μου στην πλευρά του, δε θα
πιστέψω». 26 Και μετά από οχτώ ημέρες ήταν πάλι μέσα οι μαθητές του και *ο* Θωμάς μαζί
τους. Έρχεται ο Ιησούς, ενώ ήταν οι θύρες κλεισμένες, και στάθηκε στο μέσο και είπε:
«Ειρήνη σ’ εσάς». 27 Έπειτα λέει στο Θωμά: «Φέρε το δάχτυλό σου εδώ και δες τα χέρια
μου, και φέρε το χέρι σου και βάλε το στην πλευρά μου, και μη γίνεσαι άπιστος αλλά
πιστός». 28 Αποκρίθηκε *ο* Θωμάς και του είπε: «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου!» 29 Του
λέει ο Ιησούς: «Επειδή με έχεις δει, έχεις πιστέψει; Μακάριοι όσοι δε με είδαν και *όμως*
πίστεψαν».

Ο σκοπός της γραφής του Ευαγγελίου

30 Βέβαια, και άλλα πολλά *θαυματουργικά* σημεία έκανε ο Ιησούς μπροστά στους
μαθητές του, που δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο τούτο. 31 Αυτά όμως έχουν γραφτεί, για
να πιστέψετε ότι *ο* Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντας να έχετε ζωή
στο όνομά του.

Η εμφάνιση του Ιησού σε εφτά μαθητές.

21

ΙΩΑΣΣΗΣ 21

Μετά από αυτά, φανέρωσε *τον* εαυτό του πάλι ο Ιησούς στους μαθητές κοντά στη λίμνη
της Τιβεριάδας. Και *τον* φανέρωσε έτσι: 2 Ήταν μαζί *ο* Σίμωνας Πέτρος και *ο* Θωμάς ο
λεγόμενος “Δίδυμος” και *ο* Ναθαναήλ που *ήταν* από *την* Κανά της Γαλιλαίας και οι *γιοι*
του Ζεβεδαίου και άλλοι δύο από τους μαθητές του. 3 Λέει σ’ αυτούς *ο* Σίμωνας Πέτρος:
«Πηγαίνω να ψαρέψω». Του λένε: «Ερχόμαστε κι εμείς μαζί σου». Εξήλθαν και μπήκαν
στο πλοίο, αλλά εκείνη τη νύχτα δεν έπιασαν τίποτα. 4 Όταν, λοιπόν, ήδη είχε γίνει πρωί,
στάθηκε ο Ιησούς στο γιαλό· όμως δεν ήξεραν οι μαθητές ότι είναι *ο* Ιησούς. 5 Τους λέει
λοιπόν ο Ιησούς: «Παιδιά, μήπως έχετε κανένα προσφάγι;» Του αποκρίθηκαν: «Όχι». 6
Εκείνος είπε σ’ αυτούς: «Ρίξτε στο δεξί μέρος του πλοίου το δίχτυ και θα βρείτε». *Το*
έριξαν, λοιπόν, και δεν μπορούσαν πια να το τραβήξουν από το πλήθος των ψαριών. 7
Εκείνος ο μαθητής που αγαπούσε ο Ιησούς λέει τότε στον Πέτρο: «Ο Κύριος είναι!» Τότε *ο*
Σίμωνας Πέτρος, όταν άκουσε ότι ο Κύριος είναι, ζώστηκε γύρω *του* τον επενδύτη, γιατί
ήταν γυμνός, και ρίχτηκε στη λίμνη. 8 Και οι άλλοι μαθητές ήρθαν με το πλοιάριο, γιατί
δεν ήταν μακριά από την ξηρά, αλλά *απείχαν* περίπου εκατό μέτρα, σέρνοντας το δίχτυ με
τα ψάρια. 9 Μόλις λοιπόν αποβιβάστηκαν στην ξηρά, βλέπουν να βρίσκεται κάτω
ανθρακιά και πάνω *της* να βρίσκεται ψάρι, και άρτος. 10 Λέει σ’ αυτούς ο Ιησούς: «Φέρτε
από τα ψάρια που πιάσατε τώρα». 11 Ανέβηκε τότε *ο* Σίμωνας Πέτρος και τράβηξε το
δίχτυ στη γη γεμάτο από εκατόν πενήντα τρία μεγάλα ψάρια. Και ενώ ήταν τόσο πολλά, δε
σκίστηκε το δίχτυ. 12 Τους λέει ο Ιησούς: «Ελάτε να προγευματίσετε». Κανείς όμως δεν
τολμούσε από τους μαθητές να τον εξετάσει *ρωτώντας*: «Εσύ ποιος είσαι;» Γιατί ήξεραν
ότι είναι ο Κύριος. 13 Έρχεται *ο* Ιησούς και λαβαίνει τον άρτο και τους τον δίνει, και το

ψάρι ομοίως. 14 Αυτή ήταν ήδη *η* τρίτη φορά *που* φανερώθηκε *ο* Ιησούς στους μαθητές
του, όταν εγέρθηκε από *τους* νεκρούς.

Ο Ιησούς και ο Πέτρος

15 Όταν λοιπόν προγευμάτισαν, λέει ο Ιησούς στο Σίμωνα Πέτρο: «Σίμωνα, *γιε του*
Ιωάννη, με αγαπάς περισσότερο από αυτούς;» Του απαντά: «Ναι, Κύριε, εσύ ξέρεις ότι
είμαι φίλος σου». Του λέει: «Βόσκε τα αρνιά μου». 16 Λέει σ' αυτόν πάλι, για δεύτερη
φορά: «Σίμωνα, *γιε του* Ιωάννη, με αγαπάς;» Του απαντά: «Ναι, Κύριε, εσύ ξέρεις ότι είμαι
φίλος σου». Του λέει: «Ποίμαινε τα πρόβατά μου». 17 Λέει σ' αυτόν για τρίτη *φορά*:
«Σίμωνα, *γιε του* Ιωάννη, είσαι φίλος μου;» Λυπήθηκε ο Πέτρος, επειδή του είπε για τρίτη
φορά: «Είσαι φίλος μου;» Και του απαντά: «Κύριε, *τα* πάντα εσύ ξέρεις, εσύ γνωρίζεις ότι
είμαι φίλος σου». Λέει σ' αυτόν ο Ιησούς: «Βόσκε τα πρόβατά μου. 18 Αλήθεια, αλήθεια
σου λέω, όταν ήσουν νεότερος, έζωνες *τον* εαυτό σου και περπατούσες όπου ήθελες. Όταν
όμως γεράσεις, θα εκτείνεις τα χέρια σου και άλλος θα σε ζώσει και θα σε φέρει *εκεί* όπου
δε θέλεις». 19 Και αυτό το είπε, για να δώσει σημάδι με ποιο θάνατο θα δοξάσει *ο Πέτρος*
το Θεό. Και αφού είπε αυτό, του λέει: «Ακολούθα με».

Ο Ιησούς και ο αγαπημένος του μαθητής

20 Στράφηκε πίσω ο Πέτρος και βλέπει το μαθητή που αγαπούσε ο Ιησούς να
ακολουθεί, ο οποίος και έπεσε, κατά το δείπνο πάνω στο στήθος του και είπε: «Κύριε,
ποιος είναι αυτός που θα σε παραδώσει;» 21 Αυτόν, λοιπόν, όταν *τον* είδε ο Πέτρος, λέει
στον Ιησού: «Κύριε, και σ' αυτόν τι *θα συμβεί*;» 22 Του απαντά ο Ιησούς: «Αν θέλω αυτός
να μένει ωσότου έρθω, τι σε *νοιάζει*; Εσύ ακολούθα με». 23 Εξήλθε λοιπόν αυτή η φήμη
στους αδελφούς, ότι εκείνος ο μαθητής δεν πεθαίνει. Δεν είπε όμως σ' αυτόν ο Ιησούς ότι
δεν πεθαίνει, αλλά: «Αν θέλω αυτός να μένει ωσότου έρθω, τι σε *νοιάζει*;»

24 Αυτός είναι ο μαθητής που μαρτυρεί γι' αυτά και τα έγραψε, και ξέρουμε ότι είναι
αληθινή η μαρτυρία του.

25 Αλλά υπάρχουν και άλλα πολλά που έκανε ο Ιησούς, τα οποία αν γράφονταν καθένα,
νομίζω ότι ούτε αυτός ο κόσμος δε *θα* χωρούσε τα γραφόμενα βιβλία.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Η υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος

1

Το πρώτο βέβαια διήγημα έκανα για όλα, ω Θεόφιλε, αυτά που άρχισε ο Ιησούς να κάνει
και να διδάσκει, 2 μέχρι την ημέρα που έδωσε εντολή στους αποστόλους, τους οποίους
εξέλεξε μέσω *του* Πνεύματος *του* Αγίου, και αναλήφθηκε. 3 Στους οποίους και παρουσίασε
τον εαυτό του ζωντανό μετά το πάθος του με πολλά τεκμήρια, ενώ φαινόταν για σαράντα
ημέρες σ' αυτούς και έλεγε τα σχετικά για τη βασιλεία του Θεού. 4 Και ενώ συναθροιζόταν
μαζί τους, παράγγειλε σ' αυτούς να μην αποχωρούν από *τα* Ιεροσόλυμα, αλλά να
περιμένουν την υπόσχεση του Πατέρα «που ακούσατε από εμένα, 5 ότι αφενός *ο* Ιωάννης
βάφτισε σε νερό, αφετέρου εσείς θα βαφτιστείτε μέσα σε Πνεύμα Άγιο όχι πολλές ημέρες
μετά από αυτές».

Η ανάληψη του Ιησού

6 Αυτοί, λοιπόν, όταν συγκεντρώθηκαν, τον ρωτούσαν λέγοντας: «Κύριε, μήπως κατά
τον καιρό αυτόν θα αποκαταστήσεις τη βασιλεία στον Ισραήλ;» 7 Είπε τότε προς αυτούς:
«Δεν ανήκει σ’ εσάς να γνωρίσετε χρόνους ή καιρούς που ο Πατέρας έθεσε στη δική του
εξουσία, 8 αλλά θα λάβετε δύναμη, όταν έρθει το Άγιο Πνεύμα πάνω σας, και θα μου είστε
μάρτυρες μέσα στην Ιερουσαλήμ και μέσα σε όλη την Ιουδαία και *τη* Σαμάρεια και ως *τα*
έσχατα της γης». 9 Και όταν είπε αυτά, ενώ αυτοί έβλεπαν, ανυψώθηκε και *μια* νεφέλη τον
πήρε από κάτω, *μακριά* από τα μάτια τους. 10 Και καθώς ατένιζαν *συνεχώς* στον ουρανό,
ενώ αυτός πορευόταν, τότε ιδού, δύο άντρες είχαν σταθεί κοντά τους με ενδυμασίες
λευκές, 11 οι οποίοι και *τους* είπαν: «Άντρες Γαλιλαίοι, τι έχετε σταθεί βλέποντας μέσα
στον ουρανό; Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφτηκε από εσάς στον ουρανό, έτσι θα έρθει, με
αυτόν τον τρόπο που τον είδατε να πορεύεται στον ουρανό».

Η εκλογή του διαδόχου του Ιούδα

12 Τότε επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ από *το* όρος που καλείται Ελαιώνας, που είναι
κοντά στην Ιερουσαλήμ απέχοντας οδό Σαββάτου. 13 Και όταν εισήλθαν, ανέβηκαν στο
υπερώο όπου παράμεναν *συνεχώς*, ο Πέτρος και *ο* Ιωάννης και *ο* Ιάκωβος και *ο* Ανδρέας, *ο*
Φίλιππος και *ο* Θωμάς, *ο* Βαρθολομαίος και *ο* Ματθαίος, *ο* Ιάκωβος *ο γιος του* Αλφαίου
και *ο* Σίμωνας ο Ζηλωτής και *ο* Ιούδας *ο γιος του* Ιακώβου. 14 Αυτοί όλοι *συνεχώς*
επέμεναν καρτερικά *και* ομόψυχα στην προσευχή μαζί με *μερικές* γυναίκες και *με τη*
Μαριάμ, τη μητέρα του Ιησού, και με τους αδελφούς του.

15 Και κατά τις ημέρες αυτές σηκώθηκε *ο* Πέτρος στο μέσο των αδελφών και είπε –
ήταν *ένα* πλήθος περίπου εκατόν είκοσι ατόμων στο ίδιο *μέρος*: 16 «Άντρες αδελφοί,
έπρεπε να εκπληρωθεί η Γραφή που προείπε το Πνεύμα το Άγιο μέσω *του* στόματος *του*
Δαβίδ για *τον* Ιούδα, που έγινε οδηγός σ’ αυτούς που συνέλαβαν *τον* Ιησού, 17 γιατί ήταν
καταριθμημένος μεταξύ μας και έλαχε τον κλήρο αυτής της διακονίας. 18 Αυτός πράγματι,
λοιπόν, απόχτησε χωράφι από *το* μισθό της αδικίας και, αφού έπεσε μπρούμυτα, έσκασε
στη μέση και ξεχύθηκαν όλα τα σπλάχνα του. 19 Και γνωστό έγινε σε όλους όσοι
κατοικούν *στην* Ιερουσαλήμ, ώστε να κληθεί το χωράφι εκείνο στη δική τους διάλεκτο
“Ακελδαμάχ”, τουτέστι “Χωράφι Αίματος”. 20 Γιατί είναι γραμμένο στο βιβλίο των
Ψαλμών:

Ας γίνει η έπαυλή του έρημη
και ας μην υπάρχει
αυτός που κατοικεί σ’ αυτήν,

και:

Την επισκοπή του ας *τη* **λάβει άλλος.**

21 Πρέπει, λοιπόν, από τους άντρες που μας συνόδεψαν καθόλο *το* χρόνο που εισήλθε
και εξήλθε μ’ εμάς ο Κύριος Ιησούς, 22 όταν άρχισε από το βάφτισμα *του* Ιωάννη ως την
ημέρα που αναλήφτηκε από εμάς, ένας από αυτούς να γίνει μαζί μας μάρτυρας της
ανάστασής του». 23 Και έστησαν δύο *για να διαλέξουν*: *τον* Ιωσήφ που καλείται
Βαρσαβάς, ο οποίος επικλήθηκε Ιούστος, και *το* Ματθία. 24 Και αφού προσευχήθηκαν,
είπαν: «Εσύ Κύριε, καρδιογνώστη όλων, ανάδειξε αυτόν που εξέλεξες, έναν από τούτους
τους δύο, 25 για να λάβει τη θέση αυτής της διακονίας και *της* αποστολής από την οποία
παραιτήθηκε *ο* Ιούδας, για να πορευτεί στη θέση τη δική του». 26 Και έδωσαν κλήρους γι’

αυτούς και έπεσε ο κλήρος στο Ματθία και συγκαταριθμήθηκε μαζί με τους έντεκα
αποστόλους.

Ο ερχομός του Αγίου Πνεύματος

2

ΠΡΑΞΕΙΣ 2

Και καθώς συμπληρωνόταν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήταν όλοι μαζί στο ίδιο *μέρος*. 2
Και έγινε ξαφνικά από τον ουρανό ήχος όπως ακριβώς φυσά βίαιος άνεμος και γέμισε όλο
τον οίκο όπου κάθονταν. 3 Και φάνηκαν να διαμερίζονται σ’ αυτούς γλώσσες σαν φωτιάς
και κάθισε *καθεμιά* πάνω σε καθέναν ξεχωριστά από αυτούς, 4 και γέμισαν όλοι Πνεύμα
Άγιο και άρχισαν να λαλούν άλλες γλώσσες καθώς το Πνεύμα τούς έδινε να εκφράζονται.

5 Τότε στην Ιερουσαλήμ κατοικούσαν *συνεχώς* Ιουδαίοι, άντρες ευλαβείς από κάθε
έθνος που *είναι* κάτω από τον ουρανό. 6 Όταν έγινε λοιπόν η βοή αυτή, συγκεντρώθηκε το
πλήθος και κυριεύτηκε από σύγχυση, γιατί άκουγαν καθένας ξεχωριστά στη δική του
διάλεκτο να μιλούν αυτοί. 7 Έμεναν λοιπόν εκστατικοί και θαύμαζαν, λέγοντας: «Ιδού,
όλοι αυτοί που μιλούν δεν είναι Γαλιλαίοι; 8 Και πώς εμείς *τους* ακούμε, καθένας στη δική
μας διάλεκτο, στην οποία γεννηθήκαμε; 9 Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίτες και όσοι
κατοικούν στη Μεσοποταμία, *στην* Ιουδαία και *στην* Καππαδοκία, *στον* Πόντο και στην
επαρχία της Ασίας, 10 *στη* Φρυγία και *στην* Παμφυλία, *στην* Αίγυπτο και στα μέρη της
Λιβύης που *είναι* κοντά στην Κυρήνη, και όσοι Ρωμαίοι παρεπιδημούν, 11 Ιουδαίοι και
προσήλυτοι, Κρητικοί και Άραβες, ακούμε να μιλούν αυτοί στις δικές μας γλώσσες τα
μεγαλεία του Θεού». 12 Έμεναν λοιπόν εκστατικοί όλοι και απορούσαν, λέγοντας *ο* ένας
προς *τον* άλλο: «Τι θέλει να σημαίνει αυτό;» 13 Άλλοι όμως χλευάζοντας πολύ, έλεγαν:
«Είναι γεμάτοι γλεύκος».

Το κήρυγμα του Πέτρου κατά την Πεντηκοστή

14 Στάθηκε τότε ο Πέτρος μαζί με τους έντεκα, ύψωσε τη φωνή του και απευθύνθηκε σ’
αυτούς: «Άντρες Ιουδαίοι και όλοι όσοι κατοικείτε στην Ιερουσαλήμ, ας είναι γνωστό αυτό
σ’ εσάς και βάλτε στ’ αυτιά σας τα λόγια μου. 15 Γιατί αυτοί δεν είναι μεθυσμένοι όπως
εσείς νομίζετε, επειδή είναι εννιά *η* ώρα το πρωί, 16 αλλά αυτό είναι εκείνο που έχει
ειπωθεί μέσω του προφήτη Ιωήλ:

17 **Και θα γίνει** στις έσχατες ημέρες, λέει ο Θεός,
θα εκχύσω από το Πνεύμα μου πάνω σε κάθε σάρκα,
και θα προφητέψουν οι γιοι σας
και οι θυγατέρες σας
και οι νεαροί σας θα δουν οράματα
και οι πρεσβύτεροί σας *στην ηλικία* **θα δουν όνειρα.**
18 **Και βέβαια πάνω στους δούλους μου**
και στις δούλες μου
τις ημέρες εκείνες θα εκχύσω από το Πνεύμα μου,
και θα προφητέψουν.
19 **Και θα δώσω τέρατα στον ουρανό** πάνω,
και σημεία **στη γη** κάτω,
αίμα και φωτιά και στήλη καπνού.

20 **Ο ήλιος θα μεταβληθεί σε σκοτάδι**
και η σελήνη σε αίμα,
πριν έρθει *η* **ημέρα** *του* **Κυρίου**
η μεγάλη και επιφανής.
21 **Και θα συμβεί καθένας που επικαλεστεί**
το όνομα *του* **Κυρίου να σωθεί.**
22 Άντρες Ισραηλίτες, ακούστε τα λόγια αυτά: *Τον* Ιησού το Ναζωραίο, άντρα που είχε
αποδειχτεί *σταλμένος* από το Θεό σ' εσάς με δυνάμεις και με τέρατα και με σημεία που
έκανε μέσω αυτού ο Θεός στο μέσο σας καθώς οι ίδιοι ξέρετε, 23 τούτον, ο οποίος
σύμφωνα με την ορισμένη βουλή και πρόγνωση του Θεού σάς παραδόθηκε, *και* με χέρια
άνομα καρφώσατε και σκοτώσατε, 24 αυτόν ο Θεός ανάστησε, αφού *του* έλυσε τις ωδίνες
του θανάτου, καθότι δεν ήταν δυνατό να κρατείται από αυτόν. 25 Γιατί *ο* Δαβίδ λέει γι'
αυτόν:
Έβλεπα τον Κύριο μπροστά μου διαπαντός,
επειδή είναι από *τα* **δεξιά μου, για να μη σαλευτώ.**
26 **Γι' αυτό ευφράνθηκε η καρδιά μου**
και αγαλλίασε η γλώσσα μου,
μάλιστα ακόμα και η σάρκα μου
θα κατασκηνώσει *στον τάφο* **με ελπίδα,**
27 **γιατί δε θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον άδη**
ούτε θα παραδώσεις τον όσιό σου να δει φθορά.
28 **Μου γνώρισες οδούς ζωής,**
θα με γεμίσεις ευφροσύνη με το πρόσωπό σου.
29 Άντρες αδελφοί, επιτρέπεται να πω με παρρησία προς εσάς για τον πατριάρχη Δαβίδ
ότι και πέθανε και τάφηκε, και το μνήμα του είναι μεταξύ μας μέχρι την ημέρα αυτή. 30
Επειδή ήταν λοιπόν προφήτης και ήξερε ότι με **όρκο ορκίστηκε σ' αυτόν** ο Θεός *πως ο*
Χριστός θα **καθίσει** πάνω στο θρόνο του, *προερχόμενος* **από τον καρπό της οσφύος του**,
31 προείδε και μίλησε για την ανάσταση του Χριστού ότι
ούτε εγκαταλείφτηκε στον άδη
ούτε η σάρκα του **είδε φθορά.**
32 Αυτόν τον Ιησού ανάστησε ο Θεός, του οποίου όλοι εμείς είμαστε μάρτυρες. 33
Αφού λοιπόν με το δεξί *χέρι* του Θεού υψώθηκε και έλαβε από τον Πατέρα την υπόσχεση
του Πνεύματος του Αγίου, εξέχυσε αυτό που εσείς και βλέπετε και ακούτε. 34 Γιατί ο
Δαβίδ δεν ανέβηκε στους ουρανούς, λέει όμως αυτός:
Είπε ο Κύριος στον Κύριό μου,
Κάθου από *τα* **δεξιά μου,**
35 **ωσότου θέσω τους εχθρούς σου**
υποπόδιο των ποδιών σου.
36 Ασφαλώς, λοιπόν, ας γνωρίζει όλος *ο* οίκος Ισραήλ ότι και Κύριο και Χριστό ο Θεός
έκανε αυτόν, τούτον τον Ιησού που εσείς σταυρώσατε».
37 Όταν άκουσαν, λοιπόν, ένιωσαν κατάνυξη στην καρδιά και είπαν προς τον Πέτρο και
προς τους υπόλοιπους αποστόλους: «Τι να κάνουμε, άντρες αδελφοί;» 38 *Ο* Πέτρος τότε
λέει προς αυτούς: «Μετανοήστε, και ας βαφτιστεί καθένας από εσάς στο όνομα *του* Ιησού
Χριστού σε άφεση των αμαρτιών σας, και θα λάβετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. 39

Γιατί για σας είναι η υπόσχεση και για τα τέκνα σας και για όλους όσοι *είναι* μακριά,
όσους προσκαλέσει *ο* Κύριος ο Θεός μας». 40 Και με άλλα, περισσότερα λόγια
μαρτυρούσε επίσημα και τους παρακαλούσε λέγοντας: «Σωθείτε από τη γενιά αυτήν τη
διεστραμμένη». 41 Αυτοί λοιπόν που αποδέχτηκαν το λόγο του βαφτίστηκαν και
προστέθηκαν την ημέρα εκείνη περίπου τρεις χιλιάδες ψυχές. 42 Και επέμεναν καρτερικά
συνεχώς στη διδαχή των αποστόλων και στην κοινωνία και στο κόψιμο *με τα χέρια* του
άρτου και στις προσευχές.

Η ζωή στην πρώτη εκκλησία

43 Υπήρχε λοιπόν φόβος σε κάθε ψυχή, και γίνονταν πολλά τέρατα και σημεία μέσω
των αποστόλων. 44 Και όλοι όσοι πίστευαν ήταν στο ίδιο *μέρος* και *τα* είχαν όλα κοινά, 45
και τα κτήματα και τις περιουσίες *τους* πουλούσαν και τα διαμοίραζαν σε όλους ανάλογα
με *την* ανάγκη *που* είχε καθένας. 46 Και κάθε ημέρα επέμεναν καρτερικά *να πηγαίνουν*
ομόψυχα στο ναό, και έκοβαν κατ' οίκο άρτο και λάβαιναν μέρος στην τροφή με
αγαλλίαση και με απλότητα καρδιάς, 47 αινώντας το Θεό και έχοντας χάρη μπροστά σε
όλο το λαό. Και ο Κύριος πρόσθετε στο ίδιο *μέρος* αυτούς που σώζονταν κάθε ημέρα.

Η θεραπεία του χωλού ζητιάνου.

3

ΠΡΑΞΕΙΣ 3

Ο Πέτρος, τότε, και *ο* Ιωάννης ανέβαιναν στο ναό για τη ώρα της προσευχής στις τρεις
το απόγευμα. 2 Και *μερικοί* βάσταζαν κάποιον άντρα που ήταν χωλός από *την* κοιλιά *της*
μητέρας του, τον οποίο έθεταν κάθε ημέρα κοντά στη θύρα του ναού που λέγεται "Ωραία",
για να ζητά ελεημοσύνη από εκείνους που έμπαιναν στο ναό. 3 Αυτός, όταν είδε *τον* Πέτρο
και *τον* Ιωάννη που έμελλαν να πάνε μέσα στο ναό, ζητούσε να λάβει ελεημοσύνη. 4
Ατένισε τότε *ο* Πέτρος σ' αυτόν μαζί με τον Ιωάννη και *του* είπε: «Δες προς εμάς». 5
Εκείνος πρόσεχε σ' αυτούς, προσδοκώντας να λάβει κάτι από αυτούς. 6 Είπε όμως *ο*
Πέτρος: «Άργυρος και χρυσάφι δεν υπάρχει σ' εμένα, αλλά ό,τι έχω, αυτό σου δίνω: στο
όνομα *του* Ιησού Χριστού του Ναζωραίου σήκω και περπάτα». 7 Και αφού τον έπιασε από
το δεξί χέρι, τον σήκωσε. Αμέσως τότε στερεώθηκαν τα πόδια του και οι αστράγαλοι, 8 και
αναπηδώντας στάθηκε *όρθιος*, και περπατούσε και εισήλθε μαζί τους στο ναό,
περπατώντας και πηδώντας και αινώντας το Θεό. 9 Και όλος ο λαός τον είδε να περπατά
και να αινεί το Θεό. 10 Τον αναγνώρισαν τότε ότι αυτός ήταν που καθόταν για την
ελεημοσύνη στην Ωραία Πύλη του ναού και γέμισαν θάμβος και έκσταση γι' αυτό που του
είχε συμβεί.

Το κήρυγμα του Πέτρου στη στοά του Σολομώντα

11 Ενώ, λοιπόν, αυτός κρατούσε τον Πέτρο και τον Ιωάννη, έτρεξε μαζί όλος ο λαός
έκθαμβος προς αυτούς στη στοά που καλείται "*του* Σολομώντα". 12 Όταν *το* είδε τότε ο
Πέτρος, αποκρίθηκε προς το λαό: «Άντρες Ισραηλίτες, τι θαυμάζετε γι' αυτό ή τι ατενίζετε
σ' εμάς σαν με δική μας δύναμη ή ευσέβεια να είχαμε κάνει αυτόν να περπατά; 13 **Ο Θεός**
του **Αβραάμ και ο Θεός** *του* **Ισαάκ και ο Θεός** *του* **Ιακώβ, ο Θεός των πατέρων μας**,
δόξασε το δούλο του *τον* Ιησού, τον οποίο εσείς παραδώσατε *σε θάνατο* και *τον*

αρνηθήκατε απέναντι στο πρόσωπο *του* Πιλάτου, ενώ εκείνος αποφάσισε να *τον* αφήσει
ελεύθερο. 14 Εσείς όμως αρνηθήκατε τον άγιο και δίκαιο και ζητήσατε *έναν* άντρα φονιά
να χαριστεί σ' εσάς, 15 ενώ τον αρχηγό της ζωής σκοτώσατε, που ο Θεός έγειρε από *τους*
νεκρούς, του οποίου εμείς είμαστε μάρτυρες. 16 Και εξαιτίας της πίστης στο όνομά του,
τούτον που βλέπετε και ξέρετε *τον* στερέωσε το όνομά του, και η πίστη που *προέρχεται*
μέσω αυτού του έδωσε την ολοκληρωτική αυτήν *υγεία* απέναντι σε όλους εσάς. 17 Και
τώρα, αδελφοί, ξέρω ότι από άγνοια πράξατε όπως ακριβώς και οι άρχοντές σας. 18 Ο
Θεός, όμως, όσα προανάγγειλε μέσω τον στόματος όλων των προφητών ότι *επρόκειτο* να
πάθει ο Χριστός του, *τα* εκπλήρωσε έτσι. 19 Μετανοήστε, λοιπόν, και επιστρέψτε *στο Θεό*,
για να εξαλειφτούν οι αμαρτίες σας, 20 ώστε να έρθουν καιροί αναψυχής από *το* πρόσωπο
του Κυρίου και να αποστείλει τον προκαθορισμένο για σας Χριστό Ιησού, 21 τον οποίο,
βέβαια, πρέπει *ο* ουρανός να δεχτεί μέχρι *τους* χρόνους *της* αποκατάστασης όλων αυτών
που μίλησε ο Θεός με *το* στόμα των άγιων προφητών του από *την αρχή του* αιώνα. 22 *Ο*
Μωυσής πράγματι είπε: **Προφήτη θα αναστήσει για σας Κύριος ο Θεός σας από τους
αδελφούς σας όπως εμένα. αυτόν να ακούτε σε όλα όσα μιλήσει** προς εσάς. 23 **Και θα
συμβεί ότι κάθε ψυχή που δε θα ακούσει τον προφήτη εκείνο θα εξολοθρευτεί από το
λαό.** 24 Και όλοι λοιπόν οι προφήτες από *το* Σαμουήλ και μετέπειτα, όσοι μίλησαν
ανάγγειλαν, πράγματι, τις ημέρες αυτές. 25 Εσείς είστε οι γιοι των προφητών και της
διαθήκης που διέθεσε ο Θεός προς τους πατέρες σας, λέγοντας προς *τον* Αβραάμ: **Και με
το σπέρμα σου θα ευλογηθούν όλες οι πατριές της γης.** 26 Σ' εσάς πρώτα, αφού
ανάστησε ο Θεός το δούλο του, τον απέστειλε ευλογώντας εσάς, καθώς απομακρύνεστε
καθένας *σας* από τις κακίες σας».

Ο Πέτρος και ο Ιωάννης στο συνέδριο

4

ΠΡΑΞΕΙΣ 4

Ενώ λοιπόν αυτοί μιλούσαν προς το λαό, ήρθαν *ξαφνικά* προς αυτούς οι ιερείς και ο
στρατηγός του ναού και οι Σαδουκκκαίοι, 2 αγανακτισμένοι γιατί δίδασκαν το λαό και
ανάγγελλαν στο *πρόσωπο του* Ιησού την ανάσταση από *τους* νεκρούς. 3 Και έβαλαν πάνω
τους τα χέρια και *τους* έθεσαν σε φυλακή μέχρι την αυριανή *ημέρα*· γιατί ήταν ήδη εσπέρα.
4 Πολλοί όμως από εκείνους που άκουσαν το λόγο πίστεψαν και έγινε ο αριθμός των
αντρών περίπου πέντε χιλιάδες.

5 Συνέβηκε λοιπόν την αυριανή *ημέρα* να συναχτούν οι άρχοντές τους και οι
πρεσβύτεροι και οι γραμματείς στην Ιερουσαλήμ, 6 και *ο* Άννας ο αρχιερέας και *ο*
Καϊάφας και *ο* Ιωάννης και *ο* Αλέξανδρος και όσοι ήταν από γένος αρχιερατικό 7 και,
αφού τους έστησαν στο μέσο, ζητούσαν να μάθουν: «Με ποια δύναμη ή με ποιο όνομα
κάνατε αυτό εσείς;» 8 Τότε *ο* Πέτρος γέμισε Πνεύμα Άγιο και είπε προς αυτούς: «Άρχοντες
του λαού και πρεσβύτεροι, 9 αν εμείς σήμερα ανακρινόμαστε για ευεργεσία σε άνθρωπο
ασθενή, με ποιον αυτός έχει σωθεί, 10 γνωστό ας είναι σε όλους εσάς και σε όλο το λαό
Ισραήλ ότι μέσω του ονόματος *του* Ιησού Χριστού του Ναζωραίου που εσείς σταυρώσατε,
τον οποίο ο Θεός έγειρε από *τους* νεκρούς, μέσω τούτου αυτός έχει σταθεί μπροστά σας
υγιής. 11 Αυτός είναι

ο λίθος που εξουθενώθηκε από εσάς **τους οικοδόμους,**
ο οποίος έγινε κορωνίδα.

12 Και δεν υπάρχει σε κανέναν άλλο η σωτηρία, γιατί ούτε υπάρχει άλλο όνομα κάτω
από τον ουρανό, που να έχει δοθεί μεταξύ των ανθρώπων, με το οποίο πρέπει εμείς να
σωθούμε». 13 Βλέποντας, λοιπόν, την παρρησία του Πέτρου και *του* Ιωάννη και, επειδή
κατάλαβαν ότι είναι άνθρωποι αγράμματοι και αμόρφωτοι, θαύμαζαν και τους
αναγνώριζαν ότι ήταν μαζί με τον Ιησού 14 και, επειδή έβλεπαν τον άνθρωπο μαζί τους να
έχει σταθεί, τον θεραπευμένο, δεν είχαν τίποτα να αντείπουν. 15 Τους διέταξαν τότε να
αποχωρήσουν έξω από το συνέδριο και έκαναν συμβούλιο μεταξύ τους, 16 λέγοντας: «Τι
να κάνουμε στους ανθρώπους αυτούς; Γιατί, βέβαια, ότι έχει γίνει γνωστό *θαυματουργικό*
σημείο μέσω αυτών *είναι* φανερό σε όλους εκείνους που κατοικούν στην Ιερουσαλήμ και
δεν μπορούμε να *το* αρνηθούμε. 17 Αλλά για να μη διαφημιστεί περισσότερο στο λαό, ας
τους απειλήσουμε, ώστε να μη μιλούν πια για το όνομα αυτό σε κανέναν από *τους*
ανθρώπους». 18 Και αφού τους κάλεσαν, *τους* παράγγειλαν να μη μιλούν καθόλου μήτε να
διδάσκουν στο όνομα του Ιησού. 19 Τότε ο Πέτρος και *ο* Ιωάννης αποκρίθηκαν και είπαν
προς αυτούς: «Αν είναι δίκαιο μπροστά στο Θεό εσάς να ακούμε μάλλον παρά το Θεό,
κρίνετέ *το*. 20 Γιατί δεν μπορούμε εμείς να μη μιλούμε *γι'* αυτά που είδαμε και ακούσαμε».
21 Εκείνοι, αφού τους απείλησαν ακόμα, τους απέλυσαν, γιατί δεν έβρισκαν κανέναν
τρόπο για το πώς να τους τιμωρήσουν, *και αυτό* εξαιτίας του λαού, επειδή όλοι δόξαζαν το
Θεό για το γεγονός. 22 Γιατί ο άνθρωπος στον οποίο είχε γίνει αυτό το *θαυματουργικό*
σημείο της γιατρειάς ήταν περισσότερο από σαράντα ετών.

Προσευχή για παρρησία

23 Όταν απολύθηκαν, λοιπόν, ήρθαν προς τους δικούς τους και ανάγγειλαν όσα είπαν
προς αυτούς οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι. 24 Εκείνοι, όταν *το* άκουσαν, ύψωσαν
ομόψυχα φωνή προς το Θεό και είπαν: «Δεσπότη, εσύ *είσαι* που έκανες τον ουρανό και τη
γη και τη θάλασσα και όλα όσα *είναι* μέσα σ' αυτά, 25 ο οποίος είπες διαμέσου *του*
Πνεύματος *του* Αγίου με *το* στόμα του πατέρα μας Δαβίδ *του* δούλου σου:

Γιατί φρύαξαν *τα* **έθνη**,
και *οι* **λαοί μελέτησαν μάταια;**
26 **Παρουσιάστηκαν οι βασιλιάδες της γης**
και οι άρχοντες συνάχτηκαν στο ίδιο *μέρος*
κατά του Κυρίου και κατά του Χριστού του.

27 Γιατί, στ' αλήθεια, συνάχτηκαν στην πόλη αυτή, ενάντια στον άγιο δούλο σου *τον*
Ιησού που έχρισες, *ο* Ηρώδης και *ο* Πόντιος Πιλάτος με *τα* έθνη και *τους* λαούς Ισραήλ, 28
για να κάνουν όσα το χέρι σου και η βουλή σου προόρισε να γίνουν. 29 Και τώρα, Κύριε,
δες πάνω στις απειλές τους και δώσε στους δούλους σου με όλη *την* παρρησία να μιλούν το
λόγο σου, 30 καθώς εσύ εκτείνεις το χέρι σου για γιατρειά, και σημεία και τέρατα να
γίνονται μέσω του ονόματος του άγιου δούλου σου, *του* Ιησού». 31 Και όταν αυτοί
δεήθηκαν, σαλεύτηκε ο τόπος στον οποίο ήταν συναγμένοι, και γέμισαν όλοι με το Άγιο
Πνεύμα και μιλούσαν το λόγο του Θεού με παρρησία.

Η κοινοκτημοσύνη των πρώτων χριστιανών

32 Και *η* καρδιά και *η* ψυχή του πλήθους εκείνων που πίστεψαν ήταν μία, και ούτε ένας
δεν έλεγε ότι κάτι από τα υπάρχοντά του ήταν δικό του, αλλά ήταν σ' αυτούς όλα κοινά. 33
Και με δύναμη μεγάλη οι απόστολοι έδιναν τη μαρτυρία της ανάστασης του Κυρίου Ιησού,

και χάρη μεγάλη ήταν πάνω σε όλους αυτούς. 34 Γιατί ούτε κανένας φτωχός δεν υπήρχε μεταξύ τους. Επειδή όσοι ήταν κάτοχοι χωραφιών ή οικιών, πουλώντας *τα*, έφερναν τις τιμές αυτών που πουλούσαν 35 και *τις* έθεταν δίπλα στα πόδια των αποστόλων, και διανεμόταν σε καθέναν ανάλογα με *την* ανάγκη *που* είχε κανείς. 36 *Ο* Ιωσήφ, τότε, ο οποίος επικλήθηκε Βαρνάβας από τους αποστόλους, που ερμηνεύεται "γιος παρηγοριάς", Λευίτης, Κύπριος στο γένος, 37 αφού πούλησε *έναν* αγρό που υπήρχε σ' αυτόν, έφερε το χρήμα και το έθεσε μπροστά στα πόδια των αποστόλων.

Ο Ανανίας και η Σαπφείρα

5

ΠΡΑΞΕΙΣ 5

Κάποιος άντρας, όμως, με *το* όνομα Ανανίας, μαζί με *τη* Σαπφείρα τη γυναίκα του πούλησε *ένα* κτήμα 2 και παρακράτησε *χρήματα* από την τιμή, ενώ μαζί *του το* γνώριζε και η γυναίκα *του*, και αφού έφερε ένα μέρος *των χρημάτων, το* έθεσε δίπλα στα πόδια των αποστόλων. 3 Είπε τότε ο Πέτρος: «Ανανία, γιατί γέμισε ο Σατανάς την καρδιά σου, ώστε να πεις ψέματα στο Πνεύμα το Άγιο και να παρακρατήσεις *μέρος* από την τιμή του χωραφιού; 4 Ενώ έμενε *απούλητο*, δεν έμενε σ' εσένα, και όταν πουλήθηκε, *δεν* ήταν στη δική σου εξουσία; Γιατί έβαλες στην καρδιά σου το πράγμα αυτό; Δεν είπες ψέματα σε ανθρώπους, αλλά στο Θεό!» 5 Ακούγοντας λοιπόν ο Ανανίας τους λόγους αυτούς, έπεσε και ξεψύχησε, και έγινε φόβος μεγάλος σε όλους όσοι άκουγαν. 6 Σηκώθηκαν τότε οι νεότεροι και τον συμμάζεψαν *σ' ένα σεντόνι* και, αφού *τον* έφεραν έξω, *τον* έθαψαν.

7 Πέρασε, λοιπόν, *ένα* διάστημα περίπου τριών ωρών και εισήλθε η γυναίκα του, μη γνωρίζοντας το γεγονός. 8 Απεύθυνε τότε προς αυτήν το λόγο *ο* Πέτρος: «Πες μου, αν για τόσο αποδώσατε το χωράφι;» Εκείνη είπε: «Ναι, για τόσο». 9 Τότε ο Πέτρος *είπε* προς αυτή: «Γιατί συμφωνήθηκε από εσάς να πειράξετε το Πνεύμα *του* Κυρίου; Ιδού, τα πόδια αυτών που έθαψαν τον άντρα σου *είναι* μπροστά στη θύρα και θα σε φέρουν έξω». 10 Έπεσε τότε αμέσως μπροστά στα πόδια του και ξεψύχησε. Εισήλθαν λοιπόν οι νεαροί και τη βρήκαν νεκρή και, αφού *την* έφεραν έξω, *την* έθαψαν κοντά στον άντρα της. 11 Και έγινε φόβος μεγάλος σε όλη την εκκλησία και σε όλους όσοι άκουγαν αυτά.

Σημεία και τέρατα

12 Και με τα χέρια των αποστόλων γίνονταν σημεία και τέρατα πολλά μέσα στο λαό. Και ήταν όλοι ομόψυχα στη στοά *του* Σολομώντα, 13 ενώ από τους υπόλοιπους κανείς δεν τολμούσε να προσκολλάται σ' αυτούς, αλλά *όμως* τους μεγάλυνε ο λαός. 14 Και περισσότερα πλήθη αντρών και γυναικών πιστεύοντας, προσθέτονταν στον Κύριο, 15 ώστε και στις πλατείες να φέρνουν έξω τους ασθενείς και να *τους* θέτουν πάνω σε φορεία και σε κρεβάτια, ώστε, ερχόμενος *ο* Πέτρος, έστω και η σκιά *του* να επισκιάσει κάποιον από αυτούς. 16 Συναθροιζόταν, μάλιστα, και το πλήθος των πόλεων *που ήταν* γύρω από *την* Ιερουσαλήμ, φέρνοντας ασθενείς και όσους ενοχλούνταν από πνεύματα ακάθαρτα, οι οποίοι θεραπεύονταν όλοι.

Ο διωγμός των αποστόλων

17 Σηκώθηκε τότε ο αρχιερέας και όλοι όσοι *ήταν* μαζί του, που είναι η αίρεση των Σαδουκκκαίων, γέμισαν *από* ζήλια 18 και έβαλαν τα χέρια πάνω στους αποστόλους και

τους έθεσαν σε φυλακή δημοσίως. 19 Άγγελος όμως Κυρίου *τη* νύχτα άνοιξε τις θύρες της
φυλακής, τους έβγαλε έξω και είπε: 20 «Πηγαίνετε και, αφού σταθείτε, μιλάτε μέσα στο
ναό προς το λαό όλα τα λόγια της ζωής αυτής». 21 Όταν *το* άκουσαν, λοιπόν, εισήλθαν
περίπου κατά τον όρθρο στο ναό και δίδασκαν. Παρουσιάστηκε τότε ο αρχιερέας και όσοι
ήταν μαζί του και συγκάλεσαν το συνέδριο και όλη τη γερουσία των γιων *του* Ισραήλ και
απέστειλαν στη φυλακή για να τους φέρουν. 22 Οι υπηρέτες που ήρθαν, όμως, δεν τους
βρήκαν στη φυλακή. Επέστρεψαν τότε και ανάγγειλαν, 23 λέγοντας: «Τη φυλακή *τη*
βρήκαμε κλεισμένη με κάθε ασφάλεια και τους φύλακες να έχουν σταθεί μπροστά στις
θύρες. Όταν ανοίξαμε, όμως, κανέναν δε βρήκαμε μέσα». 24 Μόλις λοιπόν άκουσαν τους
λόγους αυτούς ο στρατηγός του ναού και οι αρχιερείς, απορούσαν με αμηχανία γι' αυτούς,
και σκέφτονταν τι *μπορούσε* να ήταν αυτό. 25 Παρουσιάστηκε τότε κάποιος και τους
ανάγγειλε: «Ιδού, οι άντρες που θέσατε στη φυλακή είναι στο ναό, έχοντας σταθεί και
διδάσκοντας το λαό». 26 Τότε έφυγε ο στρατηγός μαζί με τους υπηρέτες και τους οδήγησε
όχι με βία, γιατί φοβούνταν το λαό, μήπως λιθοβολιστούν.

27 Τους οδήγησαν τότε και τους έστησαν μέσα στο συνέδριο. Και τους ρώτησε ο
αρχιερέας: 28 «Δε σας δώσαμε παραγγελία να μη διδάσκετε στο όνομα αυτό; Και ιδού,
έχετε γεμίσει την Ιερουσαλήμ από τη διδαχή σας και θέλετε να φέρετε πάνω μας το αίμα
του ανθρώπου αυτού». 29 Αποκρίθηκε τότε *ο* Πέτρος και οι απόστολοι και είπαν: «Πρέπει
να πειθαρχεί *κανείς* στο Θεό μάλλον παρά στους ανθρώπους. 30 Ο Θεός των πατέρων μας
έγειρε *τον* Ιησού, τον οποίο εσείς πιάσατε και σκοτώσατε, αφού *τον* κρεμάσατε πάνω σε
ξύλο. 31 Αυτόν ο Θεός ύψωσε αρχηγό και σωτήρα με το δεξί του *χέρι*, για να δώσει
μετάνοια στο *λαό* Ισραήλ και άφεση αμαρτιών. 32 Και εμείς είμαστε μάρτυρες των λόγων
τούτων και το Πνεύμα το Άγιο που έδωσε ο Θεός σ' εκείνους που πειθαρχούν σ' αυτόν».

33 Εκείνοι, όταν άκουσαν, κατακόβονταν *από αγανάκτηση μέσα τους* και ήθελαν να τους
σκοτώσουν. 34 Σηκώθηκε τότε κάποιος Φαρισαίος στο συνέδριο με *το* όνομα Γαμαλιήλ,
νομοδιδάσκαλος που τον τιμούσε όλος ο λαός, και διέταξε να βγάλουν έξω για λίγο τους
ανθρώπους 35 και είπε προς αυτούς: «Άντρες Ισραηλίτες, προσέχετε *τους* εαυτούς σας
σχετικά με τους ανθρώπους αυτούς τι μέλλετε να πράττετε. 36 Γιατί πριν από αυτές τις
ημέρες σηκώθηκε *ο* Θευδάς λέγοντας πως *ο* εαυτός του είναι κάποιος, στον οποίο
προσκολλήθηκε *ένας* αριθμός αντρών περίπου τετρακοσίων. Αυτός σκοτώθηκε, και όλοι
όσοι πείθονταν σ' αυτόν διαλύθηκαν και έγιναν τίποτα. 37 Μετά από αυτόν σηκώθηκε *ο*
Ιούδας ο Γαλιλαίος κατά τις ημέρες της απογραφής και έσυρε λαό πίσω του σε αποστασία.
Κι εκείνος χάθηκε και όλοι όσοι πείθονταν σ' αυτόν διασκορπίστηκαν. 38 Και τώρα σας
λέω, σταθείτε μακριά από τους ανθρώπους αυτούς και αφήστε τους. Γιατί αν είναι από *τους*
ανθρώπους η βουλή αυτή ή το έργο αυτό, θα καταλυθεί. 39 Αν όμως είναι από *το* Θεό, δε
θα δυνηθείτε να τους καταλύσετε, *και προσέχετε* μην τυχόν και θεομάχοι βρεθείτε».
Πείστηκαν τότε από αυτόν 40 και, αφού προσκάλεσαν τους αποστόλους, *τους* έδειραν και
τους παράγγειλαν να μη μιλούν στο όνομα του Ιησού, και *τους* απόλυσαν. 41 Εκείνοι,
λοιπόν, χαίροντας, πορεύονταν *μακριά* από *την* παρουσία του συνεδρίου, γιατί
καταξιώθηκαν υπέρ του ονόματος *του Ιησού* να ατιμαστούν. 42 Και κάθε ημέρα μέσα στο
ναό και κατ' οίκο δεν έπαυαν να διδάσκουν και να ευαγγελίζονται το Χριστό Ιησού.

Η εκλογή των εφτά διακόνων

6

ΠΡΑΞΕΙΣ 6

Και κατά τις ημέρες αυτές, ενώ πλήθαιναν οι μαθητές, έγινε γογγυσμός των Ελληνιστών
κατά των Εβραίων, γιατί παραβλέπονταν στη διακονία την καθημερινή οι χήρες τους. 2
Αφού προσκάλεσαν, λοιπόν, οι δώδεκα το πλήθος των μαθητών, είπαν: «Δεν είναι αρεστό
εμείς να εγκαταλείψουμε το λόγο του Θεού και να διακονούμε σε τραπέζια. 3 Σκεφτείτε,
λοιπόν, αδελφοί, εφτά άντρες από εσάς με *καλή* μαρτυρία, πλήρεις Πνεύματος και σοφίας,
τους οποίους θα καταστήσουμε για την ανάγκη αυτή, 4 ενώ εμείς θα επιμείνουμε
καρτερικά στην προσευχή και στη διακονία του λόγου». 5 Και άρεσε ο λόγος μπροστά σε
όλο το πλήθος, και εξέλεξαν *το* Στέφανο, άντρα πλήρη από πίστη και Πνεύμα Άγιο, και *το*
Φίλιππο και *τον* Πρόχορο και *το* Νικάνορα και *τον* Τίμωνα και *τον* Παρμενά και *το*
Νικόλαο, προσήλυτο Αντιοχέα, 6 τους οποίους έστησαν μπροστά στους αποστόλους και,
αφού προσευχήθηκαν, επέθεσαν σ’ αυτούς τα χέρια.
7 Και ο λόγος του Θεού αύξανε, και πλήθαινε ο αριθμός των μαθητών στην Ιερουσαλήμ
πάρα πολύ, και πολύ πλήθος των ιερέων υπάκουε στην πίστη.

Η σύλληψη του Στεφάνου

8 *Ο* Στέφανος, τότε, πλήρης από χάρη και δύναμη έκανε τέρατα και σημεία μεγάλα μέσα
στο λαό. 9 Σηκώθηκαν όμως μερικοί που *ήταν* από τη συναγωγή τη λεγόμενη των
Λιβερτίνων και *των* Κυρηναίων και *των* Αλεξανδρέων και αυτών που *ήταν* από *την* Κιλικία
και *την επαρχία της* Ασίας, και συζητούσαν με το Στέφανο, 10 αλλά δεν μπορούσαν να
αντισταθούν στη σοφία και στο πνεύμα με το οποίο μιλούσε. 11 Τότε υποκίνησαν άντρες
που έλεγαν: «Τον έχουμε ακούσει να μιλά λόγια βλάστημα *ενάντια* στο Μωυσή και στο
Θεό». 12 Και κίνησαν μαζί *τους σε εξέγερση* το λαό και τους πρεσβυτέρους και τους
γραμματείς και, αφού ήρθαν *ξαφνικά*, τον άρπαξαν μαζί *τους* και τον οδήγησαν στο
συνέδριο. 13 Και έστησαν ψευδομάρτυρες που έλεγαν: «Ο άνθρωπος αυτός δεν παύει να
λαλεί λόγια κατά του τόπου αυτού του άγιου και του νόμου. 14 Γιατί τον έχουμε ακούσει
να λέει ότι *ο* Ιησούς ο Ναζωραίος, αυτός θα καταλύσει τον τόπο τούτο και θα αλλάξει τα
έθιμα που μας παράδωσε *ο* Μωυσής». 15 Και όταν ατένισαν σ’ αυτόν όλοι όσοι κάθονταν
στο συνέδριο, είδαν το πρόσωπό του σαν πρόσωπο αγγέλου.

Το κήρυγμα του Στεφάνου

7

ΠΡΑΞΕΙΣ 7

Είπε τότε ο αρχιερέας: «Άραγε έτσι έχουν αυτά;» 2 Εκείνος είπε: «Άντρες αδελφοί και
πατέρες, ακούστε: Ο Θεός της δόξας φανερώθηκε στον πατέρα μας Αβραάμ, όταν ήταν στη
Μεσοποταμία πριν αυτός να κατοικήσει στη Χαράν, 3 **και είπε προς αυτόν: Έξελθε από
τη γη σου και από τους συγγενείς σου, και έλα στη γη που θα σου δείξω.** 4 Τότε εξήλθε
από *τη* γη *των* Χαλδαίων και κατοίκησε στη Χαράν. Κι από εκεί, μετά το θάνατο του
πατέρα του, αυτός μετοίκησε στη γη αυτή στην οποία εσείς τώρα κατοικείτε. 5 Και δεν του
έδωσε κληρονομιά σ’ αυτήν ούτε βήμα ποδιού, αλλά υποσχέθηκε **να τη δώσει προς
κατάκτηση σ’ αυτόν και στους απογόνους του μετά από αυτόν**, αν και αυτός δεν είχε
παιδί. 6 Μίλησε λοιπόν έτσι ο Θεός: **Οι απόγονοί του θα είναι πάροικοι σε γη ξένη και
θα τους υποδουλώσουν και θα τους κακομεταχειριστούν τετρακόσια έτη.** 7 **Και το**

έθνος στο οποίο θα υπηρετήσουν ως δούλοι θα *το* **κρίνω εγώ,** ο Θεός είπε, **και μετά από**
αυτά θα εξέλθουν και θα με λατρέψουν στον τόπο **τούτο**. 8 Και του έδωσε *τη* διαθήκη
της περιτομής. Και έτσι γέννησε τον Ισαάκ και τον περιέταμε την ημέρα την όγδοη, και *ο*
Ισαάκ τον Ιακώβ, και *ο* Ιακώβ τους δώδεκα πατριάρχες.

9 Και οι πατριάρχες, επειδή ζήλεψαν τον Ιωσήφ, *τον* απόδωσαν στην Αίγυπτο. Αλλά
ήταν ο Θεός μαζί του 10 και τον ελευθέρωσε από όλες τις θλίψεις του και του έδωσε χάρη
και σοφία απέναντι στο Φαραώ, *το* βασιλιά *της* Αιγύπτου, και τον κατάστησε ηγεμόνα
πάνω στην Αίγυπτο και πάνω σε όλο τον οίκο του. 11 Ήρθε τότε λιμός σε όλη την Αίγυπτο
και *τη* Χαναάν και θλίψη μεγάλη, και δεν έβρισκαν *τροφές* να χορτάσουν οι πατέρες μας.
12 Όταν άκουσε λοιπόν *ο* Ιακώβ πως υπήρχε σιτάρι στην Αίγυπτο, απέστειλε έξω τους
πατέρες μας πρώτα. 13 Και τη δεύτερη *φορά* γνωρίστηκε *ο* Ιωσήφ στους αδελφούς του και
έγινε φανερό στο Φαραώ το γένος του Ιωσήφ. 14 Απέστειλε τότε *ο* Ιωσήφ και κάλεσε
κοντά *του τον* Ιακώβ τον πατέρα του και όλους τους συγγενείς *του*, εβδομήντα πέντε ψυχές.
15 Και κατέβηκε *ο* Ιακώβ στην Αίγυπτο και πέθανε αυτός και οι πατέρες μας, 16 και
μετατέθηκαν στη Συχέμ και τέθηκαν στο μνήμα που αγόρασε *ο* Αβραάμ *πληρώνοντας την*
τιμή με άργυρο από τους γιους *του* Εμμώρ στη Συχέμ.

17 Καθώς λοιπόν πλησίαζε ο χρόνος της υπόσχεσης που υποσχέθηκε ο Θεός στον
Αβραάμ, αυξήθηκε ο λαός και πλήθυνε στην Αίγυπτο 18 μέχρις ότου **σηκώθηκε άλλος**
βασιλιάς στην Αίγυπτο που δεν ήξερε τον Ιωσήφ. 19 Αυτός σοφίστηκε δόλια κατά του
γένους μας και κακομεταχειρίστηκε τους πατέρες μας, για να αφήνουν τα βρέφη τους
έκθετα, ώστε να μη διατηρούνται στη ζωή. 20 Κατ' αυτόν τον καιρό γεννήθηκε *ο* Μωυσής
και ήταν όμορφος για το Θεό. Αυτός ανατράφηκε τρεις μήνες στον οίκο του πατέρα *του* 21
και, όταν τον άφησαν έκθετο, τον ανάλαβε η θυγατέρα *του* Φαραώ και τον ανάθρεψε για
τον εαυτό της σαν γιο. 22 Και εκπαιδεύτηκε *ο* Μωυσής σε όλη τη σοφία *των* Αιγυπτίων,
και ήταν δυνατός στα λόγια και *τα* έργα του.

23 Και καθώς συμπληρωνόταν σ' αυτόν *το* τεσσαρακοστό έτος *του* χρόνου *της ηλικίας*
του, ανέβηκε στην καρδιά του να επισκεφτεί τους αδελφούς του, τους γιους Ισραήλ. 24 Και
όταν είδε κάποιον να αδικείται, αμύνθηκε και έκανε εκδίκηση στον καταπονεμένο και
χτύπησε *θανάσιμα* τον Αιγύπτιο. 25 Νόμιζε, λοιπόν, πως κατάλαβαν οι αδελφοί του ότι ο
Θεός με *το* χέρι του θα δώσει σωτηρία σ' αυτούς· εκείνοι δεν κατάλαβαν. 26 Και την
επόμενη ημέρα φανερώθηκε σ' αυτούς, ενώ μάχονταν, και προσπαθούσε να τους
συμφιλιώσει προς ειρήνη και είπε: "Άντρες, είστε αδελφοί· γιατί αδικείτε ο ένας τον άλλο";
27 Αλλά εκείνος που αδικούσε τον πλησίον *του* τον απώθησε και είπε: **Ποιος σε**
κατάστησε άρχοντα και δικαστή πάνω μας; 28 **Μήπως εσύ θέλεις να με σκοτώσεις με**
αυτόν τον τρόπο που σκότωσες χτες τον Αιγύπτιο; 29 Έφυγε τότε *ο* Μωυσής για το λόγο
αυτόν και έγινε πάροικος στη γη Μαδιάμ όπου γέννησε δυο γιους.

30 Και αφού συμπληρώθηκαν σαράντα έτη, **του φανερώθηκε μέσα στην έρημο του**
όρους Σινά **άγγελος μέσα σε πύρινη φλόγα** *μιας* **βάτου**. 31 Και ο Μωυσής, όταν *το* είδε,
θαύμαζε το όραμα και, ενώ αυτός πλησίαζε, για να *το* παρατηρήσει καλά, έγινε φωνή
Κυρίου: 32 **Εγώ** *είμαι* **ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός** *του* **Αβραάμ και** *του* **Ισαάκ και**
του **Ιακώβ**. *Ο* Μωυσής έγινε τότε έντρομος και δεν τολμούσε να παρατηρήσει. 33 **Είπε**
τότε σ' αυτόν ο Κύριος: "Λύσε το υπόδημα των ποδιών σου, γιατί *ο* **τόπος πάνω στον**
οποίο έχεις σταθεί είναι γη άγια. 34 **Είδα καλά την κακομεταχείριση του λαού μου που**
είναι **στην Αίγυπτο και το στεναγμό τους** *τον* **άκουσα, και κατέβηκα να τους**

ελευθερώσω. Και τώρα έλα, θα σε αποστείλω στην Αίγυπτο". 35 Αυτόν το Μωυσή, τον
οποίο αρνήθηκαν και *του* είπαν: **"Ποιος σε κατάστησε άρχοντα και δικαστή;"**, αυτόν ο
Θεός και άρχοντα και λυτρωτή έχει αποστείλει με *τη* βοήθεια *του* αγγέλου που του
φανερώθηκε μέσα στη βάτο. 36 Αυτός τους εξήγαγε και έκανε τέρατα και σημεία στη γη
της Αιγύπτου και στην Ερυθρά Θάλασσα και στην έρημο για σαράντα έτη. 37 Αυτός είναι
ο Μωυσής που είπε στους γιους Ισραήλ: **Προφήτη για σας θα ανεγείρει ο θεός από τους
αδελφούς σας όπως εμένα.** 38 Αυτός είναι που ήταν με την εκκλησία μέσα στην έρημο
μαζί με τον άγγελο που του μιλούσε στο όρος Σινά και με τους πατέρες μας, ο οποίος
δέχτηκε ζωντανά λόγια για να μας *τα* δώσει. 39 Σ' αυτόν δε θέλησαν να γίνουν υπάκουοι οι
πατέρες μας, αλλά *τον* απώθησαν και στράφηκαν με τις καρδιές τους στην Αίγυπτο 40 και
είπαν στον Ααρών: **Κάνε μας θεούς που θα μας προπορεύονται. Γιατί σ' αυτόν το
Μωυσή, ο οποίος μας εξήγαγε από** *τη* **γη** *της* **Αιγύπτου, δεν ξέρουμε τι του έγινε.** 41 Και
έκαναν μοσχάρι κατά τις ημέρες εκείνες και ύψωσαν θυσία προς το είδωλο, και
ευφραίνονταν στα έργα των χεριών τους. 42 Στράφηκε τότε ο Θεός *μακριά τους* και τους
παράδωσε *στο* να λατρεύουν τη στρατιά του ουρανού καθώς είναι γραμμένο στο βιβλίο
των προφητών:

Μήπως σφάγια και θυσίες μου προσφέρατε
σαράντα έτη στη έρημο, οίκε *του* **Ισραήλ;**
43 **Αλλά λάβατε πάνω** *σας* **τη σκηνή του Μολόχ**
και το άστρο του θεού σας Ραιφάν,
τις γλυπτές εικόνες που κάνατε,
για να τις προσκυνάτε.
Και θα σας μετοικίσω πέρα από *τη* Βαβυλώνα**.**

44 Η Σκηνή του Μαρτυρίου ήταν με τους πατέρες μας στην έρημο, καθώς διέταξε αυτός
που μιλούσε στο Μωυσή να την κάνει σύμφωνα με το πρότυπο που είχε δει. 45 Αυτήν και
εισήγαγαν *στη χώρα* οι πατέρες μας που διαδέχτηκαν *τους προηγούμενους* μαζί με *τον*
Ιησού *του Ναυή* κατά την κατάκτηση των εθνών, τα οποία έδιωξε ο Θεός *μακριά* από *την*
παρουσία των πατέρων μας, *και παρέμεινε η Σκηνή* ως τις ημέρες *του* Δαβίδ. 46 Αυτός
βρήκε χάρη μπροστά στο Θεό και ζήτησε να βρει κατοικία για τον οίκο *του* Ιακώβ. 47 *Ο*
Σολομών, όμως, οικοδόμησε σ' Αυτόν οίκο. 48 Αλλά ο Ύψιστος δεν κατοικεί σε
χειροποίητους *ναούς*, καθώς ο προφήτης λέει:

49 **Ο ουρανός** *είναι* **θρόνος μου**
και η γη υποπόδιο των ποδιών μου.
Ποιον οίκο θα μου οικοδομήσετε, λέει *ο* **Κύριος,**
ή ποιος *είναι* **τόπος της ανάπαυσής μου;**
50 **Το χέρι μου δεν έκανε όλα αυτά;**

51 Σκληροτράχηλοι και απερίτμητοι στις καρδιές και στα αυτιά, εσείς πάντοτε
αντιτάσσεστε στο Πνεύμα το Άγιο, όπως οι πατέρες σας *έτσι* κι εσείς. 52 Ποιον από τους
προφήτες δεν καταδίωξαν οι πατέρες σας; Και σκότωσαν αυτούς που προανάγγειλαν την
έλευση του Δικαίου, του οποίου τώρα εσείς γίνατε προδότες και φονιάδες, 53 οι οποίοι
λάβατε το νόμο μέσω διαταγών αγγέλων, αλλά δεν *τον* φυλάξατε».

Ο λιθοβολισμός του Στεφάνου

54 Ακούγοντας λοιπόν αυτά κατακόβονταν στις καρδιές τους *από αγανάκτηση* και
έτριζαν τα δόντια *τους* εναντίον του. 55 Αλλά *αυτός*, όντας πλήρης Πνεύματος Αγίου,
ατένισε στον ουρανό και είδε *τη* δόξα *του* Θεού και *τον* Ιησού να έχει σταθεί από *τα* δεξιά
του Θεού 56 και είπε: «Ιδού, βλέπω τους ουρανούς διανοιγμένους και τον Υιό του
ανθρώπου να έχει σταθεί από *τα* δεξιά του Θεού». 57 *Εκείνοι* τότε έκραξαν με φωνή
μεγάλη, βούλωσαν τα αυτιά τους και όρμησαν ομόψυχα εναντίον του 58 και, αφού *τον*
έβγαλαν έξω από την πόλη, *τον* λιθοβολούσαν. Και οι μάρτυρες απόθεσαν τα ρούχα τους
δίπλα στα πόδια *ενός* νεαρού που τον καλούσαν Σαύλο, 59 και λιθοβολούσαν το Στέφανο
που επικαλούνταν και έλεγε: «Κύριε Ιησού, δέξου το πνεύμα μου». 60 Και αφού έπεσε στα
γόνατα, φώναξε με φωνή μεγάλη: «Κύριε, μην καταλογίσεις σ' αυτούς αυτήν την
αμαρτία». Και αφού είπε αυτό, κοιμήθηκε.

8

ΠΡΑΞΕΙΣ 8

Και *ο* Σαύλος ευαρεστούνταν συμφωνώντας στη θανάτωσή του.

Ο Παύλος καταδιώκει την εκκλησία

Εκείνη την ημέρα έγινε τότε μεγάλος διωγμός ενάντια στην εκκλησία που *ήταν* στα
Ιεροσόλυμα, και όλοι διασπάρθηκαν στην ύπαιθρο της Ιουδαίας και *της* Σαμάρειας εκτός
από τους αποστόλους. 2 Και έθαψαν το Στέφανο άντρες ευλαβείς, και έκαναν θρήνο
μεγάλο γι' αυτόν. 3 Ενώ *ο* Σαύλος προξενούσε φθορά στην εκκλησία μπαίνοντας από οίκο
σε οίκο, σέρνοντας άντρες και γυναίκες και *τους* παράδινε στη φυλακή.

Το ευαγγέλιο κηρύττεται στη Σαμάρεια

4 Αυτοί λοιπόν που διασπάρθηκαν πέρασαν *τη χώρα* ευαγγελιζόμενοι το λόγο *του Θεού*.
5 Και *ο* Φίλιππος κατέβηκε στην πόλη της Σαμάρειας και κήρυττε σ' αυτούς το Χριστό. 6
Πρόσεχαν ομόψυχα τότε τα πλήθη στα λεγόμενα του Φιλίππου, καθώς αυτοί άκουγαν και
έβλεπαν τα *θαυματουργικά* σημεία που έκανε. 7 Γιατί *ήταν* πολλοί από αυτούς που είχαν
πνεύματα ακάθαρτα που φώναζαν με φωνή μεγάλη και εξέρχονταν, ενώ πολλοί παράλυτοι
και χωλοί θεραπεύτηκαν. 8 Και έγινε πολλή χαρά στην πόλη εκείνη.

9 Κάποιος άντρας, λοιπόν, με *το* όνομα Σίμωνας προϋπήρχε μέσα στην πόλη,
μαγεύοντας και αφήνοντας εκστατικό το έθνος της Σαμάρειας, λέγοντας πως *ο* εαυτός του
είναι κάποιος μεγάλος. 10 Σ' αυτόν πρόσεχαν όλοι, από *τους* μικρούς ως *τους* μεγάλους,
λέγοντας: «Αυτός είναι η δύναμη του Θεού, που καλείται "Μεγάλη"». 11 Πρόσεχαν λοιπόν
σ' αυτόν, γιατί από αρκετό χρόνο με τις μαγείες τούς είχε αφήσει εκστατικούς. 12 Όταν
όμως πίστεψαν στο Φίλιππο που ευαγγέλιζε για τη βασιλεία του Θεού και *για* το όνομα του
Ιησού Χριστού, βαφτίζονταν άντρες και γυναίκες. 13 Ο Σίμωνας, λοιπόν, και αυτός
πίστεψε και, αφού βαφτίστηκε, ήταν προσκολλημένος στο Φίλιππο και, βλέποντας *τα*
θαυματουργικά σημεία και *τις* δυνάμεις *τις* μεγάλες που γίνονταν, έμενε εκστατικός.

14 Όταν άκουσαν τότε οι απόστολοι στα Ιεροσόλυμα ότι η Σαμάρεια έχει δεχτεί το λόγο
του Θεού, απέστειλαν προς αυτούς *τον* Πέτρο και *τον* Ιωάννη, 15 οι οποίοι κατέβηκαν και
προσευχήθηκαν γι' αυτούς, για να λάβουν Πνεύμα Άγιο. 16 Γιατί ακόμα δεν είχε πέσει
πάνω σε κανέναν από αυτούς, αλλά μόνο ήταν βαφτισμένοι στο όνομα του Κυρίου Ιησού.

17 Τότε έθεσαν τα χέρια πάνω τους και λάβαιναν Πνεύμα Άγιο. 18 Όταν είδε τότε ο
Σίμωνας ότι με την επίθεση των χεριών των αποστόλων δίνεται το Πνεύμα, τους πρόσφερε
χρήματα, 19 λέγοντας: «Δώστε και σ' εμένα την εξουσία αυτή, ώστε σ' όποιον επιθέσω τα
χέρια να λαβαίνει Πνεύμα Άγιο». 20 *Ο* Πέτρος όμως είπε προς αυτόν: «Το ασήμι σου μαζί
μ' εσένα ας είναι προς απώλεια, επειδή νόμισες ότι η δωρεά του Θεού αποκτάται με
χρήματα. 21 Δεν υπάρχει σ' εσένα μερίδα ούτε κλήρος στην *υπόθεση* αυτού του λόγου,
γιατί η καρδιά σου δεν είναι ευθεία απέναντι στο Θεό. 22 Μετανόησε λοιπόν από την
κακία σου αυτήν και δεήσου στον Κύριο, μήπως σου αφεθεί *αυτή* η σκέψη της καρδιάς
σου· 23 γιατί σε βλέπω να βρίσκεσαι σε πικρή χολή και *σε* δεσμά αδικίας». 24 Αποκρίθηκε
τότε ο Σίμωνας και είπε: «Δεηθείτε εσείς για μένα προς τον Κύριο, για να μην έρθει πάνω
μου τίποτα απ' όσα έχετε πει».
25 Αυτοί, λοιπόν, αφού έδωσαν επίσημη μαρτυρία και μίλησαν το λόγο του Κυρίου,
επέστρεφαν στα Ιεροσόλυμα και ευαγγέλιζαν πολλά χωριά των Σαμαρειτών.

Ο Φίλιππος και ο ευνούχος Αιθίοπας

26 Άγγελος Κυρίου τότε λάλησε προς *το* Φίλιππο λέγοντας: «Σήκω και πήγαινε κατά *το*
νότο, στην οδό που κατεβαίνει από *την* Ιερουσαλήμ στη Γάζα· αυτή είναι έρημη». 27 Και
αφού σηκώθηκε, πήγε. Και ιδού *ένας* άντρας Αιθίοπας, ευνούχος, ανώτατος αξιωματούχος
της Κανδάκης, βασίλισσας *των* Αιθιόπων, ο οποίος ήταν *υπεύθυνος* πάνω σε όλο το
θησαυροφυλάκιό της. Αυτός είχε έρθει να προσκυνήσει στην Ιερουσαλήμ, 28 και
επέστρεφε και καθόταν πάνω στο άρμα του και διάβαζε τον προφήτη Ησαΐα. 29 Είπε
λοιπόν το Πνεύμα στο Φίλιππο: «Πλησίασε και προσκολλήσου στο άρμα τούτο». 30
Προσέτρεξε τότε ο Φίλιππος και τον άκουσε να διαβάζει τον προφήτη Ησαΐα και του είπε:
«Άραγε καταλαβαίνεις αυτά που διαβάζεις;» 31 Εκείνος είπε: «Πώς λοιπόν θα μπορούσα
αν κάποιος δε με οδηγήσει;» Και παρακάλεσε το Φίλιππο να ανεβεί και να καθίσει μαζί
του. 32 Η περικοπή λοιπόν της Γραφής που διάβαζε ήταν αυτή:
Σαν πρόβατο στη σφαγή οδηγήθηκε
και σαν αμνός απέναντι
σ' αυτόν που τον κουρεύει άφωνος,
έτσι δεν ανοίγει το στόμα του.
33 **Μέσα στην ταπείνωσή** του
αφαιρέθηκε η κατάκρισή του.
Τη γενιά του ποιος θα διηγηθεί;
Επειδή αφαιρείται από τη γη η ζωή του.
34 Αποκρίθηκε τότε ο ευνούχος στο Φίλιππο και *του* είπε: «Σε παρακαλώ, *πες μου*, για
ποιον ο προφήτης λέει αυτό; Για *τον* εαυτό του ή για κάποιον άλλο;» 35 Άνοιξε τότε ο
Φίλιππος το στόμα του και, αφού άρχισε από τη γραφή αυτή, του κήρυξε το ευαγγέλιο για
τον Ιησού. 36 Καθώς λοιπόν προχωρούσαν στο δρόμο, ήρθαν σε κάποιο *μέρος με* νερό, και
λέει ο ευνούχος: «Ιδού νερό, τι με εμποδίζει να βαφτιστώ;» [37 Είπε τότε ο Φίλιππος: «Αν
πιστεύεις με όλη την καρδιά, επιτρέπεται». Αποκρίθηκε λοιπόν και είπε: «Πιστεύω πως ο
Υιός του Θεού είναι ο Ιησούς Χριστός».] 38 Και διέταξε να σταθεί το άρμα και κατέβηκαν
και οι δύο στο νερό, ο Φίλιππος και ο ευνούχος, και τον βάφτισε. 39 Όταν λοιπόν
ανέβηκαν από το νερό, Πνεύμα Κυρίου άρπαξε το Φίλιππο και δεν τον είδε πια ο ευνούχος,

προχωρούσε μάλιστα στο δρόμο του χαίροντας. 40 Και *ο* Φίλιππος βρέθηκε στην Άζωτο·
και περνώντας ευαγγέλιζε όλες τις πόλεις, ωσότου ήρθε στην Καισάρεια.

Η μεταστροφή του Παύλου στο Χριστό

(Πρ. 22:6-16, 26:12-18)

9

ΠΡΑΞΕΙΣ 9

Ο Σαύλος, λοιπόν, πνέοντας ακόμα μέσα *του* απειλή και φόνο για τους μαθητές του
Κυρίου, προσήλθε στον αρχιερέα 2 και ζήτησε από αυτόν επιστολές για *τη* Δαμασκό προς
τις συναγωγές, ώστε, αν βρει κάποιους που ήταν της Οδού, άντρες και γυναίκες, να *τους*
οδηγήσει δεμένους στην Ιερουσαλήμ. 3 Ενώ λοιπόν πορευόταν, πλησίαζε τη Δαμασκό και
ξαφνικά άστραψε γύρω του φως από τον ουρανό 4 και, αφού έπεσε στη γη, άκουσε φωνή
να του λέει: «Σαούλ, Σαούλ, τι με καταδιώκεις;» 5 *Αυτός* είπε τότε: «Ποιος είσαι, Κύριε;»
Εκείνος *απάντησε*: «Εγώ είμαι *ο* Ιησούς που εσύ καταδιώκεις. 6 Αλλά σήκω και είσελθε
στην πόλη και θα σου ειπωθεί ό,τι πρέπει να κάνεις». 7 Και οι άντρες που τον συνόδευαν
είχαν σταθεί άφωνοι, επειδή αφενός άκουγαν τη φωνή, αφετέρου δεν έβλεπαν κανέναν. 8
Σηκώθηκε τότε *ο* Σαύλος από τη γη, και ενώ ήταν ανοιγμένα τα μάτια του, δεν έβλεπε
τίποτα· χειραγωγώντας λοιπόν αυτόν, *τον* εισήγαγαν στη Δαμασκό. 9 Και ήταν τρεις
ημέρες που δεν έβλεπε, και δεν έφαγε ούτε ήπιε.

10 Ήταν τότε κάποιος μαθητής στη Δαμασκό με *το* όνομα Ανανίας, και ο Κύριος είπε
προς αυτόν σε όραμα: «Ανανία». Εκείνος είπε: «Ιδού εγώ, Κύριε». 11 Και ο Κύριος *είπε*
προς αυτόν: «Σήκω και πήγαινε στη στενή οδό που καλείται "Ευθεία" και ζήτησε στην
οικία *του* Ιούδα *έναν* Ταρσέα με *το* όνομα Σαύλος. Γιατί ιδού, προσεύχεται 12 και είδε *έναν*
άντρα σε όραμα, με *το* όνομα Ανανίας, που εισήλθε και επέθεσε σ' αυτόν τα χέρια, για να
ξαναδεί». 13 Αποκρίθηκε τότε *ο* Ανανίας: «Κύριε, άκουσα από πολλούς για τον άντρα
αυτόν, πόσα κακά έκανε στους αγίους σου στην Ιερουσαλήμ. 14 Και εδώ έχει εξουσία από
τους αρχιερείς να δέσει όλους όσοι επικαλούνται το όνομά σου». 15 Είπε όμως προς αυτόν
ο Κύριος: «Πήγαινε, γιατί σκεύος εκλογής είναι αυτός για μένα, για να βαστάξει το όνομά
μου μπροστά σε έθνη και σε βασιλιάδες και στους γιους Ισραήλ. 16 Γιατί εγώ θα του
υποδείξω όσα πρέπει να πάθει για το όνομά μου». 17 Έφυγε τότε ο Ανανίας και εισήλθε
στην οικία και έθεσε πάνω του τα χέρια και είπε: «Σαούλ, αδελφέ, ο Κύριος με έχει
αποστείλει, *ο* Ιησούς που σου φανερώθηκε στην οδό που ερχόσουν, για να ξαναδείς και να
γεμίσεις Πνεύμα Άγιο». 18 Και αμέσως του έπεσαν από τα μάτια *κάτι* σαν λέπια, και
ξαναείδε και σηκώθηκε και βαφτίστηκε. 19 Και αφού έλαβε τροφή, ενισχύθηκε.

Ο Σαύλος κηρύττει στη Δαμασκό

Ήταν λοιπόν μαζί με τους μαθητές στη Δαμασκό μερικές ημέρες 20 και αμέσως στις
συναγωγές κήρυττε τον Ιησού, ότι αυτός είναι ο Υιός του Θεού. 21 Έμεναν εκστατικοί
τότε όλοι όσοι άκουγαν και έλεγαν: «Δεν είναι αυτός εκείνος που κατάτρεξε στην
Ιερουσαλήμ αυτούς που επικαλούνται το όνομα τούτο, και εδώ γι' αυτό δεν έχει έρθει, για
να τους οδηγήσει δεμένους στους αρχιερείς;» 22 Αλλά *ο* Σαύλος περισσότερο

ενδυναμωνόταν και προκαλούσε σύγχυση στους Ιουδαίους που κατοικούσαν στη Δαμασκό, αποδείχνοντας ότι αυτός είναι ο Χριστός.

Ο Σαύλος ξεφεύγει από τους Ιουδαίους

23 Και καθώς συμπληρώνονταν αρκετές ημέρες, έκαναν συμβούλιο οι Ιουδαίοι *και*
αποφάσισαν να τον σκοτώσουν. 24 Έγινε γνωστή όμως στον Παύλο η επιβουλή τους.
Παρατηρούσαν τότε και τις πύλες ημέρα και νύχτα, για να τον σκοτώσουν. 25 Αφού τον
πήραν τότε νύχτα οι μαθητές, διαμέσου του τείχους τον κατέβασαν, χαμηλώνοντας *αυτόν*
μέσα σ' *ένα* μεγάλο καλάθι.

Ο Σαύλος στην Ιερουσαλήμ.

26 Και όταν ήρθε στη Ιερουσαλήμ, προσπαθούσε να προσκολληθεί στους μαθητές, αλλά
όλοι τον φοβούνταν, μην πιστεύοντας ότι είναι μαθητής. 27 *Ο* Βαρνάβας, όμως, αφού τον
πήρε, τον οδήγησε προς τους αποστόλους και τους διηγήθηκε πώς κατά τη οδό είδε τον
Κύριο και ότι *Εκείνος* του μίλησε, και πώς στη Δαμασκό κήρυττε με παρρησία στο όνομα
του Ιησού. 28 Και μαζί τους έμπαινε και έβγαινε στην Ιερουσαλήμ *συνεχώς*, μιλώντας με
παρρησία στο όνομα του Κυρίου, 29 και μιλούσε και συζητούσε με τους Ελληνιστές,
εκείνοι *όμως* επιχειρούσαν να τον σκοτώσουν. 30 Επειδή λοιπόν το έμαθαν οι αδελφοί, τον
κατέβασαν στην Καισάρεια και τον έστειλαν μακριά στην Ταρσό.
31 Πράγματι, λοιπόν, η εκκλησία σε όλη την Ιουδαία και *τη* Γαλιλαία και *τη* Σαμάρεια
είχε ειρήνη, ενώ οικοδομούνταν και πορευόταν με το φόβο του Κυρίου, και πλήθαινε με
την ενθάρρυνση του Αγίου Πνεύματος.

Η θεραπεία του Αινέα

32 Συνέβηκε τότε, όταν *ο* Πέτρος περνούσε από όλα *τα μέρη*, να κατεβεί και προς τους
αγίους που κατοικούσαν στη Λύδδα. 33 Βρήκε λοιπόν εκεί κάποιον άνθρωπο με *το* όνομα
Αινέας, που από οχτώ έτη ήταν κατάκοιτος πάνω σ' *ένα* κρεβάτι, ο οποίος ήταν παράλυτος.
34 Και του είπε ο Πέτρος: «Αινέα, σε γιατρεύει *ο* Ιησούς Χριστός· σήκω και στρώσε για
τον εαυτό σου». Και αμέσως σηκώθηκε. 35 Και τον είδαν όλοι όσοι κατοικούσαν *στη*
Λύδδα και στο Σάρωνα, οι οποίοι επέστρεψαν στον Κύριο.

Η ανάσταση της Δορκάδας

36 Στην Ιόππη ήταν τότε κάποια μαθήτρια με *το* όνομα Ταβιθά, που διερμηνεύοντάς *το*
λέγεται "Δορκάδα". Αυτή ήταν πλήρης από έργα αγαθά και ελεημοσύνες που έκανε. 37
Συνέβηκε, τότε, κατά τις ημέρες εκείνες αυτή να ασθενήσει και να πεθάνει. Την έλουσαν,
λοιπόν, και την έθεσαν στο υπερώο. 38 Και επειδή *η* Λύδδα ήταν κοντά στη Ιόππη, όταν οι
μαθητές άκουσαν ότι *ο* Πέτρος είναι σ' αυτήν, απέστειλαν δύο άντρες προς αυτόν
παρακαλώντας *τον*: «Μην αργήσεις να περάσεις ως εμάς». 39 Σηκώθηκε τότε ο Πέτρος και
ήρθε μαζί τους. Όταν αυτός παρουσιάστηκε, *τον* ανέβασαν στο υπερώο και στάθηκαν
κοντά του όλες οι χήρες κλαίγοντας και επιδείχνοντας χιτώνες και ρούχα, όσα έκανε όταν
ήταν μαζί τους η Δορκάδα. 40 Αφού έβγαλε λοιπόν έξω όλους ο Πέτρος και έπεσε στα
γόνατα, προσευχήθηκε και στράφηκε πίσω προς το σώμα και είπε: «Ταβιθά, αναστήσου».
Εκείνη άνοιξε τα μάτια της και, όταν είδε τον Πέτρο, ανακάθισε. 41 Έδωσε τότε σ' αυτήν
το χέρι και τη σήκωσε· και αφού φώναξε τους αγίους και τις χήρες, την παρουσίασε

ζωντανή. 42 Έγινε λοιπόν γνωστό σε όλη την Ιόππη και πίστεψαν πολλοί στον Κύριο. 43
Συνέβηκε τότε να μείνει αρκετές ημέρες στην Ιόππη στην *κατοικία* κάποιου Σίμωνα
βυρσοδέψη.

Ο Πέτρος και ο Κορνήλιος

10

ΠΡΑΞΕΙΣ 10

Κάποιος άντρας λοιπόν στην Καισάρεια με *το* όνομα Κορνήλιος, εκατόνταρχος από *τη*
στρατιωτική μονάδα που καλείται Ιταλική, 2 ευσεβής και φοβούμενος το Θεό μαζί με όλο
τον οίκο του, που έκανε ελεημοσύνες πολλές στο λαό και δεόταν στο Θεό διαπαντός, 3 είδε
σε όραμα φανερά την ημέρα, περίπου γύρω στις τρεις *η* ώρα, *έναν* άγγελο του Θεού που
εισήλθε προς αυτόν και του είπε: «Κορνήλιε». 4 Εκείνος τον ατένισε και γεμάτος φόβο
είπε: «Τι είναι, Κύριε;» Είπε τότε σ' αυτόν: «Οι προσευχές σου και οι ελεημοσύνες σου
ανέβηκαν προς μνημόνευση μπροστά στο Θεό. 5 Και τώρα, στείλε άντρες στην Ιόππη και
προσκάλεσε κάποιο Σίμωνα, που επικαλείται Πέτρος. 6 Αυτός φιλοξενείται στην *κατοικία*
κάποιου Σίμωνα βυρσοδέψη, που έχει οικία δίπλα στη θάλασσα». 7 Μόλις λοιπόν έφυγε ο
άγγελος που του μιλούσε, φώναξε δύο από τους υπηρέτες *του* και *ένα* στρατιώτη ευσεβή
που παράμεναν κοντά του 8 και, αφού τους *τα* εξήγησε όλα, τους απέστειλε στην Ιόππη.

9 Και την επόμενη ημέρα, ενώ εκείνοι οδοιπορούσαν και πλησίαζαν στην πόλη, ανέβηκε
ο Πέτρος στο δώμα να προσευχηθεί γύρω στις δώδεκα *η* ώρα *το μεσημέρι*. 10 Πείνασε
όμως πολύ και ήθελε να γευτεί *κάτι*. Ενώ λοιπόν αυτοί παρασκεύαζαν *το γεύμα*, ήρθε πάνω
του έκσταση 11 και βλέπει τον ουρανό ανοιγμένο και να κατεβαίνει κάποιο σκεύος σαν
σεντόνι μεγάλο και από τις τέσσερις άκρες *του* να χαμηλώνει πάνω στη γη, 12 μέσα στο
οποίο υπήρχαν όλα τα τετράποδα και *τα* ερπετά της γης και *τα* πετεινά του ουρανού. 13 Και
ήρθε φωνή προς αυτόν: «Σήκω, Πέτρο, σφάξε και φάε». 14 Αλλά ο Πέτρος είπε: «Με
κανέναν τρόπο, Κύριε, γιατί ποτέ δεν έφαγα τίποτα μολυσμένο και ακάθαρτο». 15 Και
φωνή πάλι, για δεύτερη *φορά, ήρθε φωνή* προς αυτόν: «Αυτά που ο Θεός καθάρισε, εσύ
μην *τα* θεωρείς ακάθαρτα». 16 Και αυτό έγινε τρεις *φορές* και ευθύς αναλήφτηκε το σκεύος
στον ουρανό.

17 Καθώς λοιπόν μέσα του απορούσε πολύ ο Πέτρος, τι μπορούσε να σημαίνει το όραμα
που είδε, ιδού οι άντρες οι αποσταλμένοι από τον Κορνήλιο, που ρώτησαν ακριβώς για την
οικία του Σίμωνα και στάθηκαν μπροστά στην πύλη. 18 Και αφού φώναξαν, ζητούσαν να
μάθουν αν *ο* Σίμωνας που επικαλείται Πέτρος φιλοξενείται εδώ. 19 Ενώ λοιπόν ο Πέτρος
αναλογιζόταν για το όραμα, του είπε το Πνεύμα: «Ιδού, τρεις άντρες που σε ζητούν. 20
Αλλά σήκω, κατέβα και πήγαινε μαζί τους, χωρίς καθόλου να διστάζεις, γιατί εγώ τους έχω
αποστείλει». 21 Κατέβηκε τότε ο Πέτρος προς τους άντρες και είπε: «Ιδού, εγώ είμαι αυτός
που ζητάτε· ποια η αιτία για την οποία παρευρίσκεστε;» 22 Εκείνοι είπαν: «*Ο* Κορνήλιος *ο*
εκατόνταρχος, άντρας δίκαιος και φοβούμενος το Θεό, και που μαρτυρείται *έτσι* από όλο
το έθνος των Ιουδαίων, προστάχτηκε από *έναν* άγιο άγγελο να στείλει να σε προσκαλέσει
στον οίκο του και να ακούσει λόγια από εσένα». 23 Αφού τους κάλεσε μέσα, λοιπόν, *τους*
φιλοξένησε.

Και την επόμενη ημέρα σηκώθηκε και εξήλθε μαζί τους, και μερικοί από τους αδελφούς
που *ήταν* από *την* Ιόππη ήρθαν μαζί του. 24 Και την άλλη ημέρα, εισήλθε στην Καισάρεια.
Ο Κορνήλιος, λοιπόν, τους προσδοκούσε *συνεχώς* και συγκάλεσε τους συγγενείς του και

τους στενούς φίλους *του*. 25 Μόλις λοιπόν συνέβηκε να εισέλθει ο Πέτρος, τον συνάντησε
ο Κορνήλιος, έπεσε στα πόδια *του* και προσκύνησε. 26 Αλλά ο Πέτρος τον σήκωσε
λέγοντας: «Σήκω· και εγώ ο ίδιος είμαι άνθρωπος». 27 Και συνομιλώντας μ' αυτόν εισήλθε
και βρίσκει πολλούς να έχουν συγκεντρωθεί. 28 Και είπε προς αυτούς: «Εσείς γνωρίζετε
καλά πως είναι αθέμιτο σε άντρα Ιουδαίο να προσκολλάται ή να προσέρχεται σε αλλόφυλο.
Αλλά σ' εμένα ο Θεός έδειξε κανέναν άνθρωπο να μη λέω μολυσμένο ή ακάθαρτο. 29 Γι'
αυτό και αναντίρρητα ήρθα, όταν έστειλαν να με προσκαλέσουν. Ζητώ λοιπόν να μάθω για
ποιο λόγο στείλατε να με προσκαλέσουν;» 30 Και ο Κορνήλιος είπε: «Πριν από τέσσερις
ημέρες, μέχρι αυτήν την ώρα στις τρεις *το απόγευμα*, προσευχόμουν *συνεχώς* στον οίκο
μου. Και ιδού, *ένας* άντρας στάθηκε μπροστά μου με ένδυμα λαμπρό 31 και *μου* λέει:
"Κορνήλιε, εισακούστηκε η προσευχή σου και οι ελεημοσύνες σου μνημονεύτηκαν
μπροστά στο Θεό. 32 Στείλε λοιπόν στην Ιόππη και προσκάλεσε *το* Σίμωνα που επικαλείται
Πέτρος. Αυτός φιλοξενείται στην οικία *του* Σίμωνα *του* βυρσοδέψη δίπλα στη θάλασσα".
33 Αμέσως λοιπόν έστειλα προς εσένα, κι εσύ καλά έκανες που ήρθες. Τώρα, λοιπόν, όλοι
εμείς μπροστά στο Θεό παρευρισκόμαστε, για να ακούσουμε όλα όσα σου *είναι*
προσταγμένα από τον Κύριο».

Το κήρυγμα του Πέτρου στην οικία του Κορνήλιου

34 Άνοιξε τότε *ο* Πέτρος το στόμα *του* και είπε: «Στ' αλήθεια καταλαβαίνω ότι δεν είναι
προσωπολήπτης ο Θεός, 35 αλλά σε κάθε έθνος όποιος τον φοβάται και εργάζεται
δικαιοσύνη είναι δεκτός από αυτόν. 36 Εσείς ξέρετε το μήνυμα που απέστειλε στους γιους
Ισραήλ και ευαγγελιζόταν ειρήνη μέσω *του* Ιησού Χριστού – αυτός είναι όλων Κύριος – 37
το πράγμα που συνέβηκε σε όλη την Ιουδαία, αφού άρχισε από τη Γαλιλαία μετά το
βάφτισμα που κήρυξε *ο* Ιωάννης: 38 *για τον* Ιησού που *ήταν* από *τη* Ναζαρέτ, πώς τον
έχρισε ο Θεός με Πνεύμα Άγιο και δύναμη, ο οποίος πέρασε ευεργετώντας και
γιατρεύοντας όλους όσοι καταδυναστεύονταν από το Διάβολο, επειδή ο Θεός ήταν μαζί
του. 39 Και εμείς *είμαστε* μάρτυρες όλων αυτών που έκανε μέσα στη χώρα των Ιουδαίων
και μέσα στην Ιερουσαλήμ. Αυτόν και σκότωσαν, αφού τον κρέμασαν πάνω σε ξύλο. 40
Τούτον ο Θεός έγειρε την τρίτη ημέρα, και επέτρεψε να γίνει φανερός, 41 όχι σε όλο το
λαό, αλλά σε μάρτυρες που ήταν διορισμένοι εκ των προτέρων από το Θεό, *δηλαδή* σ'
εμάς, οι οποίοι φάγαμε και ήπιαμε μαζί του μετά την ανάστασή του από *τους* νεκρούς. 42
Και μας παράγγειλε να κηρύξουμε στο λαό και να μαρτυρήσουμε επίσημα ότι αυτός είναι ο
ορισμένος από το Θεό κριτής ζωντανών και νεκρών. 43 Γι' αυτόν όλοι οι προφήτες
μαρτυρούν ότι καθένας που πιστεύει σ' αυτόν θα λάβει άφεση αμαρτιών μέσω του
ονόματός του»

Η έκχυση του Αγίου Πνεύματος στους εθνικούς

44 Ενώ ακόμα μιλούσε ο Πέτρος τα λόγια αυτά, έπεσε το Πνεύμα το Άγιο πάνω σε
όλους όσοι άκουγαν το λόγο. 45 Και έμειναν εκστατικοί οι πιστοί από *την* περιτομή, όσοι
ήρθαν μαζί με τον Πέτρο, γιατί και πάνω στους εθνικούς η δωρεά του Αγίου Πνεύματος
έχει χυθεί· 46 γιατί τους άκουγαν να λαλούν γλώσσες και να μεγαλύνουν το Θεό. Τότε
αποκρίθηκε *ο* Πέτρος: 47 «Μήπως το νερό δύναται να *το* εμποδίσει κανείς, για να μη
βαφτιστούν αυτοί, οι οποίοι έλαβαν το Πνεύμα το Άγιο όπως και εμείς;» 48 Πρόσταξε τότε

αυτούς να βαφτιστούν στο όνομα *του* Ιησού Χριστού. Τότε τον παρακάλεσαν να
παραμείνει μερικές ημέρες.

Η αναφορά του Πέτρου στην εκκλησία της Ιερουσαλήμ

11

ΠΡΑΞΕΙΣ 11

Άκουσαν λοιπόν οι απόστολοι και οι αδελφοί που ήταν στην Ιουδαία ότι και οι εθνικοί
δέχτηκαν το λόγο του Θεού. 2 Και όταν ανέβηκε *ο* Πέτρος στην Ιερουσαλήμ, φιλονικούσαν
με αυτόν οι *πιστοί* από *την* περιτομή 3 λέγοντας: «Εισήλθες σε *οικία* αντρών που έχουν
ακροβυστία και έφαγες μαζί τους». 4 Άρχισε λοιπόν *ο* Πέτρος και τους εξέθετε *τα γεγονότα*
με τη σειρά, λέγοντας: 5 «Εγώ ήμουν στην πόλη Ιόππη και προσευχόμουν και είδα μέσα σε
έκσταση όραμα, να κατεβαίνει κάποιο σκεύος σαν σεντόνι μεγάλο και από *τις* τέσσερις
άκρες *του* να χαμηλώνει από τον ουρανό, και ήρθε μέχρις εμένα. 6 Όταν ατένισα σ’ αυτό,
παρατηρούσα και είδα τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του
ουρανού. 7 Άκουσα τότε και *μια* φωνή να μου λέει: “Σήκω, Πέτρο, σφάξε και φάε”. 8 Είπα
όμως: “Με κανέναν τρόπο, Κύριε, γιατί μολυσμένο ή ακάθαρτο ποτέ δεν εισήλθε στο
στόμα μου”. 9 Αποκρίθηκε τότε *η* φωνή για δεύτερη *φορά* από τον ουρανό: “Αυτά που ο
Θεός καθάρισε, εσύ μην *τα* θεωρείς ακάθαρτα”. 10 Και αυτό έγινε τρεις φορές, και
ανασύρθηκαν πάλι όλα στον ουρανό. 11 Και ιδού, την ίδια στιγμή τρεις άντρες στάθηκαν
μπροστά στην οικία μέσα στην οποία ήμασταν, *που ήταν* αποσταλμένοι από *την* Καισάρεια
προς εμένα. 12 Είπε τότε το Πνεύμα σ’ εμένα να έρθω μαζί τους, μη διστάζοντας καθόλου.
Ήρθαν λοιπόν μαζί μου και αυτοί οι έξι αδελφοί και εισήλθαμε στον οίκο *αυτού* του άντρα.
13 Μας ανάγγειλε τότε πώς είδε τον άγγελο μέσα στον οίκο του, που στάθηκε και *του* είπε:
“Απόστειλε στην Ιόππη και προσκάλεσε *το* Σίμωνα, που επικαλείται Πέτρος, 14 ο οποίος
θα μιλήσει λόγια προς εσένα με τα οποία θα σωθείς εσύ και όλος ο οίκος σου”. 15 Ενώ
λοιπόν άρχισα να μιλώ, έπεσε το Πνεύμα το Άγιο πάνω σ’ αυτούς όπως ακριβώς και πάνω
σ’ εμάς στην αρχή. 16 Θυμήθηκα τότε το λόγο του Κυρίου καθώς έλεγε: “Αφενός *ο*
Ιωάννης βάφτισε σε νερό, αφετέρου εσείς θα βαφτιστείτε μέσα σε Πνεύμα Άγιο”. 17 Αν
λοιπόν την ίση δωρεά τούς έδωσε ο Θεός όπως και σ’ εμάς που πιστέψαμε στον Κύριο
Ιησού Χριστό, εγώ ποιος ήμουνα *ο* δυνατός να εμποδίσω το Θεό;» 18 Όταν άκουσαν
λοιπόν αυτά, ησύχασαν και δόξασαν το Θεό λέγοντας: «Άρα και στα έθνη ο Θεός έδωσε τη
μετάνοια για ζωή»

Η εκκλησία της Αντιόχειας

19 Αυτοί λοιπόν που διασπάρθηκαν από τη θλίψη που έγινε επί Στεφάνου, πέρασαν ως
τη Φοινίκη και *την* Κύπρο και *την* Αντιόχεια, χωρίς να μιλούν το λόγο σε κανέναν *άλλο*
παρά μόνο σε Ιουδαίους. 20 Ήταν τότε από αυτούς μερικοί άντρες Κύπριοι και Κυρηναίοι,
οι οποίοι ήρθαν στην Αντιόχεια και μιλούσαν και προς τους Ελληνιστές *εθνικούς*,
ευαγγελιζόμενοι τον Κύριο Ιησού. 21 Και ήταν *το* χέρι *του* Κυρίου μαζί τους, και πολύς
αριθμός πίστεψε και επέστρεψε στον Κύριο. 22 Ακούστηκε τότε *αυτό* το πράγμα γι’ αυτούς
στ’ αυτιά της εκκλησίας που είναι στην Ιερουσαλήμ, και έστειλαν έξω *το* Βαρνάβα να
περάσει ως *την* Αντιόχεια. 23 Αυτός, όταν ήρθε και είδε τη χάρη που *ήταν από* το Θεό,
χάρηκε και παρακινούσε όλους με την πρόθεση της καρδιάς *τους* να παραμένουν στον
Κύριο, 24 γιατί ήταν άντρας αγαθός και πλήρης Πνεύματος Αγίου και πίστεως. Και

προστέθηκε αρκετό πλήθος στον Κύριο. 25 Εξήλθε τότε στην Ταρσό για να αναζητήσει *το*
Σαύλο 26 και, όταν *τον* βρήκε, *τον* οδήγησε στην Αντιόχεια. Αυτοί λοιπόν, πράγματι, για
έναν ολόκληρο χρόνο συγκεντρώνονταν μέσα στην εκκλησία και δίδαξαν αρκετό πλήθος.
Και ονόμασαν πρώτα στην Αντιόχεια τους μαθητές “Χριστιανούς”.
27 Αυτές λοιπόν τις ημέρες κατέβηκαν από *τα* Ιεροσόλυμα προφήτες στην Αντιόχεια. 28
Σηκώθηκε τότε ένας από αυτούς με *το* όνομα Άγαβος και έδωσε σημείο μέσω του
Πνεύματος, πως μέλλει να γίνει πείνα μεγάλη πάνω σε όλη την οικουμένη, που έγινε επί
Κλαυδίου. 29 Και οι μαθητές, ανάλογα με το πόσο ευπορούσε κανείς, όρισαν καθένας τους
να στείλει *συνεισφορά* για διακονία στους αδελφούς που κατοικούν στην Ιουδαία. 30 Αυτό
και έκαναν, αφού απέστειλαν *τη συνεισφορά* προς τους πρεσβυτέρους με *το* χέρι *του*
Βαρνάβα και *του* Σαύλου.

Ο θάνατος του Ιακώβου και η φυλάκιση του Πέτρου

12

ΠΡΑΞΕΙΣ 12

Κατ’ εκείνο λοιπόν τον καιρό, έβαλε *ο* Ηρώδης ο βασιλιάς τα χέρια πάνω σε μερικούς
που *ήταν* από την εκκλησία, για να *τους* κακοποιήσει. 2 Θανάτωσε τότε *τον* Ιάκωβο, τον
αδελφό *του* Ιωάννη, με μάχαιρα. 3 Όταν είδε λοιπόν ότι είναι αρεστό στους Ιουδαίους,
συνέχισε και συνέλαβε και *τον* Πέτρο – ήταν τότε οι ημέρες *της εορτής* των Αζύμων – 4
τον οποίο και έπιασε και έθεσε στη φυλακή, ενώ *τον* παράδωσε σε τέσσερις τετράδες
στρατιωτών για να τον φυλάνε, θέλοντας μετά το Πάσχα να τον φέρει πάνω, *από τη φυλακή*
στο λαό. 5 Αφενός λοιπόν τον Πέτρο επιτηρούσαν μέσα στη φυλακή· αφετέρου προσευχή
συνεχώς γινόταν ένθερμα από την εκκλησία προς το Θεό γι’ αυτόν.

Ο Πέτρος ελευθερώνεται από τη φυλακή

6 Όταν λοιπόν έμελλε ο Ηρώδης να τον φέρει μπροστά *στο λαό*, τη νύχτα εκείνη ο
Πέτρος κοιμόταν μεταξύ δύο στρατιωτών, δεμένος με δυο αλυσίδες, και φύλακες μπροστά
στη θύρα επιτηρούσαν τη φυλακή. 7 Και ιδού, άγγελος Κυρίου στάθηκε *ξαφνικά* από πάνω
και φως έλαμψε μέσα στο οίκημα. Χτύπησε τότε την πλευρά του Πέτρου και τον ξύπνησε
λέγοντας: «Σήκω γρήγορα». Και του έπεσαν οι αλυσίδες από τα χέρια. 8 Είπε τότε ο
άγγελος προς αυτόν: «Ζώσου και βάλε τα σανδάλια σου». Και έκανε έτσι. Και του λέει:
«Φόρεσε το πανωφόρι σου και ακολούθα με». 9 Και *τότε* εξήλθε και *τον* ακολουθούσε, και
δεν είχε καταλάβει ότι είναι αληθινό αυτό που γινόταν με τον άγγελο· αλλά νόμιζε πως
βλέπει όραμα. 10 Αφού πέρασαν λοιπόν *την* πρώτη φρουρά και *τη* δεύτερη, ήρθαν μπροστά
στην πύλη τη σιδερένια που φέρει προς την πόλη, η οποία αυτόματα τους ανοίχτηκε και,
αφού εξήλθαν, προχώρησαν σ’ ένα δρομάκι, και αμέσως απομακρύνθηκε ο άγγελος από
αυτόν. 11 Και ο Πέτρος ήρθε στον εαυτό του και είπε: «Τώρα καταλαβαίνω αληθινά ότι
έστειλε ο Κύριος τον άγγελό του και με ελευθέρωσε από *το* χέρι *του* Ηρώδη και από όλη
την προσδοκία του λαού των Ιουδαίων». 12 Και όταν *το* συνειδητοποίησε, ήρθε στην οικία
της Μαρίας, της μητέρας *του* Ιωάννη που επικαλείται Μάρκος, όπου ήταν αρκετοί
συναθροισμένοι και προσεύχονταν *συνεχώς*. 13 Όταν λοιπόν αυτός έκρουσε τη θύρα της
πύλης, προσήλθε *μία* μικρή δούλη για να απαντήσει, με *το* όνομα Ρόδη, 14 και όταν
αναγνώρισε τη φωνή του Πέτρου, από τη χαρά δεν άνοιξε την πύλη, αλλά έτρεξε μέσα και
ανάγγειλε ότι έχει σταθεί ο Πέτρος μπροστά στην πύλη. 15 Εκείνοι είπαν προς αυτήν:

«Είσαι τρελή». Αυτή ισχυριζόταν έντονα πως έτσι είναι. Εκείνοι έλεγαν: «Ο άγγελός του
είναι». 16 Και ο Πέτρος επέμενε να κρούει. Όταν άνοιξαν τότε, τον είδαν και έμειναν
εκστατικοί. 17 Και αφού έσεισε προς τα κάτω το χέρι *του* σ' αυτούς για να σωπαίνουν,
τους διηγήθηκε πώς ο Κύριος τον εξήγαγε από τη φυλακή και *τους* είπε: «Αναγγείλετε στον
Ιάκωβο και στους αδελφούς αυτά». Και αφού εξήλθε, πορεύτηκε σε άλλο τόπο.

18 Όταν έγινε τότε ημέρα, υπήρχε όχι λίγη ταραχή μεταξύ των στρατιωτών, *για το* τι
άραγε *να* έγινε ο Πέτρος. 19 *Ο* Ηρώδης, λοιπόν, αφού τον αναζήτησε και δεν *τον* βρήκε,
ανέκρινε τους φύλακες και διέταξε να οδηγηθούν *προς εκτέλεση*, και *μετά* κατέβηκε από
την Ιουδαία και έμενε στην Καισάρεια.

Ο θάνατος του Ηρώδη

20 Ήταν λοιπόν [ο Ηρώδης] πολύ θυμωμένος με *τους* Τυρίους και *τους* Σιδωνίους.
Ομόψυχα τότε παρουσιάστηκαν προς αυτόν και, αφού έπεισαν *κερδίζοντας το* Βλάστο,
αυτόν που *ήταν υπεύθυνος* για τον κοιτώνα του βασιλιά, ζητούσαν ειρήνη, γιατί τρεφόταν η
χώρα τους από *τη χώρα* του βασιλιά. 21 Και *μια* καθορισμένη ημέρα, αφού ο Ηρώδης
ντύθηκε ένδυμα βασιλικό και κάθισε πάνω στο βήμα, δημηγορούσε προς αυτούς, 22 και ο
λαός φώναζε δυνατά: «Θεού φωνή και όχι ανθρώπου». 23 Αμέσως τότε τον χτύπησε
άγγελος Κυρίου, επειδή δεν έδωσε τη δόξα στο Θεό και, αφού έγινε σκωληκόβρωτος,
ξεψύχησε.

24 Και ο λόγος του Θεού αύξανε και πλήθαινε. 25 *Ο* Βαρνάβας τότε και *ο* Σαύλος
επέστρεψαν, αφού εκπλήρωσαν στην Ιερουσαλήμ τη διακονία *της συνεισφοράς*, και
παράλαβαν μαζί *τους τον* Ιωάννη που επικλήθηκε Μάρκος.

Η αποστολή του Βαρνάβα και του Σαύλου

13

ΠΡΑΞΕΙΣ 13

Ήταν τότε στην Αντιόχεια, στην εκκλησία που υπήρχε *εκεί*, προφήτες και δάσκαλοι, ο
Βαρνάβας και *ο* Συμεών, που καλείται Νίγερ, και *ο* Λούκιος ο Κυρηναίος και *ο* Μαναήν,
που είχε ανατραφεί *παιδί* μαζί με *τον* Ηρώδη τον τετράρχη, και *ο* Σαύλος. 2 Ενώ λοιπόν
λειτουργούσαν αυτοί στον Κύριο και νήστευαν, είπε το Πνεύμα το Άγιο: «Ξεχωρίστε μου,
λοιπόν, το Βαρνάβα και *το* Σαύλο για το έργο που τους έχω προσκαλέσει». 3 Τότε, αφού
νήστεψαν και προσευχήθηκαν και επέθεσαν τα χέρια σ' αυτούς, *τους* απέλυσαν.

Οι απόστολοι κηρύττουν στην Κύπρο

4 Αυτοί πράγματι, λοιπόν, στάλθηκαν από το Άγιο Πνεύμα έξω και κατέβηκαν στη
Σελεύκεια, και από εκεί απέπλευσαν για *την* Κύπρο 5 και, όταν ήρθαν στη Σαλαμίνα,
ανάγγελλαν το λόγο του Θεού μέσα στις συναγωγές των Ιουδαίων. Είχαν μάλιστα και *τον*
Ιωάννη υπηρέτη. 6 Πέρασαν τότε όλο το νησί μέχρι *την* Πάφο και βρήκαν κάποιον άντρα
μάγο, ψευδοπροφήτη Ιουδαίο, που *είχε* όνομα Βαριησούς, 7 ο οποίος ήταν μαζί με τον
ανθύπατο Σέργιο Παύλο, άντρα συνετό. Αυτός προσκάλεσε *το* Βαρνάβα και *το* Σαύλο και
επιζήτησε να ακούσει το λόγο του Θεού. 8 Αντιστεκόταν όμως σ' αυτούς *ο* Ελύμας, ο
μάγος, γιατί έτσι ερμηνεύεται το όνομά του, ζητώντας να αποτρέψει τον ανθύπατο από την
πίστη. 9 *Ο* Σαύλος τότε, που *είναι* και *ο* Παύλος, γέμισε Πνεύμα Άγιο, ατένισε σ' αυτόν 10
και είπε: «Ω, πλήρη από κάθε δόλο και από κάθε ραδιουργία, γιε διαβόλου, εχθρέ κάθε

δικαιοσύνης, δε θα πάψεις να διαστρέφεις τις οδούς του Κυρίου τις ευθείες; 11 Και τώρα
ιδού, χέρι Κυρίου *είναι* πάνω σου και θα είσαι τυφλός, μη βλέποντας τον ήλιο μέχρις
ορισμένου καιρού». Και αμέσως έπεσε πάνω του ομίχλη και σκοτάδι και περιφερόταν και
ζητούσε χειραγωγούς. 12 Τότε, όταν είδε ο ανθύπατος το γεγονός, πίστεψε, μένοντας
έκπληκτος για τη διδαχή του Κυρίου.

Στην Αντιόχεια της Πισιδίας

13 Αφού ανοίχτηκαν λοιπόν *στο πέλαγος* από την Πάφο όσοι *ήταν* γύρω από *τον* Παύλο,
ήρθαν στην Πέργη της Παμφυλίας, *ο* Ιωάννης όμως αποχώρησε από αυτούς και επέστρεψε
στα Ιεροσόλυμα. 14 Αυτοί τότε πέρασαν από την Πέργη και ήρθαν στην Αντιόχεια της
Πισιδίας και, αφού εισήλθαν στη συναγωγή την ημέρα του Σαββάτου, κάθισαν. 15 Και
μετά την ανάγνωση του νόμου και των προφητών απέστειλαν *μήνυμα* οι αρχισυνάγωγοι
προς αυτούς λέγοντας: «Άντρες αδελφοί, αν υπάρχει μέσα σας κάποιος λόγος προτροπής
προς τον λαό, λέγετε». 16 Σηκώθηκε τότε ο Παύλος και, αφού έσεισε προς τα κάτω το χέρι
του , είπε:

«Άντρες Ισραηλίτες και οι φοβούμενοι το Θεό, ακούστε: 17 Ο Θεός του λαού τούτου,
του Ισραήλ, εξέλεξε τους πατέρες μας και ύψωσε το λαό *μας* κατά την παροικία *τους* μέσα
στη γη *της* Αιγύπτου και με βραχίονα υψηλό τους εξήγαγε από αυτήν, 18 και για *μια*
χρονική *περίοδο* σαράντα περίπου ετών υπόφερε τους τρόπους τους μέσα στην έρημο. 19
Και αφού καθαίρεσε εφτά έθνη μέσα στη γη Χαναάν, διαμοίρασε με κλήρο [σ’ αυτούς] τη
γη τους 20 περίπου για τετρακόσια πενήντα έτη. Και μετά από αυτά, έδωσε κριτές ως *το*
Σαμουήλ τον προφήτη. 21 Και από εκεί, ζήτησαν βασιλιά και τους έδωσε ο Θεός το
Σαούλ, *το* γιο *του* Κις, άντρα από *τη* φυλή Βενιαμίν, για σαράντα έτη. 22 Και αφού τον
απομάκρυνε από τη θέση του, έγειρε ως βασιλιά γι’ αυτούς το Δαβίδ, για τον οποίο και
είπε όταν έδωσε μαρτυρία: “**Βρήκα** *το* **Δαβίδ**, το *γιο* του Ιεσσαί, **άντρα κατά την καρδιά
μου**, ο οποίος θα κάνει όλα τα θελήματά μου”. 23 Ο Θεός από το σπέρμα αυτού σύμφωνα
με *την* υπόσχεσή *του* έφερε στον Ισραήλ σωτήρα, *τον* Ιησού, 24 αφού *ο* Ιωάννης κήρυξε
βάφτισμα μετάνοιας σε όλο το λαό Ισραήλ πριν από την είσοδο *δημόσια στον κόσμο του*
προσώπου του. 25 Και καθώς ολοκλήρωνε *ο* Ιωάννης το δρόμο *της αποστολής του*, έλεγε:
“Τι υπονοείτε εμένα πως είμαι; Δεν είμαι εγώ· αλλά ιδού, έρχεται μετά από εμένα *αυτός*
του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το υπόδημα των ποδιών *του*”.

26 Άντρες αδελφοί, γιοι *του* γένους Αβραάμ και οι φοβούμενοι το Θεό μεταξύ σας, για
μας ο λόγος της σωτηρίας αυτής αποστάλθηκε προς τα έξω. 27 Γιατί όσοι κατοικούν στην
Ιερουσαλήμ και οι άρχοντές τους αγνόησαν αυτόν και τις φωνές των προφητών που
διαβάζονται κάθε Σάββατο και *τις* εκπλήρωσαν, όταν *τον* καταδίκασαν. 28 Και ενώ δεν *του*
βρήκαν καμιά αιτία θανάτου, ζήτησαν από *τον* Πιλάτο να θανατωθεί αυτός. 29 Μόλις
λοιπόν τέλεσαν όλα όσα είναι γραμμένα γι’ αυτόν, τον κατέβασαν από το ξύλο και τον
έθεσαν σε μνήμα. 30 Ο Θεός όμως τον έγειρε από *τους* νεκρούς. 31 Αυτός φανερώθηκε για
πολλές ημέρες σ’ αυτούς που ανέβηκαν μαζί του από τη Γαλιλαία στην Ιερουσαλήμ, οι
οποίοι τώρα είναι μάρτυρές του προς το λαό. 32 Και εμείς ευαγγελιζόμαστε σ’ εσάς την
υπόσχεση που έγινε προς τους πατέρες *μας*, 33 γιατί αυτήν *την υπόσχεση* ο Θεός *την* έχει
εκπληρώσει στα τέκνα τους, σ’ εμάς, όταν ανάστησε *τον* Ιησού, όπως και στο δεύτερο
Ψαλμό είναι γραμμένο:

Υιός μου είσαι εσύ,

εγώ σήμερα σε έχω γεννήσει.

34 Και ότι τον ανάστησε από *τους* νεκρούς, χωρίς πια να μέλλει να επιστρέψει στη
φθορά, έτσι *το* έχει πει:

Θα **σας** δώσω **τα όσια** *ελέη του* **Δαβίδ τα πιστά**.

35 Γιατί και σε άλλο *μέρος* λέει:

Δε θα επιτρέψεις ο όσιός σου να δει φθορά.

36 Γιατί *ο* Δαβίδ, βέβαια, αφού υπηρέτησε στη δική του γενιά τη βουλή του Θεού,
κοιμήθηκε και προστέθηκε στους πατέρες του και είδε φθορά. 37 Αυτός όμως, που ο Θεός
έγειρε, δεν είδε φθορά. 38 Ας είναι λοιπόν γνωστό σ' εσάς, άντρες αδελφοί, ότι μέσω
αυτού αναγγέλλεται σ' εσάς άφεση αμαρτιών, και από όλα όσα δεν μπορέσατε με *το* νόμο
του Μωυσή να δικαιωθείτε, 39 μέσω αυτού καθένας που πιστεύει δικαιώνεται. 40
Προσέχετε, λοιπόν, μην επέλθει [σ' εσάς] αυτό που ειπώθηκε στους προφήτες:

41 **Δείτε, οι καταφρονητές,**
και θαυμάστε και αφανιστείτε,
γιατί εγώ κάνω έργο κατά τις ημέρες σας,
έργο **που δε θα** *το* **πιστέψετε**
αν κάποιος σας *το* **διηγηθεί**».

42 Ενώ λοιπόν αυτοί έβγαιναν, *τους* παρακαλούσαν το επόμενο Σάββατο να κηρυχτούν
σ' αυτούς αυτά τα λόγια. 43 Και όταν διαλύθηκε η συναγωγή, ακολούθησαν πολλοί από
τους Ιουδαίους και τους προσήλυτους που σέβονταν *το Θεό* τον Παύλο και το Βαρνάβα, οι
οποίοι μιλώντας προς αυτούς τους έπειθαν να παραμένουν στη χάρη του Θεού.

44 Και το ερχόμενο Σάββατο σχεδόν όλη η πόλη συνάχτηκε, για να ακούσει το λόγο του
Κυρίου. 45 Όταν είδαν λοιπόν οι Ιουδαίοι τα πλήθη, γέμισαν ζήλια και αντίλεγαν σ' αυτά
που μιλούσε *ο* Παύλος βλαστημώντας. 46 Μίλησαν τότε με παρρησία ο Παύλος και ο
Βαρνάβας και είπαν: «Σ' εσάς ήταν αναγκαίο πρώτα να κηρυχτεί ο λόγος του Θεού. Επειδή
τον απωθείτε και δεν κρίνετε άξιους *τους* εαυτούς σας για την αιώνια ζωή, ιδού,
στρεφόμαστε στα έθνη. 47 Γιατί έτσι μας έχει δώσει εντολή ο Κύριος:

Σε έχω θέσει για φως στα έθνη,
για να είσαι προς σωτηρία ως *τα* **έσχατα της γης**».

48 Όταν άκουγαν τότε οι εθνικοί, χαίρονταν και δόξαζαν το λόγο του Κυρίου και
πίστεψαν όσοι ήταν ταγμένοι για ζωή αιώνια. 49 Φερόταν λοιπόν ο λόγος του Κυρίου
διαμέσου όλης της χώρας. 50 Αλλά οι Ιουδαίοι παρότρυναν τις γυναίκες τις ευυπόληπτες
που σέβονταν *το Θεό* και τους πρώτους της πόλης, και διέγειραν διωγμό εναντίον του
Παύλου και *του* Βαρνάβα και τους έβγαλαν έξω από τα όριά τους. 51 Εκείνοι, αφού
τίναξαν μακριά τη σκόνη των ποδιών *τους* εναντίον τους, ήρθαν στο Ικόνιο· 52 και οι
μαθητές γέμιζαν χαρά και Πνεύμα Άγιο.

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας στο Ικόνιο

14

ΠΡΑΞΕΙΣ 14

Συνέβηκε τότε στο Ικόνιο κατά τον ίδιο *τρόπο* αυτοί να εισέλθουν στη συναγωγή των
Ιουδαίων και να κηρύξουν, έτσι ώστε να πιστέψουν από Ιουδαίους και Έλληνες πολύ
πλήθος. 2 Αλλά οι Ιουδαίοι που απείθησαν, διέγειραν και γέμισαν με κακία τις ψυχές των
εθνικών κατά των αδελφών. 3 Πράγματι, λοιπόν, για αρκετό χρόνο έμειναν εκεί, μιλώντας

με παρρησία *και βασιζόμενοι* στον Κύριο που μαρτυρούσε για το λόγο της χάρης του, ο
οποίος έδινε ώστε σημεία και τέρατα να γίνονται με τα χέρια τους. 4 Έγινε σχίσμα τότε στο
πλήθος της πόλης, και οι μεν ήταν με τους Ιουδαίους, οι δε με τους αποστόλους. 5 Μόλις
λοιπόν όρμησαν οι εθνικοί και *οι* Ιουδαίοι μαζί με τους άρχοντές τους να *τους*
κακομεταχειριστούν και να τους λιθοβολήσουν, 6 επειδή το αντιλήφτηκαν, κατέφυγαν στις
πόλεις της Λυκαονίας *τη* Λύστρα και *τη* Δέρβη και στα περίχωρά *τους*, 7 κι εκεί
ευαγγέλιζαν *συνεχώς*.

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας στα Λύστρα

9 Και κάποιος άντρας αδύνατος στα πόδια καθόταν στα Λύστρα, χωλός από *την* κοιλιά
της μητέρας του, που ποτέ δεν περπάτησε. 9 Αυτός άκουσε τον Παύλο να μιλά. Ο οποίος,
όταν τον ατένισε και είδε ότι έχει πίστη για να σωθεί, 10 είπε με μεγάλη φωνή: «Σήκω
πάνω στα πόδια σου ορθός». Και αυτός πήδηξε και περπατούσε. 11 Και οι όχλοι, όταν
είδαν αυτό που έκανε *ο* Παύλος, ύψωσαν τη φωνή τους στα λυκαονικά, λέγοντας: «Οι θεοί
ομοιώθηκαν με ανθρώπους και κατέβηκαν προς εμάς». 12 Και καλούσαν το Βαρνάβα Δία,
ενώ τον Παύλο Ερμή, επειδή αυτός ήταν που ηγούνταν στο λόγο. 13 Και ο ιερέας *του ναού*
του Δία, που ήταν μπροστά στην πόλη, έφερε ταύρους και στεφάνια στις πύλες και μαζί με
τα πλήθη ήθελε να κάνει θυσία. 14 Όταν *το* άκουσαν τότε οι απόστολοι Βαρνάβας και
Παύλος, ξέσχισαν τα ρούχα τους και πήδηξαν έξω στο πλήθος, κράζοντας 15 και λέγοντας:
«Άντρες, τι κάνετε αυτά; Και εμείς είμαστε ομοιοπαθείς μ’ εσάς άνθρωποι, που σας
ευαγγελίζουμε από τούτα τα μάταια να επιστρέφετε στο ζωντανό Θεό, ο οποίος έκανε τον
ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και όλα όσα *υπάρχουν* μέσα σ’ αυτά. 16 Αυτός κατά τις
περασμένες γενιές άφησε όλα τα έθνη να πορεύονται στους δρόμους τους. 17 Αν και δεν
άφησε αμαρτύρητο *τον* εαυτό του, εργάζοντας το αγαθό, δίνοντας από τον ουρανό σ’ εσάς
βροχές και καιρούς καρποφόρους, γεμίζοντας με τροφή και με ευφροσύνη τις καρδιές
σας». 18 Και λέγοντας αυτά μόλις *και μετά βίας* έκαναν τα πλήθη να πάψουν, ώστε να μην
κάνουν θυσία σ’ αυτούς.

19 Ήρθαν όμως εκεί Ιουδαίοι από *την* Αντιόχεια και *από το* Ικόνιο και, αφού έπεισαν
τους όχλους και λιθοβόλησαν τον Παύλο, *τον* έσυραν έξω από την πόλη, νομίζοντας πως
αυτός έχει πεθάνει. 20 Και όταν τον περικύκλωσαν οι μαθητές, σηκώθηκε και εισήλθε στην
πόλη. Και την επόμενη ημέρα εξήλθε μαζί με το Βαρνάβα στη Δέρβη.

Επιστροφή στην Αντιόχεια της Συρίας

21 Και αφού ευαγγέλισαν την πόλη εκείνη και μαθήτεψαν αρκετούς, επέστρεψαν στη
Λύστρα και στο Ικόνιο και στην Αντιόχεια, 22 στηρίζοντας τις ψυχές των μαθητών,
προτρέποντάς *τους* να εμμένουν στην πίστη και *λέγοντας* ότι διαμέσου πολλών θλίψεων
πρέπει να εισέλθουμε στη βασιλεία του Θεού. 23 Και χειροτόνησαν γι’ αυτούς σε κάθε
εκκλησία πρεσβυτέρους, αφού προσευχήθηκαν με νηστείες, και τους παράθεσαν στον
Κύριο στον οποίο είχαν πιστέψει. 24 Και όταν πέρασαν την Πισιδία, ήρθαν στην Παμφυλία
25 και, αφού κήρυξαν στην Πέργη το λόγο, κατέβηκαν στην Αττάλεια 26 και από εκεί
απόπλευσαν στην Αντιόχεια, απ’ όπου είχαν παραδοθεί με τη χάρη του Θεού στο έργο που
εκπλήρωσαν. 27 Αφού παρουσιάστηκαν τότε και σύναξαν την εκκλησία, ανάγγελλαν όσα
έκανε ο Θεός μαζί τους και ότι άνοιξε στα έθνη θύρα πίστης. 28 Έμεναν λοιπόν εκεί όχι
λίγο χρόνο μαζί με τους μαθητές.

Η Σύνοδος στην Ιερουσαλήμ

15

Και μερικοί που κατέβηκαν από την Ιουδαία δίδασκαν τους αδελφούς: «Αν δεν
περιτμηθείτε με το έθιμο που *είναι του* Μωυσή, δε δύναστε να σωθείτε». 2 Και επειδή έγινε
αντίσταση και συζήτηση όχι λίγη από τον Παύλο και το Βαρνάβα με αυτούς, όρισαν να
ανεβαίνουν *ο* Παύλος και *ο* Βαρνάβας και μερικοί άλλοι από αυτούς προς τους αποστόλους
και *τους* πρεσβυτέρους στην Ιερουσαλήμ για το ζήτημα αυτό. 3 Αυτοί, λοιπόν, αφού
κατευοδώθησαν από την εκκλησία, περνούσαν τη Φοινίκη και *τη* Σαμάρεια και διηγούνταν
την επιστροφή των εθνών και προξενούσαν χαρά μεγάλη σ’ όλους τους αδελφούς. 4 Όταν
λοιπόν παρουσιάστηκαν στην Ιερουσαλήμ, έγιναν δεκτοί από την εκκλησία και τους
αποστόλους και τους πρεσβυτέρους, και ανάγγειλαν όσα ο Θεός έκανε μαζί τους. 5
Σηκώθηκαν τότε μερικοί που *ήταν* από την αίρεση των Φαρισαίων και που είχαν πιστέψει,
λέγοντας ότι πρέπει να τους περιτέμνουν καί να *τους* παραγγέλλουν να τηρούν το νόμο *του*
Μωυσή.

6 Και συνάχτηκαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι να εξετάσουν για *την υπόθεση* του
λόγου αυτού. 7 Και αφού έγινε πολλή συζήτηση, σηκώθηκε *ο* Πέτρος και είπε προς
αυτούς: «Άντρες αδελφοί, εσείς γνωρίζετε καλά ότι από *τις* πρώτες ημέρες μεταξύ σας
διάλεξε ο Θεός με το στόμα μου να ακούσουν τα έθνη το λόγο του ευαγγελίου και να
πιστέψουν. 8 Και ο καρδιογνώστης Θεός μαρτύρησε γι’ αυτούς και έδωσε το Πνεύμα το
Άγιο καθώς και σ’ εμάς. 9 Και δεν έκανε καμιά διάκριση ανάμεσα σ’ εμάς και σ’ αυτούς,
επειδή καθάρισε με την πίστη τις καρδιές τους. 10 Τώρα, λοιπόν, γιατί πειράζετε το Θεό,
ώστε να θέσετε ζυγό πάνω στον τράχηλο των μαθητών, που ούτε οι πατέρες μας ούτε εμείς
μπορέσαμε να *τον* βαστάξουμε; 11 Αλλά με τη χάρη του Κυρίου Ιησού πιστεύουμε πως *θα*
σωθούμε με τον ίδιο τρόπο *όπως* κι εκείνοι».

12 Σώπασε τότε όλο το πλήθος και άκουγαν *το* Βαρνάβα και *τον* Παύλο να διηγούνται
όσα έκανε ο Θεός σημεία και τέρατα μεταξύ των εθνών μέσω αυτών. 13 Και μετά, όταν
σώπασαν αυτοί, έλαβε το λόγο *ο* Ιάκωβος λέγοντας: «Άντρες αδελφοί, ακούστε με. 14 *Ο*
Συμεών διηγήθηκε πώς αρχικά ο Θεός επισκέφτηκε *τον κόσμο*, για να λάβει από *τα* έθνη
λαό για το όνομά του. 15 Και μ’ αυτό συμφωνούν οι λόγοι των προφητών καθώς είναι
γραμμένο:

16 **Μετά από αυτά θα επιστρέψω**
και θα ανοικοδομήσω
τη σκηνή *του* **Δαβίδ που έχει πέσει**
και τα καταστρεμμένα *εντελώς ερείπιά* **της**
θα ανοικοδομήσω και θα την ανορθώσω,
17 **ώστε να αναζητήσουν**
οι υπόλοιποι των ανθρώπων τον Κύριο
και όλοι οι εθνικοί στους οποίους έχει επικληθεί
το όνομά μου πάνω τους,
λέει *ο* **Κύριος που κάνει αυτά**
18 *τα* γνωστά από *την αρχή του* αιώνα.

19 Γι’ αυτό εγώ κρίνω να μην παρενοχλούνται αυτοί που επιστρέφουν από τα έθνη στο
Θεό, 20 αλλά να στείλουμε επιστολή σ’ αυτούς, για να απέχουν από τα μιάσματα των
ειδώλων και την πορνεία και το πνιχτό και το αίμα. 21 Γιατί *ο* Μωυσής από *τις* αρχαίες
γενιές έχει από πόλη σε πόλη αυτούς που τον κηρύττουν μέσα στις συναγωγές και κάθε
Σάββατο διαβάζεται».

Η απόφαση και η επιστολή της Συνόδου

22 Τότε φάνηκε καλό στους αποστόλους και στους πρεσβυτέρους μαζί με όλη την
εκκλησία να εκλέξουν άντρες από αυτούς και να *τους* στείλουν στην Αντιόχεια μαζί με τον
Παύλο και *το* Βαρνάβα: *τον* Ιούδα, που καλείται Βαρσαβάς, και *το* Σίλα, άντρες που
ηγούνταν μεταξύ των αδελφών. 23 Και έγραψαν με *το* χέρι τους: «Οι απόστολοι και οι
πρεσβύτεροι αδελφοί, προς τους αδελφούς που *είναι* από *τα* έθνη στην Αντιόχεια και *στη*
Συρία και *στην* Κιλικία· χαίρετε. 24 Επειδή ακούσαμε ότι μερικοί που εξήλθαν από εμάς
σας τάραξαν με λόγια και αναστάτωσαν τις ψυχές σας, στους οποίους δε δώσαμε εντολή,
25 μας φάνηκε καλό, αφού γίναμε ομόψυχοι *και* εκλέξαμε άντρες, να *τους* στείλουμε προς
εσάς μαζί με τους αγαπητούς μας Βαρνάβα και Παύλο, 26 ανθρώπους που έχουν
παραδώσει τις ψυχές τους υπέρ του ονόματος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. 27 Έχουμε
αποστείλει λοιπόν *τον* Ιούδα και *το* Σίλα, με *προφορικό* λόγο να αναγγέλλουν και αυτοί τα
ίδια. 28 Γιατί φάνηκε καλό στο Πνεύμα το Άγιο και σ’ εμάς κανένα επιπλέον βάρος να μη
σας επιθέτουμε εκτός από αυτά τα αναγκαία: 29 να απέχετε από ειδωλόθυτα και αίμα και
πνιχτά και πορνεία, από τα οποία διαφυλάσσοντας *τους* εαυτούς σας καλά θα κάνετε.
Υγιαίνετε».

30 Αφού λοιπόν τους άφησαν να φύγουν, αυτοί κατέβηκαν στην Αντιόχεια, και αφού
σύναξαν το πλήθος, επέδωσαν την επιστολή. 31 Όταν τότε *τη* διάβασαν, χάρηκαν για την
παρηγοριά. 32 *Ο* Ιούδας και *ο* Σίλας, που ήταν και αυτοί προφήτες, με πολλά λόγια
ενθάρρυναν τους αδελφούς και *τους* στήριξαν. 33 Και αφού κάθισαν για *ένα* χρονικό
διάστημα, οι αδελφοί τούς άφησαν να φύγουν με ειρήνη προς εκείνους που τους
απέστειλαν. [34 Αλλά φάνηκε καλό στο Σίλα να παραμείνει εκεί.] 35 *Ο* Παύλος όμως και *ο*
Βαρνάβας έμειναν στην Αντιόχεια και μαζί με άλλους πολλούς δίδασκαν και ευαγγέλιζαν
το λόγο του Κυρίου.

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας χωρίζονται

36 Μετά λοιπόν από μερικές ημέρες *ο* Παύλος είπε προς *το* Βαρνάβα: «Ας επιστρέψουμε
τώρα να επισκεφτούμε τους αδελφούς σε κάθε πόλη στις οποίες αναγγείλαμε το λόγο του
Κυρίου, *για να δούμε* πώς έχουν». 37 *Ο* Βαρνάβας τότε ήθελε να παραλάβουν μαζί *τους*
και τον Ιωάννη που καλείται Μάρκος. 38 Αλλά *ο* Παύλος αξίωνε να μη
συμπαραλαμβάνουν αυτόν που αποστάτησε από αυτούς από *την* Παμφυλία και δεν ήρθε
μαζί τους στο έργο. 39 Έγινε τότε παροξυσμός, ώστε να αποχωριστούν ο ένας από τον
άλλο και ο Βαρνάβας, αφού παράλαβε το Μάρκο, να πλεύσει στην Κύπρο, 40 ενώ *ο*
Παύλος, αφού επέλεξε *το* Σίλα, εξήλθε *από την πόλη* και παραδόθηκε στη χάρη του Κυρίου
από τους αδελφούς. 41 Περνούσε τότε τη Συρία και την Κιλικία στηρίζοντας τις εκκλησίες.

Ο Τιμόθεος ακολουθεί τον Παύλο και το Σίλα

16

Έφτασε τότε στη Δέρβη και στη Λύστρα. Και ιδού, κάποιος μαθητής ήταν εκεί με *το*
όνομα Τιμόθεος, γιος *μιας* πιστής γυναίκας Ιουδαίας, αλλά από πατέρα Έλληνα, 2 για τον
οποίο μαρτυρούσαν *καλά* οι αδελφοί στα Λύστρα και στο Ικόνιο. 3 Ο Παύλος θέλησε να
εξέλθει τούτος μαζί του και, αφού τον πήρε, τον περιέταμε, εξαιτίας των Ιουδαίων που
ήταν στους τόπους εκείνους· γιατί ήξεραν όλοι ότι Έλληνας ήταν ο πατέρας του. 4 Καθώς
λοιπόν πορεύονταν μέσα από τις πόλεις, τους παράδιναν *εντολές* να φυλάγουν τα δόγματα
τα εγκεκριμένα από τους αποστόλους και *τους* πρεσβυτέρους που *ήταν* στα Ιεροσόλυμα. 5
Οι εκκλησίες πράγματι, λοιπόν, στερεώνονταν στην πίστη και αφθονούσαν στον αριθμό
κάθε ημέρα.

Το όραμα του Παύλου και η μετάβαση στη Μακεδονία

6 Πέρασαν τότε μέσα από τη Φρυγία και *από τη* Γαλατική χώρα, επειδή εμποδίστηκαν
από το Άγιο Πνεύμα να κηρύξουν το λόγο στην Ασία. 7 Ήρθαν λοιπόν κάτω στη Μυσία
και δοκίμαζαν να πορευτούν στη Βιθυνία, αλλά δεν τους άφησε το Πνεύμα *του* Ιησού. 8
Και αφού προσπέρασαν τη Μυσία, κατέβηκαν στην Τρωάδα. 9 Και *ένα* όραμα φανερώθηκε
κατά τη διάρκεια την νύχτας στον Παύλο. Κάποιος άντρας Μακεδόνας είχε σταθεί και τον
παρακαλούσε και έλεγε: «Διάβα στη Μακεδονία και βοήθησέ μας». 10 Μόλις λοιπόν είδε
το όραμα, αμέσως ζητήσαμε να εξέλθουμε στη Μακεδονία, συμπεραίνοντας ότι μας έχει
προσκαλέσει ο Θεός να τους ευαγγελίσουμε.

Ο ερχομός στους Φιλίππους και η Λυδία

11 Ανοιχτήκαμε *στο πέλαγος* τότε από *την* Τρωάδα και ευθυδρομήσαμε στη Σαμοθράκη,
και την επόμενη *ημέρα* στη Νέα Πόλη 12 κι από εκεί στους Φιλίππους, που είναι ηγετική
πόλη της περιοχής *της* Μακεδονίας, *ρωμαϊκή* αποικία. Μέναμε λοιπόν σ' αυτήν την πόλη
μερικές ημέρες. 13 Και την ημέρα του Σαββάτου βγήκαμε έξω από την πύλη κοντά σ' *έναν*
ποταμό όπου νομίζαμε πως ήταν *τόπος* προσευχής και, αφού καθίσαμε, μιλούσαμε στις
γυναίκες που συγκεντρώθηκαν *εκεί*. 14 Και κάποια γυναίκα με *το* όνομα Λυδία, πωλήτρια
πορφύρας από *την* πόλη *των* Θυατείρων, που σεβόταν το Θεό, άκουγε. Σ' αυτήν ο Κύριος
άνοιξε πλήρως την καρδιά, για να προσέχει σ' αυτά που μιλούσε ο Παύλος. 15 Μόλις
λοιπόν βαφτίστηκε *αυτή* και ο οίκος της, *μας* παρακάλεσε λέγοντας: «Αν με έχετε κρίνει
πως είμαι πιστή στον Κύριο, εισέλθετε στον οίκο μου και μένετε». Και μας πίεσε.

Ο Παύλος και ο Σίλας φυλακίζονται

16 Συνέβηκε τότε, ενώ εμείς πηγαίναμε στην προσευχή, κάποια μικρή δούλη που είχε
πνεύμα πύθωνα να μας συναντήσει, η οποία παρείχε πολύ κέρδος στους κυρίους της
μαντεύοντας. 17 Αυτή ακολουθούσε από κοντά τον Παύλο κι εμάς και έκραζε λέγοντας:
«Αυτοί οι άνθρωποι είναι δούλοι του Θεού του ύψιστου, οι οποίοι σας αναγγέλλουν οδό
σωτηρίας». 18 Αυτό λοιπόν έκανε για πολλές ημέρες. Καταπονήθηκε τότε *ο* Παύλος και
έστρεψε πίσω προς το πνεύμα και είπε: «Σου παραγγέλλω στο όνομα *του* Ιησού Χριστού να
εξέλθεις από αυτήν» – και εξήλθε αυτήν την ώρα. 19 Όταν είδαν τότε οι κύριοί της ότι
εξήλθε η ελπίδα του κέρδους τους, έπιασαν τον Παύλο και το Σίλα και τους έσυραν στην

αγορά μπροστά στους άρχοντες 20 και, αφού τους έφεραν προς τους στρατηγούς, είπαν:
«Αυτοί οι άνθρωποι καταταράζουν την πόλη μας, όντας Ιουδαίοι, 21 και αναγγέλλουν
έθιμα που δεν επιτρέπεται σ’ εμάς να *τα* παραδεχόμαστε ούτε να *τα* κάνουμε, που είμαστε
Ρωμαίοι». 22 Και μαζί ξεσηκώθηκε ο όχλος εναντίον τους, και αφού οι στρατηγοί *τους*
έσχισαν γύρω τα ρούχα τους, διέταζαν να *τους* ραβδίζουν. 23 Και έδωσαν σ’ αυτούς πολλά
χτυπήματα και *τους* έριξαν σε φυλακή, αφού παράγγειλαν στο δεσμοφύλακα να τους
επιτηρεί *προσεκτικά* με ασφάλεια. 24 Αυτός, όταν έλαβε τέτοιου είδους παραγγελία, τους
έριξε στην εσώτερη φυλακή και τα πόδια τους *τα* ασφάλισε στο ξύλο.
25 Κατά τα μεσάνυχτα, λοιπόν, *ο* Παύλος και *ο* Σίλας προσεύχονταν και υμνούσαν το
Θεό, ενώ τους άκουγαν οι φυλακισμένοι. 26 Τότε ξαφνικά έγινε σεισμός μεγάλος, ώστε
σαλεύτηκαν τα θεμέλια της φυλακής. Ανοίχτηκαν τότε αμέσως όλες οι θύρες και όλων τα
δεσμά λύθηκαν. 27 Ξύπνησε τότε ο δεσμοφύλακας και, όταν είδε ανοιγμένες τις θύρες της
φυλακής, τράβηξε τη μάχαιρα και έμελλε να αυτοκτονήσει, επειδή νόμιζε πως έχουν
ξεφύγει οι φυλακισμένοι. 28 Φώναξε όμως με μεγάλη φωνή ο Παύλος λέγοντας: «Μην
πράξεις στον εαυτό σου κανένα κακό, γιατί όλοι είμαστε εδώ». 29 Ζήτησε τότε φώτα,
πήδηξε μέσα και καθώς ήταν έντρομος, έπεσε μπροστά στον Παύλο και στο Σίλα. 30 Και
αφού τους οδήγησε έξω, είπε: «Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;» 31 Εκείνοι είπαν:
«Πίστεψε στον Κύριο Ιησού και θα σωθείς εσύ και ο οίκος σου». 32 Και μίλησαν σ’ αυτόν
το λόγο του Κυρίου *και* μαζί σε όλους εκείνους που *ήταν* στην οικία του. 33 Και αφού τους
παράλαβε εκείνη την ώρα της νύχτας, έλουσε τις πληγές *τους*, και βαφτίστηκε αυτός και οι
δικοί του όλοι αμέσως. 34 Και τους ανέβασε στον οίκο *του* και παράθεσε τραπέζι και
αγαλλίασε με όλο *του τον* οίκο, επειδή είχε πιστέψει στο Θεό.
35 Όταν λοιπόν ξημέρωσε, απέστειλαν οι στρατηγοί τούς ραβδούχους λέγοντας:
«Απόλυσε τους ανθρώπους εκείνους». 36 Ανάγγειλε τότε ο δεσμοφύλακας τους λόγους
αυτούς προς τον Παύλο: «Έχουν αποστείλει *διαταγή* οι στρατηγοί να απολυθείτε. Τώρα,
λοιπόν, εξέλθετε και πορεύεστε με ειρήνη». 37 Αλλά ο Παύλος είπε προς αυτούς: «Μας
έδειραν δημόσια χωρίς δίκη, ανθρώπους που είμαστε Ρωμαίοι, και *μας* έριξαν στη φυλακή,
και τώρα λαθραία μας βγάζουν; Όχι βέβαια! Αλλά ας έρθουν αυτοί να μας οδηγήσουν
έξω». 38 Ανάγγειλαν τότε στους στρατηγούς οι ραβδούχοι τα λόγια αυτά. Φοβήθηκαν,
λοιπόν, όταν άκουσαν ότι είναι Ρωμαίοι, 39 και ήρθαν και τους παρακάλεσαν και, αφού
τους οδήγησαν έξω, *τους* παρακαλούσαν να φύγουν από την πόλη. 40 Εξήλθαν τότε από τη
φυλακή και εισήλθαν στην *οικία* της Λυδίας και, όταν *τους* είδαν, ενθάρρυναν τους
αδελφούς και αναχώρησαν.

Η αναστάτωση στη Θεσσαλονίκη

17

ΠΡΑΞΕΙΣ 17

Αφού ταξίδεψαν τότε μέσα από την Αμφίπολη και *από* την Απολλωνία, ήρθαν στη
Θεσσαλονίκη όπου ήταν συναγωγή των Ιουδαίων. 2 Και κατά τη συνήθειά *του* ο Παύλος
εισήλθε προς αυτούς και για τρία Σάββατα συνδιαλέχτηκε με αυτούς από τις Γραφές, 3
διανοίγοντάς *τες* και παραθέτοντας *χωρία που ανάφεραν* ότι ο Χριστός έπρεπε να πάθει και
να αναστηθεί από *τους* νεκρούς, και *έλεγε* ότι αυτός είναι ο Χριστός, ο Ιησούς, που εγώ σας
αναγγέλλω. 4 Και μερικοί από αυτούς πείστηκαν και δόθηκαν σαν κλήρος στον Παύλο και
στο Σίλα, *όπως επίσης* και πολύ πλήθος Ελλήνων που σέβονταν *το Θεό* και από *τις*

γυναίκες τις πρώτες *της κοινωνίας* όχι λίγες. 5 Ζήλεψαν τότε οι Ιουδαίοι και, αφού
προσέλαβαν μερικούς κακούς άντρες της αγοράς και έκαναν οχλαγωγία, θορυβούσαν στην
πόλη και στάθηκαν μπροστά στην οικία *του* Ιάσονα και ζητούσαν να τους φέρουν μπροστά
στη συνέλευση του δήμου. 6 Επειδή όμως δεν τους βρήκαν, έσυραν *τον* Ιάσονα και
μερικούς αδελφούς μπροστά στους πολιτάρχες, φωνάζοντας: «Εκείνοι που αναστάτωσαν
την οικουμένη, αυτοί παρευρίσκονται και εδώ, 7 τους οποίους έχει υποδεχτεί ο Ιάσονας.
Και όλοι αυτοί πράττουν αντίθετα στα διατάγματα *του* Καίσαρα, λέγοντας πως υπάρχει
άλλος βασιλιάς, *ο* Ιησούς». 8 Τάραξαν λοιπόν τον όχλο και τους πολιτάρχες που άκουγαν
αυτά 9 και, αφού έλαβαν αρκετή *χρηματική εγγύηση* από τον Ιάσονα και τους υπόλοιπους,
τους απόλυσαν.

Οι απόστολοι στη Βέροια

10 Τότε οι αδελφοί αμέσως *τη* νύχτα έστειλαν έξω τον Παύλο και το Σίλα στη Βέροια, οι
οποίοι, όταν ήρθαν, πήγαν στη συναγωγή των Ιουδαίων. 11 Αυτοί, λοιπόν, ήταν
ευγενέστεροι από εκείνους που *ήταν* στη Θεσσαλονίκη, οι οποίοι δέχτηκαν το λόγο με όλη
την προθυμία, εξετάζοντας κάθε ημέρα τις Γραφές αν αυτά έχουν έτσι. 12 Πράγματι, τότε
πολλοί από αυτούς πίστεψαν και από τις ευυπόληπτες γυναίκες τις Ελληνίδες, και άντρες
όχι λίγοι. 13 Μόλις όμως έμαθαν οι Ιουδαίοι από τη Θεσσαλονίκη ότι και στη Βέροια
αναγγέλθηκε από τον Παύλο ο λόγος του Θεού, ήρθαν κι εκεί σαλεύοντας και ταράζοντας
τους όχλους. 14 Και αμέσως τότε οι αδελφοί απέστειλαν έξω τον Παύλο να πορευτεί ως τη
θάλασσα, και παρέμειναν ο Σίλας και ο Τιμόθεος εκεί. 15 Εκείνοι *οι αδελφοί*,
συνοδεύοντας τον Παύλο, *τον* έφεραν ως *την* Αθήνα και, αφού έλαβαν εντολή για το Σίλα
και τον Τιμόθεο να έρθουν όσο *το δυνατό* ταχύτερα προς αυτόν, έφυγαν.

Ο Παύλος στην Αθήνα

16 Ενώ λοιπόν τους περίμενε ο Παύλος στην Αθήνα, παροξυνόταν το πνεύμα του μέσα
του, επειδή έβλεπε την πόλη να είναι γεμάτη είδωλα. 17 Αφενός λοιπόν συνδιαλεγόταν στη
συναγωγή με τους Ιουδαίους και με αυτούς που σέβονταν *το Θεό, όπως επίσης* και κάθε
ημέρα στην αγορά μ’ εκείνους που τύχαινε να παρευρίσκονται. 18 Αφετέρου μερικοί και
από τους επικούρειους και *τους* στωικούς φιλοσόφους συνομιλούσαν μαζί του, και μερικοί
έλεγαν: «Τι θα ήθελε να λέει ο σπερμολόγος αυτός;» Άλλοι *έλεγαν*: «Ξένων θεοτήτων
φαίνεται πως είναι κήρυκας» – γιατί τον Ιησού και την ανάσταση ευαγγελιζόταν. 19 Και
αφού τον πήραν, τον έφεραν πάνω στον Άρειο Πάγο, λέγοντας: «Μπορούμε να γνωρίσουμε
ποια *είναι* αυτή η καινούργια διδαχή που λαλείται από εσένα; 20 Γιατί κάποια παράξενα
πράγματα φέρνεις μες στ’ αυτιά μας. Θέλουμε λοιπόν να γνωρίσουμε τι θέλουν να
σημαίνουν αυτά». 21 Και *οι* Αθηναίοι όλοι και οι ξένοι που έμεναν *εκεί* δεν ευκαιρούσαν
για τίποτε άλλο παρά για να λένε κάτι ή για να ακούνε κάτι πιο καινούργιο.

22 Στάθηκε τότε ο Παύλος στο μέσο του Αρείου Πάγου και είπε: «Άντρες Αθηναίοι,
καθ’ όλα σας θεωρώ δεισιδαιμονέστατους. 23 Γιατί περνώντας και βλέποντας με προσοχή
τα σεβάσματά σας βρήκα και βωμό στον οποίο είχε γραφτεί επάνω: “Στον άγνωστο θεό”.
Αυτό λοιπόν που αγνοώντας σέβεστε, τούτο εγώ σας αναγγέλλω. 24 Ο Θεός που έκανε τον
κόσμο και όλα όσα *είναι* μέσα σ’ αυτόν, επειδή είναι Κύριος ουρανού και γης, αυτός δεν
κατοικεί μέσα σε χειροποίητους ναούς 25 ούτε υπηρετείται από χέρια ανθρώπινα, σαν να
έχει ανάγκη από κάτι επιπλέον, αυτός που δίνει σε όλους ζωή και πνοή και τα πάντα. 26

Και έκανε από έναν κάθε έθνος ανθρώπων, για να κατοικούν πάνω σε όλο *το* πρόσωπο της
γης, αφού όρισε προσδιορισμένους καιρούς και τις οροθεσίες της κατοικίας τους, 27 για να
ζητούν το Θεό, μήπως άραγε μπορέσουν να τον ψηλαφήσουν και *τον* βρουν· αν και,
βέβαια, δεν είναι μακριά από καθέναν από εμάς ξεχωριστά.
28 Γιατί μέσα σ' αυτόν ζούμε και κινούμαστε και υπάρχουμε, όπως και μερικοί από τους
δικούς σας ποιητές έχουν πει:

"Γιατί είμαστε και γένος του".

29 Επειδή λοιπόν είμαστε γένος του Θεού, δεν πρέπει να νομίζουμε πως η θεία φύση
είναι όμοια με χρυσάφι ή με άργυρο ή με λίθο, με χάραγμα τέχνης και εφεύρεσης
ανθρώπου. 30 Τους χρόνους λοιπόν της άγνοιας παραβλέποντας πράγματι ο Θεός, τώρα
παραγγέλλει στους ανθρώπους να μετανοούν όλοι παντού, 31 καθότι προσδιόρισε ημέρα
κατά την οποία μέλλει να κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη, με *έναν* άντρα που όρισε,
αφού έδωσε πιστοποίηση σε όλους, όταν τον ανάστησε από *τους* νεκρούς».
32 Όταν άκουσαν τότε "ανάσταση νεκρών", οι μεν χλεύαζαν, οι δε είπαν: «Θα σε
ακούσουμε για τούτο και πάλι». 33 Έτσι ο Παύλος εξήλθε από ανάμεσά τους. 34 Μερικοί
όμως άντρες προσκολλήθηκαν σ' αυτόν και πίστεψαν, μεταξύ των οποίων *ήταν* και *ο*
Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και *μια* γυναίκα με *το* όνομα Δάμαρις και άλλοι μαζί τους.

Ο Παύλος στην Κόρινθο

18

ΠΡΑΞΕΙΣ 18

Μετά από αυτά αναχώρησε από την Αθήνα και ήρθε στην Κόρινθο. 2 Και βρήκε
κάποιον Ιουδαίο με *το* όνομα Ακύλας, Πόντιο στο γένος, που είχε έρθει πρόσφατα από την
Ιταλία, και *την* Πρίσκιλλα *τη* γυναίκα του, γιατί είχε διατάξει *ο* Κλαύδιος να αναχωρήσουν
όλοι οι Ιουδαίοι από τη Ρώμη, και προσήλθε σ' αυτούς. 3 Και επειδή ήταν ομότεχνος,
έμενε κοντά τους και εργαζόταν· γιατί ήταν σκηνοποιοί στην τέχνη. 4 Συνδιαλεγόταν
λοιπόν μέσα στη συναγωγή κάθε Σάββατο και έπειθε Ιουδαίους και Έλληνες.
5 Μόλις λοιπόν κατέβηκαν από τη Μακεδονία ο Σίλας και ο Τιμόθεος, πιεζόταν από το
λόγο *του Θεού* ο Παύλος και μαρτυρούσε επίσημα στους Ιουδαίους πως ο Χριστός είναι *ο*
Ιησούς. 6 Επειδή όμως αυτοί αντιτάσσονταν και βλαστημούσαν, τίναξε τα ρούχα *του* και
είπε προς αυτούς: «Το αίμα σας πάνω στο κεφάλι σας· εγώ *είμαι* καθαρός. Από τώρα θα
πηγαίνω στους εθνικούς». 7 Και αφού έφυγε από εκεί, εισήλθε στην οικία κάποιου με *το*
όνομα Τίτιος Ιούστος, που σεβόταν το Θεό, του οποίου η οικία συνόρευε με τη συναγωγή.
8 Και *ο* Κρίσπος ο αρχισυνάγωγος πίστεψε στον Κύριο μαζί με όλο τον οίκο του, και
πολλοί από τους Κορίνθιους, ακούγοντας, πίστευαν και βαφτίζονταν. 9 Είπε τότε ο Κύριος
τη νύχτα με όραμα στον Παύλο: «Μη φοβάσαι, αλλά μίλα και μη σωπάσεις, 10 γιατί εγώ
είμαι μαζί σου και κανείς δε θα σου επιτεθεί, για να σε κακοποιήσει, γιατί έχω πολύ λαό
στην πόλη αυτή». 11 Κάθισε λοιπόν *ένα* έτος και έξι μήνες, διδάσκοντας μεταξύ τους το
λόγο του Θεού.
12 Όταν ήταν τότε *ο* Γαλλίωνας ανθύπατος της Αχαΐας, σηκώθηκαν ομόψυχα οι Ιουδαίοι
εναντίον του Παύλου και τον έφεραν μπροστά στο βήμα, 13 λέγοντας: «Αντίθετα με το
νόμο αυτός μεταπείθει τους ανθρώπους να σέβονται το Θεό». 14 Και ενώ έμελλε ο Παύλος
να ανοίγει το στόμα του, είπε ο Γαλλίωνας προς τους Ιουδαίους: «Αν βέβαια ήταν κάποιο
αδίκημα ή ραδιούργημα κακό, ω Ιουδαίοι, εύλογα θα σας ανεχόμουν. 15 Αν όμως είναι

ζητήματα για λόγια και *για* ονόματα και *για* το δικό σας νόμο, δείτε *τα* οι ίδιοι· κριτής
αυτών εγώ δε θέλω να είμαι». 16 Και τους απόδιωξε από το βήμα. 17 Έπιασαν τότε όλοι *το*
Σωσθένη τον αρχισυνάγωγο και *τον* χτυπούσαν μπροστά στο βήμα· και τίποτε από αυτά
δεν έμελε το Γαλλίωνα.

Ο Παύλος επιστρέφει την Αντιόχεια

18 Αλλά ο Παύλος παράμεινε ακόμα αρκετές ημέρες, *κατόπιν* αποχαιρέτησε τους
αδελφούς και έπλευσε έξω προς τη Συρία και μαζί του *η* Πρίσκιλλα και *ο* Ακύλας, ενώ
κούρεψε στις Κεχρεές το κεφάλι *του*, γιατί είχε ευχηθεί *τάξιμο*. 19 Έφτασαν τότε, στην
Έφεσο, κι εκείνους εγκατέλειψε εκεί, αυτός όμως εισήλθε στη συναγωγή και
συνδιαλέχτηκε με τους Ιουδαίους. 20 Όταν όμως αυτοί τον παρακαλούσαν να μείνει για
περισσότερο χρόνο, δε συγκατένευσε. 21 Αλλά *τους* αποχαιρέτησε και είπε: «[Πρέπει
πάντως την εορτή την ερχόμενη να *την* κάνω στα Ιεροσόλυμα.] Πάλι θα επιστρέψω προς
εσάς αν *το* θέλει ο Θεός», και ανοίχτηκε *στο πέλαγος* από την Έφεσο. 22 Και όταν
κατέβηκε στην Καισάρεια, ανέβηκε και χαιρέτησε την εκκλησία και *μετά* κατέβηκε στην
Αντιόχεια. 23 Και αφού έμεινε *εκεί* λίγο χρόνο, εξήλθε, διασχίζοντας με τη σειρά τη
Γαλατική χώρα και *τη* Φρυγία, στηρίζοντας όλους τους μαθητές.

Ο Απολλώς κηρύττει στην Έφεσο

24 Και κάποιος Ιουδαίος με *το* όνομα Απολλώς, Αλεξανδρινός στο γένος, άντρας λόγιος,
έφτασε στην Έφεσο και ήταν δυνατός στις Γραφές. 25 Αυτός ήταν κατηχημένος στην οδό
του Κυρίου και, βράζοντας στο πνεύμα, μιλούσε και δίδασκε ακριβώς τα σχετικά με τον
Ιησού, γνωρίζοντας μόνο το βάφτισμα *του* Ιωάννη. 26 Και αυτός άρχισε να μιλά με
παρρησία μέσα στη συναγωγή. Όταν τον άκουσαν τότε *η* Πρίσκιλλα και *ο* Ακύλας, τον
πήραν κατά μέρος και ακριβέστερα του εξέθεσαν την οδό του Θεού. 27 Επειδή λοιπόν
αυτός ήθελε να περάσει στην Αχαΐα, *τον* πρότρεψαν *να το* κάνει οι αδελφοί και έγραψαν
στους μαθητές να τον αποδεχτούν. Αυτός, όταν έφτασε, συνέβαλε πολύ *στο να ωφεληθούν*
αυτοί που είχαν πιστέψει με τη χάρη. 28 Γιατί έντονα έλεγχε πλήρως τους Ιουδαίους,
αντικρούοντάς *τους* δημόσια, επιδεικνύοντας διαμέσου των Γραφών πως *ο* Ιησούς είναι ο
Χριστός.

Ο Παύλος στην Έφεσο

19

ΠΡΑΞΕΙΣ 19

Συνέβηκε τότε, ενώ ο Απολλώς ήταν στην Κόρινθο, αφού *ο* Παύλος πέρασε τα ανώτερα
σε υψόμετρο μέρη *της Μικράς Ασίας*, να κατεβεί στην Έφεσο και να βρει μερικούς
μαθητές. 2 Και είπε προς αυτούς: «Άραγε λάβατε Πνεύμα Άγιο όταν πιστέψατε;» Εκείνοι
είπαν προς αυτόν: «Αλλά ούτε αν υπάρχει Πνεύμα Άγιο ακούσαμε». 8 Και είπε: «Σε τι
λοιπόν βαφτιστήκατε;» Εκείνοι είπαν: «Στο βάφτισμα *του* Ιωάννη». 4 Είπε τότε *ο* Παύλος:
«*Ο* Ιωάννης βάφτισε βάφτισμα μετάνοιας, λέγοντας στο λαό να πιστέψουν στον ερχόμενο
μετά από αυτόν, τουτέστι στον Ιησού». 5 Όταν *το* άκουσαν τότε, βαφτίστηκαν στο όνομα
του Κυρίου Ιησού. 6 Και αφού ο Παύλος επέθεσε σ’ αυτούς τα χέρια, ήρθε το Πνεύμα το

Άγιο πάνω τους, και λαλούσαν γλώσσες και προφήτευαν. 7 Και ήταν όλοι οι άντρες
περίπου δώδεκα.
8 Εισήλθε τότε στη συναγωγή και μιλούσε με παρρησία για τρεις μήνες,
συνδιαλεγόμενος και πείθοντας για τα *θέματα* γύρω από τη βασιλεία του Θεού. 9 Καθώς
όμως μερικοί σκληραίνονταν και απειθούσαν, κακολογώντας την Οδό μπροστά στο
πλήθος, στάθηκε μακριά από αυτούς και χώρισε τους μαθητές και κάθε ημέρα
συνδιαλεγόταν μέσα στη σχολή *του* Τυράννου. 10 Και αυτό έγινε για δύο έτη, ώστε όλοι
όσοι κατοικούσαν στην *επαρχία της* Ασίας να ακούσουν το λόγο του Κυρίου, και Ιουδαίοι
και Έλληνες.

Οι γιοι του Σκευά

11 Και *θαυματουργικές* δυνάμεις, όχι από τις συνηθισμένες, ο Θεός έκανε με τα χέρια
του Παύλου, 12 ώστε και πάνω στους ασθενείς να φέρονται από την επιφάνεια του
σώματός του μαντήλια ή ποδιές και να απομακρύνονται από αυτούς οι νόσοι και να
βγαίνουν τα κακά πνεύματα. 13 Επιχείρησαν τότε κάποιοι και από τους περιερχόμενους
Ιουδαίους εξορκιστές να προφέρουν πάνω σ’ εκείνους που είχαν τα κακά πνεύματα το
όνομα του Κυρίου Ιησού, λέγοντας: «Σας εξορκίζω στον Ιησού που *ο* Παύλος κηρύττει».
14 Ήταν λοιπόν εφτά γιοι κάποιου Σκευά, Ιουδαίου αρχιερέα, που έκαναν αυτό. 15
Αποκρίθηκε τότε το πνεύμα το κακό και τους είπε: «Τον Ιησού βέβαια γνωρίζω και τον
Παύλο ξέρω καλά, εσείς όμως ποιοι είστε;» 16 Και αφού πήδηξε πάνω τους ο άνθρωπος
μέσα στον οποίο ήταν το κακό πνεύμα, *τους* κατανίκησε όλους και υπερίσχυσε εναντίον
τους, ώστε γυμνοί και τραυματισμένοι να ξεφύγουν από εκείνο τον οίκο. 17 Και αυτό έγινε
γνωστό σε όλους, και Ιουδαίους και Έλληνες που κατοικούν στην Έφεσο, και έπεσε φόβος
πάνω σε όλους αυτούς και μεγαλυνόταν το όνομα του Κυρίου Ιησού. 18 Και πολλοί από
αυτούς που είχαν πιστέψει έρχονταν και εξομολογούνταν και ανάγγελλαν τις πράξεις τους.
19 Αρκετοί μάλιστα από αυτούς που έπραξαν τις περίεργες *μαγικές πράξεις* έφεραν μαζί
τους τα βιβλία και *τα* κατάκαιγαν μπροστά σε όλους. Και συνυπολόγισαν τις τιμές τους και
βρήκαν *ότι άξιζαν* πενήντα χιλιάδες *νομίσματα* αργύρου. 20 Έτσι κραταιώς ο λόγος του
Κυρίου αύξανε και ίσχυε.

Η αναταραχή στην Έφεσο

21 Μόλις λοιπόν τελείωσαν αυτά, έθεσε ο Παύλος στο πνεύμα *του*, αφού περάσει από τη
Μακεδονία και *από την* Αχαΐα, να πορεύεται στα Ιεροσόλυμα, και είπε: «Μετά τον ερχομό
μου εκεί, πρέπει να δω και *τη* Ρώμη». 22 Απέστειλε τότε στη Μακεδονία δύο από αυτούς
που τον διακονούσαν, *τον* Τιμόθεο και *τον* Έραστο, και αυτός έμεινε *λίγο* χρόνο στην
επαρχία της Ασίας.
23 Έγινε τότε κατά τον καιρό εκείνο όχι λίγη ταραχή για την Οδό. 24 Γιατί κάποιος με
το όνομα Δημήτριος, αργυροχόος, έκανε ναούς αργυρούς *της* Άρτεμης και παρείχε στους
τεχνίτες όχι λίγη εργασία. 25 Συνάθροισε αυτούς, *όπως* και τους εργάτες *που ασχολούνταν*
με τέτοια, και είπε: «Άντρες, γνωρίζετε καλά ότι από αυτήν την εργασία προέρχεται η
ευπορία μας. 26 Και βλέπετε και ακούτε ότι, όχι μόνο *στην* Έφεσο αλλά σχεδόν σε όλη *την
επαρχία* της Ασίας, αυτός ο Παύλος έπεισε και μετάστρεψε αρκετό πλήθος, λέγοντας ότι
δεν είναι θεοί αυτοί που γίνονται με *τα* χέρια. 27 Και όχι μόνο κινδυνεύει αυτός ο κλάδος
του επαγγέλματός μας να έρθει σε περιφρόνηση, αλλά και ο ναός της μεγάλης θεάς

Άρτεμης να λογαριαστεί ως τίποτα. Και μέλλει επίσης να καθαιρείται από τη μεγαλειότητά
της αυτή που σέβεται όλη η *επαρχία της* Ασίας και η οικουμένη».
28 Όταν άκουσαν τότε, και επειδή έγιναν πλήρεις θυμού, έκραζαν λέγοντας: «Μεγάλη η
Άρτεμη *των* Εφεσίων». 29 Και γέμισε η πόλη από τη σύγχυση, και όρμησαν ομόψυχα στο
θέατρο και άρπαξαν δυνατά *το* Γάιο και *τον* Αρίσταρχο, *τους* Μακεδόνες, *τους*
συνοδοιπόρους *του* Παύλου. 30 Και ενώ *ο* Παύλος ήθελε να εισέλθει στη *συνέλευση του*
δήμου, δεν τον άφηναν οι μαθητές. 31 Μερικοί μάλιστα και από τους Ασιάρχες, που ήταν
φίλοι του, έστειλαν *μήνυμα* προς αυτόν και τον παρακαλούσαν να μην εκθέσει *τον* εαυτό
του στο θέατρο. 32 Άλλοι λοιπόν φώναζαν *ένα πράγμα και άλλοι* κάτι άλλο· γιατί ήταν η
εκκλησία *του δήμου* συγκεχυμένη και οι περισσότεροι δεν ήξεραν για ποιο *λόγο* είχαν
συγκεντρωθεί. 33 Και από το πλήθος δίδαξαν *στον* Αλέξανδρο *τι να μιλήσει*, που τον
έσπρωξαν μπροστά οι Ιουδαίοι. Ο Αλέξανδρος, λοιπόν, έσεισε προς τα κάτω το χέρι *του*
και ήθελε να απολογηθεί στη *συνέλευση του* δήμου. 34 Όταν όμως αναγνώρισαν ότι είναι
Ιουδαίος, έγινε μία φωνή από όλους και έκραζαν περίπου για δύο ώρες: «Μεγάλη η Άρτεμη
των Εφεσίων». 35 Και αφού ο γραμματέας καθησύχασε τον όχλο, λέει: «Άντρες Εφέσιοι,
ποιος είναι πράγματι από *τους* ανθρώπους που δε γνωρίζει πως η πόλη *των* Εφεσίων είναι
νεωκόρος της μεγάλης Άρτεμης και του διοπετούς; 36 Αφού λοιπόν είναι αναντίρρητα
αυτά, εσείς πρέπει να ησυχάσετε και να μην πράττετε τίποτα *το* απερίσκεπτο. 37 Γιατί
φέρατε τούτους τους άντρες *που δεν είναι* ούτε ιερόσυλοι ούτε βλαστημούν τη θεά μας. 38
Αφενός, λοιπόν, αν *ο* Δημήτριος και οι τεχνίτες που *είναι* μαζί του έχουν λόγο *κατηγορίας*
εναντίον κάποιου, γίνονται *δικαστήρια τις* δικάσιμες *ημέρες* και υπάρχουν ανθύπατοι· ας
καταγγείλουν ο ένας τον άλλο. 39 Αφετέρου, αν κάτι επιπλέον επιζητάτε, θα επιλυθεί στη
νόμιμη εκκλησία *του δήμου*. 40 Και βέβαια, κινδυνεύουμε να καταγγελθούμε για στάση
για τη σημερινή *ημέρα*, ενώ δεν υπάρχει κανένα αίτιο για το οποίο θα δυνηθούμε να
αποδώσουμε λόγο γι’ αυτήν τη *θορυβώδη* συγκέντρωση». 41 Και αφού είπε αυτά, απέλυσε
την εκκλησία *του δήμου*.

Το ταξίδι του Παύλου στη Μακεδονία και στην Ελλάδα

20

ΠΡΑΞΕΙΣ 20

Μετά λοιπόν την παύση του θορύβου, αφού έστειλε ο Παύλος *μήνυμα* στους μαθητές να
έρθουν και *τους* ενθάρρυνε, *τους* χαιρέτησε και εξήλθε για να πορεύεται στη Μακεδονία. 2
Πέρασε τότε τα μέρη εκείνα και, αφού τους ενθάρρυνε με πολλά λόγια, ήρθε στην Ελλάδα
3 και έκανε τρεις μήνες. Επειδή έγινε επιβουλή *εναντίον* του από τους Ιουδαίους, όταν
έμελλε να ανοιχτεί *στο πέλαγος* προς τη Συρία, έγινε *της* γνώμης να επιστρέψει διαμέσου
της Μακεδονίας. 4 Τον συνόδευε λοιπόν *ο* Σώπατρος *του* Πύρρου, *ο* Βεροιαίος, και από
τους Θεσσαλονικείς *ο* Αρίσταρχος και *ο* Σεκούνδος, και *ο* Γάιος *ο* Δερβαίος και *ο*
Τιμόθεος, και Ασιάτες *ο* Τυχικός και *ο* Τρόφιμος. 5 Αυτοί λοιπόν ήρθαν προηγουμένως και
μας περίμεναν στην Τρωάδα, 6 ενώ εμείς εκπλεύσαμε μετά τις ημέρες *της εορτής* των
Αζύμων από *τους* Φιλίππους και ήρθαμε προς αυτούς ύστερα από πέντε ημέρες στην
Τρωάδα, όπου παραμείναμε εφτά ημέρες.

Αποχαιρετιστήρια επίσκεψη του Παύλου στην Τρωάδα

7 Και την πρώτη *ημέρα μετά* το Σάββατο, όταν ήμασταν συναγμένοι για να κόψουμε *με*
τα χέρια άρτο, ο Παύλος συνδιαλεγόταν με αυτούς, επειδή έμελλε να αναχωρήσει την
επόμενη *ημέρα*, και παράτεινε το λόγο μέχρι *τα* μεσάνυχτα. 8 Ήταν μάλιστα αρκετές
λαμπάδες στο υπερώο όπου ήμασταν συναγμένοι. 9 Και κάποιος νεαρός που καθόταν πάνω
στο παράθυρο, με *το* όνομα Εύτυχος, καταλήφτηκε από βαθύ ύπνο, γιατί συνδιαλεγόταν ο
Παύλος για περισσότερη *ώρα*. Επειδή βυθίστηκε στον ύπνο, έπεσε από το τρίτο πάτωμα
κάτω και τον σήκωσαν νεκρό. 10 Κατέβηκε τότε ο Παύλος και έπεσε πάνω του και, αφού
τον αγκάλιασε, είπε: «Μη θορυβείστε, γιατί η ψυχή του είναι μέσα του». 11 Ανέβηκε τότε
και έκοψε *με τα χέρια* τον άρτο και γεύτηκε και, αφού μίλησε για αρκετή ώρα μέχρι *την*
αυγή, έτσι εξήλθε *και έφυγε*. 12 Έφεραν τότε το παιδί ζωντανό και παρηγορήθηκαν πολύ.

Το ταξίδι από την Τρωάδα στη Μίλητο

13 Εμείς λοιπόν ήρθαμε προηγουμένως στο πλοίο και ανοιχτήκαμε *στο πέλαγος* για την
Άσσο, γιατί από εκεί μέλλαμε να παραλάβουμε τον Παύλο· επειδή έτσι είχε διατάξει, γιατί
αυτός έμελλε να πάει πεζός. 14 Όταν λοιπόν μας συνάντησε στην Άσσο, αφού τον
παραλάβαμε, ήρθαμε στη Μυτιλήνη, 15 κι από εκεί αποπλεύσαμε την επόμενη ημέρα και
φτάσαμε αντίκρυ στη Χίο. Και την άλλη *ημέρα* φτάσαμε στη Σάμο, ενώ την επόμενη
ήρθαμε στη Μίλητο. 16 Γιατί είχε αποφασίσει ο Παύλος να παρακάμψει πλέοντας την
Έφεσο, για να μην του γίνει να χρονοτριβήσει στην *επαρχία της* Ασίας. Γιατί έσπευδε, αν
του ήταν δυνατό, την ημέρα της Πεντηκοστής να είναι στα Ιεροσόλυμα.

Η ομιλία του Παύλου στους πρεσβυτέρους της Εφέσου

17 Από τη Μίλητο τότε έστειλε στην Έφεσο και κάλεσε να έρθουν οι πρεσβύτεροι της
εκκλησίας. 18 Μόλις λοιπόν παρουσιάστηκαν προς αυτόν, τους είπε: «Εσείς γνωρίζετε
καλά, από *την* πρώτη ημέρα που πάτησα *το πόδι μου* στην *επαρχία της* Ασίας, πώς
συμπεριφέρθηκα μαζί σας όλο το χρόνο, 19 υπηρετώντας ως δούλος τον Κύριο με όλη *την*
ταπεινοφροσύνη και με δάκρυα και με πειρασμούς που μου συνέβηκαν από τις επιβουλές
των Ιουδαίων. 20 *Γνωρίζετε* πως τίποτα δεν υπέκρυψα *από φόβο*, από εκείνα που *σας*
συμφέρουν, ώστε να μη σας αναγγείλω και να *μη* σας διδάξω δημόσια και σε οίκους, 21
μαρτυρώντας επίσημα σε Ιουδαίους και σε Έλληνες τη μετάνοια στο Θεό και *την* πίστη
στον Κύριό μας Ιησού. 22 Και τώρα, ιδού, δεμένος εγώ από το Πνεύμα πορεύομαι στην
Ιερουσαλήμ, μην ξέροντας αυτά που θα συναντήσω σ' αυτήν, 23 εκτός *του* ότι το Πνεύμα
το Άγιο από πόλη σε πόλη μού μαρτυρεί επίσημα λέγοντας ότι δεσμά και θλίψεις με
περιμένουν. 24 Αλλά καθόλου δε λογαριάζω τη ζωή πολύτιμη για *τον* εαυτό μου, όσο *το* να
τελειώσω το δρόμο μου και τη διακονία που έλαβα από τον Κύριο Ιησού: *το* να μαρτυρήσω
επίσημα το ευαγγέλιο της χάρης του Θεού.

25 Και τώρα ιδού, εγώ ξέρω ότι δε θα δείτε πια το πρόσωπό μου εσείς όλοι μεταξύ των
οποίων πέρασα κηρύττοντας τη βασιλεία. 26 Γιατί μαρτυρώ σ' εσάς τη σημερινή ημέρα ότι
είμαι καθαρός από το αίμα όλων· 27 γιατί δεν υπέκρυψα *κάτι από φόβο*, ώστε να μη σας
αναγγείλω όλη τη βουλή του Θεού. 28 Προσέχετε *τους* εαυτούς σας και όλο το ποίμνιο,
στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σας έθεσε επισκόπους, για να ποιμαίνετε την εκκλησία του
Θεού, την οποία απόχτησε με το αίμα το δικό του. 29 Εγώ ξέρω ότι θα εισέλθουν σ' εσάς
μετά την αναχώρησή μου λύκοι άγριοι, που δε *θα* λυπούνται το ποίμνιο, 30 και από εσάς

τους ίδιους θα σηκωθούν άντρες μιλώντας διεστραμμένα, για να αποσπούν τους μαθητές
πίσω τους. 31 Γι’ αυτό αγρυπνείτε και να θυμάστε ότι για τρία έτη νύχτα και ημέρα δεν
έπαψα με δάκρυα να νουθετώ καθέναν ξεχωριστά. 32 Και τώρα σας παραθέτω στο Θεό και
στο λόγο της χάρης του, ο οποίος δύναται να *σας* οικοδομήσει και να *σας* δώσει την
κληρονομιά ανάμεσα σε όλους τους αγιασμένους. 33 Άργυρο ή χρυσάφι ή ιματισμό
κανενός δεν επιθύμησα. 34 *Οι* ίδιοι γνωρίζετε ότι στις ανάγκες μου και *στις ανάγκες* αυτών
που ήταν μαζί μου υπηρέτησαν τα χέρια αυτά. 35 Σε όλα υπέδειξα σ’ εσάς ότι κοπιάζοντας
κατ’ αυτόν τον τρόπο πρέπει να βοηθάτε τους ασθενείς, και να θυμάστε τους λόγους του
Κυρίου Ιησού, γιατί αυτός είπε: “Μακάριο είναι περισσότερο να δίνει *κανείς*, παρά να
λαβαίνει”».
36 Και αφού είπε αυτά, έπεσε στα γόνατά του και προσευχήθηκε μαζί με όλους αυτούς.
37 Τότε έγινε αρκετό κλάμα από όλους και έπεσαν πάνω στον τράχηλο του Παύλου και τον
καταφιλούσαν, 38 πονώντας περισσότερο απ’ όλα για το λόγο που είχε πει, ότι δε μέλλουν
πια να δουν το πρόσωπό του. Και τον προέπεμπαν στο πλοίο.

Το ταξίδι του Παύλου στην Ιερουσαλήμ

21

ΠΡΑΞΕΙΣ 21

Μόλις λοιπόν έγινε να ανοιχτούμε *στο πέλαγος*, όταν αποχωριστήκαμε από αυτούς,
ευθυδρομήσαμε και ήρθαμε στην Κω, και την επόμενη στη Ρόδο κι από εκεί στα Πάταρα 2
και, επειδή βρήκαμε πλοίο που περνούσε στη Φοινίκη, επιβιβαστήκαμε *σ’ αυτό* και
ανοιχτήκαμε *στο πέλαγος*. 3 Και αφού αναφάνηκε *σ’ εμάς* η Κύπρος και την εγκαταλείψαμε
στ’ αριστερά, πλέαμε στη Συρία και κατεβήκαμε στην Τύρο· γιατί εκεί το πλοίο ξεφόρτωνε
το φορτίο. 4 Βρήκαμε τότε τους μαθητές και παραμείναμε εκεί εφτά ημέρες, οι οποίοι
έλεγαν στον Παύλο μέσω του Πνεύματος να μην ανεβαίνει στα Ιεροσόλυμα. 5 Όταν λοιπόν
έγινε και τελειώσαμε τις ημέρες *της παραμονής μας*, εξήλθαμε και πορευόμασταν, ενώ μας
προέπεμπαν όλοι, μαζί με γυναίκες και παιδιά, ως έξω από την πόλη. Και αφού πέσαμε
στα γόνατα πάνω στο γιαλό και προσευχηθήκαμε, 6 αποχαιρετιστήκαμε μεταξύ μας και
ανεβήκαμε στο πλοίο, ενώ εκείνοι επέστρεψαν στις κατοικίες τους.
7 Εμείς τότε διανύσαμε *την απόσταση ταξιδεύοντας* με το πλοίο και από *την* Τύρο
φτάσαμε στην Πτολεμαΐδα και, αφού χαιρετήσαμε τους αδελφούς, μείναμε μία ημέρα
κοντά τους. 8 Την επόμενη *ημέρα*, λοιπόν, εξήλθαμε και ήρθαμε στην Καισάρεια και, αφού
εισήλθαμε στον οίκο *του* Φιλίππου του ευαγγελιστή, που ήταν από τους εφτά, μείναμε μαζί
του. 9 Αυτός είχε τέσσερις θυγατέρες παρθένες που προφήτευαν. 10 Παραμέναμε τότε
περισσότερες ημέρες και κατέβηκε κάποιος προφήτης από την Ιουδαία με *το* όνομα Άγαβος
11 και, αφού ήρθε προς εμάς και πήρε τη ζώνη του Παύλου, έδεσε τα πόδια του και τα
χέρια *του* και είπε: «Αυτά λέει το Πνεύμα το Άγιο: “Τον άντρα στον οποίο ανήκει αυτή η
ζώνη, έτσι θα *τον* δέσουν στην Ιερουσαλήμ οι Ιουδαίοι και θα *τον* παραδώσουν σε χέρια
εθνικών”». 12 Μόλις λοιπόν ακούσαμε αυτά, *τον* παρακαλούσαμε εμείς και οι ντόπιοι να
μην ανεβεί στην Ιερουσαλήμ. 13 Τότε αποκρίθηκε ο Παύλος: «Τι κάνετε που κλαίτε και
προσπαθείτε να μου εξασθενίσετε την καρδιά; Γιατί εγώ είμαι έτοιμος, όχι μόνο να δεθώ,
αλλά και να πεθάνω στην Ιερουσαλήμ υπέρ του ονόματος του Κυρίου Ιησού». 14 Επειδή
λοιπόν αυτός δεν πειθόταν, ησυχάσαμε και είπαμε: « Ας γίνει το θέλημα του Κυρίου».

15 Μετά λοιπόν τις ημέρες αυτές, ετοιμαστήκαμε και ανεβαίναμε στα Ιεροσόλυμα. 16
Ήρθαν τότε μαζί μας και *μερικοί από* τους μαθητές από *την* Καισάρεια, φέρνοντας κάποιο
Μνάσωνα Κύπριο, παλιό μαθητή, για να φιλοξενηθούμε σ' αυτόν.

Ο Παύλος επισκέπτεται τον Ιάκωβο

17 Όταν λοιπόν εμείς ήρθαμε στα Ιεροσόλυμα, ευχαρίστως μας υποδέχτηκαν οι αδελφοί.
18 Και την επόμενη *ημέρα* μπήκε ο Παύλος μαζί μας στην *οικία του* Ιακώβου και
παρευρέθηκαν όλοι οι πρεσβύτεροι. 19 Και αφού τους χαιρέτησε, διηγούνταν καθένα
ξεχωριστά αυτά που έκανε ο Θεός μέσα στα έθνη μέσω της διακονίας του. 20 Εκείνοι, όταν
άκουσαν, δόξαζαν το Θεό και του είπαν: «Βλέπεις, αδελφέ, πόσες μυριάδες είναι μεταξύ
των Ιουδαίων που έχουν πιστέψει και όλοι είναι ζηλωτές του νόμου. 21 Αλλά
πληροφορήθηκαν για σένα ότι διδάσκεις αποστασία από *το* Μωυσή σε όλους τους
Ιουδαίους μεταξύ των εθνών, λέγοντας να μην περιτέμνουν αυτοί τα παιδιά *τους* μήτε να
περπατούν σύμφωνα με τα έθιμα. 22 Τι *πρέπει* λοιπόν *να* γίνει; Πάντως θα ακούσουν ότι
έχεις έρθει. 23 Κάνε, λοιπόν, αυτό που σου λέμε: Έχουμε τέσσερις άντρες που έχουν
ευχηθεί *τάξιμο* για *τους* εαυτούς τους. 24 Τούτους παράλαβε, εξαγνίσου μαζί τους και
δαπάνησε *χρήματα* γι' αυτούς, για να ξυρίσουν το κεφάλι *τους*, και θα γνωρίσουν όλοι ότι
όσα έχουν πληροφορηθεί για σένα δεν είναι *σωστό* τίποτα, αλλά στοιχίζεσαι και *ο* ίδιος
ακολουθώντας και φυλάγοντας το νόμο. 25 Και όσον αφορά τους εθνικούς που έχουν
πιστέψει εμείς στείλαμε επιστολή, αποφασίζοντας ώστε αυτοί να φυλάγονται από το
ειδωλόθυτο και από αίμα και πνιχτό και πορνεία». 26 Τότε ο Παύλος παράλαβε τους
άντρες την επόμενη ημέρα *και*, αφού μαζί τους εξαγνίστηκε, μπήκε στο ναό για να
αναγγείλει την εκπλήρωση των ημερών του εξαγνισμού, ωσότου προσφερθεί για καθέναν
από αυτούς ξεχωριστά η προσφορά.

Η σύλληψη του Παύλου στο ναό

27 Μόλις λοιπόν οι εφτά ημέρες έμελλαν να συντελεστούν, οι Ιουδαίοι από *την επαρχία*
της Ασίας, όταν τον είδαν μέσα στο ναό, προκάλεσαν σύγχυση σε όλο το πλήθος και
έβαλαν πάνω του τα χέρια, 28 κράζοντας: «Άντρες Ισραηλίτες, βοηθάτε. Αυτός είναι ο
άνθρωπος που διδάσκει όλους παντού κατά του λαού *μας* και του νόμου και του τόπου
τούτου, ακόμα και Έλληνες εισήγαγε στο ναό και έχει μολύνει τον άγιο τούτο τόπο». 29
Γιατί είχαν δει προηγουμένως *τον* Τρόφιμο τον Εφέσιο μαζί του μέσα στην πόλη, τον οποίο
νόμιζαν ότι εισήγαγε ο Παύλος στο ναό. 30 Και κινήθηκε όλη η πόλη και έγινε συρροή του
λαού και, αφού έπιασαν τον Παύλο, τον έσερναν έξω από το ναό και αμέσως κλείστηκαν οι
θύρες. 31 Και ενώ ζητούσαν να τον σκοτώσουν, ήρθε αναφορά στο χιλίαρχο της
στρατιωτικής μονάδας ότι υπάρχει σύγχυση σε όλη *την* Ιερουσαλήμ. 32 Αυτός παράλαβε
αμέσως στρατιώτες και εκατόνταρχους και έτρεξε καταπάνω τους. Εκείνοι, όταν είδαν το
χιλίαρχο και τους στρατιώτες, έπαψαν να χτυπούν τον Παύλο. 33 Τότε πλησίασε ο
χιλίαρχος, τον συνέλαβε και διέταξε να δεθεί με δύο αλυσίδες, και ζητούσε να μάθει ποιος
είναι και τι έχει κάνει. 34 Άλλοι όμως φώναζαν δυνατά *ένα πράγμα και άλλοι* κάτι άλλο
μέσα στον όχλο. Επειδή αυτός δεν μπορούσε λοιπόν να μάθει *κάτι* το ασφαλές εξαιτίας του
θορύβου, διέταξε να οδηγηθεί στο στρατώνα. 35 Όταν λοιπόν *ο Παύλος* έφτασε πάνω στα
σκαλιά, συνέβηκε να βαστάζεται *και να μεταφέρεται* αυτός από τους στρατιώτες εξαιτίας
της βίας του όχλου· 36 γιατί ακολουθούσε το πλήθος του λαού κράζοντας: «Αφάνιζέ τον».

Η απολογία του Παύλου

37 Και ενώ έμελλε να εισάγεται στο στρατώνα, ο Παύλος λέει στο χιλίαρχο: «Μήπως
μου επιτρέπεται να πω κάτι προς εσένα;» Εκείνος είπε: «Ελληνικά γνωρίζεις; 38 Άρα δεν
είσαι εσύ ο Αιγύπτιος που πριν από αυτές τις ημέρες αναστάτωσε και εξήγαγε στην έρημο
τους τέσσερις χιλιάδες άντρες τους μαχαιροβγάλτες;» 39 Είπε τότε ο Παύλος: «Εγώ,
βέβαια, είμαι άνθρωπος Ιουδαίος, Ταρσέας της Κιλικίας, πολίτης *μιας* πόλης όχι άσημης.
Σε παρακαλώ, λοιπόν, επίτρεψέ μου να μιλήσω προς το λαό». 40 Και επειδή αυτός *το*
επέτρεψε, ο Παύλος που είχε σταθεί πάνω στα σκαλιά, έσεισε προς τα κάτω το χέρι *του*
στο λαό. Και όταν έγινε πολλή σιγή, *τους* προσφώνησε στην εβραϊκή διάλεκτο, λέγοντας:

22

ΠΡΑΞΕΙΣ 22

«Άντρες αδελφοί και πατέρες, ακούστε τώρα την απολογία μου προς εσάς». 2 Όταν
άκουσαν τότε ότι προσφωνούσε σ’ αυτούς στην εβραϊκή διάλεκτο, έκαναν περισσότερο
ησυχία. Και λέει: 3 «Εγώ είμαι άντρας Ιουδαίος, γεννημένος στην Ταρσό της Κιλικίας,
αναθρεμμένος μάλιστα στην πόλη τούτη, εκπαιδευμένος δίπλα στα πόδια *του* Γαμαλιήλ
κατά *την* ακρίβεια του πατρώου νόμου, και υπήρξα ζηλωτής του Θεού καθώς όλοι εσείς
είστε σήμερα· 4 ο οποίος αυτήν την Οδό καταδίωξα μέχρι *το* θάνατο, βάζοντας δεσμά και
παραδίνοντας σε φυλακές άντρες και γυναίκες, 5 όπως και ο αρχιερέας μαρτυρεί για μένα
και όλο το πρεσβυτέριο, από τους οποίους δέχτηκα και επιστολές και πορευόμουν προς
τους αδελφούς στη Δαμασκό, για να φέρω και αυτούς που ήταν προς τα εκεί, δεμένους
στην Ιερουσαλήμ για να τιμωρηθούν».

Ο Παύλος μιλά για την μεταστροφή του στο Χριστό

(Πρ. 9:1-19, 26:12-18)

6 «Μου συνέβηκε τότε, ενώ πορευόμουν και πλησίαζα στη Δαμασκό, περίπου *το*
μεσημέρι, ξαφνικά από τον ουρανό να αστράψει γύρω μου αρκετό φως, 7 και έπεσα στο
έδαφος και άκουσα φωνή να μου λέει: “Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις”; 8 Εγώ τότε
αποκρίθηκα: “Ποιος είσαι, Κύριε”; Και είπε προς εμένα: “Εγώ είμαι *ο* Ιησούς ο
Ναζωραίος, που εσύ καταδιώκεις”. 9 Εκείνοι που ήταν μαζί μου αφενός είδαν το φως,
αφετέρου τη φωνή δεν άκουσαν εκείνου που μου μιλούσε. 10 Είπα λοιπόν: “Τι να κάνω,
Κύριε”; Και ο Κύριος είπε προς εμένα: «Σήκω και πήγαινε στη Δαμασκό κι εκεί θα σου
ειπωθεί για όλα όσα σου είναι καθορισμένα να κάνεις”. 11 Καθώς λοιπόν δεν έβλεπα από
τη λάμψη του φωτός εκείνου, ήρθα στη Δαμασκό χειραγωγούμενος από αυτούς που ήταν
μαζί μου.

12 Και κάποιος Ανανίας, άντρας ευλαβής κατά το νόμο, για τον οποίο μαρτυρούσαν
καλά όλοι οι Ιουδαίοι που κατοικούσαν *εκεί*, 13 ήρθε προς εμένα και, αφού στάθηκε κοντά
μου, μου είπε: “Σαούλ αδελφέ, ξαναδές”. Κι εγώ αυτήν την ώρα ξαναείδα *κοιτώντας* προς
αυτόν. 14 Εκείνος είπε: “Ο Θεός των πατέρων μας σε προκαθόρισε να γνωρίσεις το θέλημά
του και να δεις τον Δίκαιο και να ακούσεις φωνή από το στόμα του, 15 γιατί θα είσαι
μάρτυρας γι’ αυτόν προς όλους τους ανθρώπους, για όσα έχεις δει και άκουσες. 16 Και
τώρα τι καθυστερείς; Σήκω, βαφτίσου και λούσου από τις αμαρτίες σου, αφού επικαλεστείς
το όνομά του”».

Ο Παύλος στέλνεται προς τους εθνικούς

17 «Μου συνέβηκε τότε, όταν επέστρεψα στην Ιερουσαλήμ και ενώ εγώ προσευχόμουν
μέσα στο ναό, να έρθω σε έκσταση 18 και να δω αυτόν να μου λέει: "Σπεύσε και έξελθε
γρήγορα από *την* Ιερουσαλήμ, γιατί δε θα παραδεχτούν μαρτυρία σου για μένα". 19 Κι εγώ
είπα: "Κύριε, αυτοί γνωρίζουν καλά ότι εγώ φυλάκιζα *συνεχώς* και έδερνα *συνεχώς* από
συναγωγή σε συναγωγή αυτούς που πιστεύουν σ' εσένα, 20 και όταν χυνόταν το αίμα *του*
Στεφάνου του μάρτυρά σου, και *εγώ ο* ίδιος είχα σταθεί και αισθανόμουν ευαρέσκεια,
συμφωνώντας μαζί *με τους άλλους*, και φύλαγα τα ρούχα αυτών που τον θανάτωναν". 21
Και είπε προς εμένα: "Πήγαινε, γιατί εγώ θα σε αποστείλω έξω σε έθνη μακριά"».

Ο Παύλος επικαλείται τη ρωμαϊκή του υπηκοότητα

22 Τον άκουγαν, λοιπόν, μέχρις αυτό *το σημείο* του λόγου, και *κατόπιν* ύψωσαν τη
φωνή τους, λέγοντας: «Αφάνιζε από τη γη τέτοιο *άνθρωπο*, γιατί δεν έπρεπε αυτός να ζει».
23 Και επειδή αυτοί κραύγαζαν και έριχναν τα ρούχα τους και πέταγαν σκόνη στον αέρα,
24 διέταξε ο χιλίαρχος να εισαχτεί αυτός στο στρατώνα και είπε με μάστιγες να τον
ανακρίνουν, για να γνωρίσει καλά για ποια αιτία φώναζαν έτσι εναντίον του. 25 Μόλις
λοιπόν τον τέντωσαν με τους ιμάντες, ο Παύλος είπε προς τον εκατόνταρχο που είχε σταθεί
εκεί: «Άραγε *έναν* άνθρωπο Ρωμαίο και χωρίς δίκη επιτρέπεται σ' εσάς να μαστιγώνετε;»
26 Όταν *το* άκουσε τότε ο εκατόνταρχος, πλησίασε το χιλίαρχο και *του* ανάγγειλε
λέγοντας: «Τι μέλλεις να κάνεις; Γιατί ο άνθρωπος αυτός είναι Ρωμαίος». 27 *Τον* πλησίασε
λοιπόν ο χιλίαρχος και του είπε: «Λέγε μου, εσύ είσαι Ρωμαίος;» Εκείνος είπε: «Ναι». 28
Αποκρίθηκε τότε ο χιλίαρχος: «Εγώ με πολύ κεφάλαιο απόχτησα αυτό το πολιτικό
δικαίωμα». Και ο Παύλος είπε: «Εγώ όμως και έχω γεννηθεί *μ' αυτό*». 29 Αμέσως λοιπόν
απομακρύνθηκαν από αυτόν όσοι έμελλαν να τον ανακρίνουν, αλλά και ο χιλίαρχος
φοβήθηκε, όταν έμαθε ότι είναι Ρωμαίος και ότι τον είχε δέσει.

Ο Παύλος μπροστά στο συνέδριο

30 Και την επόμενη *ημέρα*, επειδή ήθελε να γνωρίσει με ασφάλεια *για* το τι κατηγορείται
από τους Ιουδαίους, τον έλυσε και διέταξε να συγκεντρωθούν οι αρχιερείς και όλο το
συνέδριο και, αφού κατέβασε τον Παύλο, τον έστησε μπροστά τους.

23

Ατένισε λοιπόν ο Παύλος στο συνέδριο και είπε: «Άντρες αδελφοί, εγώ με όλη *την*
αγαθή συνείδηση έχω πολιτευτεί στο Θεό μέχρις αυτήν την ημέρα». 2 Αλλά ο αρχιερέας
Ανανίας διέταξε σ' αυτούς που είχαν σταθεί δίπλα του να του χτυπήσουν το στόμα. 3 Τότε
ο Παύλος είπε προς αυτόν: «Μέλλει ο Θεός να σε χτυπήσει, τοίχε ασβεστωμένε! Μολονότι
εσύ κάθεσαι να με κρίνεις κατά το νόμο, όμως παρανομώντας διατάζεις να με χτυπούν;» 4
Αλλά εκείνοι που είχαν σταθεί δίπλα *του* είπαν: «Τον αρχιερέα του Θεού βρίζεις;» 5 Και
είπε ο Παύλος: «Δεν ήξερα, αδελφοί, ότι είναι αρχιερέας· γιατί είναι γραμμένο: **Άρχοντα
του λαού σου δε θα κακολογήσεις**».

6 Επειδή κατάλαβε τότε ο Παύλος ότι το ένα μέρος είναι Σαδουκκαίοι και το άλλο
Φαρισαίοι, έκραζε μέσα στο συνέδριο: «Άντρες αδελφοί, εγώ είμαι Φαρισαίος, γιος
Φαρισαίων· για ελπίδα και ανάσταση νεκρών εγώ κρίνομαι». 7 Και όταν αυτός είπε τούτο,

έγινε διάσταση των Φαρισαίων και *των* Σαδουκκαίων και σχίστηκε το πλήθος. 8 Γιατί,
βέβαια, *οι* Σαδουκκαίοι λένε πως δεν υπάρχει ανάσταση μήτε άγγελος μήτε πνεύμα, *οι*
Φαρισαίοι όμως ομολογούν και τα δύο. 9 Έγινε τότε κραυγή μεγάλη και σηκώθηκαν
μερικοί από τους γραμματείς του μέρους των Φαρισαίων και έκαναν διαμάχη, λέγοντας:
«Τίποτα κακό δε βρίσκουμε στον άνθρωπο τούτο· και αν πνεύμα μίλησε σ’ αυτόν ή
άγγελος;» 10 Επειδή λοιπόν έγινε πολλή διάσταση, φοβήθηκε ο χιλίαρχος μην
κομματιαστεί ο Παύλος από αυτούς και διέταξε το στράτευμα να κατεβεί και να τον
αρπάξει από *το* μέσο αυτών και να τον οδηγήσει στο στρατώνα.

11 Και την επόμενη νύχτα τού εμφανίστηκε ο Κύριος και είπε: «Έχε θάρρος· γιατί όπως
μαρτύρησες επίσημα όσα αφορούν εμένα στην Ιερουσαλήμ, έτσι εσύ πρέπει να
μαρτυρήσεις και στη Ρώμη».

Συνωμοσία ενάντια στη ζωή του Παύλου

12 Όταν λοιπόν ξημέρωσε, έκαναν συνωμοσία οι Ιουδαίοι και αναθεμάτισαν *τους*
εαυτούς τους, λέγοντας πως δε *θα* φάνε μήτε *θα* πιουν, ωσότου σκοτώσουν τον Παύλο. 13
Ήταν τότε περισσότεροι από σαράντα όσοι έκαναν αυτήν τη συνωμοσία, 14 οι οποίοι
προσήλθαν στους αρχιερείς και στους πρεσβυτέρους και είπαν: «Με ανάθεμα
αναθεματίσαμε *τους* εαυτούς μας να μη γευτούμε τίποτα, ωσότου σκοτώσουμε τον Παύλο.
15 Τώρα, λοιπόν, εσείς εμφανιστείτε στο χιλίαρχο μαζί με το συνέδριο, για να τον
κατεβάσει σ’ εσάς δήθεν πως μέλλετε να γνωρίσετε ακριβέστερα τα σχετικά μ’ αυτόν.
Εμείς, όμως, προτού πλησιάσει αυτός, είμαστε έτοιμοι να τον σκοτώσουμε». 16 Επειδή
άκουσε ο γιος της αδελφής *του* Παύλου την ενέδρα, παρουσιάστηκε και εισήλθε στο
στρατώνα και *το* ανάγγειλε στον Παύλο. 17 Προσκάλεσε τότε ο Παύλος έναν από τους
εκατόνταρχους και είπε: «Το νεαρό τούτο οδήγησε προς το χιλίαρχο, γιατί έχει κάτι να του
αναγγείλει». 18 Αυτός, λοιπόν, αφού τον παράλαβε, *τον* οδήγησε προς το χιλίαρχο και λέει:
«Ο δέσμιος Παύλος με προσκάλεσε και με παρακάλεσε να οδηγήσω τούτο το νεαρό προς
εσένα, γιατί έχει κάτι να σου μιλήσει». 19 Αφού έπιασε λοιπόν το χέρι του ο χιλίαρχος και
αναχώρησε ιδιαιτέρως, ζητούσε να μάθει: «Τι είναι αυτό που έχεις να μου αναγγείλεις;» 20
Είπε τότε: «Οι Ιουδαίοι συμφώνησαν να σου ζητήσουν, ώστε αύριο να κατεβάσεις τον
Παύλο στο συνέδριο, δήθεν πως πρόκειται κάτι ακριβέστερο να ζητήσουν να μάθουν γι’
αυτόν. 21 Εσύ, λοιπόν, μην πειστείς από αυτούς· γιατί τον ενεδρεύουν περισσότεροι από
σαράντα άντρες από αυτούς, οι οποίοι αναθεμάτισαν *τους* εαυτούς τους μήτε να φάνε μήτε
να πιουν, ωσότου τον σκοτώσουν, και τώρα είναι έτοιμοι, περιμένοντας από εσένα την
υπόσχεση». 22 Ο χιλίαρχος, λοιπόν, απόλυσε το νεαρό και του παράγγειλε: «Σε κανέναν να
μη μιλήσεις έξω ότι αυτά φανέρωσες προς εμένα».

Ο Παύλος μεταφέρεται στο Φήλικα

23 Και αφού προσκάλεσε κάποιους, δύο από τους εκατόνταρχους, είπε: «Ετοιμάστε
διακόσιους στρατιώτες, για να πορευτούν ως *την* Καισάρεια, και εβδομήντα ιππείς και
διακόσιους λογχοφόρους από *τις* εννιά *η* ώρα τη νύχτα. 24 Και προμηθεύστε ζώα, για να
επιβιβάσουν τον Παύλο και να *τον* διασώσουν προς *το* Φήλικα τον ηγεμόνα». 25 Και
έγραψε επιστολή που είχε αυτόν τον τύπο: 26 «Κλαύδιος Λυσίας προς τον εξοχότατο
ηγεμόνα Φήλικα· χαίρε! 27 Τον άντρα τούτο που τον συνέλαβαν οι Ιουδαίοι και έμελλε να
σκοτωθεί από αυτούς *τον* ελευθέρωσα, αφού ήρθα *εσπευσμένα* μαζί με το στράτευμα,

επειδή έμαθα ότι είναι Ρωμαίος. 28 Και επειδή ήθελα να γνωρίσω καλά την αιτία για την
οποία τον κατηγορούσαν, *τον* κατέβασα στο συνέδριό τους. 29 Αυτόν βρήκα να *τον*
κατηγορούν για ζητήματα του νόμου τους, και να μην έχει *κάνει* κανένα έγκλημα άξιο
θανάτου ή φυλακής. 30 Επειδή λοιπόν μου έδωσαν μήνυμα ότι θα γίνει επιβουλή στον
άντρα, αμέσως *τον* έστειλα προς εσένα, αφού παράγγειλα και στους κατηγόρους *του* να
λένε τα εναντίον του μπροστά σου. [Υγίαινε]».
31 Οι στρατιώτες, λοιπόν, πράγματι σύμφωνα με αυτό που τους είχε διαταχτεί,
παράλαβαν τον Παύλο και τον οδήγησαν νύχτα στην Αντιπατρίδα, 32 και την επόμενη
ημέρα, αφού άφησαν τους ιππείς να φύγουν μαζί του, επέστρεψαν στο στρατώνα. 33 Οι
οποίοι, *ιππείς*, όταν εισήλθαν στην Καισάρεια και έδωσαν την επιστολή στον ηγεμόνα,
παρουσίασαν και τον Παύλο σ' αυτόν. 34 Διάβασε τότε *την επιστολή* και ρώτησε από ποια
επαρχία είναι και, όταν έμαθε ότι *είναι* από *την* Κιλικία, είπε: 35 «Θα σε ακούσω πλήρως,
όταν και οι κατήγοροί σου παρουσιαστούν». Και διέταξε να φυλάγεται αυτός μέσα στο
πραιτόριο του Ηρώδη.

Η κατηγορία κατά του Παύλου

24

ΠΡΑΞΕΙΣ 24

Μετά λοιπόν από πέντε ημέρες κατέβηκε ο αρχιερέας Ανανίας μαζί με μερικούς
πρεσβυτέρους και *με* ρήτορα κάποιο Τέρτυλλο, οι οποίοι εμφάνισαν *την αναφορά τους*
στον ηγεμόνα κατά του Παύλου. 2 Αφού λοιπόν κλήθηκε αυτός, άρχισε να *τον* κατηγορεί ο
Τέρτυλλος λέγοντας: «Επειδή πολλή ειρήνη απολαμβάνουμε μ' εσένα και μεταρρυθμίσεις
γίνονται στο έθνος τούτο μέσω της δικής σου πρόνοιας, 3 με κάθε τρόπο και παντού
αποδεχόμαστε *αυτά*, εξοχότατε Φήλικα, με κάθε ευχαριστία. 4 Αλλά για να μη σε
απασχολώ περισσότερο, σε παρακαλώ να μας ακούσεις σύντομα με την επιείκειά σου. 5
Γιατί βρήκαμε τον άντρα τούτο *σαν* πανούκλα και να υποκινεί στάσεις σε όλους τους
Ιουδαίους που *είναι* στην οικουμένη και *να είναι* πρωτοστάτης της αιρέσεως των
Ναζωραίων. 6 Αυτός *ακόμα* και το ναό προσπάθησε να βεβηλώσει, τον οποίο τότε
κρατήσαμε [και κατά το δικό μας νόμο θελήσαμε να *τον* κρίνουμε. 7 Ήρθε όμως *ο* Λυσίας
ο χιλίαρχος και με πολλή βία *τον* απήγαγε από τα χέρια μας, 8 και διέταξε τους κατηγόρους
του να έρχονται μπροστά σου]. Από αυτόν θα δυνηθείς *ο* ίδιος, όταν *τον* ανακρίνεις, να
γνωρίσεις καλά για όλα τούτα που εμείς τον κατηγορούμε». 9 Συμφώνησαν λοιπόν και οι
Ιουδαίοι, λέγοντας ότι έτσι έχουν αυτά.

Ο Παύλος υπερασπίζεται τον εαυτό του

10 Και αποκρίθηκε ο Παύλος, όταν του έγνεψε ο ηγεμόνας να μιλήσει: «Επειδή γνωρίζω
καλά πως από πολλά έτη είσαι κριτής στο έθνος τούτο, ευχαρίστως απολογούμαι γι' αυτά
που αφορούν *τον* εαυτό μου, 11 γιατί μπορείς να μάθεις καλά ότι δεν έχω περισσότερες
από δώδεκα ημέρες, αφότου ανέβηκα να προσκυνήσω στην Ιερουσαλήμ. 12 Και ούτε μέσα
στο ναό με βρήκαν να συνδιαλέγομαι με κάποιον ή να μαζεύω πλήθος, ούτε μέσα στις
συναγωγές ούτε στην πόλη, 13 ούτε δύνανται να αποδείξουν σ' εσένα *εκείνα* για τα οποία
τώρα με κατηγορούν. 14 Σου ομολογώ λοιπόν αυτό, ότι κατά την Οδό που λένε αίρεση,
έτσι λατρεύω τον πατρώο Θεό, πιστεύοντας σε όλα όσα είναι γραμμένα σύμφωνα με το
νόμο και όσα *είναι* μέσα στους προφήτες, 15 έχοντας ελπίδα στο Θεό, που και αυτοί οι

ίδιοι περιμένουν, ότι μέλλει να γίνει ανάσταση δικαίων και αδίκων. 16 Γι’ αυτό κι *εγώ ο*
ίδιος προσπαθώ να έχω συνείδηση χωρίς πρόσκομμα προς το Θεό και τους ανθρώπους
διαπαντός. 17 Ύστερα από πολλά έτη, λοιπόν, παρουσιάστηκα στο έθνος μου, για να κάνω
ελεημοσύνες και προσφορές. 18 Με αυτά *ασχολούμουν όταν* με βρήκαν εξαγνισμένο μέσα
στο ναό, όχι μαζί με πλήθος ούτι με θόρυβο, 19 μερικοί λοιπόν Ιουδαίοι από *την επαρχία*
της Ασίας, οι οποίοι έπρεπε να είναι παρόντες μπροστά σου και να *με* κατηγορούν αν έχουν
κάτι εναντίον μου. 20 Ή αυτοί *οι* ίδιοι ας πουν τι αδίκημα βρήκαν όταν στάθηκα μπροστά
στο συνέδριο, 21 ή γι’ αυτήν τη μία φωνή που έκραξα μεταξύ τους όταν είχα σταθεί: “Για
ανάσταση νεκρών εγώ κρίνομαι σήμερα μπροστά σας”».

22 Ανέβαλε τότε γι’ αυτούς ο Φήλικας *τη δίκη*, επειδή ήξερε ακριβέστερα τα σχετικά με
την Οδό, και είπε: «Όταν *ο* Λυσίας ο χιλίαρχος κατεβεί, θα αποφασίσω όσα σας αφορούν».
23 Διέταξε τον εκατόνταρχο να τον επιτηρούν και να έχει άνεση και να μην εμποδίζουν
κανέναν από τους δικούς του να τον υπηρετεί.

Ο Παύλος κρατείται σε επιτήρηση

24 Και μετά από μερικές ημέρες παρουσιάστηκε ο Φήλικας μαζί με *τη* Δρουσίλλα, τη
δική του γυναίκα που ήταν Ιουδαία, και έστειλε να φέρουν τον Παύλο και τον άκουσε για
την πίστη στο Χριστό Ιησού. 25 Ενώ λοιπόν αυτός συνδιαλεγόταν για δικαιοσύνη και *για*
εγκράτεια και *για* την κρίση τη μελλοντική, γέμισε φόβο ο Φήλικας και αποκρίθηκε: «Προς
το παρόν πήγαινε και, όταν θα έχω καιρό, θα στείλω να σε καλέσω». 26 Συγχρόνως και
έλπιζε ότι θα δοθούν χρήματα σ’ αυτόν από τον Παύλο· γι’ αυτό και συχνότερα έστελνε να
τον φέρνουν και μιλούσε *μαζί* του.

27 Όταν λοιπόν συμπληρώθηκε *μια* διετία, ήρθε διάδοχος στο Φήλικα *ο* Πόρκιος
Φήστος και, επειδή ήθελε να κάνει χάρη στους Ιουδαίους, ο Φήλικας εγκατέλειψε τον
Παύλο φυλακισμένο.

Ο Παύλος επικαλείται τον Καίσαρα

25

ΠΡΑΞΕΙΣ 25

Ο Φήστος, λοιπόν, όταν ήρθε στην επαρχία, μετά από τρεις ημέρες ανέβηκε στα
Ιεροσόλυμα από *την* Καισάρεια, 2 και εμφανίστηκαν σ’ αυτόν οι αρχιερείς και οι πρώτοι
των Ιουδαίων κατά του Παύλου και τον παρακαλούσαν, 3 ζητώντας χάρη εναντίον του, για
να στείλει να τον φέρουν στην Ιερουσαλήμ, κάνοντας ενέδρα, για να τον σκοτώσουν κατά
την οδό. 4 Πράγματι, λοιπόν, ο Φήστος αποκρίθηκε πως επιτηρείται ο Παύλος στην
Καισάρεια και ο ίδιος μέλλει γρήγορα να πορευτεί έξω *από την Ιερουσαλήμ*. 5 «Οι δυνατοί
λοιπόν μεταξύ σας», λέει, «ας κατεβούν μαζί *μου και*, αν κάτι άτοπο υπάρχει στον άντρα,
ας τον κατηγορήσουν».

6 Παρέμεινε τότε μεταξύ τους όχι περισσότερες από οχτώ ή δέκα ημέρες, κατέβηκε στην
Καισάρεια, την επόμενη *ημέρα* κάθισε πάνω στο βήμα και διέταξε να φέρουν τον Παύλο. 7
Όταν, λοιπόν, παρουσιάστηκε αυτός, στάθηκαν γύρω του οι Ιουδαίοι που είχαν κατεβεί
από *τα* Ιεροσόλυμα, φέροντας εναντίον *του* πολλές και βαριές αιτίες *κατηγορίας* που δεν
μπορούσαν να *τις* αποδείξουν, 8 ενώ ο Παύλος απολογούνταν: «Ούτε στο νόμο των
Ιουδαίων ούτε στο ναό ούτε στον Καίσαρα αμάρτησα σε κάτι». 9 Ο Φήστος, λοιπόν,
θέλοντας να κάνει χάρη στους Ιουδαίους, αποκρίθηκε στον Παύλο και *του* είπε: «Θέλεις να

ανεβείς στα Ιεροσόλυμα, *κι* εκεί να κριθείς μπροστά μου γι’ αυτά;» 10 Είπε τότε ο Παύλος:
«Μπροστά στο βήμα του Καίσαρα έχω σταθεί όπου πρέπει να κρίνομαι. *Τους* Ιουδαίους σε
τίποτα δεν αδίκησα όπως κι εσύ γνωρίζεις καλύτερα. 11 Αν πράγματι, λοιπόν, αδικώ και
έχω πράξει κάτι άξιο θανάτου, δεν αρνούμαι το να πεθάνω. Αν όμως τίποτα δεν υπάρχει
από όσα αυτοί με κατηγορούν, κανείς δε δύναται να με χαρίσει σ’ αυτούς· *τον* Καίσαρα
επικαλούμαι». 12 Τότε ο Φήστος, αφού συνομίλησε με το συμβούλιο, αποκρίθηκε: «*Τον*
Καίσαρα έχεις επικαλεστεί, μπροστά στον Καίσαρα θα πορευτείς».

Ο Παύλος μπροστά στον Αγρίππα

13 Αφού πέρασαν λοιπόν μερικές ημέρες, ο βασιλιάς Αγρίππας και *η* Βερνίκη
κατέφθασαν στην Καισάρεια και χαιρέτησαν το Φήστο. 14 Και καθώς περισσότερες ημέρες
παράμεναν εκεί, ο Φήστος εξέθεσε στο βασιλιά τα *θέματα* που αφορούσαν τον Παύλο,
λέγοντας: «Κάποιος άντρας είναι εγκαταλειμμένος στη φυλακή από *το* Φήλικα, 15 για τον
οποίο, όταν εγώ ήρθα στα Ιεροσόλυμα, εμφανίστηκαν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι των
Ιουδαίων, ζητώντας εναντίον του καταδίκη. 16 Προς αυτούς αποκρίθηκα ότι δεν είναι
συνήθεια στους Ρωμαίους να χαρίζουν κάποιον άνθρωπο *στους κατηγόρους του* πριν ο
κατηγορούμενος έχει κατά πρόσωπο τους κατηγόρους *του* και λάβει ευκαιρία απολογίας
για το έγκλημα. 17 Όταν λοιπόν αυτοί μαζεύτηκαν εδώ, χωρίς να κάνω καμιά αναβολή, την
επόμενη *ημέρα* κάθισα πάνω στο βήμα και διέταξα να φέρουν τον άντρα. 18 Στάθηκαν γι’
αυτόν οι κατήγοροι και δεν έφεραν καμία αιτία *κατηγορίας* από όσες εγώ υπέθετα κακές,
19 αλλά είχαν εναντίον του κάποια ζητήματα για τη δική τους δεισιδαιμονία και για
κάποιον Ιησού που έχει πεθάνει, για τον οποίο έλεγε ο Παύλος ότι ζει. 20 Εγώ λοιπόν
απορούσα για τη συζήτηση γύρω από αυτά και έλεγα, αν ήθελε, να πάει στα Ιεροσόλυμα,
κι εκεί να κρίνεται γι’ αυτά. 21 Επειδή όμως ο Παύλος επικαλέστηκε *το* να επιτηρηθεί για
την απόφαση του Σεβαστού, διέταξα αυτός να επιτηρείται, ωσότου τον παραπέμψω προς
τον Καίσαρα». 22 *Ο* Αγρίππας τότε *είπε* προς το Φήστο: «Ήθελα και *εγώ* ο ίδιος να
ακούσω τον άνθρωπο ». «Αύριο», *του* λέει, «θα τον ακούσεις».

23 Την επόμενη *ημέρα* λοιπόν, όταν ήρθε ο Αγρίππας και η Βερνίκη με πολύ φανταχτερή
πομπή και εισήλθαν στην αίθουσα ακρόασης μαζί με χιλίαρχους και με τους έξοχους
άντρες της πόλης, τότε διέταξε ο Φήστος και οδηγήθηκε ο Παύλος. 24 Και λέει ο Φήστος:
«Βασιλιά Αγρίππα και όλοι οι άντρες που *είστε* μαζί μας παρόντες, βλέπετε τούτον για τον
οποίο όλο το πλήθος των Ιουδαίων με συνάντησε και στα Ιεροσόλυμα και εδώ, φωνάζοντας
ότι δεν πρέπει αυτός να ζει πια. 25 Εγώ όμως κατάλαβα πως αυτός τίποτε άξιο θανάτου δεν
έχει πράξει και, επειδή αυτός *ο* ίδιος επικαλέστηκε τον Σεβαστό, αποφάσισα να *τον* στείλω.
26 Γι’ αυτόν δεν έχω κάτι ασφαλές να γράψω στον κύριο, γι’ αυτό τον έφερα μπροστά σας
και μάλιστα μπροστά σ’ εσένα, βασιλιά Αγρίππα, ώστε, όταν γίνει η ανάκριση, να έχω κάτι
να γράψω. 27 Γιατί παράλογο μου φαίνεται να στέλνω δέσμιο και να μην επισημάνω τις
εναντίον του αιτίες *κατηγορίας*».

Ο Παύλος απολογείται μπροστά στον Αγρίππα

26

ΠΡΑΞΕΙΣ 26

Ο Αγρίππας τότε είπε προς τον Παύλο: «Σου επιτρέπεται να λες για *τον* εαυτό σου».
Τότε ο Παύλος έκτεινε το χέρι *του* και απολογούνταν: 2 «Για όλα όσα κατηγορούμαι από

Ιουδαίους, βασιλιά Αγρίππα, θεωρώ *τον* εαυτό μου μακάριο, γιατί μπροστά σου σήμερα
μέλλω να απολογούμαι. 3 Επειδή μάλιστα είσαι γνώστης όλων των Ιουδαϊκών εθίμων και
ζητημάτων, γι' αυτό *σε* παρακαλώ μακρόθυμα να με ακούσεις. 4 *Τον τρόπο* λοιπόν
πράγματι του βίου μου από *τη* νεότητά *μου*, που έζησα από *την* αρχή μέσα στο έθνος μου
και μέσα στα Ιεροσόλυμα, *τον* ξέρουν όλοι οι Ιουδαίοι 5 που με προγνωρίζουν από την
αρχή – αν θέλουν, ας *το* μαρτυρούν – ότι κατά την ακριβέστατη αίρεση της δικής μας
θρησκείας έζησα, Φαρισαίος. 6 Και τώρα, έχω σταθεί και κρίνομαι για *την* ελπίδα της
υπόσχεσης που έγινε στους πατέρες μας από το Θεό, 7 στην οποία το δωδεκάφυλο *έθνος*
μας ελπίζει να καταφθάσει, λατρεύοντας ένθερμα νύχτα και ημέρα. Γι' αυτήν *την* ελπίδα
κατηγορούμαι από Ιουδαίους, βασιλιά. 8 Γιατί κρίνεται απίστευτο από εσάς, αν ο Θεός
εγείρει νεκρούς; 9 Εγώ πράγματι, λοιπόν, νόμισα μέσα μου ότι κατά του ονόματος *του*
Ιησού του Ναζωραίου πρέπει να πράξω πολλά ενάντια. 10 Αυτό και έκανα στα
Ιεροσόλυμα, και πολλούς από τους αγίους εγώ κατέκλεισα μέσα σε φυλακές, αφού έλαβα
την εξουσία από τους αρχιερείς και, όταν *ήθελαν να* τους θανατώνουν, έδωσα ψήφο
εναντίον *τους*. 11 Και σε όλες τις συναγωγές πολλές φορές τιμωρώντας *τους* τους ανάγκαζα
να βλαστημούν και έχοντας μανία περισσή τους καταδίωκα ως και στις έξω πόλεις».

Ο Παύλος μιλά για τη μεταστροφή του στο Χριστό

(Πρ. 9:1-19, 22:6-16)

12 «*Ενώ ασχολούμουν* με αυτά και πορευόμουν στη Δαμασκό με εξουσία και έγκριση
που *ήταν* των αρχιερέων, 13 στο μέσο *της* ημέρας κατά την οδό είδα, βασιλιά, φως από τον
ουρανό πιο *δυνατό* από τη λαμπρότητα του ήλιου, που έλαμψε γύρω μου και *γύρω από*
αυτούς που πορεύονταν μαζί μου. 14 Και ενώ όλοι εμείς είχαμε πέσει κάτω στη γη, άκουσα
φωνή να λέει προς εμένα στην εβραϊκή διάλεκτο: "Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις;
Είναι σκληρό για σένα να κλοτσάς προς *τα* βούκεντρα". 15 Εγώ τότε είπα: "Ποιος είσαι,
Κύριε;" Και ο Κύριος είπε: "Εγώ είμαι *ο* Ιησούς, που εσύ καταδιώκεις. 16 Αλλά σήκω και
στάσου στα πόδια σου· γιατί γι' αυτό σου φανερώθηκα, για να σε προκαθορίσω υπηρέτη
και μάρτυρα, και γι' αυτά που είδες σ' εμένα και γι' αυτά που θα σου φανερωθώ. 17 Θα σε
ελευθερώνω από το λαό *Ισραήλ* και από τους εθνικούς στους οποίους εγώ σε αποστέλλω,
18 για να ανοίξεις τα μάτια τους, ώστε να επιστρέψουν από *το* σκότος στο φως και από την
εξουσία του Σατανά στο Θεό, για να λάβουν άφεση αμαρτιών και κληρονομιά μεταξύ των
αγιασμένων με *την* πίστη που *είναι* σ' εμένα"».

Η μαρτυρία του Παύλου σε Ιουδαίους και εθνικούς

19 «Συνεπώς, βασιλιά Αγρίππα, δεν έγινα απειθής στην ουράνια οπτασία, 20 αλλά σ'
αυτούς που *είναι* στη Δαμασκό, πρώτα, και στα Ιεροσόλυμα και σε όλη τη χώρα της
Ιουδαίας και στους εθνικούς ανάγγελλα να μετανοούν και να επιστρέφουν στο Θεό,
πράττοντας έργα άξια της μετάνοιας. 21 Εξαιτίας αυτών *οι* Ιουδαίοι με συνέλαβαν, όταν
ήμουν μέσα στο ναό, και προσπαθούσαν να με φονεύσουν. 22 Επιτυγχάνοντας λοιπόν
βοήθεια που *είναι* από το Θεό, μέχρι αυτήν την ημέρα έχω σταθεί, μαρτυρώντας σε
μικρούς και μεγάλους τίποτα *άλλο* εκτός από *το* να λέω αυτά που και οι προφήτες μίλησαν
ότι μέλλουν να γίνουν και *ο* Μωυσής: 23 *περί του* αν έπρεπε να πάθει ο Χριστός, αν

πρώτος από *την* ανάσταση *των* νεκρών έμελλε να αναγγείλει φως και στο λαό *Ισραήλ* και
στα έθνη».

Ο Παύλος κάνει έκκληση στον Αγρίππα να πιστέψει

24 Αυτά, λοιπόν, ενώ αυτός απολογούνταν, ο Φήστος λέει με μεγάλη τη φωνή: «Είσαι
τρελός, Παύλε· τα πολλά γράμματα σε περιστρέφουν στην τρέλα!» 25 Αλλά ο Παύλος λέει:
«Δεν είμαι τρελός, εξοχότατε Φήστε, αλλά λόγια αλήθειας και σωφροσύνης διακηρύττω.
26 Γιατί γνωρίζει καλά γι’ αυτά ο βασιλιάς προς τον οποίο και με παρρησία μιλώ, επειδή
δεν πιστεύω πως του διαφεύγει τίποτα από αυτά· γιατί δεν έχει γίνει αυτό σε *μια* γωνιά
απόμερα. 27 Πιστεύεις, βασιλιά Αγρίππα, στους προφήτες; Ξέρω ότι πιστεύεις». 28 Και ο
Αγρίππας *λέει* προς τον Παύλο: «Σε λίγο με πείθεις να *με* κάνεις χριστιανό». 29 Και ο
Παύλος *λέει*: «Θα ευχόμουν στο Θεό και σε λίγο και σε πολύ *χρόνο*, όχι μόνο εσύ, αλλά
και όλοι όσοι με ακούν σήμερα να γίνουν τέτοιοι, όποιος και εγώ είμαι, εκτός από τα
δεσμά τούτα».

30 Και *έτσι* σηκώθηκαν ο βασιλιάς και ο ηγεμόνας και *η* Βερνίκη και αυτοί που
κάθονταν μαζί τους. 31 Και όταν αναχώρησαν, μιλούσαν ο ένας προς τον άλλο λέγοντας:
«Τίποτε άξιο θανάτου ή φυλακής δεν πράττει ο άνθρωπος αυτός». 32 *Ο* Αγρίππας τότε είπε
στο Φήστο: «*Θα* μπορούσε να είχε απολυθεί ο άνθρωπος αυτός, αν δεν είχε επικαλεστεί
τον Καίσαρα».

Το ταξίδι του Παύλου προς τη Ρώμη

27

ΠΡΑΞΕΙΣ 27

Μόλις λοιπόν αποφασίστηκε να αποπλεύσουμε για την Ιταλία, παράδιναν και τον Παύλο
και μερικούς άλλους φυλακισμένους σ’ *έναν* εκατόνταρχο με *το* όνομα Ιούλιος *της*
στρατιωτικής μονάδας Σεβαστής. 2 Επιβιβαστήκαμε τότε σ’ *ένα* πλοίο αδραμυττηνό, που
έμελλε να πλέει στους τόπους *που είναι* απέναντι *από την επαρχία* της Ασίας, και
ανοιχτήκαμε *στο πέλαγος*. Και ήταν μαζί μας *ο* Αρίσταρχος *ο* Μακεδόνας, *ο*
Θεσσαλονικέας. 3 Και την άλλη *ημέρα* προσορμιστήκαμε στη Σιδώνα. Και ο Ιούλιος
συμπεριφέρθηκε φιλάνθρωπα στον Παύλο και *του* επέτρεψε να πορευτεί προς τους φίλους
του, για να τον περιποιηθούν. 4 Και από εκεί ανοιχτήκαμε και πλεύσαμε στα υπήνεμα μέρη
της Κύπρου, γιατί οι άνεμοι ήταν ενάντιοι. 5 Και αφού διαπλεύσαμε το πέλαγος που *είναι*
απέναντι από την Κιλικία και *από την* Παμφυλία, κατεβήκαμε στα Μύρα της Λυκίας. 6 Κι
από εκεί βρήκε ο εκατόνταρχος πλοίο αλεξανδρινό που έπλεε για την Ιταλία και μας
επιβίβασε μέσα σ’ αυτό. 7 Για αρκετές λοιπόν ημέρες πλέαμε με βραδύτητα και μόλις *και
μετά βίας* φτάσαμε απέναντι από την Κνίδο και, επειδή δε μας άφηνε ο άνεμος περισσότερο
να πλησιάσουμε, πλεύσαμε στα υπήνεμα μέρη της Κρήτης απέναντι από *το ακρωτήριο*
Σαλμώνη. 8 Και μόλις *και μετά βίας* την παραπλεύσαμε και ήρθαμε σε κάποιον τόπο που
καλείται Καλοί Λιμένες, στον οποίο ήταν κοντά *η* πόλη Λασαία.

9 Τότε, επειδή είχε περάσει αρκετός χρόνος και επειδή ήταν ήδη επισφαλής η πλεύση,
γιατί και η νηστεία ήδη είχε παρέλθει, *τους* παρότρυνε ο Παύλος 10 λέγοντάς τους:
«Άντρες, βλέπω ότι η πλεύση μέλλει να γίνει με τρικυμία και *με* πολλή ζημιά, όχι μόνο στο
φορτίο και στο πλοίο, αλλά και στις ζωές μας». 11 Ο εκατόνταρχος, όμως, πειθόταν
περισσότερο στον κυβερνήτη και στο ναύκληρο παρά στα λεγόμενα *του* Παύλου. 12 Και

επειδή το λιμάνι ήταν ακατάλληλο για να παραχειμάσουν, οι περισσότεροι έλαβαν *την*
απόφαση να ανοιχτούν *στο πέλαγος* από εκεί, μήπως μπορέσουν να καταφτάσουν στο
Φοίνικα για να παραχειμάσουν, *ένα* λιμάνι της Κρήτης που βλέπει απέναντι *στον άνεμο*
Λίβα και απέναντι *στο άνεμο* Χώρο.

Η τρικυμία

13 Και όταν έπνευσε ελαφρά νοτιάς, νόμισαν πως *μπορούσαν να* πραγματοποιήσουν την
πρόθεσή *τους* και, αφού σήκωσαν *την* άγκυρα, παράπλεαν την Κρήτη. 14 Αλλά μετά από
λίγο ρίχτηκε εναντίον της *Κρήτης ένας* άνεμος τυφωνικός, που καλείται Ευρακύλων. 15
Επειδή λοιπόν αρπάχτηκε μαζί *του* το πλοίο και δεν μπορούσε να αντισταθεί στον άνεμο,
αφεθήκαμε και φερόμασταν *από αυτόν*. 16 Και αφού τρέξαμε *πλέοντας νότια* κάτω από *ένα*
νησί που καλείται Καύδα, μπορέσαμε μόλις *και μετά βίας* να γίνουμε κύριοι της *σωσίβιας*
λέμβου. 17 Αυτήν *τη* σήκωσαν και χρησιμοποιούσαν βοηθητικά *μέσα* ζώνοντας *με σχοινιά*
από κάτω το πλοίο και, επειδή φοβούνταν μην ξεπέσουν στη Σύρτη, κατέβασαν τα πανιά
και έτσι περιφέρονταν. 18 Και επειδή πιεζόμασταν εμείς σφοδρά από την τρικυμία, την
επόμενη *ημέρα* έριξαν έξω *μέρος του φορτίου* 19 και την τρίτη *ημέρα* με τα ίδια τους τα
χέρια έριξαν τα σκεύη του πλοίου. 20 Και επειδή μήτε ήλιος μήτε άστρα δε φαίνονταν για
περισσότερες ημέρες, και επειδή βρισκόταν πάνω μας όχι λίγη τρικυμία, *γι' αυτό* λοιπόν
μας αφαιρέθηκε κάθε ελπίδα τού να σωζόμαστε.

21 Και επειδή υπήρχε πολλή ασιτία, τότε στάθηκε ο Παύλος στο μέσο αυτών και είπε:
«Έπρεπε βέβαια, ω άντρες, να πειθαρχήσετε σ' εμένα και να μην ανοιχτείτε *στο πέλαγος*
από την Κρήτη, για να αποφεύγατε την τρικυμία αυτήν και τη ζημιά. 22 Αλλά τώρα σας
προτρέπω να ευθυμείτε· γιατί καμιά απώλεια ζωής δε θα υπάρχει από εσάς, εκτός από *την*
απώλεια του πλοίου. 23 Γιατί αυτήν τη νύχτα στάθηκε δίπλα μου άγγελος του Θεού, στον
οποίο ανήκω εγώ, τον οποίο και λατρεύω, 24 λέγοντας: "Μη φοβάσαι, Παύλε, στον
Καίσαρα πρέπει να παρουσιαστείς, και ιδού, σου έχει χαρίσει ο Θεός όλους εκείνους που
πλέουν μαζί σου". 25 Γι' αυτό ευθυμείτε, άντρες, γιατί πιστεύω στο Θεό ότι έτσι θα γίνει,
κατ' αυτόν *τον* τρόπο που μου έχει λαληθεί. 26 Σε κάποιο νησί όμως πρέπει εμείς να
ξεπέσουμε».

27 Μόλις λοιπόν έφτασε η δέκατη τέταρτη νύχτα που περιφερόμασταν μέσα στο
Αδριατικό *πέλαγος*, κατά τα μεσάνυχτα οι ναύτες υποψιάστηκαν ότι πλησιάζουν σε κάποια
στεριά. 28 Τότε βόλισαν και βρήκαν είκοσι οργιές, και αφού προχώρησαν λίγο, και πάλι
βόλισαν και βρήκαν δεκαπέντε οργιές. 29 Και επειδή φοβόμασταν μην ξεπέσουμε κάπου
σε τραχιούς τόπους, από *την* πρύμη έριξαν τέσσερις άγκυρες και εύχονταν να γίνει ημέρα.
30 Και επειδή οι ναύτες ζητούσαν να φύγουν από το πλοίο και κατέβασαν τη *σωσίβια*
λέμβο στη θάλασσα με *την* πρόφαση πως *δήθεν* από *την* πλώρη έμελλαν να ρίξουν άγκυρες,
31 είπε ο Παύλος στον εκατόνταρχο και στους στρατιώτες: «Αν αυτοί δε μείνουν μέσα στο
πλοίο, εσείς δε δύναστε να σωθείτε». 32 Τότε απέκοψαν οι στρατιώτες τα σχοινιά της
λέμβου και την άφησαν να πέσει έξω.

33 Και μέχρις ότου να ξημερώσει, ο Παύλος *τους* παρακαλούσε όλους να λάβουν τροφή,
λέγοντας: «Σήμερα *είναι* η δέκατη τέταρτη ημέρα που νηστικοί διατελείτε σε αναμονή, και
τίποτα δε λάβατε. 34 Γι' αυτό σας παρακαλώ να λάβετε τροφή· γιατί αυτό είναι για τη δική
σας σωτηρία, επειδή σε κανέναν από εσάς δε θα χαθεί *ούτε* τρίχα από το κεφάλι *του*». 35
Και αφού είπε αυτά και έλαβε άρτο, ευχαρίστησε το Θεό μπροστά σε όλους και έκοψε *με*

τα χέρια και άρχισε να τρώει. 36 Τότε εύθυμοι έγιναν όλοι, και αυτοί προσέλαβαν τροφή.
37 Όλες οι ψυχές μέσα στο πλοίο ήμασταν τότε διακόσιες εβδομήντα έξι. 38 Όταν λοιπόν
χόρτασαν τροφή, ελάφρυναν το πλοίο, ρίχνοντας έξω το σιτάρι στη θάλασσα.

Το ναυάγιο

39 Όταν λοιπόν ξημέρωσε, τη γη δεν *την* αναγνώριζαν, αλλά αντιλήφτηκαν κάποιον
κόλπο που είχε γιαλό, στον οποίο σκόπευαν, αν μπορούσαν, να εξωθήσουν το πλοίο. 40
Και αφού περιέκοψαν τις άγκυρες, *τις* άφηναν στη θάλασσα, συγχρόνως έλυσαν τους
ιμάντες των πηδαλίων και, αφού σήκωσαν πάνω το πανί *της πλώρης προς τον άνεμο* που
έπνεε, κρατούσαν *κατεύθυνση* προς το γιαλό. 41 Επειδή όμως περιέπεσαν σε τόπο *που
κυκλωνόταν* σε δύο μέρη από θάλασσα, εξόκειλαν το πλοίο και αφενός η πλώρη
ακούμπησε και έμεινε ασάλευτη, αφετέρου η πρύμη διαλυόταν από τη βία των κυμάτων. 42
Τότε οι στρατιώτες έλαβαν απόφαση να σκοτώσουν τους φυλακισμένους, για να μην
κολυμπήσει κανείς έξω και διαφύγει. 43 Αλλά ο εκατόνταρχος, επειδή ήθελε να διασώσει
τον Παύλο, τους εμπόδισε από την απόφασή *τους*. Και διέταξε αυτούς που μπορούσαν να
κολυμπούν να *τους* ρίξουν πρώτους, για να βγουν στη ξηρά. 44 Και οι υπόλοιποι *να βγουν*,
άλλοι πάνω σε σανίδες και άλλοι πάνω σε κάποια *συντρίμμια* που *ήταν* από το πλοίο. Και
έτσι συνέβηκε όλοι να διασωθούν πάνω στην ξηρά.

Ο Παύλος στη Μελίτη

28

ΠΡΑΞΕΙΣ 28

Και όταν διασωθήκαμε, τότε μάθαμε ότι το νησί καλείται Μελίτη. 2 Και οι βάρβαροι
παρείχαν σ' εμάς όχι τη συνηθισμένη φιλανθρωπία, γιατί άναψαν φωτιά και δέχτηκαν
όλους εμάς, εξαιτίας της βροχής που είχε επέλθει και εξαιτίας του ψύχους. 3 Συγκέντρωσε
τότε ο Παύλος κάμποσο πλήθος φρυγάνων και, αφού *τα* έθεσε πάνω στη φωτιά, *μια* έχιδνα
από τη ζέστη εξήλθε και προσκολλήθηκε στο χέρι του. 4 Μόλις λοιπόν είδαν οι βάρβαροι
να κρέμεται το θηρίο από το χέρι του, έλεγαν μεταξύ τους: «Εξάπαντος είναι φονιάς ο
άνθρωπος αυτός που, ενώ διασώθηκε από τη θάλασσα, η *θεία* δίκη δεν τον άφησε να ζει».
5 Αυτός λοιπόν αποτίναξε το θηρίο στη φωτιά και δεν έπαθε κανένα κακό, 6 ενώ εκείνοι
περίμεναν αυτός να μέλλει να πρήζεται ή να πέφτει κάτω ξαφνικά νεκρός. Αφού λοιπόν
περίμεναν για πολύ και έβλεπαν τίποτα αφύσικο να μη γίνεται σ' αυτόν, μετέβαλαν *γνώμη*
και έλεγαν πως αυτός είναι θεός. 7 Γύρω λοιπόν από τον τόπο εκείνο υπήρχαν χωράφια
που ανήκαν στον πρώτο του νησιού με *το* όνομα Πόπλιος, ο οποίος μας δέχτηκε τρεις
ημέρες και φιλόφρονα *μας* φιλοξένησε. 8 Συνέβηκε τότε ο πατέρας του Πόπλιου να
υποφέρει κατάκοιτος με πυρετούς και με δυσεντερία, προς τον οποίο ο Παύλος εισήλθε
και, αφού προσευχήθηκε, επέθεσε τα χέρια σ' αυτόν και τον γιάτρεψε. 9 Όταν έγινε αυτό,
και οι υπόλοιποι που είχαν στο νησί ασθένειες προσέρχονταν και θεραπεύονταν, 10 οι
οποίοι και με πολλές τιμές μας τίμησαν και, όταν *επρόκειτο* να ανοιγόμασταν *στο πέλαγος,
μας* εφοδίασαν αυτά που *είχαμε* ανάγκη.

Ο Παύλος φτάνει στη Ρώμη

11 Μετά λοιπόν από τρεις μήνες ανοιχτήκαμε *στο πέλαγος* με πλοίο αλεξανδρινό, που
είχε παραχειμάσει στο νησί, με παράσημο *τους* Διόσκουρους. 12 Και αφού

προσορμιστήκαμε στις Συρακούσες, παραμείναμε εκεί τρεις ημέρες, 13 απ’ όπου
αποσυρθήκαμε και καταφτάσαμε στο Ρήγιο. Και μετά από μία ημέρα, επειδή έγινε νοτιάς,
μέσα σε δύο ημέρες ήρθαμε στους Ποτιόλους 14 όπου βρήκαμε αδελφούς και μας
παρακάλεσαν να παραμείνουμε κοντά τους εφτά ημέρες· και έτσι ήρθαμε στη Ρώμη. 15
Και από εκεί οι αδελφοί, όταν άκουσαν τα σχετικά για μας, ήρθαν σε συνάντησή μας μέχρι
τον Άππιο Φόρο και *τις* Τρεις Ταβέρνες, τους οποίους, όταν είδε ο Παύλος, ευχαρίστησε το
Θεό και έλαβε θάρρος.

16 Όταν λοιπόν εισήλθαμε στη Ρώμη, επιτράπηκε στον Παύλο να μένει μόνος του μαζί με το στρατιώτη που τον φύλαγε.

Ο Παύλος κηρύττει στη Ρώμη

17 Και συνέβηκε μετά από τρεις ημέρες αυτός να συγκαλέσει όσους ήταν οι πρώτοι από
τους Ιουδαίους. Και αφού συγκεντρώθηκαν, έλεγε προς αυτούς: «Εγώ, άντρες αδελφοί, ενώ
τίποτα δεν έκανα ενάντια στο λαό *μας* ή στα έθιμα τα πατρώα, παραδόθηκα φυλακισμένος
από *τα* Ιεροσόλυμα στα χέρια των Ρωμαίων, 18 οι οποίοι, αφού με ανάκριναν, ήθελαν να
με απολύσουν, γιατί καμία αιτία *άξια* θανάτου δεν υπάρχει σ’ εμένα. 19 Επειδή όμως
αντίλεγαν οι Ιουδαίοι, αναγκάστηκα να επικαλεστώ *τον* Καίσαρα, όχι πως έχω κάτι να
κατηγορώ το έθνος μου. 20 Γι’ αυτή λοιπόν την αιτία σας προσκάλεσα να *σας* δω και να
μιλήσω προς *εσάς*, γιατί εξαιτίας της ελπίδας του Ισραήλ είμαι περιζωσμένος με αυτήν την
αλυσίδα». 21 Εκείνοι είπαν προς αυτόν: «Εμείς ούτε γράμματα για σένα δεχτήκαμε από την
Ιουδαία ούτε κάποιος από τους αδελφούς παρουσιάστηκε και ανάγγειλε ή μίλησε για σένα
κάτι κακό. 22 Αξιώνουμε, λοιπόν, από εσένα να ακούσουμε αυτά που φρονείς, γιατί βέβαια
για την αίρεση αυτήν είναι γνωστό σ’ εμάς ότι παντού αντιλέγεται».

23 Αφού του έταξαν λοιπόν *μια* ημέρα, ήρθαν προς αυτόν περισσότεροι στο κατάλυμά
του, στους οποίους εξέθετε, μαρτυρώντας επίσημα τη βασιλεία του Θεού, και
προσπαθούσε να τους πείθει για τον Ιησού από το νόμο *του* Μωυσή και από τους
προφήτες, από *το* πρωί ως *το* βράδυ. 24 Και οι μεν πείθονταν στα λεγόμενά του, οι δε
απιστούσαν. 25 Δε συμφωνούσαν λοιπόν μεταξύ τους και έφευγαν, αφού είπε ο Παύλος
ένα λόγο: «Καλά μίλησε το Πνεύμα το Άγιο μέσω *του* Ησαΐα του προφήτη προς τους
πατέρες σας, 26 λέγοντας:

Πήγαινε προς το λαό τούτο και πες:
“Με την ακοή θ’ ακούτε, αλλά δε θα καταλάβετε,
και βλέποντας θα βλέπετε, αλλά δε θα δείτε.
27 **Γιατί πάχυνε η καρδιά του λαού τούτου**
και με τ’ αυτιά *τους* **βαριάκουσαν**
και τους οφθαλμούς τους έκλεισαν.
μην τυχόν δουν με τους οφθαλμούς
και με τ’ αυτιά ακούσουν
και με την καρδιά καταλάβουν και επιστρέψουν,
και τους γιατρέψω”.

28 Γνωστό λοιπόν ας είναι σ’ εσάς ότι στα έθνη αποστάλθηκε τούτη η σωτηρία του
Θεού· αυτοί και θα ακούσουν». [29 Και αφού είπε αυτά, έφυγαν οι Ιουδαίοι έχοντας
μεταξύ τους πολλή συζήτηση.]

30 Έμεινε λοιπόν εκεί ολόκληρη διετία σε δική του μισθωμένη *οικία* και δεχόταν όλους
εκείνους που έμπαιναν προς αυτόν, 31 κηρύττοντας τη βασιλεία του Θεού και διδάσκοντας
τα σχετικά με τον Κύριο Ιησού Χριστό με όλη *την* παρρησία ανεμπόδιστα.

ΡΩΜΑΙΟΥΣ

Χαιρετισμός

1

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 1

Παύλος, δούλος *του* Χριστού Ιησού, κλητός απόστολος, ξεχωρισμένος για *το* ευαγγέλιο
του Θεού, 2 το οποίο προϋποσχέθηκε μέσω των προφητών του στις άγιες Γραφές 3
αναφορικά με τον Υιό του, που γεννήθηκε κατά σάρκα από *το* σπέρμα *του* Δαβίδ, 4 ο
οποίος ορίστηκε Υιός Θεού με *υπερφυσική* δύναμη σύμφωνα με *το* Πνεύμα *της* αγιοσύνης
μέσω *της* ανάστασής *του από τους* νεκρούς: *ο* Ιησούς Χριστός ο Κύριός μας. 5 Μέσω
αυτού λάβαμε χάρη και αποστολή ανάμεσα σ' όλα τα έθνη υπέρ του ονόματός του, *για να
έρθουν* στην υπακοή *της* πίστης, 6 μεταξύ των οποίων είστε κι εσείς κλητοί *του* Ιησού
Χριστού· 7 προς όλους όσοι είναι στη Ρώμη, στους αγαπητούς *του* Θεού, στους κλητούς
αγίους. Χάρη σ' εσάς και ειρήνη από *το* Θεό Πατέρα μας και *τον* Κύριο Ιησού Χριστό.

Η επιθυμία του Παύλου να επισκεφτεί τη Ρώμη

8 Πρώτα, βέβαια, ευχαριστώ το Θεό μου μέσω *του* Ιησού Χριστού για όλους εσάς, γιατί
η πίστη σας αναγγέλλεται σε όλο τον κόσμο. 9 Μάρτυράς μου πράγματι είναι ο Θεός, που
λατρεύω στο πνεύμα μου με το ευαγγέλιο του Υιού του, πως αδιάλειπτα σας αναφέρω 10
πάντα στις προσευχές μου και προσεύχομαι μήπως έχω καλό κατευόδιο τώρα επιτέλους με
το θέλημα του Θεού, για να έρθω προς εσάς. 11 Γιατί πολύ ποθώ να σας δω, για να σας
μεταδώσω κάποιο πνευματικό χάρισμα, για να στηριχτείτε: 12 αυτό όμως σημαίνει, να
παρηγορηθώ μαζί *σας κι εγώ* μεταξύ σας με την αμοιβαία πίστη, τη δική σας και τη δική
μου. 13 Δε θέλω λοιπόν να αγνοείτε, αδελφοί, ότι πολλές φορές είχα την πρόθεση να έρθω
προς εσάς, αλλά εμποδίστηκα μέχρι τώρα, για να έχω κάποιον καρπό και μεταξύ σας
καθώς και μεταξύ των υπόλοιπων εθνών. 14 Στους Έλληνες και στους βάρβαρους, στους
σοφούς και στους ανόητους είμαι οφειλέτης. 15 Έτσι, όσο εξαρτάται από εμένα, *είμαι*
πρόθυμος να ευαγγελίσω και σ' εσάς που *είστε* στη Ρώμη.

Η δύναμη του Ευαγγελίου

16 Γιατί δεν ντρέπομαι το ευαγγέλιο, επειδή είναι δύναμη Θεού για σωτηρία σε καθέναν
που πιστεύει, στον Ιουδαίο πρώτα και *μετά* στον Έλληνα. 17 Γιατί δικαιοσύνη Θεού σ'
αυτό αποκαλύπτεται από πίστη σε πίστη καθώς είναι γραμμένο: **Ο δίκαιος, όμως, θα ζήσει
από** *την* **πίστη**.

Η αμαρτία της ανθρωπότητας

18 Γιατί αποκαλύπτεται οργή Θεού από *τον* ουρανό πάνω σε κάθε ασέβεια και αδικία
των ανθρώπων, που καταπνίγουν την αλήθεια με αδικία. 19 Γιατί ό,τι *είναι* γνωστό για το

Θεό είναι φανερό σ' αυτούς. Επειδή ο Θεός τούς *το* φανέρωσε. 20 Επειδή τα αόρατα
χαρακτηριστικά του από *την αρχή της* κτίσης *του* κόσμου κατανοούνται και διαβλέπονται
μέσω των δημιουργημάτων, *όπως* και η αιώνια δύναμή του και *η* θεία ιδιότητά *του*, ώστε
αυτοί να είναι αναπολόγητοι. 21 Γιατί, ενώ γνώρισαν το Θεό, ως Θεό δεν *τον* δόξασαν ή
δεν τον ευχαρίστησαν, αλλά απατήθηκαν με τους μάταιους διαλογισμούς τους και
σκοτείνιασε η ασύνετη καρδιά τους. 22 Ενώ ισχυρίζονταν πως είναι σοφοί, έγιναν μωροί,
23 και άλλαξαν τη δόξα του άφθαρτου Θεού με ομοίωμα εικόνας φθαρτού ανθρώπου και
πτηνών και τετραπόδων και ερπετών.

24 Γι' αυτό τους παράδωσε ο Θεός στις επιθυμίες των καρδιών τους σε ακαθαρσία, ώστε
να ατιμάζουν τα σώματά τους μεταξύ τους, 25 αυτοί που μετάλλαξαν την αλήθεια του
Θεού με το ψέμα, και σεβάστηκαν και λάτρεψαν την κτίση παρά τον Κτίστη, που είναι
ευλογητός στους αιώνες. Αμήν.

26 Γι' αυτό τους παράδωσε ο Θεός σε ατιμωτικά πάθη: γιατί και τα θηλυκά τους
μετάλλαξαν τη φυσική χρήση *του σώματός τους* στην αφύσικη, 27 κι όμοια και οι
αρσενικοί, αφού άφησαν τη φυσική χρήση του θηλυκού, κατακάηκαν από την όρεξή τους ο
ένας προς τον άλλο, αρσενικοί με αρσενικούς, ενώ κατεργάζονταν άσχημες *πράξεις* και
λάβαιναν στους εαυτούς τους το μισθό που *τους* έπρεπε της πλάνης τους.

28 Και καθώς δε δοκίμασαν για να έχουν το Θεό με επίγνωση, τους παράδωσε ο Θεός σε
κίβδηλο νου, ώστε να κάνουν όσα δεν πρέπει. 29 Πλήρεις από κάθε αδικία, ενεργητική
κακία, πλεονεξία, *ροπή προς την* κακία· γεμάτοι φθόνο, φόνο, έριδα, δόλο, κακοήθεια·
κουτσομπόληδες, 30 συκοφάντες, μισόθεοι, υβριστές, υπερήφανοι, αλαζόνες, εφευρέτες
κακών, απειθείς στους γονείς, 31 ασύνετοι, παραβάτες συνθηκών, άστοργοι, ανελεήμονες.
32 Οι οποίοι, μολονότι γνώρισαν καλά τη δίκαιη απόφαση του Θεού, ότι όσοι πράττουν
τέτοιου είδους *πράγματα* είναι άξιοι θανάτου, όχι μόνο κάνουν αυτά, αλλά και
ευαρεστούνται συμφωνώντας με όσους *τα* πράττουν.

Η δίκαιη κρίση του Θεού

2

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 2

Γι' αυτό αναπολόγητος είσαι, ω άνθρωπε· καθένας που κρίνει. Γιατί σ' ό,τι κρίνεις τον
άλλο, *τον* εαυτό σου κατακρίνεις, επειδή τα ίδια πράττεις *κι εσύ* που κρίνεις. 2 Και ξέρουμε
ότι η κρίση του Θεού είναι σύμφωνη με *την* αλήθεια σ' όσους πράττουν τέτοια *πράγματα*. 3
Και λογαριάζεις αυτό, ω άνθρωπε που κρίνεις όσους πράττουν τέτοια *πράγματα* ενώ κάνεις
τα ίδια, ότι εσύ θα ξεφύγεις την καταδίκη του Θεού; 4 Ή καταφρονείς τον πλούτο της
χρηστότητάς του και της ανοχής και της μακροθυμίας *του*, αγνοώντας ότι η καλοσύνη του
Θεού σε οδηγεί σε μετάνοια; 5 Σύμφωνα με τη σκληρότητά σου, λοιπόν, και *με την*
αμετανόητη καρδιά *σου*, θησαυρίζεις για *τον* εαυτό σου οργή κατά *την* ημέρα *της* οργής και
της αποκάλυψης *της* δικαιοκρισίας του Θεού, 6 ο οποίος θα αποδώσει σε καθέναν σύμφωνα
με τα έργα του. 7 Αφενός σ' εκείνους που, *κάνοντας* με υπομονή έργα αγαθά, ζητούν δόξα
και τιμή και αφθαρσία, *θα δώσει* ζωή αιώνια· 8 αφετέρου σ' εκείνους που από φατριαστικό
πνεύμα απειθούν στην αλήθεια και πείθονται στην αδικία, οργή και θυμός.

9 Θλίψη και στενοχώρια πάνω σε κάθε ψυχή ανθρώπου που κατεργάζεται το κακό, *του*
Ιουδαίου πρώτα και *μετά του* Έλληνα. 10 Δόξα, όμως, και τιμή και ειρήνη σε καθέναν που
εργάζεται το αγαθό, στον Ιουδαίο πρώτα και *μετά* στον Έλληνα. 11 Γιατί δεν υπάρχει

προσωποληψία στο Θεό. 12 Γιατί, όσοι χωρίς νόμο αμάρτησαν, χωρίς νόμο και θα
καταστραφούν. Και όσοι με το νόμο αμάρτησαν, διαμέσου του νόμου θα κατακριθούν. 13
Γιατί οι ακροατές *του* νόμου δεν *είναι* δίκαιοι μπροστά στο Θεό, αλλά οι τηρητές *του*
νόμου θα δικαιωθούν. 14 (Επειδή, όταν *οι* εθνικοί που δεν έχουν νόμο, κάνουν από *τη*
φύση *τους* τα *έργα* του νόμου, αυτοί, αν και δεν έχουν νόμο, είναι νόμος στους εαυτούς
τους. 15 Οι οποίοι αποδείχνουν *ότι* το έργο του νόμου *είναι* γραμμένο στις καρδιές τους,
ενώ συμμαρτυρεί η συνείδησή τους και μεταξύ τους οι λογισμοί κατηγορούν ή και
απολογούνται.) 16 *Αυτά θα φανερωθούν* κατά *την* ημέρα που *θα* κρίνει ο Θεός τα κρυφά
των ανθρώπων σύμφωνα με το ευαγγέλιό μου μέσω *του* Χριστού Ιησού.

Οι Ιουδαίοι και ο Νόμος

17 Αν όμως εσύ επονομάζεσαι Ιουδαίος και επαναπαύεσαι στο νόμο και καυχιέσαι στο
Θεό 18 και γνωρίζεις το θέλημά *του* και διακρίνεις αυτά που διαφέρουν *μεταξύ τους*,
επειδή κατηχείσαι από το νόμο, 19 κι έχεις πείσει *τον* εαυτό σου πως είναι οδηγός τυφλών,
φως αυτών *που είναι* στο σκοτάδι, 20 παιδαγωγός αφρόνων, δάσκαλος νηπίων, που έχει τη
διαμόρφωση της γνώσης και της αλήθειας μέσα στο νόμο· 21 *εσύ*, λοιπόν, που διδάσκεις
τον άλλο, *τον* εαυτό σου δε διδάσκεις; *Εσύ* που κηρύττεις να μην κλέβουν, κλέβεις; 22 *Εσύ*
που λες να μη μοιχεύουν, μοιχεύεις; *Εσύ* που αισθάνεσαι βδελυγμία για τα είδωλα,
ιεροσυλείς; 23 *Εσύ* ο οποίος καυχιέσαι στο νόμο, με την παράβαση του νόμου το Θεό
ατιμάζεις! 24 Γιατί **το όνομα του Θεού εξαιτίας σας βλαστημιέται μεταξύ των εθνών**,
καθώς είναι γραμμένο. 25 Γιατί, βέβαια, η περιτομή ωφελεί, αν πράττεις *το* νόμο. Αν όμως
είσαι παραβάτης του νόμου, η περιτομή σου έχει γίνει ακροβυστία. 26 Αν λοιπόν *αυτός
που έχει* την ακροβυστία φυλάει τις διατάξεις του νόμου, η ακροβυστία του δε θα λογιστεί
περιτομή; 27 Και θα κρίνει *αυτός που έχει* την ακροβυστία εκ φύσεως και εκτελεί το νόμο,
εσένα, που με *το* γράμμα *του νόμου* και *την* περιτομή *είσαι* παραβάτης *του* νόμου. 28 Γιατί
δεν είναι Ιουδαίος αυτός που φαίνεται ούτε περιτομή *είναι* αυτή που *είναι* φανερή στη
σάρκα. 29 Αλλά ο Ιουδαίος *είναι* αυτός που *είναι* στον κρυφό *άνθρωπο*, και περιτομή *είναι
αυτή της* καρδιάς με *το* Πνεύμα, όχι με *το* γράμμα. Αυτού ο έπαινος δεν *προέρχεται* από
ανθρώπους, αλλά από το Θεό.

3

Τι λοιπόν το περισσότερο *έχει* ο Ιουδαίος ή ποια η ωφέλεια της περιτομής; 2 Πολύ
ωφελεί με κάθε τρόπο. Γιατί, βέβαια, πρώτα *απ' όλα ωφελεί* ότι *τους* εμπιστεύτηκαν τα
λόγια του Θεού. 3 Γιατί τι *σημασία έχει*; Αν απίστησαν μερικοί, μήπως η απιστία τους θα
καταργήσει την πιστότητα του Θεού; 4 Είθε να μη γίνει! Αλλά ας είναι ο Θεός αληθινός
και κάθε άνθρωπος ψεύτης καθώς είναι γραμμένο:

Για να δικαιωθείς στα λόγια σου
και να νικήσεις όταν κρίνεσαι.

5 Αν, λοιπόν, η αδικία μας συνιστά *τη* δικαιοσύνη *του* Θεού, τι θα πούμε; Μήπως *είναι*
άδικος ο Θεός που επιφέρει την οργή *του*; Μιλώ ανθρώπινα. 6 Είθε να μη γίνει! Επειδή, *αν
είναι έτσι*, πώς θα κρίνει ο Θεός τον κόσμο; 7 Αν όμως η αλήθεια του Θεού περίσσεψε με
το δικό μου ψέμα για τη δόξα του, γιατί κι εγώ κατακρίνομαι ακόμα ως αμαρτωλός; 8 Και
τότε γιατί να μην *πούμε*, καθώς μας συκοφαντούν μερικοί και καθώς λένε ότι

διακηρύττουμε, «να κάνουμε τα κακά, για να έρθουν τα αγαθά»; Αυτών η καταδίκη είναι δίκαιη.

Δεν υπάρχει κανένας δίκαιος

9 Τι λοιπόν; Υπερέχουμε; Καθόλου· γιατί κατηγορήσαμε προηγουμένως και Ιουδαίους
και Έλληνες, πως όλοι είναι κάτω από αμαρτία 10 καθώς είναι γραμμένο:

Δεν υπάρχει δίκαιος ούτε ένας,
11 **δεν υπάρχει αυτός που να έχει σύνεση,**
δεν υπάρχει αυτός που να αναζητεί το Θεό.
12 **Όλοι παρέκκλιναν, συγχρόνως εξαχρειώθηκαν,**
δεν υπάρχει αυτός που να κάνει *το* **καλό,**
δεν υπάρχει ούτε ένας.
13 **Τάφος ανοιγμένος ο λάρυγγάς τους,**
με τις γλώσσες τους ήταν δόλιοι,
φαρμάκι *φιδιών* **ασπίδας κάτω από τα χείλη τους.**
14 **Των οποίων το στόμα**
είναι γεμάτο κατάρα και πικρία.
15 **Γρήγορα τα πόδια τους στο να χύνουν αίμα,**
16 **συντρίμμια και ταλαιπωρία στις οδούς τους,**
17 **και οδό ειρήνης δε γνώρισαν.**
18 **Δεν υπάρχει φόβος Θεού**
μπροστά στα μάτια τους.

19 Και ξέρουμε ότι όσα λέει ο νόμος *τα* μιλά γι' αυτούς *που ζουν* μέσα στο νόμο, για να
φραχτεί κάθε στόμα και όλος ο κόσμος να γίνει υπόδικος στο Θεό. 20 Γιατί από έργα
νόμου δε θα δικαιωθεί κανένας άνθρωπος μπροστά του, επειδή με *το* νόμο *γίνεται* επίγνωση
της αμαρτίας.

Δικαιοσύνη με την πίστη

21 Τώρα όμως χωρίς νόμο έχει φανερωθεί δικαίωση Θεού η οποία μαρτυρείται από το
νόμο και τους προφήτες, 22 αλλά δικαίωση Θεού μέσω *της* πίστης *στον* Ιησού Χριστό σε
όλους εκείνους που πιστεύουν. Γιατί δεν υπάρχει διάκριση, 23 επειδή όλοι αμάρτησαν και
στερούνται τη δόξα του Θεού, 24 και δικαιώνονται δωρεάν με τη χάρη του μέσω της
απολύτρωσης που *είναι* στο Χριστό Ιησού. 25 Αυτόν προκαθόρισε ο Θεός ιλαστήριο μέσω
της πίστης στο αίμα του, προς ένδειξη της δικαιοσύνης του, λόγω της παράβλεψης των
αμαρτημάτων που έχουν γίνει στο παρελθόν 26 κατά τη διάρκεια της ανοχής του Θεού, με
σκοπό την ένδειξη της δικαιοσύνης του στον τωρινό καιρό, ώστε να είναι αυτός δίκαιος και
να δικαιώνει όποιον *ζει* με πίστη *στον* Ιησού.

27 Πού *είναι* λοιπόν η καύχηση; Αποκλείστηκε. Μέσω ποιου νόμου; Των έργων; Όχι,
αλλά μέσω *του* νόμου *της* πίστης. 28 Γιατί συμπεραίνουμε ότι *ο* άνθρωπος δικαιώνεται με
την πίστη χωρίς *τα* έργα *του* νόμου. 29 Ή ο Θεός *είναι* μόνο *των* Ιουδαίων; Όχι και *των*
εθνικών; Ναι, *είναι* και *των* εθνικών, 30 εφόσον ένας *είναι* ο Θεός, ο οποίος θα δικαιώσει
όσους έχουν περιτομή από *την* πίστη και *όσους έχουν* ακροβυστία μέσω της πίστης. 31 *Το*
νόμο, λοιπόν, καταργούμε με την πίστη; Είθε να μη γίνει, αλλά *το* νόμο ανορθώνουμε!

Το παράδειγμα του Αβραάμ.

4

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 4

Τι λοιπόν θα πούμε ότι έχει πετύχει *ο* Αβραάμ, ο προπάτοράς μας κατά σάρκα; 2 Γιατί,
αν *ο* Αβραάμ δικαιώθηκε από έργα, έχει καύχημα· αλλά όχι προς *το* Θεό. 3 Γιατί, τι λέει η
Γραφή; **Πίστεψε τότε *ο* Αβραάμ στο Θεό και του λογαριάστηκε για δικαίωση**. 4 Όμως
στον εργαζόμενο ο μισθός δε λογαριάζεται ως χάρη, αλλά ως οφειλή. 5 Σ' όποιον όμως
δεν εργάζεται, αλλά πιστεύει σ' αυτόν που δικαιώνει τον ασεβή, λογαριάζεται η πίστη του
για δικαίωση. 6 Καθώς ακριβώς και *ο* Δαβίδ αναφέρει το μακαρισμό του ανθρώπου στον
οποίο ο Θεός λογαριάζει δικαιοσύνη χωρίς έργα:

7 **Μακάριοι αυτοί που τους αφέθηκαν οι ανομίες**
και αυτοί που τους επικαλύφτηκαν οι αμαρτίες.
8 **Μακάριος *ο* άνθρωπος**
στον οποίο δε λογάριασε *ο* Κύριος αμαρτία.

9 Ο μακαρισμός λοιπόν αυτός, *είναι μόνο* γι' *αυτούς που έχουν* την περιτομή ή και γι'
αυτούς που έχουν την ακροβυστία; Γιατί λέμε: **Λογαριάστηκε στον Αβραάμ η πίστη για
δικαίωση.** 10 Πώς λοιπόν *του* λογαριάστηκε; Όταν ήταν με περιτομή ή με ακροβυστία;
Όχι *όταν ήταν* με περιτομή, αλλά με ακροβυστία. 11 Και έλαβε *το* σημείο *της* περιτομής,
σαν σφραγίδα της δικαιοσύνης *που προερχόταν από* την πίστη την οποία *είχε* με την
ακροβυστία, για να είναι αυτός πατέρας όλων εκείνων που πιστεύουν με *την* ακροβυστία,
ώστε να λογαριαστεί και σ' αυτούς η δικαίωση. 12 Και *να είναι* πατέρας *αυτών που έχουν*
περιτομή, που όχι μόνο κατάγονται από περιτμημένους, αλλά και που στοιχίζονται
περπατώντας στα ίχνη της πίστης του πατέρα μας Αβραάμ, την οποία *είχε* με *την*
ακροβυστία.

Η επαγγελία πραγματοποιείται με την πίστη

13 Γιατί δε *δόθηκε* με *το* νόμο η υπόσχεση στον Αβραάμ ή στους απογόνους του, το να
είναι αυτός κληρονόμος *του* κόσμου, αλλά με *τη* δικαίωση *της* πίστης. 14 Γιατί, αν οι
κληρονόμοι *προέρχονταν* από *το* νόμο, έχει κενωθεί η πίστη, και έχει καταργηθεί η
υπόσχεση. 15 Επειδή ο νόμος κατεργάζεται οργή. Όπου όμως δεν υπάρχει νόμος, *δεν
υπάρχει* ούτε παράβαση. 16 Γι' αυτό *η υπόσχεση δίνεται* με *την* πίστη, για να *είναι* κατά
χάρη, ώστε η υπόσχεση να είναι βέβαιη στον κάθε απόγονο, όχι μόνο σ' όποιον *προέρχεται*
από το νόμο, αλλά και σ' όποιον *προέρχεται* από *την* πίστη *που είχε ο* Αβραάμ, που είναι
πατέρας όλων μας 17 καθώς είναι γραμμένο: **Πατέρα πολλών εθνών σε έχω θέσει.** *Ο
Αβραάμ* πίστεψε απέναντι σ' αυτόν *το* Θεό που ζωοποιεί τους νεκρούς και καλεί όσα δεν
υπάρχουν σαν να υπάρχουν. 18 Ο οποίος, παρόλο *που δεν είχε* ελπίδα, πίστεψε στην
ελπίδα, στο ότι αυτός *θα* γίνει **πατέρας πολλών εθνών**, σύμφωνα με αυτό που *του* είχε
ειπωθεί: **Έτσι** *αναρίθμητοι* **θα είναι οι απόγονοί σου.** 19 Και χωρίς να ασθενήσει στην
πίστη, παρατήρησε το σώμα του *να είναι* ήδη νεκρωμένο – ήταν περίπου εκατό ετών –
όπως και τη νέκρωση της μήτρας *της* Σάρρας. 20 Στην υπόσχεση όμως του Θεού δεν
αμφέβαλε με την απιστία, αλλά ενδυναμώθηκε με την πίστη και έδωσε δόξα στο Θεό 21
και πείστηκε πλήρως ότι αυτό που έχει υποσχεθεί είναι δυνατός και να *το* κάνει. 22 Γι'
αυτό και *η πίστη* **τού λογαριάστηκε για δικαίωση**. 23 Δε γράφτηκε όμως μόνο γι' αυτόν

ότι του λογαριάστηκε, 24 αλλά και για εμάς, στους οποίους μέλλει να λογαριάζεται, σ' όσους πιστεύουν σ' εκείνον που έγειρε *τον* Ιησού τον Κύριό μας από *τους* νεκρούς. 25 Ο οποίος παραδόθηκε για τα παραπτώματά μας και εγέρθηκε για τη δικαίωσή μας.

Τα αποτελέσματα της δικαίωσης

5

Δικαιωθήκαμε λοιπόν από *την* πίστη, και έχουμε ειρήνη με το Θεό μέσω του Κυρίου μας
Ιησού Χριστού, 2 μέσω *του* οποίου έχουμε και την είσοδο με την πίστη στη χάρη αυτή
στην οποία έχουμε σταθεί· και καυχιόμαστε για *την* ελπίδα της δόξας του Θεού. 3 Και όχι
μόνο *αυτό*, αλλά και καυχιόμαστε μέσα στις θλίψεις, ξέροντας ότι η θλίψη κατεργάζεται
υπομονή, 4 και η υπομονή δοκιμασμένο *χαρακτήρα*, και ο δοκιμασμένος *χαρακτήρας*
ελπίδα. 5 Και η ελπίδα δεν καταντροπιάζει, γιατί η αγάπη του Θεού έχει ξεχυθεί στις
καρδιές μας με *το* Πνεύμα *το* Άγιο που μας δόθηκε. 6 Ακόμη γιατί, ενώ εμείς ήμασταν
ακόμη ασθενείς, *ο* Χριστός κατά *τον κατάλληλο* καιρό πέθανε υπέρ *των* ασεβών. 7 Γιατί
μόλις *και μετά βίας* υπέρ *ενός* δικαίου κανείς θα πεθάνει. Επειδή για τον αγαθό *άνθρωπο*
ίσως κανείς και τολμά να πεθάνει. 8 Ο Θεός, όμως, δείχνει τη δική του αγάπη σ' εμάς *με το*
ότι, ενώ ήμασταν ακόμη αμαρτωλοί, *ο* Χριστός πέθανε για χάρη μας. 9 Πολύ περισσότερο,
λοιπόν, τώρα που δικαιωθήκαμε με το αίμα του θα σωθούμε μέσω αυτού από την οργή. 10
Γιατί αν, όταν ήμασταν εχθροί, συμφιλιωθήκαμε με το Θεό μέσω του θανάτου του Υιού
του, πολύ περισσότερο, αφού συμφιλιωθήκαμε, θα σωθούμε με τη ζωή του. 11 Και όχι
μόνο *αυτό*, αλλά και καυχιόμαστε για το Θεό μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, μέσω
του οποίου τώρα λάβαμε τη συμφιλίωση.

Ο Αδάμ και ο Χριστός

12 Γι' αυτό, όπως ακριβώς μέσω ενός ανθρώπου εισήλθε η αμαρτία στον κόσμο και μέσω της αμαρτίας ο θάνατος, και έτσι σε όλους *τους* ανθρώπους ο θάνατος πέρασε, εφόσον όλοι αμάρτησαν...

13 – Γιατί μέχρι *τότε που δόθηκε ο* νόμος υπήρχε αμαρτία στον κόσμο, αλλά αμαρτία
δεν καταλογίζεται όταν δεν υπάρχει νόμος. 14 Παρόλ' αυτά ο θάνατος βασίλεψε από *τον*
Αδάμ μέχρι *το* Μωυσή και πάνω σ' αυτούς που δεν αμάρτησαν κατά τρόπο όμοιο με την
παράβαση *του* Αδάμ, που είναι τύπος Εκείνου που έμελλε *να έρθει*.

15 Αλλά όπως *είναι* το παράπτωμα δεν *είναι* έτσι και το χάρισμα. Γιατί αν με το
παράπτωμα του ενός πέθαναν οι πολλοί, πολύ περισσότερο περίσσεψε στους πολλούς η
χάρη του Θεού και η δωρεά με *τη* χάρη που *προέρχεται από* τον ένα άνθρωπο, *τον* Ιησού
Χριστό. 16 Και δεν *έγινε με* το δώρο όπως *έγινε με το παράπτωμα* μέσω *του* ενός
ανθρώπου που αμάρτησε. Γιατί αφενός η κρίση *που επήλθε* από ένα *παράπτωμα οδήγησε*
σε καταδίκη, αφετέρου το χάρισμα από πολλά παραπτώματα *οδηγεί* σε δικαίωση. 17 Γιατί,
αν με το παράπτωμα του ενός *ανθρώπου* ο θάνατος βασίλεψε μέσω *αυτού* του ενός, πολύ
περισσότερο αυτοί που λαβαίνουν το περίσσευμα της χάρης και τη δωρεά της δικαίωσης,
με ζωή θα βασιλέψουν μέσω του ενός Ιησού Χριστού.–

18 Άρα, λοιπόν, όπως με ένα παράπτωμα σ' όλους *τους* ανθρώπους *ήρθε* καταδίκη, έτσι
και με μια δίκαιη πράξη σ' όλους *τους* ανθρώπους *ήρθε* δικαίωση ζωής. 19 Γιατί, όπως
ακριβώς με την παρακοή του ενός ανθρώπου οι πολλοί καταστήθηκαν αμαρτωλοί, έτσι και

με την υπακοή του ενός οι πολλοί θα κατασταθούν δίκαιοι. 20 *Ο* νόμος λοιπόν
παρεμβλήθηκε, για να πλεονάσει το παράπτωμα. Όπου όμως πλεόνασε η αμαρτία,
υπερπερίσσευψε η χάρη, 21 ώστε, όπως ακριβώς η αμαρτία βασίλευψε μέσα στο θάνατο, έτσι
και η χάρη να βασιλέψει μέσω *της* δικαίωσης για ζωή αιώνια, μέσω *του* Ιησού Χριστού του
Κυρίου μας.

Θάνατος και ανάσταση μαζί με το Χριστό

6

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 6

Τι λοιπόν θα πούμε; Να επιμένουμε στην αμαρτία, για να πλεονάσει η χάρη; 2 Είθε να
μη γίνει! *Εμείς* που πεθάναμε ως προς την αμαρτία πώς ακόμα θα ζούμε μέσα σ' αυτήν; 3
Ή αγνοείτε ότι όσοι βαφτιστήκαμε στο Χριστό Ιησού βαφτιστήκαμε στο θάνατό του; 4
Ταφήκαμε, λοιπόν, μαζί του μέσω του βαφτίσματος στο θάνατο, ώστε, όπως ακριβώς *ο*
Χριστός εγέρθηκε από *τους* νεκρούς μέσω της δόξας του Πατέρα, έτσι κι εμείς να
περπατήσουμε σε καινούργια ζωή. 5 Γιατί αν έχουμε γίνει σύμφυτοι *μαζί του* στο ομοίωμα
του θανάτου του, τότε θα είμαστε *σύμφυτοι* και στην ανάστασή *του*· 6 επειδή γνωρίζουμε
αυτό, ότι ο παλιός μας άνθρωπος σταυρώθηκε μαζί *του*, για να καταργηθεί το σώμα της
αμαρτίας, ώστε να μην υπηρετούμε πια ως δούλοι στην αμαρτία. 7 Γιατί όποιος πέθανε έχει
δικαιωθεί *και θεωρείται αθωωμένος* από την αμαρτία. 8 Αν λοιπόν πεθάναμε μαζί με *το*
Χριστό, πιστεύουμε ότι και θα ζήσουμε μαζί του. 9 Επειδή ξέρουμε ότι, αφού *ο* Χριστός
εγέρθηκε από *τους* νεκρούς, δεν πεθαίνει πια, *ο* θάνατος δεν τον κυριεύει πια. 10 Γιατί για
ό,τι πέθανε, ως προς την αμαρτία πέθανε μια φορά για πάντα· και για ό,τι ζει, ζει για το
Θεό. 11 Έτσι κι εσείς να λογαριάζετε *τους* εαυτούς σας ότι αφενός είναι νεκροί ως προς
την αμαρτία, αφετέρου ζωντανοί ως προς το Θεό μέσα *στο* Χριστό Ιησού [τον Κύριό μας].

12 Ας μη βασιλεύει λοιπόν η αμαρτία μέσα στο θνητό σας σώμα, για να υπακούτε στις
επιθυμίες του· 13 μήτε να παρουσιάζετε τα μέλη σας *ως* εργαλεία αδικίας για την αμαρτία,
αλλά παρουσιάστε *τους* εαυτούς σας στο Θεό σαν ζωντανούς από *τους* νεκρούς, και τα
μέλη σας *ως* εργαλεία δικαιοσύνης για το Θεό. 14 Γιατί αμαρτία δε θα σας κυριέψει·
επειδή δεν είστε κάτω από νόμο, αλλά κάτω από χάρη.

Δούλοι της δικαιοσύνης

15 Τι λοιπόν; Να αμαρτήσουμε, επειδή δεν είμαστε κάτω από νόμο, αλλά κάτω από
χάρη; Είθε να μη γίνει! 16 Δεν ξέρετε ότι σ' όποιον παρουσιάζετε *τους* εαυτούς σας *ως*
δούλους προς υπακοή, είστε δούλοι σ' αυτόν που υπακούτε, ή *στην* αμαρτία για θάνατο ή
στην υπακοή για δικαίωση; 17 Ευχαριστώ όμως το Θεό, γιατί ήσασταν δούλοι της
αμαρτίας, αλλά υπακούσατε με *την* καρδιά *σας* στο πρότυπο *της* διδαχής στο οποίο
παραδοθήκατε. 18 Και αφού ελευθερωθήκατε από την αμαρτία, δουλωθήκατε στη
δικαιοσύνη. 19 Ανθρώπινα μιλώ, εξαιτίας της αδυναμίας της σάρκας σας. Γιατί, όπως
ακριβώς παρουσιάσατε τα μέλη σας υπόδουλα στην ακαθαρσία και στην ανομία, για *να
πράττετε* την ανομία, έτσι τώρα παρουσιάστε τα μέλη σας υπόδουλα στη δικαιοσύνη προς
αγιασμό. 20 Γιατί, όταν ήσασταν δούλοι της αμαρτίας, ελεύθεροι ήσασταν από τη
δικαιοσύνη. 21 Τι καρπό, λοιπόν, είχατε τότε; Γι' αυτά τώρα ντρέπεστε, επειδή το τέλος
εκείνων *είναι* θάνατος. 22 Τώρα, όμως, αφού ελευθερωθήκατε από την αμαρτία και
δουλωθήκατε στο Θεό, έχετε τον καρπό σας προς αγιασμό και το τέλος ζωή αιώνια. 23

Γιατί ο μισθός της αμαρτίας *είναι* θάνατος, αλλά το χάρισμα του Θεού ζωή αιώνια μέσα *στο* Χριστό Ιησού τον Κύριό μας.

Παρομοίωση από το γάμο

7

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 7

Ή αγνοείτε, αδελφοί, γιατί σ' όσους γνωρίζουν *το* νόμο μιλώ, ότι ο νόμος κυριαρχεί
στον άνθρωπο για όσο χρόνο ζει;
2 Γιατί η παντρεμένη γυναίκα έχει δεθεί ως προς *το* νόμο
με το ζωντανό άντρα. Αν όμως πεθάνει ο άντρας *της*, έχει απαλλαχτεί από το νόμο *που
αναφέρεται* στον άντρα.
3 Άρα, λοιπόν, αν γίνει *σύζυγος* σε άλλον άντρα ενόσω ζει ο
άντρας *της*, θα ονομαστεί μοιχαλίδα. Αν όμως πεθάνει ο άντρας *της*, είναι ελεύθερη από το
νόμο, ώστε αυτή να μην είναι μοιχαλίδα αν γίνει *σύζυγος* σε άλλον άντρα.
4 Ώστε, αδελφοί
μου, κι εσείς θανατωθήκατε ως προς το νόμο μέσω του σώματος του Χριστού, για να
ανήκετε σε άλλον, σ' αυτόν που εγέρθηκε από *τους* νεκρούς, για να καρποφορήσουμε για
το Θεό.
5 Γιατί, όταν ζούσαμε με τη σαρκική *φύση μας*, τα πάθη των αμαρτιών που
φανερώνονταν μέσω του νόμου ενεργούσαν στα μέλη μας, για να καρποφορήσουμε για το
θάνατο.
6 Τώρα όμως απαλλαχτήκαμε από το νόμο, αφού πεθάναμε μέσω αυτού που μας
κατείχε, ώστε να υπηρετούμε ως δούλοι με *τον* καινούργιο *τρόπο του* Πνεύματος και όχι με
τον παλιό *τρόπο του* γράμματος.

Το πρόβλημα της αμαρτίας που κατοικεί μέσα μας

7 Τι λοιπόν θα πούμε; Ο νόμος *είναι* αμαρτία; Είθε να μη γίνει! Αλλά την αμαρτία δε
γνώρισα παρά *μόνο* με *το* νόμο. Γιατί και την επιθυμία δε *θα* ήξερα, αν ο νόμος δεν έλεγε:
Μην επιθυμήσεις.
8 Αφορμή λοιπόν έλαβε η αμαρτία με την εντολή και κατεργάστηκε
μέσα μου κάθε επιθυμία· γιατί χωρίς νόμο *η* αμαρτία *είναι* νεκρή.
9 Κι εγώ ζούσα κάποτε
χωρίς νόμο, όταν όμως ήρθε η εντολή η αμαρτία ξανάζησε·
10 εγώ τότε πέθανα, και
βρέθηκε η εντολή που μου *δόθηκε* για ζωή, αυτή *να με φέρει* στο θάνατο.
11 Γιατί η
αμαρτία έλαβε αφορμή με την εντολή και με εξαπάτησε, και μέσω αυτής *με* σκότωσε.
12
Ώστε, πράγματι, ο νόμος *είναι* άγιος, και η εντολή άγια και δίκαιη και αγαθή.

13 Το αγαθό, λοιπόν, έγινε για μένα θάνατος; Είθε να μη γίνει! Αλλά η αμαρτία, για να
φανεί αμαρτία, μέσω του αγαθού κατεργάστηκε σ' εμένα *το* θάνατο, ώστε να γίνει
υπερβολικά αμαρτωλή η αμαρτία μέσω της εντολής.
14 Γιατί ξέρουμε ότι ο νόμος είναι
πνευματικός, εγώ όμως είμαι σάρκινος, πουλημένος κάτω από την αμαρτία.
15 Επειδή δε
γνωρίζω αυτό που κατεργάζομαι. Γιατί δεν πράττω τούτο, αυτό που θέλω, αλλά κάνω
τούτο, αυτό που μισώ.
16 Αν όμως κάνω τούτο, αυτό που δε θέλω, συμφωνώ με το νόμο
ότι *είναι* καλός.
17 Τώρα, όμως, εγώ πια δεν κατεργάζομαι αυτό, αλλά η αμαρτία που
κατοικεί μέσα μου.
18 Γιατί ξέρω ότι δεν κατοικεί μέσα μου, τουτέστι μέσα στη σάρκα
μου, αγαθό· γιατί το να θέλω παρευρίσκεται σ' εμένα, αλλά το να κατεργάζομαι το καλό,
όχι.
19 Γιατί δεν κάνω *το* αγαθό που θέλω, αλλά πράττω τούτο, *το* κακό που δεν θέλω.
20
Αν όμως κάνω τούτο, αυτό που εγώ δεν θέλω, εγώ πια δεν το κατεργάζομαι, αλλά η
αμαρτία που κατοικεί μέσα μου.
21 Άρα βρίσκω *αυτόν* το νόμο, ότι ενώ εγώ θέλω να κάνω
το καλό, σ' εμένα το κακό παρευρίσκεται.
22 Γιατί ευχαριστιέμαι στο νόμο του Θεού κατά
τον εσωτερικό *μου* άνθρωπο,
23 αλλά βλέπω άλλο νόμο στα μέλη μου, που
αντιστρατεύεται στο νόμο του νου μου και με αιχμαλωτίζει στο νόμο της αμαρτίας που

είναι στα μέλη μου. 24 Ταλαίπωρος εγώ *ο* άνθρωπος! Ποιος θα με σώσει από τούτο το
σώμα του θανάτου; 25 Ευχαριστώ όμως το Θεό: *αυτός θα με σώσει* μέσω *του* Ιησού
Χριστού του Κυρίου μας. Άρα, λοιπόν, αφενός εγώ ο ίδιος με το νου *μου* είμαι δούλος στο
νόμο του Θεού, αφετέρου με τη σάρκα *μου* στο νόμο *της* αμαρτίας.

Η ζωή του Πνεύματος

8

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 8

Καμιά λοιπόν καταδίκη *δεν υπάρχει* τώρα σ' αυτούς *που ζουν* μέσα *στο* Χριστό Ιησού. 2
Γιατί ο νόμος του Πνεύματος της ζωής μέσα *στο* Χριστό Ιησού σε ελευθέρωσε από το νόμο
της αμαρτίας και του θανάτου. 3 Γιατί αυτό *που ήταν* αδύνατο για το νόμο, στο οποίο ήταν
αδύναμος μέσω της σάρκας, ο Θεός *το έκανε*, αφού έστειλε το δικό του Υιό μέσα σε
ομοίωμα αμαρτωλής σάρκας και σχετικά με *την* αμαρτία, *και* καταδίκασε την αμαρτία στη
σάρκα, 4 για να εκπληρωθεί η δίκαιη απαίτηση του νόμου μέσα σ' εμάς, οι οποίοι δεν
περπατούμε κατά σάρκα αλλά κατά Πνεύμα. 5 Γιατί αυτοί που ζουν κατά σάρκα φρονούν
τα *πράγματα* της σάρκας, ενώ οι κατά Πνεύμα τα *πράγματα* του Πνεύματος. 6 Επειδή το
φρόνημα της σάρκας *είναι* θάνατος, ενώ το φρόνημα του Πνεύματος *είναι* ζωή και ειρήνη.
7 Γιατί το φρόνημα της σάρκας *είναι* έχθρα προς *το* Θεό, επειδή στο νόμο του Θεού δεν
υποτάσσεται, γιατί ούτε δύναται *να υποταχτεί*. 8 Και αυτοί που ζουν με *τη* σάρκα δε
δύνανται να αρέσουν στο Θεό. 9 Εσείς όμως δε ζείτε με *τη* σάρκα αλλά με *το* Πνεύμα, αν
βέβαια Πνεύμα Θεού κατοικεί μέσα σας. Αλλά αν κάποιος δεν έχει Πνεύμα Χριστού, αυτός
δεν είναι δικός του. 10 Αν όμως *ο* Χριστός *είναι* μέσα σας, αφενός το σώμα *είναι* νεκρό
εξαιτίας *της* αμαρτίας, αφετέρου το πνεύμα *είναι* ζωή εξαιτίας *της* δικαίωσης. 11 Αν λοιπόν
το Πνεύμα εκείνου που έγειρε τον Ιησού από *τους* νεκρούς κατοικεί μέσα σας, αυτός που
έγειρε *το* Χριστό από *τους* νεκρούς θα ζωοποιήσει και τα θνητά σώματά σας μέσω του
Πνεύματός του που κατοικεί μέσα σας.

12 Άρα λοιπόν, αδελφοί, είμαστε οφειλέτες όχι στη σάρκα, για να ζούμε κατά σάρκα· 13
γιατί αν ζείτε κατά σάρκα, μέλλετε να πεθάνετε. Αν όμως με *το* Πνεύμα θανατώνετε τις
πράξεις του σώματος, θα ζήσετε. 14 Γιατί όσοι οδηγούνται από *το* Πνεύμα *του* Θεού, αυτοί
είναι γιοι Θεού. 15 Επειδή δε λάβατε Πνεύμα δουλείας, για να φοβάστε πάλι, αλλά λάβατε
Πνεύμα υιοθεσίας με το οποίο φωνάζουμε: «Αββά, Πατέρα». 16 Αυτό το Πνεύμα
συμμαρτυρεί με το πνεύμα μας ότι είμαστε τέκνα Θεού. 17 Και αν *είμαστε* τέκνα *του,*
είμαστε και κληρονόμοι *του*. Αφενός κληρονόμοι Θεού, αφετέρου συγκληρονόμοι
Χριστού, αν βέβαια συμπάσχουμε, για να συνδοξαστούμε και *μαζί του*.

Η μελλοντική δόξα

18 Συλλογίζομαι, πράγματι, ότι δεν *είναι* άξια τα παθήματα του τωρινού καιρού *να
συγκριθούν* με τη μελλοντική δόξα που *θα* αποκαλυφτεί σ' εμάς. 19 Γιατί η μεγάλη
προσδοκία της κτίσης *είναι ότι* περιμένει την αποκάλυψη των γιων του Θεού. 20 Επειδή η
κτίση υποτάχτηκε στη ματαιότητα όχι εκούσια, αλλά εξαιτίας αυτού που *την* υπόταξε, με
την ελπίδα 21 ότι και αυτή η κτίση θα ελευθερωθεί από τη δουλεία της φθοράς προς την
ελευθερία της δόξας των τέκνων του Θεού. 22 Γιατί ξέρουμε ότι όλη η κτίση συστενάζει
και συνωδίνει μέχρι τώρα. 23 Και όχι μόνο *αυτή*, αλλά και *οι* ίδιοι που έχουμε την απαρχή
του Πνεύματος, και *οι* ίδιοι εμείς μέσα μας στενάζουμε περιμένοντας *την* υιοθεσία, την

απολύτρωση του σώματός μας. 24 Γιατί με την ελπίδα σωθήκαμε. Ελπίδα όμως που
βλέπεται δεν είναι ελπίδα· γιατί ποιος ελπίζει αυτό που βλέπει; 25 Αν όμως ελπίζουμε αυτό
που δε βλέπουμε, *το* περιμένουμε με υπομονή.

26 Ομοίως, λοιπόν, και το Πνεύμα συμβοηθά στην αδυναμία μας· γιατί το να
προσευχηθούμε κάτι, καθώς πρέπει, δεν ξέρουμε, αλλά αυτό το Πνεύμα μεσιτεύει για χάρη
μας με στεναγμούς αλάλητους. 27 Και αυτός που ερευνά τις καρδιές ξέρει ποιο *είναι* το
φρόνημα του Πνεύματος, γιατί μεσιτεύει σύμφωνα με *το θέλημα του* Θεού υπέρ *των* αγίων.
28 Και ξέρουμε ότι σ' αυτούς που αγαπούν το Θεό τα πάντα συνεργούν στο αγαθό, σ'
αυτούς που είναι κλητοί σύμφωνα με *την* πρόθεσή *του*. 29 Γιατί αυτούς που προγνώρισε
και *τους* προόρισε *να είναι* σύμμορφοι με την εικόνα του Υιού του, για να είναι αυτός
πρωτότοκος μεταξύ πολλών αδελφών. 30 Και αυτούς που προόρισε, τούτους και κάλεσε·
και αυτούς που κάλεσε, τούτους και δικαίωσε· και αυτούς που δικαίωσε, τούτους και
δόξασε.

Η αγάπη του Θεού

31 Τι λοιπόν θα πούμε *ως* προς αυτά; Αν ο Θεός *είναι* με το μέρος μας, ποιος *θα είναι*
εναντίον μας; 32 Αυτός, βέβαια, που τον ίδιο *τον* Υιό *του* δε λυπήθηκε, αλλά για χάρη
όλων μας τον παράδωσε, πώς και μαζί μ' αυτόν δε θα μας χαρίσει τα πάντα; 33 Ποιος θα
κατηγορήσει *τους* εκλεκτούς *του* Θεού; *Ο* Θεός *είναι* που δικαιώνει. 34 Ποιος *είναι* αυτός
που *θα τους* κατακρίνει; *Ο* Χριστός Ιησούς *είναι* αυτός που πέθανε, αλλά περισσότερο
εγέρθηκε, ο οποίος και είναι στα δεξιά του Θεού, ο οποίος και μεσιτεύει για μας. 35 Ποιος
θα μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού; Θλίψη ή στενοχώρια ή διωγμός ή λιμός ή
γυμνότητα ή κίνδυνος ή μάχαιρα; 36 Καθώς είναι γραμμένο:

Για χάρη σου θανατωνόμαστε όλη την ημέρα,
λογιστήκαμε σαν πρόβατα σφαγής.

37 Αλλά σ' όλα αυτά υπερνικούμε μέσω αυτού που μας αγάπησε. 38 Γιατί είμαι
πεισμένος ότι ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχές ούτε τωρινά ούτε
μελλοντικά ούτε δυνάμεις 39 ούτε ύψος ούτε βάθος ούτε κάποιο άλλο κτίσμα θα δυνηθεί
να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού, που *είναι* μέσα στο Χριστό Ιησού τον Κύριό μας.

Η εκλογή του λαού Ισραήλ από το Θεό

9

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 9

Αλήθεια λέω με *το* Χριστό, δεν ψεύδομαι, γιατί συμμαρτυρεί σ' εμένα και η συνείδησή
μου με Πνεύμα Άγιο, 2 ότι έχω μεγάλη λύπη και αδιάλειπτη οδύνη στην καρδιά μου. 3 *Θα*
ευχόμουν μάλιστα εγώ ο ίδιος να είμαι ανάθεμα από το Χριστό υπέρ των αδελφών μου,
των συγγενών μου κατά σάρκα, 4 οι οποίοι είναι Ισραηλίτες, στους οποίους *ανήκουν* η
υιοθεσία και η δόξα και οι διαθήκες και η νομοθεσία και η λατρεία και οι υποσχέσεις. 5
Στους οποίους *ανήκουν* οι πατέρες καί από τους οποίους *προέρχεται* ο Χριστός κατά
σάρκα, ο οποίος *είναι* πάνω σε όλους Θεός ευλογητός στους αιώνες, αμήν.

6 Δε *συνέβηκε* όμως τέτοιο *πράγμα*, ότι έχει ξεπέσει ο λόγος του Θεού. Γιατί δεν *είναι*
όλοι όσοι *κατάγονται* από *τον* Ισραήλ, αυτοί Ισραηλίτες. 7 Ούτε επειδή είναι σπέρμα *του*
Αβραάμ *είναι* όλοι παιδιά *του*, αλλά: **Μέσω** *του* **Ισαάκ θα κληθούν σ' εσένα απόγονοι.** 8
Τουτέστι δεν *είναι* τα παιδιά της σάρκας, αυτά παιδιά του Θεού, αλλά τα παιδιά της

επαγγελίας λογίζονται απόγονοι. 9 Γιατί ο λόγος *της* επαγγελίας *είναι* αυτός: **Κατά τον**
καιρό αυτό θα έρθω και θα έχει η Σάρρα γιο. 10 Και όχι μόνο *η Σάρρα*, αλλά και *η*
Ρεβέκκα *συνέλαβε* από έναν *άντρα* έχοντας *κοινό* κρεβάτι, *τον* Ισαάκ τον πατέρα μας. 11
Γιατί ενώ ακόμα *τα παιδιά* δεν είχαν γεννηθεί μήτε είχαν πράξει κάτι καλό ή κακό, για να
μένει κατ’ εκλογή η πρόθεση του Θεού 12 όχι από έργα, αλλά από αυτόν που καλεί, της
ειπώθηκε ότι **ο μεγαλύτερος θα υπηρετήσει ως δούλος στο μικρότερο** 13 καθώς είναι
γραμμένο:

Τον Ιακώβ αγάπησα,
τον Ησαύ όμως μίσησα.

14 Τι λοιπόν θα πούμε; Μήπως *υπάρχει* αδικία στο Θεό; Είθε να μη γίνει! 15 Γιατί λέει
στο Μωυσή:

Θα ελεήσω αυτόν που ελεώ
και θα σπλαχνιστώ αυτόν που σπλαχνίζομαι.

16 Άρα, λοιπόν, δεν *εξαρτάται* από αυτόν που θέλει ούτε από αυτόν που τρέχει, αλλά
από το Θεό που ελεεί. 17 Γιατί λέει η Γραφή για το Φαραώ: **Γι’ αυτό ακριβώς σε**
εξύψωσα, για να δείξω μ’ εσένα τη δύναμή μου και για να διαλαληθεί το όνομά μου σε
όλη τη γη. 18 Άρα, λοιπόν, όποιον θέλει ελεεί και όποιον θέλει σκληραίνει.

Η οργή και το έλεος του Θεού

19 Θα μου πεις τότε: «Γιατί λοιπόν ακόμα κατηγορεί; Επειδή ποιος έχει αντισταθεί στο
θέλημά του;» 20 Ω άνθρωπε, πραγματικά, εσύ ποιος είσαι που αντιλέγεις στο Θεό; Μήπως
θα πει το πλάσμα στον Πλάστη: «Γιατί με έκανες έτσι;» 21 Ή δεν έχει εξουσία ο κεραμέας
του πηλού, από το ίδιο μείγμα να κάνει ένα σκεύος για τιμητική *χρήση* και άλλο για
ευτελή; 22 Και *τι θα πεις* αν, θέλοντας ο Θεός να δείξει την οργή του και να γνωρίσει τη
δύναμή του, υπόφερε με πολλή μακροθυμία σκεύη οργής καταρτισμένα για απώλεια, 23
και *αυτό* για να γνωρίσει τον πλούτο της δόξας του σε σκεύη ελέους που προετοίμασε για
δόξα; 24 Τους οποίους και κάλεσε, εμάς, όχι μόνο από Ιουδαίους αλλά και από εθνικούς.
25 Όπως και στον Ωσηέ λέει:

Θα καλέσω λαό μου αυτόν που δεν *είναι* **λαός μου**
και αγαπημένη αυτήν που δεν *είναι* **αγαπημένη**.

26 **Και θα συμβεί, στον τόπο που τους ειπώθηκε:**
«Εσείς δεν *είστε* **λαός μου»,**
εκεί θα κληθούν γιοι *του* **ζωντανού Θεού.**

27 Και *ο* Ησαΐας φωνάζει για το *λαό* Ισραήλ: **Αν** *και* **είναι ο αριθμός των γιων** *του*
Ισραήλ όπως η άμμος της θάλασσας, *μόνο* **το υπόλειμμα θα σωθεί.** 28 **Γιατί** *το* **λόγο** *του*
θα συντελέσει και μάλιστα σύντομα θα *το* **κάνει** *ο* **Κύριος πάνω στη γη.** 29 Και καθώς
έχει προείπει *ο* Ησαΐας:

Αν *ο* **Κύριος Σαβαώθ δεν άφηνε σ’ εμάς απογόνους,**
σαν *τα* **Σόδομα θα γινόμασταν**
και με *τα* **Γόμορρα θα μοιάζαμε.**

Ο Ισραήλ και το Ευαγγέλιο

30 Τι λοιπόν θα πούμε; Ότι τα έθνη που δεν επιδίωκαν *τη* δικαιοσύνη, κατέκτησαν *τη*
δικαιοσύνη, αλλά δικαιοσύνη που *προέρχεται* από *την* πίστη. 31 Ενώ *ο* Ισραήλ που

επιδίωκε *ένα* νόμο δικαιοσύνης, στο νόμο δεν έφτασε. 32 Γιατί; Γιατί δεν *το επιδίωξαν* από
την πίστη, αλλά *το επιδίωξαν* σαν *να μπορούσε να γίνει* από *τα* έργα. Σκόνταψαν στο λίθο
του προσκόμματος 33 καθώς είναι γραμμένο:

Ιδού, θέτω στη Σιών λίθο προσκόμματος
και πέτρα σκανδάλου,
και όποιος πιστεύει σ' αυτόν
δε θα καταντροπιαστεί.

10

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 10

Αδελφοί, βέβαια η επιθυμία της δικής μου καρδιάς και η δέησή *μου* προς το Θεό *είναι*
υπέρ αυτών για *τη* σωτηρία *τους*. 2 Γιατί μαρτυρώ γι' αυτούς ότι έχουν ζήλο Θεού, αλλά
όχι με επίγνωση. 3 Επειδή, αγνοώντας τη δικαίωση του Θεού και ζητώντας να στήσουν τη
δική τους δικαίωση, στη δικαίωση του Θεού δεν υποτάχτηκαν. 4 Γιατί *ο* σκοπός του νόμου
είναι ο Χριστός για δικαίωση σε καθέναν που πιστεύει.

Σωτηρία για όλους όσοι πιστεύουν

5 Γιατί *ο* Μωυσής γράφει για τη δικαίωση που *προέρχεται* από το νόμο: **Ο άνθρωπος
που έκανε** αυτά **θα ζήσει μέσω αυτών.** 6 Και η δικαίωση *που προέρχεται* από *την* πίστη
έτσι λέει: **Μην πεις στην καρδιά σου, "ποιος θα ανεβεί στον ουρανό;".** Τουτέστι, για να
κατεβάσει *το* Χριστό. 7 Ή, **"ποιος θα κατεβεί στην άβυσσο;"**. Τουτέστι, για να ανεβάσει
το Χριστό από *τους* νεκρούς. 8 Αλλά τι λέει;

Κοντά σου είναι ο λόγος
στο στόμα σου και στην καρδιά σου.

Τουτέστι ο λόγος της πίστης που κηρύττουμε. 9 Γιατί αν ομολογήσεις με το στόμα σου
ως Κύριο *τον* Ιησού και πιστέψεις με την καρδιά σου ότι ο Θεός έγειρε αυτόν από *τους*
νεκρούς, θα σωθείς. 10 Γιατί με *την* καρδιά πιστεύει *κανείς* για *να έχει* δικαίωση και με το
στόμα ομολογεί για *να έχει* σωτηρία. 11 Επειδή λέει η Γραφή: Καθένας **που πιστεύει σ'
αυτόν δε θα καταντροπιαστεί.** 12 Γιατί δεν υπάρχει διάκριση *μεταξύ* Ιουδαίου και
Έλληνα, γιατί αυτός είναι Κύριος όλων, πλούσιος σ' όλους όσοι τον επικαλούνται. 13
Επειδή **καθένας που θα επικαλεστεί το όνομα** *του* **Κυρίου θα σωθεί.**

14 Πώς, λοιπόν, να επικαλεστούν αυτόν που δεν πίστεψαν; Και πώς να πιστέψουν σ'
αυτόν που δεν άκουσαν; Και πώς να ακούσουν χωρίς κάποιος να κηρύττει; 15 Και πώς να
κηρύξουν αν δεν αποσταλθούν; Καθώς είναι γραμμένο: **Πόσο ωραία** *είναι* **τα πόδια αυτών
που ευαγγελίζουν τα αγαθά!**/ 16 Αλλά δεν υπάκουσαν όλοι στο ευαγγέλιο. Γιατί *ο* Ησαΐας
λέει: **Κύριε, ποιος πίστεψε στο άκουσμα** *του κηρύγματός* **μας;** 17 Άρα η πίστη *προέρχεται*
από *την* ακοή και η ακοή μέσω *του* λόγου *του* Χριστού. 18 Αλλά λέω: μήπως δεν άκουσαν;
Βεβαιότατα!

Σ' όλη τη γη εξήλθε η φωνή τους
και στα πέρατα της οικουμένης
τα λόγια τους.

19 Αλλά ρωτώ: μήπως *ο* Ισραήλ δε γνώρισε; Πρώτος *ο* Μωυσής λέει:

Εγώ θα σας **προκαλέσω σε ζήλια,**
με *αυτούς* **που δεν** *είναι* **έθνος.**

Με έθνος ασύνετο θα σας **παροργίσω**.
20 Και *ο* Ησαΐας αποτολμά και λέει:
Βρέθηκα από αυτούς που δε με ζητούν,
εμφανίστηκα σ' αυτούς που δε ρωτούν για μένα.
21 Ενώ προς το *λαό* Ισραήλ λέει: **Όλη την ημέρα άπλωσα τα χέρια μου σε λαό που απειθεί και αντιλέγει.**

Το υπόλειμμα του Ισραήλ

11

Λέω, λοιπόν, μήπως απώθησε ο Θεός το λαό του; Είθε να μη γίνει! Γιατί κι εγώ είμαι
Ισραηλίτης, από *το* σπέρμα *του* Αβραάμ, *από τη* φυλή *του* Βενιαμίν. 2 Δεν απώθησε ο Θεός
το λαό του που προγνώρισε. Ή δεν ξέρετε τι λέει η Γραφή στο *μέρος που αναφέρει για τον*
Ηλία, πώς αναφέρεται στο Θεό κατά του Ισραήλ; 3 «Κύριε, **τους προφήτες σου**
σκότωσαν, τα θυσιαστήριά σου κατάστρεψαν *εντελώς*, **κι εγώ μόνος απόμεινα και**
ζητούν τη ζωή μου». 4 Αλλά τι λέει σ' αυτόν ο χρησμός; **Άφησα** για *τον* εαυτό μου **εφτά**
χιλιάδες άντρες, που δε γονάτισαν στην *εικόνα του* **Βάαλ**. 5 Έτσι, λοιπόν, και στο
σημερινό καιρό έχει υπάρξει υπόλειμμα σύμφωνα με *την* εκλογή *της* χάρης. 6 Αν όμως
είναι με χάρη, δε είναι πια από έργα, αλλιώς η χάρη δεν είναι πια χάρη. 7 Τι *θα πούμε*
λοιπόν; Ό,τι επιζητεί *ο* Ισραήλ, αυτό δεν πέτυχε, οι εκλεγμένοι όμως *το* πέτυχαν· και οι
λοιποί πωρώθηκαν, 8 καθώς είναι γραμμένο:
Τους έδωσε ο θεός πνεύμα νάρκωσης,
μάτια να μη βλέπουν
και αυτιά να μην ακούν
ως τη σημερινή ημέρα.
9 Και *ο* Δαβίδ λέει:
Ας γίνει το τραπέζι τους παγίδα και ενέδρα,
και σκάνδαλο και ανταπόδοσή τους.
10 **Ας σκοτιστούν τα μάτια τους, για να μη βλέπουν,**
και κύρτωσε τα νώτα τους για πάντα.

Η σωτηρία των εθνών

11 Λέω, λοιπόν, μήπως σκόνταψαν, για να πέσουν; Είθε να μη γίνει! Αλλά με το
παράπτωμά τους η σωτηρία *ήρθε* στα έθνη, για να τους παρακινήσει σε ζηλοτυπία. 12 Και
αν το παράπτωμά τους *είναι* πλούτος για *τον* κόσμο και η ήττα τους *είναι* πλούτος για *τα*
έθνη, πόσο μάλλον η πλήρης *προσέλευσή* τους!
13 Λέω λοιπόν σ' εσάς τους εθνικούς: Βεβαιότατα, εφόσον εγώ είμαι απόστολος *των*
εθνών, δοξάζω τη διακονία μου 14 μήπως παρακινήσω σε ζηλοτυπία τους *κατά* σάρκα
ομοεθνείς μου και σώσω μερικούς από αυτούς. 15 Γιατί, αν η αποβολή τους *επέφερε*
συμφιλίωση *στον* κόσμο, τι *θα είναι* η πρόσληψή *τους* παρά ζωή από *τους* νεκρούς; 16 Αν
λοιπόν η απαρχή *είναι* άγια, *θα είναι* και η ζύμη. Και αν η ρίζα *είναι* άγια, *θα είναι* και τα
κλαδιά.

17 Αν όμως μερικά από τα κλαδιά αποκόπηκαν, κι εσύ όντας αγριελιά μπολιάστηκες
μεταξύ τους και έγινες συμμέτοχος της ρίζας *και* του πάχους της ελιάς, 18 μην καυχιέσαι
κατά των κλαδιών. Αν όμως καυχιέσαι εναντίον *τους*, *σκέψου ότι* εσύ δε βαστάζεις τη ρίζα,
αλλά η ρίζα εσένα. 19 Θα πεις λοιπόν: «Αποκόπηκαν *μερικά* κλαδιά, για να μπολιαστώ
εγώ». 20 Καλώς. Εξαιτίας της απιστίας αποκόπηκαν, κι εσύ έχεις σταθεί εξαιτίας της
πίστης. Μην υψηλοφρονείς, αλλά να φοβάσαι. 21 Γιατί αν ο Θεός δε λυπήθηκε τα φυσικά
κλαδιά, μήπως ούτε εσένα λυπηθεί. 22 Δες, λοιπόν, *τη* χρηστότητα και *την* αυστηρότητα
του Θεού: αφενός σ’ αυτούς που έπεσαν αυστηρότητα, αφετέρου σ’ εσένα χρηστότητα – αν
επιμένεις στη χρηστότητα, αλλιώς κι εσύ θα κοπείς εντελώς. 23 Αλλά κι εκείνοι, αν δεν
επιμένουν στην απιστία, θα μπολιαστούν· γιατί δυνατός είναι ο Θεός πάλι να τους
μπολιάσει. 24 Γιατί, αν εσύ κόπηκες εντελώς από τη φυσική αγριελιά και μπολιάστηκες
αντίθετα προς *τη* φύση σε ήμερη ελιά, πόσο μάλλον αυτοί που *είναι* σύμφωνα με *τη* φύση
θα μπολιαστούν στη δική *τους* ελιά.

Η αποκατάσταση του λαού Ισραήλ

25 Γιατί δε θέλω εσείς να αγνοείτε, αδελφοί, αυτό το μυστήριο, για να μη θεωρείτε *τους*
εαυτούς σας φρόνιμους, ότι *δηλαδή* έχει γίνει πώρωση μερικώς στο *λαό* Ισραήλ, μέχρις
ότου εισέλθει η πληρότητα των εθνικών. 26 Και έτσι όλος *ο λαός* Ισραήλ θα σωθεί καθώς
είναι γραμμένο:

Θα έρθει από *τη* **Σιών ο Σωτήρας,**
θα απομακρύνει *τις* **ασέβειες από** *τον* **Ιακώβ.**
27 **Και αυτή** *είναι* **η διαθήκη από μέρους μου μ’ αυτούς,**
όταν αφαιρέσω τις αμαρτίες τους.

28 Βέβαια, όσον αφορά το ευαγγέλιο *είναι* εχθροί για χάρη σας, αλλά όσον αφορά την
εκλογή *τους είναι* αγαπητοί για τους πατέρες *τους*. 29 Γιατί *είναι* αμεταμέλητα τα
χαρίσματα και η κλήση του Θεού. 30 Γιατί, όπως ακριβώς εσείς κάποτε απειθήσατε στο
Θεό, τώρα όμως ελεηθήκατε με την απείθεια τούτων, 31 έτσι και αυτοί τώρα απείθησαν
στο έλεος *που έγινε* σ’ εσάς, ώστε κι αυτοί [τώρα] να ελεηθούν. 32 Γιατί ο Θεός
συνέκλεισε όλους σε απείθεια, για να τους ελεήσει όλους.

33 Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσης Θεού! Πόσο ανεξερεύνητες *είναι* οι κρίσεις
του και ανεξιχνίαστες οι οδοί του!

34 Γιατί **ποιος γνώρισε** *το* **νου** *του* **Κυρίου;**
Ή ποιος έγινε σύμβουλός του;
35 **Ή ποιος του έδωσε από πριν,**
για να του ανταποδοθεί;

36 Γιατί από αυτόν και μέσω αυτού και σε αυτόν *είναι* τα πάντα. Σε αυτόν η δόξα στους
αιώνες. Αμήν.

Η νέα ζωή στο Χριστό

12

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 12

Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, με τους οικτιρμούς του Θεού, να παρουσιάσετε τα
σώματά σας *σαν* θυσία ζωντανή, άγια, ευάρεστη στο Θεό, *που είναι* η λογική λατρεία σας.
2 Και μη συμμορφώνεστε με τον αιώνα τούτο, αλλά *να* μεταμορφώνεστε με την

ανακαίνιση του νου *σας*, για να δοκιμάζετε ποιο *είναι* το θέλημα του Θεού, το αγαθό και
ευάρεστο και τέλειο.
3 Γιατί λέω με τη χάρη που μου δόθηκε σε καθέναν που είναι μεταξύ σας να μη φρονεί
παραπάνω απ’ ό,τι πρέπει να φρονεί, αλλά να φρονεί *έτσι* ώστε να σωφρονεί, *ανάλογα* σε
καθέναν όπως ο Θεός μοίρασε *το* μέτρο *της* πίστης. 4 Γιατί, όπως ακριβώς σε ένα σώμα
έχουμε πολλά μέλη και όλα τα μέλη δεν έχουν την ίδια λειτουργία, 5 έτσι *κι εμείς* οι πολλοί
είμαστε ένα σώμα στο Χριστό και ο καθένας *είναι* μέλος του άλλου. 6 Έχοντας, λοιπόν,
χαρίσματα διάφορα, *ας τα χρησιμοποιούμε* κατά τη χάρη που μας δόθηκε, είτε προφητεία,
κατά την αναλογία της πίστης· 7 είτε διακονία, στη διακονία· είτε *είναι* αυτός που διδάσκει,
στη διδασκαλία· 8 είτε αυτός που προτρέπει, στην προτροπή. Όποιος δίνει *ας το κάνει* με
γενναιοδωρία· ο προϊστάμενος *ας το κάνει* με ζήλο· όποιος ελεεί *ας ελεεί* με ιλαρότητα.

Κανόνες χριστιανικής ζωής

9 Η αγάπη *ας είναι* ανυπόκριτη. Να απεχθάνεστε το κακό και να προσκολλάστε στο
αγαθό. 10 Ως προς τη φιλαδελφία να είστε φιλόστοργοι ο ένας προς τον άλλο. Ως προς την
εκτίμηση να προηγείται ο ένας του άλλου. 11 Ως προς το ζήλο να μην *είστε* οκνηροί, ως
προς το πνεύμα να βράζετε, στον Κύριο να υπηρετείτε ως δούλοι. 12 Στην ελπίδα να
χαίρετε, στη θλίψη να υπομένετε, στην προσευχή να επιμένετε καρτερικά. 13 Στις ανάγκες
των αγίων να συμμετέχετε, τη φιλοξενία να επιδιώκετε. 14 Ευλογείτε όσους σας
καταδιώκουν, ευλογείτε και μην καταριέστε. 15 Να χαίρετε με όσους χαίρονται, να κλαίτε
με όσους κλαίνε. 16 Το ίδιο *πράγμα* να φρονείτε μεταξύ σας· να μην υψηλοφρονείτε, αλλά
με τους ταπεινούς να συγκαταβαίνετε. Μη θεωρείτε *τους* εαυτούς σας φρόνιμους. 17 Σε
κανέναν να μην ανταποδίδετε κακό αντί κακού. Να προνοείτε *τα* καλά μπροστά σε όλους
τους ανθρώπους. 18 Αν *είναι* δυνατό, όσο *εξαρτάται* από εσάς, να ειρηνεύετε με όλους *τους*
ανθρώπους. 19 Να μην εκδικείστε *τους* εαυτούς σας, αγαπητοί, αλλά δώστε τόπο στην
οργή, γιατί είναι γραμμένο: **Σ’ εμένα** *ανήκει* **η εκδίκηση, εγώ θα ανταποδώσω,** λέει *ο*
Κύριος. 20 Αλλά **αν πεινά ο εχθρός σου, δώσε του να φάει. Αν διψά, δώσε του να πιει.
Γιατί κάνοντας αυτό θα μαζέψεις πυρωμένα κάρβουνα πάνω στο κεφάλι του.** 21 Μη
νικιέσαι από το κακό, αλλά νίκα το κακό με το αγαθό.

Υποταγή στους κυβερνήτες

13

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 13

Κάθε ψυχή ας υποτάσσεται στις εξουσίες που υπερέχουν. Γιατί δεν υπάρχει εξουσία
παρά *μόνο* από *το* Θεό, και αυτές που υπάρχουν είναι ταγμένες από *το* Θεό. 2 Ώστε αυτός
που αντιτάσσεται στην εξουσία έχει αντισταθεί στη διαταγή του Θεού, και εκείνοι που
έχουν αντισταθεί θα λάβουν στους εαυτούς τους καταδίκη. 3 Γιατί οι άρχοντες δεν είναι
φόβος για τα αγαθά έργα, αλλά για τα κακά. Θέλεις λοιπόν να μη φοβάσαι την εξουσία;
Κάνε το αγαθό και θα έχεις έπαινο από αυτή· 4 γιατί είναι διάκονος *του* Θεού για σένα στο
αγαθό. Αν όμως κάνεις το κακό, να φοβάσαι· γιατί δε φορά τη μάχαιρα χωρίς λόγο. Γιατί
είναι διάκονος *του* Θεού, εκδικητής, για *να εκτελέσει την* οργή σ’ αυτόν που πράττει το
κακό. 5 Γι’ αυτό *είναι* ανάγκη να υποτάσσεται *κανείς* όχι μόνο για την οργή, αλλά και για
τη συνείδηση. 6 Επειδή γι’ αυτό και φόρους πληρώνετε: γιατί είναι δημόσιοι υπηρέτες *του*

Θεού που ασχολούνται *συνεχώς* ακριβώς σε αυτήν *την υπηρεσία*. 7 Αποδώστε σε όλους τις
οφειλές: το φόρο σ' αυτόν *που οφείλεται* ο φόρος, το δασμό σ' αυτόν *που οφείλεται* ο
δασμός, το σεβασμό σ' αυτόν *που οφείλεται* ο σεβασμός, την τιμή σ' αυτόν *που οφείλεται* η
τιμή.

Η αδελφική αγάπη

8 Σε κανέναν να μην οφείλετε τίποτα παρά *μόνο* το να αγαπάτε ο ένας τον άλλο. Γιατί
εκείνος που αγαπά τον άλλο έχει εκπληρώσει το νόμο. 9 Γιατί το **μη μοιχέψεις, μη
φονεύσεις, μην κλέψεις, μην επιθυμήσεις**, και οποιαδήποτε άλλη εντολή, σ' αυτόν το
λόγο ανακεφαλαιώνεται, στο: **Να αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν** *τον* **εαυτό σου.** 10 Η
αγάπη δεν εργάζεται κακό στον πλησίον. Εκπλήρωση λοιπόν *του* νόμου *είναι* η αγάπη.

Η Ημέρα του Χριστού πλησιάζει

11 Και αυτό *να πράττετε*, επειδή ξέρετε τον καιρό *που ζούμε*· γιατί *είναι* ήδη ώρα εσείς
να εγερθείτε από *τον* ύπνο, γιατί τώρα είναι πιο κοντά σ' εμάς η σωτηρία παρά τότε που
πιστέψαμε. 12 Η νύχτα προχώρησε και η ημέρα έχει πλησιάσει. Ας αποθέσουμε, λοιπόν, τα
έργα του σκότους και ας ντυθούμε τα όπλα του φωτός. 13 Ας περπατήσουμε ευπρεπώς
όπως *την* ημέρα, όχι σε οργιώδη φαγοπότια και μεθύσια, όχι σε *ανηθικότητες του*
κρεβατιού και σε ασέλγειες, όχι σε έριδες και ζήλιες. 14 Αλλά ντυθείτε τον Κύριο Ιησού
Χριστό και μην προνοείτε για *τις* επιθυμίες της σάρκας.

Μην κρίνετε τον αδελφό σας.

14

Τον ασθενή όμως στην πίστη να *τον* δέχεστε, χωρίς να κρίνετε τις γνώμες *του*. 2 Ο ένας
πιστεύει ότι *μπορεί* να φάει απ' όλα, αλλά ο ασθενής τρώει λάχανα. 3 Αυτός που τρώει ας
μην εξουθενώνει εκείνον που δεν τρώει, κι εκείνος που δεν τρώει ας μην κρίνει αυτόν που
τρώει, γιατί ο Θεός τον δέχτηκε. 4 Εσύ ποιος είσαι που κρίνεις ξένο υπηρέτη; Στο δικό του
κύριο στέκεται ή πέφτει – θα σταθεί όμως, γιατί ο Κύριος είναι δυνατός *να τον κάνει* να
σταθεί. 5 Γιατί, βέβαια, ο ένας κρίνει *ανώτερη μια* ημέρα από *άλλη* ημέρα, ο άλλος όμως
κρίνει *ότι* κάθε ημέρα *είναι ίδια*. Καθένας μέσα στο δικό του νου ας πειστεί πλήρως. 6
Αυτός που φρονεί την ημέρα *ανώτερη, τη* φρονεί για *τον* Κύριο. Και αυτός που τρώει, για
τον Κύριο τρώει, γιατί ευχαριστεί το Θεό. Και αυτός που δεν τρώει, για *τον* Κύριο δεν
τρώει και ευχαριστεί το Θεό. 7 Γιατί κανείς από εμάς δε ζει για *τον* εαυτό του και κανείς
δεν πεθαίνει για *τον* εαυτό του. 8 Γιατί και αν ζούμε, για τον Κύριο ζούμε, και αν
πεθαίνουμε, για τον Κύριο πεθαίνουμε. Είτε, λοιπόν, ζούμε είτε πεθαίνουμε, του Κυρίου
είμαστε. 9 Γιατί γι' αυτό *ο* Χριστός πέθανε και έζησε, για να κυριαρχήσει και στους
νεκρούς και στους ζωντανούς. 10 Αλλά εσύ γιατί κρίνεις τον αδελφό σου; Ή κι εσύ γιατί
εξουθενώνεις τον αδελφό σου; Γιατί όλοι θα παρουσιαστούμε στο βήμα του Θεού. 11
Επειδή είναι γραμμένο:

Ζω εγώ, λέει *ο* **Κύριος,**
ότι σ' εμένα θα κάμψει κάθε γόνατο
και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει *τη δόξα* **του Θεού.**

12 Άρα, λοιπόν, καθένας μας για *τον* εαυτό του θα δώσει λόγο στο Θεό.

Μη βάζετε πρόσκομμα στον αδελφό σας

13 Ας μην κρίνουμε λοιπόν πια ο ένας τον άλλο. Αλλά αυτό μάλλον να αποφασίσετε: το
να μη θέτετε πρόσκομμα στον αδελφό ή σκάνδαλο. 14 (Ξέρω και είμαι πεπεισμένος από
τον Κύριο Ιησού ότι τίποτα *δεν είναι* ακάθαρτο καθεαυτού· παρά μόνο για εκείνον που
νομίζει ότι είναι κάτι ακάθαρτο, σ’ εκείνον *είναι* ακάθαρτο). 15 Γιατί αν ο αδελφός σου
λυπάται για τροφή, δε συμπεριφέρεσαι πια με αγάπη. Μην *κάνεις* να χαθεί με το φαγητό
σου εκείνον υπέρ του οποίου *ο* Χριστός πέθανε. 16 Ας μη βλασφημείται, λοιπόν, το δικό
σας αγαθό *της ελευθερίας*. 17 Γιατί δεν είναι η βασιλεία του Θεού φαγητό και ποτό, αλλά
δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά στο Πνεύμα *το* Άγιο. 18 Γιατί εκείνος που σ’ αυτά
υπηρετεί ως δούλος το Χριστό *είναι* ευάρεστος στο Θεό και *κρίνεται* γνήσιος από τους
ανθρώπους. 19 Άρα, λοιπόν, ας επιδιώκουμε τα *πράγματα που οδηγούν* στην ειρήνη και
στην οικοδομή μεταξύ μας. 20 Μην καταλύεις το έργο του Θεού εξαιτίας τροφής. Βέβαια,
όλα *είναι* καθαρά, αλλά *είναι* κακό για τον άνθρωπο που τρώει δίνοντας πρόσκομμα. 21
Είναι καλό το να μη φας κρέας μήτε να πιεις κρασί μήτε *να κάνεις κάτι* στο οποίο
σκοντάφτει ο αδελφός σου. 22 Εσύ *την* πίστη που έχεις, *μέσα* στον εαυτό σου έχε *την*
μπροστά στο Θεό. Μακάριος αυτός που δεν κατακρίνει *τον* εαυτό του σε ό,τι επιδοκιμάζει.
23 Αλλά αυτός που αμφιβάλλει, αν φάει, έχει κατακριθεί, γιατί *ό,τι κάνει* δεν *προέρχεται*
από *την* πίστη. Και καθετί που δεν *προέρχεται* από *την* πίστη είναι αμαρτία.

Να αρέσετε στον πλησίον σας.

15

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 15

Οφείλουμε, λοιπόν, εμείς οι δυνατοί να βαστούμε τις αδυναμίες των αδυνάτων και να
μην αρέσουμε στους εαυτούς μας. 2 Καθένας μας ας αρέσει στον πλησίον *του* για το αγαθό
προς οικοδομή. 3 Γιατί και ο Χριστός δεν άρεσε στον εαυτό του, αλλά καθώς είναι
γραμμένο: **Οι βρισιές αυτών που σε βρίζουν έπεσαν επάνω μου.** 4 Γιατί όσα γράφτηκαν
στο παρελθόν, γράφτηκαν για τη δική μας διδασκαλία, για να έχουμε την ελπίδα με την
υπομονή και με την παρηγοριά των Γραφών. 5 Και ο Θεός της υπομονής και της
παρηγοριάς είθε να σας δώσει να φρονείτε το ίδιο μεταξύ σας σύμφωνα με *το θέλημα του*
Χριστού Ιησού, 6 για να δοξάζετε ομόψυχα με ένα στόμα το Θεό και Πατέρα του Κυρίου
μας Ιησού Χριστού.

Το Ευαγγέλιο είναι και για τους Ιουδαίους και για τους εθνικούς.

7 Γι’ αυτό να δέχεστε ο ένας τον άλλο καθώς και ο Χριστός σας δέχτηκε, προς δόξα του
Θεού. 8 Γιατί λέω ότι ο Χριστός έχει γίνει διάκονος *αυτών που έχουν* περιτομή χάρη *της*
αλήθειας *του* Θεού, για να βεβαιώσει τις υποσχέσεις *που δόθηκαν* στους πατέρες, 9 και τα
έθνη χάρη *του* ελέους *του* να δοξάσουν το Θεό καθώς είναι γραμμένο:

Γι’ αυτό θα ομολογήσω *τη δόξα* **σου**
μεταξύ *των* **εθνών**
και στο όνομά σου θα ψάλλω.

10 Και πάλι λέει:

Ευφρανθείτε, έθνη, μαζί με το λαό του.
11 Και πάλι:
Αινείτε όλα τα έθνη τον Κύριο
και ας επαινέσουν αυτόν όλοι οι λαοί.
12 Και πάλι *ο* Ησαΐας λέει:
Θα υπάρξει η ρίζα του Ιεσσαί
και αυτός που θα σηκωθεί να κυβερνήσει *τα* **έθνη.**
σ' αυτόν *τα* **έθνη θα ελπίσουν.**
13 Και ο Θεός της ελπίδας να σας γεμίσει με κάθε χαρά και ειρήνη, ενώ πιστεύετε, για να περισσεύετε στην ελπίδα με δύναμη Πνεύματος Αγίου.

Η αποστολική εξουσία του Παύλου

14 Έχω πειστεί όμως, αδελφοί μου, και ο ίδιος εγώ για σας ότι κι *εσείς οι* ίδιοι είστε
γεμάτοι αγαθοσύνη, πλήρεις με όλη τη γνώση, για να δύναστε και να νουθετείτε ο ένας τον
άλλο. 15 Σας έγραψα όμως τολμηρότερα σε μερικά *σημεία*, ώστε να σας *τα*
ξαναϋπενθυμίσω, εξαιτίας της χάρης που μου δόθηκε από το Θεό 16 στο να είμαι
λειτουργός *του* Χριστού Ιησού στα έθνη, ιερουργώντας το ευαγγέλιο του Θεού, για να γίνει
η προσφορά των εθνών ευπρόσδεκτη, αγιασμένη με Πνεύμα Άγιο. 17 Έχω λοιπόν την
καύχηση στο Χριστό Ιησού *για* τα *πράγματα* που αφορούν το Θεό. 18 Γιατί δε θα τολμήσω
να μιλήσω για κάτι που δεν κατεργάστηκε *ο* Χριστός διαμέσου εμένα για *την* υπακοή *των*
εθνών *σ' Εκείνον* με λόγια και με έργα, 19 με δύναμη σημείων και τεράτων, με δύναμη
Πνεύματος Θεού. Ώστε από *την* Ιερουσαλήμ και ολόγυρα μέχρι την Ιλλυρία να έχω πλήρως
κηρύξει το ευαγγέλιο του Χριστού. 20 Και έτσι φιλοτιμούμαι να ευαγγελίζω: όχι όπου
κηρύχτηκε το όνομα *του* Χριστού, για να μην οικοδομώ πάνω σε ξένο θεμέλιο, 21 αλλά
καθώς είναι γραμμένο:
Θα δουν αυτοί
στους οποίους δεν αναγγέλθηκε γι' αυτόν
και θα καταλάβουν αυτοί
που δεν έχουν ακούσει.

Το σχέδιο τον Παύλου να επισκεφτεί τη Ρώμη

22 Γι' αυτό και εμποδιζόμουν πολλές φορές να έρθω προς εσάς. 23 Τώρα όμως, μην
έχοντας πια τόπο *να ευαγγελίσω* σ' αυτές τις περιοχές, και επειδή έχω μεγάλο πόθο να
έρθω προς εσάς από πολλά έτη, 24 *θα το κάνω* καθώς θα πορεύομαι στην Ισπανία. Γιατί
ελπίζω, περνώντας διαμέσου *της Ρώμης*, να σας δω, και από εσάς να κατευοδοθώ εκεί, αν
πρώτα εν μέρει σας χορτάσω. 25 Τώρα όμως πορεύομαι στην Ιερουσαλήμ διακονώντας
τους αγίους. 26 Γιατί ευαρεστήθηκαν *οι αδελφοί της* Μακεδονίας και *της* Αχαΐας να κάνουν
κάποια συνεισφορά για τους φτωχούς των αγίων που *είναι* στην Ιερουσαλήμ. 27
Ευαρεστήθηκαν, πράγματι, και *μάλιστα* είναι οφειλέτες τους. Γιατί αν στα πνευματικά τους
έγιναν συμμέτοχα τα έθνη, οφείλουν και στις *ανάγκες του* σώματος να τους υπηρετήσουν
δημόσια. 28 Όταν επιτελέσω λοιπόν αυτό, και όταν παραδώσω με ασφάλεια σ' αυτούς
αυτόν τον καρπό, θα πάω *περνώντας* από εσάς στην Ισπανία. 29 Και ξέρω ότι, όταν έρθω
προς εσάς, θα έρθω γεμάτος από ευλογία Χριστού.

30 Σας παρακαλώ, λοιπόν, αδελφοί, μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και μέσω της
αγάπης του Πνεύματος να συναγωνιστείτε μ’ εμένα στις προσευχές για χάρη μου προς το
Θεό, 31 για να σωθώ από αυτούς που απειθούν στην Ιουδαία και η διακονία μου που *θα
γίνει* στην Ιερουσαλήμ να γίνει ευπρόσδεκτη στους αγίους, 32 ώστε, αφού έρθω με χαρά
προς εσάς με *το* θέλημα *του* Θεού, να αναπαυτώ μαζί σας. 33 Και ο Θεός της ειρήνης *ας
είναι* μαζί με όλους σας. Αμήν.

Προσωπικοί χαιρετισμοί

16

ΡΩΜΑΙΟΥΣ 16

Σας συνιστώ, λοιπόν, *τη* Φοίβη την αδελφή μας, η οποία είναι και διάκονος της
εκκλησίας που *βρίσκεται* στις Κεχρεές, 2 για να τη δεχτείτε στο *όνομα του* Κυρίου, όπως
αξίζει στους αγίους, και να της παρασταθείτε σε όποιο πράγμα σάς έχει ανάγκη· γιατί και
αυτή έγινε προστάτισσα πολλών και σ’ εμένα τον ίδιο.
3 Χαιρετήστε *την* Πρίσκα και *τον* Ακύλα, τους συνεργάτες μου στο Χριστό Ιησού, 4 οι
οποίοι υπέρ της ζωής μου το δικό τους τράχηλο έθεσαν κάτω *από τη μάχαιρα*, τους οποίους
δεν ευχαριστώ εγώ μόνος, αλλά και όλες οι εκκλησίες των εθνών· 5 *χαιρετήστε* και την
κατ’ οίκο τους εκκλησία. Χαιρετήστε *τον* Επαίνετο τον αγαπητό μου, που είναι απαρχή *της
πίστης* στο Χριστό *στην επαρχία* της Ασίας. 6 Χαιρετήστε *τη* Μαρία, που πολύ κοπίασε για
σας. 7 Χαιρετήστε *τους* Ανδρόνικο και Ιουνιά, τους συγγενείς μου και συναιχμαλώτους
μου, οι οποίοι είναι επίσημοι μεταξύ των αποστόλων, οι οποίοι και πριν από εμένα ήταν
στο Χριστό. 8 Χαιρετήστε *τον* Αμπλιάτο, τον αγαπητό μου στον Κύριο. 9 Χαιρετήστε *τον*
Ουρβανό το συνεργάτη μας στο Χριστό και *το* Στάχυ τον αγαπητό μου. 10 Χαιρετήστε *τον*
Απελλή, το δόκιμο στο Χριστό. Χαιρετήστε αυτούς *που είναι* από τους *οικείους του*
Αριστόβουλου. 11 Χαιρετήστε *τον* Ηρωδίωνα το συγγενή μου. Χαιρετήστε αυτούς από
τους *οικείους του* Ναρκίσσου που ζουν με *τον* Κύριο. 12 Χαιρετήστε *την* Τρύφαινα και *την*
Τρυφώσα που κοπίασαν για *τον* Κύριο. Χαιρετήστε *την* Περσίδα την αγαπητή, που πολύ
κοπίασε για *τον* Κύριο. 13 Χαιρετήστε *το* Ρούφο τον εκλεκτό μέσω *του* Κυρίου και τη
μητέρα του, *που είναι* και δική μου. 14 Χαιρετήστε *τον* Ασύγκριτο, *το* Φλέγοντα, *τον*
Ερμή, *τον* Πατροβά, *τον* Ερμά και τους αδελφούς *που είναι* μαζί τους. 15 Χαιρετήστε *το*
Φιλόλογο και *την* Ιουλία, *το* Νηρέα και την αδελφή του, και *τον* Ολυμπά και όλους τους
αγίους *που είναι* μαζί τους. 16 Χαιρετήστε ο ένας τον άλλο με φίλημα άγιο. Σας χαιρετούν
όλες οι εκκλησίες του Χριστού.
17 Και σας παρακαλώ, αδελφοί, να προσέχετε αυτούς *που δημιουργούν* τις διχοστασίες
και τα σκάνδαλα, αντίθετα προς τη διδαχή που εσείς μάθατε να εφαρμόζετε, και να τους
αποφεύγετε. 18 Γιατί οι τέτοιου *είδους άνθρωποι* δεν υπηρετούν ως δούλοι στον Κύριό μας
Χριστό, αλλά στη δική τους κοιλιά, και με τα καλά και ωραία *τους* λόγια εξαπατούν τις
καρδιές των άκακων *ανθρώπων*. 19 Γιατί *η φήμη της* υπακοής σας έφτασε σε όλους.
Χαίρομαι λοιπόν για σας, και θέλω να είστε σοφοί στο αγαθό και ακέραιοι στο κακό. 20
Και ο Θεός της ειρήνης θα συντρίψει γρήγορα το Σατανά κάτω από τα πόδια σας. Η χάρη
του Κυρίου μας Ιησού *ας είναι* μαζί σας.
21 Σας χαιρετά *ο* Τιμόθεος, ο συνεργάτης *μου*, και *ο* Λούκιος και *ο* Ιάσονας και *ο*
Σωσίπατρος, οι συγγενείς μου. 22 Σας χαιρετώ εγώ *ο* Τέρτιος που έγραψα την επιστολή με
τη βοήθεια του Κυρίου. 23 Σας χαιρετά *ο* Γάιος που φιλοξενεί εμένα και όλη την εκκλησία.

Σας χαιρετά *ο* Έραστος ο οικονόμος της πόλης και *ο* Κούαρτος ο αδελφός. [24 Η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού *ας είναι* μαζί με όλους σας. Αμήν.]

Δοξολογία

25 Σ' αυτόν, λοιπόν, που δύναται να σας στηρίξει σύμφωνα με το ευαγγέλιό μου και με
το κήρυγμα *του* Ιησού Χριστού, (σύμφωνα με *την* αποκάλυψη *του* μυστηρίου για το οποίο
είχε τηρηθεί σιγή από χρόνους αιώνιους, 26 αλλά που φανερώθηκε τώρα και με γραφές
προφητικές κατ' εντολή του αιώνιου Θεού, για να υπακούσουν στην πίστη *οι άνθρωποι*,
αφού *το μυστήριο* γνωρίστηκε σ' όλα τα έθνη), 27 στο μόνο σοφό Θεό, μέσω *του* Ιησού
Χριστού, σ' αυτόν *ας είναι* η δόξα στους αιώνες. Αμήν.

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

Χαιρετισμός και ευχαριστία

1

Παύλος, κλητός απόστολος *του* Χριστού Ιησού με *το* θέλημα *του* Θεού και *ο* Σωσθένης ο
αδελφός 2 προς την εκκλησία του Θεού που είναι στην Κόρινθο, στους αγιασμένους μέσα στο
Χριστό Ιησού, στους κλητούς αγίους, μαζί με όλους εκείνους που επικαλούνται το όνομα του
Κυρίου μας Ιησού Χριστού σε κάθε τόπο, *Κυρίου* δικού τους και δικού μας. 3 Χάρη σ' εσάς
και ειρήνη από *το* Θεό Πατέρα μας και *από τον* Κύριο Ιησού Χριστό.

4 Ευχαριστώ το Θεό μου πάντοτε για σας, για τη χάρη του Θεού που δόθηκε σ' εσάς με *το*
Χριστό Ιησού, 5 γιατί σε καθετί πλουτιστήκατε με αυτόν, σε κάθε λόγο και σε κάθε γνώση, 6
καθώς η μαρτυρία του Χριστού βεβαιώθηκε μεταξύ σας, 7 ώστε εσείς να μη στερείστε κανένα
χάρισμα καθώς περιμένετε την αποκάλυψη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. 8 Αυτός και θα
σας στερεώσει ως *το* τέλος ακατηγόρητους κατά την ημέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. 9
Πιστός ο Θεός, μέσω του οποίου κληθήκατε σε κοινωνία με τον Υιό του Ιησού Χριστό, τον
Κύριό μας.

Σχίσματα στην εκκλησία

10 Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διαμέσου του ονόματος του Κυρίου μας Ιησού
Χριστού, να λέτε το ίδιο όλοι και να μην υπάρχουν μεταξύ σας σχίσματα, αλλά να είστε
τελείως ενωμένοι με τον ίδιο νου και με την ίδια γνώμη. 11 Γιατί μου δηλώθηκε για σας,
αδελφοί μου, από τους *οικείους της* Χλόης ότι έριδες υπάρχουν μεταξύ σας. 12 Και εννοώ
αυτό, ότι καθένας σας λέει: «Εγώ βέβαια είμαι *του* Παύλου», «Εγώ όμως *του* Απολλώ», «Κι
εγώ *του* Κηφά», «Κι εγώ *του* Χριστού». 13 Έχει διαιρεθεί ο Χριστός; Μήπως *ο* Παύλος
σταυρώθηκε για σας ή στο όνομα *του* Παύλου βαφτιστήκατε; 14 Ευχαριστώ το Θεό γιατί
κανέναν από εσάς δε βάφτισα παρά *τον* Κρίσπο και *το* Γάιο, 15 για να μην πει κανείς ότι στο
δικό μου όνομα βαφτιστήκατε. 16 Βάφτισα επίσης και τον οίκο *του* Στεφανά· λοιπόν, δεν
ξέρω αν κάποιον άλλο βάφτισα. 17 Γιατί δε με απέστειλε *ο* Χριστός να βαφτίζω, αλλά να
ευαγγελίζω, όχι με σοφία λόγου, για να μην κενωθεί ο σταυρός του Χριστού.

Ο Χριστός είναι η δύναμη και η σοφία του Θεού

18 Γιατί ο λόγος του σταυρού αφενός γι' αυτούς που χάνονται είναι μωρία, αφετέρου για
εμάς που σωζόμαστε είναι δύναμη Θεού. 19 Γιατί είναι γραμμένο:

Θα καταστρέψω τη σοφία των σοφών
και τη σύνεση των συνετών θα απορρίψω.

20 Πού *είναι ο* σοφός; Πού *ο* γραμματέας; Πού *ο* συζητητής του αιώνα τούτου; Δε μώρανε
ο Θεός τη σοφία του κόσμου; 21 Επειδή, λοιπόν, με τη σοφία του Θεού, δε γνώρισε ο κόσμος
διαμέσου της σοφίας *του* το Θεό, ευδόκησε ο Θεός διαμέσου της μωρίας του κηρύγματος να
σώσει εκείνους που πιστεύουν. 22 Επειδή, πράγματι, *οι* Ιουδαίοι απαιτούν σημεία και *οι*

Έλληνες ζητούν σοφία, 23 εμείς όμως κηρύττουμε Χριστό σταυρωμένο, αφενός στους
Ιουδαίους *είναι* σκάνδαλο, αφετέρου στα έθνη μωρία. 24 Σ’ αυτούς όμως τους κλητούς,
Ιουδαίους και Έλληνες, *ο* Χριστός *είναι* Θεού δύναμη και Θεού σοφία. 25 Γιατί το μωρό του
Θεού είναι σοφότερο των ανθρώπων και το ασθενές του Θεού *είναι* ισχυρότερο των
ανθρώπων.

26 Βλέπετε πράγματι την κλήση σας, αδελφοί, γιατί δεν *είστε* πολλοί σοφοί κατά σάρκα,
δεν *είστε* πολλοί δυνατοί, δεν *είστε* πολλοί ευγενείς. 27 Αλλά τα μωρά του κόσμου εξέλεξε ο
Θεός, για να καταντροπιάσει τους σοφούς, και τα ασθενή του κόσμου εξέλεξε ο Θεός, για να
καταντροπιάσει τα ισχυρά, 28 και τα αγενή του κόσμου *στην καταγωγή* και τα εξουθενωμένα
εξέλεξε ο Θεός, αυτά που δεν είναι, για να καταργήσει αυτά που είναι, 29 με σκοπό να μην
καυχηθεί καμιά σάρκα μπροστά στο Θεό. 30 Από Αυτόν λοιπόν εσείς είστε μέσα στο Χριστό
Ιησού, ο οποίος έγινε σοφία για μας από *το* Θεό και δικαιοσύνη και αγιασμός και
απολύτρωση, 31 ώστε, καθώς είναι γραμμένο, **αυτός που καυχιέται, στον Κύριο ας
καυχιέται.**

Κήρυγμα του σταυρωμένου Ιησού

2

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 2

Κι εγώ, όταν ήρθα προς εσάς, αδελφοί, ήρθα όχι με υπεροχή λόγου ή σοφίας, για να
αναγγέλλω σ’ εσάς το μυστήριο του Θεού. 2 Γιατί αποφάσισα να μην ξέρω τίποτα μεταξύ σας
παρά *μόνο τον* Ιησού Χριστό και αυτόν σταυρωμένο. 3 Κι εγώ ήρθα προς εσάς με ασθένεια
και με φόβο και με τρόμο πολύ. 4 Και ο λόγος μου και το κήρυγμά μου *έγιναν* όχι με
πειστικούς λόγους σοφίας, αλλά με απόδειξη Πνεύματος και δύναμης, 5 για να μην είναι η
πίστη σας *βασισμένη* στη σοφία *των* ανθρώπων, αλλά στη δύναμη *του* Θεού.

Οι αποκαλύψεις του Αγίου Πνεύματος

6 Σοφία όμως μιλούμε μεταξύ των τελείων, σοφία όμως όχι του αιώνα τούτου ούτε των
αρχόντων του αιώνα τούτου που καταργούνται. 7 Αλλά μιλούμε Θεού σοφία που είναι
αποκρυμμένη μέσα σε μυστήριο, την οποία προόρισε ο Θεός πριν από τους αιώνες προς δόξα
μας, 8 την οποία κανείς από τους άρχοντες του αιώνα τούτου δεν έχει γνωρίσει. Γιατί αν *τη*
γνώριζαν δε θα σταύρωναν τον Κύριο της δόξας. 9 Αλλά καθώς είναι γραμμένο:

Αυτά που οφθαλμός δεν είδε και αυτί δεν άκουσε
και σε καρδιά ανθρώπου δεν ανέβηκαν,
αυτά ετοίμασε ο Θεός για όσους τον αγαπούν.

10 Σ’ εμάς όμως *τα* αποκάλυψε ο Θεός με το Πνεύμα· γιατί το Πνεύμα *τα* πάντα ερευνά,
ακόμα και τα βάθη του Θεού. 11 Γιατί ποιος από *τους* ανθρώπους ξέρει τα *ιδιαίτερα* του
ανθρώπου παρά *μόνο* το πνεύμα του ανθρώπου που *είναι* μέσα του; Έτσι και τα *ιδιαίτερα* του
Θεού κανείς δεν *τα* έχει γνωρίσει παρά *μόνο* το Πνεύμα του Θεού. 12 Κι εμείς δε λάβαμε το
πνεύμα του κόσμου, αλλά το Πνεύμα που *είναι* από το Θεό, για να ξέρουμε αυτά που
χαρίστηκαν σ’ εμάς από το Θεό. 13 Αυτά και μιλούμε όχι με διδακτικούς λόγους ανθρώπινης
σοφίας, αλλά με διδακτικούς *λόγους* Πνεύματος, ερμηνεύοντας στους πνευματικούς *τα*

πνευματικά. 14 *Ο* ψυχικός όμως άνθρωπος δε δέχεται τα *πράγματα* του Πνεύματος του Θεού,
γιατί είναι μωρία γι' αυτόν· και δε δύναται να *τα* γνωρίσει, γιατί πνευματικώς ανακρίνονται.
15 Αλλά ο πνευματικός ανακρίνει τα πάντα, αυτός όμως από κανέναν δεν ανακρίνεται.
16 Γιατί **ποιος γνώρισε** *το* **νου** *του* **Κυρίου,**
ο οποίος θα διδάξει Αυτόν;
Εμείς λοιπόν έχουμε *το* νου *του* Χριστού.

Συνεργάτες του Θεού

3

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 3

Κι εγώ, αδελφοί, δεν μπόρεσα να μιλήσω σ' εσάς όπως σε πνευματικούς, αλλά όπως σε
σάρκινους, όπως σε νήπια στο Χριστό. 2 Γάλα σας έδωσα να πιείτε, όχι *στερεή* τροφή· γιατί
δεν μπορούσατε ακόμα. Αλλά ούτε ακόμα τώρα μπορείτε, 3 γιατί ακόμα είστε σαρκικοί. Γιατί
όταν ζείτε σε καταστάσεις όπου *είναι* μεταξύ σας ζήλια και έριδα, δεν είστε σαρκικοί και δεν
περπατάτε ανθρώπινα; 4 Γιατί όταν λέει κάποιος: «Εγώ βέβαια είμαι *του* Παύλου», και άλλος:
«Εγώ *του* Απολλώ», δεν είστε *κοινοί* άνθρωποι; 5 Τι είναι λοιπόν *ο* Απολλώς; Και τι είναι *ο*
Παύλος; Διάκονοι μέσω των οποίων πιστέψατε, και όπως ο Κύριος έδωσε *χαρίσματα* στον
καθένα. 6 Εγώ φύτεψα, *ο* Απολλώς πότισε, αλλά ο Θεός αύξανε. 7 Ώστε ούτε αυτός που
φυτεύει είναι κάτι ούτε αυτός που ποτίζει, αλλά ο Θεός που, αυξάνει. 8 Αυτός που φυτεύει,
λοιπόν, και αυτός που ποτίζει είναι ένα *πράγμα*, και καθένας το δικό του μισθό θα λάβει
σύμφωνα με το δικό του κόπο. 9 Γιατί είμαστε *του* Θεού συνεργάτες, *ενώ εσείς* είστε
καλλιεργημένο χωράφι *του* Θεού, οικοδομή *του* Θεού.
10 Κατά τη χάρη του Θεού που μου δόθηκε σαν σοφός αρχιτέκτονας έθεσα θεμέλιο, άλλος
όμως εποικοδομεί. Καθένας λοιπόν ας βλέπει πώς εποικοδομεί. 11 Γιατί θεμέλιο άλλο κανείς
δε δύναται να θέσει παρά εκείνο που κείται, που είναι *ο* Ιησούς Χριστός. 12 Και αν κάποιος
οικοδομεί πάνω στο θεμέλιο χρυσάφι, άργυρο, πολύτιμους λίθους, ξύλα, χορτάρι, καλάμι, 13
καθενός το έργο θα γίνει φανερό, γιατί η Ημέρα θα *το* φανερώσει, επειδή με φωτιά
αποκαλύπτεται. Και καθενός το έργο, τι είδους είναι, η φωτιά θα το δοκιμάσει. 14 Αν κάποιου
θα μείνει το έργο που εποικοδόμησε, θα λάβει μισθό. 15 Αν κάποιου το έργο θα κατακαεί, θα
ζημιωθεί, αυτός όμως θα σωθεί, αλλά έτσι σαν διαμέσου φωτιάς. 16 Δεν ξέρετε ότι είστε ναός
του Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας; 17 Αν κάποιος φθείρει το ναό του
Θεού, θα φθείρει αυτόν ο Θεός· γιατί ο ναός του Θεού είναι άγιος, οι οποίοι είστε εσείς.
18 Κανείς *τον* εαυτό του ας μην εξαπατά· αν κάποιος νομίζει πως είναι σοφός μεταξύ σας
σε τούτο τον αιώνα, μωρός ας γίνει, για να γίνει σοφός. 19 Γιατί η σοφία του κόσμου τούτου
είναι μωρία μπροστά στο Θεό. Γιατί είναι γραμμένο:
Αυτός που αδράχνει τους σοφούς
μέσα στην πανουργία τους.
20 και πάλι:
Ο **Κύριος γνωρίζει τους διαλογισμούς των** σοφών
ότι είναι μάταιοι,

21 Ώστε κανείς ας μην καυχιέται σε ανθρώπους· γιατί *τα* πάντα είναι δικά σας, 22 είτε *ο*
Παύλος είτε *ο* Απολλώς είτε *ο* Κηφάς, είτε *ο* κόσμος είτε *η* ζωή είτε *ο* θάνατος, είτε *τα* τωρινά
είτε *τα* μελλοντικά. *Τα* πάντα *είναι* δικά σας, 23 κι εσείς *του* Χριστού, και *ο* Χριστός *του*
Θεού.

Η διακονία των αποστόλων

4

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 4

Έτσι ας μας θεωρεί *κάθε* άνθρωπος: ως υπηρέτες *του* Χριστού και οικονόμους μυστηρίων
του Θεού. 2 Σ’ αυτήν την κατάσταση, λοιπόν, ζητείται από τους οικονόμους να βρεθεί κανείς
πιστός. 3 Σ’ εμένα όμως είναι ελάχιστο να κριθώ *γι’ αυτό* από εσάς ή από ανθρώπινο
δικαστήριο σε ημέρα δίκης· αλλά ούτε *τον* εαυτό μου κρίνω. 4 Γιατί δεν έχω συνείδηση για
τίποτα *ενάντια* στον εαυτό μου, αλλά με αυτό δεν έχω δικαιωθεί· εκείνος λοιπόν που με κρίνει
είναι *ο* Κύριος. 5 Ώστε μην κρίνετε κάτι πριν από *τον ορισμένο* καιρό, ωσότου έρθει ο Κύριος,
ο οποίος και θα φωτίσει τα κρυφά του σκότους και θα φανερώσει τις βουλές των καρδιών· και
τότε ο έπαινος θα γίνει σε καθέναν από το Θεό.

6 Αυτά λοιπόν, αδελφοί, είπα μεταφορικά για *τον* εαυτό μου και *τον* Απολλώ για σας, ώστε
από εμάς να μάθετε το: “Όχι περισσότερο από αυτά που είναι γραμμένα”, ώστε να μη
φουσκώνετε *από υπερηφάνεια ο* ένας υπέρ του ενός *και* κατά του άλλου. 7 Γιατί ποιος σε
κάνει να διακρίνεις; Και τι έχεις που δεν έλαβες; Αν λοιπόν πράγματι *το* έλαβες, τι καυχιέσαι
σαν να μην *το* έλαβες; 8 Ήδη είστε χορτασμένοι, ήδη πλουτίσατε, χωρίς εμάς βασιλέψατε· και
είθε βέβαια να βασιλεύατε, για να βασιλέψουμε κι εμείς μαζί σας. 9 Γιατί νομίζω *ότι* ο Θεός
εμάς τους αποστόλους *μάς* έδειξε τελευταίους σαν μελλοθάνατους, γιατί θέατρο γίναμε στον
κόσμο, και σε αγγέλους και σε ανθρώπους. 10 Εμείς μωροί για *το* Χριστό, εσείς όμως
φρόνιμοι στο Χριστό· εμείς αδύναμοι, εσείς όμως ισχυροί· εσείς ένδοξοι, εμείς όμως ατίμητοι.
11 Μέχρι την ώρα αυτήν και πεινούμε και διψούμε και είμαστε γυμνοί και μας χαστουκίζουν
και δε ζούμε σε σταθερό *μέρος* 12 και κοπιάζουμε εργαζόμενοι με τα ίδια μας *τα* χέρια. Όταν
μας βρίζουν, ευλογούμε· όταν μας καταδιώκουν, *το* ανεχόμαστε· 13 όταν μας δυσφημούν,
παρακαλούμε *ευγενικά*· σαν σκουπίδια του κόσμου γίναμε, όλων αποσφούγγισμα ως τώρα.

14 Δε σας γράφω αυτά για να σας ντροπιάζω, αλλά σαν τέκνα μου αγαπητά *σας* νουθετώ.
15 Γιατί *και* αν μύριους παιδαγωγούς έχετε στο Χριστό, όμως δεν *έχετε* πολλούς πατέρες.
Γιατί στο Χριστό Ιησού μέσω του ευαγγελίου εγώ σας γέννησα. 16 Σας παρακαλώ, λοιπόν,
μιμητές μου γίνεστε. 17 Γι’ αυτό σας έστειλα *τον* Τιμόθεο, που είναι τέκνο μου αγαπητό και
πιστό στον Κύριο, ο οποίος θα σας υπενθυμίσει τις οδούς μου που *είναι* στο Χριστό Ιησού
καθώς παντού σε κάθε εκκλησία διδάσκω. 18 Αλλά μερικοί φούσκωσαν *από υπερηφάνεια* σαν
εγώ να μην ερχόμουν προς εσάς. 19 Θα έρθω όμως γρήγορα προς εσάς, αν ο Κύριος *το*
θελήσει, και θα γνωρίσω όχι το λόγο των φουσκωμένων *από υπερηφάνεια*, αλλά τη δύναμη.
20 Γιατί δε *φαίνεται* με *τα* λόγια η βασιλεία του Θεού, αλλά με δύναμη. 21 «Τι θέλετε; Με
ραβδί να έρθω προς εσάς ή με αγάπη και πνεύμα πραότητας;

Κατάκριση της ανηθικότητας

5

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 5

Γενικά, ακούγεται *πως υπάρχει* μεταξύ σας πορνεία, και τέτοια πορνεία που *δεν
υπάρχει* ούτε μεταξύ των εθνικών, ώστε να έχει κάποιος *δική του τη* γυναίκα του πατέρα *του*.
2 Και εσείς είστε φουσκωμένοι *από υπερηφάνεια* και μάλλον δεν πενθήσατε, για να αφαιρεθεί
από *το* μέσο σας αυτός που έπραξε τούτο το έργο; 3 Γιατί εγώ, βέβαια, απών στο σώμα,
παρών όμως στο πνεύμα, ήδη έχω κρίνει σαν *να είμαι* παρών αυτόν που έτσι κατεργάστηκε
τούτο. 4 Στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού, αφού συναχτείτε εσείς και το δικό μου πνεύμα
μαζί με τη δύναμη του Κυρίου μας Ιησού, 5 να παραδώσετε τέτοιον *άνθρωπο* στο Σατανά
προς όλεθρο της σάρκας *του*, για να σωθεί το πνεύμα *του* κατά την ημέρα του Κυρίου. 6 Δεν
είναι καλό το καύχημά σας. Δεν ξέρετε ότι λίγο προζύμι ζυμώνει όλο το ζυμάρι; 7 Καθαρίστε
εντελώς το παλιό προζύμι, για να είστε νέο ζυμάρι καθώς είστε άζυμοι· και γιατί ο πασχαλινός
μας *αμνός* θυσιάστηκε, *ο* Χριστός. 8 Ώστε να γιορτάζουμε όχι με προζύμι παλιό μήτε με
προζύμι κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα ειλικρίνειας και αλήθειας.
9 Σας έγραψα στην επιστολή να μην ανακατεύεστε μαζί με πόρνους, 10 όχι πάντως με τους
πόρνους του κόσμου τούτου ή με τους πλεονέκτες και με άρπαγες ή με ειδωλολάτρες, επειδή
άρα *θα* οφείλατε από τον κόσμο να εξέλθετε. 11 Τώρα όμως σας έγραψα να μην ανακατεύεστε
μαζί με κάποιον που ονομάζεται αδελφός, αν είναι πόρνος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή
υβριστής ή μέθυσος ή άρπαγας· με τέτοιους μήτε να τρώτε μαζί. 12 Γιατί τι *δουλειά έχω* εγώ
να κρίνω τους έξω; Τους μέσα εσείς δεν *τους* κρίνετε; 13 Ενώ τους έξω ο Θεός θα *τους* κρίνει.
Βγάλτε έξω τον κακό από ανάμεσά σας.

Δίκες μεταξύ πιστών

6

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 6

Τολμά κάποιος από εσάς, όταν έχει θέμα *αντιδικίας* ενάντια στον άλλο, να κρίνεται
μπροστά στους αδίκους και όχι μπροστά στους αγίους; 2 Ή δεν ξέρετε ότι οι άγιοι θα κρίνουν
τον κόσμο; Και αν από εσάς κρίνεται ο κόσμος, ανάξιοι είστε για κριτήρια *δίκης* ελάχιστα; 3
Δεν ξέρετε ότι αγγέλους θα κρίνουμε, *και* δεν μπορούμε κάποιες βιοτικές *διαφορές*; 4 Αν,
λοιπόν, έχετε δίκες για βιοτικές *διαφορές*, τους εξουθενωμένους μέσα στην εκκλησία, αυτούς
καθίζετε *κριτές*; 5 Για ντροπή σας *το* λέω. Έτσι, δεν υπάρχει μεταξύ σας κανείς σοφός που θα
δυνηθεί να διακρίνει ανάμεσα στους αδελφούς του; 6 Αλλά αδελφός κρίνεται μαζί με αδελφό
και αυτό μπροστά σε άπιστους; 7 Ήδη πράγματι, λοιπόν, είναι για σας εντελώς *πνευματική*
ήττα *το* ότι έχετε δίκες μεταξύ σας. Γιατί μάλλον δεν αδικείστε; Γιατί μάλλον δεν
αποστερείστε; 8 Αλλά εσείς αδικείτε και αποστερείτε, και αυτό *το κάνετε* σε αδελφούς. 9 Ή
δεν ξέρετε ότι *οι* άδικοι *τη* βασιλεία *του* Θεού δε θα *την* κληρονομήσουν; Μην πλανάστε· ούτε
πόρνοι ούτε ειδωλολάτρες ούτε μοιχοί ούτε θηλυπρεπείς *ομοφυλόφιλοι* ούτε αρσενοκοίτες
ομοφυλόφιλοι, 10 ούτε κλέφτες ούτε πλεονέκτες, ούτε μέθυσοι ούτε υβριστές ούτε άρπαγες δε

θα κληρονομήσουν *τη* βασιλεία *του* Θεού. 11 Και αυτά ήσασταν μερικοί· αλλά
απολουστήκατε, αλλά αγιαστήκατε, αλλά δικαιωθήκατε με το όνομα του Κυρίου [μας] Ιησού
Χριστού και με το Πνεύμα του Θεού μας.

Δοξάστε το Θεό με το σώμα σας

12 Όλα μου επιτρέπονται, αλλά όλα δε συμφέρουν· όλα μου επιτρέπονται, αλλά εγώ δε θα
εξουσιαστώ από κανένα. 13 Τα φαγητά *είναι* για την κοιλιά και η κοιλιά για τα φαγητά, αλλά
ο Θεός και αυτήν και αυτά θα καταργήσει. Το σώμα όμως δεν *είναι* για την πορνεία, αλλά για
τον Κύριο, και ο Κύριος για το σώμα. 14 Ο Θεός λοιπόν και τον Κύριο έγειρε και εμάς θα
εγείρει από *τους νεκρούς* με τη δύναμή του. 15 Δεν ξέρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη
Χριστού; Να πάρω λοιπόν τα μέλη του Χριστού και να *τα* κάνω μέλη πόρνης; Είθε να μη
γίνει! 16 Ή δεν ξέρετε ότι αυτός που προσκολλάται στην πόρνη είναι ένα σώμα *μ᾽ αυτήν*;
Γιατί **θα είναι**, λέει, **οι δύο μία σάρκα**. 17 Όποιος όμως προσκολλάται στον Κύριο είναι ένα
πνεύμα *μ᾽ αυτόν*. 18 Αποφεύγετε την πορνεία. Κάθε αμάρτημα που κάνει *ο* άνθρωπος είναι
εκτός του σώματος· όποιος όμως πορνεύει αμαρτάνει στο ίδιο *του το* σώμα. 19 Ή δεν ξέρετε
ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος *που είναι* μέσα σας, το οποίο έχετε από *το*
Θεό, και δεν ανήκετε στους εαυτούς σας; 20 Γιατί αγοραστήκατε με τιμή· δοξάστε λοιπόν το
Θεό με το σώμα σας [και με το πνεύμα σας, τα οποία είναι του Θεού].

Προβλήματα που αφορούν το γάμο

7

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 7

Σχετικά λοιπόν με όσα γράψατε, *είναι* καλό στον άνθρωπο να μην αγγίζει γυναίκα. 2 Αλλά
εξαιτίας των πορνειών, καθένας ας έχει τη δική του γυναίκα και καθεμιά ας έχει το δικό της
άντρα. 3 Στη γυναίκα ο άντρας ας *της* αποδίδει την οφειλή· αλλά όμοια και η γυναίκα στον
άντρα. 4 Η γυναίκα το δικό της σώμα δεν *το* εξουσιάζει, αλλά ο άντρας· όμοια επίσης και ο
άντρας το δικό του σώμα δεν *το* εξουσιάζει, αλλά η γυναίκα. 5 Μην αποστερείτε ο ένας τον
άλλο, εκτός αν *γίνει* από *κοινή* συμφωνία πρόσκαιρα, για να απασχοληθείτε [στη νηστεία και]
στην προσευχή και πάλι να είστε μαζί, για να μη σας πειράζει ο Σατανάς εξαιτίας της
ακράτειάς σας. 6 Και αυτό *το* λέω κατά συγκατάβαση, όχι ως διαταγή. 7 Θέλω, όμως, όλοι *οι*
άνθρωποι να είναι όπως και *ο* εαυτός μου· αλλά καθένας έχει *το* δικό του χάρισμα από *το* Θεό,
ο ένας έτσι, ο άλλος αλλιώς.

8 Αλλά λέω στους άγαμους και στις χήρες, *είναι* καλό γι᾽ αυτούς να μείνουν όπως κι εγώ. 9
Αν όμως δεν εγκρατεύονται, ας παντρευτούν, γιατί είναι καλύτερο να παντρευτεί *κανείς* παρά
να πυρώνεται *από επιθυμία*. 10 Και σε όσους έχουν κάνει γάμο παραγγέλλω, όχι εγώ αλλά ο
Κύριος, *η* γυναίκα από *τον* άντρα *της* να μη χωριστεί 11 – αν όμως και χωριστεί, ας μένει
άγαμη ή με τον άντρα *της* ας συμφιλιωθεί – και *ο* άντρας *τη* γυναίκα *του* να μην *την* αφήνει.
12 Αλλά στους υπόλοιπους λέω εγώ, όχι ο Κύριος: Αν κάποιος αδελφός έχει γυναίκα άπιστη
και αυτή συμφωνεί να κατοικεί μαζί του, ας μην την αφήνει. 13 Και αν κάποια γυναίκα έχει
άντρα άπιστο και αυτός συμφωνεί να κατοικεί μαζί της, ας μην αφήνει τον άντρα *της*. 14 Γιατί

έχει αγιαστεί ο άντρας ο άπιστος με τη γυναίκα *του* και έχει αγιαστεί η γυναίκα η άπιστη με
τον αδελφό· επειδή αλλιώς τα παιδιά σας *θα* είναι ακάθαρτα, τώρα όμως είναι άγια. 15 Αν
όμως ο άπιστος *θέλει να* χωρίζεται, ας χωρίζεται. Δεν έχει δουλωθεί ο αδελφός ή η αδελφή με
τέτοιους· σε ειρήνη λοιπόν μας έχει καλέσει ο Θεός. 16 Γιατί τι ξέρεις, γυναίκα, αν τον άντρα
σου θα σώσεις; Ή τι ξέρεις, άντρα, αν τη γυναίκα *σου* θα σώσεις;

Να μένουμε στην κατάσταση που μας κάλεσε ο θεός

17 Μόνο, όπως ο Κύριος μοίρασε σε καθέναν, όπως ο Θεός έχει καλέσει καθέναν, έτσι ας
περπατά. Και έτσι διατάζω σε όλες τις εκκλησίες. 18 Περιτμημένος κάποιος καλέστηκε; Ας
μην καλύπτει την περιτομή. Με ακροβυστία έχει καλεστεί κανείς; Ας μην περιτέμνεται. 19 Η
περιτομή τίποτα δεν είναι και η ακροβυστία τίποτα δεν είναι, αλλά *η* τήρηση *των* εντολών *του*
Θεού. 20 Καθένας στην κλήση που καλέστηκε, σ' αυτήν ας μένει. 21 Δούλος κλήθηκες, ας μη
σε μέλει· αλλά αν επίσης δύνασαι να γίνεις ελεύθερος, χρησιμοποίησε μάλλον *την ευκαιρία*.
22 Γιατί όποιος καλέστηκε στον Κύριο δούλος, είναι απελεύθερος *του* Κυρίου. Όμοια, όποιος
καλέστηκε ελεύθερος, δούλος είναι *του* Χριστού. 23 Με τιμή αγοραστήκατε· μη γίνεστε
δούλοι ανθρώπων. 24 Καθένας σ' αυτό που κλήθηκε, αδελφοί, σ' αυτό ας μένει κοντά στο
Θεό.»

Άγαμοι και χήρες

25 Σχετικά όμως με τους παρθένους διαταγή *του* Κυρίου δεν έχω, αλλά γνώμη δίνω ως
ελεημένος από *τον* Κύριο να είμαι πιστός. 26 Νομίζω, λοιπόν, πως αυτό είναι καλό εξαιτίας
της παρούσας ανάγκης, ότι *είναι* καλό για *τον* άνθρωπο το *να μένει* έτσι *όπως* είναι. 27 Είσαι
δεμένος με γυναίκα, μη ζητάς διάλυση· είσαι λυμένος από γυναίκα, μη ζητάς γυναίκα. 28 Αν
όμως και νυμφευτείς, δεν αμάρτησες, και αν παντρευτεί η παρθένα, δεν αμάρτησε. Θλίψη
όμως στη σάρκα θα έχουν οι τέτοιοι, κι εγώ σας λυπάμαι. 29 Αυτό λοιπόν λέω, αδελφοί: ο
καιρός είναι σύντομος. Λοιπόν, και όσοι έχουν γυναίκες να είναι σαν να μην έχουν, 30 και
όσοι κλαίνε σαν να μην κλαίνε, και όσοι χαίρονται σαν να μη χαίρονται, και όσοι αγοράζουν
σαν να μην κατέχουν, 31 και όσοι μεταχειρίζονται *τα πράγματα* του κόσμου σαν να μην
καταχρώνται *αυτά*· γιατί παρέρχεται το σχήμα του κόσμου τούτου. 32 Σας θέλω, λοιπόν, να
είστε αμέριμνοι. Ο άγαμος μεριμνά για τα *πράγματα* του Κυρίου, πώς να αρέσει στον Κύριο.
33 Εκείνος όμως που νυμφεύτηκε μεριμνά για τα *πράγματα* του κόσμου, πώς να αρέσει στη
γυναίκα, 34 και είναι μοιρασμένος. Και η γυναίκα η άγαμη και η παρθένα μεριμνά για τα
πράγματα του Κυρίου, για να είναι άγια και στο σώμα και στο πνεύμα. Εκείνη όμως που
παντρεύτηκε μεριμνά για τα *πράγματα* του κόσμου, πώς να αρέσει στον άντρα. 35 Και τούτο
για το δικό σας συμφέρον *το* λέω, όχι για να βάλω πάνω σας βρόχο, αλλά για *να κάνετε* το
ευπρεπές και να παραμένετε καλά στον Κύριο απερίσπαστα.

36 Αν όμως κάποιος νομίζει πως συμπεριφέρεται άσχημα προς την παρθένα του, αν έχει
υπερβεί την ακμή της νεότητάς της και έτσι οφείλει να γίνεται, αυτό που θέλει ας κάνει· δεν
αμαρτάνει· ας παντρευτούν. 37 Όποιος όμως έχει σταθεί εδραίος μέσα στην καρδιά του μην
έχοντας ανάγκη, και έχει εξουσία πάνω στο δικό του θέλημα και αυτό έχει αποφασίσει μέσα
στη δική του καρδιά, να τηρεί τη δική του παρθένα *άγαμη*, καλά θα κάνει. 38 Ώστε και αυτός

που παντρεύει τη δική του παρθένα καλά κάνει και αυτός που δεν *την* παντρεύει καλύτερα θα
κάνει.
39 *Η* γυναίκα είναι δεμένη για όσο χρόνο ζει ο άντρας της. Αν όμως κοιμηθεί ο άντρας *της*,
ελεύθερη είναι με όποιον θέλει να παντρευτεί, μόνο *να γίνει* μέσα *στο θέλημα του* Κυρίου. 40
Μακαριότερη όμως είναι αν μείνει έτσι, κατά τη δική μου γνώμη. Νομίζω, λοιπόν, πως κι εγώ
έχω Πνεύμα Θεού.

Σχετικά με τα ειδωλόθυτα

8

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 8

Σχετικά τώρα με τα ειδωλόθυτα ξέρουμε ότι όλοι έχουμε γνώση. Η γνώση φουσκώνει *από*
υπερηφάνεια, η αγάπη όμως οικοδομεί. 2 Αν κάποιος νομίζει ότι έχει γνωρίσει κάτι, ακόμα
δεν *το* γνώρισε καθώς πρέπει να *το* γνωρίσει. 3 Αν όμως κάποιος αγαπά το Θεό, αυτός έχει
γνωριστεί από Αυτόν. 4 Σχετικά με την τροφή λοιπόν *του κρέατος* των ειδωλοθύτων, ξέρουμε
ότι τίποτα *δεν είναι το* είδωλο στον κόσμο και ότι κανένας Θεός *δεν υπάρχει* παρά *μόνο* ένας.
5 Και γιατί, αν βέβαια υπάρχουν λεγόμενοι θεοί είτε στον ουρανό είτε πάνω στη γη, όπως
ακριβώς υπάρχουν θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί, 6 αλλά για μας ένας Θεός *υπάρχει*, ο
Πατέρας, από τον οποίο *προέρχονται* τα πάντα και εμείς *ανήκουμε* σ' αυτόν, και ένας Κύριος
Ιησούς Χριστός, μέσω του οποίου *έγιναν* τα πάντα και εμείς μέσω αυτού.
7 Αλλά δεν *υπάρχει* σε όλους *αυτή* η γνώση. Μερικοί *πιστοί* μάλιστα, από τη συνήθεια ως
τώρα για το είδωλο, ως ειδωλόθυτο *το* τρώνε, και η συνείδησή τους που είναι ασθενής
μολύνεται. 8 *Η* τροφή λοιπόν δε θα μας παρουσιάσει, *για να επιδοκιμαστούμε* από το Θεό.
Ούτε αν δε φάμε, στερούμαστε, ούτε αν φάμε, περισσεύουμε. 9 Προσέχετε, όμως, μήπως η
εξουσία σας αυτή γίνει πρόσκομμα στους ασθενείς *κατά την πίστη*. 10 Γιατί αν κάποιος δει
εσένα που έχεις γνώση να κάθεσαι μέσα σε ναό ειδώλων, η συνείδησή του, επειδή *αυτός* είναι
ασθενής *στην πίστη*, δε θα εδραιωθεί στο να τρώει τα ειδωλόθυτα; 11 Χάνεται δηλαδή ο
ασθενής *στην πίστη* με τη δική σου γνώση, ο αδελφός για τον οποίο *ο* Χριστός πέθανε. 12
Έτσι, όμως, αμαρτάνοντας στους αδελφούς και πληγώνοντας τη συνείδησή τους που είναι
ασθενής, στο Χριστό αμαρτάνετε. 13 Γι' αυτό ακριβώς, αν τροφή σκανδαλίζει τον αδελφό
μου, δε θα φάω κρέας στον αιώνα, για να μη σκανδαλίσω τον αδελφό μου.

Τα δικαιώματα του αποστόλου

9

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 9

Δεν είμαι ελεύθερος; Δεν είμαι απόστολος; Δεν έχω δει *τον* Ιησού τον Κύριό μας; Δεν είστε
εσείς το έργο μου στον Κύριο; 2 Αν για άλλους δεν είμαι απόστολος, αλλά βέβαια για σας
είμαι· γιατί η σφραγίδα της αποστολής μου εσείς είστε στον Κύριο. 3 Η δική μου απολογία σ'
όσους με ανακρίνουν είναι αυτή.
4 Μήπως δεν έχουμε εξουσία να φάμε και να πιούμε; 5 Μήπως δεν έχουμε εξουσία να
περιφέρουμε αδελφή γυναίκα όπως και οι λοιποί απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου και *ο*

Κηφάς; 6 Ή μόνος εγώ και *ο* Βαρνάβας δεν έχουμε εξουσία να μην εργαζόμαστε; 7 Ποιος
στρατεύεται με δικά του έξοδα ποτέ; Ποιος φυτεύει αμπελώνα και τον καρπό του δεν τρώει;
Ή ποιος ποιμαίνει ποίμνιο και από το γάλα του ποιμνίου δεν τρώει; 8 Μήπως κατά ανθρώπινο
τρόπο αυτά μιλώ ή και ο νόμος δε λέει αυτά; 9 Γιατί μέσα στο νόμο του Μωυσή είναι
γραμμένο: **Δε θα φιμώσεις βόδι που αλωνίζει.** Μήπως *μόνο* για τα βόδια μέλει το Θεό 10 ή
και για μας εννοεί ολοκληρωτικά; Για μας, βεβαίως, γράφτηκε, γιατί οφείλει όποιος οργώνει
να οργώνει με ελπίδα, και όποιος αλωνίζει *να έχει* ελπίδα στο να μετέχει. 11 Αν εμείς σ' εσάς
σπείραμε τα πνευματικά, *είναι* μεγάλο *πράγμα* αν εμείς θερίσουμε από εσάς τα υλικά; 12 Αν
άλλοι μετέχουν στην εξουσία *πάνω* σας, δεν *πρέπει* περισσότερο εμείς; Αλλά δε
χρησιμοποιήσαμε την εξουσία αυτή, αλλά *τα* πάντα ανεχόμαστε, για να μη δώσουμε κανένα
εμπόδιο στο ευαγγέλιο του Χριστού. 13 Δεν ξέρετε ότι οι εργαζόμενοι στα ιερά πράγματα
τρώνε από τα *προσφερόμενα* στο ναό, *και* αυτοί που μένουν *συνεχώς* δίπλα στο θυσιαστήριο
παίρνουν μέρος *από αυτά που προσφέρονται* στο θυσιαστήριο; 14 Έτσι και ο Κύριος διέταξε
γι' αυτούς που αναγγέλλουν το ευαγγέλιο να ζουν από το ευαγγέλιο. 15 Εγώ όμως δεν έχω
χρησιμοποιήσει κανένα από αυτά *τα δικαιώματα*. Και δεν έγραψα αυτά, για να γίνει έτσι σ'
εμένα· γιατί καλό είναι για μένα μάλλον να πεθάνω παρά... – το καύχημά μου κανείς δε θα
κενώσει. 16 Γιατί αν ευαγγελίζω, δεν έχω καύχημα· επειδή *ως* ανάγκη μού επιβάλλεται. Γιατί
αλίμονο σ' εμένα αν δεν ευαγγελίσω. 17 Γιατί αν εκούσια αυτό *το* πράττω, έχω μισθό· αν
όμως ακούσια, μου έχουν εμπιστευτεί οικονομία. 18 Ποιος λοιπόν είναι ο μισθός μου; Να
θέσω αδάπανο το ευαγγέλιο, όταν ευαγγελίζω, για να μην καταχραστώ την εξουσία μου στο
ευαγγέλιο.

19 Γιατί, ενώ είμαι ελεύθερος από όλους, σε όλους δούλωσα *τον* εαυτό μου, για να
κερδίσω τους περισσότερους. 20 Και έγινα στους Ιουδαίους σαν Ιουδαίος, για να κερδίσω
τους Ιουδαίους. Σ' αυτούς που *είναι* κάτω από νόμο σαν *να είμαι* κάτω από νόμο, ενώ δεν
είμαι ο ίδιος κάτω από νόμο, για να κερδίσω αυτούς *που είναι* κάτω από *το* νόμο. 21 Στους
ανόμους σαν άνομος, ενώ δεν είμαι άνομος στο Θεό, αλλά έννομος στο Χριστό, για να
κερδίσω τους ανόμους. 22 Έγινα ασθενής στους ασθενείς *ως προς την πίστη*, για να κερδίσω
τους ασθενείς. Σε όλους έχω γίνει όλα, για να σώσω με κάθε τρόπο μερικούς. 23 Και όλα *τα*
κάνω για *χάρη τού* ευαγγελίου, για να γίνω συμμέτοχος αυτού.

24 Δεν ξέρετε ότι όσοι τρέχουν στο στάδιο, όλοι βέβαια τρέχουν, αλλά ένας λαβαίνει το
βραβείο; Έτσι να τρέχετε, ώστε να *το* καταχτήσετε. 25 Καθένας λοιπόν που αγωνίζεται
εγκρατεύεται σε όλα, εκείνοι, βέβαια, για να λάβουν φθαρτό στέφανο, εμείς όμως άφθαρτο.
26 Εγώ, λοιπόν, έτσι τρέχω: όχι σαν να μην έχω σκοπό· έτσι πυγμαχώ: όχι σαν να δέρνω *τον*
αέρα. 27 Αλλά καταπιέζω το σώμα μου και *το* δουλαγωγώ, μήπως, ενώ σε άλλους κήρυξα,
εγώ ο ίδιος γίνω αδόκιμος.

Προειδοποίηση κατά της ειδωλολατρίας

10

Γιατί δε θέλω εσείς να αγνοείτε, αδελφοί, ότι οι πατέρες μας ήταν όλοι κάτω από τη νεφέλη
και όλοι πέρασαν διαμέσου της θάλασσας 2 και όλοι βαφτίστηκαν στο Μωυσή μέσα στη

νεφέλη και μέσα στη θάλασσα, 3 και όλοι έφαγαν την ίδια πνευματική τροφή 4 και όλοι ήπιαν
το ίδιο πνευματικό ποτό. Γιατί έπιναν από την πνευματική πέτρα που *τους* ακολουθούσε, και η
πέτρα ήταν ο Χριστός. 5 Αλλά στους περισσότερους από αυτούς δεν ευαρεστήθηκε ο Θεός,
γι’ αυτό στρώθηκαν κάτω στην έρημο. 6 Αυτά λοιπόν έγιναν παραδείγματα για μας, για να
μην επιθυμούμε εμείς κακά καθώς κι εκείνοι επιθύμησαν. 7 Μήτε να γίνεστε ειδωλολάτρες
καθώς μερικοί από αυτούς, όπως ακριβώς είναι γραμμένο: **Κάθισε ο λαός να φάει και να πιει
και σηκώθηκαν να παίζουν.** 8 Μήτε να πορνεύουμε καθώς μερικοί από αυτούς πόρνευσαν
και έπεσαν σε μια ημέρα είκοσι τρεις χιλιάδες. 9 Μήτε να πειράζουμε το Χριστό καθώς
μερικοί από αυτούς πείραξαν και θανατώθηκαν από τα φίδια. 10 Μήτε να γογγύζετε καθώς
ακριβώς μερικοί από αυτούς γόγγυσαν και θανατώθηκαν από τον εξολοθρευτή. 11 Αυτά,
λοιπόν, ως τύπος συνέβαιναν σ’ εκείνους και γράφτηκαν για νουθεσία δική μας, *για μας*
στους οποίους έφτασαν τα τέλη των αιώνων. 12 Ώστε όποιος νομίζει πως έχει σταθεί ας
προσέχει μην πέσει. 13 Πειρασμός δε σας έχει καταλάβει παρά *μόνο* ανθρώπινος. Πιστός *είναι*
λοιπόν ο Θεός, ο οποίος δε θα σας αφήσει να πειραχτείτε παραπάνω από ό,τι δύναστε, αλλά
θα κάνει μαζί με τον πειρασμό και την έκβαση, για να δύναστε να υποφέρετε.

14 Γι’ αυτό ακριβώς, αγαπητοί μου, αποφεύγετε την ειδωλολατρία. 15 Σε φρόνιμους *το*
λέω· κρίνετε εσείς αυτό που λέω: 16 το ποτήρι της ευλογίας που ευλογούμε δεν είναι κοινωνία
του αίματος του Χριστού; Τον άρτο που κόβουμε *με τα χέρια* δεν είναι κοινωνία του σώματος
του Χριστού; 17 Επειδή ένας *είναι ο* άρτος, ένα σώμα είμαστε οι πολλοί, γιατί όλοι από τον
έναν άρτο μετέχουμε. 18 Προσέχετε τον Ισραήλ κατά σάρκα: όσοι τρώνε τις θυσίες δεν είναι
συμμέτοχοι του θυσιαστηρίου; 19 Τι λοιπόν λέω; Ότι *το* ειδωλόθυτο είναι κάτι ή ότι το
είδωλο είναι κάτι; 20 *Όχι,* αλλά ότι όσα θυσιάζουν, στα δαιμόνια και όχι στο Θεό *τα*
θυσιάζουν. Δε θέλω λοιπόν εσείς να γίνεστε συμμέτοχοι των δαιμονίων. 21 Δε δύναστε να
πίνετε *το* ποτήρι *του* Κυρίου και *το* ποτήρι *των* δαιμονίων, δε δύναστε να μετέχετε στο τραπέζι
του Κυρίου και στο τραπέζι *των* δαιμονίων. 22 Ή προκαλούμε σε ζηλοτυπία τον Κύριο;
Μήπως είμαστε ισχυρότεροι από αυτόν;

Τα πάντα να κάνετε για τη δόξα του Θεού

23 Όλα επιτρέπονται, αλλά δε συμφέρουν όλα· όλα επιτρέπονται, αλλά δεν οικοδομούν
όλα. 24 Κανείς ας μη ζητά το δικό του, αλλά αυτό του άλλου. 25 Καθετί που πουλιέται σε
κρεοπωλείο τρώτε *το*, χωρίς να ανακρίνετε τίποτα για τη **συνείδηση·** 26 γιατί **του Κυρίου**
είναι **η γη και το πλήρωμα αυτής.** 27 Αν κάποιος από τους άπιστους σας καλεί και θέλετε να
πάτε, καθετί που σας παραθέτουν τρώτε *το*, χωρίς να ανακρίνετε τίποτα για τη συνείδηση. 28
Αν όμως κάποιος σας πει: «Αυτό είναι ιερόθυτο», μην *το* τρώτε για εκείνον που *το* μήνυσε και
για τη συνείδηση. 29 Και συνείδηση εννοώ όχι τη δική σου, αλλά αυτήν του άλλου. Γιατί η
ελευθερία μου να κρίνεται από άλλη συνείδηση; 30 Αν εγώ με *τη* χάρη *του Θεού* μετέχω, γιατί
να κακολογούμαι γι’ αυτό που εγώ ευχαριστώ; 31 Είτε λοιπόν τρώτε είτε πίνετε είτε κάτι
κάνετε, όλα για *τη* δόξα *του* Θεού να *τα* κάνετε. 32 Μη γίνεστε πρόσκομμα και στους
Ιουδαίους και στους Έλληνες και στην εκκλησία του Θεού, 33 καθώς κι εγώ αρέσω *για* τα
πάντα σε όλους, μη ζητώντας το συμφέρον *του* εαυτού μου, αλλά αυτό των πολλών, για να
σωθούν.

11

Μιμητές μου γίνεστε καθώς κι εγώ *του* Χριστού.

Σχετικά με το κάλυμμα των γυναικών στη λατρεία

2 Σας επαινώ, λοιπόν, γιατί σε όλα με έχετε θυμηθεί και καθώς σας παράδωσα τις
παραδόσεις *τις* κατέχετε. 3 Θέλω λοιπόν εσείς να ξέρετε ότι σε κάθε άντρα η κεφαλή *του* είναι
ο Χριστός και κεφαλή *της* γυναίκας ο άντρας *της* και κεφαλή του Χριστού ο Θεός. 4 Κάθε
άντρας που προσεύχεται ή προφητεύει, αν έχει *κάτι που πέφτει από πάνω προς τα* κάτω *στην*
κεφαλή *του*, καταντροπιάζει την κεφαλή του. 5 Και κάθε γυναίκα που προσεύχεται ή
προφητεύει με ακατακάλυπτη την κεφαλή καταντροπιάζει την κεφαλή της· γιατί είναι ένα και
το αυτό με την ξυρισμένη. 6 Γιατί αν δεν κατακαλύπτεται *η* γυναίκα, τότε ας κουρευτεί. Αν
όμως *είναι* αισχρό στη γυναίκα το να κουρευτεί ή να ξυριστεί, ας κατακαλύπτεται. 7 Γιατί ο
άντρας, βέβαια, δεν οφείλει να κατακαλύπτεται στην κεφαλή *του*, επειδή είναι εικόνα και δόξα
του Θεού· η γυναίκα όμως είναι δόξα *του* άντρα. 8 Γιατί δεν προέρχεται *ο* άντρας από *τη*
γυναίκα, αλλά *η* γυναίκα από *τον* άντρα. 9 Και βέβαια, δε δημιουργήθηκε *ο* άντρας για τη
γυναίκα, αλλά *η* γυναίκα για τον άντρα. 10 Γι’ αυτό οφείλει η γυναίκα να έχει εξουσία πάνω
στην κεφαλή *της*, για τους αγγέλους. 11 Όμως, ούτε *η* γυναίκα χωρίς *τον* άντρα ούτε *ο* άντρας
χωρίς *τη* γυναίκα *είναι ανεξάρτητοι ζώντας* στον Κύριο. 12 Γιατί όπως ακριβώς η γυναίκα
έγινε από τον άντρα, έτσι και ο άντρας *γεννιέται* μέσω της γυναίκας· και τα πάντα *είναι* από το
Θεό. 13 Μέσα σας κρίνετε: πρέπει *η* γυναίκα ακατακάλυπτη να προσεύχεται στο Θεό; 14 Ούτε
η ίδια η φύση δε σας διδάσκει ότι αφενός *ο* άντρας αν τρέφει κόμη είναι ατιμία σ’ αυτόν, 15
αφετέρου *η* γυναίκα αν τρέφει κόμη είναι δόξα σ’ αυτή; Γιατί η κόμη έχει δοθεί σ’ αυτήν αντί
για περίβλημα. 16 Αν όμως κάποιος νομίζει πως *μπορεί* να είναι φιλόνικος, εμείς τέτοια
συνήθεια δεν έχουμε ούτε οι εκκλησίες του Θεού.

Παρεκτροπές κατά το Δείπνο του Κυρίου

17 Τούτο λοιπόν ενώ παραγγέλλω, δε *σας* επαινώ, γιατί όχι για το καλύτερο, αλλά για το
χειρότερο συνέρχεστε. 18 Γιατί πρώτα βέβαια, όταν συνέρχεστε μέσα στην εκκλησία, ακούω
πως υπάρχουν σχίσματα μεταξύ σας και ένα μέρος *το* πιστεύω. 19 Γιατί πρέπει να υπάρχουν
και αιρέσεις μεταξύ σας, για να γίνουν πράγματι φανεροί οι δόκιμοι μεταξύ σας. 20 Όταν
λοιπόν συνέρχεστε εσείς στο ίδιο μέρος, δεν είναι ότι *συναθροίζεστε* να φάτε *το* δείπνο του
Κυρίου. 21 Γιατί καθένας πριν από *τους άλλους* λαβαίνει το δικό του δείπνο κατά το φαγητό,
και *έτσι* ο ένας πεινά και ο άλλος μεθάει. 22 Γιατί, μήπως οικίες δεν έχετε, για να τρώτε και να
πίνετε; Ή την εκκλησία του Θεού καταφρονείτε και καταντροπιάζετε αυτούς που δεν έχουν;
Τι να σας πω; Να σας επαινέσω; Σ’ αυτό δε *σας* επαινώ.

Η καθιέρωση του Δείπνου του Κυρίου

(Μτ. 26:26-29, Μκ. 14:22-25, Λκ. 22:14-20)

23 Γιατί εγώ παράλαβα από τον Κύριο αυτό που επίσης σας παράδωσα, ότι ο Κύριος
Ιησούς τη νύχτα που προδιδόταν έλαβε άρτο 24 και, αφού ευχαρίστησε *το Θεό*, *τον* έκοψε *με
τα χέρια* και είπε: «Τούτο είναι το σώμα μου που [κόβεται] για χάρη σας· τούτο να κάνετε στη
δική μου ανάμνηση». 25 Όμοια *πήρε* και το ποτήρι μετά το δείπνο λέγοντας: «Τούτο το
ποτήρι είναι η καινούργια διαθήκη με το δικό μου αίμα· τούτο να κάνετε, όσες φορές πίνετε,
στη δική μου ανάμνηση». 26 Γιατί όσες φορές τρώτε τον άρτο τούτο και *από* το ποτήρι πίνετε,
το θάνατο του Κυρίου αναγγέλλετε μέχρις ότου έρθει.

Ανάξια συμμετοχή στο Δείπνο του Κυρίου

27 Ώστε όποιος τρώει τον άρτο ή πίνει *από* το ποτήρι του Κυρίου ανάξια, ένοχος θα είναι
στο σώμα και στο αίμα του Κυρίου. 28 Ας δοκιμάζει λοιπόν *ο* άνθρωπος *τον* εαυτό του, και
έτσι από τον άρτο ας τρώει και από το ποτήρι ας πίνει. 29 Γιατί όποιος τρώει και πίνει
[ανάξια], τρώει και πίνει καταδίκη για *τον* εαυτό του, αν δε διακρίνει το σώμα [του Κυρίου].
30 Γι' αυτό *είναι* μεταξύ σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι και κοιμούνται αρκετοί. 31 Αν
λοιπόν εξετάζαμε *τους* εαυτούς μας, δε θα κρινόμασταν. 32 Όταν κρινόμαστε όμως από τον
Κύριο, παιδευόμαστε, για να μην κατακριθούμε μαζί με τον κόσμο. 33 Ώστε, αδελφοί μου,
όταν συνέρχεστε για το φαγητό, περιμένετε ο ένας τον άλλο. 34 Αν κάποιος πεινά, στον οίκο
του ας τρώει, για να μη συνέρχεστε για καταδίκη *σας*. Και τα υπόλοιπα, όταν έρθω, θα *τα*
τακτοποιήσω.

Σχετικά με τα πνευματικά

12

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 12

Και σχετικά με τα πνευματικά, αδελφοί, δε θέλω εσείς να έχετε άγνοια. 2 Ξέρετε ότι, όταν
ήσασταν εθνικοί, οδηγούσασταν προς τα είδωλα τα άφωνα σαν να παρασυρόσασταν. 3 Γι'
αυτό σας γνωρίζω ότι κανείς μιλώντας με Πνεύμα Θεού δε λέει: «Ανάθεμα *ο* Ιησούς», και
κανείς δε δύναται να πει: «Κύριος *είναι ο* Ιησούς» παρά *μόνο* με Πνεύμα Άγιο.
4 Διαιρέσεις λοιπόν χαρισμάτων υπάρχουν, αλλά το ίδιο Πνεύμα· 5 και διαιρέσεις
διακονιών υπάρχουν, αλλά ο ίδιος Κύριος· 6 και διαιρέσεις ενεργειών υπάρχουν, αλλά ο ίδιος
Θεός που ενεργεί τα πάντα σε όλους. 7 Σε καθέναν, λοιπόν, δίνεται η φανέρωση του
Πνεύματος για το συμφέρον. 8 Γιατί σε έναν μέσω του Πνεύματος δίνεται λόγος σοφίας, σε
άλλον όμως λόγος γνώσης κατά το ίδιο Πνεύμα, 9 σε άλλον πίστη με το ίδιο Πνεύμα και σε
άλλον χαρίσματα ιαμάτων με το ένα Πνεύμα 10 και σε άλλον ενέργειες *θαυματουργικών*
δυνάμεων και σε άλλον προφητεία και σε άλλον διακρίσεις πνευμάτων, σε άλλον γένη
γλωσσών και σε άλλον ερμηνεία γλωσσών. 11 Όλα λοιπόν αυτά *τα* ενεργεί το ένα και το αυτό
Πνεύμα διαιρώντας ιδιαιτέρως σε καθέναν καθώς θέλει.

Ένα σώμα με πολλά μέλη

12 Γιατί καθώς ακριβώς το σώμα είναι ένα και έχει μέλη πολλά, και όλα τα μέλη του
σώματος, ενώ είναι πολλά, είναι ένα σώμα, έτσι και ο Χριστός. 13 Και πράγματι, μέσω ενός

Πνεύματος εμείς όλοι βαφτιστήκαμε σε ένα σώμα, είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες είτε δούλοι είτε
ελεύθεροι, και όλοι *από* ένα Πνεύμα ποτιστήκαμε. 14 Γιατί και το σώμα δεν είναι ένα μέλος
αλλά πολλά. 15 Αν πει το πόδι: «Επειδή δεν είμαι χέρι, δεν είμαι από το σώμα», *μήπως*
παρόλα αυτά δεν είναι από το σώμα; 16 Και αν πει το αυτί: «Επειδή δεν είμαι οφθαλμός, δεν
είμαι από το σώμα», *μήπως* παρόλα αυτά δεν είναι από το σώμα; 17 Αν όλο το σώμα *ήταν*
οφθαλμός, πού *θα ήταν* η ακοή; Αν όλο *ήταν* ακοή, πού η όσφρηση; 18 Τώρα όμως ο Θεός
έθεσε τα μέλη, καθένα ξεχωριστά από αυτά, μέσα στο σώμα καθώς θέλησε. 19 Και αν ήταν τα
πάντα ένα μέλος, πού *θα ήταν* το σώμα; 20 Τώρα όμως *είναι* πολλά βέβαια μέλη, αλλά ένα
σώμα. 21 Δε δύναται λοιπόν ο οφθαλμός να πει στο χέρι: «Δεν έχω *την* ανάγκη σου», ή πάλι η
κεφαλή στα πόδια: «Δεν έχω *την* ανάγκη σας». 22 Αλλά πολύ περισσότερο τα μέλη του
σώματος που νομίζει *κανείς* πως είναι ασθενέστερα είναι αναγκαία, 23 και αυτά που
νομίζουμε πως είναι με λιγότερη τιμή στο σώμα, αυτά με περισσότερη τιμή *τα* περιβάλλουμε,
και τα μη ευπρεπή *μέλη* μας έχουν περισσότερη ευπρέπεια, 24 ενώ τα ευπρεπή *μέλη* μας δεν
έχουν ανάγκη. Αλλά ο Θεός συγκρότησε το σώμα και έδωσε περισσότερη τιμή *στο μέλος* που
τη στερείται, 25 για να μην υπάρχει σχίσμα στο σώμα, αλλά το ίδιο να μεριμνούν τα μέλη το
ένα για το άλλο. 26 Και είτε πάσχει ένα μέλος, συμπάσχουν όλα τα μέλη· είτε δοξάζεται ένα
μέλος, συγχαίρουν όλα τα μέλη.

27 Εσείς όμως είστε σώμα Χριστού και μέλη *του ο καθένας σας* χωριστά. 28 Και αυτούς
βέβαια έθεσε ο Θεός μέσα στην εκκλησία: πρώτα αποστόλους, δεύτερο προφήτες, τρίτο
δασκάλους, έπειτα *θαυματουργικές* δυνάμεις, έπειτα χαρίσματα ιαμάτων, *παροχές* βοηθειών,
κυβερνήσεις, γένη γλωσσών. 29 Μήπως *είναι* όλοι απόστολοι; Μήπως όλοι προφήτες; Μήπως
όλοι δάσκαλοι; Μήπως όλοι *κάνουν θαυματουργικές* δυνάμεις; 30 Μήπως όλοι έχουν
χαρίσματα ιαμάτων; Μήπως όλοι λαλούν γλώσσες; Μήπως όλοι διερμηνεύουν; 31 Ποθείτε
όμως με ζήλο τα χαρίσματα τα μεγαλύτερα.

Η αγάπη

Και ακόμα σας δείχνω *μια* οδό υπερβολικά *έξοχη*:

13

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 13

Αν τις γλώσσες των ανθρώπων
λαλώ και των αγγέλων,
αλλά αγάπη δεν έχω,
έχω γίνει χαλκός που ηχεί
ή κύμβαλο που αλαλάζει.
2 Και αν έχω προφητεία
και ξέρω τα μυστήρια όλα
και όλη τη γνώση,
και αν έχω όλη την πίστη,
ώστε όρη να μετακινώ,
αλλά αγάπη δεν έχω,
τίποτα δεν είμαι.

3 Και αν δώσω για τροφή
όλα τα υπάρχοντά μου
και αν παραδώσω το σώμα μου,
για να καώ,
αλλά αγάπη δεν έχω,
τίποτα δεν ωφελούμαι.

4 Η αγάπη μακροθυμεί,
συμπεριφέρεται με χρηστότητα η αγάπη,
δε ζηλεύει, η αγάπη δε μεγαλοκαυχιέται,
δε φουσκώνει *από υπερηφάνεια*,
5 δε συμπεριφέρεται άσχημα,
δε ζητά τα δικά της, δεν παροξύνεται,
δε λογίζεται το κακό,
6 δε χαίρει για την αδικία,
συγχαίρει όμως στην αλήθεια.
7 Όλα *τα* ανέχεται, όλα *τα* πιστεύει,
όλα *τα* ελπίζει, όλα *τα* υπομένει.

8 Η αγάπη ποτέ δεν πέφτει.
Είτε όμως προφητείες, θα καταργηθούν·
είτε γλώσσες, θα πάψουν·
είτε γνώση, θα καταργηθεί.
9 Γιατί μερικώς γνωρίζουμε
και μερικώς προφητεύουμε.
10 Όταν όμως έρθει το τέλειο,
το μερικό θα καταργηθεί.
11 Όταν ήμουν νήπιο, λαλούσα σαν νήπιο,
φρονούσα σαν νήπιο, λογιζόμουν σαν νήπιο·
όταν έγινα άντρας,
κατάργησα τα νηπιακά *πράγματα*.
12 Γιατί βλέπουμε τώρα
μέσα από κάτοπτρο αινιγματικά,
τότε όμως πρόσωπο με πρόσωπο·
τώρα γνωρίζω μερικώς,
τότε όμως θα γνωρίσω καλά
καθώς και γνωρίστηκα καλά.
13 Τώρα λοιπόν μένουν:
πίστη, ελπίδα, αγάπη· τα τρία αυτά.
Μεγαλύτερη όμως από αυτά *είναι* η αγάπη.

Γλώσσες και προφητεία

14

Επιδιώκετε την αγάπη, να ποθείτε όμως με ζήλο τα πνευματικά, και περισσότερο για να
προφητεύετε. 2 Γιατί αυτός που λαλεί σε γλώσσα, δε λαλεί σε ανθρώπους, αλλά στο Θεό·
γιατί κανείς δεν *καταλαβαίνει* ακούοντας, αλλά με *το* Πνεύμα λαλεί μυστήρια. 3 Αυτός όμως
που προφητεύει λαλεί σε ανθρώπους *για* οικοδομή και προτροπή και παρηγοριά. 4 Αυτός που
λαλεί γλώσσα *τον* εαυτό του οικοδομεί· αυτός όμως που προφητεύει *την* εκκλησία οικοδομεί.
5 Θέλω λοιπόν όλοι εσείς να λαλείτε γλώσσες, αλλά περισσότερο να προφητεύετε.
Μεγαλύτερος λοιπόν είναι αυτός που προφητεύει παρά αυτός που λαλεί γλώσσες, εκτός αν
διερμηνεύει, για να λάβει οικοδομή η εκκλησία.

6 Τώρα λοιπόν, αδελφοί, αν έρθω προς εσάς λαλώντας σε γλώσσες, τι θα σας ωφελήσω αν
δε σας μιλήσω ή με αποκάλυψη ή με γνώση ή με προφητεία ή με διδαχή; 7 Όμως, τα άψυχα
όργανα, είτε *είναι* αυλός είτε κιθάρα, παρόλο που δίνουν ήχο, πώς θα γνωριστεί αυτό που
παίζεται στον αυλό ή στην κιθάρα, αν δεν κάνουν διάκριση στους φθόγγους; 8 Και πράγματι,
αν *η* σάλπιγγα δώσει ασαφή ήχο, ποιος θα παρασκευαστεί για πόλεμο; 9 Έτσι κι εσείς με τη
γλώσσα αν δε δώσετε εύληπτο λόγο, πώς θα γνωριστεί αυτό το λαλούμενο; Γιατί θα λαλείτε
στον αέρα. 10 Τόσα πολλά γένη γλωσσών τυχαίνει να είναι στον κόσμο και κανένα *δεν είναι*
χωρίς έννοια. 11 Αν λοιπόν δεν ξέρω τη σημασία της φωνής, θα είμαι σ’ αυτόν που λαλεί
βάρβαρος και αυτός που λαλεί *θα είναι* βάρβαρος για μένα. 12 Έτσι κι εσείς, επειδή είστε
ζηλωτές πνευματικών *εκδηλώσεων*, να ζητάτε ώστε να έχετε άφθονα για την οικοδομή της
εκκλησίας. 13 Γι’ αυτό, αυτός που λαλεί σε γλώσσα ας προσεύχεται για να διερμηνεύει. 14
Γιατί αν προσεύχομαι σε γλώσσα, το πνεύμα μου προσεύχεται, αλλά ο νους μου είναι
άκαρπος. 15 Τι λοιπόν *να* γίνεται; Θα προσευχηθώ με το πνεύμα, θα προσευχηθώ όμως και με
το νου· θα ψάλω με το πνεύμα, θα ψάλω όμως και με το νου. 16 Επειδή, αν ευλογείς με *το*
πνεύμα, αυτός που κατέχει τη θέση του ιδιώτη πώς θα πει το “αμήν” για τη δική σου
ευχαριστία; Επειδή δεν ξέρει τι λες. 17 Γιατί εσύ βέβαια καλά ευχαριστείς, αλλά ο άλλος δεν
οικοδομείται. 18 Ευχαριστώ το Θεό· από όλους εσάς περισσότερο λαλώ γλώσσες. 19 Αλλά
μέσα στην εκκλησία θέλω να λαλήσω πέντε λόγους με το νου μου, για να κατηχήσω και
άλλους, παρά μύριους λόγους με γλώσσα.

20 Αδελφοί, μη γίνεστε παιδιά στο μυαλό, αλλά στην κακία να είστε νήπια, ενώ στο μυαλό
να γίνεστε τέλειοι. 21 Μέσα στο νόμο είναι γραμμένο:

Με ετερόγλωσσους
και με χείλη άλλων
θα λαλήσω στο λαό τούτο
και ούτε έτσι **θα** με **εισακούσουν**,

λέει *ο* Κύριος. 22 Ώστε οι γλώσσες είναι για σημείο όχι γι’ αυτούς που πιστεύουν, αλλά για
τους άπιστους· ενώ η προφητεία όχι για τους άπιστους, αλλά γι’ αυτούς που πιστεύουν. 23 Αν
λοιπόν συνέλθει η εκκλησία όλη στο ίδιο μέρος και όλοι λαλούν γλώσσες, και εισέλθουν
ιδιώτες ή άπιστοι, δε θα πουν ότι είστε τρελοί; 24 Αν όμως όλοι προφητεύουν και εισέλθει

κάποιος άπιστος ή ιδιώτης, ελέγχεται από όλους, ανακρίνεται από όλους, 25 τα κρυφά της
καρδιάς του γίνονται φανερά και έτσι, αφού πέσει με *το* πρόσωπο, θα προσκυνήσει το Θεό
αναγγέλλοντας: «Πράγματι, ο Θεός είναι μεταξύ σας».

Όλα να γίνονται με τάξη

26 Τι λοιπόν *να* γίνεται, αδελφοί; Όταν συνέρχεστε, καθένας *σας* ψαλμό *μπορεί να* έχει,
διδαχή *μπορεί να* έχει, αποκάλυψη *μπορεί να* έχει, γλώσσα *μπορεί να* έχει, ερμηνεία *μπορεί να*
έχει· όλα προς οικοδομή ας γίνονται. 27 Είτε γλώσσα κάποιος λαλεί, από δύο ή το
περισσότερο τρεις *ας μιλούν* και με τη σειρά, και ένας ας διερμηνεύει. 28 Αν όμως δεν
υπάρχει διερμηνέας, ας σωπαίνει μέσα στην εκκλησία, και ας λαλεί στον εαυτό του και στο
Θεό. 29 Και προφήτες δύο ή τρεις ας λαλούν και οι άλλοι ας διακρίνουν. 30 Αν όμως σε
άλλον που κάθεται αποκαλυφτεί *κάτι*, ο πρώτος ας σωπαίνει. 31 Γιατί δύναστε καθένας *σας*
όλοι να προφητεύετε, για να μαθαίνουν όλοι και όλοι να ενθαρρύνονται. 32 Και *τα* πνεύματα
των προφητών στους προφήτες υποτάσσονται, 33 γιατί ο Θεός δεν είναι *Θεός* ακαταστασίας
αλλά ειρήνης.

Όπως *γίνεται* σε όλες τις εκκλησίες των αγίων, 34 οι γυναίκες μέσα στις εκκλησίες να
σωπαίνουν· γιατί δεν επιτρέπεται σ’ αυτές να λαλούν, αλλά να υποτάσσονται καθώς και ο
νόμος *το* λέει. 35 Και αν κάτι θέλουν να μάθουν, στον οίκο *τους* ας επερωτούν τούς δικούς
τους άντρες· γιατί είναι αισχρό για *τη* γυναίκα να λαλεί μέσα στην εκκλησία. 36 Ή από εσάς ο
λόγος του Θεού εξήλθε ή σ’ εσάς μόνους κατάληξε;

37 Αν κάποιος νομίζει πως είναι προφήτης ή πνευματικός, ας γνωρίζει καλά ότι αυτά που
σας γράφω είναι εντολή Κυρίου. 38 Αν όμως κάποιος *το* αγνοεί, αγνοείται. 39 Ώστε, αδελφοί
μου, να ποθείτε με ζήλο το να προφητεύετε και το να λαλείτε σε γλώσσες μην *το* εμποδίζετε.
40 Όλα όμως ευπρεπώς και με τάξη ας γίνονται.

Η ανάσταση του Χριστού

15

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 15

Σας κάνω γνωστό λοιπόν, αδελφοί, το ευαγγέλιο που σας ευαγγέλισα, το οποίο και
παραλάβατε, στο οποίο και έχετε σταθεί, 2 μέσω του οποίου και σώζεστε, αν *το* κατέχετε με
τα λόγια που σας ευαγγέλισα, εκτός αν μάταια πιστέψατε. 3 Γιατί σας παράδωσα πρώτα ό,τι
και παράλαβα, ότι *ο* Χριστός πέθανε για τις αμαρτίες μας κατά τις Γραφές 4 και ότι τάφηκε
και ότι έχει εγερθεί την ημέρα την τρίτη κατά τις Γραφές 5 και ότι φανερώθηκε στον Κηφά,
έπειτα στους δώδεκα. 6 Έπειτα φανερώθηκε σε πεντακόσιους αδελφούς μια *μόνο* φορά, από
τους οποίους οι περισσότεροι παραμένουν ως τώρα, μερικοί όμως κοιμήθηκαν. 7 Έπειτα
φανερώθηκε στον Ιάκωβο, έπειτα σε όλους τους αποστόλους. 8 Και τελευταίο απ’ όλους, σαν
ακριβώς σε έκτρωμα, φανερώθηκε και σ’ εμένα. 9 Γιατί εγώ είμαι ο ελάχιστος των
αποστόλων, που δεν είμαι άξιος να καλούμαι απόστολος, γιατί καταδίωξα την εκκλησία του
Θεού. 10 Με *τη* χάρη όμως *του* Θεού είμαι αυτό που είμαι, και η χάρη του που *δόθηκε* σ’
εμένα δεν υπήρξε χωρίς αποτέλεσμα, αλλά περισσότερο από όλους αυτούς κοπίασα, όχι εγώ

όμως, αλλά η χάρη του Θεού που *είναι* μαζί μου. 11 Είτε λοιπόν εγώ είτε εκείνοι, έτσι
κηρύττουμε και έτσι πιστέψατε.

Η ανάσταση από τους νεκρούς

12 Αν λοιπόν *ο* Χριστός κηρύττεται ότι από *τους* νεκρούς έχει εγερθεί, πώς λένε μεταξύ σας
μερικοί ότι ανάσταση νεκρών δεν υπάρχει; 13 Αν λοιπόν ανάσταση νεκρών δεν υπάρχει, ούτε
ο Χριστός έχει εγερθεί. 14 Και αν *ο* Χριστός δεν έχει εγερθεί, άρα *είναι* κενό και το κήρυγμά
μας, κενή και η πίστη σας. 15 Βρισκόμαστε επίσης και ψευδομάρτυρες του Θεού, γιατί
μαρτυρήσαμε ενάντια στο Θεό ότι έγειρε το Χριστό, τον οποίο συνεπώς δεν έγειρε, αν βέβαια
οι νεκροί δεν εγείρονται. 16 Γιατί αν *οι* νεκροί δεν εγείρονται, ούτε *ο* Χριστός έχει εγερθεί. 17
Και αν *ο* Χριστός δεν έχει εγερθεί, μάταιη *είναι* η πίστη σας, ακόμα είστε μέσα στις αμαρτίες
σας. 18 Άρα και όσοι κοιμήθηκαν με *το* Χριστό, χάθηκαν. 19 Αν μόνο στη ζωή αυτήν έχουμε
ελπίσει στο Χριστό, είμαστε ελεεινότεροι από όλους *τους* ανθρώπους.

20 Τώρα όμως *ο* Χριστός έχει εγερθεί από *τους* νεκρούς, απαρχή αυτών που έχουν
κοιμηθεί. 21 Γιατί, επειδή μέσω ανθρώπου *ήρθε ο* θάνατος, και μέσω ανθρώπου *ήρθε η*
ανάσταση *των* νεκρών. 22 Γιατί όπως ακριβώς στον Αδάμ όλοι πεθαίνουν, έτσι και στο
Χριστό όλοι θα ζωοποιηθούν. 23 Καθένας όμως στη δική του τάξη: απαρχή *είναι ο* Χριστός,
έπειτα αυτοί που *είναι* του Χριστού κατά την παρουσία του, 24 έπειτα το τέλος, όταν
παραδίνει τη βασιλεία στο Θεό και Πατέρα, όταν καταργήσει κάθε αρχή και κάθε εξουσία και
δύναμη. 25 Γιατί πρέπει αυτός να βασιλεύει μέχρις ότου θέσει όλους τους εχθρούς κάτω από
τα πόδια του. 26 Έσχατος εχθρός καταργείται ο θάνατος· 27 γιατί **όλα *τα* υπέταξε κάτω από
τα πόδια του.** Όταν όμως πει ότι όλα *του* έχουν υποταχτεί, *είναι* φανερό ότι αυτός που
υπέταξε σ’ αυτόν τα πάντα *είναι* εκτός. 28 Και όταν υποταχτούν σ’ αυτόν τα πάντα, τότε και ο
ίδιος ο Υιός θα υποταχτεί σ’ αυτόν που του υπόταξε τα πάντα, για να είναι ο Θεός τα πάντα σε
όλους.

29 Επειδή τι θα κάνουν όσοι βαφτίζονται υπέρ των νεκρών; Αν καθόλου *οι* νεκροί δεν
εγείρονται, γιατί επίσης βαφτίζονται υπέρ αυτών; 30 Γιατί και εμείς κινδυνεύουμε κάθε ώρα;
31 Κάθε ημέρα πεθαίνω, μα την καύχηση *που έχω* για σας, αδελφοί, την οποία έχω στο
Χριστό Ιησού τον Κύριό μας. 32 Αν ανθρώπινα θηριομάχησα στην Έφεσο, ποιο *είναι* σ’
εμένα το όφελος; Αν *οι* νεκροί δεν εγείρονται,

ας φάμε και ας πιούμε,
γιατί αύριο πεθαίνουμε.

33 Μην πλανάστε!

Φθείρουν *τα* χρηστά ήθη *οι* κακές συναστροφές.

34 Συνέλθετε, *όπως είναι* δίκαιο, και μην αμαρτάνετε, γιατί άγνοια Θεού έχουν μερικοί· για
ντροπή σας *το* λέω.

Η ανάσταση του σώματος

35 Αλλά θα πει κάποιος: «Πώς εγείρονται οι νεκροί; Και με ποιο σώμα έρχονται;» 36
Άφρονα, αυτό που εσύ σπέρνεις δε ζωοποιείται αν δεν πεθάνει. 37 Και αυτό που σπέρνεις, δεν
είναι το σώμα που θα γίνει *που* σπέρνεις, αλλά *ένα* γυμνό κόκκο, αν τύχει σιταριού ή κάποιον

από τους υπόλοιπους. 38 Και ο Θεός δίνει σ’ αυτόν *ένα* σώμα καθώς θέλησε, και σε καθέναν
από τους σπόρους *το* δικό του σώμα. 39 Κάθε σάρκα δεν *είναι* η ίδια σάρκα, αλλά άλλη
βέβαια *είναι αυτή των* ανθρώπων και άλλη *των* κτηνών και άλλη *η* σάρκα *των* πτηνών και
άλλη *των* ψαριών. 40 Επίσης *υπάρχουν* σώματα επουράνια και σώματα επίγεια. Αλλά άλλη
βέβαια *είναι* η δόξα των επουράνιων και άλλη η *δόξα* των επίγειων. 41 Άλλη *η* δόξα *του* ήλιου
και άλλη *η* δόξα *της* σελήνης και άλλη *η* δόξα *των* αστέρων· γιατί αστέρας από αστέρα
διαφέρει στη δόξα.

42 Έτσι *είναι* και η ανάσταση των νεκρών. Σπέρνεται με φθορά, εγείρεται με αφθαρσία. 43
Σπέρνεται με ατιμία, εγείρεται με δόξα. Σπέρνεται με ασθένεια, εγείρεται με δύναμη. 44
Σπέρνεται σώμα ψυχικό, εγείρεται σώμα πνευματικό. Αν υπάρχει σώμα ψυχικό, υπάρχει και
πνευματικό. 45 Έτσι επίσης είναι γραμμένο: **Έγινε ο** πρώτος **άνθρωπος**, *ο* Αδάμ, **ζωντανή
ψυχή·** ο έσχατος Αδάμ, ζωοποιό πνεύμα. 46 Αλλά πρώτα *έρχεται* όχι το πνευματικό, αλλά το
ψυχικό, έπειτα το πνευματικό. 47 Ο πρώτος άνθρωπος *ήταν* από *τη* γη, χωματένιος, ο δεύτερος
άνθρωπος *είναι* από *τον* ουρανό. 48 Όποιος *ήταν* ο χωματένιος, τέτοιοι *είναι* και οι
χωματένιοι, και όποιος *είναι* ο επουράνιος, τέτοιοι *θα είναι* και οι επουράνιοι. 49 Και καθώς
φορέσαμε την εικόνα του χωματένιου θα φορέσουμε και την εικόνα του επουράνιου.

50 Αυτό λοιπόν δηλώνω, αδελφοί, ότι σάρκα και αίμα *τη* βασιλεία *του* Θεού δε δύνανται να
την κληρονομήσουν, ούτε η φθορά κληρονομεί την αφθαρσία. 51 Ιδού, *ένα* μυστήριο σας λέω:
όλοι δε θα κοιμηθούμε, όλοι όμως θα αλλάξουμε, 52 σε *μια* στιγμή, σε ριπή οφθαλμού, κατά
την έσχατη σάλπιγγα. Γιατί θα σαλπίσει και οι νεκροί θα εγερθούν άφθαρτοι και εμείς θα
αλλάξουμε. 53 Γιατί πρέπει το φθαρτό τούτο να ντυθεί αφθαρσία και το θνητό τούτο να ντυθεί
αθανασία. 54 Όταν λοιπόν το φθαρτό τούτο ντυθεί αφθαρσία και το θνητό τούτο ντυθεί
αθανασία, τότε θα πραγματοποιηθεί ο λόγος ο γραμμένος:

Καταπιώθηκε ο θάνατος σε νίκη.
55 **Πού** *είναι*, **θάνατε, η νίκη σου;**
Πού *είναι*, **θάνατε, το κεντρί σου;**

56 Το κεντρί λοιπόν του θανάτου *είναι* η αμαρτία, και η δύναμη της αμαρτίας ο νόμος. 57
Αλλά *ας δώσουμε* ευχαριστία στο Θεό που μας δίνει τη νίκη μέσω του Κυρίου μας Ιησού
Χριστού. 58 Ώστε, αδελφοί μου αγαπητοί, εδραίοι να γίνεστε, αμετακίνητοι, περισσεύοντας
στο έργο του Κυρίου πάντοτε, αφού ξέρετε ότι ο κόπος σας στον Κύριο δεν είναι μάταιος.

Η συνεισφορά για τους αγίους

16

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 16

Σχετικά τώρα με τη συνεισφορά που *είναι* για τους αγίους, όπως ακριβώς διέταξα στις
εκκλησίες της Γαλατίας, έτσι κι εσείς να κάμετε. 2 Κάθε πρώτη *ημέρα μετά το* Σάββατο
καθένας σας ας θέτει κατά μέρος για τον εαυτό του, αποταμιεύοντας ό,τι ευπορεί, για να μη
γίνονται, όταν έρθω, τότε συνεισφορές. 3 Και όταν έρθω, όσους εγκρίνετε δόκιμους, αυτούς
θα στείλω με επιστολές να φέρουν το χάρισμά σας στην Ιερουσαλήμ. 4 Και αν είναι άξιο κι
εγώ να πορεύομαι, μαζί μου θα πορευτούν.

Σχέδια για καινούργια ταξίδια

5 Θα έρθω λοιπόν προς εσάς όταν περάσω *από τη* Μακεδονία. Γιατί *θα* περάσω *από τη*
Μακεδονία, 6 και ίσως θα παραμείνω κοντά σας ή και θα παραχειμάσω, για να με προπέμψετε
εσείς όπου *κι* αν πορεύομαι. 7 Επειδή δε θέλω τώρα να σας δω περαστικός, επειδή ελπίζω για
κάποιο χρόνο να παραμείνω κοντά σας αν ο Κύριος *το* επιτρέψει. 8 Θα παραμείνω όμως στην
Έφεσο ως την Πεντηκοστή· 9 γιατί μου έχει ανοιχτεί θύρα μεγάλη και ενεργητική, και
αντίθετοι *είναι* πολλοί.

10 Και αν έρθει *ο* Τιμόθεος, προσέχετε, ώστε να είναι άφοβα κοντά σας· γιατί εργάζεται *το*
έργο *του* Κυρίου όπως κι εγώ. 11 Κανείς λοιπόν να μην τον περιφρονήσει. Προπέμψετε επίσης
αυτόν με ειρήνη, για να έρθει προς εμένα· γιατί τον περιμένω μαζί με τους αδελφούς.

12 Σχετικά όμως με *τον* Απολλώ τον αδελφό, πολύ τον παρακάλεσα, για να έρθει προς εσάς
μαζί με τους αδελφούς. Αλλά πάντως δε θέλησε να έρθει τώρα· θα έρθει όμως όταν
ευκαιρήσει.

Τελικές προτροπές και χαιρετισμοί

13 Αγρυπνείτε, στέκεστε στην πίστη, ανδρίζεστε, κραταιώνεστε. 14 Όλα να γίνονται σ'
εσάς με αγάπη.

15 Σας παρακαλώ, λοιπόν, αδελφοί· ξέρετε την οικία *του* Στεφανά ότι είναι απαρχή της
Αχαΐας *στην πίστη* και *ότι* για διακονία στους αγίους έταξαν *τους* εαυτούς τους. 16 Και εσείς
να υποτάσσεστε σε τέτοιους *ανθρώπους* και σε καθέναν που συνεργάζεται και κοπιάζει. 17
Χαίρω λοιπόν για την παρουσία *του* Στεφανά και *του* Φορτουνάτου και *του* Αχαϊκού, γιατί τη
στέρηση *της* δικής σας *παρουσίας* αυτοί *την* αναπλήρωσαν. 18 Γιατί ανάπαυσαν το δικό μου
πνεύμα και το δικό σας. Να αναγνωρίζετε λοιπόν τέτοιους *ανθρώπους*.

19 Σας χαιρετούν οι εκκλησίες *της επαρχίας* της Ασίας. Πολύ σας χαιρετούν στον Κύριο *ο*
Ακύλας και *η* Πρίσκα μαζί με την κατ' οίκο τους εκκλησία. 20 Σας χαιρετούν οι αδελφοί όλοι.
Χαιρετηθείτε μεταξύ σας με φίλημα άγιο.

21 Ο χαιρετισμός *είναι* με το δικό μου χέρι, *του* Παύλου. 22 Αν κάποιος δεν αγαπά τον
Κύριο, ας είναι ανάθεμα. Μαρανα θα. 23 Η χάρη του Κυρίου Ιησού *ας είναι* μαζί σας. 24 Η
αγάπη μου *είναι* μαζί με όλους εσάς στο Χριστό Ιησού.

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

Χαιρετισμός

1

Παύλος, απόστολος *του* Χριστού Ιησού με *το* θέλημα *του* Θεού, και *ο* Τιμόθεος ο
αδελφός προς την εκκλησία του Θεού που είναι στην Κόρινθο μαζί με όλους τους αγίους
που είναι σε όλη την Αχαΐα. 2 Χάρη σ’ εσάς και ειρήνη από *το* Θεό Πατέρα μας και *από*
τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Ευχαριστία μετά τη θλίψη

3 Ευλογητός *ας είναι* ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο Πατέρας
των οικτιρμών και Θεός κάθε παρηγοριάς, 4 που μας παρηγορεί πάνω σε όλη τη θλίψη μας,
για να μπορούμε κι εμείς να παρηγορούμε αυτούς *που είναι* σε κάθε θλίψη με την
παρηγοριά που παρηγοριόμαστε *εμείς οι* ίδιοι από το Θεό. 5 Γιατί καθώς περισσεύουν τα
παθήματα του Χριστού σ’ εμάς, έτσι μέσω του Χριστού περισσεύει και η παρηγοριά μας. 6
Αλλά είτε θλιβόμαστε, *αυτό γίνεται* για τη δική σας παρηγοριά και σωτηρία· είτε
παρηγοριόμαστε, *αυτό γίνεται* για τη δική σας παρηγοριά που ενεργείται μέσω *της*
υπομονής *σας* στα ίδια παθήματα που κι εμείς πάσχουμε. 7 Και η ελπίδα μας *είναι* βέβαιη
για σας, επειδή ξέρουμε ότι όπως είστε συμμέτοχοι στα παθήματα έτσι *θα είστε συμμέτοχοι*
και στην παρηγοριά.

8 Δε θέλουμε, λοιπόν, εσείς να αγνοείτε, αδελφοί, για τη θλίψη που μας έγινε στην
επαρχία της Ασίας· γιατί υπερβολικά πάνω από *τη* δύναμή μας δεχτήκαμε βάρος, ώστε να
απελπιστούμε και για τη ζωή *μας*. 9 Αλλά *εμείς οι* ίδιοι είχαμε *αποδεχτεί* μέσα μας την
καταδικαστική απόφαση του θανάτου, για να μην έχουμε πεποίθηση στους εαυτούς μας,
αλλά στο Θεό που εγείρει τους νεκρούς. 10 Αυτός από τόσο μεγάλο θάνατο μας έσωσε και
θα *μας* σώσει. Σ’ αυτόν έχουμε ελπίσει ότι και ακόμα θα *μας* σώσει, 11 ενώ συμβοηθάτε κι
εσείς με τη δέηση για μας, ώστε να γίνει ευχαριστία για μας από πολλά πρόσωπα για το
χάρισμα *της σωτηρίας που δόθηκε* σ’ εμάς μέσω *της προσευχής* πολλών.

Η αναβολή της επίσκεψης του Παύλου

12 Γιατί η καύχησή μας είναι αυτή: η μαρτυρία της συνείδησής μας. Γιατί με απλότητα
και *με* ειλικρίνεια από το Θεό και όχι με σοφία σαρκική, αλλά με χάρη Θεού
συμπεριφερθήκαμε μέσα στον κόσμο και περισσότερο προς εσάς. 13 Γιατί δε σας
γράφουμε άλλα, εκτός από αυτά που διαβάζετε ή και καταλαβαίνετε· κι ελπίζω ότι ως *το*
τέλος θα καταλάβετε, 14 καθώς και μας καταλάβατε μερικώς, ότι καύχημά σας είμαστε
καθώς ακριβώς κι εσείς δικό μας κατά την ημέρα του Κυρίου μας Ιησού.

15 Και μ’ αυτήν την πεποίθηση ήθελα προηγουμένως να έρθω προς εσάς, για να έχετε
μια δεύτερη χάρη. 16 Και από εσάς να περάσω στη Μακεδονία και πάλι από *τη* Μακεδονία
να έρθω προς εσάς και από εσάς να κατευοδοθώ στην Ιουδαία. 17 Αυτό, λοιπόν, επειδή
ήθελα, μήπως άραγε χρησιμοποίησα ελαφρότητα; Ή αυτά που αποφασίζω, κατά σάρκα *τα*
αποφασίζω, ώστε να εξαρτάται από εμένα το ναι ναι και το όχι όχι; 18 Αλλά πιστός *είναι* ο
Θεός, γιατί ο λόγος μας που *κηρύχτηκε* προς εσάς δεν είναι ναι και όχι. 19 Γιατί ο Υιός του

Θεού, *ο* Ιησούς Χριστός, που κηρύχτηκε από εμάς μεταξύ σας, από εμένα και *το* Σιλουανό
και *τον* Τιμόθεο, δεν ήταν ναι και όχι, αλλά σε Αυτόν ήταν ναι. 20 Γιατί όσες υποσχέσεις
του Θεού *υπάρχουν*, μέσα σε Αυτόν *είναι* ναι. Γι' αυτό και διαμέσου Αυτού *λέγεται* από
εμάς το "αμήν" στο Θεό προς δόξα *του*. 21 Και αυτός που μας στερεώνει μαζί σας στο
Χριστό και μας έχρισε, *είναι ο* Θεός, 22 ο οποίος και μας σφράγισε και *μας* έδωσε τον
αρραβώνα του Πνεύματος μέσα στις καρδιές μας.
23 Εγώ, λοιπόν, μάρτυρα το Θεό επικαλούμαι πάνω στην ψυχή μου, ότι επειδή σας
λυπάμαι, δεν ήρθα ακόμη στην Κόρινθο. 24 Όχι ότι *θέλουμε να* κυριαρχούμε στην πίστη
σας, αλλά είμαστε συνεργάτες της χαράς σας· γιατί έχετε σταθεί *σταθεροί* στην πίστη.

2

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 2

Γιατί αποφάσισα για τον εαυτό μου αυτό: το να μην έρθω πάλι με λύπη προς εσάς. 2
Γιατί αν εγώ σας λυπώ, τότε ποιος *είναι* αυτός που με ευφραίνει παρά εκείνος που λυπάται
από εμένα; 3 Και έγραψα ακριβώς αυτό, για να μην έχω λύπη, όταν έρθω, από αυτούς που
έπρεπε να χαίρω, έχοντας πεποίθηση για όλους σας ότι η δική μου χαρά είναι *χαρά* όλων
σας. 4 Γιατί με πολλή θλίψη και με στενοχώρια στην καρδιά σάς έγραψα, με πολλά
δάκρυα, όχι για να λυπηθείτε, αλλά για να γνωρίσετε την αγάπη που έχω περισσότερο για
σας.

Συγχώρεση στον αμαρτωλό

5 Αν όμως κάποιος έχει λυπήσει, έχει λυπήσει όχι εμένα, αλλά σε κάποιο βαθμό – για να
μην υπερβάλλω – όλους εσάς. 6 Είναι αρκετό σε τέτοιον *άνθρωπο* η επιτίμηση αυτή που
προέρχεται από τους περισσότερους, 7 ώστε, αντίθετα, *τώρα* μάλλον εσείς να *τον*
συγχωρήσετε και να *τον* παρηγορήσετε, μήπως η περισσότερη λύπη καταπιεί τέτοιον
άνθρωπο. 8 Γι' αυτό σας παρακαλώ να επικυρώσετε σ' αυτόν *την* αγάπη *σας*. 9 Επειδή γι'
αυτό και *σας* έγραψα, για να γνωρίσω *το αποτέλεσμα* της δοκιμής σας, αν σε όλα είστε
υπάκουοι. 10 Και σ' όποιον κάτι συγχωρείτε, *συγχωρώ* κι εγώ. Γιατί κι εγώ ό,τι έχω
συγχωρήσει, αν κάτι έχω συγχωρήσει, *το έκανα* για σας *μπροστά* στο πρόσωπο *του*
Χριστού, 11 για να μην αρπαχτούμε από το Σατανά· γιατί δεν αγνοούμε τα διανοήματά
του.

Ανησυχία του Παύλου στην Τρωάδα

12 Όταν ήρθα, λοιπόν, στην Τρωάδα για το ευαγγέλιο του Χριστού και, ενώ μου είχε
ανοιχτεί θύρα για *τον* Κύριο, 13 δεν είχα άνεση στο πνεύμα μου, με το να μη βρίσκω *τον*
Τίτο τον αδελφό μου. Αλλά αφού τους αποχαιρέτησα, εξήλθα για *τη* Μακεδονία.
14 Ευχαριστώ όμως το Θεό που πάντοτε μας *κάνει να* θριαμβεύουμε με το Χριστό και
που την οσμή της γνώσης του *τη* φανερώνει μέσα από εμάς σε κάθε τόπο. 15 Γιατί είμαστε
ευωδία *του* Χριστού για το Θεό μεταξύ αυτών που σώζονται και μεταξύ αυτών που
χάνονται. 16 Για κάποιους οσμή από θάνατο σε θάνατο, για άλλους οσμή από ζωή σε ζωή.
Και ποιος *είναι* ικανός για *να κάνει* αυτά; 17 Γιατί δεν είμαστε όπως οι πολλοί που
καπηλεύονται το λόγο του Θεού, αλλά ως *άνθρωποι με* ειλικρινή *κίνητρα*, αλλά ως
άνθρωποι σταλμένοι από *το* Θεό μιλούμε ενωμένοι με *το* Χριστό απέναντι στο Θεό.

Διάκονοι της καινής διαθήκης

3

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 3

Αρχίζουμε πάλι *τους* εαυτούς μας να συνιστούμε; Ή μήπως έχουμε ανάγκη όπως μερικοί
από συστατικές επιστολές προς εσάς ή από εσάς; 2 Η επιστολή μας εσείς είστε, γραμμένη
μέσα στις καρδιές μας, που γνωρίζεται και διαβάζεται από όλους τους ανθρώπους. 3 Και
φανερώνεστε ότι είστε επιστολή Χριστού που *γράφτηκε* με τη διακονία μας, γραμμένη όχι
με μελάνι, αλλά με *το* Πνεύμα *του* ζωντανού Θεού, όχι σε πλάκες λίθινες, αλλά σε πλάκες
σάρκινων καρδιών.

4 Και τέτοια πεποίθηση έχουμε στο Θεό μέσω του Χριστού. 5 Όχι ότι από μόνοι μας
είμαστε ικανοί να λογαριάσουμε κάτι σαν *να προερχόταν* από *τους* εαυτούς μας, αλλά η
ικανότητά μας *είναι* από το Θεό, 6 ο οποίος και μας έκανε ικανούς διακόνους καινούργιας
διαθήκης, όχι γράμματος, αλλά Πνεύματος· γιατί το γράμμα σκοτώνει, αλλά το Πνεύμα
ζωοποιεί.

7 Αν, λοιπόν, η διακονία του θανάτου με γράμματα τυπωμένα σε λίθους ήρθε με δόξα,
ώστε να μη δύνανται να ατενίσουν οι γιοι Ισραήλ στο πρόσωπο *του* Μωυσή εξαιτίας της
δόξας του προσώπου του, η οποία *επρόκειτο* να καταργηθεί, 8 πώς η διακονία του
Πνεύματος δε θα είναι με περισσότερη δόξα; 9 Γιατί αν στη διακονία της κατάκρισης
υπάρχει δόξα, πολύ περισσότερο η διακονία της δικαίωσης περισσεύει σε δόξα. 10 Και
πράγματι, δεν έχει δοξαστεί το δοξασμένο σε αυτήν την περίπτωση εξαιτίας της
υπερβολικής δόξας. 11 Γιατί αν εκείνο που καταργείται *ήρθε* διαμέσου δόξας, πολύ
περισσότερο αυτό που μένει *θα είναι* με δόξα.

12 Επειδή έχουμε λοιπόν τέτοια ελπίδα, κάνουμε χρήση πολλής παρρησίας 13 και δεν
κάνουμε καθώς ακριβώς *ο* Μωυσής *που* έθετε κάλυμμα πάνω στο πρόσωπό του, για να μην
ατενίσουν οι γιοι Ισραήλ στο τέλος αυτού *που επρόκειτο* να καταργηθεί. 14 Αλλά
πωρώθηκαν οι διάνοιές τους. Γιατί μέχρι τη σημερινή ημέρα το ίδιο κάλυμμα μένει κατά
την ανάγνωση της παλαιάς διαθήκης, που δεν ανασηκώνεται, γιατί καταργείται με *το*
Χριστό. 15 Αλλά έως σήμερα, όποτε διαβάζεται *ο* Μωυσής, *ένα* κάλυμμα βρίσκεται πάνω
στην καρδιά τους. 16 Όποτε όμως *κάποιος* επιστρέψει προς *τον* Κύριο, αφαιρείται από
γύρω *του* το κάλυμμα. 17 Και ο Κύριος είναι το Πνεύμα· και όπου *είναι* το Πνεύμα *του*
Κυρίου, *υπάρχει* ελευθερία. 18 Όλοι εμείς, λοιπόν, αντικατοπτρίζουμε τη δόξα *του* Κυρίου
με ακάλυπτο πρόσωπο και μεταμορφωνόμαστε στην ίδια *την* εικόνα *του* από δόξα σε δόξα,
καθώς ακριβώς *γίνεται* από *τον* Κύριο, *το* Πνεύμα.

Το κήρυγμα του ευαγγελίου

4

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 4

Γι’ αυτό, έχοντας τη διακονία αυτήν, καθώς ελεηθήκαμε, δεν αποθαρρυνόμαστε, 2 αλλά
απαρνηθήκαμε τα κρυφά *πράγματα* της ντροπής, χωρίς να περπατούμε με πανουργία μήτε
χρησιμοποιώντας δόλο στο λόγο του Θεού, αλλά με τη φανέρωση της αλήθειας συνιστούμε
τους εαυτούς μας προς *τη* συνείδηση κάθε ανθρώπου μπροστά στο Θεό. 3 Αν όμως
πράγματι είναι καλυμμένο το ευαγγέλιό μας, στους χαμένους είναι καλυμμένο, 4 στους

οποίους ο θεός του αιώνα τούτου τύφλωσε τις διάνοιες των απίστων, για να μη λάμψει η
αυγή για το φωτισμό του ευαγγελίου της δόξας του Χριστού, ο οποίος είναι εικόνα του
Θεού. 5 Γιατί *τους* εαυτούς μας δεν κηρύττουμε, αλλά *τον* Ιησού Χριστό *ως* Κύριο, ενώ
τους εαυτούς μας *κηρύττουμε* δούλους σας για χάρη *του* Ιησού. 6 Επειδή ο Θεός που είπε:
«Από *το* σκοτάδι να λάμψει φως», αυτός έλαμψε μέσα στις καρδιές μας, για να φωτίσει τη
γνώση της δόξας του Θεού στο πρόσωπο *του* Ιησού Χριστού.

Θησαυρός σε πήλινα σκεύη

7 Έχουμε όμως το θησαυρό τούτο μέσα σε πήλινα σκεύη, για να είναι του Θεού η
υπερβολή της δύναμης και όχι από εμάς. 8 Σε καθετί θλιβόμαστε αλλά δε
στενοχωριόμαστε, απορούμε αλλά δεν απελπιζόμαστε, 9 καταδιωκόμαστε αλλά δεν
εγκαταλειπόμαστε, καταβαλλόμαστε αλλά δε χανόμαστε. 10 Πάντοτε νέκρωση του Ιησού
περιφέρουμε στο σώμα *μας* τη, ώστε και η ζωή του Ιησού να φανερωθεί στο σώμα μας. 11
Γιατί πάντα εμείς που ζούμε παραδινόμαστε σε θάνατο για *τον* Ιησού, ώστε και η ζωή του
Ιησού να φανερωθεί μέσα στη θνητή σάρκα μας. 12 Ώστε ο θάνατος μέσα σ’ εμάς
ενεργείται, ενώ η ζωή μέσα σ’ εσάς. 13 Επειδή έχουμε, λοιπόν, το ίδιο πνεύμα της πίστης
κατά το γραμμένο: **Πίστεψα**, **γι’ αυτό μίλησα**, και εμείς πιστεύουμε, γι’ αυτό και μιλούμε.
14 Επειδή ξέρουμε ότι εκείνος που έγειρε τον Κύριο Ιησού θα εγείρει και εμάς μαζί με *τον*
Ιησού και θα μας στήσει κοντά *του* μαζί σας. 15 Γιατί τα πάντα *γίνονται* για σας, ώστε η
χάρη που πλεόνασε να επιφέρει άφθονη ευχαριστία διαμέσου περισσότερων *ανθρώπων* για
τη δόξα του Θεού.

Ζούμε με την πίστη

16 Γι’ αυτό δεν αποθαρρυνόμαστε, αλλά αν και ο εξωτερικός μας άνθρωπος φθείρεται,
όμως ο εσωτερικός μας ανακαινίζεται ημέρα με *την* ημέρα. 17 Γιατί η προσωρινή ελαφρή
θλίψη μας κατεργάζεται για μας *ένα* υπερβολικά υπερβολικό αιώνιο βάρος δόξας, 18
επειδή εμείς δεν προσηλώνουμε το βλέμμα μας σ’ εκείνα που βλέπονται, αλλά σ’ εκείνα
που δε βλέπονται. Γιατί εκείνα που βλέπονται *είναι* πρόσκαιρα, ενώ εκείνα που δε
βλέπονται *είναι* αιώνια.

5

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 5

Γιατί ξέρουμε ότι, αν η επίγεια οικία της *σάρκινης* σκηνής μας καταλυθεί, έχουμε
οικοδομή από *το* Θεό, αιώνια οικία αχειροποίητη στους ουρανούς. 2 Και πράγματι, μέσα
σε τούτο *το σώμα* στενάζουμε, ποθώντας πολύ να επενδυθούμε το κατοικητήριό μας που
είναι από *τον* ουρανό. 3 Και βέβαια, αν γδυθούμε *το σώμα μας*, δε θα βρεθούμε γυμνοί. 4
Γιατί κι *εμείς* που είμαστε μέσα στη *σάρκινη* σκηνή μας στενάζουμε από το βάρος της, την
οποία δε θέλουμε να γδυθούμε, αλλά να *την* επενδύσουμε, για να καταπιωθεί το θνητό από
τη ζωή. 5 Και αυτός που μας έπλασε γι’ αυτό ακριβώς *είναι ο* Θεός, που μας έδωσε τον
αρραβώνα του Πνεύματος.

6 Έχοντας συνεπώς θάρρος πάντοτε και, επειδή ξέρουμε ότι μένοντας στο σώμα είμαστε
ξενιτεμένοι από τον Κύριο 7 – γιατί περπατούμε με *την* πίστη, όχι με *την* όραση – 8 έχουμε
λοιπόν θάρρος και προτιμούμε μάλλον να αποδημήσουμε από το σώμα και να μείνουμε
κοντά στον Κύριο. 9 Γι’ αυτό και φιλοτιμούμαστε, είτε μένουμε *στο σώμα* είτε
αποδημούμε, να είμαστε ευάρεστοι σ’ αυτόν. 10 Γιατί όλοι εμείς πρέπει να φανερωθούμε

μπροστά στο βήμα του Χριστού, για να απολάβει *ο* καθένας αυτά *που σχετίζονται* με όσα
έπραξε με το σώμα *του*, είτε αγαθό είτε κακό.

Η διακονία της συμφιλίωσης

11 Επειδή λοιπόν ξέρουμε το φόβο του Κυρίου, *τους* ανθρώπους πείθουμε και στο Θεό
έχουμε φανερωθεί· ελπίζω επίσης και στις συνειδήσεις σας να έχουμε φανερωθεί. 12 Δε
σας συνιστούμε πάλι *τους* εαυτούς μας, αλλά αφορμή καυχήματος σας δίνουμε για μας, για
να έχετε *να λέτε* προς εκείνους που καυχιούνται σε πρόσωπο και όχι σε καρδιά. 13 Γιατί
είτε υπήρξαμε εκτός εαυτού, *το κάναμε* για το Θεό· είτε σωφρονούμε, *το κάνουμε* για σας.
14 Γιατί η αγάπη του Χριστού μάς παρακινεί, επειδή φρονούμε αυτό: ότι ένας πέθανε για
χάρη όλων, άρα όλοι πέθαναν. 15 Και για χάρη όλων πέθανε, ώστε εκείνοι που ζουν να μη
ζουν πια για *τους* εαυτούς τους, αλλά για εκείνον που πέθανε για χάρη τους και εγέρθηκε.

16 Ώστε εμείς κανέναν δεν αναγνωρίζουμε από τώρα κατά σάρκα. Αν και έχουμε
γνωρίσει κατά σάρκα *το* Χριστό, όμως τώρα δεν *τον* γνωρίζουμε πια *έτσι*. 17 Ώστε, αν
κάποιος *είναι* στο Χριστό, *είναι* καινούργιο κτίσμα. Τα αρχαία παρήλθαν, ιδού, έχουν γίνει
καινούργια. 18 Και τα πάντα *είναι* από το Θεό, που μας συμφιλίωσε με *τον* εαυτό του μέσω
του Χριστού και μας έδωσε τη διακονία της συμφιλίωσης: 19 πως δηλαδή *ο* Θεός ήταν
μέσα στο Χριστό, συμφιλιώνοντας *τον* κόσμο με *τον* εαυτό του, μη λογαριάζοντας σ'
αυτούς τα παραπτώματά τους, και ανάθεσε σ' εμάς το λόγο της συμφιλίωσης. 20 Υπέρ *του*
Χριστού λοιπόν πρεσβεύουμε, σαν ο Θεός να σας παρακαλεί μέσα από εμάς· ικετεύουμε
για *λογαριασμό του* Χριστού, συμφιλιωθείτε με το Θεό. 21 Αυτόν που δε γνώρισε αμαρτία
έκανε για χάρη μας αμαρτία, ώστε εμείς να γίνουμε δικαιοσύνη Θεού μέσω αυτού.

6

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 6

Επειδή συνεργαζόμαστε, λοιπόν, *με το Θεό, γι' αυτό* και *σας* παρακαλούμε να μη
δεχτείτε στο κενό τη χάρη του Θεού· 2 γιατί λέει:

Σε καιρό δεκτό σε άκουσα
και σε ημέρα σωτηρίας σε βοήθησα.

Ιδού, τώρα *είναι* καιρός ευπρόσδεκτος· ιδού, τώρα ημέρα σωτηρίας. 3 Δε δίνουμε σε
κανέναν κανένα πρόσκομμα, για να μην κατηγορηθεί η διακονία, 4 αλλά ως διάκονοι *του*
Θεού σε καθετί συνιστούμε *τους* εαυτούς μας: σε υπομονή πολλή, σε θλίψεις, σε ανάγκες,
σε στενοχώριες, 5 σε πληγές, σε φυλακές, σε ακαταστασίες, σε κόπους, σε αγρύπνιες, σε
νηστείες, 6 σε αγνότητα, σε γνώση, σε μακροθυμία, σε χρηστότητα, σε Πνεύμα Άγιο, σε
αγάπη ανυπόκριτη, 7 σε λόγο αλήθειας, σε δύναμη Θεού· με τα όπλα της δικαιοσύνης τα
δεξιά και *τα* αριστερά, 8 με δόξα και *με* ατιμία, με δυσφήμιση και *με* καλή φήμη. Σαν
πλάνοι και *όμως* αληθινοί, 9 σαν να μας αγνοούν και *όμως* μας γνωρίζουν καλά, σαν να
πεθαίνουμε και ιδού ζούμε, σαν να παιδευόμαστε και *όμως* δε θανατωνόμαστε, 10 σαν να
λυπόμαστε, πάντα όμως χαιρόμαστε, σαν φτωχοί, πολλούς όμως πλουτίζουμε, σαν τίποτα
να μην έχουμε και *όμως τα* πάντα κατέχουμε.

11 Το στόμα μας έχει ανοιχτεί προς εσάς, Κορίνθιοι, η καρδιά μας έχει πλατυνθεί. 12 Δε
στενοχωριέστε μ' εμάς, αλλά στενοχωριέστε μέσα στα σπλάχνα σας. 13 Ανταποδώστε,
λοιπόν, τον ίδιο μισθό, σαν σε τέκνα *μου το* λέω, πλατυνθείτε κι εσείς.

Ο ναός του ζωντανού Θεού

14 Μην ετεροζυγείτε με άπιστους· γιατί ποια συμμετοχή *έχουν η* δικαιοσύνη και *η*
ανομία, ή ποια κοινωνία *έχουν το* φως με *το* σκοτάδι; 15 Και ποια *η* συμφωνία *του* Χριστού
με *το* Βελιάρ ή τι μερίδιο *έχει ο* πιστός μαζί με *τον* άπιστο; 16 Και ποια συγκατάθεση
μπορεί να κάνει ο ναός *του* Θεού μαζί με *τα* είδωλα; Γιατί εμείς είμαστε ναός *του* Θεού *του*
ζωντανού, καθώς είπε ο Θεός:

Θα κατοικήσω μέσα τους
και θα περπατήσω μεταξύ τους
και θα είμαι Θεός τους
κι αυτοί θα είναι λαός μου.
17 Γι’ αυτό **εξέλθετε από** *το* **μέσο αυτών**
και χωριστείτε, λέει *ο* Κύριος,
και ακάθαρτο μην αγγίζετε.
κι εγώ θα σας δεχτώ,
18 και **θα είμαι** για σας **Πατέρας,**
κι εσείς θα είστε **για μένα γιοι**
και θυγατέρες,
λέει Κύριος *ο* Παντοκράτορας.

7

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 7

Αφού έχουμε, λοιπόν, αυτές τις επαγγελίες, αγαπητοί, ας καθαρίσουμε *τους* εαυτούς
μας από κάθε μολυσμό σάρκας και πνεύματος, επιτελώντας αγιοσύνη με φόβο Θεού.

Η χαρά του Παύλου για τη μετάνοια της εκκλησίας

2 Χωρέστε μας *στην καρδιά σας.* Κανέναν δεν αδικήσαμε, κανέναν δε φθείραμε, σε
κανέναν δεν ήμασταν πλεονέκτες. 3 Για κατάκρισή *σας* δεν *το* λέω· γιατί σας έχω προείπει
ότι είστε μέσα στις καρδιές μας, μαζί στο θάνατο και μαζί στη ζωή. 4 Έχω πολλή παρρησία
προς εσάς, έχω πολλή καύχηση για σας. Έχω γεμίσει από την παρηγοριά, υπερπερισσεύω
από τη χαρά πάνω σε όλη τη θλίψη μας.
5 Και πράγματι, όταν εμείς ήρθαμε στη Μακεδονία, καμιά άνεση δεν είχε η σάρκα μας,
αλλά σε καθετί θλιβόμασταν· απέξω μάχες, από μέσα φόβοι. 6 Αλλά αυτός που παρηγορεί
τους ταπεινούς, ο Θεός, μας παρηγόρησε με την παρουσία *του* Τίτου. 7 Και όχι μόνο με
την παρουσία του, αλλά και με την παρηγοριά που παρηγορήθηκε από εσάς,
αναγγέλλοντάς μας το μεγάλο πόθο σας, τον οδυρμό σας, το ζήλο σας για μένα, ώστε εγώ
περισσότερο να χαρώ. 8 Γιατί αν και σας λύπησα με την επιστολή, δε μεταμελούμαι· αν και
μεταμελόμουν – επειδή βλέπω ότι η επιστολή εκείνη, έστω και προσωρινά, σας λύπησε – 9
τώρα *όμως* χαίρω, όχι γιατί λυπηθήκατε, αλλά γιατί λυπηθήκατε προς μετάνοια· γιατί
λυπηθήκατε κατά Θεό, ώστε σε τίποτα να μη ζημιωθείτε από εμάς. 10 Γιατί η κατά Θεό
λύπη εργάζεται μετάνοια για σωτηρία αμεταμέλητη· η λύπη όμως του κόσμου
κατεργάζεται θάνατο. 11 Γιατί ιδού, αυτό ακριβώς, το ότι κατά Θεό λυπηθήκατε, πόση
προθυμία κατεργάστηκε σ’ εσάς, αλλά *επιπλέον και* απολογία, αλλά *και* αγανάκτηση, αλλά
και φόβο, αλλά *και* μεγάλο πόθο, αλλά *και* ζήλο, αλλά *και* τιμωρία *του κακού* ! Σε καθετί
συστήσατε *τους* εαυτούς σας πως είναι αγνοί σ’ *αυτό* το πράγμα. 12 Άρα, αν και σας

έγραψα, δεν *το έκανα* εξαιτίας αυτού που αδίκησε ούτε εξαιτίας αυτού που αδικήθηκε,
αλλά για να φανερωθεί προς εσάς *τους ίδιους* ο ζήλος σας που *έχετε* για μας μπροστά στο
Θεό. 13 Γι' αυτό έχουμε παρηγορηθεί.

Και επιπλέον, *εκτός από* την παρηγοριά μας, περισσότερο μάλλον χαρήκαμε για τη χαρά
του Τίτου, επειδή έχει αναπαυτεί το πνεύμα του από όλους εσάς. 14 Γιατί, αν έχω καυχηθεί
κάτι σ' αυτόν για σας, δεν καταντροπιάστηκα, αλλά όπως όλα *τα* είπαμε σ' εσάς με
αλήθεια, έτσι και η καύχησή μας που *έγινε* στον Τίτο ήταν αληθινή. 15 Και τα σπλάχνα του
περισσότερο είναι *προσκολλημένα* προς εσάς, όταν θυμάται την υπακοή όλων σας, πώς τον
δεχτήκατε με φόβο και τρόμο. 16 Χαίρομαι, γιατί σε καθετί έχω έχω εμπιστοσύνη σ' εσάς.

Συνεισφορά για την εκκλησία της Ιερουσαλήμ

8

Γνωρίζουμε λοιπόν σ' εσάς, αδελφοί, τη χάρη του Θεού που έχει δοθεί στις εκκλησίες
της Μακεδονίας, 2 γιατί μέσα σε πολλή δοκιμασία θλίψης, η αφθονία της χαράς τους και η
βαθιά φτώχεια τους ξεχείλισαν στον πλούτο της γενναιοδωρίας τους. 3 Γιατί μαρτυρώ ότι
κατά *τη* δύναμή *τους* και *μάλιστα* παραπάνω από *τη* δύναμή *τους*, αυτοπροαίρετα, 4 με
πολλές παρακλήσεις μάς ζητούσαν *να δεχτούμε* τη χάρη και τη συμμετοχή στη διακονία
που *είναι* για τους αγίους. 5 Και όχι *μόνο έκαναν* καθώς ελπίσαμε, αλλά *τους* εαυτούς τους
έδωσαν πρώτα στον Κύριο και σ' εμάς με *το* θέλημα *του* Θεού, 6 ώστε εμείς
παρακαλέσαμε *τον* Τίτο, καθώς έκανε την έναρξη προηγουμένως, έτσι και να επιτελέσει σ'
εσάς και τη χάρη αυτή *της γενναιοδωρίας*. 7 Αλλά όπως ακριβώς σε καθετί περισσεύετε, σε
πίστη και σε λόγο και σε γνώση και σε κάθε ζήλο και στην αγάπη από εμάς για σας, να
περισσεύετε και σ' αυτήν τη χάρη *της γενναιοδωρίας*.

8 Δεν *το* λέω ως διαταγή, αλλά για να δοκιμάζω μέσω του ζήλου άλλων και τη
γνησιότητα της δικής σας αγάπης. 9 Γιατί γνωρίζετε τη χάρη του Κυρίου μας Ιησού
Χριστού, ότι για σας φτώχυνε, ενώ ήταν πλούσιος, ώστε εσείς να πλουτίσετε με τη φτώχεια
εκείνου. 10 Και γνώμη δίνω σ' αυτό *το θέμα*. Γιατί αυτό συμφέρει σ' εσάς, οι οποίοι όχι
μόνο στο να κάνετε, αλλά και στο να θέλετε, κάνατε από πριν την έναρξη, από πέρυσι. 11
Τώρα όμως επιτελέστε και την πράξη, ώστε καθώς ακριβώς *υπήρξε* η προθυμία στο να
θέλετε, έτσι *ας υπάρχει προθυμία* και στο να επιτελέσετε *τη συνεισφορά* από αυτά που
έχετε. 12 Γιατί αν η προθυμία προϋπάρχει, *είναι* ευπρόσδεκτη ανάλογα μ' αυτό που έχει
κανείς, όχι ανάλογα μ' αυτό που δεν έχει. 13 Όχι βέβαια να *είναι* σε άλλους άνεση και σ'
εσάς θλίψη, αλλά με ισότητα: 14 στο σημερινό καιρό, το δικό σας περίσσευμα *να δοθεί* στο
υστέρημα εκείνων, ώστε και το περίσσευμα εκείνων να γίνει *συμπλήρωμα* στο δικό σας
υστέρημα, για να γίνει ισότητα 15 καθώς είναι γραμμένο:

Αυτός *που μάζεψε* **πολύ δεν πλεόνασε,**
και αυτός *που μάζεψε* **λίγο δε στερήθηκε.**

Ο Τίτος και οι σύντροφοί του

16 Ευχαριστώ όμως το Θεό που δίνει τον ίδιο ζήλο για σας μέσα στην καρδιά του Τίτου,
17 γιατί αφενός δέχτηκε την παράκληση *να έρθει προς εσάς*, αφετέρου έχοντας μεγαλύτερη
προθυμία αυτοπροαίρετος εξήλθε *από εδώ* προς εσάς. 18 Και στείλαμε μαζί του τον
αδελφό του οποίου ο έπαινος για *το έργο* του ευαγγελίου *ακούγεται* διαμέσου όλων των

εκκλησιών. 19 Και όχι μόνο αυτό, αλλά και χειροτονήθηκε συνοδοιπόρος μας από τις
εκκλησίες μαζί με τη χάρη αυτή *της συνεισφοράς* που διακονείται από εμάς για τη δόξα του
ίδιου του Κυρίου και *για ένδειξη της* προθυμίας μας. 20 Και αποφεύγουμε αυτό: μήπως
κανείς μας κατηγορήσει για την αφθονία αυτή *της συνεισφοράς σας* που διακονείται από
εμάς. 21 Γιατί προνοούμε *τα* καλά όχι μόνο μπροστά στον Κύριο, αλλά και μπροστά στους
ανθρώπους. 22 Στείλαμε λοιπόν μαζί τους τον αδελφό μας, που δοκιμάσαμε σε πολλές
περιπτώσεις πολλές φορές ότι είναι δραστήριος, και τώρα *είναι* πολύ δραστηριότερος από
την πολλή εμπιστοσύνη που *έχει* σ' εσάς. 23 Είτε *πρόκειται* για *τον* Τίτο, *αυτός είναι*
σύντροφός μου και συνεργάτης *μου* για *την ωφέλειά* σας· είτε *πρόκειται για τους* αδελφούς
μας, *αυτοί είναι* απόστολοι *των* εκκλησιών, δόξα Χριστού. 24 Δείξτε, λοιπόν, σ' αυτούς
μπροστά στις εκκλησίες την ένδειξη της αγάπης σας και *δείξτε ότι είναι δικαιολογημένη η*
καύχησή μας για σας.

Η συνεισφορά για τους αγίους

9

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 9

Γιατί, βέβαια, σχετικά με τη διακονία *της συνεισφοράς* που *είναι* για τους αγίους περιττό
μου είναι να σας γράφω. 2 Γιατί ξέρω την προθυμία σας για την οποία καυχιέμαι για σας
στους Μακεδόνες, ότι *η* Αχαΐα έχει προετοιμαστεί από πέρυσι, και ο ζήλος σας ερέθισε
τους περισσότερους. 3 Έστειλα λοιπόν τους αδελφούς, για να μην κενωθεί το καύχημά μας
που *έγινε* για σας σ' αυτό το σημείο, ώστε, καθώς έλεγα, να είστε προετοιμασμένοι. 4
Μήπως, αν έρθουν μαζί μου Μακεδόνες και σας βρουν απροετοίμαστους,
καταντροπιαστούμε εμείς, για να μη λέω εσείς, στην υπόθεση αυτή. 5 Θεώρησα, λοιπόν,
αναγκαίο να παρακαλέσω τους αδελφούς να έρθουν σ' εσάς πρωτύτερα και να
προετοιμάσουν την ευεργεσία σας που έχετε προϋποσχεθεί, ώστε αυτή να είναι έτοιμη, έτσι
που να είναι ως ευεργεσία και όχι ως πλεονεξία *σε βάρος σας*.

6 Και τούτο *να ξέρετε*: αυτός που σπέρνει φειδωλά, φειδωλά και θα θερίσει· και αυτός
που σπέρνει άφθονα, άφθονα και θα θερίσει. 7 Καθένας *ας δώσει* καθώς έχει προτιμήσει
στην καρδιά *του*, όχι από λύπη ή από ανάγκη· γιατί *τον* ιλαρό δότη αγαπά ο Θεός. 8 Και
είναι δυνατός ο Θεός κάθε χάρη να *την κάνει να* περισσέψει σ' εσάς, ώστε σε καθετί,
πάντοτε έχοντας κάθε αυτάρκεια, να περισσεύετε σε κάθε έργο αγαθό 9 καθώς είναι
γραμμένο:

Σκόρπισε, έδωσε στους φτωχούς,
η δικαιοσύνη του μένει στον αιώνα.

10 Και εκείνος που χορηγεί άφθονα σπόρο στο σπορέα και άρτο για τροφή θα χορηγήσει
και θα πληθύνει το σπόρο σας, και θα αυξήσει τους καρπούς της αγαθοεργίας σας, 11 ώστε
να πλουτίζετε σε καθετί για *να πράττετε* κάθε γενναιοδωρία, η οποία κατεργάζεται
διαμέσου μας ευχαριστία στο Θεό. 12 Γιατί η διακονία αυτής της υπηρεσίας όχι μόνο
συμπληρώνει τα υστερήματα των αγίων, αλλά και φέρνει περίσσευμα με πολλές
ευχαριστίες στο Θεό. 13 Ώστε διαμέσου της δοκιμής αυτής της διακονίας να δοξάζουν το
Θεό για την υποταγή που ομολογείτε στο ευαγγέλιο του Χριστού και για *τη* γενναιοδωρία
της συμμετοχής *σας στις ανάγκες που υπάρχουν* σ' αυτούς και σε όλους, 14 και ώστε στη
δέησή τους για σας να σας ποθούν πολύ για την υπερβολική χάρη του Θεού *που είναι* πάνω
σας. 15 Ευχαριστώ το Θεό για την ανεκδιήγητη δωρεά του.

Ο Παύλος υπερασπίζει την αποστολική εξουσία του

10

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 10

Ο ίδιος, λοιπόν, εγώ *ο* Παύλος, σας παρακαλώ με την πραότητα και *με την* επιείκεια του Χριστού, ο οποίος αφενός μπροστά σας *είμαι* ταπεινός μεταξύ σας, αφετέρου απών δείχνω θάρρος προς εσάς: 2 παρακαλώ, λοιπόν, όταν *θα είμαι* παρών, να μη δείξω θάρρος, με την πεποίθηση που σκέφτομαι να τολμήσω, σε μερικούς που νομίζουν πως εμείς περπατούμε
κατά σάρκα. 3 Γιατί, ενώ περπατούμε με *τη* σάρκα, δε στρατευόμαστε κατά σάρκα, 4
επειδή τα όπλα της εκστρατείας μας δεν *είναι* σαρκικά, αλλά δυνατά με το Θεό προς καθαίρεση οχυρωμάτων, και γκρεμίζουμε λογισμούς 5 και κάθε ύψωμα που υψώνεται με αλαζονεία κατά της γνώσης του Θεού, και αιχμαλωτίζουμε κάθε διανόημα στην υπακοή
του Χριστού, 6 και είμαστε έτοιμοι να τιμωρήσουμε κάθε παρακοή, όταν γίνει πλήρης η υπακοή σας.
7 Επιφανειακά βλέπετε τα *πράγματα*. Αν κάποιος έχει πεποίθηση στον εαυτό του πως είναι *του* Χριστού, αυτό ας αναλογιστεί πάλι από μόνος του: ότι καθώς αυτός *είναι του*
Χριστού, έτσι κι εμείς. 8 Και γιατί, αν καυχηθώ κάτι περισσότερο για την εξουσία μας που
μας έδωσε ο Κύριος για οικοδομή και όχι για καταστροφή σας, δε θα ντροπιαστώ. 9 Να μη
φανώ σαν να σας εκφοβίζω με τις επιστολές. 10 Γιατί: «Αφενός οι επιστολές», λένε, «*είναι* βαριές και ισχυρές, αφετέρου η παρουσία του σώματός *του είναι* ασθενική και ο λόγος *του*
εξουθενωμένος». 11 Τούτο να λογίζεται αυτός *που το λέει*: όποιοι είμαστε στα λόγια με *τις* επιστολές απόντες, τέτοιοι *θα είμαστε* και παρόντες με τα έργα.
12 Γιατί δεν τολμούμε να συγκαταριθμήσουμε ή να συγκρίνουμε *τους* εαυτούς μας με μερικούς που συνιστούν *τους* εαυτούς τους. Αλλά αυτοί δεν έχουν σύνεση, όταν με *τους* εαυτούς τους μετρούν *τους* εαυτούς τους και όταν συγκρίνουν *τους* εαυτούς τους με *τους*
εαυτούς τους. 13 Εμείς όμως δε θα καυχηθούμε πέρα από τα μέτρα *των ορίων μας*, αλλά *θα καυχηθούμε* σύμφωνα με το μέτρο του κανόνα *στην περιοχή* που μας μοίρασε *το* μέτρο
ο Θεός, *δηλαδή* να φτάσουμε μέχρι και σ' εσάς. 14 Γιατί δεν υπερεκτείνουμε *τους* εαυτούς μας σαν να μην έχουμε φτάσει σ' εσάς, επειδή *πράγματι* φτάσαμε μέχρι και σ' εσάς με το
ευαγγέλιο του Χριστού. 15 Δεν καυχιόμαστε σε ξένους κόπους πέρα από τα μέτρα *των ορίων μας*, αλλά έχουμε *την* ελπίδα, καθώς αυξάνεται η πίστη σας, να μεγαλυνθούμε
περίσσια μεταξύ σας στην περιοχή μας, 16 ώστε να ευαγγελίσουμε πέρα από εσάς· όχι να
καυχιόμαστε στα έτοιμα μέσα σε ξένη περιοχή *άλλου*. 17 Αλλά **αυτός που καυχιέται, στον**
Κύριο ας καυχιέται. 18 Γιατί δεν είναι δόκιμος *και άξιος βραβείου* εκείνος που συνιστά τον εαυτό του, αλλά εκείνος που ο Κύριος *τον* συνιστά.

Ο Παύλος και οι ψευδαπόστολοι

11

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 11

Είθε να μου ανεχόσασταν κάποια μικρή αφροσύνη. Αλλά και *ήδη* με ανέχεστε. 2
Γιατί σας ζηλεύω με ζηλοτυπία Θεού, επειδή σας αρραβώνιασα με έναν άντρα, για να σας
παρουσιάσω *σαν* αγνή παρθένα στο Χριστό. 3 Φοβάμαι όμως μήπως, όπως ο όφης εξαπάτησε *την* Εύα με την πανουργία του, *έτσι* φθαρούν τα διανοήματά σας από την

απλότητα και την αγνότητα που *είναι* στο Χριστό. 4 Γιατί, βέβαια, αν κάποιος έρχεται και
κηρύττει άλλον Ιησού που δεν κηρύξαμε ή λαβαίνετε άλλο πνεύμα που δε λάβατε, ή άλλο
ευαγγέλιο που δε δεχτήκατε, *τον* ανέχεστε καλά. 5 Νομίζω, βεβαίως, ότι σε τίποτα δεν έχω
υστερήσει από τους πρώτιστους αποστόλους. 6 Αν και *είμαι* λοιπόν απαίδευτος στο λόγο,
όμως δεν *είμαι* στη γνώση, αλλά σε καθετί φανερώσαμε σ' εσάς *ότι έτσι είμαστε* σε όλα *τα
πράγματα*.
7 Ή έκανα αμαρτία, ταπεινώνοντας *τον* εαυτό μου, για να υψωθείτε εσείς, επειδή σάς
κήρυξα δωρεάν το ευαγγέλιο του Θεού; 8 Άλλες εκκλησίες σύλησα και έλαβα προμήθεια,
για να σας διακονήσω, 9 και *όταν ήμουν* παρών κοντά σας και στερήθηκα, δεν επιβάρυνα
κανέναν. Γιατί το υστέρημά μου *το* συμπλήρωσαν οι αδελφοί που ήρθαν από *τη*
Μακεδονία, και σε καθετί τήρησα *τον* εαυτό μου χωρίς *να* σας *γίνω* βάρος και θα *τον*
τηρήσω. 10 Υπάρχει αλήθεια Χριστού μέσα μου, *όταν λέω* ότι η καύχηση αυτή δε θα μου
αποκλειστεί στα μέρη της Αχαΐας. 11 Γιατί; Επειδή δε σας αγαπώ; Ο Θεός ξέρει *πόσο σας
αγαπώ*.
12 Αλλά αυτό που κάνω και θα *συνεχίσω να* κάνω, *το κάνω* για να κόψω εντελώς την
αφορμή σ' εκείνους που θέλουν αφορμή *να εξισωθούν προς εμάς*, για να βρεθούν *ότι είναι*
καθώς κι εμείς σ' αυτό που καυχιούνται. 13 Γιατί τέτοιοι *άνθρωποι είναι* ψευδαπόστολοι,
εργάτες δόλιοι, που μετασχηματίζονται σε αποστόλους Χριστού. 14 Και αυτό δεν *είναι*
θαύμα· γιατί *ο* ίδιος ο Σατανάς μετασχηματίζεται σε άγγελο φωτός. 15 Δεν *είναι* λοιπόν
μεγάλο *πράγμα*, αν και οι διάκονοί του μετασχηματίζονται *και εμφανίζονται* σαν διάκονοι
δικαιοσύνης· των οποίων το τέλος θα είναι κατά τα έργα τους.

Σύγκριση και ταλαιπωρίες του Παύλου

16 Πάλι λέω, κανείς ας μη με νομίσει πως είμαι άφρονας· ειδεμή, βέβαια, και αν *με
νομίζετε* ως άφρονα, δεχτείτε με, ώστε κι εγώ να καυχηθώ λίγο κάτι. 17 Αυτό που μιλώ δεν
το μιλώ κατά *την οδηγία του* Κυρίου, αλλά σαν *να μιλώ* με αφροσύνη σ' αυτήν την
υπόθεση της καύχησης. 18 Επειδή πολλοί καυχιούνται κατά σάρκα, κι εγώ θα καυχηθώ. 19
Γιατί ευχάριστα ανέχεστε τους άφρονες, παρόλο που είστε φρόνιμοι. 20 Γιατί ανέχεστε αν
κάποιος σας καταδουλώνει, αν κάποιος *σας* κατατρώει, αν κάποιος *σας* παγιδεύει, αν
κάποιος έχει έπαρση, αν κάποιος σας δέρνει στο πρόσωπο. 21 Με ατίμωσή *μου το* λέω,
σαν εμείς να υπήρξαμε αδύνατοι. Αλλά σε ό,τι τολμά κανείς *να καυχηθεί* – με αφροσύνη *το*
λέω – τολμώ κι εγώ. 22 Εβραίοι είναι; Κι εγώ. Ισραηλίτες είναι; Κι εγώ. Σπέρμα *του*
Αβραάμ είναι; Κι εγώ. 23 Διάκονοι Χριστού είναι; Παραφρονώντας μιλώ, παραπάνω εγώ:
σε κόπους περισσότερο, σε φυλακές περισσότερο, σε χτυπήματα υπερβολικά *περισσότερο*,
σε θανάτους πολλές φορές. 24 Από *τους* Ιουδαίους έλαβα πέντε φορές σαράντα παρά μία
μαστιγώσεις, 25 τρεις φορές ραβδίστηκα, μια φορά λιθοβολήθηκα, τρεις φορές ναυάγησα,
ένα μερόνυχτο έχω κάνει στο βυθό. 26 Σε οδοιπορίες πολλές φορές, σε κινδύνους
ποταμών, σε κινδύνους ληστών, σε κινδύνους από *το* γένος *μου*, σε κινδύνους από *τους*
εθνικούς, σε κινδύνους στην πόλη, σε κινδύνους στην ερημιά, σε κινδύνους στη θάλασσα,
σε κινδύνους μεταξύ ψευδάδελφων, 27 με κόπο και με μόχθο, σε αγρυπνίες πολλές φορές,
με πείνα και δίψα, με νηστείες πολλές φορές, με ψύχος και γυμνότητα. 28 Εκτός των
άλλων, η επίβλεψή μου η καθημερινή, η μέριμνα για όλες τις εκκλησίες. 29 Ποιος ασθενεί
και δεν ασθενώ; Ποιος σκανδαλίζεται και εγώ δεν καίομαι;

30 Αν πρέπει να καυχιέμαι, θα καυχηθώ για τα *πράγματα που δείχνουν* την αδυναμία
μου. 31 Ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου Ιησού, που είναι ευλογητός στους αιώνες, ξέρει
ότι δεν ψεύδομαι. 32 Στη Δαμασκό, ο εθνάρχης του βασιλιά Αρέτα φρουρούσε την πόλη
των Δαμασκηνών για να με πιάσει, 33 και διαμέσου *μιας* θυρίδας μέσα σε δίχτυ με
κατέβασαν από το τείχος και ξέφυγα από τα χέρια του.

Οράματα και αποκαλύψεις

12

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 12

Πρέπει να καυχιέμαι· δε *με* συμφέρει βέβαια, θα έρθω όμως σε οπτασίες και
αποκαλύψεις *του* Κυρίου. 2 Ξέρω *έναν* άνθρωπο στο Χριστό πριν από δεκατέσσερα χρόνια
– είτε με *το* σώμα, δεν ξέρω, είτε εκτός του σώματος δεν ξέρω, ο Θεός ξέρει – που
αρπάχτηκε τέτοιος *άνθρωπος* ως *τον* τρίτο ουρανό. 3 Και ξέρω ότι τέτοιος άνθρωπος – είτε
με *το* σώμα είτε χωρίς το σώμα δεν ξέρω, ο Θεός ξέρει – 4 αρπάχτηκε στον παράδεισο και
άκουσε ανεκλάλητα λόγια που δεν είναι δυνατό σε άνθρωπο να *τα* μιλήσει. 5 Για τέτοιο
άνθρωπο θα καυχηθώ, αλλά για *τον* εαυτό μου δε θα καυχηθώ παρά *μόνο* για τις αδυναμίες
μου. 6 Αν πράγματι θελήσω να καυχηθώ, δε θα είμαι άφρονας, γιατί θα πω *την* αλήθεια.
Αλλά *το* αποφεύγω, μήπως κάποιος λογιστεί για μένα κάτι παραπάνω από ό,τι με βλέπει ή
ακούει από εμένα 7 και εξαιτίας της υπερβολής των αποκαλύψεων. Γι’ αυτό, για να μην
υπερυψώνομαι, μου δόθηκε αγκάθι στη σάρκα, άγγελος *του* Σατανά, για να με χαστουκίζει,
ώστε να μην υπερυψώνομαι. 8 Γι’ αυτό, τρεις φορές τον Κύριο *τον* παρακάλεσα, να
απομακρυνθεί από εμένα. 9 Και μου έχει πει: «Σου αρκεί η χάρη μου, γιατί η δύναμη μέσα
σε αδυναμία τελειοποιείται». Πολύ ευχαρίστως, λοιπόν, μάλλον θα καυχηθώ στις
αδυναμίες μου, ώστε να κατασκηνώσει πάνω μου η δύναμη του Χριστού. 10 Γι’ αυτό
ευαρεστούμαι σε αδυναμίες, σε κακομεταχειρίσεις, σε ανάγκες, σε διωγμούς και *σε*
στενοχώριες υπέρ *του* Χριστού. Γιατί όταν είμαι αδύνατος, τότε είμαι δυνατός.

Η φροντίδα του Παύλου για τους Κορινθίους

11 Έχω γίνει άφρονας· εσείς με αναγκάσατε. Γιατί εγώ έπρεπε από εσάς να συστήνομαι·
επειδή *σε* τίποτα δεν υστέρησα από τους πρώτιστους αποστόλους, αν και τίποτα δεν είμαι.
12 Πράγματι, τα *θαυματουργικά* σημεία του αποστόλου πραγματοποιήθηκαν μεταξύ σας με
όλη *την* υπομονή, με σημεία και τέρατα και δυνάμεις. 13 Γιατί ποιο είναι αυτό στο οποίο
γίνατε κατώτεροι περισσότερο από τις υπόλοιπες εκκλησίες παρά *μόνο στο* ότι *ο* ίδιος εγώ
δε σας καταβάρυνα; Συγχωρέστε μου την αδικία αυτή! 14 Ιδού, αυτήν *την* τρίτη φορά είμαι
έτοιμος να έρθω προς εσάς και δε θα σας καταβαρύνω. Γιατί δε ζητώ τα δικά σας, αλλά
εσάς. Γιατί δεν οφείλουν τα τέκνα να θησαυρίζουν για τους γονείς, αλλά οι γονείς για τα
τέκνα. 15 Εγώ μάλιστα πολύ ευχαρίστως θα δαπανήσω και θα δαπανηθώ πλήρως υπέρ των
ψυχών σας. Αν *και* περισσότερο σας αγαπώ, λιγότερο αγαπιέμαι; 16 Έστω όμως, εγώ δε
σας καταβάρυνα· αλλά επειδή είμαι πανούργος, σας παγίδεψα με δόλο. 17 Μήπως *με*
κάποιον από αυτούς που έχω αποστείλει προς εσάς, μέσω αυτού σας εκμεταλλεύτηκα; 18
Παρακάλεσα *τον* Τίτο, και απέστειλα μαζί *του* τον αδελφό. Μήπως σε κάτι σας
εκμεταλλεύτηκε *ο* Τίτος; Δεν περπατήσαμε στο ίδιο πνεύμα; Δεν *περπατήσαμε* στα ίδια
ίχνη;

19 Από καιρό νομίζετε ότι σ’ εσάς απολογούμαστε. Απέναντι στο Θεό μέσω *του*
Χριστού μιλάμε. Και τα πάντα *γίνονται*, αγαπητοί, για τη δική σας οικοδομή. 20 Γιατί
φοβούμαι μήπως, όταν έρθω, δε σας βρω τέτοιους που θέλω κι εγώ βρεθώ από εσάς
τέτοιος που δε θέλετε. Μήπως *υπάρχουν* έριδα, ζήλια, θυμοί, φατριασμοί, καταλαλιές,
ψιθυρισμοί *με διαβολές*, φουσκώματα *από υπερηφάνεια*, ακαταστασίες. 21 Μήπως, όταν
έρθω πάλι, με ταπεινώσει ο Θεός μου μπροστά σας και πενθήσω πολλούς από αυτούς που
έχουν αμαρτήσει προηγουμένως, και δε μετάνιωσαν για την ακαθαρσία και *την* πορνεία και
την ασέλγεια που έπραξαν.

Τελικές προειδοποιήσεις και χαιρετισμοί

13

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 13

Αυτήν *την* τρίτη φορά έρχομαι προς εσάς. **Πάνω** *στη μαρτυρία του* **στόματος δύο
μαρτύρων και τριών θα σταθεί κάθε λόγος.** 2 Έχω προείπει και προλέγω, όπως όταν
ήμουν παρών τη δεύτερη φορά και απών τώρα, σ’ αυτούς που έχουν αμαρτήσει
προηγουμένως και σ’ όλους τους λοιπούς ότι, αν έρθω πάλι, δε θα σας λυπηθώ, 3 επειδή
δοκιμή ζητάτε του Χριστού που μιλά μέσα από εμένα, ο οποίος ως προς εσάς δεν είναι
αδύνατος, αλλά είναι δυνατός μεταξύ σας. 4 Και πράγματι, σταυρώθηκε με αδυναμία, αλλά
ζει με δύναμη Θεού. Γιατί κι εμείς είμαστε αδύνατοι μέσα σ’ αυτόν, αλλά θα ζήσουμε μαζί
του από *τη* δύναμη *του* Θεού ως προς εσάς.

5 *Τους* εαυτούς σας να εξετάζετε αν είστε στην πίστη, *τους* εαυτούς σας να δοκιμάζετε· ή
δε γνωρίζετε καλά *τους* εαυτούς σας, ότι *ο* Ιησούς Χριστός *είναι* μέσα σας; Εκτός αν είστε
κίβδηλοι. 6 Ελπίζω όμως ότι θα γνωρίσετε ότι εμείς δεν είμαστε κίβδηλοι. 7 Ευχόμαστε
επίσης προς το Θεό εσείς να μην κάνετε κανένα κακό, όχι για να φανούμε εμείς γνήσιοι,
αλλά για να κάνετε εσείς το καλό, κι εμείς ας είμαστε σαν κίβδηλοι. 8 Γιατί δεν μπορούμε
να κάνουμε κάτι κατά της αλήθειας, αλλά υπέρ της αλήθειας. 9 Χαιρόμαστε, πράγματι,
όταν εμείς είμαστε αδύνατοι, εσείς όμως είστε δυνατοί. Αυτό και ευχόμαστε: τη δική σας
κατάρτιση. 10 Γι’ αυτό αυτά *τα* γράφω απών, ώστε παρών να μη χρησιμοποιήσω απότομο
τρόπο κατά την εξουσία που ο Κύριος μού έδωσε για οικοδομή και όχι για καταστροφή.

11 Λοιπόν, αδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεστε, να παρηγοριέστε, το ίδιο να φρονείτε,
ειρηνεύετε, και ο Θεός της αγάπης και *της* ειρήνης θα είναι μαζί σας. 12 Χαιρετήστε ο
ένας τον άλλο με άγιο φίλημα. Σας χαιρετούν όλοι οι άγιοι.

13 Η χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου
Πνεύματος *ας είναι* μαζί με όλους σας.

ΓΑΛΑΤΑΣ

Χαιρετισμοί

1

Παύλος, απόστολος όχι από ανθρώπους ούτε μέσω ανθρώπου, αλλά μέσω *του* Ιησού
Χριστού και *του* Θεού Πατέρα που τον έγειρε από *τους* νεκρούς, 2 και όλοι οι αδελφοί *που
είναι* μαζί μου, προς τις εκκλησίες της Γαλατίας. 3 Χάρη σ’ εσάς και ειρήνη από *το* Θεό
Πατέρα μας και *από τον* Κύριο Ιησού Χριστό, 4 που έδωσε *τον* εαυτό του για τις αμαρτίες

μας, για να μας ελευθερώσει από τον τωρινό κακό αιώνα κατά το θέλημα του Θεού και
Πατέρα μας, 5 στον οποίο *ανήκει* η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Δεν υπάρχει παρά μόνο ένα ευαγγέλιο

6 Θαυμάζω γιατί έτσι γρήγορα μετατοπίζεστε από εκείνον που σας κάλεσε με *τη* χάρη
του Χριστού σε άλλο ευαγγέλιο, 7 που δεν είναι άλλο παρά *μόνο* είναι μερικοί που σας
ταράζουν και θέλουν να διαστρέψουν το ευαγγέλιο του Χριστού. 8 Αλλά και αν εμείς ή
άγγελος από *τον* ουρανό σας ευαγγελίζει *άλλο* εκτός από αυτό που σας ευαγγελίσαμε, ας
είναι ανάθεμα. 9 Όπως *το* έχουμε προείπει και τώρα πάλι *το* λέω: αν κάποιος σας
ευαγγελίζει *άλλο* εκτός από αυτό που παραλάβατε, ας είναι ανάθεμα.
10 Γιατί τώρα ανθρώπους *προσπαθώ να* πείσω, *κερδίζοντας την εύνοιά τους*, ή το Θεό;
Ή ζητώ σε ανθρώπους να αρέσω; Αν ακόμα *επιδίωκα να* αρέσω σε ανθρώπους, δε θα
ήμουν δούλος *του* Χριστού.

Πώς ο Παύλος έγινε απόστολος

11 Σας γνωρίζω λοιπόν, αδελφοί, ότι το ευαγγέλιο που κηρύχτηκε από εμένα δεν είναι
ανθρώπινο· 12 γιατί ούτε εγώ το παράλαβα ούτε *το* διδάχτηκα από άνθρωπο, αλλά με
αποκάλυψη Ιησού Χριστού.
13 Γιατί ακούσατε *για* τη συμπεριφορά μου *που είχα* κάποτε στον Ιουδαϊσμό, ότι
υπερβολικά καταδίωκα την εκκλησία του Θεού και προσπαθούσα να την αφανίσω, 14 και
πρόκοβα στον Ιουδαϊσμό περισσότερο από πολλούς συνομήλικους στο έθνος μου και
ήμουν περισσότερο ζηλωτής *από αυτούς* των πατρικών μου παραδόσεων. 15 Όταν όμως
ευδόκησε ο Θεός, που με ξεχώρισε από *την* κοιλιά *της* μητέρας μου και *με* κάλεσε με τη
χάρη του, 16 να αποκαλύψει τον Υιό του σ’ εμένα, για να τον ευαγγελίζομαι μεταξύ των
εθνικών, αμέσως δε συμβουλεύτηκα σάρκα και αίμα 17 ούτε ανέβηκα στα Ιεροσόλυμα
προς τους αποστόλους που *ήταν* πριν από εμένα, αλλά έφυγα στην Αραβία και *κατόπιν*
πάλι επέστρεψα στη Δαμασκό.
18 Έπειτα, μετά από τρία έτη, ανέβηκα στα Ιεροσόλυμα, για να γνωρίσω προσωπικά *τον*
Κηφά και παρέμεινα κοντά του δεκαπέντε ημέρες. 19 Άλλον όμως από τους αποστόλους
δεν είδα παρά *μόνο τον* Ιάκωβο, τον αδελφό του Κυρίου. 20 Και γι’ αυτά που γράφω σ’
εσάς, ιδού, μπροστά στο Θεό *το λέω* ότι δεν ψεύδομαι. 21 Έπειτα ήρθα στα μέρη της
Συρίας και της Κιλικίας. 22 Και ήταν άγνωστο το πρόσωπό *μου* στις εκκλησίες της
Ιουδαίας που *ανήκουν* στο Χριστό. 23 Αλλά μόνο άκουγαν: «Αυτός που μας καταδίωκε
κάποτε τώρα ευαγγελίζεται την πίστη που άλλοτε προσπαθούσε να αφανίσει» – 24 και
δόξαζαν για μένα το Θεό.

Οι άλλοι απόστολοι παραδέχονται τον Παύλο

2

ΓΑΛΑΤΑΣ 2

Έπειτα, ύστερα από δεκατέσσερα έτη, πάλι ανέβηκα στα Ιεροσόλυμα μαζί με *το*
Βαρνάβα, αφού παράλαβα μαζί *μου* και *τον* Τίτο. 2 Και ανέβηκα σύμφωνα με αποκάλυψη·
και τους εξέθεσα το ευαγγέλιο που κηρύττω στα έθνη, ιδιαιτέρως μάλιστα σ’ αυτούς που
θεωρούνται *οι επισημότεροι απόστολοι*, μήπως μάταια τρέχω ή έτρεξα. 3 Αλλά ούτε *ο*

Τίτος που *ήταν* μαζί μου, αν και είναι Έλληνας, αναγκάστηκε να περιτμηθεί. 4 Και *δεν*
αναγκάστηκε ούτε εξαιτίας των παρείσακτων ψευδάδελφων οι οποίοι εισήλθαν λαθραία
ανάμεσά μας, για να κατασκοπεύσουν την ελευθερία μας που έχουμε στο Χριστό Ιησού,
ώστε να μας υποδουλώσουν. 5 Σ' αυτούς ούτε για *μια* στιγμή δεν υποχωρήσαμε, ώστε να
υποταχτούμε, για να διαμείνει σ' εσάς η αλήθεια του ευαγγελίου. 6 Και από αυτούς που
θεωρούνται ότι είναι κάτι – ποιοι ήταν κάποτε τίποτα δε μ' ενδιαφέρει· πρόσωπο ανθρώπου
ο Θεός δεν *το* λαβαίνει *υπόψη του* – σ' εμένα, πράγματι, αυτοί που θεωρούνται
επισημότεροι τίποτα δεν πρόσθεσαν. 7 Αλλά αντίθετα, όταν είδαν ότι μου έχει εμπιστευτεί
ο Θεός το ευαγγέλιο *γι' αυτούς που έχουν* την ακροβυστία καθώς *στον* Πέτρο *γι' αυτούς*
που έχουν την περιτομή 8 –γιατί αυτός που ενέργησε στον Πέτρο *στέλνοντάς τον* σε
αποστολή *γι' αυτούς που έχουν* την περιτομή ενέργησε και σ' εμένα *στέλνοντάς με* στους
εθνικούς – 9 και επειδή αναγνώρισαν τη χάρη που μου δόθηκε, *ο* Ιάκωβος και *ο* Κηφάς και
ο Ιωάννης, που θεωρούνται ότι είναι στύλοι, έδωσαν *τα* δεξιά *τους χέρια* σ' εμένα και στο
Βαρνάβα *ως ένδειξη* κοινωνίας, για να *πηγαίνουμε* εμείς στους εθνικούς, ενώ αυτοί σ'
αυτούς που έχουν την περιτομή. 10 *Ζήτησαν* μόνο να θυμούμαστε τους φτωχούς, το οποίο
και φρόντισα αυτό ακριβώς να κάνω.

Ο Παύλος επιπλήττει τον Πέτρο στην Αντιόχεια

11 Όταν όμως ήρθε *ο* Κηφάς στην Αντιόχεια, του αντιστάθηκα κατά πρόσωπο, γιατί
ήταν αξιοκατάκριτος. 12 Γιατί, προτού να έρθουν μερικοί από *τον* Ιάκωβο, έτρωγε μαζί με
τους εθνικούς. Αλλά όταν ήρθαν, αποσύρθηκε και αποχώρισε *τον* εαυτό του, επειδή
φοβόταν αυτούς *που προέρχονταν* από *την* περιτομή. 13 Και υποκρίθηκαν μαζί του και οι
υπόλοιποι Ιουδαίοι, ώστε και *ο* Βαρνάβας παρασύρθηκε μαζί στην υποκρισία τους. 14
Αλλά όταν είδα ότι δε βαδίζουν ορθά ως προς την αλήθεια του ευαγγελίου, είπα στον
Κηφά μπροστά σε όλους: «Αν εσύ, που είσαι Ιουδαίος, ζεις σαν εθνικός και όχι σαν
Ιουδαίος, πώς αναγκάζεις τους εθνικούς να ιουδαΐζουν;»

Οι Ιουδαίοι και οι εθνικοί σώζονται με την πίστη

15 Εμείς είμαστε από *τη* φύση *μας* Ιουδαίοι και όχι από *τα* έθνη αμαρτωλοί. 16 Επειδή
όμως ξέρουμε ότι δε δικαιώνεται *ο* άνθρωπος από *τα* έργα *του* νόμου παρά *μόνο* μέσω *της*
πίστης *στον* Ιησού Χριστό, *γι' αυτό* και εμείς πιστέψαμε στο Χριστό Ιησού, για να
δικαιωθούμε από *την* πίστη *στο* Χριστό και όχι από *τα* έργα *του* νόμου· γιατί από *τα* έργα
του νόμου δε θα δικαιωθεί καμιά σάρκα. 17 Αν όμως, ζητώντας να δικαιωθούμε με *το*
Χριστό, βρεθήκαμε κι *εμείς* οι ίδιοι αμαρτωλοί, άρα *ο* Χριστός *είναι* διάκονος *της*
αμαρτίας; Είθε να μη γίνει! 18 Γιατί, αν όσα γκρέμισα, αυτά πάλι οικοδομώ, παραβάτη
αποδείχνω *τον* εαυτό μου. 19 Γιατί εγώ πέθανα ως προς *το* νόμο διαμέσου *του* νόμου, για
να ζήσω για *το* Θεό. Μαζί με *το* Χριστό έχω σταυρωθεί. 20 Ζω, λοιπόν, όχι πια εγώ, αλλά
ζει μέσα μου *ο* Χριστός. Και *τη* ζωή που τώρα ζω στη σάρκα, *τη* ζω με *την* πίστη που *έχω*
στον Υιό του Θεού, ο οποίος με αγάπησε και παράδωσε *τον* εαυτό του για μένα. 21 Δεν
απορρίπτω τη χάρη του Θεού· γιατί αν μέσω *του* νόμου *επιτυγχάνεται η* δικαίωση, άρα *ο*
Χριστός χωρίς λόγο πέθανε.

Νόμος ή πίστη;

3

ΓΑΛΑΤΑΣ 3

Ω ανόητοι Γαλάτες, ποιος βάσκανε εσάς, απέναντι στα μάτια των οποίων *ο* Ιησούς
Χριστός προκηρύχτηκε σταυρωμένος; 2 Αυτό μόνο θέλω να μάθω από εσάς: από *τα* έργα
του νόμου λάβατε το Πνεύμα ή από *την* ακοή *στο κήρυγμα της* πίστης; 3 Τόσο ανόητοι
είστε, ενώ αρχίσατε με *το* Πνεύμα, τώρα αποτελειώνετε με *τη* σάρκα; 4 Τόσα πολλά *τα*
πάθατε μάταια; Αν βέβαια *ήταν* πράγματι μάταια. 5 Αυτός, λοιπόν, που σας χορηγεί
άφθονα το Πνεύμα και ενεργεί *θαυματουργικές* δυνάμεις μεταξύ σας *το κάνει* από *τα* έργα
του νόμου ή από *την* ακοή *στο κήρυγμα της* πίστης; 6 Καθώς *ο* Αβραάμ **πίστεψε στο Θεό,
και τον λογαριάστηκε για δικαίωση,** *έτσι έγινε σ' εσάς*.

7 Άρα, ας γνωρίζετε ότι όσοι *προέρχονται* από *την* πίστη, αυτοί είναι γιοι *του* Αβραάμ. 8
Και επειδή προείδε η Γραφή ότι από *την* πίστη δικαιώνει τα έθνη ο Θεός, προανάγγειλε την
καλή αγγελία στον Αβραάμ: **Θα ευλογηθούν σ' εσένα όλα τα έθνη.** 9 Ώστε οι *άνθρωποι
της* πίστης ευλογούνται μαζί με τον πιστό Αβραάμ. 10 Γιατί όσοι εξαρτώνται από *τα* έργα
του νόμου είναι κάτω από κατάρα. Επειδή είναι γραμμένο: **Καταραμένος** *είναι* **καθένας
που δε μένει σταθερός σε όλα όσα είναι γραμμένα μέσα στο βιβλίο του νόμου, για να
κάνει αυτά.** 11 Αλλά ότι με *το* νόμο κανείς δε δικαιώνεται μπροστά στο Θεό *είναι* φανερό,
γιατί **ο δίκαιος θα ζήσει από** *την* **πίστη**. 12 Επιπλέον, ο νόμος δεν εξαρτάται από *την*
πίστη, αλλά **εκείνος που έκανε** αυτά **θα ζήσει μέσω αυτών.** 13 *Ο* Χριστός μάς εξαγόρασε
από την κατάρα του νόμου, αφού έγινε για μας κατάρα – γιατί είναι γραμμένο:
Καταραμένος καθένας που κρέμεται πάνω σε ξύλο – 14 για να έρθει στα έθνη η ευλογία
του Αβραάμ μέσω *του* Χριστού Ιησού, ώστε να λάβουμε την υπόσχεση του Πνεύματος
μέσω της πίστης.

Ο νόμος και η επαγγελία

15 Αδελφοί, *τώρα* μιλώ ανθρώπινα: *μια* επικυρωμένη διαθήκη, *αν και είναι ενός*
ανθρώπου, όμως κανείς δεν *την* αθετεί ή δεν *της* προσθέτει *κάτι*. 16 Στον Αβραάμ, λοιπόν,
ειπώθηκαν οι υποσχέσεις και στον απόγονό του. Δε λέει, «και στους απογόνους» σαν *να
μιλά* για πολλούς, αλλά σαν *να μιλά* για έναν: **και στον απόγονό σου,** ο οποίος είναι *ο*
Χριστός. 17 Και τούτο *θέλω να* πω: *τη* διαθήκη, που έχει επικυρωθεί προηγουμένως από το
Θεό, δεν *την* ακυρώνει ο νόμος που έχει γίνει μετά τετρακόσια τριάντα έτη, ώστε να
καταργήσει την υπόσχεση. 18 Γιατί αν από *το* νόμο *είναι* η κληρονομιά, δεν *είναι* πια από
την υπόσχεση. Και στον Αβραάμ μέσω υπόσχεσης *την* έχει χαρίσει ο Θεός. 19 Γιατί λοιπόν
δόθηκε ο νόμος; *Ο νόμος* προστέθηκε εξαιτίας των παραβάσεων και διατάχτηκε μέσω
αγγέλων με *το* χέρι *ενός* μεσίτη, μέχρις ότου έρθει ο απόγονος στον οποίο δόθηκε η
υπόσχεση. 20 Ο μεσίτης, λοιπόν, δεν ανήκει σε έναν, ενώ ο Θεός είναι ένας.

Δούλοι και γιοι

21 Ο νόμος, λοιπόν, *είναι* κατά των υποσχέσεων του Θεού; Είθε να μη γίνει! Γιατί αν
είχε δοθεί νόμος που να δύναται να ζωοποιήσει, πράγματι από *το* νόμο θα προερχόταν η
δικαίωση. 22 Αλλά συνέκλεισε η Γραφή τα πάντα κάτω από *την* αμαρτία, ώστε να δοθεί η
υπόσχεση από *την* πίστη *του* Ιησού Χριστού σ' εκείνους που πιστεύουν.

23 Προτού όμως να έρθει η πίστη, φρουρούμασταν περικλεισμένοι από το νόμο, για τη
μελλοντική πίστη *που επρόκειτο* να αποκαλυφτεί. 24 Ώστε ο νόμος έχει γίνει δούλος
φρουρός παιδιών και οδηγός μας στο Χριστό, για να δικαιωθούμε από *την* πίστη. 25 Όταν
ήρθε όμως η πίστη, δεν είμαστε πια κάτω από δούλο φρουρό παιδιών και οδηγό.

26 Γιατί όλοι είστε γιοι *του* Θεού μέσω της πίστης στο Χριστό Ιησού. 27 Γιατί όσοι στο
Χριστό βαφτιστήκατε, *το* Χριστό ντυθήκατε. 28 Δεν υπάρχει Ιουδαίος ούτε Έλληνας, δεν
υπάρχει δούλος ούτε ελεύθερος, δεν υπάρχει αρσενικό και θηλυκό· γιατί όλοι εσείς είστε
ένας στο Χριστό Ιησού. 29 Αν λοιπόν εσείς *είστε του* Χριστού, άρα είστε σπέρμα του
Αβραάμ, κληρονόμοι σύμφωνα με *την* υπόσχεση.

4

ΓΑΛΑΤΑΣ 4

Εννοώ, λοιπόν, *ότι* για όσο χρόνο ο κληρονόμος είναι νήπιο, δε διαφέρει σε τίποτα από
δούλο, αν και είναι κύριος όλων. 2 Αλλά είναι κάτω από επιτρόπους και οικονόμους μέχρι
την προθεσμία του πατέρα *του*. 3 Έτσι κι εμείς, όταν ήμασταν νήπια, ήμασταν
υποδουλωμένοι κάτω από τα στοιχεία του κόσμου. 4 Όταν όμως ήρθε το πλήρωμα του
χρόνου, ο Θεός απέστειλε *προς τα* έξω τον Υιό του, που γεννήθηκε από γυναίκα και που
ήταν κάτω από *το* νόμο, 5 για να εξαγοράσει αυτούς που *είναι* κάτω από *το* νόμο, ώστε να
λάβουμε την υιοθεσία. 6 Και επειδή είστε γιοι, ο Θεός απέστειλε *προς τα* έξω το Πνεύμα
του Υιού του στις καρδιές μας, που φωνάζει: «Αββά, Πατέρα». 7 Ώστε δεν είσαι πια
δούλος, αλλά γιος· και αν *είσαι* γιος, *είσαι* και κληρονόμος μέσω *του* Θεού.

Η ανησυχία του Παύλου για τους Γαλάτες

8 Αλλά τότε, βέβαια, επειδή δεν ξέρατε *το* Θεό, υπηρετήσατε ως δούλοι σ’ αυτούς που
δεν είναι από τη φύση *τους* θεοί. 9 Και τώρα όμως που γνωρίσατε *το* Θεό, μάλλον όμως
γνωριστήκατε από *το* Θεό, πώς επιστρέφετε πάλι στα ασθενή και φτωχά στοιχεία, στα
οποία πάλι από την αρχή θέλετε να υπηρετείτε ως δούλοι; 10 Παρατηρείτε ημέρες και
μήνες και καιρούς και έτη. 11 Σας φοβάμαι μήπως μάταια έχω κοπιάσει για σας.

12 Γίνεστε όπως εγώ, γιατί κι εγώ *ήμουν* όπως εσείς, αδελφοί· σας παρακαλώ. Σε τίποτα
δε με αδικήσατε. 13 Ξέρετε, επίσης, ότι εξαιτίας της σωματικής μου ασθένειας σας
ευαγγέλισα την προηγούμενη *φορά*. 14 Και *παρόλο* τον πειρασμό σας *που είχατε* για το
σώμα μου, δε *με* περιφρονήσατε ούτε *με* σιχαθήκατε, αλλά με δεχτήκατε σαν άγγελο Θεού,
σαν *το* Χριστό Ιησού. 15 Πού *είναι*, λοιπόν, ο μακαρισμός σας; Γιατί μαρτυρώ για σας ότι,
αν *ήταν* δυνατό, τα μάτια σας *θα* βγάζατε και *θα* μου *τα* δίνατε. 16 Ώστε εχθρός σας έχω
γίνει, επειδή σας λέω την αλήθεια; 17 Έχουν ζήλο για σας όχι *προς το* καλό, αλλά θέλουν
να σας αποκλείσουν *από εμάς*, για να έχετε ζήλο γι’ αυτούς. 18 Καλό λοιπόν *είναι* να έχετε
ζήλο στο καλό πάντοτε και όχι μόνο κατά τη διάρκεια που παρευρίσκομαι κοντά σας. 19
Παιδιά μου, για τους οποίους πάλι έχω ωδίνες μέχρις ότου μορφωθεί *ο* Χριστός μέσα σας.
20 Ήθελα μάλιστα να παρευρίσκομαι κοντά σας τώρα και να αλλάξω *τον τόνο* της φωνής
μου, γιατί απορώ μ’ εσάς.

Η αλληγορία της Άγαρ και της Σάρρας

21 Λέγετέ μου, όσοι θέλετε να είστε κάτω από *το* νόμο, το νόμο δεν ακούτε; 22 Γιατί
είναι γραμμένο ότι *ο* Αβραάμ είχε δύο γιους, έναν από τη δούλη και έναν από την
ελεύθερη. 23 Αλλά αφενός ο *γιος* από τη δούλη έχει γεννηθεί κατά σάρκα, αφετέρου ο *γιος*

από την ελεύθερη μέσω υπόσχεσης. 24 Τα οποία είναι αλληγορικά· γιατί αυτές είναι δύο
διαθήκες: αφενός *η* μία *προήλθε* από *το* όρος Σινά και γεννά για δουλεία, η οποία είναι *η*
Άγαρ. 25 Και το Άγαρ είναι *το* όρος Σινά στην Αραβία· και αντιστοιχεί στην τωρινή
Ιερουσαλήμ, γιατί είναι δούλη μαζί με τα τέκνα της. 26 Αφετέρου η άνω Ιερουσαλήμ είναι
ελεύθερη, που είναι μητέρα μας. 27 Γιατί είναι γραμμένο:

Να ευφρανθείς, στείρα που δε γεννάς!
Ξέσπασε *με χαρά* **και φώναξε δυνατά,**
εσύ **που δεν έχεις ωδίνες!**
Γιατί *πιο* **πολλά** *είναι* **τα παιδιά της εγκαταλειμμένης**
από *όσα είχε* **αυτή που έχει τον άντρα.**

28 Εσείς όμως, αδελφοί, είστε τέκνα υπόσχεσης καθώς *ο* Ισαάκ. 29 Αλλά όπως ακριβώς
τότε, εκείνος που γεννήθηκε κατά σάρκα καταδίωκε εκείνον *που γεννήθηκε* κατά Πνεύμα,
έτσι και τώρα. 30 Αλλά τι λέει η Γραφή; **Βγάλε έξω τη δούλη και το γιο της. Γιατί δε θα**
κληρονομήσει ο γιος της δούλης μαζί με το γιο της ελεύθερης. 31 Γι’ αυτό, αδελφοί, δεν
είμαστε παιδιά της δούλης, αλλά της ελεύθερης.

5

ΓΑΛΑΤΑΣ 5

Για *να είμαστε* ελεύθεροι *ο* Χριστός μάς ελευθέρωσε· να στέκεστε *σταθεροί*, λοιπόν, και
μη δεσμεύεστε πάλι σε ζυγό δουλείας.

Η χριστιανική ελευθερία

2 Να, εγώ *ο* Παύλος σας λέω ότι, αν περιτέμνεστε, *ο* Χριστός δε θα σας ωφελήσει
τίποτα. 3 Και μαρτυρώ πάλι σε κάθε άνθρωπο που περιτέμνεται ότι είναι οφειλέτης στο να
εκτελέσει όλο το νόμο. 4 Καταργηθήκατε από *το* Χριστό όσοι δικαιώνεστε με *το* νόμο,
ξεπέσατε από τη χάρη. 5 Γιατί εμείς αναμένουμε *την* ελπίδα *της* δικαίωσης από *την* πίστη
με *το* Πνεύμα. 6 Γιατί στο Χριστό Ιησού ούτε *η* περιτομή ισχύει κάτι ούτε *η* ακροβυστία,
αλλά *η* πίστη που εκδηλώνεται ενεργά με αγάπη.
7 Τρέχατε καλά· ποιος σας εμπόδισε να μην πείθεστε στην αλήθεια; 8 Η πειθώ *τους* δεν
προέρχεται από Αυτόν που σας καλεί. 9 Λίγο προζύμι ζυμώνει όλο το ζυμάρι. 10 Εγώ έχω
πεποίθηση για σας στον Κύριο ότι τίποτε άλλο δε θα φρονήσετε. Εκείνος όμως που σας
ταράζει θα βαστάξει το κρίμα, όποιος και αν είναι. 11 Αλλά εγώ, αδελφοί, αν κηρύττω
ακόμα περιτομή, γιατί ακόμα καταδιώκομαι; Άρα καταργήθηκε το σκάνδαλο του σταυρού.
12 Είθε και να ευνουχιστούν αυτοί που σας αναστατώνουν!
13 Γιατί εσείς, αδελφοί, καλεστήκατε για *να είστε* ελεύθεροι. Μόνο μην *κάνετε* την
ελευθερία αφορμή για τη σάρκα, αλλά μέσω της αγάπης να υπηρετείτε ως δούλοι ο ένας
τον άλλο. 14 Επειδή όλος ο νόμος σε ένα λόγο έχει εκπληρωθεί, στο **να αγαπήσεις τον**
πλησίον σου σαν *τον* **εαυτό σου**. 15 Αν όμως δαγκώνετε και κατατρώτε ο ένας τον άλλο,
προσέχετε μήπως αλληλοεξοντωθείτε.

Τα έργα της σάρκας και ο καρπός του Πνεύματος

16 Σας λέω, λοιπόν, να περπατάτε με *το* Πνεύμα και δε θα εκτελέσετε *την* επιθυμία *της*
σάρκας. 17 Γιατί η σάρκα επιθυμεί ενάντια στο Πνεύμα, το Πνεύμα όμως ενάντια στη
σάρκα, επειδή αυτά είναι αντίθετα μεταξύ τους, ώστε να μην κάνετε αυτά που θέλετε. 18

Αν, λοιπόν, οδηγείστε με *το* Πνεύμα, δεν είστε κάτω από νόμο. 19 Και φανερά είναι τα
έργα της σάρκας, τα οποία είναι: πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, 20 ειδωλολατρία, μαγεία,
έχθρες, έριδα, ζήλια, θυμοί, φατριασμοί, διχοστασίες, αιρέσεις, 21 φθόνοι, [φόνοι,] μέθες,
οργιώδη φαγοπότια και τα όμοια με αυτά, για τα οποία σας προλέγω καθώς *άλλοτε σας*
προείπα ότι αυτοί που πράττουν τέτοια *πράγματα* δε θα κληρονομήσουν *τη* βασιλεία *του*
Θεού.
22 Ο καρπός όμως του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα,
αγαθοσύνη, πίστη, 23 πραότητα, εγκράτεια. Ενάντια σε τέτοια δεν υπάρχει νόμος. 24
Εκείνοι, λοιπόν, που *είναι* του Χριστού Ιησού σταύρωσαν τη σάρκα μαζί με τα πάθη και με
τις επιθυμίες. 25 Αν ζούμε από *το* Πνεύμα, πίσω από *το* Πνεύμα και να πορευόμαστε
στοιχισμένοι. 26 Ας μη γινόμαστε κενόδοξοι, προκαλώντας ο ένας τον άλλο, φθονώντας ο
ένας τον άλλο.

Να βαστάζουμε τα βάρη ο ένας του άλλου

6

ΓΑΛΑΤΑΣ 6

Αδελφοί, και αν συλληφθεί *απρόβλεπτα ένας* άνθρωπος σε κάποιο παράπτωμα, εσείς οι
πνευματικοί διορθώνετε τέτοιον *άνθρωπο* με πνεύμα πραότητας, προσέχοντας *τον* εαυτό
σου μήπως κι εσύ πειραστείς. 2 Να βαστάζετε τα βάρη ο ένας του άλλου και έτσι θα
εκπληρώσετε πλήρως το νόμο του Χριστού. 3 Γιατί αν κάποιος νομίζει πως είναι κάτι, ενώ
δεν είναι τίποτε, απατά στο λογικό *τον* εαυτό του. 4 Και το έργο *του* εαυτού του ας
δοκιμάζει *ο* καθένας, και τότε ως προς *τον* εαυτό του μόνο θα έχει το καύχημα και όχι ως
προς τον άλλο. 5 Γιατί καθένας το δικό *του* φορτίο θα βαστάξει. 6 Και εκείνος που
κατηχείται το λόγο *του Θεού* ας κάνει συμμέτοχο τον κατηχητή σε όλα *τα* αγαθά *του*. 7
Μην πλανάστε, *ο* Θεός δεν κοροϊδεύεται. Γιατί ό,τι σπείρει ο άνθρωπος, αυτό και θα
θερίσει. 8 Γιατί αυτός που σπέρνει στη σάρκα τη δική του θα θερίσει από τη σάρκα φθορά,
ενώ εκείνος που σπέρνει στο Πνεύμα θα θερίσει από το Πνεύμα ζωή αιώνια. 9 Και όταν
κάνουμε το καλό, ας μην κουραζόμαστε, γιατί *στον* κατάλληλο καιρό θα θερίσουμε, αν δεν
αποκάνουμε. 10 Άρα, λοιπόν, όσο έχουμε ευκαιρίες, ας εργαζόμαστε το αγαθό προς όλους,
και μάλιστα προς τους οικείους της πίστης *μας*.

Επίλογος και τελική ευλογία

11 Δείτε με πόσο μεγάλα γράμματα σας έγραψα με το δικό μου χέρι! 12 Όσοι θέλουν να
φαίνονται αρεστοί σε πρόσωπα *στα πράγματα που αφορούν* τη σάρκα, αυτοί σας
αναγκάζουν να περιτέμνεστε, μόνο για να μην καταδιώκονται για το σταυρό του Χριστού.
13 Γιατί ούτε αυτοί οι ίδιοι που περιτέμνονται δε φυλάγουν *το* νόμο, αλλά θέλουν εσείς να
περιτέμνεστε, για να καυχηθούν στη δική σας σάρκα. 14 Σ’ εμένα όμως είθε να μη γίνει να
καυχιέμαι παρά *μόνο* στο σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, μέσω του οποίου *ο*
κόσμος έχει σταυρωθεί ως προς εμένα κι εγώ ως προς *τον* κόσμο. 15 Γιατί ούτε *η* περιτομή
είναι κάτι ούτε *η* ακροβυστία, αλλά *η* καινούργια κτίση! 16 Και σε όσους θα πορευτούν
στοιχισμένοι με τον κανόνα τούτο, ειρήνη και έλεος *ας είναι* πάνω τους και πάνω στον
Ισραήλ του Θεού.
17 Του λοιπού κανείς ας μη με κουράζει. Γιατί εγώ βαστάζω τα στίγματα του Ιησού στο
σώμα μου.

18 Η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού *ας είναι* μαζί με το πνεύμα σας, αδελφοί.
Αμήν.

ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Χαιρετισμός

1

Παύλος, απόστολος *του* Χριστού Ιησού με *το* θέλημα *του* Θεού, προς τους αγίους
που είναι στην Έφεσο και πιστούς στο Χριστό Ιησού. 2 Χάρη σ' εσάς και ειρήνη από
το Θεό Πατέρα μας και *τον* Κύριο Ιησού Χριστό.

Δοξολογία

3 Ευλογητός *ας είναι* ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος
μας ευλόγησε με κάθε ευλογία πνευματική στα επουράνια με *το* Χριστό, 4 καθώς μας
εξέλεξε μέσω αυτού πριν από *τη* δημιουργία *του* κόσμου, για να είμαστε άγιοι και
άμωμοι μπροστά του με αγάπη, 5 και μας προόρισε για υιοθεσία μέσω *του* Ιησού
Χριστού για *τον* εαυτό του, σύμφωνα με την ευαρέσκεια του θελήματός του, 6 προς
έπαινο της ένδοξης χάρης του που μας χορήγησε *άφθονα* με τον Αγαπημένο. 7 Μέσω
αυτού έχουμε την απολύτρωση διαμέσου του αίματός του, την άφεση των
παραπτωμάτων, κατά τον πλούτο της χάρης του 8 που περίσσεψε σ' εμάς με κάθε
σοφία και φρόνηση. 9 Και μας γνώρισε το μυστήριο του θελήματός του σύμφωνα με
την ευαρέσκειά του που προαποφάσισε μέσα του, 10 για *την* οικονομία της
ολοκλήρωσης των καιρών, ώστε να ανακεφαλαιώσει τα πάντα μέσα στο Χριστό, τα
επουράνια και τα επίγεια μέσα σ' αυτόν. 11 Μέσω αυτού επίσης κληρωθήκαμε *ως
ιδιοκτησία του* και προοριστήκαμε κατά *την* πρόθεση εκείνου που ενεργεί τα πάντα
σύμφωνα με το σχέδιο του θελήματός του, 12 για να είμαστε προς έπαινο *της* δόξας
του, εμείς που έχουμε ελπίσει από πριν στο Χριστό. 13 Μέσω αυτού κι εσείς, όταν
ακούσατε το λόγο της αλήθειας, το ευαγγέλιο της σωτηρίας σας, στο οποίο και
πιστέψατε, σφραγιστήκατε με το Πνεύμα το Άγιο που *μας* υποσχέθηκε, 14 το οποίο
είναι αρραβώνας της κληρονομιάς μας για *την* απολύτρωση της ιδιοκτησίας *του*, προς
έπαινο της δόξας του.

Προσευχή

15 Γι' αυτό κι εγώ, επειδή άκουσα την πίστη σας στον Κύριο Ιησού και την αγάπη
που *έχετε* προς όλους τους αγίους, 16 δεν παύω να ευχαριστώ για σας *το Θεό* όταν σας
αναφέρω στις προσευχές μου, 17 ώστε ο Θεός του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο
Πατέρας της δόξας, να σας δώσει Πνεύμα σοφίας και αποκάλυψης με *την* επίγνωσή
του, 18 για να έχετε φωτισμένους τους οφθαλμούς της καρδιάς σας, ώστε να
γνωρίσετε ποια είναι η ελπίδα της κλήσης του, ποιος *είναι* ο πλούτος της ένδοξης
κληρονομιάς του στους αγίους, 19 και ποιο *είναι* το υπερβολικό μέγεθος της δύναμής
του σ' εμάς που πιστεύουμε σύμφωνα με την ενέργεια της ισχυρής δύναμής του, 20
την οποία *ο Θεός* ενέργησε στο Χριστό, όταν τον έγειρε από *τους* νεκρούς και *τον*
κάθισε στα δεξιά του στα επουράνια 21 πάνω από κάθε αρχή και εξουσία και δύναμη

και κυριότητα και *πάνω από* κάθε τίτλο που ονομάζεται, όχι μόνο στον αιώνα τούτο,
αλλά και στο μελλοντικό. 22 Και όλα *τα* υπόταξε κάτω από τα πόδια του και αυτόν
έδωσε κεφαλή πάνω σε καθέναν στην εκκλησία, 23 η οποία είναι το σώμα του, το
συμπλήρωμα εκείνου που συμπληρώνει/ τα πάντα σε όλους.

Από το θάνατο στη ζωή

2

ΕΦΕΣΙΟΥΣ 2

Και *ζωοποίησε* εσάς που ήσασταν νεκροί στα παραπτώματα και στις αμαρτίες σας,
2 στις οποίες κάποτε περπατήσατε σύμφωνα με τη νοοτροπία της εποχής του κόσμου
τούτου, σύμφωνα με τον άρχοντα της εξουσίας του αέρα, το πνεύμα που τώρα ενεργεί
μεταξύ των γιων της απείθειας. 3 Μεταξύ των οποίων και εμείς όλοι
συμπεριφερθήκαμε κάποτε με τις επιθυμίες της σάρκας μας, κάνοντας τα θελήματα της
σάρκας και των διανοιών *μας*, και ήμασταν από *τη* φύση *μας* τέκνα οργής όπως και οι
λοιποί. 4 Αλλά ο Θεός που είναι πλούσιος σε έλεος, εξαιτίας της πολλής αγάπης του
με την οποία μας αγάπησε, 5 και ενώ ήμασταν νεκροί στα παραπτώματα, *μας*
ζωοποίησε μαζί με *το* Χριστό – με *τη* χάρη είστε σωσμένοι – 6 και μας συνέγειρε και
μας συγκάθισε στα επουράνια με *το* Χριστό Ιησού, 7 για να δείξει στους επερχόμενους
αιώνες τον υπερβολικό πλούτο της χάρης του με καλοσύνη σ' εμάς μέσω *του* Χριστού
Ιησού. 8 Γιατί με τη χάρη είστε σωσμένοι διαμέσου *της* πίστης. Και αυτό δεν
προέρχεται από εσάς, *του* Θεού *είναι* το δώρο. 9 Δεν *είναι* από έργα, για να μην
καυχηθεί κανείς. 10 Γιατί είμαστε δικά του πλάσματα, που δημιουργηθήκαμε μέσω
του Χριστού Ιησού, για *να πράττουμε* έργα αγαθά τα οποία προετοίμασε ο Θεός, για
να περπατήσουμε σε αυτά.

Ενότητα στο Χριστό

11 Γι' αυτό να θυμάστε ότι κάποτε εσείς οι εθνικοί στη σάρκα – που λέγεστε
"ακροβυστία" από αυτούς που λέγονται "περιτομή", η οποία έγινε στη σάρκα με το
χέρι – 12 ότι ήσασταν τον καιρό εκείνο χωρίς Χριστό, αποξενωμένοι από το πολιτεία
του Ισραήλ και ξένοι ως προς τις διαθήκες της υπόσχεσης, μην έχοντας ελπίδα και
χωρίς Θεό μέσα στον κόσμο. 13 Τώρα όμως μέσω *του* Χριστού Ιησού, εσείς που
ήσασταν κάποτε μακριά ήρθατε κοντά με το αίμα του Χριστού.

14 Γιατί αυτός είναι η ειρήνη μας, που έκανε και τα δύο *μέρη* ένα, και που γκρέμισε
το μεσότοιχο του φραγμού, αφού κατάργησε στη σάρκα του την έχθρα 15 *που
προκλήθηκε από* το νόμο των εντολών με *τα* δόγματα, για να δημιουργήσει τους δύο
μέσα του σε έναν καινούργιο άνθρωπο κάνοντας ειρήνη, 16 και για να συμφιλιώσει
στο Θεό και τους δύο μέσα σε ένα σώμα διαμέσου του σταυρού, αφού σκότωσε την
έχθρα μέσα του. 17 Και όταν ήρθε, ευαγγέλισε ειρήνη σ' εσάς τους μακρινούς και
ειρήνη στους κοντινούς. 18 Γιατί διαμέσου αυτού έχουμε την είσοδο και οι δύο μέσω
ενός Πνεύματος προς τον Πατέρα. 19 Άρα, λοιπόν, δεν είστε πια ξένοι και πάροικοι,
αλλά είστε συμπολίτες των αγίων και οικείοι του Θεού, 20 που οικοδομηθήκατε πάνω
στο θεμέλιο των αποστόλων και *των* προφητών, όντας ακρογωνιαίος *λίθος ο* ίδιος *ο*
Χριστός Ιησούς. 21 Πάνω σε αυτόν όλη η οικοδομή συναρμολογείται και αυξάνει για

ναό άγιο στον Κύριο. 22 Πάνω σε αυτόν κι εσείς συνοικοδομείστε για *να γίνετε*
κατοικητήριο του Θεού με *την ενέργεια του* Πνεύματος.

Η διακονία του Παύλου στους εθνικούς

3

ΕΦΕΣΙΟΥΣ 3

Γι' αυτό εγώ *ο* Παύλος, ο δέσμιος του Χριστού Ιησού για σας τους εθνικούς...
2 – Αν, βέβαια, ακούσατε το σχέδιο της χάρης του Θεού που μου δόθηκε για σας. 3
Επειδή σύμφωνα με αποκάλυψη μου γνωρίστηκε το μυστήριο καθώς έγραψα
προηγουμένως με λίγα *λόγια*, 4 στα οποία δύναστε, όταν *τα* διαβάζετε, να νοήσετε την
αντίληψή μου στο μυστήριο του Χριστού. 5 Αυτό *το μυστήριο* σε άλλες γενιές δε
γνωρίστηκε στους γιους των ανθρώπων όπως τώρα αποκαλύφτηκε στους άγιους
αποστόλους του και *στους* προφήτες με *το* Πνεύμα: 6 να είναι οι εθνικοί
συγκληρονόμοι και σύσσωμοι και συμμέτοχοι της επαγγελίας μέσα στο Χριστό Ιησού
διαμέσου του ευαγγελίου. 7 Αυτού *του ευαγγελίου* έγινα διάκονος σύμφωνα με τη
δωρεά της χάρης του Θεού που μου δόθηκε κατά την ενέργεια της δύναμής του. 8 Σ'
εμένα, στον ελαχιστότερο απ' όλους τους αγίους δόθηκε η χάρη αυτή: στους εθνικούς
να ευαγγελίσω τον ανεξιχνίαστο πλούτο του Χριστού 9 και να φωτίσω όλους *για το*
ποιο *είναι* το σχέδιο του μυστηρίου που ήταν κρυμμένο από *την αρχή* των αιώνων
μέσα στο Θεό που έχτισε τα πάντα, 10 για να γνωριστεί τώρα στις αρχές και στις
εξουσίες στα επουράνια διαμέσου της εκκλησίας η πολυποίκιλη σοφία του Θεού 11
σύμφωνα με την αιώνια πρόθεσή *του*, που *την* πραγματοποίησε μέσω του Χριστού
Ιησού του Κυρίου μας. 12 Μέσω αυτού έχουμε την παρρησία και *την* είσοδο *στο Θεό*
με πεποίθηση διαμέσου της πίστης σε αυτόν. 13 Γι' αυτό *σας* ζητώ να μην
αποθαρρύνεστε για τις θλίψεις μου *που υποφέρω* για σας, οι οποίες είναι δόξα σας.–

Η αγάπη του Χριστού

14 Γι' αυτό κάμπτω τα γόνατά μου μπροστά στον Πατέρα, 15 από τον οποίο κάθε
πατριά στους ουρανούς και πάνω στη γη ονομάζεται, 16 για να σας δώσει κατά τον
πλούτο της δόξας του, με δύναμη να κραταιωθείτε μέσω του Πνεύματός του στον
εσωτερικό άνθρωπο, 17 να κατοικήσει ο Χριστός μέσω της πίστης στις καρδιές σας,
με αγάπη ριζωμένοι και θεμελιωμένοι, 18 για να μπορέσετε να καταλάβετε μαζί με
όλους τους αγίους ποιο *είναι* το πλάτος και *το* μήκος και *το* ύψος και *το* βάθος, 19 και
να γνωρίσετε την αγάπη του Χριστού που υπερβάλλει τη γνώση, για να γεμίσετε με
όλο το πλήρωμα του Θεού.
20 Και σ' Αυτόν που δύναται να κάνει πολύ περισσότερο από όσα ζητούμε ή
νοούμε σύμφωνα με τη δύναμη που ενεργείται μέσα μας, 21 σ' Αυτόν *ας είναι* η δόξα
μέσα στην εκκλησία και στο Χριστό Ιησού σε όλες τις γενιές του αιώνα των αιώνων.
Αμήν.

Η ενότητα του Σώματος του Χριστού

4

ΕΦΕΣΙΟΥΣ 4

Παρακαλώ λοιπόν εσάς, εγώ ο δέσμιος για *τον* Κύριο, να περπατήσετε άξια προς
την κλήση που κληθήκατε, 2 με κάθε ταπεινοφροσύνη και πραότητα, με μακροθυμία,
ανεχόμενοι ο ένας τον άλλο με αγάπη, 3 φροντίζοντας να τηρείτε την ενότητα του
Πνεύματος με το σύνδεσμο της ειρήνης. 4 Ένα σώμα και ένα Πνεύμα, καθώς και
κληθήκατε σε μια ελπίδα, *αυτήν* της κλήσης σας. 5 Ένας Κύριος, μία πίστη, ένα
βάφτισμα, 6 ένας Θεός και Πατέρας όλων, που *είναι* πάνω σε όλους και διαμέσου
όλων και μέσα σε όλους.

7 Και ξεχωριστά στον καθέναν από εμάς δόθηκε η χάρη κατά το μέτρο της δωρεάς
του Χριστού. 8 Γι' αυτό λέει:

Όταν ανέβηκε ψηλά, αιχμαλώτισε αιχμαλώτους.
έδωσε δώρα στους ανθρώπους.

9 – Όμως το "ανέβηκε" τι σημαίνει παρά ότι και κατέβηκε στα κατώτερα μέρη της
γης; 10 Εκείνος που κατέβηκε αυτός είναι και που ανέβηκε πάνω απ' όλους τους
ουρανούς, για να γεμίσει τα πάντα. – 11 Και αυτός έδωσε άλλους αποστόλους, άλλους
προφήτες, άλλους ευαγγελιστές, άλλους ποιμένες και δασκάλους, 12 με σκοπό τον
καταρτισμό των αγίων σε έργο διακονίας, για την οικοδομή του σώματος του Χριστού,
13 μέχρι να καταλήξουμε όλοι στην ενότητα της πίστης και της επίγνωσης του Υιού
του Θεού, σε άνθρωπο τέλειο, στο μέτρο του πλήρους αναστήματος του Χριστού· 14
για να μην είμαστε πια νήπια, που να κλυδωνιζόμαστε και να περιφερόμαστε από κάθε
άνεμο της διδασκαλίας με την απάτη των ανθρώπων, με *την* πανουργία *τους* στα
τεχνάσματα της πλάνης, 15 αλλά, βιώνοντας την αλήθεια με αγάπη, να αυξήσουμε σ'
αυτόν στα πάντα, ο οποίος είναι η κεφαλή, *ο* Χριστός. 16 Από αυτόν όλο το σώμα
συναρμολογείται και συνενώνεται μέσω της άφθονης προσφοράς κάθε συνδέσμου
κατά *την* ενέργεια με μέτρο κάθε μέρους ξεχωριστά και γίνεται η αύξηση του σώματος
για οικοδομή δική του με αγάπη.

Η παλιά και η νέα ζωή

17 Αυτό, λοιπόν, λέω και επιβεβαιώνω, *έχοντας κοινωνία* με *τον* Κύριο: να μη
περπατάτε πια καθώς και οι εθνικοί περπατούν μέσα στη ματαιότητα του νου τους, 18
που είναι σκοτισμένοι στη διάνοια, αποξενωμένοι από τη ζωή του Θεού εξαιτίας της
άγνοιας που υπάρχει μέσα τους *και* εξαιτίας της πώρωσης της καρδιάς τους. 19 Οι
οποίοι, αφού έχουν γίνει αναίσθητοι, παράδωσαν *τους* εαυτούς τους στην ασέλγεια,
για να εργάζονται κάθε ακαθαρσία αχόρταγα. 20 Εσείς όμως δε μάθατε έτσι το
Χριστό, 21 αν βέβαια ακούσατε αυτόν και διδαχτήκατε ενωμένοι με αυτόν, κατά τον
τρόπο που υπάρχει *η* αλήθεια στον Ιησού: 22 να αποβάλετε τον παλιό άνθρωπο που
φθείρεται κατά τις επιθυμίες της απάτης σύμφωνα με την προηγούμενη συμπεριφορά
σας, 23 και να ανανεώνεστε στο πνεύμα του νου σας 24 και να ντυθείτε τον
καινούργιο άνθρωπο που χτίστηκε κατά Θεό με αληθινή δικαιοσύνη και οσιότητα.

Κανόνες για τη νέα ζωή

25 Γι' αυτό, να αποβάλετε το ψέμα και **να μιλάτε** *την* **αλήθεια καθένας με τον
πλησίον του,** γιατί είμαστε μέλη ο ένας του άλλου. 26 **Οργίζεστε και μην
αμαρτάνετε.** Ο ήλιος ας μη δύει πάνω στον παροργισμό σας, 27 μήτε να δίνετε τόπο
στο Διάβολο. 28 Όποιος κλέβει ας μην κλέβει πια, αλλά μάλλον ας κοπιάζει και ας

εργάζεται το αγαθό με τα ίδια *του τα* χέρια, για να έχει να μεταδίδει σ' αυτόν που έχει
ανάγκη. 29 Κανένας λόγος σάπιος ας μη βγαίνει από το στόμα σας, αλλά *μόνο* αν
έχετε κάποιον αγαθό για οικοδομή *την ώρα* της ανάγκης, ώστε να δώσει χάρη σ'
αυτούς που ακούν. 30 Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, με το οποίο
σφραγιστήκατε για *την* ημέρα *της* απολύτρωσης. 31 Κάθε πικρία και θυμός και οργή
και κραυγή και βλαστήμια ας αφαιρεθεί από εσάς μαζί με κάθε κακία. 32 Και να
γίνεστε ο ένας στον άλλο καλόβουλοι, εύσπλαχνοι, συγχωρώντας ο ένας τον άλλο
καθώς και ο Θεός σάς συγχώρεσε μέσω *του* Χριστού.

5

ΕΦΕΣΙΟΥΣ 5

Γίνεστε, λοιπόν, μιμητές του Θεού ως τέκνα αγαπητά 2 και περπατάτε με αγάπη,
καθώς και ο Χριστός μάς αγάπησε και παράδωσε *τον* εαυτό του για χάρη μας *ως*
προσφορά και θυσία στο Θεό για οσμή ευωδίας. 3 Πορνεία όμως και κάθε ακαθαρσία
ή πλεονεξία μήτε να αναφέρονται μεταξύ σας, καθώς πρέπει σε αγίους, 4 *όπως* και
αισχρότητα και μωρολογία ή βρόμικα αστεία, που δε *σας* αρμόζουν, αλλά μάλλον
ευχαριστία *στο Θεό*. 5 Γιατί αυτό να γνωρίζετε *συνεχώς*, ότι κάθε πόρνος ή ακάθαρτος
ή πλεονέκτης, που είναι ειδωλολάτρης, δεν έχει κληρονομιά στη βασιλεία του Χριστού
και Θεού.

Συμπεριφέρεστε ως τέκνα φωτός

6 Κανείς ας μη σας απατά με κούφια λόγια· γιατί γι' αυτά έρχεται η οργή του Θεού
πάνω στους γιους της απείθειας. 7 Μη γίνεστε, λοιπόν, συμμέτοχοι με αυτούς. 8 Γιατί
ήσασταν κάποτε σκοτάδι, αλλά τώρα *είστε* φως μέσα στον Κύριο. Περπατάτε ως τέκνα
φωτός, 9 – γιατί ο καρπός του φωτός *παράγεται* με κάθε αγαθοσύνη και δικαιοσύνη
και αλήθεια – 10 δοκιμάζοντας τι είναι ευάρεστο στον Κύριο. 11 Και μην
επικοινωνείτε με τα έργα τα άκαρπα του σκότους, αλλά μάλλον και να *τα* ελέγχετε. 12
Γιατί εκείνα που γίνονται κρυφά από αυτούς είναι αισχρό και να λέγονται. 13 Ενώ όλα
όσα ελέγχονται από το φως φανερώνονται, 14 γιατί καθετί που φανερώνεται είναι φως.
Γι' αυτό λέει:

Σήκω, *εσύ* που κοιμάσαι
και αναστήσου από τους νεκρούς
και θα σε φωτίσει ο Χριστός.

15 Προσέχετε, λοιπόν, ακριβώς πώς περπατάτε, όχι ως άσοφοι αλλά ως σοφοί, 16
εξαγοράζοντας για τον εαυτό σας τον καιρό, γιατί οι ημέρες είναι κακές. 17 Γι' αυτό
μη γίνεστε άφρονες, αλλά να καταλαβαίνετε ποιο *είναι* το θέλημα του Κυρίου. 18 Και
μη μεθάτε με κρασί, στο οποίο υπάρχει ασωτία, αλλά να γεμίζετε με Πνεύμα, 19
μιλώντας μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδές πνευματικές, τραγουδώντας και
ψάλλοντας με την καρδιά σας στον Κύριο, 20 ευχαριστώντας πάντοτε για όλα το Θεό
και Πατέρα στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Οι σύζυγοι

21 Να υποτάσσεστε ο ένας στον άλλο με φόβο Χριστού. 22 Οι γυναίκες *να
υποτάσσεστε* στους δικούς σας άντρες όπως στον Κύριο, 23 γιατί *ο* άντρας είναι
κεφαλή της γυναίκας όπως ο Χριστός *είναι* κεφαλή της εκκλησίας· αυτός *είναι*

σωτήρας του σώματος. 24 Αλλά όπως η εκκλησία υποτάσσεται στο Χριστό, έτσι και οι
γυναίκες *να υποτάσσονται* στους άντρες *τους* σε καθετί. 25 Οι άντρες, αγαπάτε τις
γυναίκες *σας* καθώς και ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία και παράδωσε *τον* εαυτό του
υπέρ αυτής, 26 για να την αγιάσει, αφού *την* καθάρισε στο λουτρό του νερού με *το*
λόγο, 27 για να παρουσιάσει αυτός την εκκλησία ένδοξη στον εαυτό του, χωρίς να έχει
κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι τέτοιο, αλλά να είναι άγια και άμωμη. 28 Έτσι οφείλουν και οι
άντρες να αγαπούν τις δικές τους γυναίκες σαν τα δικά τους σώματα. Όποιος αγαπά τη
δική του γυναίκα αγαπά *τον* εαυτό του. 29 Γιατί κανείς ποτέ δε μίσησε τη δική του
σάρκα, αλλά *την* τρέφει και την περιθάλπει καθώς και ο Χριστός την εκκλησία, 30
γιατί είμαστε μέλη του σώματός του. 31 **Γι' αυτό θα εγκαταλείψει** *ο* **άνθρωπος τον
πατέρα** *του* **και τη μητέρα** *του* **και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του, και θα είναι
οι δύο μία σάρκα.** 32 Το μυστήριο τούτο είναι μεγάλο· εγώ λοιπόν *το* λέω για *το*
Χριστό και για την εκκλησία. 33 Αλλά όμως κι εσείς, ο καθένας *σας* ξεχωριστά, τη
δική του γυναίκα έτσι ας *την* αγαπά, σαν τον εαυτό *του*· και η γυναίκα να φοβάται τον
άντρα *της*.

Παιδιά και γονείς

6

ΕΦΕΣΙΟΥΣ 6

Τα παιδιά, υπακούτε στους γονείς σας, κατά *το θέλημα του* Κυρίου· γιατί αυτό είναι
δίκαιο: 2 **Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα** *σου*, που είναι *η* πρώτη εντολή με
υπόσχεση: 3 **για να γίνει καλό σ' εσένα και να είσαι μακροχρόνιος πάνω στη γη.** 4
Και οι πατέρες, μην παροργίζετε τα παιδιά σας, αλλά να τα ανατρέφετε με παιδεία και
νουθεσία Κυρίου.

Δούλοι και κύριοι

5 Οι δούλοι, υπακούτε στους κατά σάρκα κυρίους *σας* με φόβο και τρόμο, με
ειλικρίνεια της καρδιάς σας όπως στο Χριστό. 6 Όχι με οφθαλμοδουλία ως
ανθρωπάρεσκοι, αλλά ως δούλοι *του* Χριστού κάνοντας το θέλημα του Θεού από *την*
ψυχή *σας*, 7 υπηρετώντας ως δούλοι με καλή διάθεση όπως στον Κύριο και όχι σε
ανθρώπους. 8 Να ξέρετε ότι καθένας, αν κάνει κάτι αγαθό, αυτό θα *το* πάρει από *τον*
Κύριο, είτε δούλος είτε ελεύθερος. 9 Και οι κύριοι, τα ίδια να κάνετε προς αυτούς,
αφήνοντας την απειλή· να ξέρετε ότι και ο δικός τους και ο δικός σας ο Κύριος είναι
στους ουρανούς και δεν υπάρχει προσωποληψία μπροστά του.

Η πανοπλία του χριστιανού

10 Τέλος, να ενδυναμώνεστε με *τον* Κύριο και με την ισχυρή δύναμή του. 11
Ντυθείτε την πανοπλία του Θεού, για να δύναστε να σταθείτε ενάντια στα τεχνάσματα
του διαβόλου. 12 Γιατί δεν είναι η πάλη μας με αίμα και σάρκα, αλλά με τις αρχές, με
τις εξουσίες, με τους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου, με τα πνευματικά κακά
όντα στα επουράνια. 13 Γι' αυτό, λάβετε πάνω *σας* την πανοπλία του Θεού, για να
δυνηθείτε να αντισταθείτε κατά την ημέρα την κακή και, αφού *τα* εκτελέσετε όλα, να
μείνετε σταθεροί. 14 Σταθείτε, λοιπόν, αφού ζωστείτε γύρω από τη μέση σας με *την*

αλήθεια και αφού ντυθείτε το θώρακα της δικαιοσύνης. 15 Και να φορέσετε *σαν*
υποδήματα στα πόδια *την* ετοιμασία για το ευαγγέλιο της ειρήνης. 16 Πάνω απ' όλα
λάβετε μαζί *σας* την ασπίδα της πίστης, με την οποία θα δυνηθείτε να σβήσετε όλα τα
βέλη του Πονηρού τα φλογισμένα. 17 Και δεχτείτε την περικεφαλαία της σωτηρίας και
τη μάχαιρα του Πνεύματος, που είναι *ο* λόγος του Θεού. 18 Με κάθε προσευχή και
δέηση να προσεύχεστε σε κάθε καιρό μέσω *του* Πνεύματος. Και σ' αυτό να αγρυπνείτε
με κάθε επιμονή καρτερικά και με *κάθε* δέηση για όλους τους αγίους 19 και για μένα,
για να μου δοθεί λόγος με *το* άνοιγμα του στόματός μου, για να κάνω γνωστό με
παρρησία το μυστήριο του ευαγγελίου, 20 υπέρ του οποίου πρεσβεύω με αλυσίδα,
ώστε να μιλήσω με παρρησία γι' αυτό *και* να λαλήσω όπως πρέπει.

Τελικοί χαιρετισμοί

21 Και για να μάθετε κι εσείς τα δικά μου *νέα*, τι πράττω, όλα θα σας *τα* γνωρίσει *ο*
Τυχικός, ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος στον Κύριο, 22 τον οποίο έστειλα
προς εσάς ακριβώς γι' αυτό, για να γνωρίσετε τα σχετικά μ' εμάς και να ενθαρρύνει
τις καρδιές σας.

23 Ειρήνη *ας είναι* στους αδελφούς και αγάπη μαζί με πίστη από *το* Θεό Πατέρα και
τον Κύριο Ιησού Χριστό. 24 Η χάρη *ας είναι* με όλους όσοι αγαπούν άφθαρτα τον
Κύριό μας Ιησού Χριστό.

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Χαιρετισμοί

1

Παύλος και Τιμόθεος, δούλοι *του* Χριστού Ιησού, προς όλους τους αγίους στο
Χριστό Ιησού που είναι στους Φιλίππους, μαζί με *τους* επισκόπους και *τους*
διακόνους. 2 Χάρη σ’ εσάς και ειρήνη από *το* Θεό Πατέρα μας και *από τον* Κύριο
Ιησού Χριστό.

Ευχαριστία και προσευχή

3 Ευχαριστώ το Θεό μου για καθετί που θυμάμαι από εσάς 4 πάντοτε σε κάθε δέησή
μου για όλους σας, και κάνω με χαρά τη δέησή *μου* 5 για τη συμμετοχή σας στο
ευαγγέλιο από την πρώτη ημέρα μέχρι τώρα, 6 και έχω πεποίθηση ακριβώς σε αυτό:
ότι Εκείνος που άρχισε μέσα σας έργο αγαθό θα *το* επιτελέσει μέχρι *την* ημέρα *του*
Χριστού Ιησού. 7 Επειδή είναι δίκαιο εγώ να φρονώ αυτό για όλους σας, γιατί έχω
στην καρδιά *μου* εσάς, οι οποίοι και μέσα στα δεσμά μου και κατά την απολογία *μου*
και επιβεβαίωση του ευαγγελίου όλοι σας ήσασταν συμμέτοχοι μαζί μου στη χάρη. 8
Γιατί μάρτυράς μου *είναι* ο Θεός πως ποθώ πολύ όλους σας με σπλάχνα Χριστού
Ιησού. 9 Και αυτό προσεύχομαι: η αγάπη σας ακόμα, όλο και περισσότερο να
περισσεύει με επίγνωση και *με* κάθε αντίληψη, 10 ώστε να δοκιμάζετε όσα διαφέρουν,
για να είστε ειλικρινείς και χωρίς πρόσκομμα στην ημέρα *του* Χριστού, 11 γεμάτοι
καρπό δικαιοσύνης που *έρχεται* διαμέσου *του* Ιησού Χριστού προς δόξα και έπαινο
Θεού.

«Για μένα το να ζω είναι Χριστός»

12 Θέλω, λοιπόν, εσείς να γνωρίζετε, αδελφοί, ότι τα σχετικά μ’ εμένα έχουν έρθει
μάλλον για προκοπή του ευαγγελίου, 13 ώστε τα δεσμά μου για *το* Χριστό να γίνουν
φανερά σε όλο το πραιτόριο και σε όλους τους λοιπούς, 14 και οι περισσότεροι από
τους αδελφούς, έχοντας πεποίθηση στον Κύριο από τα δεσμά μου, να τολμούν
περισσότερο άφοβα να μιλούν το λόγο *του Θεού*.
15 Αφενός μερικοί από φθόνο και έριδα, αφετέρου άλλοι από καλή θέληση
κηρύττουν το Χριστό. 16 Οι μεν από αγάπη, επειδή ξέρουν ότι έχω οριστεί για
απολογία του ευαγγελίου, 17 οι δε από φατριασμό αναγγέλλουν το Χριστό, όχι αγνά,
νομίζοντας πως θα προκαλέσουν θλίψη στα δεσμά μου. 18 Αλλά τι *σημασία έχει*;
Παρόλα αυτά με κάθε τρόπο, είτε με πρόφαση είτε με αλήθεια, *ο* Χριστός
αναγγέλλεται, και γι’ αυτό χαίρω. Αλλά και θα *συνεχίζω να* χαίρω, 19 γιατί ξέρω ότι
αυτό θα μου αποβεί για σωτηρία μέσω της δικής σας δέησης και *της* άφθονης
χορήγησης του Πνεύματος *του* Ιησού Χριστού 20 σύμφωνα με τη μεγάλη προσδοκία
και ελπίδα μου, ότι σε τίποτα δε θα ντροπιαστώ, αλλά με όλη *την* παρρησία, όπως
πάντοτε *έτσι* και τώρα, θα μεγαλυνθεί *ο* Χριστός στο σώμα μου, είτε με *τη* ζωή *μου*
είτε με *το* θάνατό *μου*. 21 Γιατί για μένα το να ζω *είναι* Χριστός και το να πεθάνω

κέρδος. 22 Αν όμως το να ζω στη σάρκα, αυτό μου *αποφέρει* καρπό έργου, τότε δε
γνωρίζω τι να διαλέξω. 23 Πιέζομαι λοιπόν *και* από τα δύο: έχω την επιθυμία να
αναχωρήσω και να είμαι μαζί με *το* Χριστό, γιατί *θα είναι* πολύ περισσότερο
καλύτερα. 24 Αλλά το να διαμένω στη σάρκα *είναι* αναγκαιότερο για σας. 25 Και
επειδή έχω πειστεί γι' αυτό *το τελευταίο*, ξέρω ότι θα μείνω και θα παραμείνω *κοντά*
σε όλους σας για τη δική σας προκοπή και *για τη* χαρά της πίστης *σας*, 26 ώστε το
καύχημά σας να περισσεύει μέσα στο Χριστό Ιησού για μένα, μέσω της δικής μου
παρουσίας, *όταν έρθω* πάλι κοντά σας.

27 Μόνο *να* πολιτεύεστε άξια του ευαγγελίου του Χριστού, ώστε, είτε έρθω και σας
δω είτε *είμαι* απών, να ακούω στα σχετικά μ' εσάς ότι στέκεστε με ένα πνεύμα και
συναγωνίζεστε με μια ψυχή για την πίστη του ευαγγελίου. 28 Και να μην τρομάζετε σε
τίποτα από τους αντίθετους. *Η ατρόμητη στάση σας* είναι γι' αυτούς ένδειξη απώλειας,
ενώ για σας σωτηρίας· και αυτό *προέρχεται* από *το* Θεό. 29 Γιατί σ' εσάς χαρίστηκε
αυτό υπέρ *του* Χριστού, όχι μόνο το να πιστεύετε σ' αυτόν, αλλά και το να πάσχετε
υπέρ αυτού, 30 έχοντας τον ίδιο αγώνα, τέτοιον που είδατε σ' εμένα και τώρα ακούτε
ότι συμβαίνει σ' εμένα.

Η χριστιανική ταπεινοφροσύνη

2

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ 2

Αν λοιπόν *υπάρχει* κάποια ενθάρρυνση στο Χριστό, αν κάποια παρηγοριά αγάπης,
αν κάποια κοινωνία στο Πνεύμα, αν κάποια ευσπλαχνία και οικτιρμοί, 2 κάνετέ μου
πλήρη τη χαρά να φρονείτε το ίδιο, να έχετε την ίδια αγάπη, ομόψυχοι, να φρονείτε
ένα *πράγμα*. 3 *Χωρίς να κάνετε* τίποτα με φατριασμό μήτε με κενοδοξία, αλλά με την
ταπεινοφροσύνη ο ένας να θεωρεί τον άλλο ότι υπερέχει *του* εαυτού του, 4 χωρίς *ο*
καθένας να προσέχει *μόνο* τα δικά του *συμφέροντα*, αλλά *ο* καθένας *σας* και τα
συμφέροντα των άλλων. 5 Αυτό να φρονείτε μέσα σας που *φρονούσε* μέσα *του* και *ο*
Χριστός Ιησούς,

6 ο οποίος, ενώ υπήρχε με μορφή Θεού,
δε θεώρησε αρπαγμό το να είναι ίσα με *το* Θεό,
7 αλλά *τον* εαυτό του κένωσε
και έλαβε μορφή δούλου,
όταν έγινε με ομοίωμα ανθρώπων.
Και αφού βρέθηκε στο σχήμα ως άνθρωπος,
8 ταπείνωσε *τον* εαυτό του
και έγινε υπάκουος μέχρι *το* θάνατο,
θάνατο μάλιστα σταυρικό.
9 Γι' αυτό και ο Θεός τον υπερύψωσε
και του χάρισε το όνομα
που *είναι* πάνω από κάθε όνομα,
10 ώστε στο όνομα *του* Ιησού
κάθε γόνατο να καμφθεί
επουράνιων και επίγειων και καταχθόνιων *όντων*,
11 και κάθε γλώσσα να ομολογήσει

ότι *είναι* Κύριος *ο* Ιησούς Χριστός
προς δόξα *του* Θεού Πατέρα.

Να φωτίζετε σαν αστέρες στον κόσμο

12 Ώστε, αγαπητοί μου, καθώς πάντοτε υπακούσατε, όχι μόνο κατά την παρουσία
μου, αλλά τώρα πολύ περισσότερο κατά την απουσία μου, με φόβο και τρόμο να
κατεργάζεστε τη δική σας σωτηρία. 13 Γιατί *ο* Θεός είναι εκείνος που ενεργεί μέσα
σας και το να θέλετε και το να ενεργείτε υπέρ της ευαρέσκειάς *του*. 14 Όλα να *τα*
κάνετε χωρίς γογγυσμούς και αμφιβολίες, 15 για να γίνετε άμεμπτοι και ακέραιοι,
τέκνα Θεού άμωμα στο μέσο *μιας* γενιάς στρεβλής και διεστραμμένης, μεταξύ των
οποίων φέγγετε σαν φωτεινοί *αστέρες* στον κόσμο, 16 κατέχοντας ενέχυρο ζωής, για
καύχημα δικό μου κατά *την* ημέρα *του* Χριστού, ότι δεν έτρεξα μάταια ούτε μάταια
κοπίασα. 17 Αλλά αν και *το αίμα μου* χύνω σαν σπονδή για τη θυσία και *τη* δημόσια
υπηρεσία της πίστης σας, χαίρω και χαίρω μαζί με όλους εσάς. 18 Το ίδιο επίσης κι
εσείς, χαίρετε και να χαίρετε μαζί μου.

Ο Τιμόθεος και ο Επαφρόδιτος

19 Αλλά ελπίζω στον Κύριο Ιησού να στείλω γρήγορα *τον* Τιμόθεο σ’ εσάς, για να
ενθαρρυνθώ κι εγώ όταν μάθω αυτά που σας αφορούν. 20 Γιατί δεν έχω κανέναν
ισόψυχο, ο οποίος γνήσια θα μεριμνήσει αυτά που σας αφορούν. 21 Επειδή όλοι τα
δικά τους ζητούν, όχι αυτά *του* Ιησού Χριστού. 22 Και τη δοκιμασμένη *αξία* του *τη*
γνωρίζετε, γιατί σαν παιδί με *τον* πατέρα *του* δούλεψε μαζί μου στο ευαγγέλιο. 23
Αφενός λοιπόν ελπίζω τούτον να *τον* στείλω αμέσως μόλις δω *την έκβαση* αυτών που
με αφορούν. 24 Αφετέρου έχω πεποίθηση στον Κύριο ότι και *εγώ ο* ίδιος γρήγορα θα
έρθω.

25 Αναγκαίο όμως θεώρησα να στείλω προς εσάς *τον* Επαφρόδιτο, τον αδελφό και
συνεργάτη και συστρατιώτη μου, δικό σας επίσης απόστολο και λειτουργό στην
ανάγκη μου, 26 επειδή ποθούσε πολύ όλους εσάς και αδημονούσε, γιατί ακούσατε ότι
ασθένησε. 27 Και πράγματι, ασθένησε και πλησίασε κοντά στο θάνατο. Αλλά ο Θεός
τον ελέησε, και όχι μόνο αυτόν αλλά και εμένα, για να μην έχω λύπη πάνω σε λύπη.
28 Επειγόντως λοιπόν τον έστειλα, για να τον δείτε πάλι και να χαρείτε, κι εγώ να
είμαι λιγότερο λυπημένος. 29 Υποδεχτείτε, λοιπόν, αυτόν στο *όνομα του* Κυρίου με
κάθε χαρά, και τέτοιους *ανθρώπους* να *τους* τιμάτε, 30 επειδή για το έργο *του* Χριστού
πλησίασε μέχρι το θάνατο ριψοκινδυνεύοντας τη ζωή *του*, για να αναπληρώσει το δικό
σας υστέρημα της δημόσιας υπηρεσίας *σας* προς εμένα.

Η αληθινή περιτομή

3

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ 3

Λοιπόν, αδελφοί μου, να χαίρετε *ενωμένοι* με *τον* Κύριο. Να σας γράφω τα ίδια
αφενός για μένα δεν *είναι* βαρετό, αφετέρου σ’ εσάς *δίνει* ασφάλεια.

2 Προσέχετε τα σκυλιά, προσέχετε τους κακούς εργάτες, προσέχετε τους
κατατεμαχιστές. 3 Γιατί εμείς είμαστε οι περιτμημένοι, που λατρεύουμε με Πνεύμα
Θεού και καυχιόμαστε στο Χριστό Ιησού και δεν έχουμε πεποίθηση στη σάρκα, 4 αν

και εγώ έχω πεποίθηση και στη σάρκα. Αν κάποιος άλλος νομίζει πως έχει πεποίθηση
στη σάρκα, εγώ *έχω* περισσότερο. 5 Με περιτομή την όγδοη ημέρα, *κατάγομαι* από *το*
γένος Ισραήλ, *από τη* φυλή Βενιαμίν, Εβραίος από *γονείς* Εβραίους, κατά *το* νόμο
Φαρισαίος, 6 κατά *το* ζήλο διώκτης της εκκλησίας, κατά *τη* δικαιοσύνη που *υπάρχει*
στο νόμο έγινα άμεμπτος. 7 Αλλά όσα μου ήταν κέρδη, αυτά έχω θεωρήσει ζημιά για
το Χριστό. 8 Αλλά βεβαιότατα, και *τα* πάντα θεωρώ πως είναι ζημιά για την υπεροχή
της γνώσης *του* Χριστού Ιησού του Κυρίου μου. Για τον οποίο τα πάντα ζημιώθηκα
και *τα* θεωρώ σκουπίδια, για να κερδίσω *το* Χριστό, 9 και να βρεθώ με αυτόν, μην
έχοντας δική μου δικαιοσύνη που *να είναι* από *το* νόμο, αλλά αυτήν που *έρχεται* μέσω
της πίστης στο Χριστό, τη δικαιοσύνη από *το* Θεό *που βασίζεται* πάνω στην πίστη, 10
για να γνωρίσω αυτόν και τη δύναμη της ανάστασής του και την κοινωνία των
παθημάτων του και να γίνομαι σύμμορφος με το θάνατό του, 11 μήπως φτάσω στην
εξανάσταση από *τους* νεκρούς.

Τρέχουμε για να καταχτήσουμε το βραβείο

12 Όχι ότι ήδη έλαβα *το βραβείο* ή *ότι* ήδη έχω γίνει τέλειος, αλλά τρέχω μήπως και
καταχτήσω *αυτό* για το οποίο και καταχτήθηκα από *το* Χριστό Ιησού. 13 Αδελφοί, εγώ
δε θεωρώ *τον* εαυτό μου ότι *το* έχει καταχτήσει. Ένα όμως *κάνω*, αφενός λησμονώ
όσα *είναι* πίσω, αφετέρου επεκτείνομαι σε όσα *είναι* μπροστά, 14 *και* επιδιώκω
έχοντας σκοπό το βραβείο της άνω κλήσης του Θεού στο Χριστό Ιησού. 15 Όσοι
λοιπόν *είμαστε* τέλειοι, αυτό ας φρονούμε. Και αν κάτι *το* φρονείτε διαφορετικά, και
αυτό ο Θεός θα σας *το* αποκαλύψει. 16 Πάντως, στο *σημείο* που φτάσαμε, ας
προχωρούμε στοιχισμένοι προς την ίδια *κατεύθυνση*.
17 Συμμιμητές μου γίνεστε, αδελφοί, και προσέχετε εκείνους που περπατούν έτσι
καθώς έχετε πρότυπο εμάς. 18 Γιατί πολλοί περπατούν, για τους οποίους πολλές φορές
σας έλεγα, τώρα όμως και κλαίγοντας *το* λέω, *ως* εχθροί του σταυρού του Χριστού. 19
Αυτών το τέλος *είναι η* απώλεια, των οποίων ο θεός *είναι* η κοιλιά και η δόξα *είναι*
στη ντροπή τους, που φρονούν τα επίγεια. 20 Γιατί το δικό μας πολίτευμα υπάρχει
στους ουρανούς, από όπου και περιμένουμε σωτήρα *τον* Κύριο Ιησού Χριστό, 21 ο
οποίος θα μετασχηματίσει το σώμα της ταπείνωσής μας σε σύμμορφο με το σώμα της
δόξας του κατά την ενέργειά *του* στο να δύναται αυτός, πράγματι, να υποτάξει στον
εαυτό του τα πάντα.

4

Ώστε, αδελφοί μου αγαπητοί και πολυπόθητοι, χαρά και στέφανός μου, έτσι να
στέκεστε *σταθεροί* στον Κύριο, αγαπητοί.

Προτροπές

2 *Την* Ευοδία παρακαλώ και *τη* Συντύχη παρακαλώ να φρονούν το ίδιο στον Κύριο.
3 Ναι, παρακαλώ κι εσένα, γνήσιε Σύζυγε, βοήθα αυτές, οι οποίες αγωνίστηκαν στο
ευαγγέλιο μαζί μου και μαζί με *τον* Κλήμεντα και τους λοιπούς συνεργάτες μου, των
οποίων τα ονόματα *είναι* στη βίβλο *της* ζωής. 4 Χαίρετε στον Κύριο πάντοτε! Πάλι θα
πω: χαίρετε! 5 Η επιείκειά σας ας γίνει γνωστή σε όλους *τους* ανθρώπους. Ο Κύριος
είναι κοντά. 6 Για τίποτα μη μεριμνάτε, αλλά για καθετί με την προσευχή και με τη

δέηση, μαζί με ευχαριστία, τα αιτήματά σας ας γίνονται γνωστά προς το Θεό. 7 Και η
ειρήνη του Θεού που υπερέχει κάθε νου θα φρουρήσει τις καρδιές σας και τα
διανοήματά σας στο Χριστό Ιησού.

8 Λοιπόν, αδελφοί, όσα είναι αληθινά, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα αγνά, όσα
προσφιλή, όσα *έχουν* καλή φήμη, αν *υπάρχει* κάποια αρετή και αν *υπάρχει* κάποιος
έπαινος, αυτά να συλλογίζεστε. 9 Και αυτά που μάθατε και παραλάβατε και ακούσατε
και είδατε σ’ εμένα, αυτά να πράττετε· και ο Θεός της ειρήνης θα είναι μαζί σας.

Ευγνωμοσύνη για την προσφορά των Φιλιππησίων

10 Χάρηκα επίσης πολύ στον Κύριο, γιατί τώρα επιτέλους ξαναβλάστησε η
φροντίδα *σας* για μένα, για την οποία και φροντίζατε, αλλά δεν είχατε ευκαιρία *να την
εκδηλώσετε*. 11 Όχι ότι *το* λέω κάτω από στέρηση, γιατί εγώ έμαθα να είμαι αυτάρκης
σε αυτά που βρίσκομαι. 12 Ξέρω να ζω και ταπεινά, ξέρω και να περισσεύω. Σε καθετί
και σε όλα έχω μυηθεί, και να χορταίνω και να πεινώ, και να περισσεύω και να
στερούμαι. 13 Όλα *τα* μπορώ μέσω Αυτού που με ενδυναμώνει. 14 Όμως καλά κάνατε
που συμμετείχατε στη θλίψη μου.

15 Ξέρετε λοιπόν κι εσείς, Φιλιππήσιοι, ότι κατά *την* αρχή *του έργου* του
ευαγγελίου, όταν εξήλθα από *τη* Μακεδονία, καμιά εκκλησία δεν επικοινώνησε μ’
εμένα για λογαριασμό δοσίματος και λήψης παρά εσείς μόνο. 16 Γιατί και στη
Θεσσαλονίκη και μια και δυο φορές μού στείλατε στην ανάγκη *μου*. 17 Όχι ότι
επιζητώ το δώρο, αλλά επιζητώ τον καρπό που πλεονάζει για λογαριασμό σας. 18 *Τα*
έχω πλήρως όλα, λοιπόν, και περισσεύω. Είμαι πλήρης, αφού δέχτηκα από *τον*
Επαφρόδιτο αυτά που *είναι* από εσάς, *σαν* οσμή ευωδίας, θυσία δεκτή, ευάρεστη στο
Θεό. 19 Και ο Θεός μου θα αναπληρώσει κάθε ανάγκη σας κατά τον πλούτο του μέσα
στη δόξα *του* διαμέσου του Χριστού Ιησού. 20 Και στο Θεό και Πατέρα μας *ας είναι* η
δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Τελικοί χαιρετισμοί

21 Χαιρετήστε κάθε άγιο *που βρίσκεται* στο Χριστό Ιησού. Σας χαιρετούν οι
αδελφοί *που είναι* μαζί μου. 22 Σας χαιρετούν όλοι οι άγιοι, και μάλιστα αυτοί *που
είναι* από την οικία *του* Καίσαρα. 23 Η χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού *ας είναι* μαζί
με το πνεύμα σας.

ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

Χαιρετισμός

1

Παύλος, απόστολος *του* Χριστού Ιησού με *το* θέλημα *του* Θεού, και *ο* Τιμόθεος ο
αδελφός 2 προς τους άγιους και πιστούς αδελφούς στο Χριστό *που είναι* στις
Κολοσσές. Χάρη σ' εσάς και ειρήνη από *το* Θεό Πατέρα μας.

Ευχαριστία

3 Ευχαριστούμε το Θεό Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και πάντοτε για σας
προσευχόμαστε, 4 επειδή ακούσαμε την πίστη σας στο Χριστό Ιησού και την αγάπη
που έχετε για όλους τους αγίους 5 εξαιτίας της ελπίδας που απόκειται για σας στους
ουρανούς, την οποία προακούσατε στο λόγο της αλήθειας του ευαγγελίου 6 το οποίο
παρευρίσκεται σ' εσάς – καθώς και σε όλο τον κόσμο καρποφορεί και αυξάνει
συνεχώς καθώς και μεταξύ σας – από την ημέρα που ακούσατε και γνωρίσατε καλά τη
χάρη του Θεού με αλήθεια. 7 Καθώς μάθατε *το κήρυγμα της αλήθειας* από *τον*
Επαφρά, τον αγαπητό σύνδουλό μας, που είναι πιστός διάκονος του Χριστού για σας,
8 ο οποίος και μας φανέρωσε την αγάπη σας με *το* Πνεύμα.

Το πρόσωπο και το έργο του Χριστού

9 Γι' αυτό κι εμείς, από την ημέρα που ακούσαμε *αυτά*, δεν παύουμε για σας να
προσευχόμαστε και να ζητούμε να γίνετε πλήρεις στην επίγνωση του θελήματός του
με κάθε σοφία και σύνεση πνευματική, 10 ώστε να περπατήσετε αξίως του Κυρίου σε
κάθε αρεστό *πράγμα*, σε κάθε έργο αγαθό καρποφορώντας και αυξανόμενοι με την
επίγνωση του Θεού, 11 και να γίνεστε δυνατοί σε κάθε δύναμη σύμφωνα με την
ένδοξη εξουσία του σε κάθε υπομονή και μακροθυμία. Με χαρά 12 να ευχαριστείτε
τον Πατέρα που σας έκανε ικανούς για το μερίδιο του κλήρου των αγίων *που ζουν* στο
φως. 13 Αυτός μας έσωσε από την εξουσία του σκότους και μας μετάθεσε στη
βασιλεία του αγαπητού του Υιού, 14 μέσω του οποίου έχουμε την απολύτρωση, την
άφεση των αμαρτιών. 15 Αυτός είναι εικόνα του Θεού του αόρατου, πρωτότοκος όλης
της κτίσης, 16 γιατί με αυτόν χτίστηκαν τα πάντα στους ουρανούς και πάνω στη γη, τα
ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε αρχές είτε εξουσίες. Τα πάντα
μέσω αυτού και γι' αυτόν είναι χτισμένα. 17 Και αυτός είναι πριν απ' όλα και τα
πάντα με αυτόν συγκρατιούνται. 18 Και αυτός είναι η κεφαλή του σώματος, της
εκκλησίας. Ο οποίος είναι αρχή, πρωτότοκος από τους νεκρούς, για να γίνει σε όλα
αυτός πρώτος, 19 επειδή σ' αυτόν ευδόκησε να κατοικήσει όλο το πλήρωμα 20 και
μέσω αυτού να συμφιλιώσει τα πάντα στον εαυτό του, αφού ειρηνοποίησε μέσω του
αίματος του σταυρού του, μέσω αυτού, είτε τα επίγεια είτε τα επουράνια.

21 Και εσάς που ήσασταν κάποτε αποξενωμένοι και εχθροί *του Θεού* στη διάνοια
μέσα στα έργα *σας* τα κακά, 22 τώρα επίσης *σας* συμφιλίωσε *μαζί του* με το σάρκινο
σώμα του διαμέσου του θανάτου *του*, για να σας παρουσιάσει άγιους και άμωμους και

ακατηγόρητους μπροστά του, 23 αν βέβαια επιμένετε στην πίστη και είστε
θεμελιωμένοι και εδραίοι και αμετακίνητοι από την ελπίδα του ευαγγελίου που
ακούσατε, το οποίο κηρύχτηκε σε όλη *την* κτίση που *είναι* κάτω από τον ουρανό, του
οποίου εγώ *ο* Παύλος έγινα διάκονος.

Η διακονία του Παύλου στην εκκλησία

24 Τώρα χαίρομαι μέσα στα παθήματα *που υποφέρω* για χάρη σας και αντί *εκείνου*
αναπληρώνω τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού στη σάρκα μου για χάρη του
σώματός του, που είναι η εκκλησία. 25 Της οποίας εγώ έγινα διάκονος, σύμφωνα με
την διαχείριση *του σχεδίου* του Θεού που μου δόθηκε για σας, ώστε να κηρύξω
πλήρως το λόγο του Θεού, 26 το μυστήριο που ήταν κρυμμένο από *την αρχή* των
αιώνων και από τις *προηγούμενες* γενεές – αλλά τώρα φανερώθηκε στους αγίους του.
27 Σ' αυτούς θέλησε ο Θεός να γνωρίσει ποιος *είναι* ο πλούτος της δόξας του
μυστηρίου τούτου στα έθνη, που είναι *ο* Χριστός μέσα σας, η ελπίδα της δόξας. 28
Αυτόν εμείς αναγγέλλουμε, νουθετώντας κάθε άνθρωπο και διδάσκοντας κάθε
άνθρωπο με όλη τη σοφία, για να παρουσιάσουμε κάθε άνθρωπο τέλειο στο Χριστό.
29 Γι' αυτό και κοπιάζω και αγωνίζομαι σύμφωνα με την ενέργειά του που ενεργείται
μέσα μου με δύναμη.

2

ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 2

Γιατί θέλω να ξέρετε πόσο μεγάλο αγώνα έχω για σας και γι' αυτούς *που είναι* στη
Λαοδίκεια και για όσους δεν έχουν δει το πρόσωπό μου σωματικά, 2 για να
παρηγορηθούν οι καρδιές τους και να κρατηθούν μαζί μέσα στην αγάπη και σε όλο *τον*
πλούτο *που υπάρχει* στην πλήρη βεβαιότητα της σύνεσης, ώστε να γνωρίζουν καλά το
μυστήριο του Θεού, *δηλαδή του* Χριστού, 3 μέσα στον οποίο είναι απόκρυφοι όλοι οι
θησαυροί της σοφίας και *της* γνώσης. 4 Αυτό *το* λέω, για να μη σας *κάνει* κανείς να
παραλογίζεστε με πιθανολογία. 5 Γιατί αν και με τη σάρκα είμαι απών, όμως με το
πνεύμα είμαι μαζί σας, χαίροντας και βλέποντας την τάξη σας και τη στερεότητα της
πίστης σας στο Χριστό.

Πληρότητα ζωής με το Χριστό

6 Όπως λοιπόν παραλάβατε το Χριστό Ιησού τον Κύριο, *ενωμένοι* με αυτόν να
περπατάτε, 7 ριζωμένοι και εποικοδομούμενοι σ' αυτόν, και να βεβαιώνεστε στην
πίστη καθώς διδαχτήκατε, περισσεύοντας στην ευχαριστία. 8 Προσέχετε μήπως
υπάρξει κάποιος που σας αρπάξει σαν λάφυρό *του* με τη φιλοσοφία και με *τη* μάταιη
απάτη κατά την παράδοση των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου και όχι κατά
Χριστό. 9 Γιατί μέσα σ' αυτόν κατοικεί όλο το πλήρωμα της θεότητας σωματικά, 10
και είστε τοποθετημένοι ως πλήρωμα μέσα σ' αυτόν, ο οποίος είναι η κεφαλή κάθε
αρχής και εξουσίας. 11 Μέσω αυτού και περιτμηθήκατε με περιτομή αχειροποίητη, με
το γδύσιμο του σώματος της σάρκας, με την περιτομή του Χριστού, 12 αφού ταφήκατε
μαζί του στο βάφτισμα, με τον οποίο και εγερθήκατε μαζί διαμέσου της πίστης στην
ενέργεια του Θεού ο οποίος τον έγειρε από *τους* νεκρούς. 13 Και εσάς, που ήσασταν
νεκροί μέσα στα παραπτώματα και στην ακροβυστία της σάρκας σας, σας ζωοποίησε
μαζί με αυτόν, αφού μας χάρισε όλα τα παραπτώματα. 14 Εξάλειψε το ενάντια σ' εμάς

χειρόγραφο με τα δόγματα που ήταν εναντίον μας, και αυτό *το* έχει σηκώσει από το
μέσο και το κάρφωσε στο σταυρό. 15 Απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες και τις
διαπόμπεψε δημόσια, αφού θριάμβευσε *εναντίον* τους με *τον* εαυτό του.
16 Ας μη σας κρίνει κανείς, λοιπόν, σχετικά με τροφή και με ποτό ή αναφορικά με
γιορτή ή *με* νεομηνία ή *με* σάββατα· 17 τα οποία είναι σκιά των μελλοντικών
πραγμάτων, ενώ το σώμα *της σκιάς είναι* του Χριστού. 18 Κανείς ας μη σας
καταδυναστεύει, κάνοντας το *δικό του* θέλημα με *φαινομενική* ταπεινοφροσύνη και *με*
θρησκεία των αγγέλων· τα οποία έχει δει καθώς καταγίνεται *μ᾽ αυτά*, ενώ φουσκώνει
με υπερηφάνεια χωρίς λόγο από τον σαρκικό νου του, 19 και που δεν κρατά την
κεφαλή, από τον Οποίο όλο το σώμα με τις αρθρώσεις και *με τους* συνδέσμους
τροφοδοτείται, συνενώνεται και αυξάνει την αύξηση του Θεού.

Η νέα ζωή στο Χριστό

20 Αν πεθάνατε μαζί με *το* Χριστό για τα στοιχεία του κόσμου, γιατί σαν να ζείτε
κοσμικά δογματίζεστε; 21 “Μην αγγίξεις μήτε να γευτείς μήτε να θίξεις” 22 –
πράγματα που όλα πρόκειται να φθαρούν *στην κοιλιά* με την πέψη – σύμφωνα με τις
εντολές και *με τις* διδασκαλίες των ανθρώπων, 23 τα οποία έχουν, βέβαια, λόγια
σοφίας με εθελοθρησκία και *με φαινομενική* ταπεινοφροσύνη και *με* σκληρότητα στο
σώμα, *αλλά* δεν έχουν καμιά αξία, *χρησιμεύουν μόνο* για να ικανοποιήσουν πλήρως τη
σάρκα.

3

ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 3

Αν λοιπόν εγερθήκατε μαζί με το Χριστό, τα άνω να ζητάτε, *εκεί* όπου ο Χριστός
κάθεται *συνεχώς* στα δεξιά του Θεού· 2 τα άνω να φρονείτε, όχι όσα *είναι* πάνω στη
γη. 3 Γιατί πεθάνατε και η ζωή σας είναι κρυμμένη μαζί με το Χριστό μέσα στο Θεό. 4
Όταν ο Χριστός, η ζωή σας, φανερωθεί, τότε και εσείς μαζί του θα φανερωθείτε με
δόξα.
5 Νεκρώστε, λοιπόν, τα μέλη *σας* που *είναι* πάνω στη γη, πορνεία, ακαθαρσία,
πάθος, κακή επιθυμία και την πλεονεξία, που είναι ειδωλολατρία. 6 Γι᾽ αυτά έρχεται η
οργή του Θεού πάνω στους γιους της απείθειας. 7 Μεταξύ των οποίων κι εσείς
περπατήσατε κάποτε, όταν ζούσατε μέσα σ᾽ αυτά. 8 Τώρα, όμως, αποθέστε κι εσείς τα
πάντα, οργή, θυμό, κακία, βλαστήμια, αισχρολογία από το στόμα σας. 9 Μην
ψεύδεστε ο ένας στον άλλο, αφού γδυθήκατε τον παλιό άνθρωπο μαζί με τις πράξεις
του 10 και ντυθήκατε το νέο, που ανακαινίζεται σε επίγνωση κατά *την* εικόνα εκείνου
που τον δημιούργησε, 11 όπου δεν υπάρχει Έλληνας και Ιουδαίος, περιτομή και
ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ελεύθερος, αλλά τα πάντα και σε όλους *είναι*
ο Χριστός.
12 Ντυθείτε, λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και αγαπημένοι, με σπλάχνα
οικτιρμού, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνη, πραότητα, μακροθυμία. 13 Να ανέχεστε ο
ένας τον άλλο και να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο αν κάποιος έχει παράπονο εναντίον
άλλου. Καθώς και ο Κύριος σας συγχώρεσε, έτσι κι εσείς. 14 Και πάνω σ᾽ όλα αυτά
να βάλετε την αγάπη, που είναι ο σύνδεσμος της τελειότητας. 15 Και η ειρήνη του
Χριστού ας κυβερνά μέσα στις καρδιές σας, στην οποία και κληθήκατε *να ζείτε* σε ένα
σώμα· και να γίνεστε ευγνώμονες. 16 Ο λόγος του Χριστού ας κατοικεί μέσα σας

πλούσια, με όλη *τη* σοφία διδάσκοντας και νουθετώντας ο ένας τον άλλο, *με* ψαλμούς,
με ύμνους και *με* ωδές πνευματικές, με τη χάρη τραγουδώντας μέσα από τις καρδιές
σας στο Θεό. 17 Και καθετί, ό,τι *κι* αν κάνετε, με λόγια ή με έργα, όλα *να τα κάνετε*
στο όνομα *του* Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας το Θεό Πατέρα μέσω αυτού.

Κοινωνικά καθήκοντα της νέας ζωής

18 Οι γυναίκες, να υποτάσσεστε στους άντρες *σας*, όπως είναι σωστό στον Κύριο.
19 Οι άντρες, να αγαπάτε τις γυναίκες *σας* και μη γίνεστε πικροί προς αυτές.

20 Τα παιδιά, να υπακούτε στους γονείς *σας* σε όλα, γιατί αυτό είναι ευάρεστο στον
Κύριο. 21 Οι πατέρες, μην ερεθίζετε τα παιδιά σας, για να μην αποθαρρύνονται.

22 Οι δούλοι, να υπακούτε σε όλα στους κατά σάρκα κυρίους *σας*, όχι με
οφθαλμοδουλία σαν ανθρωπάρεσκοι, αλλά με απλότητα καρδιάς να φοβάστε τον
Κύριο. 23 Ό,τι *κι* αν κάνετε, με *την* ψυχή *σας* να *το* εργάζεστε όπως στον Κύριο και
όχι σε ανθρώπους, 24 *και* να ξέρετε ότι από *τον* Κύριο θα απολάβετε την ανταπόδοση
της *ουράνιας* κληρονομιάς. Στον Κύριο Χριστό να υπηρετείτε ως δούλοι. 25 Γιατί
εκείνος που αδικεί θα πάρει αυτό που αδίκησε, και δεν υπάρχει προσωποληψία.

4

Οι κύριοι, το δίκαιο και την ισότητα να παρέχετε στους δούλους *σας*, *και* να ξέρετε ότι και εσείς έχετε Κύριο στον ουρανό.

Προτροπές

2 Στην προσευχή να επιμένετε καρτερικά, να αγρυπνείτε σε αυτή με ευχαριστία, 3
να προσεύχεστε συγχρόνως και για μας, για να μας ανοίξει ο Θεός θύρα για το λόγο
του, ώστε να κηρύξουμε το μυστήριο του Χριστού, για το οποίο και είμαι δεμένος, 4
για να το φανερώσω *και* όπως πρέπει να μιλήσω. 5 Με σοφία να περπατάτε προς τους
έξω, εξαγοράζοντας για τον εαυτό σας τον καιρό. 6 Ο λόγος σας *να είναι* πάντοτε με
χάρη, με αλάτι αρτυμένος, ώστε να ξέρετε πώς πρέπει σε καθέναν ξεχωριστά να
αποκρίνεστε.

Τελικοί Χαιρετισμοί

7 Όλα τα σχετικά μ’ εμένα θα σας *τα* γνωρίσει *ο* Τυχικός, ο αγαπητός αδελφός και
πιστός διάκονος και σύνδουλος στον Κύριο, 8 τον οποίο έστειλα προς εσάς ακριβώς
γι’ αυτό, για να γνωρίσετε τα σχετικά μ’ εμάς και για να ενθαρρύνει τις καρδιές σας, 9
μαζί με *τον* Ονήσιμο, τον πιστό και αγαπητό αδελφό, ο οποίος είναι από *τους* δικούς
σας· όλα όσα *συμβαίνουν* εδώ θα σας τα γνωστοποιήσουν.

10 Σας χαιρετά *ο* Αρίσταρχος, ο συναιχμάλωτός μου, και *ο* Μάρκος, ο εξάδελφος
του Βαρνάβα (για τον οποίο λάβατε εντολές, αν έρθει προς εσάς, να τον δεχτείτε), 11
και *ο* Ιησούς, ο λεγόμενος Ιούστος, οι οποίοι είναι από *τους* περιτμημένους. Αυτοί
είναι οι μόνοι συνεργάτες *μου* στη βασιλεία του Θεού, οι οποίοι μου έγιναν
παρηγοριά. 12 Σας χαιρετά *ο* Επαφράς, που *είναι* από *τους* δικούς σας, δούλος *του*
Χριστού Ιησού, που πάντοτε αγωνίζεται για σας στις προσευχές, για να σταθείτε
τέλειοι και πλήρως βεβαιωμένοι σε κάθε θέλημα του Θεού. 13 Γιατί μαρτυρώ γι’

αυτόν ότι έχει πολύ πόνο για σας και γι’ αυτούς *που είναι* στη Λαοδίκεια και γι’
αυτούς *που είναι* στην Ιεράπολη. 14 Σας χαιρετά *ο* Λουκάς, ο γιατρός ο αγαπητός, και
ο Δημάς. 15 Χαιρετήστε τους αδελφούς *που είναι* στη Λαοδίκεια, και *το* Νυμφά και
την κατ’ οίκο του εκκλησία. 16 Και όταν διαβαστεί μπροστά σας η επιστολή, κάντε
ώστε να διαβαστεί και στην εκκλησία *των* Λαοδικαίων, *όπως* και την *επιστολή* από *τη*
Λαοδίκεια να διαβάσετε κι εσείς. 17 Και πείτε στον Άρχιππο: «Πρόσεχε τη διακονία
που παράλαβες μέσω *του* Κυρίου, για να την εκπληρώνεις».

18 Ο χαιρετισμός *γίνεται* με το δικό μου χέρι, *του* Παύλου. Να θυμάστε τα δεσμά
μου. Η χάρη *ας είναι* μαζί σας.

Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

Χαιρετισμός

1

Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησία των Θεσσαλονικέων *που είναι* στο Θεό Πατέρα και στον Κύριο Ιησού Χριστό. Χάρη σ' εσάς και ειρήνη.

Ευχαριστία για τους Θεσσαλονικείς

2 Ευχαριστούμε το Θεό πάντοτε για όλους εσάς, κάνοντας αναφορά στις προσευχές
μας, αδιαλείπτως 3 μνημονεύοντας μπροστά στο Θεό και Πατέρα μας το έργο της
πίστης σας και τον κόπο της αγάπης *σας* και την υπομονή της ελπίδας *σας* στον Κύριό
μας Ιησού Χριστό, 4 επειδή ξέρουμε, αδελφοί αγαπημένοι από το Θεό, την εκλογή
σας. 5 Γιατί το ευαγγέλιό μας δεν έγινε σ' εσάς με λόγο μόνο, αλλά και με δύναμη και
με Πνεύμα Άγιο και με πολύ πλήρη βεβαιότητα, καθώς ξέρετε τι είδους *άνθρωποι*
ήμασταν μεταξύ σας για χάρη σας. 6 Και εσείς γίνατε μιμητές δικοί μας και του
Κυρίου, γιατί δεχτήκατε το λόγο *του Θεού* μέσα σε πολλή θλίψη μαζί με χαρά
Πνεύματος Αγίου, 7 ώστε να γίνετε πρότυπο σε όλους όσοι πιστεύουν στη Μακεδονία
και στην Αχαΐα. 8 Γιατί από εσάς αντήχησε ο λόγος του Κυρίου, όχι μόνο στη
Μακεδονία και στην Αχαΐα, αλλά η πίστη σας που *είναι* προς το Θεό έχει εξέλθει σε
κάθε τόπο, ώστε εμείς να μην έχουμε ανάγκη να λέμε τίποτα. 9 Γιατί αυτοί *οι ίδιοι*
διηγούνται για μας τι είδους είσοδο είχαμε προς εσάς και πώς επιστρέψατε προς το
Θεό από τα είδωλα, για να υπηρετείτε ως δούλοι σε Θεό ζωντανό και αληθινό, 10 και
να αναμένετε τον Υιό του από τους ουρανούς, τον οποίο έγειρε από τους νεκρούς, *τον*
Ιησού, που μας σώζει από την οργή που έρχεται.

Η διακονία του Παύλου στη Θεσσαλονίκη

2

Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ 2

Οι ίδιοι βέβαια ξέρετε, αδελφοί, ότι η είσοδός μας που *έχει γίνει* προς εσάς δεν ήταν
μάταιη, 2 αλλά αφού υποφέραμε προηγουμένως και μας κακομεταχειρίστηκαν, καθώς
ξέρετε, στους Φιλίππους, είχαμε την παρρησία μέσω του Θεού μας να κηρύξουμε προς
εσάς το ευαγγέλιο του Θεού μέσα σε πολύ αγώνα. 3 Γιατί η προτροπή μας δεν
προήλθε από πλάνη ούτε από ακαθαρσία ούτε *έγινε* με δόλο, 4 αλλά καθώς έχουμε
δοκιμαστεί από το Θεό, ώστε να μας εμπιστευτεί το ευαγγέλιο, έτσι μιλάμε, όχι για να
αρέσουμε σε ανθρώπους, αλλά στο Θεό που δοκιμάζει τις καρδιές μας. 5 Γιατί ούτε
ήρθαμε ποτέ με λόγια κολακείας, καθώς ξέρετε, ούτε με προφάσεις πλεονεξίας – *ο*
Θεός *είναι* μάρτυρας – 6 ούτε *ήρθαμε* ζητώντας δόξα από ανθρώπους ούτε από εσάς
ούτε από άλλους, 7 αν και μπορούσαμε να *σας* επιβληθούμε ως απόστολοι *του*
Χριστού. Αλλά γίναμε ήπιοι μεταξύ σας, σαν μητέρα *που θηλάζει και* περιθάλπει τα
δικά της παιδιά, 8 έτσι σας λαχταρούμε και ευαρεστούμαστε να σας μεταδώσουμε όχι
μόνο το ευαγγέλιο του Θεού, αλλά και τις δικές μας ψυχές, γιατί μας γίνατε αγαπητοί.

9 Γιατί θυμάστε, αδελφοί, τον κόπο μας και το μόχθο *μας:* νύχτα και ημέρα
εργαζόμασταν, για να μην επιβαρύνουμε κανέναν από εσάς, και κηρύξαμε σ' εσάς το
ευαγγέλιο του Θεού. 10 Εσείς και ο Θεός *είστε* μάρτυρες πως όσια και δίκαια και
άμεμπτα συμπεριφερθήκαμε σ' εσάς που πιστεύετε, 11 καθώς ακριβώς *το* ξέρετε, πως
καθέναν από εσάς ξεχωριστά, όπως *ένας* πατέρας *κάνει στα* δικά του παιδιά, 12 σάς
προτρέπαμε και *σας* παρηγορούσαμε και *σας* εξορκίζαμε στο να περπατάτε άξια του
Θεού, ο οποίος σας καλεί στη δική του βασιλεία και δόξα.

13 Και γι' αυτό κι εμείς ευχαριστούμε το Θεό αδιάλειπτα, γιατί όταν παραλάβατε *το*
λόγο του Θεού, που ακούσατε από εμάς, *τον* δεχτήκατε όχι *ως* λόγο ανθρώπων, αλλά,
καθώς είναι αληθινά, *ως* λόγο Θεού· ο οποίος και ενεργεί μέσα σ' εσάς που πιστεύετε.
14 Γιατί εσείς, αδελφοί, γίνατε μιμητές των εκκλησιών του Θεού που είναι στην
Ιουδαία *ενωμένες* με το Χριστό Ιησού. Γιατί τα ίδια πάθατε κι εσείς από τους δικούς
σας ομοεθνείς καθώς και αυτοί από τους Ιουδαίους, 15 οι οποίοι σκότωσαν και τον
Κύριο Ιησού και τους προφήτες, και εμάς απόδιωξαν και στο Θεό δεν αρέσουν και σ'
όλους *τους* ανθρώπους *είναι* ενάντιοι, 16 εμποδίζοντάς μας να κηρύξουμε στα έθνη,
για να σωθούν, για να γεμίζουν *το μέτρο* των αμαρτιών τους πάντοτε. Έφτασε όμως
πάνω τους η οργή στο τέλος.

Η επιθυμία του Παύλου να επισκεφτεί πάλι την εκκλησία

17 Εμείς όμως, αδελφοί, όταν ορφανέψαμε από εσάς πρόσκαιρα, στο πρόσωπο όχι
στην καρδιά, φροντίσαμε περισσότερο να δούμε το πρόσωπό σας με πολλή επιθυμία.
18 Γιατί θελήσαμε να έρθουμε προς εσάς, εγώ βέβαια *ο* Παύλος και μια και δυο
φορές, αλλά μας εμπόδισε ο Σατανάς. 19 Γιατί ποια *είναι η* ελπίδα μας ή *η* χαρά *μας* ή
ο στέφανος *της* καύχησής *μας* μπροστά στον Κύριό μας Ιησού κατά την παρουσία του;
Ή δεν *είστε* βέβαια εσείς; 20 Εσείς πράγματι είστε η δόξα μας και η χαρά *μας*.

3

Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ 3

Γι' αυτό, επειδή δεν αντέχαμε πια, προτιμήσαμε να εγκαταλειφτούμε στην Αθήνα
μόνοι, 2 και στείλαμε *τον* Τιμόθεο, τον αδελφό μας και συνεργάτη του Θεού στο
ευαγγέλιο του Χριστού, για να σας στηρίξει και να *σας* ενθαρρύνει στην πίστη σας, 3
ώστε κανείς να μην κλονίζεται μέσα στις θλίψεις αυτές. Γιατί *εσείς* οι ίδιοι ξέρετε ότι
σ' αυτό είμαστε ταγμένοι. 4 Και πράγματι, όταν ήμασταν κοντά σας, σας προλέγαμε
ότι μέλλουμε να θλιβόμαστε, καθώς και έγινε και *το* ξέρετε. 5 Γι' αυτό κι εγώ, επειδή
δεν άντεχα πια, έστειλα να μάθω για την πίστη σας, μήπως σας πείραξε ο Πειραχτής
και έγινε μάταια ο κόπος μας.

6 Αλλά μόλις τώρα ήρθε *ο* Τιμόθεος προς εμάς από εσάς και μας ανάγγειλε καλά
νέα για την πίστη και για την αγάπη σας, και ότι έχετε αγαθή ανάμνηση για μας
πάντοτε, ποθώντας πολύ να μας δείτε καθώς ακριβώς κι εμείς εσάς. 7 Γι' αυτό,
αδελφοί, παρηγορηθήκαμε από εσάς μέσω της πίστης σας, πάνω σ' όλη την
ταλαιπωρία και *τη* θλίψη μας, 8 γιατί τώρα ζούμε αν εσείς στέκεστε στον Κύριο. 9
Γιατί ποια ευχαριστία μπορούμε να ανταποδώσουμε στο Θεό για σας, για όλη τη χαρά
που νιώθουμε για σας μπροστά στο Θεό μας, 10 καθώς δεόμαστε υπερβολικά νύχτα
και ημέρα, για να δούμε το πρόσωπό σας και να καταρτίσουμε τις ελλείψεις της πίστης
σας;

11 Και *ο* ίδιος ο Θεός και Πατέρας μας και ο Κύριός μας Ιησούς είθε να
κατευθύνουν την οδό μας προς εσάς. 12 Κι εσάς ο Κύριος είθε να *σας* αυξήσει και *να
σας κάνει* να περισσέψετε στην αγάπη ο ένας προς τον άλλο και προς όλους, καθώς
ακριβώς και εμείς *περισσεύουμε* προς εσάς, 13 ώστε να στηρίξει τις καρδιές σας
άμεμπτες στην αγιοσύνη μπροστά στο Θεό και Πατέρα μας κατά την παρουσία του
Κυρίου μας Ιησού μαζί με όλους τους αγίους του. Αμήν.

Ζωή που να ευχαριστεί το Θεό

4

Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ 4

Τέλος, λοιπόν, αδελφοί, σας παρακαλούμε και *σας* προτρέπουμε *ενωμένοι* με τον
Κύριο Ιησού, ώστε, καθώς παραλάβατε από εμάς το πώς πρέπει να περπατάτε και να
αρέσετε στο Θεό – καθώς και *πράγματι* περπατάτε *έτσι* – να προοδεύετε *σ' αυτό*
περισσότερο. 2 Γιατί ξέρετε ποιες παραγγελίες σας δώσαμε μέσω του Κυρίου Ιησού. 3
Γιατί αυτό είναι θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας: να απέχετε από την πορνεία, 4 να
ξέρετε καθένας σας το δικό του σκεύος να *το* κατέχει με αγιασμό και τιμή, 5 όχι με
πάθος επιθυμίας καθώς ακριβώς *κάνουν* και τα έθνη που δεν ξέρουν το Θεό, 6 το να
μην υπερβαίνει *κανείς τα όρια* και να μην εκμεταλλεύεται σ' *αυτό* το πράγμα τον
αδελφό του, γιατί *ο* Κύριος *είναι* τιμωρός για όλα αυτά, καθώς και προείπαμε σ' εσάς
και *σας* βεβαιώσαμε επίσημα. 7 Γιατί δε μας κάλεσε ο Θεός για ακαθαρσία, αλλά σε
αγιασμό. 8 Επομένως, εκείνος που απορρίπτει *αυτά τα λόγια* δεν απορρίπτει άνθρωπο
αλλά το Θεό, ο οποίος και δίνει το Πνεύμα του το Άγιο σ' εμάς.

9 Σχετικά όμως με τη φιλαδελφία δεν έχετε ανάγκη να σας γράφω, γιατί εσείς οι
ίδιοι είστε θεοδίδακτοι στο να αγαπάτε ο ένας τον άλλο. 10 Και πράγματι, *το* κάνετε
αυτό σε όλους τους αδελφούς που *είναι* σε όλη τη Μακεδονία. Αλλά σας προτρέπουμε,
αδελφοί, να περισσεύετε *σ' αυτό* περισσότερο 11 και να φιλοτιμείστε να ζείτε ήσυχα
και να πράττετε τα δικά σας *πράγματα* και να εργάζεστε με τα δικά σας χέρια καθώς
σας παραγγείλαμε, 12 ώστε να περπατάτε ευπρεπώς προς τους έξω και κανέναν να μην
έχετε ανάγκη.

Ο ερχομός του Κυρίου

13 Δε θέλουμε όμως εσείς να αγνοείτε, αδελφοί, όσα αφορούν αυτούς που
κοιμούνται, για να μη λυπάστε καθώς και οι λοιποί που δεν έχουν ελπίδα. 14 Γιατί αν
πιστεύουμε ότι *ο* Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε, έτσι και ο Θεός αυτούς που
κοιμήθηκαν, μέσω του Ιησού θα *τους* φέρει μαζί του.

15 Γιατί αυτό σας λέμε *βασισμένοι* στο λόγο *του* Κυρίου, ότι εμείς οι ζωντανοί που
θα απομένουμε στην παρουσία του Κυρίου δε *θα προλάβουμε* να φτάσουμε αυτούς
που κοιμήθηκαν. 16 Γιατί *ο* ίδιος ο Κύριος θα κατεβεί από *τον* ουρανό με πρόσταγμα,
με φωνή αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού, και οι νεκροί στο Χριστό θα αναστηθούν
πρώτα. 17 Έπειτα εμείς οι ζωντανοί, που *θα* απομένουμε, συγχρόνως μαζί με αυτούς
θα αρπαχτούμε μέσα σε νεφέλες για συνάντηση του Κυρίου στον αέρα. Και έτσι
πάντοτε θα είμαστε μαζί με *τον* Κύριο. 18 Ώστε να παρηγορείτε ο ένας τον άλλο με τα
λόγια αυτά.

5

Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ 5

Αλλά σχετικά με τους χρόνους και τους καιρούς, αδελφοί, δεν έχετε ανάγκη να σας
γράφουν, 2 γιατί *εσείς οι* ίδιοι ακριβώς ξέρετε ότι *η* ημέρα *του* Κυρίου έτσι έρχεται,
όπως *ο* κλέφτης μέσα στη νύχτα. 3 Όταν λένε, «ειρήνη και ασφάλεια», τότε αιφνίδιος
όλεθρος πέφτει πάνω τους όπως ακριβώς οι ωδίνες σ’ αυτήν που έχει *παιδί* στην
κοιλιά, και *οπωσδήποτε* δε θα ξεφύγουν. 4 Εσείς όμως, αδελφοί, δεν είστε στο
σκοτάδι, ώστε η Ημέρα να σας καταλάβει *ξαφνικά* σαν κλέφτης. 5 Γιατί όλοι εσείς
είστε γιοι φωτός και γιοι ημέρας. Δεν είμαστε *της* νύχτας ούτε *του* σκότους. 6 Άρα,
λοιπόν, ας μην κοιμόμαστε όπως οι λοιποί, αλλά ας αγρυπνούμε και ας είμαστε
νηφάλιοι. 7 Γιατί αυτοί που κοιμούνται, *τη* νύχτα κοιμούνται, και αυτοί που μεθούν,
τη νύχτα μεθούν. 8 Εμείς όμως, επειδή ανήκουμε στην ημέρα, ας είμαστε νηφάλιοι *και*
ας ντυθούμε *το* θώρακα *της* πίστης και *της* αγάπης, και *σαν* περικεφαλαία *την* ελπίδα
της σωτηρίας. 9 Γιατί δε μας έθεσε ο Θεός για οργή, αλλά για απόκτηση σωτηρίας
μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού 10 που πέθανε για χάρη μας, ώστε, είτε
αγρυπνούμε είτε κοιμόμαστε, συγχρόνως μαζί του να ζήσουμε. 11 Γι’ αυτό
παρηγορείτε ο ένας τον άλλο και οικοδομείτε ο ένας τον άλλο, καθώς και *το* κάνετε.

Τελικές προτροπές και χαιρετισμοί

12 Και σας παρακαλούμε, αδελφοί, να αναγνωρίζετε εκείνους που κοπιάζουν
μεταξύ σας και *που είναι* προϊστάμενοί σας ως προς τον Κύριο και σας νουθετούν. 13
Και να τους εκτιμάτε με αγάπη υπερβολικά εξαιτίας του έργου τους. Ειρηνεύετε
μεταξύ σας. 14 Σας προτρέπουμε λοιπόν, αδελφοί, νουθετείτε τους άτακτους,
παρηγορείτε τους ολιγόψυχους, στηρίζετε τους αδύνατους, μακροθυμείτε προς όλους.
15 Κοιτάτε μήπως κανείς αποδώσει κακό αντί κακού σε κάποιον, αλλά πάντοτε να
επιδιώκετε *να κάνετε* το αγαθό και ο ένας στον άλλο και σε όλους.

16 Πάντοτε να χαίρετε, 17 αδιάλειπτα να προσεύχεστε, 18 σε καθετί να
ευχαριστείτε˙ γιατί αυτό *είναι* θέλημα Θεού για σας μέσω *του* Χριστού Ιησού. 19 Το
Πνεύμα μη σβήνετε, 20 προφητείες μην περιφρονείτε, 21 αλλά όλα να *τα* δοκιμάζετε,
το καλό να κατέχετε, 22 από κάθε είδους κακό να απέχετε.

23 Και αυτός ο Θεός της ειρήνης είθε να σας αγιάσει ολότελα, και ολόκληρο το
πνεύμα σας και η ψυχή και το σώμα *σας* είθε να τηρηθούν άμεμπτα κατά την παρουσία
του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. 24 Πιστός *είναι* αυτός που σας καλεί, ο οποίος και θα
το κάνει.

25 Αδελφοί, προσεύχεστε και για μας.

26 Χαιρετήστε τους αδελφούς όλους με φίλημα άγιο. 27 Σας εξορκίζω στον Κύριο
να διαβαστεί η επιστολή σε όλους τους αδελφούς.

28 Η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού *ας είναι* μαζί σας.

Β΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

Χαιρετισμοί

1

Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησία *των* Θεσσαλονικέων *που*
έχει κοινωνία με *το* Θεό Πατέρα μας και *τον* Κύριο Ιησού Χριστό. 2 Χάρη σ’ εσάς και
ειρήνη από *το* Θεό Πατέρα μας και *τον* Κύριο Ιησού Χριστό.

Η κρίση κατά τον ερχομό του Κυρίου

3 Οφείλουμε να ευχαριστούμε το Θεό πάντοτε για σας, αδελφοί, καθώς είναι άξιο
να γίνεται, γιατί υπεραυξάνει η πίστη σας και πλεονάζει η αγάπη καθενός ξεχωριστά
όλων σας, του ενός προς τον άλλο, 4 ώστε εμείς *οι* ίδιοι να καυχιόμαστε για σας στις
εκκλησίες του Θεού για την υπομονή σας και *την* πίστη *σας*, μέσα σε όλους τους
διωγμούς σας και στις θλίψεις που ανέχεστε, 5 *οι οποίες είναι* ένδειξη της δίκαιης
κρίσης του Θεού, για να γίνετε άξιοι της βασιλείας του Θεού, υπέρ *της* οποίας και
πάσχετε. 6 Πράγματι, *είναι* δίκαιο απέναντι στο Θεό να ανταποδώσει θλίψη σ’ αυτούς
που σας θλίβουν 7 και άνεση σ’ εσάς που θλίβεστε μαζί μ’ εμάς, όταν αποκαλυφτεί ο
Κύριος Ιησούς από *τον* ουρανό μαζί με *τους* αγγέλους *της* δύναμής του 8 μέσα σε
πύρινη φλόγα, αποδίδοντας εκδίκηση σ’ αυτούς που δεν ξέρουν *το* Θεό και σ’ αυτούς
που δεν υπακούν στο ευαγγέλιο του Κυρίου μας Ιησού. 9 Οι οποίοι θα πληρώσουν *την*
τιμωρία *τους με* αιώνιο όλεθρο *προερχόμενο* από *το* πρόσωπο του Κυρίου και από τη
δόξα της ισχύος του, 10 όταν έρθει κατά την ημέρα εκείνη να δοξαστεί μεταξύ των
αγίων του και να θαυμαστεί μεταξύ όλων εκείνων που πίστεψαν – επειδή έγινε
πιστευτή η μαρτυρία μας προς εσάς. 11 Γι’ αυτό και προσευχόμαστε πάντοτε για σας,
ώστε ο Θεός μας να σας κάνει άξιους της κλήσης *σας* και να εκπληρώσει κάθε αγαθή
ευαρέσκεια και *κάθε* έργο πίστης με δύναμη, 12 για να δοξαστεί το όνομα του Κυρίου
μας Ιησού μέσα σας, και εσείς *να δοξαστείτε* μέσα σ’ αυτόν, σύμφωνα με τη χάρη του
Θεού μας και *του* Κυρίου Ιησού Χριστού.

Ο άνθρωπος της ανομίας

2

Β΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ 2

Παρακαλούμε λοιπόν εσάς, αδελφοί, όσον αφορά την παρουσία του Κυρίου μας
Ιησού Χριστού και *τη* συναγωγή μας στο ίδιο μέρος κοντά του, 2 να μη σαλευτείτε
γρήγορα από *την ψυχραιμία* του νου *σας* ούτε να θορυβείστε, μήτε με πνεύμα μήτε με
λόγο μήτε με επιστολή σαν *να ήταν* από εμάς, πως *δήθεν* έχει έρθει η ημέρα του
Κυρίου. 3 Κανείς ας μη σας εξαπατήσει κατά κανέναν τρόπο. Γιατί *δε θα έρθει η*
ημέρα εκείνη αν δεν έρθει η αποστασία πρώτα, και *δεν* αποκαλυφτεί ο άνθρωπος της
ανομίας, ο γιος της απώλειας, 4 αυτός που αντιτάσσεται και υπερυψώνεται ενάντια σε
καθέναν που λέγεται Θεός ή σέβασμα, ώστε αυτός να καθίσει στο ναό του Θεού, για
να αποδεικνύει *τον* εαυτό του ότι είναι Θεός. 5 Δε θυμάστε ότι, ενώ ήμουν ακόμη

κοντά σας, αυτά σας *τα* έλεγα; 6 Και τώρα ξέρετε εκείνο που *τον* εμποδίζει, στο να
αποκαλυφτεί αυτός κατά το δικό του καιρό. 7 Γιατί το μυστήριο της ανομίας ήδη
ενεργείται· μόνο *υπάρχει* εκείνος που *το* εμποδίζει τώρα, ωσότου φύγει από *τη* μέση. 8
Και τότε θα αποκαλυφτεί ο άνομος, τον οποίο ο Κύριος Ιησούς θα εξολοθρέψει με την
πνοή του στόματός του και θα *τον* καταργήσει με την επιφάνεια της παρουσίας του. 9
Αυτού *του άνομου* η παρουσία *θα* είναι σύμφωνα με *την* ενέργεια του Σατανά με κάθε
δύναμη και *με* σημεία και τέρατα ψεύδους, 10 και με κάθε απάτη αδικίας σ' αυτούς
που χάνονται, επειδή δε δέχτηκαν να αγαπήσουν την αλήθεια για να σωθούν. 11 Και
γι' αυτό ο Θεός στέλνει σ' αυτούς ενέργεια πλάνης, για να πιστέψουν στο ψέμα, 12
ώστε να κατακριθούν όλοι όσοι δεν πίστεψαν στην αλήθεια, αλλά ευαρεστήθηκαν
στην αδικία.

Εκλεγμένοι για σωτηρία

13 Εμείς όμως οφείλουμε να ευχαριστούμε το Θεό πάντοτε για σας, αδελφοί
αγαπημένοι από *τον* Κύριο, γιατί σας διάλεξε ο Θεός *ως* απαρχή για σωτηρία με
αγιασμό Πνεύματος και *με* πίστη στην αλήθεια. 14 Σ' αυτό και σας κάλεσε μέσω του
ευαγγελίου μας προς απόκτηση *της* δόξας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. 15 Άρα
λοιπόν, αδελφοί, να στέκετε *σταθεροί*, και να κρατάτε τις παραδόσεις που διδαχτήκατε
είτε με λόγο είτε με επιστολή μας. 16 Και αυτός ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός και ο
Θεός ο Πατέρας μας, που μας αγάπησε και *μας* έδωσε αιώνια παρηγοριά και αγαθή
ελπίδα με χάρη, 17 είθε να παρηγορήσει τις καρδιές σας και να *σας* στηρίξει σε κάθε
έργο και λόγο αγαθό.

«Προσεύχεστε για μας»

3

Β΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ 3

Λοιπόν, προσεύχεστε για μας, αδελφοί, για να τρέχει και να δοξάζεται ο λόγος του
Κυρίου καθώς *γίνεται* και σ' εσάς, 2 και για να σωθούμε από τους παράλογους και
κακούς ανθρώπους· γιατί δεν *υπάρχει σε* όλους η πίστη. 3 Και είναι πιστός ο Κύριος, ο
οποίος θα σας στηρίξει και θα *σας* φυλάξει από τον Πονηρό. 4 Έχουμε όμως
πεποίθηση για σας, *που προέρχεται από τη σχέση μας* με τον Κύριο, ότι αυτά που
παραγγέλλουμε και *τα* κάνετε και θα *τα* κάνετε. 5 Και ο Κύριος είθε να κατευθύνει τις
καρδιές σας στην αγάπη του Θεού και στην υπομονή του Χριστού.

Προειδοποίηση στους οκνηρούς

6 Σας παραγγέλλουμε λοιπόν, αδελφοί, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού,
να απομακρύνεστε από κάθε αδελφό που περπατά άτακτα και όχι κατά την παράδοση
που *οι πιστοί* παράλαβαν από εμάς. 7 Γιατί *εσείς οι* ίδιοι ξέρετε πώς πρέπει να μας
μιμείστε, επειδή δεν είχαμε άτακτη *συμπεριφορά* μεταξύ σας 8 ούτε φάγαμε άρτο
δωρεάν από κανέναν, αλλά με κόπο και μόχθο νύχτα και ημέρα εργαζόμασταν, για να
μην επιβαρύνουμε κανέναν από εσάς. 9 Όχι ότι δεν έχουμε εξουσία, αλλά *κάναμε έτσι*
για να σας δώσουμε πρότυπο *τους* εαυτούς μας, ώστε να μας μιμείστε. 10 Και
μάλιστα, όταν ήμασταν κοντά σας, αυτό σας παραγγέλλαμε: ότι αν κάποιος δε θέλει να

εργάζεται, μήτε να τρώει. 11 Γιατί ακούμε πως μερικοί περπατούν μεταξύ σας άτακτα,
δεν εργάζονται καθόλου, αλλά περιεργάζονται *τους άλλους*. 12 Σε τέτοιους
ανθρώπους, λοιπόν, παραγγέλλουμε και προτρέπουμε, *ενώ βρισκόμαστε σε κοινωνία*
με *τον* Κύριο Ιησού Χριστό, να εργάζονται με ησυχία και να τρώνε το δικό τους άρτο.
13 Εσείς όμως, αδελφοί, μην κουράζεστε να κάνετε το καλό. 14 Και αν κάποιος δεν
υπακούει στο λόγο μας με την επιστολή, αυτόν να *τον* σημειώνετε και να μην τον
συναναστρέφεστε, για να ντραπεί. 15 Όμως να μην *τον* θεωρείτε ως εχθρό, αλλά να
τον νουθετείτε ως αδελφό.

Ευλογία

16 Και αυτός ο Κύριος της ειρήνης είθε να σας δώσει την ειρήνη διαπαντός με κάθε
τρόπο. Ο Κύριος *ας είναι* μαζί με όλους σας.

17 Ο χαιρετισμός *γράφεται* με το δικό μου χέρι, *του* Παύλου, που είναι σημάδι σε
κάθε επιστολή· έτσι γράφω. 18 Η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού *ας είναι* μαζί
με όλους σας.

Α΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

Χαιρετισμός

1

Παύλος, απόστολος *του* Χριστού Ιησού κατά διαταγή *του* Θεού σωτήρα μας και *του*
Χριστού Ιησού, της ελπίδας μας, 2 προς *τον* Τιμόθεο, γνήσιο τέκνο *μου* στην πίστη.
Χάρη, έλεος, ειρήνη από *το* Θεό Πατέρα και *το* Χριστό Ιησού τον Κύριό μας.

Προειδοποίηση κατά των ψευδοδιδασκάλων

3 Καθώς σε παρακάλεσα, όταν πορευόμουνα στη Μακεδονία, παράμεινε στην
Έφεσο, για να παραγγείλεις σε μερικούς να μη διδάσκουν διαφορετικά 4 μήτε να
προσέχουν σε μύθους και σε γενεαλογίες απέραντες, οι οποίες προκαλούν μάλλον
άσκοπες αναζητήσεις παρά *βοηθούν τη* διαχείριση *του έργου* *του* Θεού που *βασίζεται*
στην πίστη. 5 Ενώ ο σκοπός της παραγγελίας *του Θεού* είναι αγάπη από καθαρή
καρδιά και συνείδηση αγαθή και πίστη ανυπόκριτη, 6 στις οποίες μερικοί αστόχησαν
και εκτράπηκαν σε ματαιολογία, 7 θέλοντας να είναι νομοδιδάσκαλοι, χωρίς να
καταλαβαίνουν μήτε αυτά που λένε μήτε για ποια *πράγματα* διαβεβαιώνουν.

8 Ξέρουμε όμως ότι *είναι* καλός ο νόμος, αν κάποιος τον χρησιμοποιεί *σύμφωνα με*
το σκοπό του νόμου, 9 ξέροντας αυτό: ότι για *τον* δίκαιο *ο* νόμος δεν τίθεται, αλλά για
τους άνομους και για *τους* ανυπότακτους, για *τους* ασεβείς και για *τους* αμαρτωλούς,
για *τους* ανόσιους και για *τους* βέβηλους, για *τους* πατροκτόνους και για *τους*
μητροκτόνους, για *τους* φονιάδες, 10 για *τους* πόρνους, για *τους* αρσενοκοίτες, για
τους δουλέμπορους, για *τους* ψεύτες, για *τους* επίορκους και για ό,τι άλλο αντιτίθεται
στην υγιή διδασκαλία, 11 κατά το ευαγγέλιο της δόξας του μακάριου Θεού, το οποίο
εμπιστεύτηκε σ' εμένα.

Ευχαριστία για το έλεος του Θεού

12 Ευχαριστώ αυτόν που με ενδυνάμωσε, *το* Χριστό Ιησού τον Κύριό μας, γιατί με
θεώρησε πιστό και *με* έθεσε σε διακονία, 13 *εμένα* που πρωτύτερα ήμουν βλάστημος
και διώκτης και υβριστής. Αλλά ελεήθηκα, επειδή αγνοώντας *το* έκανα μέσα στην
απιστία. 14 Και υπερπλεόνασε η χάρη του Κυρίου μας μαζί με πίστη και αγάπη που
υπάρχει σε κοινωνία με το Χριστό Ιησού. 15 Αξιόπιστος *είναι αυτός* ο λόγος και άξιος
πλήρους αποδοχής: ότι *ο* Χριστός Ιησούς ήρθε στον κόσμο να σώσει αμαρτωλούς, των
οποίων πρώτος είμαι εγώ. 16 Αλλά γι' αυτό ελεήθηκα, για να δείξει πρώτα σ' εμένα *ο*
Χριστός Ιησούς όλη τη μακροθυμία *του*, για *να είμαι* πρότυπο σ' αυτούς που μέλλουν
να πιστεύουν σ' αυτόν για *να έχουν* ζωή αιώνια. 17 Και στο βασιλιά των αιώνων, *τον*
άφθαρτο, *τον* αόρατο, *το* μόνο Θεό, *ας είναι* τιμή και δόξα στους αιώνες των αιώνων.
Αμήν.

18 Αυτήν την παραγγελία σού παραθέτω, τέκνο *μου* Τιμόθεε, σύμφωνα με τις
προηγούμενες προφητείες για σένα, για να στρατεύεσαι με αυτές στην καλή
εκστρατεία, 19 έχοντας πίστη και αγαθή συνείδηση, την οποία μερικοί απώθησαν και

ναυάγησαν ως προς την πίστη. 20 Από αυτούς είναι *ο* Υμέναιος και *ο* Αλέξανδρος,
τους οποίους παράδωσα στο Σατανά, για να παιδευτούν ώστε να μη βλαστημούν.

Οδηγίες σχετικά με την προσευχή

2

Α΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 2

Προτρέπω, λοιπόν, πρώτα απ’ όλα να γίνονται δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις,
ευχαριστίες για όλους *τους* ανθρώπους, 2 για *τους* βασιλιάδες και *για* όλους όσοι είναι
σε *θέσεις* υπεροχής, για να περνούμε ήρεμο και ήσυχο βίο με όλη *την* ευσέβεια και *τη*
σεμνότητα. 3 Αυτό *είναι* καλό και αποδεκτό μπροστά στο σωτήρα μας Θεό, 4 ο οποίος
θέλει όλοι *οι* άνθρωποι να σωθούν και να έρθουν σε επίγνωση *της* αλήθειας. 5 Γιατί
ένας Θεός *υπάρχει*, ένας και μεσίτης *μεταξύ* Θεού και ανθρώπων, *ο* άνθρωπος Χριστός
Ιησούς, 6 ο οποίος έδωσε *τον* εαυτό του αντίλυτρο για όλους, τη μαρτυρία *που δόθηκε*
στους δικούς του *καθορισμένους* καιρούς. 7 Σ’ αυτό τέθηκα εγώ κήρυκας και
απόστολος, αλήθεια λέω, δεν ψεύδομαι, δάσκαλος *των* εθνών στην πίστη και *την*
αλήθεια.

8 Θέλω, λοιπόν, να προσεύχονται οι άντρες σε κάθε τόπο, υψώνοντας όσια χέρια
χωρίς οργή και αμφιβολία. 9 Όμοια και *οι* γυναίκες με ενδυμασία κόσμια, με ντροπή
και σωφροσύνη να κοσμούν *τους* εαυτούς τους· όχι με πλεξίματα *μαλλιών* και *με*
χρυσαφικά ή *με* μαργαριτάρια ή *με* ιματισμό πολυτελή, 10 αλλά με ό,τι πρέπει σε
γυναίκες που ομολογούν θεοσέβεια, με έργα αγαθά. 11 *Η* γυναίκα ας μαθαίνει με
ησυχία, με όλη *την* υποταγή. 12 Και δεν επιτρέπω στη γυναίκα να διδάσκει ούτε να
αφεντεύει στον άντρα, αλλά να είναι ήσυχη. 13 Γιατί *ο* Αδάμ πλάστηκε πρώτος, έπειτα
η Εύα. 14 Και *ο* Αδάμ δεν απατήθηκε, αλλά *η* γυναίκα εξαπατήθηκε και έπεσε σε
παράβαση. 15 Θα σωθεί όμως διαμέσου της τεκνογονίας, αν μείνουν στην πίστη και
στην αγάπη και στον αγιασμό με σωφροσύνη.

Προσόντα που απαιτούνται για τους επισκόπους

3

Α΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 3

Αξιόπιστος *είναι αυτός* ο λόγος: αν κάποιος ορέγεται επισκοπή, επιθυμεί *ένα* καλό
έργο. 2 Πρέπει λοιπόν ο επίσκοπος να είναι ανεπίληπτος, μιας γυναίκας άντρας,
νηφάλιος, σώφρονας, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός, 3 όχι φιλόκρασος, να μη δέρνει,
[να μην *είναι* αισχροκερδής]· αλλά *να είναι* επιεικής, άμαχος, αφιλάργυρος, 4 να
διευθύνει καλά το δικό του οίκο, παιδιά να έχει σε υποταγή με κάθε σεμνότητα (5
εξάλλου αν κάποιος δεν ξέρει να διευθύνει το δικό του οίκο, πώς θα επιμεληθεί *την*
εκκλησία *του* Θεού;) 6 *Να* μην *είναι* νεοφώτιστος, για να μη θολώσει *από υπερηφάνεια*
και πέσει σε καταδίκη του διαβόλου. 7 Πρέπει επίσης να έχει και καλή μαρτυρία από
τους έξω, για να μην πέσει σε κατηγορία και *σε* παγίδα του διαβόλου.

Προσόντα που απαιτούνται για τους διακόνους

8 *Οι* διάκονοι ομοίως *να είναι* σεμνοί, όχι διπρόσωποι, να μη δίνονται σε πολύ
κρασί, *να* μην *είναι* αισχροκερδείς, 9 να κατέχουν το μυστήριο της πίστης με καθαρή

συνείδηση. 10 Και αυτοί, λοιπόν, ας δοκιμάζονται πρώτα, έπειτα ας διακονούν αν
είναι ακατηγόρητοι. 11 *Οι* γυναίκες ομοίως *να είναι* σεμνές, *να* μη διαβάλλουν, *να
είναι* νηφάλιες, πιστές σε όλα. 12 *Οι* διάκονοι να είναι μιας γυναίκας άντρες, να
διευθύνουν καλά *τα* παιδιά *τους* και τους δικούς τους οίκους. 13 Γιατί εκείνοι που
διακόνησαν καλά αποκτούν για *τους* εαυτούς τους καλή θέση *στην εκκλησία* και πολλή
παρρησία στην πίστη που *είναι* στο Χριστό Ιησού.

Το μυστήριο της ευσέβειάς μας

14 Αυτά σου γράφω, ελπίζοντας να έρθω προς εσένα γρήγορα. 15 Αν όμως
βραδύνω, να ξέρεις πώς πρέπει να συμπεριφέρεται *κανείς* μέσα στον οίκο του Θεού,
που είναι *η* εκκλησία *του* ζωντανού Θεού, στύλος και βάση της αλήθειας. 16 Και
ομολογουμένως είναι μεγάλο το μυστήριο της ευσέβειάς *μας*:

Αυτός φανερώθηκε μέσα στη σάρκα,
δικαιώθηκε με *το* Πνεύμα,
φανερώθηκε στους αγγέλους,
κηρύχτηκε στα έθνη,
έγινε πιστευτός στον κόσμο,
αναλήφτηκε με δόξα.

Πρόβλεψη της αποστασίας

4

Α΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 4

Αλλά το Πνεύμα ρητά λέει ότι σε υστερινούς καιρούς θα αποστατήσουν μερικοί από
την πίστη, προσέχοντας σε πνεύματα πλάνης και σε διδασκαλίες δαιμονίων, 2 με *την*
υποκρισία ψευδολόγων, που έχουν καυτηριασμένη τη δική τους συνείδηση, 3 οι οποίοι
εμποδίζουν το γάμο *και διατάζουν* αποχή από φαγητά, που ο Θεός *τα* δημιούργησε, για
να *τα* λαβαίνουν με ευχαριστία αυτοί *που είναι* πιστοί και που έχουν γνωρίσει καλά
την αλήθεια. 4 Επειδή κάθε κτίσμα *του* Θεού *είναι* καλό και τίποτα *δεν είναι*
απορρίψιμο, όταν λαβαίνεται με ευχαριστία· 5 γιατί αγιάζεται με *το* λόγο *του* Θεού και
την προσευχή.

Ο καλός διάκονος του Χριστού

6 Υποδεικνύοντας αυτά στους αδελφούς θα είσαι καλός διάκονος *του* Χριστού
Ιησού, γιατί θα ανατρέφεσαι με τα λόγια της πίστης και της καλής διδασκαλίας που
έχεις παρακολουθήσει. 7 Αλλά απόφευγε τους βέβηλους μύθους και όσους ταιριάζουν
σε γριές. Και γύμναζε *τον* εαυτό σου στην ευσέβεια. 8 Γιατί η σωματική γυμναστική
είναι ωφέλιμη για λίγο, ενώ η ευσέβεια είναι ωφέλιμη για όλα, επειδή έχει *ως συνέπεια*
υπόσχεση για *τη* ζωή την τωρινή και τη μελλοντική. 9 Πιστός *είναι αυτός* ο λόγος και
άξιος πλήρους αποδοχής. 10 Επειδή γι' αυτό κοπιάζουμε και αγωνιζόμαστε, γιατί
έχουμε ελπίσει σε Θεό ζωντανό, ο οποίος είναι σωτήρας όλων *των* ανθρώπων, μάλιστα
των πιστών.

11 Αυτά παράγγελλε και δίδασκε. 12 Κανείς ας μην καταφρονεί τη νεότητά σου,
αλλά να γίνεις τύπος των πιστών στα λόγια, στη συμπεριφορά, στην αγάπη, στην

πίστη, στην αγνότητα. 13 Ωσότου να έρθω, προσηλώσου στην ανάγνωση *των Γραφών*,
στην προτροπή, στη διδασκαλία. 14 Μην αμελείς το χάρισμα που *είναι* μέσα σου, το
οποίο σου δόθηκε μέσω προφητείας μαζί με *την* επίθεση των χεριών του
πρεσβυτερίου. 15 Αυτά μελέτα, σ' αυτά να μένεις, για να είναι φανερή η προκοπή σου
σε όλους. 16 Πρόσεχε *τον* εαυτό σου και τη διδασκαλία· επίμενε σ' αυτά. Γιατί
κάνοντας αυτό, και *τον* εαυτό σου θα σώσεις και αυτούς που σε ακούν.

Καθήκοντα προς τους άλλους

5

Α΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 5

Πρεσβύτερο *στην ηλικία* μην *τον* επιπλήξεις, αλλά πρότρεπέ *τον* σαν πατέρα, *τους*
νεότερους σαν αδελφούς, 2 *τις* πρεσβύτερες σαν μητέρες, *τις* νεότερες σαν αδελφές με
όλη *την* αγνότητα.
3 *Τις* χήρες τίμα, αυτές *που είναι* πραγματικά χήρες. 4 Αν όμως κάποια χήρα έχει
παιδιά ή εγγόνια, ας μαθαίνουν πρώτα να είναι ευσεβείς στο δικό τους οίκο και να
αποδίδουν αμοιβές στους προγόνους· γιατί αυτό είναι αποδεκτό μπροστά στο Θεό. 5
Αλλά εκείνη *που είναι* πραγματικά χήρα και είναι μόνη, έχει ελπίσει στο Θεό και
επιμένει στις δεήσεις και στις προσευχές νύχτα και ημέρα. 6 Εκείνη όμως που
σπαταλά *στην ασωτία*, ενώ ζει, έχει πεθάνει. 7 Και αυτά παράγγελλε, για να είναι
ανεπίληπτες. 8 Και αν κάποιος δεν προνοεί για τους δικούς του και μάλιστα για *τους*
οικείους *του*, έχει αρνηθεί την πίστη και είναι χειρότερος από άπιστο. 9 *Ως* χήρα ας
καταγράφεται στον κατάλογο εκείνη που δεν είναι κάτω *των* εξήντα ετών, ενός άντρα
γυναίκα, 10 όταν *τα* καλά έργα *της* μαρτυρούνται, αν ανάθρεψε παιδιά, αν φιλοξένησε,
αν ένιψε πόδια αγίων, αν βοήθησε θλιμμένους, αν επιδίωξε κάθε έργο αγαθό. 11 *Τις*
νεότερες όμως χήρες απόφευγε *να καταγράφεις*. Γιατί, όταν ζήσουν ακόλαστα ενάντια
στο Χριστό, θέλουν να παντρευτούν 12 και πέφτουν σε κατάκριση, γιατί αθέτησαν την
πρώτη *τους* συνθήκη. 13 Συγχρόνως επίσης μαθαίνουν *να γίνονται* και αργές καθώς
περιέρχονται στις οικίες, και όχι μόνο αργές αλλά και φλύαρες και περίεργες,
μιλώντας όσα δεν πρέπει. 14 Θέλω, λοιπόν, *οι* νεότερες να παντρεύονται, να γεννούν
παιδιά, να γίνονται οικοδέσποινες, να μη δίνουν καμιά αφορμή στους αντίθετους για
κακολογία. 15 Γιατί ήδη μερικές εκτράπηκαν πίσω από το Σατανά. 16 Αν κάποιος
[πιστός ή] πιστή έχει χήρες, ας τις βοηθά και ας μην επιβαρύνεται η εκκλησία, για να
βοηθήσει αυτές *που είναι* πραγματικά χήρες.
17 Οι πρεσβύτεροι που υπήρξαν καλοί προϊστάμενοι ας αξιώνονται διπλή τιμή,
μάλιστα εκείνοι που κοπιάζουν στο λόγο και *στη* διδασκαλία. 18 Γιατί λέει η Γραφή:
Βόδι που αλωνίζει δε θα *το* **φιμώσεις**· και: "Άξιος *είναι* ο εργάτης του μισθού του".
19 Εναντίον πρεσβυτέρου μην αποδέχεσαι κατηγορία, εκτός αν *βασίζεται* πάνω σε δύο
ή τρεις μάρτυρες. 20 Εκείνους που αμαρτάνουν έλεγχέ *τους* μπροστά σε όλους, ώστε
και οι υπόλοιποι να φοβούνται. 21 Σε ικετεύω μπροστά στο Θεό και *στο* Χριστό Ιησού
και στους εκλεκτούς αγγέλους να φυλάξεις αυτά χωρίς προκατάληψη, μην κάνοντας
τίποτα με μεροληψία. 22 Χέρια σε κανέναν μην επιθέτεις γρήγορα μήτε να
συμμετέχεις σε ξένες αμαρτίες· *τον* εαυτό σου αγνό να *τον* τηρείς. 23 Μην πίνεις πια
συνεχώς νερό, αλλά να χρησιμοποιείς λίγο κρασί για το στομάχι *σου* και *για* τις συχνές
σου ασθένειες.

24 Σε μερικούς ανθρώπους οι αμαρτίες *τους* είναι ολοφάνερες και προπορεύονται
προς κατάκρισή *τους*, ενώ βεβαίως σε άλλους *η φανέρωσή τους* επακολουθεί. 25
Ομοίως και τα έργα τα καλά *είναι* ολοφάνερα, αλλά και τα αλλιώτικα δε δύνανται να
κρυφτούν.

6

Α΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 6

Όσοι είναι δούλοι κάτω από ζυγό ας θεωρούν τους δικούς τους δεσπότες άξιους
κάθε τιμής, για να μη βλασφημείται το όνομα του Θεού και η διδασκαλία *του*. 2 Και
εκείνοι που έχουν δεσπότες πιστούς ας μην *τους* καταφρονούν, επειδή είναι αδελφοί,
αλλά περισσότερο να δουλεύουν, γιατί είναι πιστοί και αγαπητοί εκείνοι που
βοηθιούνται από την ευεργετική *υπηρεσία τους*.

Οι ψευδοδιδάσκαλοι και ο πραγματικός πλούτος

Αυτά δίδασκε και πρότρεπε. 3 Αν κάποιος διδάσκει διαφορετικά και δεν ακολουθεί
τους υγιείς λόγους που *είναι* του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και τη διδασκαλία που
συμφωνεί με την ευσέβεια, 4 είναι θολωμένος *από υπερηφάνεια*, δε γνωρίζει καλά
τίποτε, αλλά νοσεί για συζητήσεις και λογομαχίες, από *τις* οποίες γίνεται φθόνος,
έριδα, βλαστήμιες, υπόνοιες κακές, 5 συνεχείς διαπληκτισμοί ανθρώπων
διεφθαρμένων στο νου και που έχουν στερηθεί την αλήθεια, οι οποίοι νομίζουν πως η
ευσέβεια είναι πορισμός *κέρδους*. [Να απομακρύνεσαι από τέτοιους *ανθρώπους*.] 6
Είναι όμως μεγάλος πορισμός *κέρδους* η ευσέβεια μαζί με αυτάρκεια. 7 Επειδή τίποτα
δε φέραμε μέσα στον κόσμο, [*είναι* φανερό] ότι ούτε να φέρουμε κάτι έξω *από αυτόν*
μπορούμε. 8 Αν έχουμε λοιπόν διατροφές και σκεπάσματα, σ’ αυτά ας αρκεστούμε. 9
Εκείνοι όμως που θέλουν να πλουτίζουν πέφτουν σε πειρασμό και παγίδα και
επιθυμίες πολλές, ανόητες και βλαβερές, οι οποίες βυθίζουν τους ανθρώπους σε
όλεθρο και *σε* απώλεια. 10 Γιατί ρίζα όλων των κακών είναι η φιλαργυρία, για την
οποία, επειδή μερικοί *την* ορέγονται, αποπλανήθηκαν από την πίστη και κατατρύπησαν
τους εαυτούς τους με οδύνες πολλές.

Ο καλός αγώνας της πίστης

11 Εσύ όμως, ω άνθρωπε του Θεού, φεύγε από αυτά, και επιδίωκε δικαιοσύνη,
ευσέβεια, πίστη, αγάπη, υπομονή, διάθεση πραότητας. 12 Αγωνίζου τον καλό αγώνα
της πίστης˙ κράτησε την αιώνια ζωή, στην οποία καλέστηκες και *για την οποία*
ομολόγησες την καλή ομολογία μπροστά σε πολλούς μάρτυρες. 13 Σου παραγγέλλω
μπροστά στο Θεό, που ζωογονεί τα πάντα, και *στο* Χριστό Ιησού, που μαρτύρησε επί
Ποντίου Πιλάτου την καλή ομολογία, 14 να τηρήσεις την εντολή άσπιλη *και*
ανεπίληπτη μέχρι την επιφάνεια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. 15 Την οποία θα
δείξει στους δικούς του *καθορισμένους* καιρούς ο μακάριος και μόνος δυνάστης, ο
βασιλιάς αυτών που βασιλεύουν και Κύριος αυτών που κυριαρχούν, 16 ο μόνος που
έχει αθανασία, που κατοικεί σε φως απρόσιτο, τον οποίο κανείς από *τους* ανθρώπους
δεν είδε ούτε δύναται να *τον* δει. Σ’ αυτόν τιμή και εξουσία αιώνια! Αμήν.

17 Στους πλούσιους του τωρινού αιώνα παράγγελλε να μην υψηλοφρονούν μήτε να
έχουν ελπίσει στην αβεβαιότητα του πλούτου, αλλά στο Θεό που μας παρέχει όλα
πλούσια προς απόλαυση. 18 Να αγαθοεργούν, να πλουτίζουν σε έργα καλά, να είναι

πρόθυμοι στο να δίνουν, κοινωνικοί, 19 αποθησαυρίζοντας για *τους* εαυτούς τους *ένα* καλό θεμέλιο στο μέλλον, ώστε να κρατήσουν την πραγματική ζωή.

20 Ω Τιμόθεε, την παρακαταθήκη φύλαξε, αποφεύγοντας τα βέβηλα κούφια λόγια και *τις* αντιθέσεις της ψευδώνυμης γνώσης, 21 την οποία καθώς μερικοί
επαγγέλλονται, ως προς την πίστη αστόχησαν.

Η χάρη μαζί σας.

Β΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

Χαιρετισμός

1

Παύλος, απόστολος *του* Χριστού Ιησού με *το* θέλημα *του* Θεού, σύμφωνα με *την*
υπόσχεση *της* ζωής που *υπάρχει* στο Χριστό Ιησού, 2 προς *τον* Τιμόθεο, *το* αγαπητό
τέκνο *μου*. Χάρη, έλεος, ειρήνη από *το* Θεό Πατέρα και *από το* Χριστό Ιησού τον
Κύριό μας.

Αφοσίωση στο Ευαγγέλιο

3 Ευχαριστώ το Θεό, τον οποίο λατρεύω από *τους* προγόνους *μου* με καθαρή
συνείδηση, καθώς αδιάλειπτα σε αναφέρω στις δεήσεις μου νύχτα και ημέρα, 4
ποθώντας πολύ να σε δω, επειδή θυμάμαι τα δάκρυά σου, για να γεμίσω χαρά. 5 Γιατί
θυμήθηκα την ανυπόκριτη πίστη που *είναι* μέσα σου, η οποία κατοίκησε πρώτα μέσα
στη γιαγιά σου Λωΐδα και στη μητέρα σου Ευνίκη, και είμαι πεισμένος ότι *κατοικεί*
και μέσα σ' εσένα. 6 Γι' αυτήν *την* αιτία σού υπενθυμίζω να αναζωπυρώνεις το
χάρισμα του Θεού, που είναι μέσα σου μέσω της επίθεσης των χεριών μου. 7 Γιατί δε
μας έδωσε ο Θεός πνεύμα δειλίας, αλλά δύναμης και αγάπης και σωφρονισμού. 8 Μη
λοιπόν ντραπείς τη μαρτυρία του Κυρίου μας μήτε εμένα το δέσμιό του, αλλά
συγκακοπάθησε στο ευαγγέλιο σύμφωνα με *τη* δύναμη *του* Θεού, 9 ο οποίος μας
έσωσε και *μας* κάλεσε σε κλήση άγια, όχι κατά τα έργα μας, αλλά κατά *τη* δική *του*
πρόθεση και χάρη, η οποία μας δόθηκε στο Χριστό Ιησού προαιωνίως. 10
Φανερώθηκε όμως τώρα με την επιφάνεια του σωτήρα μας Χριστού Ιησού, που
αφενός κατάργησε το θάνατο, αφετέρου έφερε στο φως ζωή και αφθαρσία μέσω του
ευαγγελίου, 11 για το οποίο τέθηκα εγώ κήρυκας και απόστολος και διδάσκαλος· 12
γι' αυτήν *την* αιτία και πάσχω αυτά. Αλλά δεν ντρέπομαι, γιατί ξέρω σε ποιον έχω
πιστέψει και είμαι πεισμένος ότι είναι δυνατός να φυλάξει την παρακαταθήκη μου ως
εκείνη την Ημέρα. 13 Υπόδειγμα υγιών λόγων έχε αυτούς που άκουσες από εμένα με
πίστη και αγάπη που *υπάρχει όταν έχουμε κοινωνία* με το Χριστό Ιησού. 14 Την καλή
παρακαταθήκη φύλαξέ *την* μέσω *του* Πνεύματος *του* Αγίου που κατοικεί μέσα μας.

15 Ξέρεις αυτό, ότι με αποστράφηκαν όλοι αυτοί που *είναι* στην *επαρχία της* Ασίας,
μεταξύ των οποίων είναι *ο* Φύγελος και *ο* Ερμογένης. 16 Είθε να δώσει έλεος ο
Κύριος στον οίκο *του* Ονησιφόρου, γιατί πολλές φορές με ανακούφισε και την
αλυσίδα μου δεν ντράπηκε, 17 αλλά αφού ήρθε στη Ρώμη, επιμελώς με αναζήτησε και
με βρήκε. 18 Είθε να του δώσει ο Κύριος να βρει έλεος από *τον* Κύριο εκείνη την
ημέρα. Και όσα στην Έφεσο διακόνησε εσύ *τα* γνωρίζεις καλύτερα.

Ο καλός στρατιώτης του Ιησού Χριστού

2

Εσύ, λοιπόν, τέκνο μου, να ενδυναμώνεσαι στη χάρη που *είναι* στο Χριστό Ιησού, 2
και αυτά που άκουσες από εμένα μέσω πολλών μαρτύρων, αυτά παράθεσε σε πιστούς
ανθρώπους, οι οποίοι να είναι ικανοί και άλλους να διδάξουν. 3 Συγκακοπάθησε σαν
καλός στρατιώτης *του* Χριστού Ιησού. 4 Κανείς στρατευόμενος δεν εμπλέκεται στις
βιοτικές απασχολήσεις, για να αρέσει σ' αυτόν που *τον* στρατολόγησε. 5 Αν επίσης
και κάποιος αθλείται, δε στεφανώνεται αν δεν αγωνιστεί νόμιμα. 6 Ο γεωργός που
κοπιάζει πρέπει πρώτα *αυτός* να λαβαίνει μέρος από τους καρπούς. 7 Κατάλαβε ό,τι
λέω. Γιατί θα σου δώσει ο Κύριος σύνεση σε όλα.

8 Να θυμάσαι *τον* Ιησού Χριστό, που έχει εγερθεί από *τους* νεκρούς, *που είναι* από
το σπέρμα *του* Δαβίδ, σύμφωνα με το ευαγγέλιό μου, 9 για το οποίο κακοπαθώ μέχρι
τα δεσμά σαν κακούργος, αλλά ο λόγος του Θεού δεν έχει δεθεί. 10 Γι' αυτό όλα *τα*
υπομένω για τους εκλεκτούς, για να πετύχουν και αυτοί *τη* σωτηρία που *υπάρχει* στο
Χριστό Ιησού μαζί με δόξα αιώνια.

11 Πιστός *είναι αυτός* ο λόγος:

«Αν πράγματι πεθάναμε μαζί *του*,
μαζί *του* και θα ζήσουμε.

12 Αν υπομένουμε, μαζί *του* και θα βασιλέψουμε.
Αν θα *τον* αρνηθούμε, κι εκείνος θα αρνηθεί εμάς.

13 Αν απιστούμε, εκείνος πιστός μένει,
γιατί να αρνηθεί *τον* εαυτό του δεν δύναται».

Ο δόκιμος εργάτης του Θεού

14 Αυτά υπενθύμιζε, μαρτυρώντας επίσημα μπροστά στο Θεό να μη λογομαχούν,
γιατί δεν είναι σε τίποτα χρήσιμο, *αλλά επιφέρει* καταστροφή σ' αυτούς που ακούν. 15
Φρόντισε να παρουσιάσεις *τον* εαυτό σου δόκιμο στο Θεό, εργάτη αντρόπιαστο, που
ορθοτομεί το λόγο της αλήθειας. 16 Και τα βέβηλα κούφια λόγια απόφευγέ *τα*· γιατί
αυτοί που τα λένε όλο και περισσότερο θα προκόψουν στην ασέβεια 17 και ο λόγος
τους θα καταφάγει *και θα εξαπλωθεί* σαν γάγγραινα. Από αυτούς είναι *ο* Υμέναιος και
ο Φίλητος, 18 οι οποίοι αστόχησαν ως προς την αλήθεια, λέγοντας πως η ανάσταση
ήδη έχει γίνει, και ανατρέπουν την πίστη μερικών. 19 Αλλά όμως το στερεό θεμέλιο
του Θεού έχει στηθεί, έχοντας αυτήν τη σφραγίδα: *Ο* **Κύριος γνώρισε αυτούς που
είναι δικοί του**· και: "Ας απομακρυνθεί από *την* αδικία καθένας που ονομάζει το
όνομα *του* Κυρίου". 20 Εξάλλου μέσα σε *μια* μεγάλη οικία δεν υπάρχουν μόνο σκεύη
χρυσά και αργυρά, αλλά και ξύλινα και πήλινα. Και αφενός άλλα είναι για τιμητική
χρήση, αφετέρου άλλα για ευτελή. 21 Αν λοιπόν κάποιος καθαρίσει εντελώς *τον* εαυτό
του από αυτά, θα είναι σκεύος για τιμή, αγιασμένο, εύχρηστο στο Δεσπότη,
ετοιμασμένο για κάθε έργο αγαθό. 22 Και τις επαναστατικές επιθυμίες απόφευγε και
επιδίωκε δικαιοσύνη, πίστη, αγάπη, ειρήνη μαζί μ' εκείνους που επικαλούνται τον
Κύριο *μέσα* από καθαρή καρδιά. 23 Ενώ τις μωρές και αμαθείς συζητήσεις παράτα *τες*,
γιατί ξέρεις ότι γεννούν μάχες. 24 *Ο* δούλος όμως *του* Κυρίου δεν πρέπει να μάχεται,
αλλά να είναι ήπιος προς όλους, διδακτικός, ανεξίκακος, 25 εκπαιδεύοντας με
πραότητα εκείνους που είναι αντίθετα διατεθειμένοι, μην τυχόν τους δώσει ο Θεός
μετάνοια, *για να έρθουν* σε επίγνωση *της* αλήθειας 26 και να συνέλθουν από τη *μέθη*

της παγίδας του διαβόλου, οι οποίοι έχουν αιχμαλωτιστεί από αυτόν, για *να κάνουν* το
θέλημα εκείνου.

Οι άνθρωποι των έσχατων ημερών

3

Β΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 3

Αυτό μάλιστα να γνωρίζεις: ότι στις έσχατες ημέρες θα εγκατασταθούν δύσκολοι
καιροί. 2 Γιατί οι άνθρωποι θα είναι εγωιστές, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι,
βλάστημοι, απειθείς στους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, 3 άστοργοι, αδιάλλακτοι,
συκοφάντες, ακρατείς, ανήμεροι, εχθροί του αγαθού, 4 προδότες, αυθάδεις, θολωμένοι
από υπερηφάνεια, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, 5 έχοντας εξωτερική μορφή
ευσέβειας, αλλά *θα* έχουν αρνηθεί τη δύναμή της· και αυτούς απόφευγε. 6 Γιατί από
αυτούς είναι εκείνοι που εισδύουν στις οικίες και αιχμαλωτίζουν γυναικάρια
φορτωμένα σωρούς αμαρτιών, που οδηγούνται από ποικίλες επιθυμίες, 7 που πάντοτε
μαθαίνουν και ποτέ δε δύνανται να έρθουν σε επίγνωση *της* αλήθειας. 8 Και με όποιο
τρόπο *ο* Ιάννης και *ο* Ιαμβρής αντιστάθηκαν στο Μωυσή, έτσι και αυτοί αντιστέκονται
στην αλήθεια, άνθρωποι διεφθαρμένοι στο νου, κίβδηλοι ως προς την πίστη. 9 Αλλά
δε θα προκόψουν περισσότερο· γιατί η ανοησία τους θα είναι καταφανής σε όλους
όπως έγινε και η *ανοησία* εκείνων.

Τελευταίες προτροπές

10 Εσύ όμως παρακολούθησες τη διδασκαλία μου, τη διαγωγή, την πρόθεση, την
πίστη, τη μακροθυμία, την αγάπη, την υπομονή, 11 τους διωγμούς, τα παθήματα, τι
είδους μου συνέβηκαν στην Αντιόχεια, στο Ικόνιο, στα Λύστρα· τι είδους διωγμούς
υπέφερα και από όλους με έσωσε ο Κύριος. 12 Αλλά και όλοι όσοι θέλουν να ζουν
ευσεβώς στο Χριστό Ιησού θα καταδιωχτούν. 13 Ενώ κακοί άνθρωποι και απατεώνες
θα προκόψουν στο χειρότερο πλανώντας και πλανώμενοι. 14 Εσύ όμως μένε σ’ αυτά
που έμαθες και πείστηκες, επειδή ξέρεις από ποιους *τα* έμαθες· 15 και γιατί ξέρεις από
βρέφος τα Ιερά Γράμματα, τα οποία δύνανται να σε κάνουν σοφό στη σωτηρία μέσω
της πίστης που *είναι* στο Χριστό Ιησού. 16 Όλη *η* Γραφή *είναι* θεόπνευστη και
ωφέλιμη για διδασκαλία, για έλεγχο, για επανόρθωση, για παιδεία που *γίνεται* με
δικαιοσύνη, 17 για να είναι ολοκληρωμένος ο άνθρωπος του Θεού, καταρτισμένος για
κάθε έργο αγαθό.

4

Β΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 4

Σου αναθέτω επίσημα μπροστά στο Θεό και *στο* Χριστό Ιησού, που μέλλει να κρίνει
ζωντανούς και νεκρούς, και *αναλογιζόμενος* την επιφάνειά του και τη βασιλεία του: 2
κήρυξε το λόγο, επίμεινε σε κατάλληλο *και* ακατάλληλο καιρό, έλεγξε, επιτίμησε,
πρότρεψε με κάθε μακροθυμία και διδαχή. 3 Γιατί θα υπάρξει καιρός που δε θα
ανέχονται την υγιή διδασκαλία, αλλά κατά τις δικές τους επιθυμίες θα μαζέψουν για
τους εαυτούς τους σωρό από δασκάλους, επειδή *θα* αισθάνονται φαγούρα στα αυτιά, 4
και αφενός θα αποστρέψουν την ακοή *τους* από την αλήθεια, αφετέρου θα εκτραπούν

προς τους μύθους. 5 Εσύ όμως πρόσεχε σε όλα, κακοπάθησε, κάνε έργο ευαγγελιστή,
εκτέλεσε πλήρως τη διακονία σου.

6 Γιατί εγώ ήδη χύνομαι *σαν* σπονδή/, και ο καιρός της αναχώρησής μου έχει
φτάσει. 7 Τον καλό αγώνα έχω αγωνιστεί, το δρόμο έχω τελειώσει, την πίστη έχω
τηρήσει. 8 Λοιπόν, μου απομένει ο στέφανος της δικαιοσύνης, τον οποίο θα μου
αποδώσει ο Κύριος εκείνη την ημέρα, ο δίκαιος κριτής, και όχι μόνο σ’ εμένα, αλλά
και σ’ όλους αυτούς που έχουν αγαπήσει την επιφάνειά του.

Προσωπικές οδηγίες

9 Φρόντισε να έρθεις προς εμένα γρήγορα. 10 Γιατί *ο* Δημάς με εγκατέλειψε, επειδή
αγάπησε τον τωρινό αιώνα, και πορεύτηκε στη Θεσσαλονίκη, *ο* Κρήσκης στη Γαλατία,
ο Τίτος στη Δαλματία. 11 *Ο* Λουκάς είναι μόνος μαζί μου. Πάρε *το* Μάρκο και φέρε
τον μαζί σου, γιατί μου είναι χρήσιμος στη διακονία. 12 Επίσης *τον* Τυχικό απέστειλα
στην Έφεσο. 13 Το πανωφόρι που άφησα στην Τρωάδα, στην *οικία του* Κάρπου,
καθώς *θα* έρχεσαι φέρε *το*, και τα βιβλία, μάλιστα τις μεμβράνες. 14 *Ο* Αλέξανδρος ο
χαλκουργός πολλά κακά μου έκανε· θα του αποδώσει ο Κύριος κατά τα έργα του. 15
Από αυτόν και εσύ να φυλάγεσαι, γιατί πολύ αντιστάθηκε στα λόγια μας.

16 Κατά την πρώτη μου απολογία κανείς δε μου συμπαραστάθηκε, αλλά όλοι με
εγκατέλειψαν. Είθε να μη λογιστεί *εναντίον* τους. 17 Αλλά ο Κύριος μου
συμπαραστάθηκε και με ενδυνάμωσε, για να βεβαιωθεί πλήρως το κήρυγμα από εμένα
και να ακούσουν όλα τα έθνη· και γλίτωσα από στόμα λέοντα. 18 Θα με γλιτώσει ο
Κύριος από κάθε έργο κακό και θα *με* σώσει για τη βασιλεία του την επουράνια. Σ’
αυτόν *ας είναι* η δόξα στους αιώνες των αιώνων! Αμήν.

Τελικοί χαιρετισμοί

19 Χαιρέτησε *την* Πρίσκα και *τον* Ακύλα και τον οίκο *του* Ονησιφόρου. 20 *Ο*
Έραστος έμεινε στην Κόρινθο, ενώ *τον* Τρόφιμο *τον* άφησα στη Μίλητο ασθενή. 21
Φρόντισε να έρθεις πριν από *το* χειμώνα. Σε χαιρετά *ο* Εύβουλος και *ο* Πούδης και *ο*
Λίνος και *η* Κλαυδία και όλοι οι αδελφοί. 22 Ο Κύριος *ας είναι* μαζί με το πνεύμα
σου. Η χάρη μαζί σας.

ΤΙΤΟΝ

Χαιρετισμός

1

Παύλος, δούλος *του* Θεού και απόστολος *του* Ιησού Χριστού σύμφωνα με *την* πίστη
των εκλεκτών *του* Θεού και *την* επίγνωση *της* αλήθειας που *είναι* σύμφωνη με *την*
ευσέβεια, 2 *η οποία βασίζεται* πάνω στην ελπίδα *της* αιώνιας ζωής, την οποία
υποσχέθηκε ο αψευδής Θεός προαιωνίως 3 – φανέρωσε όμως στους δικούς του
καθορισμένους καιρούς το λόγο του με κήρυγμα, το οποίο ανατέθηκε σ' εμένα κατά
διαταγή του σωτήρα μας Θεού – 4 *απευθύνομαι* στον Τίτο, γνήσιο τέκνο *μου* κατά *την*
κοινή *μας* πίστη. *Ας έχεις* χάρη και ειρήνη από *το* Θεό Πατέρα και *το* Χριστό Ιησού, το
σωτήρα μας.

Το έργο του Τίτου στην Κρήτη

5 Γι' αυτό σε άφησα στην Κρήτη, για να επιδιορθώσεις τις ελλείψεις και να
καταστήσεις από πόλη σε πόλη πρεσβυτέρους όπως εγώ σε διέταξα: 6 αν κάποιος είναι
ακατηγόρητος, μιας γυναίκας άντρας, που να έχει παιδιά πιστά, χωρίς κατηγορία
ασωτίας ή ανυπότακτα. 7 Γιατί πρέπει ο επίσκοπος να είναι ακατηγόρητος ως
οικονόμος *του* Θεού, *να* μην *είναι* αυθάδης, μήτε οργίλος, μήτε φιλόκρασος, μήτε να
δέρνει, μήτε αισχροκερδής. 8 Αλλά φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρονας, δίκαιος, όσιος,
εγκρατής, 9 προσκολλημένος στον πιστό λόγο σύμφωνα με τη διδαχή, για να είναι
δυνατός επίσης να προτρέπει στη διδασκαλία την υγιή, και αυτούς που αντιλέγουν να
ελέγχει.

10 Γιατί υπάρχουν πολλοί *που είναι* και ανυπότακτοι, ματαιολόγοι και απατεώνες
του νου, μάλιστα αυτοί που *προέρχονται* από την περιτομή. 11 Αυτούς πρέπει *κανείς*
να αποστομώνει, οι οποίοι ανατρέπουν ολόκληρους οίκους, διδάσκοντας αυτά που δεν
πρέπει για χάρη αισχρού κέρδους. 12 Είπε κάποιος από αυτούς, δικός τους προφήτης:

«*Οι* Κρητικοί *είναι* πάντοτε ψεύτες, κακά θηρία, κοιλιές οκνηρές».

13 Η μαρτυρία αυτή είναι αληθινή. Γι' αυτόν το λόγο έλεγχέ τους απότομα, για να
υγιαίνουν στην πίστη 14 *και* να μην προσέχουν σε ιουδαϊκούς μύθους και σε εντολές
ανθρώπων που αποστρέφονται την αλήθεια. 15 Όλα *είναι* καθαρά στους καθαρούς·
αλλά στους μολυσμένους και άπιστους τίποτα *δεν είναι* καθαρό, αλλά έχουν μολυνθεί
και ο νους και η συνείδησή τους. 16 *Το* Θεό ομολογούν πως *τον* ξέρουν, αλλά με τα
έργα *τους τον* αρνούνται, όντας βδελυροί και απειθείς και για κάθε έργο αγαθό
αδόκιμοι.

Το κήρυγμα της υγιούς διδασκαλίας

2

ΤΙΤΟΝ 2

Εσύ όμως κήρυττε αυτά που πρέπουν στην υγιή διδασκαλία. 2 *Οι* ηλικιωμένοι να
είναι νηφάλιοι, σεμνοί, σώφρονες, υγιείς στην πίστη, στην αγάπη, στην υπομονή. 3 *Οι*

ηλικιωμένες ομοίως *να είναι* στη συμπεριφορά ιεροπρεπείς, *να* μη διαβάλλουν, *να* μην
είναι υποδουλωμένες σε πολύ κρασί, *να είναι* δασκάλες του καλού, 4 για να
σωφρονίζουν τις νέες ώστε να αγαπούν τους άντρες *τους*, να αγαπούν τα παιδιά *τους*, 5
να είναι σώφρονες, αγνές, καλές νοικοκυρές, που να υποτάσσονται στους δικούς τους
άντρες, για να μη βλασφημείται ο λόγος του Θεού. 6 Τους νεότερους ομοίως πρότρεπε
να σωφρονούν 7 για όλα, παρέχοντας *τον* εαυτό σου πρότυπο καλών έργων, στη
διδασκαλία *να είσαι* αδιάφθορος, *να έχεις* σεμνότητα, 8 λόγο υγιή ακατάκριτο, για να
ντραπούν οι αντίθετοι μην έχοντας να λένε κανένα κακό για μας. 9 *Οι* δούλοι στους
δικούς τους δεσπότες να υποτάσσονται σε όλα, να είναι ευάρεστοι, να μην αντιλέγουν,
10 να μην παρακρατούν *κλέβοντας*, αλλά να δείχνουν πλήρη αγαθή πιστότητα, για να
κοσμούν σε όλα τη διδασκαλία που *είναι* του σωτήρα μας Θεού.

11 Γιατί φανερώθηκε η χάρη του Θεού *που είναι* σωτήρια σε όλους *τους* ανθρώπους
12 και μας εκπαιδεύει, ώστε να αρνηθούμε την ασέβεια και τις κοσμικές επιθυμίες και
να ζήσουμε σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς στον τωρινό αιώνα, 13 περιμένοντας
τη μακάρια ελπίδα και *την* επιφάνεια της δόξας του μεγάλου Θεού και σωτήρα μας
Ιησού Χριστού, 14 ο οποίος έδωσε *τον* εαυτό του για χάρη μας, για να μας λυτρώσει
από κάθε ανομία και να καθαρίσει για *τον* εαυτό του *ένα* λαό περιούσιο, ζηλωτή
καλών έργων. 15 Αυτά κήρυττε και πρότρεπε και έλεγχε με όλο *το* κύρος· κανείς να μη
σε περιφρονεί.

Κοινωνική συμπεριφορά

3

ΤΙΤΟΝ 3

Υπενθύμιζέ τους να υποτάσσονται στις αρχές και στις εξουσίες, να πειθαρχούν, να
είναι έτοιμοι για κάθε έργο αγαθό, 2 κανέναν να μη βλαστημούν, να είναι άμαχοι,
επιεικείς, να δείχνουν όλη *την* πραότητα προς όλους *τους* ανθρώπους. 3 Γιατί ήμασταν
κάποτε και εμείς ανόητοι, απειθείς, πλανιόμασταν, ήμασταν δούλοι σε επιθυμίες και
σε ηδονές ποικίλες, ζούσαμε μέσα σε κακία και σε φθόνο, μισητοί, μισώντας ο ένας
τον άλλο. 4 Όταν όμως φανερώθηκε η χρηστότητα και η φιλανθρωπία του σωτήρα μας
Θεού, 5 μας έσωσε όχι από έργα που *έγιναν* με δικαιοσύνη τα οποία κάναμε εμείς,
αλλά σύμφωνα με το δικό του έλεος μέσω λουτρού παλιγγενεσίας και ανακαίνισης
Πνεύματος Αγίου, 6 το οποίο εξέχυσε πάνω μας πλούσια μέσω *του* Ιησού Χριστού του
σωτήρα μας, 7 για να δικαιωθούμε με τη χάρη εκείνου και να γίνουμε κληρονόμοι
σύμφωνα με *την* ελπίδα *της* αιώνιας ζωής.

Τα καλά έργα και η αντιμετώπιση των αιρετικών

8 Πιστός *είναι αυτός* ο λόγος· και γι’ αυτά θέλω να διαβεβαιώνεις, για να
φροντίζουν να προΐστανται σε καλά έργα εκείνοι που έχουν πιστέψει στο Θεό. Αυτά
είναι καλά και ωφέλιμα στους ανθρώπους. 9 Ενώ *τις* μωρές συζητήσεις και
γενεαλογίες και έριδες και μάχες για το *μωσαϊκό* νόμο να *τις* αποφεύγεις, γιατί είναι
ανωφελείς και μάταιες.

10 Αιρετικό άνθρωπο μετά *την* πρώτη και *τη* δεύτερη νουθεσία παράτα *τον*. 11 Να
ξέρεις ότι έχει διαστραφεί τέτοιου είδους *άνθρωπος* και αμαρτάνει ενώ είναι
αυτοκατάκριτος.

Προσωπικές οδηγίες και χαιρετισμοί

12 Όταν θα στείλω *τον* Αρτεμά προς εσένα ή *τον* Τυχικό, φρόντισε να έρθεις προς εμένα στη Νικόπολη, γιατί εκεί έχω αποφασίσει να παραχειμάσω. 13 *Το* Ζηνά το νομικό και *τον* Απολλώ πρόπεμψέ *τους εφοδιάζοντάς τους* επιμελώς, για να μην τους λείπει τίποτα. 14 Ας μαθαίνουν επίσης και οι δικοί μας να προΐστανται σε καλά έργα στις απαραίτητες ανάγκες, για να μην είναι άκαρποι.

15 Σε χαιρετούν όλοι όσοι *είναι* μαζί μου. Χαιρέτησε αυτούς που μας αγαπούν *και είναι* στην πίστη. Η χάρη *ας είναι* μαζί με όλους σας.

ΦΙΛΗΜΟΝΑ

Χαιρετισμός

1 Παύλος, δέσμιος για *το* Χριστό Ιησού, και *ο* Τιμόθεος ο αδελφός προς *το*
Φιλήμονα τον αγαπητό και συνεργάτη μας 2 και προς *την* Απφία την αδελφή και προς
τον Άρχιππο το συστρατιώτη μας και προς την κατ' οίκο σου εκκλησία. 3 Χάρη σ'
εσάς και ειρήνη από *το* Θεό Πατέρα μας και *από τον* Κύριο Ιησού Χριστό.

Η αγάπη και η πίστη του Φιλήμονα

4 Ευχαριστώ το Θεό μου πάντοτε και σε αναφέρω στις προσευχές μου, 5 γιατί
ακούω την αγάπη σου και την πίστη που έχεις προς τον Κύριο Ιησού και σε όλους
τους αγίους, 6 για να γίνει η κοινωνία της πίστης σου ενεργητική μέσω *της* επίγνωσης
κάθε αγαθού που *είναι* μέσα μας στο Χριστό. 7 Γιατί είχα πολλή χαρά και παρηγοριά
για την αγάπη σου, επειδή τα σπλάχνα των αγίων έχουν αναπαυτεί μ' εσένα, αδελφέ.

Ο Παύλος παρακαλεί για τον Ονήσιμο

8 Γι' αυτό, αν και έχω πολλή παρρησία στο Χριστό, για να σε διατάζω *να κάνεις* το
καθήκον *σου*, 9 χάρη της αγάπης μάλλον *σε* παρακαλώ, τέτοιος που είμαι, ως *ο*
Παύλος, *ο* ηλικιωμένος, τώρα μάλιστα και δέσμιος για *το* Χριστό Ιησού: 10 σε
παρακαλώ για το δικό μου τέκνο, που γέννησα στα δεσμά *μου*, *τον* Ονήσιμο, 11 αυτόν
που κάποτε σου *ήταν* άχρηστος, αλλά τώρα και σ' εσένα και σ' εμένα *είναι* χρήσιμος,
12 τον οποίο σου έστειλα πίσω, αυτόν, τουτέστι τα δικά μου σπλάχνα. 13 Αυτόν εγώ
ήθελα να *τον* έχω κοντά μου, ώστε να με διακονεί για λογαριασμό σου στα δεσμά του
ευαγγελίου, 14 αλλά χωρίς τη δική σου γνώμη δε θέλησα να κάνω τίποτα, για να μην
είναι αναγκαστική η αγαθή σου *πράξη* αλλά εκούσια. 15 Ίσως, βέβαια, γι' αυτό
χωρίστηκε προσωρινά *από εσένα*, για να τον έχεις πλήρως αιώνια, 16 όχι πια ως
δούλο, αλλά περισσότερο από δούλο, *ως* αδελφό αγαπητό, μάλιστα για μένα και πόσο
μάλλον για σένα, και στη σάρκα και στον Κύριο.

17 Αν λοιπόν με θεωρείς συμμέτοχο *στα αισθήματα*, δέξου αυτόν σαν εμένα. 18 Και
αν σε κάτι σε αδίκησε ή *σου* οφείλει, αυτό σ' εμένα καταλόγισέ *το*. 19 Εγώ *ο* Παύλος
έγραψα με το δικό μου χέρι, εγώ θα *το* ξεπληρώσω – για να μη σου λέω ότι και *τον*
εαυτό σου ακόμα μου οφείλεις. 20 Ναι, αδελφέ, είθε κι εγώ να είχα *κάποιο* όφελος
από εσένα *στη σχέση μου* με *τον* Κύριο· ανάπαυσέ μου τα σπλάχνα στο Χριστό.

21 Επειδή είμαι πεισμένος για την υπακοή σου, σου έγραψα, ξέροντας ότι και
περισσότερο από αυτά που λέω θα κάνεις. 22 Συγχρόνως, μάλιστα, και ετοίμαζέ μου
φιλοξενία· γιατί ελπίζω ότι μέσω των προσευχών σας θα χαριστώ σ' εσάς.

Τελικοί Χαιρετισμοί

23 Σε χαιρετά *ο* Επαφράς, ο συναιχμάλωτός μου για *το* Χριστό Ιησού, 24 *ο*
Μάρκος, *ο* Αρίσταρχος, *ο* Δημάς, *ο* Λουκάς, οι συνεργάτες μου. 25 Η χάρη του
Κυρίου Ιησού Χριστού *ας είναι* μαζί με το πνεύμα σας.

ΕΒΡΑΙΟΥΣ

Ο Θεός μίλησε μέσω του Υιού του

1

Πολλές φορές και με πολλούς τρόπους αφού μίλησε παλιά ο Θεός στους πατέρες
μας μέσω των προφητών, 2 στις έσχατες τούτες ημέρες μάς μίλησε μέσω *του* Υιού, τον
οποίο έθεσε κληρονόμο όλων, διαμέσου του οποίου και δημιούργησε τους αιώνες. 3
Αυτός, που είναι ακτινοβολία της δόξας *του Θεού* και αποτύπωμα της υπόστασής του
και φέρει τα πάντα με το λόγο της δύναμής του, αφού έκανε καθαρισμό των αμαρτιών
[μέσω *του* εαυτού του], κάθισε στα δεξιά της Μεγαλοσύνης στα ύψη 4 και έγινε τόσο
πολύ εξοχότερος από τους αγγέλους όσο διαφορετικότερο από αυτούς έχει
κληρονομήσει όνομα.

Ο Υιός είναι ανώτερος από τους αγγέλους

5 Γιατί σε ποιον από τους αγγέλους είπε ποτέ *ο Θεός*:
Υιός μου είσαι εσύ,
εγώ σήμερα σε έχω γεννήσει;
Και πάλι:
Εγώ θα είμαι σ’ αυτόν Πατέρας,
και αυτός θα είναι σ’ εμένα Υιός;
6 Και πάλι, όταν εισαγάγει τον πρωτότοκο στην οικουμένη, λέει:
Και να τον προσκυνήσουν όλοι *οι* **άγγελοι** *του* **Θεού.**
7 Και αφενός ως προς τους αγγέλους λέει:
Εκείνος που κάνει τους αγγέλους του ανέμους
και τους λειτουργούς του πύρινη φλόγα.
8 αφετέρου προς τον Υιό:
Ο θρόνος σου, Θεέ, *μένει* **στον αιώνα του αιώνα,**
και το ραβδί της ευθύτητας
είναι **ραβδί της βασιλείας σου.**
9 **Αγάπησες δικαιοσύνη και μίσησες ανομία.**
γι’ αυτό σε έχρισε, Θεέ, ο Θεός σου,
με λάδι αγαλλίασης
περισσότερο **από τους μετόχους σου.**
10 Και:
Εσύ αρχικά, Κύριε, τη γη θεμελίωσες,
και έργα των χεριών σου είναι οι ουρανοί.
11 **Αυτοί θα χαθούν, εσύ όμως διαμένεις.**
Και όλοι σαν ρούχο θα παλιώσουν,
12 **και σαν μανδύα θα τους περιτυλίξεις,**
σαν *εξωτερικό* **ένδυμα επίσης θα αλλαχτούν.**
Εσύ όμως είσαι ο ίδιος

και τα έτη σου δε θα τελειώσουν.
13 Και σε ποιον από τους αγγέλους έχει πει ποτέ:
Κάθου από *τα* **δεξιά μου,**
ωσότου θέσω τους εχθρούς σου
υποπόδιο των ποδιών σου.
14 Δεν είναι όλοι *οι άγγελοι* υπηρεσιακά πνεύματα που αποστέλλονται για διακονία, για χάρη εκείνων που μέλλουν να κληρονομούν *τη* σωτηρία;

Η μεγάλη σωτηρία

2

Γι' αυτό πρέπει περισσότερο εμείς να προσέχουμε σ' αυτά που ακούσαμε, μήπως
παρασυρθούμε. 2 Γιατί, αν ο λόγος που κηρύχτηκε μέσω αγγέλων επιβεβαιώθηκε και
κάθε παράβαση και παρακοή έλαβε δίκαιη μισθαποδοσία, 3 πώς εμείς θα ξεφύγουμε
αν αμελήσουμε τόσο μεγάλη σωτηρία; Η οποία, αφού άρχισε να κηρύττεται μέσω του
Κυρίου, βεβαιώθηκε σ' εμάς από εκείνους που άκουσαν, 4 επικυρώνοντας συγχρόνως
με τη μαρτυρία του ο Θεός, με σημεία και με τέρατα και με ποικίλες *υπερφυσικές*
δυνάμεις και με μερισμούς *εκδηλώσεων* Πνεύματος Αγίου κατά τη θέλησή του.

Ο αρχηγός της σωτηρίας μας

5 Γιατί δεν υπέταξε σε αγγέλους την οικουμένη τη μελλοντική, για την οποία
μιλούμε. 6 Και κάποιος διαβεβαίωσε κάπου, λέγοντας:
Τι είναι *ο* **άνθρωπος ώστε να τον θυμάσαι**
ή *ο* **γιος** *του* **ανθρώπου**
ώστε να τον επισκέφτεσαι;
7 **Τον ελάττωσες λίγο πιο κάτω από** *τους* **αγγέλους,**
με δόξα και τιμή τον στεφάνωσες,
[και τον κατάστησες *κυρίαρχο*
πάνω στα έργα των χεριών σου].
8 *Τα* **πάντα υπέταξες κάτω από τα πόδια του.**
Γιατί, με το να υποτάξει σ' αυτόν τα πάντα, τίποτα δεν άφησε σ' αυτόν ανυπότακτο.
Τώρα, όμως, δε βλέπουμε ακόμα σ' αυτόν τα πάντα υποταγμένα. 9 Αλλά βλέπουμε *τον*
Ιησού, που ήταν ελαττωμένος λίγο πιο κάτω από *τους* αγγέλους, για να γευτεί θάνατο
για καθέναν με *τη* χάρη *του* Θεού, εξαιτίας του παθήματος του θανάτου, να είναι
στεφανωμένος με δόξα και τιμή.
10 Γιατί έπρεπε Αυτός, για τον οποίο τα πάντα και μέσω του οποίου τα πάντα
υπάρχουν, να καθιερώσει *ως ιερέα* διαμέσου *των* παθημάτων τον αρχηγό της σωτηρίας
τους, για να οδηγήσει πολλούς γιους στη δόξα. 11 Επειδή και αυτός που αγιάζει και
εκείνοι που αγιάζονται *προέρχονται* από Έναν όλοι. Γι' αυτόν *το* λόγο δεν ντρέπεται
να τους καλεί αδελφούς, 12 λέγοντας:
Θα αναγγείλω το όνομά σου στους αδελφούς μου,
στο μέσο εκκλησίας θα σε υμνήσω.
13 Και πάλι:
Εγώ θα έχω πεποίθηση σε Αυτόν.

Και πάλι:

Ιδού εγώ και τα παιδιά που μου έδωσε ο Θεός.

14 Επειδή, λοιπόν, τα παιδιά έχουν συμμετάσχει σε αίμα και σάρκα, και αυτός
παραπλήσια μετείχε από τα ίδια, ώστε μέσω του θανάτου να καταργήσει αυτόν που
έχει την εξουσία του θανάτου, τουτέστι το Διάβολο, 15 και να απαλλάξει αυτούς, όσοι
από *το* φόβο *του* θανάτου ήταν διαπαντός στη ζωή *τους* υποδουλωμένοι. 16 Γιατί
αναμφίβολα δε βοηθάει αγγέλους, αλλά απογόνους *του* Αβραάμ βοηθάει. 17 Συνεπώς,
όφειλε σε όλα να ομοιωθεί με τους αδελφούς *του*, για να γίνει ελεήμονας και πιστός
αρχιερέας στα *πράγματα* που αφορούν το Θεό, με σκοπό να εξιλεώνει τις αμαρτίες του
λαού. 18 Γιατί, σε ό,τι έχει πάθει ο ίδιος όταν πειράχτηκε, δύναται να βοηθήσει αυτούς
που πειράζονται.

Ο Ιησούς ανώτερος του Μωυσή

3

Συνεπώς, αδελφοί άγιοι, μέτοχοι επουράνιας κλήσης, κατανοήστε τον απόστολο και
αρχιερέα της ομολογίας μας, *τον* Ιησού, 2 ο οποίος είναι πιστός σ' Αυτόν που τον
έκανε *έτσι*, όπως *ήταν* και *ο* Μωυσής σε όλο τον οίκο του *Θεού*. 3 Γιατί αυτός έχει
αξιωθεί περισσότερη δόξα παρά *ο* Μωυσής, καθόσον περισσότερη τιμή από τον οίκο
έχει εκείνος που τον κατασκεύασε. 4 Γιατί κάθε οίκος κατασκευάζεται από κάποιον,
αλλά εκείνος που κατασκεύασε τα πάντα *είναι ο* Θεός. 5 Και αφενός *ο* Μωυσής *ήταν*
πιστός σε όλο τον οίκο του *Θεού* ως υπηρέτης, για να μαρτυρεί εκείνα που θα
λέγονταν, 6 αφετέρου *ο* Χριστός *είναι πιστός* ως Υιός στον οίκο του. Οίκος του
είμαστε εμείς, αν βέβαια κατέχουμε την παρρησία και το καύχημα της ελπίδας [μέχρι
το τέλος σταθερή].

Ανάπαυση Σαββάτου για το λαό του Θεού

7 Γι' αυτό, καθώς λέει το Πνεύμα το Άγιο:

Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του,
8 **μη σκληρύνετε τις καρδιές σας**
όπως όταν *με* **παραπικράνατε,**
κατά την ημέρα του πειρασμού μέσα στην έρημο,
9 **όπου** *με* **πείραξαν οι πατέρες σας με δοκιμασία**
και είδαν τα έργα μου 10 **σαράντα έτη.**
Γι' αυτό αγανάκτησα με τη γενεά αυτήν
και είπα: «Πάντα πλανιούνται στην καρδιά,
και αυτοί δε γνώρισαν τις οδούς μου».
11 **Ώστε ορκίστηκα μέσα στην οργή μου:**
«Δεν θα εισέλθουν στην ανάπαυσή μου».

12 Προσέχετε, αδελφοί, μήπως υπάρχει μέσα σε κάποιον από εσάς *μια* άπιστη
καρδιά κακή, ώστε να αποστατήσει από *το* ζωντανό Θεό. 13 Αλλά προτρέπετε ο ένας
τον άλλο κάθε ημέρα, μέχρις ότου λέμε το "σήμερα", για να μη σκληρυνθεί κανείς από
εσάς από *την* απάτη της αμαρτίας 14 – γιατί έχουμε γίνει μέτοχοι του Χριστού, αν

βέβαια κατέχουμε την αρχική *μας* εμπιστοσύνη μέχρι *το* τέλος σταθερή – 15 καθώς
λέγεται:

Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του,
μη σκληρύνετε τις καρδιές σας
όπως όταν *με* **παραπικράνατε.**

16 Γιατί ποιοι *Τον* παραπίκραναν αν και άκουσαν; Μήπως δεν *ήταν* όλοι εκείνοι
που εξήλθαν από *την* Αίγυπτο μέσω *του* Μωυσή; 17 Και με ποιους αγανάκτησε
σαράντα έτη; Όχι μ’ εκείνους που αμάρτησαν, των οποίων τα *νεκρά* σώματα έπεσαν
στην έρημο; 18 Και σε ποιους ορκίστηκε πως δε θα εισέλθουν στην ανάπαυσή του
παρά σ’ εκείνους που απείθησαν; 19 Και βλέπουμε ότι δεν μπόρεσαν να εισέλθουν
εξαιτίας *της* απιστίας.

4

ΕΒΡΑΙΟΥΣ 4

Ας φοβηθούμε, λοιπόν, ενώ μας απομένει υπόσχεση να εισέλθουμε στην ανάπαυσή
του, μήπως φανεί κάποιος από εσάς να *την* έχει στερηθεί. 2 Και βέβαια, είμαστε
ευαγγελισμένοι καθώς ακριβώς κι εκείνοι. Αλλά ο λόγος που άκουσαν δεν ωφέλησε
εκείνους, γιατί δεν είχαν συνενωθεί στην πίστη με εκείνους που *τον* υπάκουσαν. 3
Γιατί εισερχόμαστε στην ανάπαυση όσοι πιστέψαμε, καθώς έχει πει:

Ώστε ορκίστηκα μέσα στην οργή μου,
δεν θα εισέλθουν στην ανάπαυσή μου,

αν και τα έργα *Του* έγιναν από *την αρχή της* δημιουργίας *του* κόσμου. 4 Γιατί έχει
πει κάπου για την έβδομη *ημέρα* έτσι**: Και αναπαύτηκε ο Θεός κατά την ημέρα την
έβδομη από όλα τα έργα του**. 5 Και σε τούτο *το εδάφιο λέει* πάλι: **Δεν θα εισέλθουν
στην ανάπαυσή μου.** 6 Επειδή λοιπόν υπολείπεται μερικοί να εισέλθουν σ’ αυτήν *την
ανάπαυση*, και εκείνοι που προηγουμένως ευαγγελίστηκαν δεν εισήλθαν εξαιτίας *της*
απείθειας, 7 πάλι ορίζει κάποια ημέρα, **Σήμερα**, λέγοντας μέσω *του* Δαβίδ μετά από
τόσο πολύ χρόνο καθώς έχει προειπωθεί:

Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του,
μη σκληρύνετε τις καρδιές σας.

8 Γιατί αν *ο* Ιησούς *του Ναυή* είχε αναπαύσει αυτούς, δε θα μιλούσε για άλλη ημέρα
μετά από αυτά. 9 Άρα, υπολείπεται ανάπαυση Σαββάτου για το λαό του Θεού. 10
Γιατί όποιος εισήλθε στην ανάπαυσή Του, και ο ίδιος αναπαύτηκε από τα έργα του
όπως ακριβώς από τα δικά του ο Θεός. 11 Ας φροντίσουμε, λοιπόν, να εισέλθουμε σ’
εκείνη την ανάπαυση, για να μην πέσει κανείς στο ίδιο υπόδειγμα της απείθειας *μ’
εκείνους τους Ισραηλίτες*.

12 Γιατί *είναι* ζωντανός ο λόγος του Θεού και ενεργητικός και κοφτερότερος
περισσότερο από κάθε δίκοπη μάχαιρα και διεισδύει μέχρι *το* χωρισμό *της* ψυχής και
του πνεύματος, *των* αρθρώσεων και *των* μυελών *των οστών*, και κρίνει *τις* σκέψεις και
τους στοχασμούς *της* καρδιάς. 13 Και δεν υπάρχει κτίσμα αφανές μπροστά του, αλλά
όλα *είναι* γυμνά και φανερωμένα *μπροστά* στα μάτια του· προς αυτόν εμείς *θα
δώσουμε* λόγο.

Ο Ιησούς είναι ο μέγας Αρχιερέας

14 Επειδή έχουμε, λοιπόν, μέγα Αρχιερέα που έχει διαπεράσει τους ουρανούς, *τον*
Ιησού τον Υιό του Θεού, ας κρατούμε *σταθερά* την ομολογία *μας*. 15 Γιατί δεν έχουμε
Αρχιερέα που να μη δύναται να συμπαθήσει στις ασθένειές μας, αλλά *έναν* που έχει
πειραχτεί σε όλα όμοια *μ' εμάς* χωρίς αμαρτία. 16 Ας προσερχόμαστε λοιπόν με
παρρησία στο θρόνο της χάρης, για να λάβουμε έλεος και να βρούμε χάρη για βοήθεια
στον κατάλληλο καιρό.

5

ΕΒΡΑΙΟΥΣ 5

Γιατί κάθε αρχιερέας, που λαμβάνεται από *τους* ανθρώπους, εγκαθίσταται υπέρ *των*
ανθρώπων για τα *πράγματα* που αφορούν το Θεό, για να προσφέρει δώρα και θυσίες
για τις αμαρτίες. 2 Δύναται να είναι μετριοπαθής μ' εκείνους που έχουν άγνοια και
πλανιούνται, επειδή και αυτός περιβάλλεται από αδυναμία, 3 και εξαιτίας αυτής
οφείλει καθώς *κάνει* για το λαό έτσι και για *τον* εαυτό του να προσφέρει *θυσίες* για *τις*
αμαρτίες. 4 Και κανείς από μόνος του δε λαβαίνει την τιμή *της αρχιεροσύνης*, αλλά
όταν καλείται από το Θεό, καθώς ακριβώς και *ο* Ααρών.

5 Έτσι και ο Χριστός δε δόξασε *τον* εαυτό του, ώστε να γίνει αρχιερέας *από μόνος
του*, αλλά *τον δόξασε* εκείνος που μίλησε προς αυτόν:

Υιός μου είσαι εσύ,
εγώ σήμερα σε έχω γεννήσει.

6 Καθώς και σε άλλο *μέρος* λέει:

Εσύ *είσαι* **ιερέας στον αιώνα**
κατά την τάξη Μελχισεδέκ.

7 Αυτός, κατά τις ημέρες της ενσάρκωσής του, αφού πρόσφερε δεήσεις και ικεσίες
προς εκείνον που μπορούσε να τον σώζει από *το* θάνατο, με κραυγή ισχυρή και *με*
δάκρυα, και αφού εισακούστηκε από την ευλάβειά *του*, 8 αν και ήταν Υιός, έμαθε από
αυτά που έπαθε την υπακοή. 9 Και όταν καθιερώθηκε *ως ιερέας*, έγινε σε όλους
εκείνους που υπακούν σ' αυτόν αίτιος αιώνιας σωτηρίας, 10 και προσφωνήθηκε από
το Θεό Αρχιερέας κατά την τάξη Μελχισεδέκ.

Προειδοποίηση κατά της αποστασίας

11 Γι' αυτό *το θέμα έχουμε* να λέμε πολλά λόγια και δυσερμήνευτα, επειδή έχετε
γίνει νωθροί στα αυτιά. 12 Και γιατί, ενώ οφείλατε να είστε δάσκαλοι εξαιτίας του
χρόνου, πάλι έχετε ανάγκη κάποιον να σας διδάσκει τα αρχικά στοιχεία των λόγων του
Θεού, και έχετε γίνει να έχετε ανάγκη από γάλα και όχι από στερεή τροφή. 13 Γιατί
καθένας που τρέφεται με γάλα δεν έχει πείρα από *το* λόγο *της* δικαιοσύνης, επειδή
είναι νήπιο. 14 Αλλά των ώριμων είναι η στερεή τροφή, εκείνων που εξαιτίας της
συνήθειας έχουν τα αισθητήρια γυμνασμένα για διάκριση *του* καλού και *του* κακού.

6

ΕΒΡΑΙΟΥΣ 6

Γι' αυτό, ας αφήσουμε την αρχική διδασκαλία για το Χριστό και ας προχωρούμε
προς την τελειότητα, μη βάζοντας κάτω πάλι θεμέλιο μετάνοιας από νεκρά έργα και

πίστης στο Θεό, 2 διδαχή βαφτισμών και επίθεσης χεριών, ανάστασής νεκρών και
κρίσης αιώνιας. 3 Και αυτό θα κάνουμε, αν βέβαια *το* επιτρέπει ο Θεός. 4 Γιατί *είναι*
αδύνατο εκείνους που μια φορά φωτίστηκαν και γεύτηκαν τη δωρεά την επουράνια και
έγιναν μέτοχοι Πνεύματος Αγίου 5 και γεύτηκαν *τον* καλό λόγο *του* Θεού και *τις*
δυνάμεις *του* μελλοντικού αιώνα 6 και *μετά* παράπεσαν, πάλι να *τους* ανακαινίζει
κανείς σε μετάνοια, γιατί ξανασταυρώνουν με *τους* εαυτούς τους τον Υιό του Θεού και
τον διαπομπεύουν. 7 Γιατί *η* γη, η οποία πίνει τη βροχή που έρχεται πολλές φορές
πάνω της και γεννά χορταρικά κατάλληλα για εκείνους για τους οποίους επίσης
καλλιεργείται, λαβαίνει ευλογίες από το Θεό. 8 Όταν όμως βγάζει αγκάθια και
τριβόλια, *είναι* άχρηστη και κοντά στην κατάρα, που το τέλος *της είναι* για καύση.

9 Έχουμε πειστεί όμως για σας, αγαπητοί, για καλύτερα *πράγματα* και που έχουν
σχέση με *τη* σωτηρία, αν και μιλάμε έτσι. 10 Γιατί δεν *είναι* άδικος ο Θεός να
λησμονήσει το έργο σας και την αγάπη που δείξατε στο όνομά του, όταν διακονήσατε
τους αγίους και *συνεχίζετε* να *τους* διακονείτε. 11 Επιθυμούμε, επίσης, καθένας σας
την ίδια επιμέλεια να δείχνει μέχρι *το* τέλος με σκοπό *να διατηρήσετε* την πλήρη
βεβαιότητα της ελπίδας *σας*, 12 για να μη γίνετε νωθροί, αλλά μιμητές αυτών που
κληρονομούν τις υποσχέσεις *του Θεού* μέσω *της* πίστης και *της* μακροθυμίας.

Η βέβαιη υπόσχεση του Θεού

13 Γιατί όταν ο Θεός έδωσε υπόσχεση στον Αβραάμ, επειδή δεν είχε να ορκιστεί
απέναντι σε κανέναν μεγαλύτερο, **ορκίστηκε απέναντι στον εαυτό του**, 14 λέγοντας:
Βεβαίως θα σε υπερευλογήσω και θα σε **υπερπληθύνω**. 15 Και έτσι *ο Αβραάμ*,
επειδή μακροθύμησε, πέτυχε *την εκπλήρωση* της υπόσχεσης. 16 Γιατί *οι* άνθρωποι
ορκίζονται απέναντι στον μεγαλύτερό *τους*, και τέλος κάθε αντιλογίας σ' αυτούς *είναι*
ο όρκος προς βεβαίωση. 17 Γι' αυτό, επειδή ήθελε περισσότερο ο Θεός να δείξει
στους κληρονόμους της επαγγελίας το αμετάβλητο της βουλής του, εγγυήθηκε με
όρκο, 18 ώστε διαμέσου δύο πραγμάτων αμετάβλητων, στα οποία *είναι* αδύνατο να πει
ψέματα ο Θεός, να έχουμε ισχυρή ενθάρρυνση όσοι καταφύγαμε *σ' αυτόν*, ώστε να
κρατήσουμε *σταθερά* την ελπίδα που βρίσκεται μπροστά *μας*. 19 Αυτήν *την ελπίδα*
έχουμε σαν άγκυρα της ψυχής ασφαλή και βέβαιη και εισερχόμενη στο εσωτερικό
μέρος του καταπετάσματος, 20 όπου πρόδρομος για χάρη μας εισήλθε *ο* Ιησούς, αφού
έγινε Αρχιερέας στον αιώνα κατά την τάξη Μελχισεδέκ.

Η ιεροσύνη κατά την τάξη Μελχισεδέκ

7

ΕΒΡΑΙΟΥΣ 7

Γιατί αυτός ο **Μελχισεδέκ** *ήταν* **βασιλιάς** *της* **Σαλήμ, ιερέας του Θεού του
ύψιστου,** που **συνάντησε** *τον* **Αβραάμ, όταν επέστρεφε από τη σφαγή των
βασιλιάδων,** και **τον ευλόγησε**, 2 στον οποίο *ο* **Αβραάμ** μοίρασε και *το* **δέκατο από
όλα**. Αφενός *το όνομά του* πρώτα ερμηνεύεται "βασιλιάς δικαιοσύνης", αφετέρου
έπειτα και **βασιλιάς Σαλήμ**, που σημαίνει "βασιλιάς ειρήνης". 3 Χωρίς πατέρα, χωρίς
μητέρα, χωρίς γενεαλογία, που δεν έχει μήτε αρχή ημερών μήτε τέλος ζωής, αλλά
αφομοιωμένος με τον Υιό του Θεού μένει ιερέας συνεχώς.

4 Στοχαστείτε, λοιπόν, πόσο μεγάλος *είναι* αυτός στον οποίο ο πατριάρχης Αβραάμ
έδωσε και *το* δέκατο από τα λάφυρα. 5 Και αφενός όσοι από τους γιους *του* Λευί
λαβαίνουν την ιερατεία έχουν εντολή να παίρνουν τα δέκατα από το λαό κατά το νόμο,
τουτέστι από τους αδελφούς τους, αν και έχουν εξέλθει από την οσφύ *του* Αβραάμ. 6
Αφετέρου εκείνος, μολονότι δεν *προέρχεται η* γενεαλογία *του* από αυτούς, έχει λάβει
το δέκατο από *τον* Αβραάμ και ευλόγησε εκείνον που είχε τις υποσχέσεις *του Θεού*. 7
Χωρίς, λοιπόν, καμιά αντιλογία το μικρότερο ευλογείται από το μεγαλύτερο. 8 Και
αφενός εδώ δέκατα λαβαίνουν άνθρωποι που πεθαίνουν, αφετέρου εκεί *τα λαβαίνει*
εκείνος που μαρτυρείται ότι ζει. 9 Και, για να πω έτσι, μέσω *του* Αβραάμ και *ο* Λευί
που λαβαίνει δέκατα έχει δώσει δέκατα. 10 Γιατί ήταν ακόμα μέσα στην οσφύ του
πατέρα *του*, όταν τον συνάντησε *ο* Μελχισεδέκ.

11 Αν λοιπόν, πράγματι, υπήρχε τελειοποίηση μέσω της λευιτικής ιεροσύνης – γιατί
με βάση αυτή δόθηκε ο νόμος στο λαό – ποια ανάγκη ακόμα *υπήρχε* να εγερθεί άλλος
ιερέας κατά την τάξη Μελχισεδέκ και όχι να λέγεται κατά την τάξη Ααρών; 12 Γιατί
όταν μεταβάλλεται η ιεροσύνη, κατ' ανάγκη γίνεται και μεταβολή *του* νόμου. 13
Επειδή *αυτός* για τον οποίο λέγονται αυτά έχει μετάσχει σε άλλη φυλή, από την οποία
κανείς δεν έχει υπηρετήσει στο θυσιαστήριο. 14 Γιατί είναι φανερό ότι από *τη φυλή
του* Ιούδα έχει ανατείλει ο Κύριός μας. Γι' αυτήν *τη* φυλή, για ιερείς *ο* Μωυσής δε
μίλησε τίποτα. 15 Και περισσότερο ακόμα είναι καταφανές ότι κατά την ομοιότητα *του*
Μελχισεδέκ εγείρεται άλλος ιερέας, 16 που έχει γίνει *ιερέας* όχι κατά *το* νόμο
σάρκινης εντολής, αλλά κατά *τη* δύναμη ακατάλυτης ζωής. 17 Γιατί μαρτυρείται:

Εσύ *είσαι* **ιερέας στον αιώνα**
κατά την τάξη Μελχισεδέκ.

18 Γιατί αφενός παραμερίζεται *η* προηγούμενη εντολή, εξαιτίας του ασθενικού και
ανώφελου *χαρακτήρα* της 19 – επειδή τίποτα δεν τελειοποίησε ο νόμος – αφετέρου
έχουμε μια πρόσθετη εισαγωγή καλύτερης ελπίδας διαμέσου της οποίας πλησιάζουμε
το Θεό.

20 Και επιπλέον *η ιεροσύνη του Ιησού* δεν *έγινε* χωρίς ορκωμοσία. Γιατί αυτοί *οι
Λευίτες* έχουν γίνει ιερείς χωρίς ορκωμοσία. 21 Εκείνος *όμως έγινε* με ορκωμοσία
μέσω Εκείνου που έλεγε προς αυτόν:

Ορκίστηκε *ο* **Κύριος**
και δε θα μεταμεληθεί:
«Εσύ *είσαι* **ιερέας στον αιώνα».**

22 Κατά τόσο πολύ και καλύτερης διαθήκης έχει γίνει εγγυητής *ο* Ιησούς. 23 Και
αυτοί έχουν γίνει ιερείς πολλοί, επειδή εμποδίζονται από *το* θάνατο να παραμένουν. 24
Εκείνος, επειδή μένει στον αιώνα, έχει αμεταβίβαστη την ιεροσύνη. 25 Συνεπώς,
δύναται και να σώζει ολοτελώς εκείνους που προσέρχονται μέσω αυτού στο Θεό,
πάντοτε ζώντας, για να μεσιτεύει υπέρ αυτών.

26 Γιατί, πράγματι, τέτοιος αρχιερέας μας έπρεπε, όσιος, άκακος, αμόλυντος,
χωρισμένος από τους αμαρτωλούς και υψωμένος πάνω από τους ουρανούς. 27 Ο
οποίος δεν έχει ανάγκη κάθε ημέρα, όπως ακριβώς οι αρχιερείς, να προσφέρει θυσίες,
πρώτα για τις δικές του αμαρτίες *και* έπειτα για τις *αμαρτίες* του λαού· γιατί αυτό *το*
έκανε μια φορά για πάντα, όταν πρόσφερε *τον* εαυτό του. 28 Επειδή ο νόμος καθιστά
ανθρώπους αρχιερείς που έχουν αδυναμία, ο λόγος όμως της ορκωμοσίας που *έγινε*
μετά το νόμο, *καθιστά τον* Υιό που έχει καθιερωθεί *αρχιερέας* στον αιώνα.

8

ΕΒΡΑΙΟΥΣ 8

Κεφαλαιώδες μάλιστα *σημείο* πάνω σ’ αυτά που λέμε *είναι ότι* έχουμε τέτοιο
Αρχιερέα ο οποίος κάθισε στα δεξιά του θρόνου της Μεγαλοσύνης στους ουρανούς, 2
και έγινε λειτουργός των Αγίων και της Σκηνής *του Μαρτυρίου* της αληθινής, την
οποία έστησε ο Κύριος, όχι άνθρωπος. 3 Γιατί κάθε αρχιερέας καθίσταται, για να
προσφέρει δώρα και θυσίες. Συνεπώς, *είναι* αναγκαίο και τούτος να έχει κάτι που να
προσφέρει. 4 Αν βέβαια ήταν πάνω στη γη, δε θα ήταν ιερέας, επειδή υπάρχουν
εκείνοι που προσφέρουν σύμφωνα με *το* νόμο τα δώρα· 5 οι οποίοι λατρεύουν στο
απεικόνισμα και στη σκιά των επουρανίων καθώς έχει λάβει εντολή *ο* Μωυσής, όταν
έμελλε να κατασκευάσει τη Σκηνή *του Μαρτυρίου*. Γιατί *του* είπε *ο Θεός*: **Πρόσεχε, να**
τα **κάνεις όλα σύμφωνα με το πρωτότυπο που σου δείχτηκε στο όρος.** 6 Τώρα όμως
ο Ιησούς έχει πετύχει τόσο ανώτερη λειτουργία όσο και καλύτερης διαθήκης είναι
μεσίτης, η οποία έχει νομοθετηθεί πάνω σε καλύτερες υποσχέσεις.

7 Γιατί αν εκείνη η πρώτη ήταν άμεμπτη, δε θα ζητούσαν τόπο για δεύτερη. 8 Γιατί
κατηγορώντας αυτούς λέει:

Ιδού, έρχονται ημέρες, λέει *ο* **Κύριος,**
που θα συνάψω με τον οίκο Ισραήλ
και με τον οίκο Ιούδα διαθήκη καινούργια.
9 **Όχι σύμφωνα με τη διαθήκη**
που έκανα μέ τους πατέρες τους
την **ημέρα που πήρα το χέρι τους,**
για να τους εξαγάγω από *τη* **γη** *της* **Αιγύπτου.**
Επειδή αυτοί δεν ενέμειναν στη διαθήκη μου,
κι εγώ τους παραμέλησα, λέει *ο* **Κύριος.**
10 **Γιατί αυτή** *είναι* **η διαθήκη**
που θα κάνω με τον οίκο Ισραήλ
μετά τις ημέρες εκείνες, λέει *ο* **Κύριος:**
Θα δώσω *τους* **νόμους μου στη διάνοιά τους**
και πάνω στην καρδιά τους θα τους γράψω,
και θα είμαι σ’ αυτούς Θεός
και αυτοί θα μου είναι λαός.
11 **Και δε θα διδάξουν καθένας το συμπολίτη του**
και καθένας τον αδελφό του λέγοντας:
«Γνώρισε τον Κύριο».
Γιατί όλοι τους θα με ξέρουν,
από *τον* **μικρό ως** *τον* **μεγάλο.**
12 **Επειδή θα είμαι ευμενής στις αδικίες τους**
και τις αμαρτίες τους δε θα *τις* **θυμηθώ πια.**

13 Με το να λέει, **Καινούργια**, έχει κάνει παλιά την πρώτη *διαθήκη*. Και αυτό που
παλιώνει και γερνάει *είναι* κοντά στον αφανισμό.

9

ΕΒΡΑΙΟΥΣ 9

Είχε πράγματι, λοιπόν, και η πρώτη *διαθήκη* διατάξεις λατρείας και το γήινο Άγιο. 2
Γιατί κατασκευάστηκε το πρώτο *μέρος της* Σκηνής, μέσα στο οποίο *ήταν* η λυχνία και
η τράπεζα και η πρόθεση των άρτων, που λέγεται Άγια. 3 Και μετά το δεύτερο
καταπέτασμα *υπήρχε το μέρος της* Σκηνής που λέγεται Άγια Αγίων, 4 που είχε *ένα*
χρυσό θυμιατήρι και την Κιβωτό της Διαθήκης περικαλυμμένη από παντού με
χρυσάφι, μέσα στην οποία *ήταν μια* στάμνα χρυσή που είχε το μάννα και η ράβδος *του*
Ααρών που βλάστησε και οι πλάκες της διαθήκης. 5 Και πάνω από αυτήν *υπήρχαν*
αστραφτερά Χερουβείμ που επισκίαζαν το ιλαστήριο. Γι’ αυτά δεν είναι *δυνατό* τώρα
να μιλούμε λεπτομερειακά.

6 Ενώ λοιπόν αυτά *είναι* έτσι κατασκευασμένα, αφενός στο πρώτο *μέρος της* Σκηνής
μπαίνουν διαπαντός οι ιερείς, επιτελώντας τις λατρείες, 7 αφετέρου στο δεύτερο *μέρος
μπαίνει* μια φορά το έτος μόνος *του* ο αρχιερέας, όχι χωρίς αίμα, που *το* προσφέρει
υπέρ *του* εαυτού του και *υπέρ των αμαρτιών* από άγνοια του λαού. 8 *Έτσι* το Πνεύμα
το Άγιο δηλώνει αυτό: ότι δεν έχει φανερωθεί ακόμα η οδός *προς τα Άγια* των Αγίων,
αφού είναι στημένο ακόμη *το* πρώτο *μέρος* της Σκηνής 9 – αυτό *είναι* παραβολικό για
τον παρόντα καιρό – στο οποίο προσφέρονται δώρα και θυσίες που δε δύνανται, όσον
αφορά *τη* συνείδηση, να τελειοποιήσουν εκείνον που λατρεύει *το Θεό*. 10 Μόνο
αναφέρονται σε τροφές και ποτά και *σε* διάφορους βαπτισμούς, *που είναι* διατάξεις
για *τη* σάρκα και επιβάλλονται μέχρι *τον* καιρό *της* διόρθωσης.

11 *Ο* Χριστός, όμως, όταν παρουσιάστηκε *ως* Αρχιερέας των αγαθών που ήρθαν,
διαμέσου της μεγαλύτερης και τελειότερης Σκηνής *που* δεν *είναι* χειροποίητη, τουτέστι
όχι αυτής της κτίσης, 12 ούτε διαμέσου *του* αίματος τράγων και μόσχων, αλλά
διαμέσου *του* δικού Του αίματος, εισήλθε μια φορά για πάντα στα Άγια *των Αγίων* και
βρήκε *για μας* αιώνια λύτρωση. 13 Γιατί αν το αίμα τράγων και ταύρων και στάχτη
από δαμάλι αγιάζει, όταν ραντίζει αυτούς που είναι *εθιμοτυπικά* ακάθαρτοι ως προς
την *εθιμοτυπική* καθαρότητα της σάρκας, 14 πόσο μάλλον το αίμα του Χριστού, ο
οποίος μέσω *του* αιώνιου Πνεύματος πρόσφερε *τον* εαυτό του άμωμο στο Θεό, θα
καθαρίσει τη συνείδησή μας από νεκρά έργα, για να λατρεύουμε *το* ζωντανό Θεό.

15 Και γι’ αυτό είναι μεσίτης καινούργιας διαθήκης, αφού έγινε *ο* θάνατός *του* για
απολύτρωση των παραβάσεων *που αφορούν* την πρώτη διαθήκη, ώστε να λάβουν οι
καλεσμένοι την υπόσχεση της αιώνιας κληρονομιάς. 16 Γιατί όπου *υπάρχει* διαθήκη,
για να εκτελεστεί πρέπει να έρθει *ο* θάνατος του διαθέτη. 17 Γιατί *μια* διαθήκη *είναι*
έγκυρη σε νεκρούς, επειδή ποτέ δεν ισχύει όταν ζει ο διαθέτης. 18 Γι’ αυτό, ούτε η
πρώτη *διαθήκη* έχει εγκαινιαστεί χωρίς αίμα. 19 Επειδή, όταν κηρύχτηκε κάθε εντολή
κατά το νόμο σε όλο το λαό από *το* Μωυσή, *αυτός* έλαβε το αίμα των μόσχων και των
τράγων μαζί με νερό και *με* μαλλί κόκκινο και *με* ύσσωπο, και ράντισε το ίδιο το
βιβλίο *του νόμου* και όλο το λαό, 20 λέγοντας: «Τούτο *είναι* **το αίμα της διαθήκης,
την οποία έδωσε εντολή προς εσάς ο Θεός**», 21 Και τη Σκηνή επίσης, και όλα τα
σκεύη της λειτουργίας ομοίως *τα* ράντισε με το αίμα. 22 Και σχεδόν όλα με αίμα
καθαρίζονται σύμφωνα με το νόμο, και χωρίς αιματοχυσία δε γίνεται άφεση *αμαρτιών*.

Η αμαρτία εκτοπίζεται με τη θυσία του Χριστού

23 Ήταν λοιπόν ανάγκη αφενός τα αντίγραφα εκείνων που *είναι* στους ουρανούς να
καθαρίζονται με αυτά, αφετέρου *τα* ίδια τα επουράνια *πράγματα να καθαρίζονται* με
καλύτερες θυσίες από αυτές. 24 Γιατί *ο* Χριστός δεν εισήλθε σε χειροποίητα Άγια,
αντίτυπα των αληθινών, αλλά στον ίδιο τον ουρανό, για να εμφανιστεί τώρα στο
πρόσωπο του Θεού για χάρη μας. 25 Ούτε *εισήλθε* για να προσφέρει πολλές φορές *τον*
εαυτό του, όπως ακριβώς ο αρχιερέας εισέρχεται στα Άγια *των Αγίων* κάθε έτος με
ξένο αίμα, 26 επειδή *θα* έπρεπε αυτός να πάθει πολλές φορές από την αρχή της
δημιουργίας *του* κόσμου. Τώρα όμως μια για πάντα έχει φανερωθεί στη συντέλεια των
αιώνων, για να εκτοπίσει την αμαρτία με τη θυσία του. 27 Και εφόσον απόκειται
στους ανθρώπους μια φορά για πάντα να πεθάνουν και μετά από αυτό *γίνεται* κρίση,
28 έτσι και ο Χριστός, αφού μια φορά για πάντα προσφέρθηκε, για να φέρει πάνω *του
τις* αμαρτίες πολλών, για δεύτερη φορά, χωρίς *να βαστάξει* αμαρτίες, θα φανεί σ'
αυτούς που τον περιμένουν για σωτηρία.

10

ΕΒΡΑΙΟΥΣ 10

Γιατί, επειδή ο νόμος έχει *τη* σκιά των μελλοντικών αγαθών, όχι *την* ίδια την εικόνα
των πραγμάτων, δε δύναται ποτέ να τελειοποιήσει αυτούς που προσέρχονται κάθε έτος
με τις ίδιες θυσίες, τις οποίες προσφέρουν συνεχώς. 2 Επειδή δε θα έπαυαν να
προσφέρονται, γιατί δε *θα* είχαν πλέον καμιά συνείδηση αμαρτιών αυτοί που
λατρεύουν, αφού *θα* είχαν καθαριστεί μια φορά για πάντα; 3 Αλλά με αυτές *γίνεται*
ανάμνηση αμαρτιών κάθε έτος· 4 γιατί *είναι* αδύνατο αίμα ταύρων και τράγων να
αφαιρεί αμαρτίες.

5 Γι' αυτό, όταν εισέρχεται *ο Υιός* στον κόσμο, λέει:

Θυσία και προσφορά δε θέλησες,
αλλά μου κατασκεύασες σώμα.
6 *σε* **ολοκαυτώματα και** *σε θυσίες* **για αμαρτίες**
δεν ευαρεστήθηκες.
7 **Τότε είπα:**
Ιδού, έχω έρθει,
στον κύλινδρο *του* **βιβλίου**
είναι γραμμένο για μένα,
για να κάνω, ω Θεέ, το θέλημά σου.

8 Αφού λέει πιο πάνω ότι **θυσίες και προσφορές** και **ολοκαυτώματα και** *θυσίες* **για
αμαρτίες δε θέλησες ούτε ευαρεστήθηκες** *σ' αυτές*, οι οποίες σύμφωνα με *το* νόμο
προσφέρονται, 9 **τότε** λέει: **Ιδού, έχω έρθει, για να κάνω το θέλημά σου.** Αναιρεί το
πρώτο, για να στήσει το δεύτερο. 10 Μέσα σ' αυτό *το* θέλημα είμαστε αγιασμένοι
μέσω της προσφοράς του σώματος *του* Ιησού Χριστού μια φορά για πάντα.

11 Και βέβαια, κάθε ιερέας στέκεται κάθε ημέρα λειτουργώντας και προσφέροντας
τις ίδιες θυσίες πολλές φορές, οι οποίες ποτέ δε δύνανται να αφαιρέσουν αμαρτίες. 12
Αυτός, όμως, αφού πρόσφερε μία θυσία για αμαρτίες συνεχώς, κάθισε στα δεξιά του
Θεού 13 *και* στο εξής περιμένει, ωσότου τεθούν οι εχθροί του υποπόδιο των ποδιών

του. 14 Γιατί με μία προσφορά έχει καθιερώσει *ως ιερείς* συνεχώς αυτούς που αγιάζονται.

15 *Το* μαρτυρεί επίσης σ' εμάς και το Πνεύμα το Άγιο. Γιατί μετά από αυτό που έχει πει:

16 **«Αυτή** *είναι* **η διαθήκη που θα κάνω** με αυτούς
μετά τις ημέρες εκείνες», λέει *ο* **Κύριος:**
«Θα δώσω *τους* **νόμους μου πάνω στην καρδιά τους**
και πάνω στη διάνοιά τους θα τους γράψω,
17 **και τις αμαρτίες τους** και **τις ανομίες τους**
δε θα *τις* **θυμάμαι πια».**

18 Όπου, λοιπόν, *υπάρχει* άφεση αυτών δε *γίνεται* πια προσφορά για αμαρτίες.

Προτροπή και προειδοποίηση

19 Επειδή έχουμε λοιπόν, αδελφοί, παρρησία για *να εισέλθουμε στα Άγια* των Αγίων
με το αίμα *του* Ιησού, 20 είσοδο την οποία εγκαινίασε σ' εμάς με οδό πρόσφατη και
ζωντανή διαμέσου του καταπετάσματος, τουτέστι της σάρκας του, 21 και *επειδή*
έχουμε Ιερέα μέγα στον οίκο του Θεού, 22 ας προσερχόμαστε με ειλικρινή καρδιά, με
πλήρη βεβαιότητα πίστης, έχοντας ραντισμένες τις καρδιές από κακή συνείδηση και
λουσμένοι στο σώμα με καθαρό νερό. 23 Ας κατέχουμε *σταθερά* την ομολογία της
ελπίδας *μας* άκαμπτη, γιατί πιστός *είναι* Εκείνος που έδωσε την υπόσχεση. 24 Και ας
κατανοούμε ο ένας τον άλλο, για να ερεθιστούμε *προς την* αγάπη και *τα* καλά έργα, 25
χωρίς να εγκαταλείπουμε τη συναγωγή μας στο ίδιο μέρος καθώς *είναι* συνήθεια σε μερικούς, αλλά ας προτρέπουμε *γι' αυτήν*, και τόσο περισσότερο όσο βλέπετε να πλησιάζει η Ημέρα.

26 Γιατί αν εμείς αμαρτάνουμε εκούσια μετά από *τότε* που λάβαμε την επίγνωση
της αλήθειας, δεν υπολείπεται πια θυσία για αμαρτίες, 27 αλλά κάποια φοβερή
αναμονή για κρίση και για σφοδρή φωτιά που μέλλει να καταφάει τους ενάντιους *στο*
Θεό. 28 Αν αθετήσει κάποιος *το* νόμο *του* Μωυσή, πεθαίνει χωρίς ευσπλαχνία με *την*
κατάθεση δύο ή τριών μαρτύρων. 29 Πόσο νομίζετε χειρότερη τιμωρία θα αξιωθεί
εκείνος που καταπάτησε τον Υιό του Θεού και που θεώρησε ακάθαρτο το αίμα της
διαθήκης, με το οποίο αγιάστηκε, και που έβρισε το Πνεύμα της χάρης; 30 Γιατί
ξέρουμε αυτόν που είπε:

Σ' εμένα *ανήκει η* **εκδίκηση, εγώ θα ανταποδώσω.**

Και πάλι:

Θα κρίνει *ο* **Κύριος το λαό του.**

31 Φοβερό *είναι* το να πέσει *κανείς* στα χέρια *του* ζωντανού Θεού!

32 Και να θυμάστε τις προηγούμενες ημέρες, κατά τις οποίες, αφού φωτιστήκατε,
υπομείνατε πολλή άθληση παθημάτων. 33 Αφενός άλλοτε με ονειδισμούς και με
θλίψεις σάς έκαναν θέατρο, αφετέρου άλλοτε γίνατε συμμέτοχοι με αυτούς που τους
συμπεριφέρονταν έτσι. 34 Και πράγματι, με τους φυλακισμένους συμπάσχατε και την
αρπαγή των υπαρχόντων σας *τη* δεχτήκατε με χαρά, γνωρίζοντας ότι έχετε για *τους*
εαυτούς σας καλύτερη περιουσία και μόνιμη. 35 Να μην αποβάλετε λοιπόν την
παρρησία σας, που έχει μεγάλη μισθαποδοσία. 36 Γιατί έχετε ανάγκη από υπομονή,
για να κάνετε το θέλημα του Θεού και να λάβετε *ό,τι* υποσχέθηκε.

37 Γιατί ακόμα **πολύ λίγος** *χρόνος μένει·*
ο ερχόμενος θα έρθει και δε θα χρονίσει.
38 **Ο δίκαιός μου, όμως, θα ζήσει από** *την* **πίστη,**
και **αν υποχωρήσει,**
δεν ευαρεστείται η ψυχή μου σ' αυτόν.
39 Εμείς όμως δεν είμαστε *άνθρωποι της* υποχώρησης, για να χαθούμε, αλλά
είμαστε άνθρωποι πίστης, για να διατηρήσουμε τη *σωτηρία της* ψυχής *μας*.

Άνθρωποι πίστης

11

Και πίστη είναι *η* πραγματικότητα εκείνων που ελπίζουμε, *η* βεβαιότητα *των*
πραγμάτων που δε βλέπουμε. 2 Γιατί με αυτήν απόκτησαν *καλή* μαρτυρία οι
παλαιότεροι.

3 Με *την* πίστη νοούμε ότι δημιουργήθηκαν οι αιώνες με *το* λόγο *του* Θεού, ώστε να έχουν γίνει αυτά που βλέπονται από εκείνα που δε φαίνονται.

4 Με *την* πίστη *ο* Άβελ πρόσφερε στο Θεό θυσία περισσότερο *αποδεκτή* παρά *ο*
Κάιν, μέσω της οποίας δόθηκε μαρτυρία πως είναι δίκαιος, αφού έδωσε μαρτυρία
πάνω στα δώρα *του ο* ίδιος ο Θεός, και μέσω αυτής *της πίστης*, αν και πέθανε, ακόμα
λαλεί. 5 Με *την* πίστη *ο* Ενώχ μετατέθηκε *στον ουρανό* για να μη δει θάνατο, και **δε
βρισκόταν γιατί τον μετάθεσε ο Θεός.** Γιατί πριν από τη μετάθεσή *του* είχε δοθεί
μαρτυρία **πως είχε ευαρεστήσει το Θεό**. 6 Και χωρίς πίστη είναι αδύνατο να
ευαρεστήσει *κανείς το Θεό·* γιατί εκείνος που προσέρχεται στο Θεό πρέπει να πιστέψει
ότι υπάρχει και *ότι* γίνεται μισθαποδότης σ' αυτούς που τον αναζητούν. 7 Με *την*
πίστη, αφού προειδοποιήθηκε *από το Θεό ο* Νώε για εκείνα που ακόμα δε βλέπονταν,
φέρθηκε με ευλάβεια και κατασκεύασε κιβωτό για *τη* σωτηρία του οίκου του, μέσω
της οποίας κατέκρινε τον κόσμο, και έγινε κληρονόμος της δικαίωσης σύμφωνα με *την*
πίστη.

8 Με *την* πίστη *ο* Αβραάμ υπάκουσε, όταν καλέστηκε για να εξέλθει σε τόπο που
έμελλε να λαβαίνει κληρονομιά, και εξήλθε μη γνωρίζοντας καλά πού πηγαίνει. 9 Με
την πίστη παροίκησε στη γη της επαγγελίας σαν σε ξένη *χώρα* και κατοίκησε μέσα σε
σκηνές μαζί με *τον* Ισαάκ και *τον* Ιακώβ, *τους* συγκληρονόμους αυτής της υπόσχεσης.
10 Γιατί περίμενε την πόλη που έχει τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός
είναι ο Θεός. 11 Με *την* πίστη – και *ενώ* αυτή *η* Σάρρα *ήταν* στείρα – *ο Αβραάμ* έλαβε
δύναμη για να δώσει σπέρμα και παρά *την* προχωρημένη ηλικία *του*, επειδή θεώρησε
πιστό Εκείνον που το υποσχέθηκε. 12 Γι' αυτό και από έναν *άνθρωπο*, και μάλιστα
νεκρωμένο *από τα γηρατειά*, γεννήθηκαν *απόγονοι* καθώς τα άστρα του ουρανού στο
πλήθος και όπως η άμμος που *είναι* κοντά στο χείλος της θάλασσας, η αναρίθμητη.

13 *Ζώντας* με πίστη πέθαναν όλοι αυτοί, χωρίς να λάβουν τις υποσχέσεις, αλλά από
μακριά τις είδαν και *τις* χαιρέτησαν και ομολόγησαν ότι είναι ξένοι και περαστικοί
πάνω στη γη. 14 Εκείνοι λοιπόν που λένε τέτοια *πράγματα* φανερώνουν ότι επιζητούν
μια πατρίδα. 15 Και αν βέβαια θυμούνταν εκείνη από την οποία βγήκαν, θα είχαν
καιρό να επιστρέψουν. 16 Αλλά τώρα *μια* καλύτερη *πατρίδα* επιθυμούν, τουτέστι *την*

επουράνια. Γι’ αυτό ο Θεός δεν ντρέπεται γι’ αυτούς, να επικαλείται Θεός τους· γιατί
τους ετοίμασε πόλη.

17 Με *την* πίστη *αναφέρεται ότι* έχει προσφέρει *ο* Αβραάμ τον Ισαάκ, όταν
δοκιμάστηκε, και πρόσφερε τον μονογενή *του* εκείνος που δέχτηκε τις υποσχέσεις, 18
προς τον οποίο ειπώθηκε ότι **μέσω** *του* **Ισαάκ θα κληθούν σ’ εσένα απόγονοι**, 19
επειδή συλλογίστηκε ότι και από *τους* νεκρούς είναι δυνατός ο Θεός να *τον* εγείρει. Γι’
αυτό και παραβολικά *έτσι* τον απόχτησε. 20 Με *την* πίστη και *ο* Ισαάκ ευλόγησε τον
Ιακώβ και τον Ησαύ για *τα* μελλοντικά. 21 Με *την* πίστη *ο* Ιακώβ πεθαίνοντας
ευλόγησε καθέναν από τους γιους *του* Ιωσήφ, και **προσκύνησε** *το Θεό* **πάνω στο
άκρο της ράβδου του**. 22 Με *την* πίστη *ο* Ιωσήφ τελειώνοντας *η ζωή του* αναφέρθηκε
για την έξοδο των γιων Ισραήλ και έδωσε εντολή για τα οστά του.

23 Με *την* πίστη *ο* Μωυσής, όταν γεννήθηκε, κρύφτηκε για τρεις μήνες από τους
γονείς του, γιατί είδαν το παιδί χαριτωμένο και δε φοβήθηκαν το διάταγμα του
βασιλιά. 24 Με *την* πίστη *ο* Μωυσής, όταν έγινε μεγάλος, αρνήθηκε να λέγεται γιος
της θυγατέρας *του* Φαραώ, 25 *και* μάλλον διάλεξε να υποφέρει κακουχίες μαζί με το
λαό του Θεού παρά να έχει πρόσκαιρη απόλαυση *της* αμαρτίας. 26 Επειδή θεώρησε
μεγαλύτερο πλούτο από τους θησαυρούς *της* Αιγύπτου τον ονειδισμό του Χριστού·
γιατί απέβλεπε στη μισθαποδοσία. 27 Με *την* πίστη εγκατέλειψε *την* Αίγυπτο, χωρίς να
φοβηθεί το θυμό του βασιλιά· γιατί καρτέρησε τον Αόρατο σαν να *τον* έβλεπε. 28 Με
την πίστη είχε κάνει το Πάσχα και έχυσε το αίμα *στις θύρες*, για να μη θίξει ο
εξολοθρευτής τα πρωτότοκά τους. 29 Με *την* πίστη σαν μέσα από ξερή γη διάβηκαν
την Ερυθρά Θάλασσα, από την οποία καταπιώθηκαν, όταν αποπειράθηκαν οι
Αιγύπτιοι. 30 Με *την* πίστη έπεσαν τα τείχη *της* Ιεριχώς, όταν κυκλώθηκαν για εφτά
ημέρες. 31 Με *την* πίστη *η* Ραάβ η πόρνη δε χάθηκε μαζί με εκείνους που απείθησαν,
όταν δέχτηκε τους κατασκόπους με ειρήνη.

32 Και τι να λέω ακόμα; Γιατί θα μου λείψει ο χρόνος να διηγούμαι για *το* Γεδεών,
το Βαράκ, *το* Σαμψών, *τον* Ιεφθάε, *το* Δαβίδ και *το* Σαμουήλ και τους προφήτες, οι
οποίοι διαμέσου *της* πίστης κατανίκησαν βασίλεια, έκαναν έργα δικαιοσύνης, πέτυχαν
την πραγματοποίηση των υποσχέσεων *του Θεού*, έφραξαν στόματα λεόντων, 34
έσβησαν *τη* δύναμη *της* φωτιάς, διέφυγαν από στόματα μάχαιρας, δυναμώθηκαν από
ασθένειες, έγιναν ισχυροί στον πόλεμο, έτρεψαν σε φυγή παρατάξεις εχθρικών
στρατευμάτων. 35 Γυναίκες έλαβαν τους νεκρούς τους *ζωντανούς* με ανάσταση. Ενώ
άλλοι ξυλοκοπήθηκαν μέχρι *το* θάνατο και δε δέχτηκαν την απολύτρωση, για να
επιτύχουν *μια* καλύτερη ανάσταση. 36 Και άλλοι δοκίμασαν εμπαιγμούς και
μαστιγώσεις, ακόμα και δεσμά και φυλακή. 37 Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν,
πέθαναν με φόνο από μάχαιρα, περιήλθαν με προβιές, με δέρματα κατσικιών, και
στερούνταν, θλίβονταν, κακουχούνταν, 38 – για τους οποίους δεν ήταν άξιος ο κόσμος
– περιπλανιόνταν σε ερημιές και σε όρη και σε σπηλιές και στις τρύπες της γης.

39 Και αυτοί όλοι, αν και είχαν καλή μαρτυρία μέσω της πίστης *τους*, δεν
απόκτησαν την υπόσχεση, 40 γιατί ο Θεός πρόβλεψε για μας κάτι καλύτερο, για να
μην τελειοποιηθούν χωρίς εμάς.

Η παιδεία του Κυρίου

12

Γι’ αυτό λοιπόν και εμείς, επειδή έχουμε τοποθετημένο γύρω μας τόσο μεγάλο
νέφος μαρτύρων, ας αποθέσουμε κάθε βάρος και την αμαρτία που εύκολα μας
περιπλέκει, και ας τρέχουμε με υπομονή στον αγώνα που βρίσκεται μπροστά μας, 2
αποβλέποντας στον αρχηγό και τελειοποιητή της πίστης *μας, τον* Ιησού, ο οποίος,
εξαιτίας της χαράς που βρισκόταν μπροστά του, υπέμεινε σταυρό και καταφρόνησε
την ντροπή και έχει καθίσει στα δεξιά του θρόνου του Θεού. 3 Αναλογιστείτε,
πράγματι, αυτόν που έχει υπομείνει τέτοιου είδους αντιλογία από τους αμαρτωλούς
εναντίον του, για να μην αποκάμετε και αποθαρρυνθείτε στις ψυχές σας.

4 Ακόμα δεν αντισταθήκατε μέχρις αίματος, ανταγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας. 5
Και έχετε ξεχάσει εντελώς την προτροπή στην οποία *ο Θεός* συνδιαλέγεται μ’ εσάς
όπως σε γιους του:

Γιε μου, μην αδιαφορείς
για *την* **παιδεία** *του* **Κυρίου,**
μήτε να αποθαρρύνεσαι όταν ελέγχεσαι από αυτόν.
6 **γιατί αυτόν που αγαπά** *ο* **Κύριος παιδεύει**
και μαστιγώνει κάθε γιο που παραδέχεται.

7 Για *την* παιδεία *σας* υπομένετε. Ο Θεός φέρεται προς εσάς όπως σε γιους. Γιατί
ποιος *είναι ο* γιος που δεν τον παιδεύει *ο* πατέρας *του*; 8 Αν όμως είστε χωρίς παιδεία,
στην οποία όλοι έχουν γίνει μέτοχοι, τότε είστε νόθοι και όχι γιοι. 9 Έπειτα, αφενός
τους σαρκικούς μας πατέρες είχαμε εκπαιδευτές και *τους* ντρεπόμασταν· αφετέρου δε
θα υποταχτούμε πολύ περισσότερο στον Πατέρα των πνευμάτων και *έτσι* να ζήσουμε;
10 Γιατί αυτοί *μας* εκπαίδευαν για λίγες ημέρες σύμφωνα με αυτό που θεωρούσαν
σωστό, εκείνος όμως για το συμφέρον *μας*, για να λάβουμε μέρος στην αγιότητά του.
11 Και κάθε παιδεία προς το παρόν, βέβαια, δε φαίνεται να προξενεί χαρά αλλά λύπη,
ύστερα όμως αποδίδει καρπό ειρηνικό δικαιοσύνης σ’ εκείνους που έχουν γυμναστεί
με αυτήν.

12 Γι’ αυτό ανορθώστε τα πεσμένα χέρια και τα παραλυμένα γόνατα, 13 και κάνετε
ίσιους δρόμους στα πόδια σας, για να μην εκτραπεί το χωλό, αλλά μάλλον να
γιατρευτεί.

Προειδοποίηση για να μη στερηθούμε τη χάρη του Θεού

14 Ειρήνη να επιδιώκετε με όλους και τον αγιασμό, χωρίς τον οποίο κανείς δε θα
δει τον Κύριο. 15 Να επιβλέπετε μήπως κάποιος στερείται από τη χάρη του Θεού,
μήπως κάποια ρίζα πικρίας αναφύεται και ενοχλεί και μέσω αυτής μιανθούν πολλοί,
16 μήπως *υπάρχει* κάποιος πόρνος ή βέβηλος σαν *τον* Ησαύ, ο οποίος για ένα φαγητό
πούλησε τα πρωτοτόκιά του. 17 Επειδή ξέρετε ότι και μετέπειτα, παρόλο που ήθελε να
κληρονομήσει την ευλογία, αποδοκιμάστηκε, γιατί δε βρήκε ευκαιρία για μετάνοια αν
και την αναζήτησε με δάκρυα.

18 Γιατί δεν έχετε προσέλθει [σε όρος] που ψηλαφείται και που είναι καμένο με
φωτιά και σε ομίχλη και σε σκοτάδι και σε θύελλα 19 και σε ήχο σάλπιγγας και σε
φωνή λόγων, για την οποία εκείνοι που *την* άκουσαν ζήτησαν τη χάρη να μην
προστεθεί σ’ αυτούς *άλλος* λόγος. 20 Επειδή δεν υπόφεραν τη διαταγή: **Και αν θηρίο**
θίξει το όρος, θα λιθοβοληθεί. 21 Και ήταν τόσο φοβερό το φαινόμενο, *που ο*

Μωυσής είπε: «**Είμαι καταφοβισμένος** και έντρομος». 22 Αλλά έχετε προσέλθει στο
όρος Σιών και στην πόλη *του* ζωντανού Θεού, στην επουράνια Ιερουσαλήμ, και σε
μυριάδες αγγέλων, σε πανηγύρι 23 και σε εκκλησία πρωτοτόκων που έχουν
απογραφτεί στους ουρανούς και σε κριτή Θεό όλων και σε πνεύματα δικαίων
τελειοποιημένων 24 και σε μεσίτη διαθήκης νέας, *τον* Ιησού, και σε αίμα ραντισμού
που μιλάει καλύτερα παρά του Άβελ.
25 Προσέχετε να μην παρατήσετε Εκείνον που μιλάει. Γιατί αν δεν ξέφυγαν εκείνοι
που παράτησαν αυτόν που τους φανέρωσε τη θεία διδαχή πάνω στη γη, πολύ
περισσότερο *δε θα ξεφύγουμε* εμείς, αν αποστρεφόμαστε εκείνον *που είναι* από *τους*
ουρανούς. 26 Αυτού η φωνή τη γη σάλεψε τότε, και τώρα έχει υποσχεθεί λέγοντας:
Ακόμα μια φορά εγώ θα σείσω όχι μόνο **τη γη** αλλά και **τον ουρανό.** 27 Το "ακόμα
μια φορά" δηλώνει τη μετάθεση αυτών που σαλεύονται, εφόσον είναι δημιουργημένα
πράγματα, για να μείνουν εκείνα που δε σαλεύονται. 28 Γι' αυτό, αφού
παραλαμβάνουμε ασάλευτη βασιλεία, ας αποδίδουμε ευχαριστία *στο Θεό*, μέσω *της*
οποίας ας λατρεύουμε ευάρεστα το Θεό με ευλάβεια και δέος. 29 Γιατί, πράγματι, **ο
Θεός μας** *είναι* **φωτιά που κατακαίει**.

Υπηρεσία ευάρεστη στο Θεό

13

Η φιλαδελφία ας παραμένει. 2 Τη φιλοξενία μην *την* ξεχνάτε, γιατί με αυτήν
μερικοί, χωρίς να το ξέρουν, φιλοξένησαν αγγέλους. 3 Να θυμάστε τους
φυλακισμένους σαν *να ήσασταν* μαζί *τους* φυλακισμένοι· όσους υποφέρουν κακουχίες,
γιατί κι *εσείς οι* ίδιοι είστε με σώμα. 4 Άξιος τιμής *ας είναι* ο γάμος από όλους και το
συζυγικό κρεβάτι αμόλυντο, γιατί πόρνους και μοιχούς θα *τους* κρίνει ο Θεός. 5
Αφιλάργυρος *να είναι* ο τρόπος *σκέψης σας*· να αρκείστε σ' αυτά που έχετε τώρα.
Γιατί Αυτός έχει πει: **Δε θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω.** 6 Ώστε έχοντας
θάρρος εμείς ας λέμε:

Ο **Κύριος** *είναι* **σ' εμένα βοηθός**
και δε θα φοβηθώ.
τι θα μου κάνει άνθρωπος;

7 Να θυμάστε τους ηγέτες σας, οι οποίοι σας κήρυξαν το λόγο του Θεού, των
οποίων να μιμείστε την πίστη, παρατηρώντας προσεκτικά την έκβαση του τρόπου της
ζωής *τους*. 8 *Ο* Ιησούς Χριστός *είναι* ο ίδιος χτες και σήμερα και στους αιώνες. 9 Από
διδαχές ποικίλες και ξένες μην παρασύρεστε. Γιατί *είναι* καλό με χάρη να ενισχύεται η
καρδιά, όχι με φαγητά με τα οποία δεν ωφελήθηκαν όσοι περπατούν *έχοντας αυτά
κανόνα της ζωής τους*. 10 Έχουμε θυσιαστήριο από το οποίο δεν έχουν εξουσία να
φάνε εκείνοι που λατρεύουν στη Σκηνή *του Μαρτυρίου*. 11 Γιατί *τα σώματα των* ζώων
των οποίων το αίμα φέρεται μέσα στα Άγια *των Αγίων* για *τις* αμαρτίες μέσω του
αρχιερέα, αυτών τα σώματα κατακαίγονται έξω από το στρατόπεδο. 12 Γι' αυτό και *ο*
Ιησούς, για να αγιάσει μέσω του δικού του αίματος το λαό, έπαθε έξω από την πύλη.
13 Συνεπώς, ας εξερχόμαστε από το στρατόπεδο, *πηγαίνοντας* προς αυτόν, φέροντας
τον ονειδισμό του. 14 Γιατί δεν έχουμε εδώ μόνιμη πόλη, αλλά επιζητούμε τη
μελλοντική. 15 Μέσω Αυτού, λοιπόν, ας προσφέρουμε θυσία αινέσεως διαπαντός στο

Θεό, τουτέστι *τον* καρπό των χειλιών *μας* που ομολογούν το όνομά του. 16 Και μην
ξεχνάτε την αγαθοεργία και *την αλληλοβοήθεια* στην κοινωνία *σας*· γιατί σε τέτοιες
θυσίες ευαρεστείται ο Θεός.

17 Να πείθεστε στους ηγέτες σας και να υποχωρείτε, γιατί αυτοί αγρυπνούν υπέρ
των ψυχών σας, επειδή θα αποδώσουν λόγο, ώστε αυτό να *το* κάνουν με χαρά και να
μη στενάζουν· γιατί αυτό *θα ήταν* ασύμφωρο για σας.

18 Προσεύχεστε για μας· γιατί είμαστε πεισμένοι ότι έχουμε καλή συνείδηση,
θέλοντας να συμπεριφερθούμε καλά σε όλα. 19 Και παρακαλώ αυτό να *το* κάνετε
περισσότερο, για να αποδοθώ σ' εσάς ταχύτερα.

Ευλογία και τελικοί χαιρετισμοί

20 Και ο Θεός της ειρήνης, που επανέφερε από *τους* νεκρούς το μέγα ποιμένα των
προβάτων με *το* αίμα αιώνιας διαθήκης, τον Κύριό μας Ιησού, 21 είθε να σας
καταρτίσει σε κάθε αγαθό, για να κάνετε το θέλημά του, *και* να κάνει μέσα μας το
ευάρεστο μπροστά του διαμέσου *του* Ιησού Χριστού, στον οποίο *ανήκει* η δόξα στους
αιώνες των αιώνων. Αμήν.

22 Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, να ανέχεστε *αυτόν* το λόγο της ενθάρρυνσης,
γιατί πράγματι με λίγα *λόγια* σάς έστειλα επιστολή. 23 Ας γνωρίζετε ότι ο αδελφός μας
ο Τιμόθεος έχει ξεκινήσει και έφυγε, μαζί με τον οποίο θα σας δω, αν έρθει γρήγορα
προς εμένα.

24 Χαιρετήστε όλους τους ηγέτες σας και όλους τους αγίους. Σας χαιρετούν όσοι
είναι από την Ιταλία. 25 Η χάρη *ας είναι* μαζί με όλους σας.

ΙΑΚΩΒΟΥ

Χαιρετισμός

1

Ιάκωβος, δούλος *του* Θεού και *του* Κυρίου Ιησού Χριστού, προς τις δώδεκα φυλές
που *είναι* στη διασπορά· χαίρετε.

Σοφία και πίστη

2 Όλη *τη* χαρά να θεωρήσετε *πως έχετε*, αδελφοί μου, όταν περιπέσετε μέσα σε
ποικίλες δοκιμασίες, 3 γνωρίζοντας ότι η δοκιμή της πίστης σας κατεργάζεται
υπομονή. 4 Και η υπομονή ας έχει έργο τέλειο, για να είστε τέλειοι και ολόκληροι,
χωρίς να σας λείπει τίποτε. 5 Και αν κάποιος από εσάς έχει έλλειψη σοφίας, ας ζητά
από το Θεό που δίνει σε όλους απλόχερα και χωρίς να επιπλήττει, και θα του δοθεί. 6
Ας ζητάει όμως με πίστη, χωρίς καθόλου να αμφιβάλλει. Γιατί αυτός που αμφιβάλλει
μοιάζει με κύμα *της* θάλασσας, που κινείται και ωθείται από τον άνεμο *εδώ κι εκεί*. 7
Ας μη νομίζει, βεβαίως, ο άνθρωπος εκείνος ότι θα λάβει κάτι από τον Κύριο· 8 *είναι*
άνθρωπος δίγνωμος, ακατάστατος σε όλες τις οδούς του.

Ο ταπεινός και ο πλούσιος

9 Ας καυχιέται, λοιπόν, ο αδελφός ο ταπεινός στην ανύψωσή του, 10 και ο πλούσιος
στην ταπείνωσή του, γιατί σαν άνθος χορταριού θα παρέλθει. 11 Γιατί ανάτειλε ο
ήλιος μαζί με τον καύσωνα και ξέρανε το χορτάρι και το άνθος του κατέπεσε και η
ομορφιά της όψης του χάθηκε. Έτσι και ο πλούσιος θα μαραθεί μέσα στις πορείες *της
ζωής* του.

Δοκιμή και πειρασμός

12 Μακάριος *είναι ο* άνθρωπος που υπομένει δοκιμασία, γιατί όταν γίνει δόκιμος,
θα λάβει το στέφανο της ζωής, τον οποίο [ο Κύριος] υποσχέθηκε σ’ αυτούς που τον
αγαπούν. 13 Κανείς, όταν πειράζεται, ας μη λέει: «Από *το* Θεό πειράζομαι». Γιατί ο
Θεός δεν πειράζεται από κακά και αυτός δεν πειράζει κανέναν. 14 Αλλά καθένας
πειράζεται από τη δική του επιθυμία, όταν έλκεται ισχυρά και δελεάζεται. 15 Έπειτα η
επιθυμία, όταν συλλάβει, γεννά *την* αμαρτία˙ και η αμαρτία, όταν αποπερατωθεί, γεννά
το θάνατο.

16 Μην πλανιέστε, αδελφοί μου αγαπητοί. 17 Κάθε δόση αγαθή και κάθε δώρο
τέλειο είναι από επάνω και κατεβαίνει από τον Πατέρα των φώτων, κοντά στον οποίο
δεν υπάρχει παραλλαγή *φωτεινότητας* ή σκιά *που να πέφτει από την* περιστροφή
ουράνιων σωμάτων. 18 Επειδή *το* θέλησε, μας γέννησε με *το* λόγο *της* αλήθειας, για
να είμαστε *μια* κάποια απαρχή των κτισμάτων του.

Ο ακροατής και ο εκτελεστής του Λόγου

19 Να ξέρετε *αυτά*, αδελφοί μου αγαπητοί: ας είναι, λοιπόν, κάθε άνθρωπος
γρήγορος στο να ακούσει, αργός στο να μιλήσει, αργός στην οργή. 20 Γιατί *η* οργή *του*
ανθρώπου δεν εργάζεται *τη* δικαιοσύνη *του* Θεού. 21 Γι’ αυτό, να αποβάλετε κάθε
ρύπο και *κάθε* περίσσευμα κακίας, και με πραότητα να δεχτείτε το λόγο που
φυτεύτηκε μέσα σας, ο οποίος δύναται να σώσει τις ψυχές σας.

22 Να γίνεστε όμως εκτελεστές *του* λόγου και όχι μόνο ακροατές, εξαπατώντας *τους*
εαυτούς σας. 23 Γιατί αν είναι κάποιος ακροατής *του* λόγου και όχι εκτελεστής, αυτός
μοιάζει με άνθρωπο που παρατηρεί το πρόσωπο με το οποίο γεννήθηκε σε καθρέφτη.
24 Γιατί παρατήρησε *τον* εαυτό του και *μετά* απομακρύνθηκε, και αμέσως ξέχασε
ποιος ήταν. 25 Εκείνος όμως που έσκυψε από πάνω *και είδε προσεκτικά* μέσα στον
τέλειο νόμο της ελευθερίας και παράμεινε, ο οποίος δεν έγινε ακροατής που λησμονεί
αλλά εκτελεστής *του* έργου, αυτός θα είναι μακάριος κατά την εκτέλεσή του.

26 Αν κάποιος νομίζει πως είναι θρήσκος και δε χαλιναγωγεί *τη* γλώσσα του, αλλά
απατά *την* καρδιά του, αυτού η θρησκεία *είναι* μάταιη. 27 Θρησκεία καθαρή και
αμόλυντη μπροστά στο Θεό και Πατέρα είναι αυτή: *το* να επισκέπτεται *κανείς*
ορφανούς και χήρες μέσα στη θλίψη τους, *και* να τηρεί *τον* εαυτό του άσπιλο από τον
κόσμο.

Προειδοποίηση κατά της προσωποληψίας

2

ΙΑΚΩΒΟΥ 2

Αδελφοί μου, μην έχετε με προσωποληψίες την πίστη του ένδοξου Κυρίου μας
Ιησού Χριστού. 2 Γιατί αν εισέλθει στη συναγωγή σας *ένας* άντρας με χρυσό
δαχτυλίδι *και* με ένδυμα λαμπρό, εισέλθει επίσης και *ένας* φτωχός με ρυπαρό ένδυμα,
3 και δώσετε προσοχή σ' αυτόν που φορά το ένδυμα το λαμπρό και *του* πείτε: «Εσύ
κάθισε εδώ καλά», και στο φτωχό πείτε: «Εσύ στάσου *όρθιος* εκεί ή κάθισε *μπροστά*
και κάτω από το υποπόδιό μου», 4 δεν κάνατε διάκριση μέσα σας και δε γίνατε κριτές
με διαλογισμούς κακούς;

5 Ακούστε, αδελφοί μου αγαπητοί: ο Θεός δεν εξέλεξε τους φτωχούς ως προς τον
κόσμο, *να γίνουν* πλούσιοι στην πίστη και κληρονόμοι της βασιλείας που υποσχέθηκε
σ' αυτούς που τον αγαπούν; 6 Αλλά εσείς ατιμάσατε τον φτωχό. Οι πλούσιοι δε σας
καταδυναστεύουν και αυτοί δε σας σέρνουν στα δικαστήρια; 7 Αυτοί δε βλαστημούν
το καλό όνομα το οποίο κλήθηκε πάνω σας; 8 Αν βέβαια εκτελείτε *το* βασιλικό νόμο
κατά τη Γραφή**, Να αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν** *τον* **εαυτό σου**, καλά κάνετε. 9
Αν όμως προσωποληπτείτε, εργάζεστε αμαρτία και ελέγχεστε από το νόμο ως
παραβάτες. 10 Γιατί όποιος τηρήσει όλο το νόμο και φταίξει σε ένα *σημείο* έχει γίνει
ένοχος σε όλα. 11 Γιατί εκείνος που είπε **μη μοιχεύσεις** είπε και **μη φονεύσεις**. Αν
λοιπόν δε μοιχεύεις αλλά φονεύεις, έχεις γίνει παραβάτης *του* νόμου. 12 Έτσι να
μιλάτε και έτσι να ενεργείτε ως *άνθρωποι* που πρόκειται να κρίνεστε μέσω νόμου
ελευθερίας. 13 Γιατί η κρίση *θα είναι* ανελέητη σ' αυτόν που δεν έκανε έλεος. *Το*
έλεος καυχιέται ενάντια στην κρίση.

Πίστη και έργα

14 Τι το όφελος, αδελφοί μου, αν κάποιος λέει πως έχει πίστη αλλά δεν έχει έργα;
Μήπως δύναται η πίστη να τον σώσει; 15 Αν *ένας* αδελφός ή *μια* αδελφή είναι γυμνοί
και τους λείπει η καθημερινή τροφή, 16 και τους πει κάποιος από εσάς: «Πηγαίνετε με
ειρήνη, να θερμαίνεστε και να χορταίνετε», αλλά δεν τους δώσετε τα αναγκαία για το
σώμα, τι το όφελος; 17 Έτσι και η πίστη, αν δεν έχει έργα, είναι νεκρή από μόνη της.

18 Αλλά κάποιος θα πει: «Εσύ έχεις πίστη, κι εγώ έχω έργα». Δείξε μου την πίστη
σου χωρίς τα έργα, κι εγώ θα σου δείξω από τα έργα μου την πίστη. 19 Εσύ πιστεύεις
ότι ένας είναι ο Θεός· καλά κάνεις. Και τα δαιμόνια πιστεύουν και φρίττουν. 20 Θέλεις
λοιπόν να γνωρίσεις, ω άνθρωπε κενέ, ότι η πίστη χωρίς τα έργα είναι αδρανής; 21 *Ο*
Αβραάμ ο πατέρας μας δε δικαιώθηκε από *τα* έργα, επειδή πρόσφερε *τον* Ισαάκ το γιο
του πάνω στο θυσιαστήριο; 22 Βλέπεις ότι η πίστη συνεργούσε με τα έργα του και από
τα έργα η πίστη τελειοποιήθηκε. 23 Και *έτσι* εκπληρώθηκε η Γραφή που λέει:
Πίστεψε τότε *ο* **Αβραάμ στο Θεό και του λογαριάστηκε για δικαίωση** και
καλέστηκε φίλος Θεού. 24 Βλέπετε ότι από έργα δικαιώνεται *ο* άνθρωπος και όχι από
πίστη μόνο. 25 Όμοια επίσης και *η* Ραάβ η πόρνη δε δικαιώθηκε από έργα, επειδή
υποδέχτηκε τους αγγελιοφόρους και *τους* έβγαλε από άλλη οδό; 26 Γιατί όπως
ακριβώς το σώμα χωρίς πνεύμα είναι νεκρό, έτσι και η πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή.

Η γλώσσα

3

ΙΑΚΩΒΟΥ 3

Ας μη γίνεστε πολλοί δάσκαλοι, αδελφοί μου, γιατί ξέρετε ότι μεγαλύτερη καταδίκη
θα λάβουμε. 2 Γιατί σε πολλά φταίμε όλοι. Αν κάποιος δε φταίει στα λόγια, αυτός
είναι τέλειος άνθρωπος, δυνατός να χαλιναγωγήσει και όλο *του* το σώμα. 3 Και αν
βάζουμε τα χαλινάρια των ίππων στα στόματά *τους*, για να υποτάσσονται αυτοί σ'
εμάς, τότε διευθύνουμε όλο το σώμα τους. 4 Ιδού και τα πλοία, ενώ είναι τόσο μεγάλα
και ωθούνται από σφοδρούς ανέμους, διευθύνονται από *ένα* πολύ μικρό πηδάλιο όπου
θέλει η επιθυμία εκείνου που *τα* κατευθύνει. 5 Έτσι και η γλώσσα είναι μικρό μέλος,
αλλά καυχιέται μεγάλα *πράγματα*.

Ιδού, πόσο *μικρή* φωτιά ανάβει *και κατακαίει* πόσο *μεγάλο* δάσος! 6 Και η γλώσσα
είναι φωτιά. Η γλώσσα καθίσταται ο κόσμος της αδικίας ανάμεσα στα μέλη μας, αυτή
που σπιλώνει όλο το σώμα και φλογίζει τον κύκλο της ανθρώπινης ζωής και
φλογίζεται από τη γέεννα. 7 Γιατί κάθε *άγρια* φύση θηρίων και πτηνών, ερπετών και
θαλάσσιων *ζώων* δαμάζεται και έχει δαμαστεί από τη φύση την ανθρώπινη, 8 αλλά τη
γλώσσα κανείς από *τους* ανθρώπους δε δύναται να *τη* δαμάσει. *Είναι* ακατάστατο
κακό, γεμάτη από δηλητήριο θανατηφόρο. 9 Με αυτήν ευλογούμε τον Κύριο και
Πατέρα, και με αυτήν καταριόμαστε τους ανθρώπους που έχουν γίνει καθ' ομοίωση
του Θεού. 10 Από το ίδιο στόμα εξέρχεται ευλογία και κατάρα. Δεν πρέπει, αδελφοί
μου, αυτά έτσι να γίνονται. 11 Μήπως η πηγή από το ίδιο άνοιγμα αναβρύζει το γλυκό
και το πικρό *νερό*; 12 Μήπως δύναται, αδελφοί μου, *η* συκιά να κάνει ελιές ή *η*
άμπελος σύκα; Ούτε *το* αλμυρό *δύναται να* κάνει γλυκό νερό.

Ουράνια και γήινη σοφία

13 Ποιος *είναι* σοφός και επιστήμονας μεταξύ σας; Ας δείξει από την καλή
συμπεριφορά *του* τα έργα του με πραότητα σοφίας. 14 Αν όμως έχετε πικρή ζήλια και
φατριασμό μέσα στην καρδιά σας, μην καυχιέστε και *μην* ψεύδεστε ενάντια στην
αλήθεια. 15 Δεν είναι αυτή η σοφία που κατεβαίνει από επάνω, αλλά *είναι* επίγεια,
ψυχική, δαιμονιώδης. 16 Γιατί όπου *υπάρχει* ζήλια και φατριασμός, εκεί *υπάρχει*
ακαταστασία και κάθε φαύλο πράγμα. 17 Ενώ η σοφία από επάνω, πρώτα αφενός είναι
αγνή, έπειτα ειρηνική, επιεικής, ευπειθής, γεμάτη από έλεος και καρπούς αγαθούς,
αμερόληπτη, ανυπόκριτη. Και *ο* καρπός *της* δικαιοσύνης σπείρεται με ειρήνη από
αυτούς που πράττουν *την* ειρήνη.

Η φιλία του κόσμου

4

ΙΑΚΩΒΟΥ 4

Από πού *προέρχονται οι* πόλεμοι και από πού *οι* μάχες μεταξύ σας; Όχι από εδώ,
από τις ηδονές σας που μάχονται μέσα στα μέλη σας; 2 Επιθυμείτε και δεν έχετε.
Φονεύετε και ζηλεύετε, και δε δύναστε να επιτύχετε. Μάχεστε και πολεμάτε. Δεν έχετε
γιατί δε ζητάτε. 3 Ζητάτε και δε λαβαίνετε, γιατί κακώς ζητάτε, για να δαπανήσετε
στις ηδονές σας. 4 Μοιχαλίδες *ψυχές*, δεν ξέρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα
στο Θεό; Όποιος λοιπόν θελήσει να είναι φίλος του κόσμου καθίσταται εχθρός του
Θεού. 5 Ή νομίζετε ότι μάταια η Γραφή λέει: «*Ο Θεός* με ζηλοτυπία ποθεί σφοδρά το
πνεύμα που *το* κατοίκισε μέσα μας», 6 ενώ δίνει μεγαλύτερη χάρη; Γι' αυτό λέει:

Ο Θεός στους υπερήφανους αντιτάσσεται,

ενώ στους ταπεινούς δίνει χάρη.

7 Υποταχτείτε λοιπόν στο Θεό, αλλά αντισταθείτε στο Διάβολο και θα φύγει από
εσάς. 8 Πλησιάστε το Θεό και θα πλησιάσει σ' εσάς. Καθαρίστε *τα* χέρια *σας*,
αμαρτωλοί, και αγνίστε *τις* καρδιές *σας*, δίγνωμοι. 9 Συντριφτείτε και πενθήστε και
κλάψτε. Το γέλιο σας ας μετατραπεί σε πένθος και η χαρά σε κατήφεια. 10
Ταπεινωθείτε μπροστά *στον* Κύριο και θα σας υψώσει.

Κακολογία και κρίση του αδελφού

11 Μην καταλαλείτε ο ένας τον άλλον, αδελφοί. Αυτός που καταλαλεί *τον* αδελφό
του ή κρίνει τον αδελφό του καταλαλεί *το* νόμο και κρίνει *το* νόμο. Αν όμως κρίνεις *το*
νόμο, δεν είσαι εκτελεστής *του* νόμου αλλά κριτής *του*. 12 Ένας είναι ο νομοθέτης και
κριτής, εκείνος που δύναται να σώσει και να καταστρέψει. Ενώ εσύ ποιος είσαι που
κρίνεις τον πλησίον *σου*;

Προειδοποίηση ενάντια στην καύχηση

13 Ελάτε τώρα όσοι λέτε: «Σήμερα ή αύριο θα πορευτούμε σ' αυτήν την πόλη και
θα καθίσουμε εκεί *ένα* έτος και θα εμπορευτούμε και θα κερδίσουμε» 14 – οι οποίοι
δεν ξέρετε καλά αυτό *που θα γίνει* αύριο, ποια *θα είναι* η ζωή σας. Γιατί είστε ατμός
που φαίνεται για λίγο και έπειτα αφανίζεται. 15 Αντί να λέτε: «Αν ο Κύριος θελήσει,
τότε θα ζήσουμε και θα κάνουμε τούτο ή εκείνο». 16 Τώρα όμως καυχιέστε μέσα στις
αλαζονείες σας. Κάθε καύχηση τέτοιου είδους είναι κακή. 17 Για όποιον, λοιπόν, ξέρει
να κάνει *το* καλό και δεν *το* κάνει, γι' αυτόν είναι αμαρτία.

Προειδοποίηση στους πλούσιους

5

ΙΑΚΩΒΟΥ 5

Ελάτε τώρα οι πλούσιοι, κλάψτε κραυγάζοντας γοερά για τις ταλαιπωρίες σας που
επέρχονται. 2 Ο πλούτος σας έχει σαπίσει και τα ρούχα σας *τα* έχει φάει ο σκόρος. 3 Ο
χρυσός σας και ο άργυρος έχουν σκουριάσει, και η σκουριά τους θα είναι μαρτυρία
εναντίον σας και θα φάει τις σάρκες σας σαν φωτιά. Θησαυρίσατε για *τις* έσχατες
ημέρες. 4 Ιδού, ο μισθός των εργατών που θέρισαν τα χωράφια σας και που τους *τον*
έχετε στερήσει κράζει, και οι κραυγές των θεριστών έχουν εισέλθει στα αυτιά *του*
Κυρίου Σαβαώθ. 5 Ζήσατε τρυφηλή ζωή πάνω στη γη και σπαταλήσατε, θρέψατε τις
καρδιές σας για *την* ημέρα *της* σφαγής. 6 Καταδικάσατε, φονεύσατε τον δίκαιο. Δε σας
αντιστέκεται.

Μακροθυμία και προσευχή

7 Μακροθυμήστε λοιπόν, αδελφοί, ως την παρουσία του Κυρίου. Ιδού, ο γεωργός
αναμένει τον πολύτιμο καρπό της γης, περιμένοντάς τον με μακροθυμία, ωσότου λάβει
πρώιμη και όψιμη [βροχή]. 8 Μακροθυμήστε και εσείς, στηρίξτε τις καρδιές σας, γιατί
η παρουσία του Κυρίου έχει πλησιάσει. 9 Μη στενάζετε, αδελφοί, ο ένας εναντίον του
άλλου, για να μην κατακριθείτε· ιδού, ο κριτής έχει σταθεί μπροστά στις θύρες. 10
Αδελφοί, λάβετε *ως* υπόδειγμα της κακοπάθειας και της μακροθυμίας τους προφήτες

που λάλησαν στο όνομα *του* Κυρίου. 11 Ιδού, μακαρίζουμε αυτούς που υπέμειναν.
Την υπομονή *του* Ιώβ *την* ακούσατε και το τέλος *του* Κυρίου *το* είδατε, γιατί ο Κύριος
είναι πολυεύσπλαχνος και οικτίρμονας.

12 Προπάντων όμως, αδελφοί μου, μην ορκίζεστε μήτε στον ουρανό μήτε στη γη
μήτε κανέναν άλλο όρκο. Αλλά ας είναι το ναι ναι και το όχι όχι, για να μην πέσετε σε
κατάκριση.

13 Κακοπαθεί κανείς μεταξύ σας; Ας προσεύχεται. Ευθυμεί κανείς; Ας ψάλλει. 14
Ασθενεί κανείς μεταξύ σας; Ας προσκαλέσει τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας και ας
προσευχηθούν επάνω του, αφού τον αλείψουν με λάδι στο όνομα του Κυρίου. 15 Και
η προσευχή της πίστης θα σώσει τον αποκαμωμένο *ασθενή* και θα τον σηκώσει ο
Κύριος. Κι αν έχει κάνει αμαρτίες, θα του αφεθούν. 16 Εξομολογείστε, λοιπόν, ο ένας
στον άλλο τις αμαρτίες *σας* και προσεύχεστε ο ένας για τον άλλο, για να γιατρευτείτε.
Είναι πολύ ισχυρή, όταν ενεργείται *η* δέηση *ενός* δικαίου. 17 *Ο* Ηλίας ήταν άνθρωπος
ομοιοπαθής μ’ εμάς, και προσευχήθηκε ένθερμα να μη βρέξει, και δεν έβρεξε πάνω
στη γη τρία έτη και έξι μήνες. 18 Και πάλι προσευχήθηκε, και ο ουρανός έδωσε βροχή
και η γη βλάστησε τον καρπό της.

19 Αδελφοί μου, αν κάποιος μεταξύ σας πλανηθεί από την αλήθεια και τον *κάνει*
κανείς να επιστρέψει, 20 ας γνωρίζει ότι εκείνος που *έκανε έναν* αμαρτωλό να
επιστρέψει από *την* πλανεμένη οδό του θα σώσει *την* ψυχή του από *το* θάνατο και θα
καλύψει πλήθος αμαρτιών.

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ

Χαιρετισμός

1

Πέτρος, απόστολος *του* Ιησού Χριστού, προς *τους* εκλεκτούς παρεπίδημους *της*
διασποράς *του* Πόντου, *της* Γαλατίας, *της* Καππαδοκίας, *της επαρχίας της* Ασίας και
της Βιθυνίας, *που έχουν εκλεγεί* 2 σύμφωνα με *την* πρόγνωση *του* Θεού Πατέρα με
αγιασμό *του* Πνεύματος, για υπακοή και *για* ραντισμό *με το* αίμα *του* Ιησού Χριστού.
Χάρη και ειρήνη είθε να πληθύνουν σ’ εσάς.

Ζωντανή ελπίδα

3 Ευλογητός *ας είναι* ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος
μας αναγέννησε σύμφωνα με το πολύ έλεός του σε *μια* ζωντανή ελπίδα μέσω *της*
ανάστασης *του* Ιησού Χριστού από *τους* νεκρούς, 4 σε *μια* κληρονομιά άφθαρτη και
αμόλυντη και αμάραντη, που είναι διατηρημένη στους ουρανούς για σας, 5 οι οποίοι
φρουρείστε με δύναμη Θεού μέσω *της* πίστης προς σωτηρία *που είναι* έτοιμη να
αποκαλυφτεί κατά *τον* έσχατο καιρό. 6 Σ’ αυτό αγαλλιάζετε *και* αν *ακόμη* χρειαστεί
τώρα να λυπηθείτε λίγο μέσα σε ποικίλες δοκιμασίες, 7 ώστε η δοκιμή της πίστης σας
– πολυτιμότερη από *το* χρυσάφι που καταστρέφεται, παρόλο που δοκιμάζεται με φωτιά
– να βρεθεί προς έπαινο και δόξα και τιμή *σας* κατά *την* αποκάλυψη *του* Ιησού
Χριστού. 8 Τον οποίο, αν και δεν είδατε, αγαπάτε˙ στον οποίο τώρα, χωρίς να *τον*
βλέπετε, πιστεύετε όμως και αγαλλιάζετε με χαρά ανέκφραστη και δοξασμένη, 9
αποκτώντας το αποτέλεσμα της πίστης σας: *τη* σωτηρία *των* ψυχών *σας*.
10 Γι’ αυτήν *τη* σωτηρία αναζήτησαν και εξερεύνησαν προφήτες που προφήτεψαν
για τη χάρη *που θα δινόταν* σ’ εσάς, 11 ερευνώντας σε ποιον ή σε τι είδους καιρό
δήλωνε *αυτά* το Πνεύμα *του* Χριστού *που ήταν* μέσα τους, όταν μαρτυρούσε από πριν
τα παθήματα *που θα συνέβαιναν* στο Χριστό και τις δόξες μετά από αυτά. 12 Σ’
αυτούς αποκαλύφτηκε ότι όχι για *τους* εαυτούς τους αλλά για σας διακονούσαν αυτά,
τα οποία τώρα σας αναγγέλθηκαν διαμέσου αυτών που σας ευαγγέλισαν με Πνεύμα
Άγιο που αποστάλθηκε από *τον* ουρανό. Σ’ αυτά *τα πράγματα* άγγελοι επιθυμούν να
σκύψουν από πάνω, *για να δουν ακριβέστερα.*

Κάλεσμα σε άγια ζωή

13 Γι’ αυτό αναζωστείτε στις διάνοιές σας *με ετοιμότητα*, να είστε νηφάλιοι και να
ελπίσετε τέλεια στη χάρη που θα σας δοθεί κατά *την* αποκάλυψη *του* Ιησού Χριστού.
14 Ως τέκνα υπάκουα να μη συμμορφώνεστε με τις επιθυμίες *που είχατε*
προηγουμένως κατά *τον καιρό* της άγνοιάς σας, 15 αλλά σύμφωνα με τον Άγιο που
σας κάλεσε και *εσείς οι* ίδιοι να γίνετε άγιοι σε όλη *τη* συμπεριφορά *σας*, 16 γιατί είναι
γραμμένο: **Άγιοι να είστε, γιατί εγώ είμαι άγιος.**
17 Και αν αποκαλείτε Πατέρα εκείνον που κρίνει χωρίς προσωποληψία κατά το
έργο *του* καθενός, με φόβο να συμπεριφερθείτε *κατά* το χρόνο της παροικίας σας, 18

αφού ξέρετε ότι δε λυτρωθήκατε με φθαρτά *λύτρα*, με άργυρο ή με χρυσάφι, από το
μάταιο πατροπαράδοτο τρόπο *της* ζωής σας, 19 αλλά με *το* τίμιο αίμα *του* Χριστού,
σαν αμνού άμωμου και άσπιλου. 20 Ο οποίος είχε αφενός προγνωριστεί πριν από *τη*
δημιουργία *του* κόσμου, αφετέρου φανερώθηκε κατά *το* τέλος των καιρών για σας, 21
τους πιστούς μέσω αυτού στο Θεό που τον έγειρε από *τους* νεκρούς και του έδωσε
δόξα, ώστε να είναι η πίστη σας και *η* ελπίδα *σας* στο Θεό.
22 Έχοντας αγνίσει τις ψυχές σας με την υπακοή στην αλήθεια προς φιλαδελφία
ανυπόκριτη, *μέσα* από καθαρή καρδιά να αγαπήσετε ένθερμα ο ένας τον άλλο, 23 γιατί
έχετε αναγεννηθεί όχι από σπόρο φθαρτό αλλά άφθαρτο, διαμέσου *του* λόγου *του*
Θεού που ζει και που μένει. 24 Γιατί

κάθε σάρκα *είναι* **σαν χορτάρι,**
και όλη *η* **δόξα της σαν άνθος αγρού.**
Ξεράθηκε το χορτάρι
και το άνθος κατέπεσε.
25 **Ο λόγος όμως** *του* **Κυρίου μένει στον αιώνα.**

Και αυτός είναι ο λόγος που ευαγγελίστηκε σ’ εσάς.

Ο ζωντανός λίθος και το βασιλικό ιεράτευμα

2

Αποβάλτε, λοιπόν, κάθε κακία και κάθε δόλο και υποκρισίες και φθόνους και όλες
τις καταλαλιές, 2 και σαν νεογέννητα βρέφη ποθήστε με μεγάλη επιθυμία το λογικό
άδολο γάλα, για να αυξηθείτε με αυτό στη σωτηρία, 3 αν γευτήκατε ότι καλός *είναι* ο
Κύριος. 4 Καθώς έρχεστε προς αυτόν, λίθο ζωντανό – *που είναι* αφενός από *τους*
ανθρώπους αποδοκιμασμένος, αφετέρου μπροστά στο Θεό εκλεκτός *και* πολύτιμος – 5
και *εσείς οι* ίδιοι σαν λίθοι ζωντανοί οικοδομείστε *σαν* οίκος πνευματικός, για *να είστε*
ιερατείο άγιο, ώστε να προσφέρετε πνευματικές θυσίες, ευπρόσδεκτες στο Θεό μέσω
του Ιησού Χριστού. 6 Γιατί *το* περιέχει στη Γραφή:

Ιδού, θέτω στη Σιών λίθο
ακρογωνιαίο, εκλεκτό, πολύτιμο,
και εκείνος που πιστεύει σ’ αυτόν
δε θα καταντροπιαστεί.

7 Σ’ εσάς λοιπόν που πιστεύετε *είναι* η τιμή, αλλά σ’ εκείνους που απιστούν,

ο **λίθος που αποδοκίμασαν οι οικοδόμοι,**
αυτός έγινε κορωνίδα

8 και

λίθος προσκόμματος
και πέτρα σκανδάλου.

Αυτοί σκοντάφτουν, επειδή απειθούν στο λόγο· σ’ αυτό και διορίστηκαν.

9 Εσείς όμως *είστε* **γένος εκλεκτό, βασιλικό ιερατείο, έθνος άγιο, λαός για
ιδιοκτησία** *του Θεού*, **για να εξαγγείλετε τις αρετές** εκείνου που σας κάλεσε από *το*
σκότος στο θαυμαστό του φως.

10 Οι οποίοι κάποτε δεν *ήσασταν* λαός,
αλλά τώρα *είστε* λαός Θεού·

που δεν *ήσασταν* ελεημένοι,
αλλά τώρα ελεηθήκατε.

Να ζείτε ως δούλοι του Θεού

11 Αγαπητοί, *σας* παρακαλώ σαν πάροικοι και προσωρινοί κάτοικοι *της γης*, να
απέχετε από τις σαρκικές επιθυμίες οι οποίες στρατεύονται κατά της ψυχής. 12 Να
έχετε καλή τη συμπεριφορά σας μεταξύ των εθνικών, ώστε, ενώ σας καταλαλούν ως
κακοποιούς, να δοξάσουν το Θεό από τα καλά *σας* έργα, όταν *τα* παρατηρούν, κατά
την ημέρα *της* επίσκεψής *του*.
13 Υποταχτείτε σε κάθε ανθρώπινη *εγκατεστημένη* εξουσία για χάρη του Κυρίου:
είτε σε βασιλιά, επειδή υπερέχει, 14 είτε σε ηγεμόνες, ως σταλμένους από αυτόν για
τιμωρία *των* κακοποιών και έπαινο *των* αγαθοποιών. 15 Γιατί έτσι είναι το θέλημα του
Θεού: αγαθοποιώντας να φιμώνετε την άγνοια των άφρονων ανθρώπων, 16 *να ζείτε* ως
ελεύθεροι, όμως να μην έχετε την ελευθερία σαν κάλυμμα πάνω στην κακία, αλλά *να
ζείτε* ως δούλοι *του* Θεού. 17 Όλους τιμήστε, την αδελφότητα αγαπάτε, το Θεό να
φοβάστε, το βασιλιά να τιμάτε.

Το υπόδειγμα του πάθους του Χριστού

18 Οι οικιακοί δούλοι να υποτάσσεστε με κάθε φόβο στους οικοδεσπότες *σας*, όχι
μόνο στους αγαθούς και επιεικείς, αλλά και στους διεστραμμένους. 19 Γιατί αυτό *είναι*
χάρη, αν υποφέρει κανείς λύπες, πάσχοντας άδικα, εξαιτίας *της* συνείδησης *που δίνει ο*
Θεός. 20 Γιατί ποια δόξα *σας ανήκει* αν θα υπομένετε, όταν αμαρτάνετε και σας
χαστουκίζουν; Αλλά αν θα υπομένετε, όταν αγαθοποιείτε και πάσχετε, αυτό *είναι* χάρη
μπροστά στο Θεό. 21 Γιατί σ' αυτό κληθήκατε, επειδή και *ο* Χριστός έπαθε για χάρη
σας, αφήνοντας πίσω του υπόδειγμα για σας, για να ακολουθήσετε πάνω στα ίχνη του.
22 Αυτός **δεν έκανε αμαρτία**
ούτε βρέθηκε δόλος στο στόμα του.
23 Αυτός, όταν τον έβριζαν, δεν ανταπόδιδε τις βρισιές, όταν έπασχε, δεν
απειλούσε, αλλά παραδινόταν σ' Εκείνον που κρίνει δίκαια. 24 Αυτός *ο* ίδιος βάσταξε
τις αμαρτίες μας στο σώμα του πάνω στο ξύλο, για να ζήσουμε για τη δικαιοσύνη,
αφού πεθάνουμε ως προς τις αμαρτίες· με του οποίου τους μώλωπες γιατρευτήκατε. 26
Γιατί πλανιόσασταν *συνεχώς* σαν πρόβατα, αλλά επιστρέψατε τώρα προς τον ποιμένα
και επίσκοπο των ψυχών σας.

Οι σύζυγοι

3

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ 3

Όμοια οι γυναίκες να υποτάσσεστε στους δικούς σας άντρες, ώστε, και αν μερικοί
απειθούν στο λόγο *του Θεού*, να κερδηθούν χωρίς λόγια με τη συμπεριφορά των
γυναικών *τους*, 2 όταν παρατηρήσουν την αγνή συμπεριφορά σας με φόβο *Θεού*. 3 Ας
είναι ο στολισμός σας όχι εξωτερικός, *το* πλέξιμο *των* μαλλιών και το να βάζετε
χρυσαφικά γύρω από *τα μέλη σας* ή το να ντύνεστε φορέματα, 4 αλλά ο κρυφός
άνθρωπος της καρδιάς με τον άφθαρτο *στολισμό* τού πράου και ήσυχου πνεύματος,

που είναι μπροστά στο Θεό πολυτελές. 5 Γιατί έτσι κάποτε κοσμούσαν *τους* εαυτούς
τους και οι άγιες γυναίκες που έλπιζαν στο Θεό, καθώς υποτάσσονταν στους δικούς
τους άντρες, 6 όπως *η* Σάρρα υπάκουσε στον Αβραάμ και τον καλούσε «κύριο» – της
οποίας γίνατε τέκνα αν αγαθοποιείτε και δε φοβάστε κανένα τρόμαγμα.

7 Οι άντρες, όμοια, να κατοικείτε μαζί *τους* με κατανόηση, γιατί το γυναικείο
σκεύος *είναι* ασθενέστερο, απονέμοντας τιμή *στις γυναίκες σας*, επειδή *είναι μαζί σας*
και συγκληρονόμοι στη ζωή *της* χάρης, ώστε να μην εμποδίζονται οι προσευχές σας.

Κακοπάθεια για τη δικαιοσύνη

8 Και τέλος, όλοι *να είστε* ομόφρονες, συμπονετικοί, φιλάδελφοι, εύσπλαχνοι,
ταπεινόφρονες, 9 να μην αποδίδετε κακό αντί κακού ή βρισιά αντί βρισιάς, αλλά
αντίθετα να ευλογείτε, επειδή γι' αυτό καλεστήκατε, για να κληρονομήσετε ευλογία.

10 Γιατί **αυτός που θέλει ν' αγαπά** *τη* **ζωή**
και να δει ημέρες αγαθές,
ας πάψει τη γλώσσα *του* **από** *το* **κακό**
και τα χείλη *του* **να μη μιλήσουν** *με* **δόλο,**
11 **κι ας αποκλίνει από** *το* **κακό και ας κάνει** *το* **αγαθό,**
ας ζητήσει *την* **ειρήνη και ας την επιδιώξει.**
12 **Γιατί** *οι* **οφθαλμοί** *του* **Κυρίου**
είναι **πάνω στους δίκαιους**
και τ' αυτιά του *προσέχουν* **στη δέησή τους,**
το **πρόσωπο όμως** *του* **Κυρίου** *είναι*
εναντίον εκείνων που κάνουν *τα* **κακά.**

13 Και ποιος θα σας βλάψει αν γίνετε ζηλωτές του αγαθού; 14 Αλλά και αν *ακόμα*
πάσχετε για *τη* δικαιοσύνη, *είστε* μακάριοι. Και το φόβο τους μην *τον* φοβηθείτε μήτε
να ταραχτείτε. 15 Αλλά *τον* Κύριο, το Χριστό, αγιάστε μέσα στις καρδιές σας, *και να*
είστε έτοιμοι πάντοτε προς απολογία σε καθέναν που σας ζητά λόγο για την ελπίδα
που έχετε μέσα σας. 16 Αλλά *να το κάνετε* με πραότητα και φόβο, έχοντας αγαθή
συνείδηση, ώστε, ενώ σας καταλαλούν, να καταντροπιαστούν εκείνοι που βρίζουν την
αγαθή συμπεριφορά σας με *το* Χριστό. 17 Γιατί *είναι* καλύτερα, αν είναι το θέλημα
του Θεού, να πάσχετε αγαθοποιώντας παρά κακοποιώντας. 18 Γιατί και *ο* Χριστός μια
φορά για πάντα έπαθε για *τις* αμαρτίες, *ο* δίκαιος υπέρ *των* αδίκων, για να σας
οδηγήσει μπροστά στο Θεό, και αφενός θανατώθηκε στη σάρκα, αφετέρου
ζωοποιήθηκε με *το* Πνεύμα. 19 Με αυτό και κήρυξε, αφού πορεύτηκε στα πνεύματα
που ήταν στη φυλακή, 20 τα οποία κάποτε απείθησαν, όταν περίμενε η μακροθυμία
του Θεού κατά *τις* ημέρες *του* Νώε, ενώ κατασκευαζόταν *η* κιβωτός, στην οποία λίγοι,
τουτέστι οχτώ ψυχές, διασώθηκαν διαμέσου *του* νερού. 21 Του οποίου *το* αντίτυπο, το
βάφτισμα, σώζει τώρα κι εσάς – όχι *πως είναι* αποβολή *του* ρύπου *της* σάρκας, αλλά
δέσμευση *συμβολαίου* στο Θεό *μιας* συνείδησης αγαθής – μέσω *της* ανάστασης *του*
Ιησού Χριστού, 22 ο οποίος είναι στα δεξιά του Θεού, αφού πορεύτηκε στον ουρανό
και υποτάχτηκαν σ' αυτόν άγγελοι και εξουσίες και δυνάμεις.

Καλοί διαχειριστές της χάρης του Θεού

4

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ 4

Επειδή λοιπόν *ο* Χριστός έπαθε στη σάρκα, και εσείς να οπλιστείτε με την ίδια
σκέψη, γιατί εκείνος που έπαθε στη σάρκα έχει πάψει από *την* αμαρτία, 2 ώστε να μη
ζήσετε πια με *τις* επιθυμίες *των* ανθρώπων, αλλά με *το* θέλημα *του* Θεού τον υπόλοιπο
χρόνο *της ζωής σας* στη σάρκα. 3 Γιατί *είναι* αρκετός ο χρόνος που έχει παρέλθει και
έχετε κατεργαστεί το θέλημα των εθνικών, έχοντας πορευτεί σε ασέλγειες, *σε*
αμαρτωλές επιθυμίες, *σε* παρατεταμένες καταστάσεις μέθης, *σε* οργιώδη φαγοπότια, *σε*
κοινά μεθύσια και *σε* αθέμιτες *τελετές* ειδωλολατρίας. 4 Γι’ αυτό παραξενεύονται,
επειδή εσείς δεν τρέχετε μαζί *τους* στο ίδιο ξεχείλισμα της ασωτίας και *σας*
βλαστημούν. 5 Αυτοί θα αποδώσουν λόγο σ’ αυτόν που είναι έτοιμος να κρίνει
ζωντανούς και νεκρούς. 6 Γιατί γι’ αυτό και στους νεκρούς κηρύχτηκε το ευαγγέλιο,
αφενός για να κριθούν σύμφωνα με ανθρώπινα *κριτήρια* ως προς *τη* σάρκα, αφετέρου
να ζουν σύμφωνα με *το θέλημα του* Θεού ως προς *το* πνεύμα.

7 Όλων λοιπόν το τέλος έχει πλησιάσει. Να είστε συνεπώς σώφρονες και νηφάλιοι
στις προσευχές. 8 Προπάντων την αγάπη να *την* έχετε ένθερμη μεταξύ σας, γιατί *η*
αγάπη καλύπτει πλήθος αμαρτιών. 9 *Να είστε* φιλόξενοι ο ένας στον άλλο χωρίς
γογγυσμούς. 10 Καθένας, καθώς έλαβε χάρισμα, να το *χρησιμοποιεί* διακονώντας
αμοιβαία τους άλλους σαν καλός διαχειριστής της ποικίλης χάρης *του* Θεού. 11 Αν
κάποιος λαλεί *κηρύττοντας, ας το κάνει* όπως *ένας που λέει* λόγια Θεού· αν κάποιος
διακονεί, *ας το κάνει* όπως *διακονεί ένας* με *την* ισχύ που χορηγεί ο Θεός, ώστε σε όλα
να δοξάζεται ο Θεός μέσω *του* Ιησού Χριστού, στον οποίο ανήκει η δόξα και το
κράτος στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Ας υποφέρουμε ως Χριστιανοί

12 Αγαπητοί, μην παραξενεύεστε για την πύρινη *δοκιμασία* που γίνεται ανάμεσά
σας, για να δοκιμαστείτε, σαν να σας συμβαίνει *κάτι* παράξενο. 13 Αλλά να χαίρετε
καθόσον συμμετέχετε στα παθήματα του Χριστού, για να χαρείτε αγαλλιάζοντας και
κατά την αποκάλυψη της δόξας του. 14 Αν σας βρίζουν για *το* όνομα *του* Χριστού,
είστε μακάριοι, γιατί το Πνεύμα της δόξας και το *οποίο είναι Πνεύμα* του Θεού
αναπαύεται πάνω σας. 15 Κανείς βεβαίως από εσάς ας μην πάσχει ως φονιάς ή *ως*
κλέφτης ή *ως* κακοποιός ή γιατί επιβλέπει *και ανακατεύεται* σε ξένες υποθέσεις. 16 Αν
όμως *πάσχει* ως χριστιανός, ας μην ντρέπεται, αλλά ας δοξάζει το Θεό για το όνομα
τούτο. 17 Γιατί *είναι* καιρός να αρχίσει η κρίση από τον οίκο του Θεού· και αν *αρχίζει*
πρώτα από εμάς, ποιο *θα είναι* το τέλος εκείνων που απειθούν στο ευαγγέλιο του
Θεού;

18 Και **αν ο δίκαιος μόλις σώζεται,**
ο ασεβής και αμαρτωλός που θα φανεί;

19 Ώστε και αυτοί που πάσχουν κατά το θέλημα του Θεού, ας αναθέτουν *με*
εμπιστοσύνη τις ψυχές τους στον πιστό Κτίστη, κάνοντας το αγαθό.

Προτροπές στο ποίμνιο του Θεού

5

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ 5

Τους πρεσβυτέρους, λοιπόν, μεταξύ σας *τους* παρακαλώ *εγώ* ο συμπρεσβύτερος και
μάρτυρας των παθημάτων του Χριστού, και ο συμμέτοχος της δόξας που μέλλει να
αποκαλύπτεται: 2 Ποιμάνετε το ποίμνιο του Θεού *που είναι* μεταξύ σας επιβλέποντας
όχι αναγκαστικά αλλά εκούσια κατά *το θέλημα του* Θεού, μήτε αισχροκερδώς αλλά
πρόθυμα, 3 μήτε κατακυριαρχώντας *σε όσους έλαχε* ο κλήρος *να είναι ποίμνιό σας*,
αλλά να γίνεστε πρότυπα του ποιμνίου. 4 Και όταν φανερωθεί ο Αρχιποιμένας, θα
πάρετε τον αμαράντινο στέφανο της δόξας.

5 Όμοια, *εσείς οι* νεότεροι, υποταχτείτε στους πρεσβυτέρους. Και όλοι μεταξύ σας
κουμπωθείτε *με ένδυμα* την ταπεινοφροσύνη, γιατί

ο Θεός στους υπερήφανους αντιτάσσεται,
ενώ στους ταπεινούς δίνει χάρη.

6 Ταπεινωθείτε, λοιπόν, κάτω από το κραταιό χέρι του Θεού, για να σας υψώσει
στον *κατάλληλο* καιρό. 7 Όλη τη μέριμνά σας να *τη* ρίξετε πάνω του, γιατί αυτός
ενδιαφέρεται για σας.

8 Να είστε νηφάλιοι, αγρυπνήστε. Ο αντίδικός σας, *ο* Διάβολος, περπατά σαν
λιοντάρι που βρυχιέται, ζητώντας κάποιον να καταπιεί. 9 Αντισταθείτε σ' αυτόν,
μένοντας στερεοί στην πίστη, και να ξέρετε ότι τα ίδια τα παθήματα επιτελούνται στην
αδελφότητά σας μέσα στον κόσμο *και σε άλλα μέρη*. 10 Και ο Θεός κάθε χάρης, που
σας κάλεσε στην αιώνια δόξα του μέσω *του* Χριστού Ιησού, αφού υποφέρετε λίγο,
αυτός θα *σας* καταρτίσει, θα *σας* στηρίξει, θα *σας* δυναμώσει, θα *σας* θεμελιώσει. 11
Σ' αυτόν *ανήκει* το κράτος στους αιώνες. Αμήν.

Τελικοί χαιρετισμοί

12 Μέσω *του* Σιλουανού, του πιστού αδελφού, όπως *τον* θεωρώ, σας έγραψα με
λίγα *λόγια*, για να *σας* προτρέπω και να *σας* επικυρώνω με τη μαρτυρία μου ότι αυτή
είναι *η* αληθινή χάρη του Θεού· σ' αυτή να σταθείτε. 13 Σας χαιρετά η συνεκλεκτή
που είναι στη Βαβυλώνα και *ο* Μάρκος ο γιος μου. 14 Χαιρετήστε ο ένας τον άλλο με
φίλημα αγάπης. Ειρήνη σ' εσάς όλους που *είστε* στο Χριστό.

Β΄ ΠΕΤΡΟΥ

Χαιρετισμός

1

Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος *του* Ιησού Χριστού, προς εκείνους που
έλαχαν ισότιμη πίστη μ' εμάς μέσω *της* δικαιοσύνης *του* Θεού μας και σωτήρα Ιησού
Χριστού. 2 Χάρη σ' εσάς και ειρήνη είθε να πληθύνουν με επίγνωση του Θεού και *του*
Ιησού του Κυρίου μας.

Η χριστιανική κλήση και εκλογή

3 Πράγματι, η θεία δύναμή του μας έχει δωρίσει όλα όσα *συντελούν* στη ζωή και
στην ευσέβεια μέσω της επίγνωσης εκείνου που μας κάλεσε με *τη* δική του δόξα και
αρετή, 4 διαμέσου των οποίων μας έχουν δωρηθεί οι πολύτιμες και μέγιστες
υποσχέσεις, για να γίνετε μέσω αυτών κοινωνοί θείας φύσεως, αφού αποφύγετε τη
διαφθορά *που υπάρχει* μέσα στον κόσμο με *την αμαρτωλή* επιθυμία. 5 Και γι' αυτό
ακριβώς, λοιπόν, καταβάλτε κάθε προσπάθεια και χορηγήστε *προσθέτοντας* στην
πίστη σας την αρετή, και στην αρετή τη γνώση, 6 και στη γνώση την εγκράτεια, και
στην εγκράτεια την υπομονή, και στην υπομονή την ευσέβεια, 7 και στην ευσέβεια τη
φιλαδελφία, και στη φιλαδελφία την αγάπη. 8 Γιατί αυτά, όταν υπάρχουν σ' εσάς και
πλεονάζουν, δε θα σας καταστήσουν αργούς ούτε άκαρπους στην επίγνωση του
Κυρίου μας Ιησού Χριστού. 9 Γιατί σ' όποιον δεν υπάρχουν αυτά, είναι τυφλός,
μύωπας και λησμόνησε τον καθαρισμό των παλιών του αμαρτιών. 10 Γι' αυτό
περισσότερο, αδελφοί, φροντίστε να κάνετε βέβαιη την κλήση σας και *την* εκλογή *σας*.
Επειδή, κάνοντας αυτά, δε θα σκοντάψετε ποτέ. 11 Γιατί έτσι πλούσια θα σας
χορηγηθεί *περαιτέρω* η είσοδος στην αιώνια βασιλεία του Κυρίου μας και σωτήρα
Ιησού Χριστού.
12 Γι' αυτό θα φροντίσω πάντοτε να σας υπενθυμίζω γι' αυτά *τα πράγματα*, αν και
τα ξέρετε και *είστε* στηριγμένοι στην παρούσα αλήθεια. 13 Θεωρώ όμως σωστό,
εφόσον είμαι σε τούτο το σκήνωμα, να σας διεγείρω *τη μνήμη* με υπομνήσεις, 14
επειδή ξέρω ότι γρήγορα θα γίνει η απόθεση του σκηνώματός μου καθώς και ο Κύριός
μας Ιησούς Χριστός μού *το* δήλωσε. 15 Θα φροντίσω, όμως, και κάθε φορά εσείς να
τα έχετε μετά την έξοδό μου *από το σώμα μου* και να θυμάστε αυτά.

Η δόξα του Χριστού και ο προφητικός Λόγος

16 Γιατί δε σας γνωρίσαμε τη δύναμη και *την* παρουσία του Κυρίου μας Ιησού
Χριστού, έχοντας ακολουθήσει σοφιστικούς μύθους, αλλά γίναμε αυτόπτες *μάρτυρες*
της μεγαλειότητας εκείνου. 17 Γιατί έλαβε πράγματι από *το* Θεό Πατέρα τιμή και
δόξα, όταν ακούστηκε γι' αυτόν φωνή τέτοιου είδους από τη μεγαλοπρεπή δόξα *του
Θεού*: «Ο Υιός μου, ο αγαπητός μου, αυτός είναι, στον οποίο εγώ ευαρεστήθηκα». 18
Και αυτήν τη φωνή εμείς *την* ακούσαμε από *τον* ουρανό που ήρθε, όταν ήμασταν μαζί
του στο άγιο όρος. 19 Και *έτσι* έχουμε βεβαιότερο τον προφητικό λόγο, στον οποίο
καλά κάνετε που προσέχετε όπως σε λύχνο που φέγγει σε σκοτεινό τόπο, ωσότου έρθει
η αυγή *της* ημέρας και *ο* αυγερινός ανατείλει μέσα στις καρδιές σας. 20 Και αυτό να

γνωρίζετε πρώτα: ότι καμιά προφητεία *της* Γραφής δε γίνεται *να ερμηνευτεί* με
ιδιωτική επίλυση. 21 Γιατί δεν ήρθε ποτέ προφητεία από θέλημα ανθρώπου, αλλά
φερόμενοι από Πνεύμα Άγιο μίλησαν άνθρωποι από *το* Θεό.

Ψευδοπροφήτες και ψευδοδιδάσκαλοι

(Ιούδα 4-13)

2

Β΄ ΠΕΤΡΟΥ 2

Υπήρξαν όμως και ψευδοπροφήτες μεταξύ του λαού, όπως και μεταξύ σας θα
υπάρχουν ψευδοδιδάσκαλοι, οι οποίοι θα εισαγάγουν κρυφά αιρέσεις απώλειας και θα
αρνιούνται και *το* Δεσπότη που τους αγόρασε, επιφέροντας στους εαυτούς τους
γρήγορη απώλεια. 2 Και πολλοί θα τους ακολουθήσουν στις ασέλγειές *τους*, εξαιτίας
των οποίων η οδός της αλήθειας θα βλαστημηθεί. 3 Και με πλεονεξία θα σας
εμπορεύονται με πλαστά λόγια· γι’ αυτούς η καταδίκη από παλιά δεν αργεί και η
απώλειά τους δε νυστάζει.

4 Γιατί αν ο Θεός δε λυπήθηκε αγγέλους που αμάρτησαν, αλλά με αλυσίδες ζόφου
τους έριξε στον τάρταρο και τους παράδωσε να φυλάγονται για κρίση· 5 και *αν τον*
αρχαίο κόσμο δε λυπήθηκε, αλλά φύλαξε *το* Νώε *που ήταν* όγδοος *με άλλους εφτά, τον*
κήρυκα *της* δικαιοσύνης, όταν επέφερε κατακλυσμό στον κόσμο *των* ασεβών· 6 και *αν*
τις πόλεις *των* Σοδόμων και *της* Γομόρρας *τις* αποτέφρωσε και *τις* κατέκρινε με
καταστροφή έχοντας θέσει παράδειγμα για μελλοντικούς ασεβείς· 7 και *αν το* δίκαιο
Λωτ, που τον καταπονούσε η ασελγή συμπεριφορά των ασεβών, έσωσε 8 – γιατί με *το*
βλέμμα και με *την* ακοή *του* ο δίκαιος που κατοικούσε μεταξύ τους βασάνιζε από
ημέρα σε ημέρα *τη* δίκαιη ψυχή *του* από *τα* άνομα έργα *τους* – 9 *συμπεραίνεται πως*
ξέρει *ο* Κύριος *τους* ευσεβείς να *τους* σώζει από *τον* πειρασμό, ενώ τους άδικους να
τους διατηρεί σε τιμωρία για *την* ημέρα *της* κρίσης, 10 και μάλιστα εκείνους που
πορεύονται πίσω από *τη* σάρκα με μολυσμένη επιθυμία και καταφρονούν *την*
κυριαρχία *του* Θεού.

Είναι θρασείς, αυθάδεις, δεν τρέμουν όταν βλαστημούν Δόξες, 11 ενώ *οι* άγγελοι,
που είναι μεγαλύτεροι σε ισχύ και σε δύναμη, δεν προφέρουν εναντίον τους μπροστά
στον Κύριο βλάστημη κρίση. 12 Αυτοί, όμως, σαν ζώα χωρίς λογικό γεννημένα από τη
φύση, για να τρώνε και να κοπρίζουν, αυτά που αγνοούν βλαστημούν, και θα
καταστραφούν μέσα στη διαφθορά τους 13 και θα ζημιωθούν με μισθό ζημίας.
Θεωρούν ηδονή την καθημερινή καλοπέραση, *είναι* κηλίδες και ντροπές και
εντρυφούν *άσωτα* μέσα στις απάτες τους καθώς τρώνε μαζί σας. 14 Έχουν οφθαλμούς
γεμάτους μοιχεία και ακατάπαυστους από αμαρτία, δελεάζουν ψυχές αστήρικτες,
έχουν καρδιά γυμνασμένη στην πλεονεξία· *είναι* τέκνα κατάρας. 15 Αφού
εγκατέλειψαν *την* ευθεία οδό, πλανήθηκαν και ακολούθησαν την οδό του Βαλαάμ,
γιου του Βοσόρ, ο οποίος αγάπησε μισθό αδικίας. 16 Ελέγχτηκε όμως για *τη* δική του
παρανομία: *ένα* άφωνο υποζύγιο μίλησε με φωνή ανθρώπου και εμπόδισε την
παραφροσύνη του προφήτη.

17 Αυτοί είναι πηγές άνυδρες και ομίχλες που τις παρασύρει *η* λαίλαπα, για τους
οποίους έχει διατηρηθεί ο ζόφος του σκότους. 18 Γιατί, όταν μιλούν δυνατά *τα* μάταια

υπέρογκα *λόγια τους*, δελεάζουν με σαρκικές επιθυμίες σε ασέλγειες αυτούς που πριν
από λίγο είχαν αποφύγει όσους ζουν μέσα στην πλάνη. 19 Τους υπόσχονται ελευθερία,
ενώ αυτοί *οι ίδιοι* είναι δούλοι της διαφθοράς· γιατί από όποιον κανείς έχει ηττηθεί, σε
αυτόν έχει υποδουλωθεί. 20 Γιατί λοιπόν, αν πάλι ηττώνται από αυτά, επειδή
μπλέχτηκαν *στα δίχτυα τους*, αφού απόφυγαν τα μιάσματα του κόσμου με *την*
επίγνωση του Κυρίου μας και σωτήρα Ιησού Χριστού, έχει γίνει σ' αυτούς η τελευταία
κατάσταση χειρότερη από την πρώτη. 21 Γιατί *θα* ήταν καλύτερα γι' αυτούς να μην
είχαν γνωρίσει καλά την οδό της δικαιοσύνης παρά, αφού *τη* γνώρισαν καλά, να
στραφούν πίσω *στην αμαρτία* από την άγια εντολή που τους παραδόθηκε. 22 Έχει
συμβεί σ' αυτούς αυτό *που λέει* η αληθινή παροιμία:

Σκύλος που επέστρεψε στο δικό του ξέρασμα,

και:

Η γουρούνα μόλις λούστηκε *επιστρέφει*,
για να κυλιστεί στο βόρβορο.

Η υπόσχεση της παρουσίας του Κυρίου

3

Β΄ ΠΕΤΡΟΥ 3

Αγαπητοί, ήδη αυτήν *τη* δεύτερη επιστολή σάς γράφω, με τις οποίες διεγείρω με
υπενθύμιση την ειλικρινή σας διάνοια, 2 για να θυμηθείτε τα λόγια που έχουν
προειπωθεί από τους άγιους προφήτες και την εντολή των αποστόλων σας, *που είναι*
του Κυρίου και Σωτήρα. 3 Και αυτό να γνωρίζετε πρώτα: ότι θα έρθουν εμπαίκτες στις
έσχατες ημέρες που *θα* πορεύονται σύμφωνα με τις δικές τους επιθυμίες με εμπαιγμό 4
και *θα* λένε: «Πού είναι η υπόσχεση της παρουσίας του; Γιατί αφότου οι πατέρες
κοιμήθηκαν, όλα παραμένουν κατ' αυτόν τον τρόπο από *την* αρχή *της* κτίσης». 5 Τους
διαφεύγει αυτό, βεβαίως, επειδή *το* θέλουν: ότι *οι* ουρανοί υπήρχαν από παλιά και *η* γη
από *το* νερό και μέσω *του* νερού σχηματίστηκε με το λόγο του Θεού, 6 διαμέσου των
οποίων ο τότε κόσμος καταστράφηκε, αφού κατακλύστηκε από νερό. 7 Ενώ οι τωρινοί
ουρανοί και η γη με τον ίδιο λόγο είναι αποταμιευμένοι για *τη* φωτιά και διατηρούνται
για *την* ημέρα *της* κρίσης και *της* απώλειας των ασεβών ανθρώπων.

8 Και ένα *πράγμα* ας μη σας διαφεύγει, αγαπητοί, αυτό: ότι μία ημέρα μπροστά στον
Κύριο *είναι* σαν χίλια έτη και χίλια έτη σαν μία ημέρα. 9 Δε βραδύνει *ο* Κύριος την
υπόσχεσή *του*, όπως μερικοί *το* θεωρούν βραδύτητα, αλλά μακροθυμεί για σας, επειδή
δε θέλει να χαθούν μερικοί, αλλά όλοι να προσχωρήσουν στη μετάνοια. 10 Θα έρθει
όμως *η* ημέρα *του* Κυρίου σαν κλέφτης, κατά την οποία οι ουρανοί θα παρέλθουν με
πάταγο και *τα* στοιχεία θα διαλυθούν με καύση, και *η* γη και τα έργα *που είναι* σ' αυτή
θα βρεθούν. 11 Επειδή όλα αυτά διαλύονται κατ' αυτόν τον τρόπο, τι είδους *άνθρωποι*
πρέπει να είστε εσείς, *ζώντας* με άγια συμπεριφορά και *με* ευσέβεια, 12 προσδοκώντας
και επισπεύδοντας την παρουσία της ημέρας του Θεού, εξαιτίας της οποίας *οι* ουρανοί
θα διαλυθούν με φωτιά και *τα* στοιχεία θα λιώσουν με καύση! 13 Αλλά προσδοκούμε
καινούργιους ουρανούς και καινούργια γη σύμφωνα με την υπόσχεσή του, στους
οποίους δικαιοσύνη κατοικεί.

14 Γι' αυτό, αγαπητοί, ενώ προσδοκάτε αυτά, φροντίστε να βρεθείτε άσπιλοι και
αμώμητοι από Αυτόν με ειρήνη. 15 Και τη μακροθυμία του Κυρίου μας να *τη* θεωρείτε

σωτηρία, καθώς και ο αγαπητός μας αδελφός Παύλος σας έγραψε σύμφωνα με τη
σοφία που του δόθηκε, 16 όπως και σε όλες τις επιστολές *του* μιλά μέσα σ' αυτές γι'
αυτά, μέσα στις οποίες είναι μερικά δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι
στρεβλώνουν, όπως και τις λοιπές Γραφές, με αποτέλεσμα τη δική τους απώλεια. 17
Εσείς λοιπόν, αγαπητοί, επειδή προγνωρίζετε *αυτά*, να φυλάγεστε, για να μη
συμπαρασυρθείτε από την πλάνη των ανόμων και να *μην* ξεπέσετε από το δικό σας
στήριγμα, 18 αλλά να αυξάνετε στη χάρη και *στη* γνώση του Κυρίου μας και σωτήρα
Ιησού Χριστού. Σ' αυτόν *ας είναι* η δόξα και τώρα και στην αιώνια Ημέρα. Αμήν.

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ο Λόγος της ζωής

1

Αυτό που ήταν από *την* αρχή, αυτό που έχουμε ακούσει, αυτό που έχουμε δει με
τους οφθαλμούς μας, αυτό που είδαμε *με θαυμασμό* και τα χέρια μας ψηλάφισαν, για
το Λόγο της ζωής 2 – και η ζωή φανερώθηκε, και έχουμε δει και μαρτυρούμε και
αναγγέλλουμε σ' εσάς τη ζωή την αιώνια η οποία ήταν προς τον Πατέρα και
φανερώθηκε σ' εμάς – 3 αυτό που έχουμε δει και έχουμε ακούσει αναγγέλλουμε και σ'
εσάς, για να έχετε κι εσείς κοινωνία μαζί μας. Και η κοινωνία λοιπόν η δική μας *είναι*
μαζί με τον Πατέρα και μαζί με τον Υιό του Ιησού Χριστό. 4 Και αυτά *τα* γράφουμε
εμείς, για να είναι η χαρά μας ολοκληρωμένη.

Ο Θεός είναι φως

5 Και είναι αυτή η αγγελία που έχουμε ακούσει από αυτόν και αναγγέλλουμε σ'
εσάς: ότι ο Θεός είναι φως και μέσα του δεν υπάρχει κανένα σκοτάδι. 6 Αν πούμε ότι
έχουμε μαζί του κοινωνία αλλά περπατούμε μέσα στο σκοτάδι, ψευδόμαστε και δεν
εφαρμόζουμε την αλήθεια. 7 Αν όμως περπατούμε μέσα στο φως, όπως αυτός είναι
μέσα στο φως, έχουμε κοινωνία μεταξύ μας και το αίμα *τού* Ιησού, του Υιού του, μας
καθαρίζει από κάθε αμαρτία. 8 Αν πούμε ότι δεν έχουμε αμαρτία, πλανούμε *τους*
εαυτούς μας και η αλήθεια δεν είναι μέσα μας. 9 Αν ομολογούμε τις αμαρτίες μας,
είναι πιστός και δίκαιος, για να αφήσει σ' εμάς τις αμαρτίες και να μας καθαρίσει από
κάθε αδικία. 10 Αν πούμε ότι δεν έχουμε αμαρτήσει, ψεύτη τον κάνουμε και ο λόγος
του δεν είναι μέσα μας.

Ο Χριστός είναι Παράκλητος

2

Παιδάκια μου, αυτά σας *τα* γράφω για να μην αμαρτήσετε. Και αν κάποιος
αμαρτήσει, έχουμε Παράκλητο προς τον Πατέρα, *τον* Ιησού Χριστό *το* δίκαιο. 2 Και
αυτός είναι ιλασμός για τις αμαρτίες μας, και όχι μόνο για τις δικές μας, αλλά και για
όλου του κόσμου. 3 Και με αυτό γνωρίζουμε ότι τον έχουμε γνωρίσει: αν τις εντολές
του *τις* τηρούμε. 4 Όποιος λέει: «Τον έχω γνωρίσει», αλλά τις εντολές του δεν *τις*
τηρεί, ψεύτης είναι, και μέσα σ' αυτόν δεν υπάρχει η αλήθεια. 5 *Σε* όποιον όμως τηρεί
το λόγο του, η αγάπη του Θεού έχει τελειοποιηθεί αληθινά μέσα σ' αυτόν. Με αυτό
γνωρίζουμε ότι είμαστε μέσα του: 6 εκείνος που λέει πως μένει μέσα του οφείλει
καθώς εκείνος περπάτησε έτσι και αυτός να περπατά.

Η καινούργια εντολή

7 Αγαπητοί, δε σας γράφω εντολή καινούργια, αλλά εντολή παλιά που *την* είχατε
από *την* αρχή: η εντολή η παλιά είναι ο λόγος που ακούσατε. 8 Πάλι εντολή
καινούργια σας γράφω, αυτό που είναι αληθινό μέσα σ' αυτόν και μέσα σ' εσάς, γιατί

το σκοτάδι παρέρχεται και το φως το αληθινό ήδη φέγγει. 9 Όποιος λέει ότι είναι μέσα
στο φως, αλλά τον αδελφό του *τον* μισεί, είναι ως τώρα μέσα στο σκοτάδι. 10 Όποιος
αγαπά τον αδελφό του μένει μέσα στο φως και δεν υπάρχει μέσα του σκάνδαλο. 11
Όποιος όμως μισεί τον αδελφό του είναι μέσα στο σκοτάδι και μέσα στο σκοτάδι
περπατά και δεν ξέρει πού πηγαίνει, γιατί το σκοτάδι τύφλωσε τους οφθαλμούς του.

12 Γράφω σ' εσάς, παιδάκια,
γιατί σας έχουν αφεθεί οι αμαρτίες
εξαιτίας του ονόματός του.
13 Γράφω σ' εσάς, πατέρες,
γιατί έχετε γνωρίσει
αυτόν *που είναι* από *την* αρχή.
Γράφω σ' εσάς, νεαροί,
γιατί έχετε νικήσει τον Πονηρό.
14 Έγραψα σ' εσάς, παιδιά,
γιατί έχετε γνωρίσει τον Πατέρα.
Έγραψα σ' εσάς, πατέρες,
γιατί έχετε γνωρίσει
αυτόν *που είναι* από *την* αρχή.
Έγραψα σ' εσάς, νεαροί,
γιατί είστε ισχυροί
και ο λόγος του Θεού μένει μέσα σας
και έχετε νικήσει τον Πονηρό.

15 Μην αγαπάτε τον κόσμο μήτε αυτά *που είναι* μέσα στον κόσμο. Αν κάποιος
αγαπά τον κόσμο, δεν υπάρχει η αγάπη του Πατέρα μέσα του. 16 Γιατί καθετί που
είναι μέσα στον κόσμο, η επιθυμία των οφθαλμών και η αλαζονεία του βίου, δεν είναι
από τον Πατέρα, αλλά είναι από τον κόσμο. 17 Και ο κόσμος παρέρχεται *καθώς* και η
επιθυμία του, αυτός όμως που κάνει το θέλημα του Θεού μένει στον αιώνα.

Ο Αντίχριστος και το χρίσμα του Χριστού

18 Παιδιά, είναι έσχατη ώρα, και καθώς ακούσατε ότι *κάποιος* Αντίχριστος έρχεται,
έτσι και τώρα αντίχριστοι πολλοί έχουν εμφανιστεί· από αυτό γνωρίζουμε ότι είναι
έσχατη ώρα. 19 Από εμάς εξήλθαν, αλλά δεν ήταν από εμάς. Γιατί αν ήταν από εμάς,
θα είχαν μείνει μαζί μας. Αλλά *εξήλθαν*, για να φανερωθούν ότι δεν είναι όλοι από
εμάς. 20 Και εσείς έχετε χρίσμα από τον Άγιο και κατανοείτε όλοι. 21 Δε σας έγραψα
επειδή δεν κατανοείτε την αλήθεια, αλλά επειδή την κατανοείτε και επειδή κάθε ψέμα
δεν είναι από την αλήθεια. 22 Ποιος είναι ο ψεύτης παρά εκείνος που αρνείται,
λέγοντας ότι *ο* Ιησούς δεν είναι ο Χριστός; Αυτός είναι ο αντίχριστος: εκείνος που
αρνείται τον Πατέρα και τον Υιό. 23 Καθένας που αρνείται τον Υιό δεν έχει ούτε τον
Πατέρα· όποιος ομολογεί τον Υιό έχει και τον Πατέρα. 24 Αυτό που εσείς ακούσατε
από *την* αρχή, ας μένει μέσα σας. Αν μείνει μέσα σας αυτό που ακούσατε από *την*
αρχή, και εσείς θα μείνετε μέσα στον Υιό και μέσα στον Πατέρα. 25 Και αυτή είναι η
υπόσχεση που αυτός μας υποσχέθηκε: η ζωή η αιώνια.

26 Αυτά έγραψα σ' εσάς όσον αφορά εκείνους που *προσπαθούν* να σας πλανήσουν.
27 Και εσείς το χρίσμα που λάβατε από αυτόν μένει μέσα σας και δεν έχετε ανάγκη να

σας διδάσκει κάποιος. Αλλά καθώς το χρίσμα του σας διδάσκει για όλα, και *ό,τι σας διδάσκει* είναι αληθινό και δεν είναι ψέμα, έτσι καθώς σας δίδαξε, να μένετε σ' Αυτόν.

Τέκνα Θεού είμαστε

28 Και τώρα, παιδάκια, να μένετε σ' Αυτόν, ώστε όταν φανερωθεί να έχουμε
παρρησία και να μην ντραπούμε *απομακρυνόμενοι* από αυτόν κατά την παρουσία του.
29 Αν ξέρετε ότι είναι δίκαιος, γνωρίζετε ότι και καθένας που εφαρμόζει τη
δικαιοσύνη έχει γεννηθεί από Αυτόν.

3

Δείτε τι είδους αγάπη μάς έχει δώσει ο Πατέρας, ώστε τέκνα Θεού να κληθούμε· και
είμαστε. Γι' αυτό ο κόσμος δε μας γνωρίζει, επειδή δε γνώρισε αυτόν. 2 Αγαπητοί,
τώρα τέκνα Θεού είμαστε, και ακόμη δε φανερώθηκε τι θα είμαστε *στο μέλλον*.
Ξέρουμε ότι όταν φανερωθεί, θα είμαστε όμοιοι με αυτόν, γιατί θα τον δούμε καθώς
είναι. 3 Και καθένας που έχει αυτήν την ελπίδα *βασιζόμενη* πάνω σ' Αυτόν, αγνίζει
τον εαυτό του καθώς εκείνος είναι αγνός.

4 Καθένας που κάνει την αμαρτία κάνει και την ανομία, και η αμαρτία είναι η
ανομία. 5 Και ξέρετε ότι εκείνος φανερώθηκε, για να εξαλείψει τις αμαρτίες, και
αμαρτία μέσα του δεν υπάρχει. 6 Καθένας που μένει σ' αυτόν δεν αμαρτάνει. Καθένας
που αμαρτάνει δεν τον έχει δει ούτε τον έχει γνωρίσει. 7 Παιδάκια, κανείς ας μη σας
πλανά· εκείνος που κάνει τη δικαιοσύνη είναι δίκαιος καθώς εκείνος είναι δίκαιος. 8
Εκείνος που κάνει την αμαρτία είναι από το Διάβολο, γιατί από *την* αρχή ο Διάβολος
αμαρτάνει. Γι' αυτό φανερώθηκε ο Υιός του Θεού, για να διαλύσει τα έργα του
διαβόλου. 9 Καθένας που είναι γεννημένος από το Θεό δεν κάνει αμαρτία, γιατί
σπέρμα Του μέσα σ' αυτόν μένει· και δε δύναται να αμαρτάνει, γιατί από το Θεό έχει
γεννηθεί. 10 Με αυτό είναι φανερά τα τέκνα του Θεού και τα τέκνα του διαβόλου:
καθένας που δεν κάνει δικαιοσύνη δεν είναι από το Θεό, *όπως* και εκείνος που δεν
αγαπά τον αδελφό του.

Αδελφική αγάπη και εμπιστοσύνη στο Θεό

11 Γιατί αυτή είναι η παραγγελία που ακούσατε από *την* αρχή: να αγαπούμε ο ένας
τον άλλο. 12 Όχι καθώς *έκανε ο* Κάιν, *που* ήταν από τον Πονηρό και έσφαξε τον
αδελφό του. Και για ποιο λόγο τον έσφαξε; Γιατί τα έργα του ήταν κακά, ενώ του
αδελφού του δίκαια. 13 Και μη θαυμάζετε, αδελφοί, αν σας μισεί ο κόσμος. 14 Εμείς
ξέρουμε ότι έχουμε περάσει από το θάνατο στη ζωή, γιατί αγαπούμε τους αδελφούς·
εκείνος που δεν αγαπά μένει στο θάνατο. 15 Καθένας που μισεί τον αδελφό του είναι
ανθρωποκτόνος, και ξέρετε ότι κανένας ανθρωποκτόνος δεν έχει ζωή αιώνια μέσα του
να μένει. 16 Με αυτό έχουμε γνωρίσει την αγάπη: *με το* ότι εκείνος για χάρη μας τη
ζωή του *τη* θυσίασε· *έτσι* κι εμείς οφείλουμε για χάρη των αδελφών τις ζωές *μας* να *τις*
θυσιάσουμε. 17 Όποιος όμως έχει τα πλούτη του κόσμου και βλέπει τον αδελφό του
να έχει ανάγκη και κλείσει τα σπλάχνα του από αυτόν, πώς η αγάπη του Θεού μένει
μέσα του; 18 Παιδάκια, ας μην αγαπούμε με λόγια μήτε με τη γλώσσα, αλλά με έργα
και αλήθεια. 19 Και με αυτό θα γνωρίσουμε ότι είμαστε από την αλήθεια, και μπροστά
του θα καθησυχάσουμε την καρδιά μας 20 σε ό,τι μας κατηγορεί η καρδιά *μας*· γιατί

μεγαλύτερος είναι ο Θεός από την καρδιά μας και γνωρίζει *τα* πάντα. 21 Αγαπητοί, αν
η καρδιά μας δε μας κατηγορεί, έχουμε παρρησία προς το Θεό 22 και ό,τι ζητούμε *το*
λαβαίνουμε από αυτόν, επειδή τις εντολές του *τις* τηρούμε και τα αρεστά κάνουμε
μπροστά του. 23 Και αυτή είναι η εντολή του: να πιστέψουμε στο όνομα του Υιού του
Ιησού Χριστού και να αγαπούμε ο ένας τον άλλο καθώς μας έδωσε εντολή. 24 Και
όποιος τηρεί τις εντολές του μένει μέσα σ' Αυτόν, και Αυτός μέσα σ' αυτόν. Και με
αυτό γνωρίζουμε ότι μένει μέσα μας: από το Πνεύμα που μας έδωσε.

Η δοκιμή των πνευμάτων

4

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ 4

Αγαπητοί, μην πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι
από το Θεό, γιατί πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν εξέλθει στον κόσμο. 2 Με αυτό
γνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού: κάθε πνεύμα που ομολογεί ότι *ο* Ιησούς Χριστός έχει
έρθει μέσα σε σάρκα είναι από το Θεό. 3 Και κάθε πνεύμα που δεν ομολογεί τον
Ιησού δεν είναι από το Θεό. Και αυτό είναι το *πνεύμα* του Αντίχριστου, που έχετε
ακούσει ότι έρχεται, και τώρα είναι ήδη μέσα στον κόσμο. 4 Εσείς, παιδάκια *μου*,
είστε από το Θεό, και τους έχετε νικήσει, γιατί Αυτός που *είναι* μέσα σας είναι
μεγαλύτερος από αυτόν που *είναι* μέσα στον κόσμο. 5 Αυτοί είναι από τον κόσμο, γι'
αυτό μιλούν από τον κόσμο και ο κόσμος τους ακούει. 6 Εμείς είμαστε από το Θεό.
Όποιος γνωρίζει το Θεό μάς ακούει· αυτός που δεν είναι από το Θεό δε μας ακούει.
Από αυτό γνωρίζουμε το πνεύμα της αλήθειας και το πνεύμα της πλάνης.

Ο Θεός είναι αγάπη

7 Αγαπητοί, ας αγαπούμε ο ένας τον άλλο, γιατί η αγάπη είναι από το Θεό, και
καθένας που αγαπά έχει γεννηθεί από το Θεό και γνωρίζει το Θεό. 8 Όποιος δεν αγαπά
δε γνώρισε το Θεό, γιατί ο Θεός είναι αγάπη. 9 Με αυτό φανερώθηκε η αγάπη του
Θεού σ' εμάς: *με το* ότι ο Θεός έχει αποστείλει στον κόσμο τον Υιό του το μονογενή,
για να ζήσουμε μέσω αυτού. 10 Σ' αυτό συνίσταται η αγάπη: όχι *στο* ότι εμείς έχουμε
αγαπήσει το Θεό, αλλά *στο* ότι αυτός μας αγάπησε και απέστειλε τον Υιό του ως
ιλασμό για τις αμαρτίες μας. 11 Αγαπητοί, αν ο Θεός έτσι μάς αγάπησε, και εμείς
οφείλουμε να αγαπούμε ο ένας τον άλλο. 12 *Το* Θεό κανείς ποτέ ως τώρα δεν *τον* έχει
παρατηρήσει· αν αγαπούμε ο ένας τον άλλο, ο Θεός μένει μέσα μας και η αγάπη του
μέσα μας είναι τελειοποιημένη.

13 Με αυτό γνωρίζουμε ότι μένουμε μέσα του και αυτός μέσα μας: *με το* ότι από το
Πνεύμα του μας έχει δώσει. 14 Και εμείς έχουμε δει *με θαυμασμό* και μαρτυρούμε ότι
ο Πατέρας έχει αποστείλει τον Υιό σωτήρα του κόσμου. 15 Όποιος ομολογήσει ότι *ο*
Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, ο Θεός μένει μέσα του και αυτός μέσα στο Θεό. 16 Και
εμείς έχουμε γνωρίσει και έχουμε πιστέψει την αγάπη που έχει ο Θεός για μας.

Ο Θεός είναι αγάπη, και όποιος μένει μέσα στην αγάπη μένει μέσα στο Θεό, και ο
Θεός μένει μέσα του. 17 Γι' αυτό έχει τελειοποιηθεί η αγάπη μαζί μ' εμάς: για να
έχουμε παρρησία κατά την ημέρα της κρίσης, γιατί καθώς είναι εκείνος, *έτσι* είμαστε
κι εμείς μέσα σ' αυτόν τον κόσμο. 18 Φόβος δεν υπάρχει μέσα στην αγάπη, αλλά η
τέλεια αγάπη έξω διώχνει το φόβο, γιατί ο φόβος έχει *σχέση με* τιμωρία, και αυτός

που φοβάται δεν έχει τελειοποιηθεί στην αγάπη. 19 Εμείς αγαπούμε, γιατί αυτός
πρώτος μάς αγάπησε. 20 Αν κάποιος πει: «Αγαπώ το Θεό», και τον αδελφό του *τον*
μισεί, είναι ψεύτης. Γιατί αυτός που δεν αγαπά τον αδελφό του, που έχει δει, δε
δύναται να αγαπά το Θεό, που δεν έχει δει. 21 Και αυτήν την εντολή έχουμε από
Αυτόν: όποιος αγαπά το Θεό να αγαπά και τον αδελφό του.

Η πίστη νικά τον κόσμο

5

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ 5

Καθένας που πιστεύει ότι *ο* Ιησούς είναι ο Χριστός έχει γεννηθεί από το Θεό, και
καθένας που αγαπά τον γεννήτορα αγαπά και τον γεννημένο από αυτόν. 2 Με αυτό
γνωρίζουμε ότι αγαπούμε τα τέκνα του Θεού: όταν αγαπούμε το Θεό και κάνουμε τις
εντολές του. 3 Γιατί αυτή είναι η αγάπη προς το Θεό: *το* να τηρούμε τις εντολές του.
Και οι εντολές του δεν είναι βαριές, 4 γιατί καθετί που έχει γεννηθεί από το Θεό νικά
τον κόσμο. Και αυτή είναι η νίκη που νίκησε τον κόσμο: η πίστη μας. 5 Ποιος, λοιπόν,
είναι αυτός που νικά τον κόσμο παρά *μόνο* εκείνος που πιστεύει ότι *ο* Ιησούς είναι ο
Υιός του Θεού;

Η μαρτυρία για τον Υιό

6 Αυτός είναι εκείνος που ήρθε με νερό και αίμα: *ο* Ιησούς Χριστός. Όχι με το νερό
μόνο, αλλά με το νερό και με το αίμα. Και το Πνεύμα είναι αυτό που μαρτυρεί, γιατί
το Πνεύμα είναι η αλήθεια. 7 Γιατί τρεις είναι αυτοί που μαρτυρούν: 8 το Πνεύμα και
το νερό και το αίμα· και οι τρεις για το ένα είναι *μάρτυρες*. 9 Αν τη μαρτυρία των
ανθρώπων *τη* δεχόμαστε, η μαρτυρία του Θεού είναι μεγαλύτερη· γιατί αυτή είναι η
μαρτυρία του Θεού, *που συνίσταται στο* ότι έχει μαρτυρήσει για τον Υιό του. 10
Όποιος πιστεύει στον Υιό του Θεού έχει *αυτήν* τη μαρτυρία μέσα του. Όποιος δεν
πιστεύει στο Θεό, τον έχει κάνει ψεύτη, γιατί δεν έχει πιστέψει στη μαρτυρία που έχει
δώσει ο Θεός για τον Υιό του. 11 Και αυτή είναι η μαρτυρία: ότι ο Θεός έδωσε σ'
εμάς ζωή αιώνια, και αυτή η ζωή είναι μέσα στον Υιό του. 12 Όποιος έχει τον Υιό έχει
τη ζωή· όποιος δεν έχει τον Υιό του Θεού τη ζωή δεν *την* έχει.

Η βεβαιότητα για την αιώνια ζωή

13 Αυτά έγραψα σ' εσάς που πιστεύετε στο όνομα του Υιού του Θεού, για να
ξέρετε ότι έχετε ζωή αιώνια. 14 Και αυτή είναι η παρρησία που έχουμε προς αυτόν: ότι
μας ακούει αν κάτι ζητούμε σύμφωνα με το θέλημά του. 15 Και αν ξέρουμε ότι μας
ακούει σ' αυτό που ζητούμε, ξέρουμε ότι έχουμε τα αιτήματα που έχουμε ζητήσει από
αυτόν.

16 Αν κάποιος δει τον αδελφό του να αμαρτάνει αμαρτία *που* δεν *οδηγεί* σε θάνατο,
να ζητήσει και θα δώσει σ' αυτόν *ο Θεός* ζωή· *δηλαδή* σ' εκείνους που αμαρτάνουν
αμαρτία που δεν *οδηγεί* σε θάνατο. Υπάρχει αμαρτία *που οδηγεί* σε θάνατο· δε λέω για
εκείνη να παρακαλέσει. 17 Κάθε αδικία είναι αμαρτία, και υπάρχει αμαρτία *που* δεν
οδηγεί σε θάνατο.

18 Ξέρουμε ότι καθένας που είναι γεννημένος από το Θεό δεν αμαρτάνει, αλλά
Αυτός που γεννήθηκε από το Θεό τον φυλάγει και ο Πονηρός δεν τον αγγίζει. 19
Ξέρουμε ότι είμαστε από το Θεό, και ο κόσμος όλος βρίσκεται στην *εξουσία* του
Πονηρού. 20 Ξέρουμε όμως ότι ο Υιός του Θεού έχει έρθει και μας έχει δώσει
διάνοια, για να γνωρίζουμε τον Αληθινό· και είμαστε μέσα στον Αληθινό, μέσα στον
Υιό του *τον* Ιησού Χριστό. Αυτός είναι ο αληθινός Θεός και *η* ζωή *η* αιώνια. 21
Παιδάκια, φυλάξτε *τους* εαυτούς σας από τα είδωλα.

Β΄ ΙΩΑΝΝΟΥ

Χαιρετισμός

1 Ο πρεσβύτερος προς *την* εκλεκτή κυρία και προς τα τέκνα της, τους οποίους εγώ
αγαπώ αληθινά – και όχι μόνο εγώ, αλλά και όλοι όσοι έχουν γνωρίσει την αλήθεια –
2 εξαιτίας της αλήθειας που μένει μέσα μας και θα είναι μαζί μας στον αιώνα. 3 Ας
είναι μαζί μας χάρη, έλεος, ειρήνη από *το* Θεό Πατέρα και από *τον* Ιησού Χριστό, τον
Υιό του Πατέρα, με αλήθεια και αγάπη.

Αλήθεια και αγάπη

4 Χάρηκα πολύ, γιατί έχω βρει *μερικά* από τα τέκνα σου να περπατούν στην
αλήθεια, καθώς λάβαμε εντολή από τον Πατέρα. 5 Και τώρα σε παρακαλώ, κυρία, όχι
σαν να σου γράφω εντολή καινούργια, αλλά αυτήν που είχαμε από *την* αρχή, να
αγαπάμε ο ένας τον άλλο. 6 Και αυτή είναι η αγάπη: *το* να περπατούμε σύμφωνα με τις
εντολές του. Αυτή η εντολή, καθώς ακούσατε από *την* αρχή, είναι για να περπατάτε με
αυτήν. 7 Γιατί πολλοί πλάνοι εξήλθαν στον κόσμο, που δεν ομολογούν ότι *ο* Ιησούς
Χριστός ήρθε μέσα σε σάρκα· αυτός είναι ο πλάνος και ο αντίχριστος. 8 Προσέχετε
τους εαυτούς σας, για να μη χάσετε αυτά που εργαστήκαμε, αλλά να απολάβετε πλήρη
μισθό. 9 Καθένας που προχωρεί και δε μένει στη διδαχή του Χριστού, δεν έχει *το* Θεό·
όποιος μένει στη διδαχή, αυτός έχει και τον Πατέρα και τον Υιό. 10 Αν κάποιος
έρχεται προς εσάς και δε φέρει αυτήν τη διδαχή, μην τον δέχεστε σε οικία και μην του
λέτε χαιρετισμό. 11 Γιατί όποιος του λέει χαιρετισμό επικοινωνεί με τα έργα του τα
κακά.

Τελικοί Χαιρετισμοί

12 Αν και έχω πολλά να σας γράφω, δε θέλησα *να το κάνω* με χαρτί και μελάνι,
αλλά ελπίζω να έρθω προς εσάς και να μιλήσουμε στόμα με στόμα, για να είναι η
χαρά μας ολοκληρωμένη. 13 Σε χαιρετούν τα τέκνα της αδελφής σου της εκλεκτής.

Γ’ ΙΩΑΝΝΟΥ

Χαιρετισμός

1 Ο πρεσβύτερος προς *το* Γάιο τον αγαπητό, τον οποίο εγώ αγαπώ αληθινά.
2 Αγαπητέ, για όλα σου εύχομαι να προοδεύεις και να υγιαίνεις, καθώς προοδεύει η
ψυχή σου. 3 Γιατί χάρηκα πολύ, όταν ήρθαν αδελφοί και μαρτύρησαν για σένα την

αλήθεια, πώς εσύ περπατάς στην αλήθεια. 4 Μεγαλύτερη από αυτά δεν έχω χαρά: να
ακούω ότι τα δικά μου τέκνα περπατούν στην αλήθεια.

Συνεργασία και φιλαρχία

5 Αγαπητέ, πράττεις ως πιστός σε ό,τι εργάστηκες στους αδελφούς και μάλιστα
ξένους, 6 οι οποίοι έδωσαν μαρτυρία για την αγάπη σου μπροστά στην εκκλησία, τους
οποίους καλά θα κάνεις να *τους* προπέμψεις αντάξια του Θεού. 7 Γιατί υπέρ του
Ονόματος εξήλθαν, χωρίς να λαβαίνουν τίποτα από τους εθνικούς. 8 Εμείς λοιπόν
οφείλουμε να υποστηρίζουμε τέτοιους *ανθρώπους*, για να γινόμαστε συνεργάτες στην
αλήθεια.

9 Έγραψα κάτι στην εκκλησία˙ αλλά ο φιλόπρωτος από αυτούς Διοτρεφής δε μας
παραδέχεται. 10 Γι' αυτό, αν έρθω, θα του θυμίσω τα έργα που κάνει, φλυαρώντας με
κακά λόγια *εναντίον* μας. Και χωρίς να αρκείται σ' αυτά, ούτε αυτός παραδέχεται τους
αδελφούς, και αυτούς που *τους* θέλουν *τους* εμποδίζει και *τους* πετά έξω από την
εκκλησία.

11 Αγαπητέ, μη μιμείσαι το κακό αλλά το αγαθό. Εκείνος που κάνει το αγαθό είναι
από το Θεό˙ εκείνος που κάνει *το* κακό δεν έχει δει το Θεό. 12 Για το Δημήτριο έχει
δοθεί *καλή* μαρτυρία από όλους και από *την* ίδια την πραγματικότητα. Και εμείς
επίσης μαρτυρούμε, και ξέρεις ότι η μαρτυρία μας είναι αληθινή.

Τελικοί χαιρετισμοί

13 Πολλά είχα να σου γράψω, αλλά δε θέλω με μελάνι και καλάμι να σου γράφω.
14 Ελπίζω όμως αμέσως να σε δω, θα μιλήσουμε και στόμα με στόμα. 15 Ειρήνη σ'
εσένα. Σε χαιρετούν οι φίλοι. Χαιρέτα τους φίλους με *το* όνομά *τους*.

ΙΟΥΔΑ

Χαιρετισμός

1 Ιούδας, δούλος *του* Ιησού Χριστού και αδελφός *του* Ιακώβου, προς τους κλητούς
που *είναι* αγαπημένοι από *το* Θεό Πατέρα και φυλαγμένοι *από τον* Ιησού Χριστό. 2
Έλεος και ειρήνη και αγάπη είθε να πληθύνουν σ' εσάς.

Η καταδίκη των ψευδοδιδασκάλων

(Β΄ Πετ. 2:1-17)

3 Αγαπητοί, επειδή έκανα κάθε προσπάθεια να σας γράφω για την κοινή μας
σωτηρία, είχα ανάγκη να σας γράψω προτρέποντάς *σας* να αγωνίζεστε δυνατά για την
πίστη που μια φορά για πάντα παραδόθηκε στους αγίους. 4 Γιατί εισχώρησαν κρυφά
μερικοί άνθρωποι, που ήταν από παλιά προγραμμένοι γι' αυτήν την καταδίκη, ασεβείς,
που μεταβάλλουν τη χάρη του Θεού μας σε ασέλγεια και που αρνούνται το μόνο
Δεσπότη και Κύριό μας Ιησού Χριστό.

5 Και σ' εσάς θέλω να υπενθυμίσω, επειδή *τα* ξέρετε όλα, ότι ο Κύριος αφού έσωσε
μια φορά *το* λαό *Ισραήλ* από *τη* γη *της* Αιγύπτου, ύστερα εκείνους που δεν πίστεψαν
τους κατάστρεψε. 6 Και αγγέλους που δεν τήρησαν τη δική τους αρχή, αλλά
εγκατέλειψαν τη δική τους κατοικία, *τους* έχει διατηρήσει με δεσμά αόρατα στο ζόφο
για *την* κρίση *της* μεγάλης ημέρας, 7 όπως *τα* Σόδομα και *τα* Γόμορρα και οι γύρω
τους πόλεις, που καταπόρνευσαν με τρόπο όμοιο με αυτούς και πήγαν πίσω από
διαφορετική σάρκα, είναι μπροστά *μας* παράδειγμα, αφού τιμωρήθηκαν με καταδίκη
αιώνιας φωτιάς.

8 Αλλά όμως όμοια και αυτοί ονειρεύονται, και αφενός μιαίνουν *τη* σάρκα,
αφετέρου απορρίπτουν *την* κυριαρχία *του Θεού* και *τις* Δόξες βλαστημούν. 9 Ενώ ο
Μιχαήλ ο αρχάγγελος, όταν φιλονικώντας με το Διάβολο συνδιαλεγόταν για *το* σώμα
του Μωυσή, δεν τόλμησε να επιφέρει βλάστημη κρίση, αλλά είπε: «Να σε επιτιμήσει *ο*
Κύριος». 10 Αλλά αυτοί αφενός βλαστημούν όσα δεν ξέρουν, αφετέρου όσα
γνωρίζουν καλά με το φυσικό *ένστικτο* σαν τα ζώα χωρίς λογικό, με αυτά φθείρονται.
11 Αλίμονο σ' αυτούς, γιατί πορεύτηκαν στην οδό του Κάιν, και παραδόθηκαν με
πάθος στην πλάνη του Βαλαάμ για μισθό, και καταστράφηκαν στην αντιλογία του
Κορέ. 12 Αυτοί είναι κηλίδες που τρώνε χορταστικά μαζί *σας* άφοβα μέσα στις αγάπες
σας, που ποιμαίνουν *τους* εαυτούς τους, νεφέλες άνυδρες που παρασέρνονται από
ανέμους, δέντρα φθινοπωρινά άκαρπα που πέθαναν δύο φορές και ξεριζώθηκαν, 13
κύματα άγρια *της* θάλασσας που αφρίζουν στην επιφάνεια τα δικά τους αίσχη, αστέρες
περιπλανώμενοι για τους οποίους έχει διατηρηθεί ο ζόφος του σκότους στον αιώνα.

14 Προφήτεψε επίσης και γι' αυτούς *ο* Ενώχ, έβδομος από *τον* Αδάμ, λέγοντας:
«Ιδού, ήρθε *ο* Κύριος με *τις* άγιες μυριάδες του, 15 για να κάνει κρίση εναντίον όλων
και να ελέγξει κάθε ψυχή για όλα τα έργα *της* ασέβειάς τους που έκαναν και για όλα
τα σκληρά *λόγια* που μίλησαν εναντίον του αμαρτωλοί ασεβείς». 16 Αυτοί είναι
γογγυστές, μεμψίμοιροι, πορεύονται σύμφωνα με τις δικές τους επιθυμίες και το
στόμα τους μιλά υπέρογκα, θαυμάζουν πρόσωπα για χάρη ωφέλειας.

Προειδοποιήσεις και προτροπές

17 Εσείς όμως, αγαπητοί, θυμηθείτε τα λόγια που έχουν προειπωθεί από τους
αποστόλους του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, 18 *θυμηθείτε* ότι σας έλεγαν: «Στους
έσχατους χρόνους θα υπάρχουν εμπαίκτες που *θα* πορεύονται σύμφωνα με τις δικές
τους ασεβείς επιθυμίες». 19 Αυτοί είναι που προξενούν διαιρέσεις, ψυχικοί, που δεν
έχουν Πνεύμα. 20 Εσείς όμως, αγαπητοί, να οικοδομείτε *τους* εαυτούς σας πάνω στην
αγιότατη πίστη σας, να προσεύχεστε μέσω *του* Πνεύματος *του* Αγίου, 21 να
διατηρήσετε*τους* εαυτούς σας μέσα στην αγάπη *του* Θεού, περιμένοντας το έλεος του
Κυρίου μας Ιησού Χριστού για ζωή αιώνια. 22 Και αφενός μερικούς που αμφιβάλλουν
να *τους* ελεείτε, 23 αφετέρου άλλους να *τους* σώζετε αρπάζοντάς *τους* από *τη* φωτιά,
και άλλους να *τους* ελεείτε με φόβο, μισώντας και το χιτώνα *τους* που είναι
μολυσμένος από τη σάρκα.

Ευλογία

24 Και σ’ Αυτόν που δύναται να σας φυλάξει, χωρίς να σκοντάψετε, και να *σας*
στήσει μπροστά στη δόξα του άμωμους με αγαλλίαση, 25 στο μόνο Θεό *το* σωτήρα
μας, *ας είναι* δόξα, μεγαλοσύνη, κράτος και εξουσία πριν από κάθε αιώνα και τώρα
και σε όλους τους αιώνες διαμέσου *του* Ιησού Χριστού του Κυρίου μας. Αμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Εισαγωγή και χαιρετισμός

1

Αποκάλυψη *του* Ιησού Χριστού, που του έδωσε ο Θεός, για να δείξει στους δούλους
του αυτά που πρέπει να γίνουν γρήγορα, και *τα* έδειξε με σημεία, αφού *την* απέστειλε
μέσω του αγγέλου του στο δούλο του Ιωάννη, 2 ο οποίος μαρτύρησε το λόγο του
Θεού και τη μαρτυρία *του* Ιησού Χριστού, όσα είδε. 3 Μακάριος εκείνος που διαβάζει
και εκείνοι που ακούν τους λόγους της προφητείας και τηρούν όσα είναι γραμμένα σ'
αυτή, γιατί *ο* καιρός *είναι* κοντά.

4 *Ο* Ιωάννης προς τις εφτά εκκλησίες που *είναι* στην *επαρχία της* Ασίας. Χάρη σ'
εσάς και ειρήνη από τον Είναι και τον Ήταν και τον Ερχόμενο, και από τα εφτά
πνεύματα που *είναι* μπροστά στο θρόνο του, 5 και από *τον* Ιησού Χριστό, *που είναι* ο
μάρτυρας ο πιστός, ο πρωτότοκος των νεκρών και ο άρχοντας των βασιλιάδων της
γης.

Σ' Αυτόν που μας αγαπά και μας έλυσε από τις αμαρτίες μας με το αίμα του, 6 και
μας έκανε βασιλεία, ιερείς για το Θεό και Πατέρα του, σ' Αυτόν η δόξα και το κράτος
στους αιώνες των αιώνων· αμήν.

7 Ιδού, έρχεται με τις νεφέλες,
και θα τον δει κάθε οφθαλμός,
και αυτοί που τον κέντησαν,
και θα θρηνήσουν γι' αυτόν
όλες οι φυλές της γης *του Ισραήλ*.

Ναι, αμήν.

8 «Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα», λέει Κύριος ο Θεός, «ο Είναι και ο Ήταν και
ο Ερχόμενος, ο Παντοκράτορας».

Όραμα του Χριστού

9 Εγώ *ο* Ιωάννης, ο αδελφός σας και συμμέτοχος μέσα στη θλίψη και στη βασιλεία
και στην υπομονή με *τον* Ιησού, ήμουν στο νησί που καλείται Πάτμος, εξαιτίας του
λόγου του Θεού και της μαρτυρίας *για τον* Ιησού. 10 Ήρθα σε πνευματική *έκσταση*
κατά την ημέρα *του* Κυρίου και άκουσα πίσω μου φωνή μεγάλη σαν σάλπιγγα 11 να
λέει: «Ό,τι βλέπεις γράψε *το* σε βιβλίο και στείλε *το* στις εφτά εκκλησίες: στην Έφεσο
και στη Σμύρνη και στην Πέργαμο και στα Θυάτειρα και στις Σάρδεις και στη
Φιλαδέλφεια και στη Λαοδίκεια».

12 Και έστρεψα πίσω, για να βλέπω τη φωνή που μίλαγε μαζί μου. Και όταν
έστρεψα πίσω, είδα εφτά λυχνίες χρυσές 13 και στο μέσο των λυχνιών *έναν* όμοιο με
γιο ανθρώπου, ντυμένο *με χιτώνα* ποδήρη και περιζωσμένο στους μαστούς με ζώνη
χρυσή. 14 Και η κεφαλή του και οι τρίχες *είναι* λευκές σαν μαλλί λευκό, σαν χιόνι, και
οι οφθαλμοί του σαν πύρινη φλόγα 15 και τα πόδια του όμοια με χαλκολίβανο σαν σε
πυρακτωμένο καμίνι και η φωνή του σαν βοή από νερά πολλά. 16 Και έχει μέσα στο

δεξί χέρι του εφτά αστέρες και από το στόμα του εκπορεύεται ρομφαία δίστομη κοφτερή και η όψη του *είναι* όπως ο ήλιος φέγγει στη δύναμή του.
17 Και όταν τον είδα, έπεσα μπροστά στα πόδια του σαν νεκρός. Και έθεσε το δεξί του *χέρι* πάνω μου λέγοντας: «Μη φοβάσαι˙ εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος 18 και ο
ζωντανός, και έγινα νεκρός, αλλά ιδού, είμαι ζωντανός στους αιώνες των αιώνων, και έχω τα κλειδιά του θανάτου και του άδη. 19 Γράψε, λοιπόν, αυτά που είδες και αυτά
που είναι και αυτά που μέλλουν να γίνουν μετά από αυτά. 20 Το μυστήριο των εφτά
αστέρων που είδες πάνω στο δεξί μου *χέρι* και τις εφτά λυχνίες τις χρυσές. Οι εφτά αστέρες είναι άγγελοι των εφτά εκκλησιών, και οι λυχνίες οι εφτά είναι εφτά εκκλησίες».

Επιστολή στην εκκλησία της Εφέσου

2

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 2

«Στον άγγελο της εκκλησίας στην Έφεσο γράψε:
"Αυτά λέει εκείνος που κρατά τους εφτά αστέρες μέσα στο δεξί του *χέρι*, που περπατά στο μέσο των εφτά λυχνιών των χρυσών: 2 Ξέρω τα έργα σου και τον κόπο
και την υπομονή σου και ότι δε δύνασαι να βαστάξεις κακούς, και δοκίμασες αυτούς που λένε *τους* εαυτούς τους αποστόλους, αλλά δεν είναι και τους βρήκες ψεύτικους. 3
Και υπομονή έχεις και βάσταξες για το όνομά μου και δεν έχεις κουραστεί. 4 Αλλά
έχω εναντίον σου *αυτό*, ότι την αγάπη σου την πρώτη άφησες. 5 Να θυμάσαι, λοιπόν,
από πού έχεις πέσει και μετανόησε και τα πρώτα έργα κάνε. Ειδεμή έρχομαι σ' εσένα και θα κινήσω τη λυχνία σου από τον τόπο της, αν δε μετανοήσεις. 6 Αλλά έχεις αυτό,
ότι μισείς τα έργα των Νικολαϊτών που κι εγώ μισώ. 7 Όποιος έχει αυτί ας ακούσει τι
το Πνεύμα λέει στις εκκλησίες. Σ' αυτόν που νικά θα του δώσω να φάει από το δέντρο της ζωής, που είναι μέσα στον Παράδεισο του Θεού"».

Επιστολή στην εκκλησία της Σμύρνης

8 «Και στον άγγελο της εκκλησίας στη Σμύρνη γράψε:
"Αυτά λέει ο πρώτος και ο έσχατος, που έγινε νεκρός και έζησε: 9 Ξέρω τη θλίψη
σου και τη φτώχεια – αλλά είσαι πλούσιος – και τη βλαστήμια από εκείνους που λένε *τους* εαυτούς τους πως είναι Ιουδαίοι και δεν είναι, αλλά συναγωγή του Σατανά. 10
Τίποτα μη φοβάσαι από αυτά που μέλλεις να πάσχεις. Ιδού, μέλλει να ρίχνει ο Διάβολος *μερικούς* από εσάς σε φυλακή, για να πειραχτείτε, και θα έχετε θλίψη δέκα ημέρες. Γίνου πιστός μέχρι *το* θάνατο και θα σου δώσω το στέφανο της ζωής. 11
Όποιος έχει αυτί ας ακούσει τι το Πνεύμα λέει στις εκκλησίες. Αυτός που νικά δε θα βλαφτεί από το θάνατο το δεύτερο"».

Επιστολή στην εκκλησία της Περγάμου

12 «Και στον άγγελο της εκκλησίας στην Πέργαμο γράψε:
"Αυτά λέει εκείνος που έχει τη ρομφαία τη δίστομη την κοφτερή: 13 Ξέρω πού
κατοικείς: *εκεί* όπου *είναι* ο θρόνος του Σατανά˙ και *όμως* κρατάς το όνομά μου και δεν αρνήθηκες την πίστη μου *ακόμα* και κατά τις ημέρες *που ζούσε ο* Αντίπας, ο

μάρτυράς μου ο πιστός μου, ο οποίος σκοτώθηκε κοντά σας, *εκεί* όπου ο Σατανάς
κατοικεί. 14 Αλλά έχω λίγα εναντίον σου, γιατί έχεις εκεί αυτούς που κρατούν τη
διδαχή *του* Βαλαάμ, ο οποίος δίδασκε στο Βαλάκ να βάλει σκάνδαλο μπροστά στους
γιους Ισραήλ, *να τους παρασύρει,* για να φάνε ειδωλόθυτα και να πορνεύσουν. 15 Έτσι
όμοια έχεις κι εσύ *κάποιους* που κρατούν τη διδαχή των Νικολαϊτών. 16 Μετανόησε,
λοιπόν· ειδεμή, έρχομαι σ' εσένα γρήγορα και θα πολεμήσω μαζί τους με τη ρομφαία
του στόματός μου. 17 Όποιος έχει αυτί ας ακούσει τι το Πνεύμα λέει στις εκκλησίες.
Σ' αυτόν που νικά θα του δώσω το μάννα το κρυμμένο και θα του δώσω ψηφί λευκό,
και πάνω στο ψηφί *ένα* όνομα καινούργιο γραμμένο που κανείς δεν *το* ξέρει παρά
αυτός που *το* λαβαίνει"».

Επιστολή στην εκκλησία των Θυατείρων

18 «Και στον άγγελο της εκκλησίας στα Θυάτειρα γράψε:
"Αυτά λέει ο Υιός του Θεού, που έχει τους οφθαλμούς του σαν πύρινη φλόγα και τα
πόδια του όμοια με χαλκολίβανο: 19 Ξέρω τα έργα σου και την αγάπη και την πίστη
και τη διακονία και την υπομονή σου· και τα έργα σου τα τελευταία *είναι* περισσότερα
από τα πρώτα. 20 Αλλά έχω εναντίον σου *αυτό,* ότι αφήνεις τη γυναίκα *την* Ιεζάβελ,
που λέει *τον* εαυτό της προφήτισσα, και διδάσκει και πλανά τους δικούς μου δούλους,
ώστε να πορνεύσουν και να φάνε ειδωλόθυτα. 21 Και της έδωσα χρόνο να μετανοήσει,
αλλά δε θέλει να μετανοήσει από την πορνεία της. 22 Ιδού, ρίχνω αυτήν στο κρεβάτι
και αυτούς που μοιχεύουν μαζί της *ρίχνω* σε θλίψη μεγάλη, αν δε μετανοήσουν από τα
έργα της· 23 και τα παιδιά της θα *τα* χτυπήσω με θάνατο. Και θα γνωρίσουν όλες οι
εκκλησίες ότι εγώ είμαι εκείνος που ερευνά νεφρά και καρδιές, και θα δώσω σε
καθέναν από εσάς σύμφωνα με τα έργα σας. 24 Σ' εσάς όμως λέω στους υπόλοιπους
που *είστε* στα Θυάτειρα, όσοι δεν έχουν τη διδαχή αυτή, οι οποίοι δε γνώρισαν τα
βάθη του Σατανά καθώς *τα* λένε: δε βάζω πάνω σας άλλο βάρος· 25 όμως αυτό που
έχετε κρατήστε *το* μέχρις ότου έρθω. 26 Και σ' αυτόν που νικά και τηρεί μέχρι *το*
τέλος τα έργα μου,

θα του δώσω εξουσία πάνω στα έθνη,
27 και θα τους ποιμάνει με ράβδο σιδερένια
όπως συντρίβονται τα σκεύη τα κεραμικά

28 – όπως κι εγώ έχω λάβει *εξουσία* από τον Πατέρα μου – και θα του δώσω τον
αστέρα τον πρωινό. 29 Όποιος έχει αυτί ας ακούσει τι το Πνεύμα λέει στις
εκκλησίες"».

Επιστολή στην εκκλησία των Σάρδεων

3

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 3

«Και στον άγγελο της εκκλησίας στις Σάρδεις γράψε:
2 "Αυτά λέει εκείνος που έχει τα εφτά πνεύματα του Θεού και τους εφτά αστέρες:
Ξέρω τα έργα σου· όνομα έχεις ότι ζεις, αλλά είσαι νεκρός. Γίνου άγρυπνος και
στήριξε τα λοιπά που έμελλαν να πεθάνουν, γιατί δεν έχω βρει τα έργα σου
ολοκληρωμένα μπροστά στο Θεό μου. 3 Να θυμάσαι, λοιπόν, πώς έχεις λάβει και
άκουσες, και να *τα* τηρείς και μετανόησε. Αν λοιπόν δεν αγρυπνήσεις, θα έρθω σαν

κλέφτης και δε θα γνωρίσεις ποια ώρα θα έρθω εναντίον σου. 4 Αλλά έχεις λίγα
ονόματα *ανθρώπων* στις Σάρδεις που δε μόλυναν τα ρούχα τους και θα περπατήσουν
μαζί μου στα λευκά, γιατί είναι άξιοι. 5 Αυτός που νικά έτσι θα ντυθεί με ρούχα λευκά
και δε θα εξαλείψω το όνομά του από τη βίβλο της ζωής και θα ομολογήσω το όνομά
του μπροστά στον Πατέρα μου και μπροστά στους αγγέλους του. 6 Όποιος έχει αυτί ας
ακούσει τι το Πνεύμα λέει στις εκκλησίες».

Επιστολή στην εκκλησία της Φιλαδέλφειας

7 «Και στον άγγελο της εκκλησίας στη Φιλαδέλφεια γράψε:
“Αυτά λέει ο άγιος, ο αληθινός,
που έχει το κλειδί *του* Δαβίδ,
που ανοίγει και κανείς δε θα κλείσει,
και που κλείνει και κανείς δεν ανοίγει:
8 Ξέρω τα έργα σου· ιδού, έχω δώσει μπροστά σου θύρα ανοιγμένη, που κανείς δε
δύναται να την κλείσει. Γιατί έχεις μικρή δύναμη, αλλά τήρησες το λόγο μου και δεν
αρνήθηκες το όνομά μου. 9 Ιδού, θα *σου* δώσω από τη συναγωγή του Σατανά, αυτούς
που λένε *τους* εαυτούς τους πως είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι αλλά ψεύδονται. Ιδού, θα
τους κάνω να έρθουν και να προσκυνήσουν μπροστά στα πόδια σου και να γνωρίσουν
ότι εγώ σε αγάπησα. 10 Επειδή τήρησες το λόγο μου *να έχεις* υπομονή, κι εγώ θα σε
φυλάξω από την ώρα του πειρασμού που μέλλει να έρχεται πάνω σε όλη την
οικουμένη, για να πειράξει αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη. 11 Έρχομαι γρήγορα·
κράτα αυτό που έχεις, για να μην πάρει κανείς το στέφανό σου. 12 Αυτόν που νικά θα
τον κάνω στύλο μέσα στο ναό του Θεού μου και έξω δε θα βγει πια. Και θα γράψω
πάνω του το όνομα του Θεού μου και το όνομα της πόλης του Θεού μου, της
καινούργιας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από το Θεό μου· και το
όνομά μου το καινούργιο. 13 Όποιος έχει αυτί ας ακούσει τι το Πνεύμα λέει στις
εκκλησίες”».

Επιστολή στην εκκλησία της Λαοδίκειας

14 «Και στον άγγελο της εκκλησίας στη Λαοδίκεια γράψε:
“Αυτά λέει ο Αμήν, ο μάρτυρας ο πιστός και αληθινός, η αρχή της κτίσης του Θεού:
15 Ξέρω τα έργα σου· ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός. Είθε να ήσουν ψυχρός ή ζεστός.
16 Έτσι, επειδή είσαι χλιαρός και ούτε ζεστός ούτε ψυχρός, μέλλω να σε κάνω εμετό
από το στόμα μου. 17 Γιατί λες: “Πλούσιος είμαι και έχω πλουτίσει και τίποτα δεν έχω
ανάγκη”, και δεν ξέρεις ότι εσύ είσαι ο ταλαίπωρος και ελεεινός και φτωχός και
τυφλός και γυμνός. 18 Σε συμβουλεύω να αγοράσεις από εμένα χρυσάφι που έχει
πυρακτωθεί *και καθαριστεί* από *τη* φωτιά, για να πλουτίσεις, και ρούχα λευκά, για να
ντυθείς και να μη φανερωθεί η ντροπή της γυμνότητάς σου, και κολλύριο, ώστε να
χρίσεις τους οφθαλμούς σου, για να βλέπεις. 19 Εγώ όσους αγαπώ ελέγχω και
παιδεύω. Έχε ζήλο, λοιπόν, και μετανόησε. 20 Ιδού, έχω σταθεί μπροστά στη θύρα και
κρούω. Αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου και ανοίξει τη θύρα, τότε θα εισέλθω προς
αυτόν και θα δειπνήσω μαζί του και αυτός μαζί μου. 21 Σ’ αυτόν που νικά θα του
δώσω να καθίσει μαζί μου στο θρόνο μου, όπως κι εγώ νίκησα και κάθισα μαζί με τον

Πατέρα μου στο θρόνο του. 22 Όποιος έχει αυτί ας ακούσει τι το Πνεύμα λέει στις
εκκλησίες"».

Η ουράνια λατρεία

4

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 4

Μετά από αυτά είδα, και ιδού θύρα ανοιγμένη στον ουρανό, και η φωνή η πρώτη,
που άκουσα σαν σάλπιγγα να μιλά μαζί μου, λέει: «Ανέβα εδώ και θα σου δείξω αυτά
που πρέπει να γίνουν μετά από αυτά». 2 Αμέσως ήρθα σε πνευματική *έκσταση*˙ και
ιδού, θρόνος βρισκόταν στον ουρανό και πάνω στο θρόνο *ένας* που κάθεται. 3 Και
αυτός που κάθεται *είναι* όμοιος στη θέα με *το* λίθο ίασπη και *το* σάρδιο˙ και ουράνιο
τόξο *είναι* κυκλικά στο θρόνο, *που είναι* όμοιος στη θέα με σμαράγδι. 4 Και κυκλικά
στο θρόνο *είναι* θρόνοι είκοσι τέσσερις, και πάνω στους θρόνους είκοσι τέσσερις
πρεσβύτεροι που κάθονται ντυμένοι με ρούχα λευκά και πάνω στα κεφάλια τους
στέφανοι χρυσοί. 5 Και από το θρόνο εκπορεύονται αστραπές και φωνές και βροντές˙
και εφτά πύρινες λαμπάδες καίνε μπροστά στο θρόνο, που είναι τα εφτά πνεύματα του
Θεού. 6 Και μπροστά στο θρόνο *κάτι* σαν θάλασσα γυάλινη όμοια με κρύσταλλο.

Και στο μέσο του θρόνου και κυκλικά στο θρόνο *είναι* τέσσερα ζωντανά όντα
γεμάτα οφθαλμούς από μπροστά και από πίσω. 7 Και το ζωντανό ον το πρώτο *είναι*
όμοιο με λέοντα και το δεύτερο ζωντανό ον όμοιο με μοσχάρι και το τρίτο ζωντανό ον
έχει το πρόσωπο σαν ανθρώπου και το τέταρτο ζωντανό ον *είναι* όμοιο με αετό που
πετάει. 8 Και τα τέσσερα ζωντανά όντα, το καθένα τους ξεχωριστά έχουν από έξι
φτερούγες, *ενώ* κυκλικά και από μέσα είναι γεμάτα οφθαλμούς. Και ανάπαυση δεν
έχουν ημέρα και νύχτα λέγοντας:

Άγιος, άγιος, άγιος
Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτορας,
ο Ήταν και ο Είναι και ο Ερχόμενος!

9 Και όταν δώσουν τα ζωντανά όντα δόξα και τιμή και ευχαριστία σ' αυτόν που
κάθεται πάνω στο θρόνο, στον ζωντανό στους αιώνες των αιώνων, 10 θα πέσουν οι
είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι μπροστά σ' αυτόν που κάθεται πάνω στο θρόνο και θα
προσκυνήσουν τον ζωντανό στους αιώνες των αιώνων και θα ρίξουν τους στεφάνους
τους μπροστά στο θρόνο λέγοντας:

11 Άξιος είσαι, ο Κύριος και ο Θεός μας,
να λάβεις τη δόξα και την τιμή και τη δύναμη,
γιατί εσύ έχτισες τα πάντα
και για το θέλημά σου υπήρξαν και χτίστηκαν.

Το βιβλίο και το Αρνίο

5

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 5

Και είδα στο δεξί *χέρι* εκείνου που κάθεται πάνω στο θρόνο *ένα* βιβλίο γραμμένο
από μέσα και από πίσω, σφραγισμένο καλά με εφτά σφραγίδες. 2 Και είδα *έναν* άγγελο
ισχυρό να διακηρύττει με φωνή μεγάλη: «Ποιος *είναι* άξιος να ανοίξει το βιβλίο και να

λύσει τις σφραγίδες του;» 3 Και κανείς δεν μπορούσε στον ουρανό ούτε πάνω στη γη
ούτε κάτω από τη γη να ανοίξει το βιβλίο ούτε να το βλέπει. 4 Και έκλαιγα πολύ, γιατί
κανείς άξιος δε βρέθηκε να ανοίξει το βιβλίο ούτε να το βλέπει. 5 Και ένας από τους
πρεσβυτέρους μού λέει: «Μην κλαις· ιδού, νίκησε ο λέοντας που *είναι* από τη φυλή *του*
Ιούδα, η ρίζα *του* Δαβίδ, για να ανοίξει το βιβλίο και τις εφτά σφραγίδες του».

6 Και είδα στο μέσο του θρόνου και των τεσσάρων ζωντανών όντων και στο μέσο
των πρεσβυτέρων *ένα* Αρνίο να έχει σταθεί σαν σφαγμένο, έχοντας κέρατα εφτά και
οφθαλμούς εφτά, οι οποίοι είναι τα εφτά πνεύματα του Θεού αποσταλμένοι σε όλη τη
γη. 7 Και ήρθε και *το* έχει λάβει από το δεξί *χέρι* εκείνου που κάθεται πάνω στο θρόνο.
8 Και όταν έλαβε το βιβλίο, τα τέσσερα ζωντανά όντα και οι είκοσι τέσσερις
πρεσβύτεροι έπεσαν μπροστά στο Αρνίο έχοντας καθένας κιθάρα και φιάλες χρυσές
γεμάτες θυμιάματα, που είναι οι προσευχές των αγίων. 9 Και τραγουδούν ωδή
καινούργια λέγοντας:

«Άξιος είσαι να λάβεις το βιβλίο
και ν’ ανοίξεις τις σφραγίδες του,
γιατί σφάχτηκες και αγόρασες
για το Θεό με το αίμα σου
ανθρώπους από κάθε φυλή
και γλώσσα και λαό και έθνος
10 και τους έκανες για το Θεό μας βασιλεία
και ιερείς,
και θα βασιλέψουν πάνω στη γη».

11 Και είδα, και άκουσα φωνή αγγέλων πολλών κυκλικά στο θρόνο και στα
ζωντανά όντα και στους πρεσβυτέρους. Και ήταν ο αριθμός τους μυριάδες μυριάδων
και χιλιάδες χιλιάδων, 12 λέγοντας με φωνή μεγάλη:

«Άξιο είναι το Αρνίο το σφαγμένο να λάβει
τη δύναμη και *τον* πλούτο και *τη* σοφία και *τη* ισχύ
και *την* τιμή και *τη* δόξα και *την* ευλογία».

13 Και κάθε κτίσμα που *είναι* στον ουρανό και πάνω στη γη και κάτω από τη γη και
πάνω στη θάλασσα και όσα είναι μέσα σ’ αυτά όλα *τα* άκουσα να λένε:

«Σ’ αυτόν που κάθεται πάνω στο θρόνο,
και στο Αρνίο,
ας είναι η ευλογία και η τιμή και η δόξα
και το κράτος
στους αιώνες των αιώνων».

14 Και τα τέσσερα ζωντανά όντα έλεγαν: «Αμήν». Και οι πρεσβύτεροι έπεσαν και
προσκύνησαν.

Οι εφτά σφραγίδες

6

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 6

Και είδα, όταν άνοιξε το Αρνίο μια από τις εφτά σφραγίδες, τότε άκουσα ένα από τα
τέσσερα ζωντανά όντα να λέει σαν φωνή βροντής: «Έλα». 2 Και είδα, και ιδού ίππος

λευκός, και αυτός που κάθεται πάνω του να έχει τόξο και του δόθηκε στέφανος και
εξήλθε νικώντας και για να νικήσει.
3 Και όταν άνοιξε τη σφραγίδα τη δεύτερη, άκουσα το δεύτερο ζωντανό ον να λέει:
«Έλα». 4 Και εξήλθε άλλος ίππος, φλογοκόκκινος, και σ’ αυτόν που κάθεται πάνω του
του δόθηκε να πάρει την ειρήνη από τη γη και να αλληλοσφαχτούν· και του δόθηκε
μάχαιρα μεγάλη. 5 Και όταν άνοιξε τη σφραγίδα την τρίτη, άκουσα το τρίτο ζωντανό
ον να λέει: «Έλα». Και είδα, και ιδού ίππος μαύρος, και αυτός που κάθεται πάνω του
να έχει ζυγαριά στο χέρι του. 6 Και άκουσα σαν *μια* φωνή στο μέσο των τεσσάρων
ζωντανών όντων να λέει: «*Ένας* χοίνικας σιτάρι *για ένα* δηνάριο, και τρεις χοίνικες
κριθάρι *για ένα* δηνάριο· αλλά το λάδι και το κρασί μην *τα* βλάψεις».
7 Και όταν άνοιξε τη σφραγίδα την τέταρτη, άκουσα *τη* φωνή του τέταρτου
ζωντανού όντος να λέει. «Έλα». 8 Και είδα, και ιδού ίππος χλομός, και αυτός που
κάθεται πάνω του *έχει* όνομα ο Θάνατος, και ο Άδης ακολουθούσε μαζί του. Και τους
δόθηκε εξουσία πάνω στο *ένα* τέταρτο της γης, για να σκοτώσουν με ρομφαία και με
λιμό και με θάνατο και από τα θηρία της γης.
9 Και όταν άνοιξε την πέμπτη σφραγίδα, είδα κάτω από το θυσιαστήριο τις ψυχές
των σφαγμένων για το λόγο του Θεού και για τη μαρτυρία που είχαν. 10 Και έκραξαν
με φωνή μεγάλη λέγοντας: «Ως πότε, Δεσπότη άγιε και αληθινέ, δε *θα* κρίνεις και *δε*
θα εκδικείσαι το αίμα μας από αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη;» 11 Και δόθηκε σε
καθέναν από αυτούς στολή λευκή, και ειπώθηκε σ’ αυτούς να αναπαυτούν ακόμα λίγο
χρόνο, ωσότου συμπληρωθούν και οι σύνδουλοί τους και οι αδελφοί τους που
μέλλουν να θανατώνονται όπως καί αυτοί.
12 Και είδα όταν άνοιξε τη σφραγίδα την έκτη, και σεισμός μεγάλος έγινε. Και ο
ήλιος έγινε μαύρος σαν σάκος τρίχινος και η σελήνη όλη έγινε σαν αίμα. 13 Και οι
αστέρες του ουρανού έπεσαν στη γη όπως η συκιά ρίχνει τα άγουρα πρώιμα σύκα της,
όταν σείεται από δυνατό άνεμο. 14 Και ο ουρανός αποχωρίστηκε *κι εξαφανίστηκε* σαν
βιβλίο *κυλινδρικό* που τυλίγεται *απότομα*. Και κάθε όρος και νήσος από τον τόπο τους
κινήθηκαν. 15 Και *τότε* οι βασιλιάδες της γης και οι μεγιστάνες και οι χιλίαρχοι και οι
πλούσιοι και οι ισχυροί και κάθε δούλος και ελεύθερος έκρυψαν *τους* εαυτούς τους
στα σπήλαια και στους βράχους των ορέων. 16 Και λένε στα όρη και στους βράχους:
«Πέστε πάνω μας και κρύψτε μας από *το* πρόσωπο εκείνου που κάθεται πάνω στο
θρόνο και από την οργή του Αρνίου. 17 Γιατί ήρθε η ημέρα η μεγάλη της οργής τους,
και ποιος δύναται να σταθεί;»

Οι 144.000 Ισραηλίτες

7

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 7

Μετά από αυτό είδα τέσσερις αγγέλους να έχουν σταθεί πάνω στις τέσσερις γωνίες
της γης, κρατώντας τους τέσσερις ανέμους της γης, για να μην πνέει άνεμος πάνω στη
γη μήτε πάνω στη θάλασσα μήτε πάνω σε κανένα δέντρο. 2 Και είδα άλλο άγγελο να
ανεβαίνει από *την* ανατολή *του* ήλιου, έχοντας σφραγίδα *τού* ζωντανού Θεού, και
έκραξε με φωνή μεγάλη στους τέσσερις αγγέλους που τους δόθηκε να βλάψουν τη γη
και τη θάλασσα, 3 λέγοντας: «Μη βλάψετε τη γη μήτε τη θάλασσα μήτε τα δέντρα,
μέχρι να σφραγίσουμε τους δούλους του Θεού μας πάνω στα μέτωπά τους». 4 Και

άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων: εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, σφραγισμένοι από κάθε φυλή *των* γιων Ισραήλ.

5 Από *τη* φυλή Ιούδα δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι,
από *τη* φυλή Ρουβήν δώδεκα χιλιάδες,
από *τη* φυλή Γαδ δώδεκα χιλιάδες,
6 από *τη* φυλή Ασήρ δώδεκα χιλιάδες,
από *τη* φυλή Νεφθαλίμ δώδεκα χιλιάδες,
από *τη* φυλή Μανασσή δώδεκα χιλιάδες,
7 από *τη* φυλή Συμεών δώδεκα χιλιάδες,
από *τη* φυλή Λευί δώδεκα χιλιάδες,
από *τη* φυλή Ισσάχαρ δώδεκα χιλιάδες,
8 από *τη* φυλή Ζαβουλών δώδεκα χιλιάδες,
από *τη* φυλή Ιωσήφ δώδεκα χιλιάδες,
από *τη* φυλή Βενιαμίν δώδεκα χιλιάδες
σφραγισμένοι.

Οι αμέτρητοι πιστοί της μεγάλης θλίψης

9 Μετά από αυτά είδα, και ιδού πλήθος πολύ, που να το αριθμήσει κανείς δεν
μπορούσε, από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες, να έχουν σταθεί
μπροστά στο θρόνο και μπροστά στο Αρνίο, ντυμένους με στολές λευκές και *με*
φοίνικες στα χέρια τους. 10 Και κράζουν με φωνή μεγάλη, λέγοντας:

«Η σωτηρία *ανήκει* στο Θεό μας
που κάθεται πάνω στο θρόνο,
και στο Αρνίο».

11 Και όλοι οι άγγελοι είχαν σταθεί κυκλικά στο θρόνο και στους πρεσβυτέρους και
στα τέσσερα ζωντανά όντα, και έπεσαν μπροστά στο θρόνο με τα πρόσωπά τους και
προσκύνησαν το Θεό, 12 λέγοντας:

«Αμήν·
η ευλογία και η δόξα και η σοφία
και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμη και η ισχύς
ανήκουν στο Θεό μας στους αιώνες των αιώνων·
αμήν».

13 Και αποκρίθηκε ένας από τους πρεσβυτέρους, λέγοντάς μου: «Αυτοί οι ντυμένοι
με τις στολές τις λευκές, ποιοι είναι και από πού ήρθαν;» 14 Και έχω πει σ’ αυτόν:
«Κύριέ μου, εσύ ξέρεις». Και μου είπε: «Αυτοί είναι που έρχονται από τη θλίψη τη
μεγάλη, και έπλυναν τις στολές τους και τις λεύκαναν μέσα στο αίμα του Αρνίου.

15 Γι’ αυτό είναι μπροστά στο θρόνο του Θεού
και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα
μέσα στο ναό του,
και αυτός που κάθεται πάνω στο θρόνο
θ’ απλώσει τη σκηνή του πάνω τους.
16 Δε θα πεινάσουν πια ούτε πλέον θα διψάσουν,
ούτε θα πέσει πάνω τους ο ήλιος
ούτε κανένα καύμα.

17 Γιατί το Αρνίο που *είναι* ανάμεσα στο θρόνο
θα τους ποιμάνει και θα τους οδηγήσει
σε πηγές νερών ζωής·
και θα εξαλείψει ο Θεός
κάθε δάκρυ από τους οφθαλμούς τους».

Η έβδομη σφραγίδα και το χρυσό λιβανιστήρι

8

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 8

Και όταν άνοιξε τη σφραγίδα την έβδομη, έγινε σιγή στον ουρανό περίπου μισή
ώρα. 2 Και είδα τους εφτά αγγέλους που μπροστά στο Θεό έχουν σταθεί, και τους
δόθηκαν εφτά σάλπιγγες.
3 Και άλλος άγγελος ήρθε και στάθηκε δίπλα στο θυσιαστήριο, έχοντας λιβανιστήρι
χρυσό, και του δόθηκαν θυμιάματα πολλά, για να *τα* προσφέρει με τις προσευχές όλων
των αγίων πάνω στο θυσιαστήριο το χρυσό που *είναι* μπροστά στο θρόνο. 4 Και
ανέβηκε ο καπνός των θυμιαμάτων με τις προσευχές των αγίων από *το* χέρι του
αγγέλου μπροστά στο Θεό. 5 Και έχει λάβει ο άγγελος το λιβανιστήρι και το γέμισε
από τη φωτιά του θυσιαστηρίου και *την* έριξε στη γη. Και έγιναν βροντές και φωνές
και αστραπές και σεισμός.

Οι σάλπιγγες

6 Και οι εφτά άγγελοι, που έχουν τις εφτά σάλπιγγες, ετοιμάστηκαν για να σαλπίσουν.
7 Και ο πρώτος σάλπισε: και έγινε χαλάζι και φωτιά ανακατεμένα με αίμα και ρίχτηκαν στη γη. Και το *ένα* τρίτο της γης κατακάηκε και το *ένα* τρίτο των δέντρων κατακάηκε και κάθε χλωρό χορτάρι κατακάηκε.
8 Και ο δεύτερος άγγελος σάλπισε: και *κάτι* σαν όρος μεγάλο που καίγεται με φωτιά
ρίχτηκε στη θάλασσα. Και έγινε το *ένα* τρίτο της θάλασσας αίμα 9 και πέθανε το *ένα*
τρίτο των κτισμάτων που *είναι* μέσα στη θάλασσα και έχουν ψυχές και το *ένα* τρίτο
των πλοίων καταστράφηκαν.
10 Και ο τρίτος άγγελος σάλπισε: και έπεσε από τον ουρανό *ένας* αστέρας μεγάλος
που καίγεται σαν λαμπάδα και έπεσε πάνω στο *ένα* τρίτο των ποταμών και πάνω στις
πηγές των νερών. 11 Και το όνομα του αστέρα λέγεται ο Άψινθος. Και έγινε το *ένα*
τρίτο των νερών αψίνθιο και πολλοί από τους ανθρώπους πέθαναν από τα νερά, γιατί
πικράθηκαν.
12 Και ο τέταρτος άγγελος σάλπισε: και χτυπήθηκε το *ένα* τρίτο του ήλιου και το *ένα* τρίτο της σελήνης και το *ένα* τρίτο των αστέρων, ώστε να σκοτεινιάσει το *ένα* τρίτο αυτών και η ημέρα να μη φέξει στο *ένα* τρίτο της και η νύχτα ομοίως.
13 Και είδα, και άκουσα έναν αετό να πετάει στα μεσούρανα, λέγοντας με φωνή μεγάλη: Ουαί, ουαί, ουαί σ’ αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη από τις υπόλοιπες φωνές της σάλπιγγας των τριών αγγέλων που μέλλουν να σαλπίζουν».

9

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 9

Και ο πέμπτος άγγελος σάλπισε: και είδα *έναν* αστέρα από τον ουρανό που έχει
πέσει στη γη, και του δόθηκε το κλειδί του πηγαδιού της αβύσσου. 2 Και άνοιξε το
πηγάδι της αβύσσου και ανέβηκε καπνός από το πηγάδι σαν καπνός από καμίνι
μεγάλο, και σκοτείνιασε ο ήλιος και ο αέρας από τον καπνό του πηγαδιού. 3 Και από
τον καπνό εξήλθαν ακρίδες στη γη, και δόθηκε σ' αυτές εξουσία όπως έχουν εξουσία
οι σκορπιοί της γης. 4 Και τους ειπώθηκε να μη βλάψουν το χορτάρι της γης ούτε
κανένα *φυτό* χλωρό ούτε κανένα δέντρο, παρά *μόνο* τους ανθρώπους που δεν έχουν τη
σφραγίδα του Θεού πάνω στα μέτωπά *τους*. 5 Και τους δόθηκε *εντολή* να μην τους
σκοτώσουν, αλλά να βασανιστούν πέντε μήνες˙ και ο βασανισμός τους *είναι* σαν
βασανισμός σκορπιού όταν κεντρίσει άνθρωπο. 6 Και κατά τις ημέρες εκείνες θα
ζητήσουν οι άνθρωποι το θάνατο, αλλά δε θα τον βρουν, και θα επιθυμήσουν να
πεθάνουν, αλλά φεύγει ο θάνατος από αυτούς.

7 Και τα ομοιώματα των ακρίδων *είναι* όμοια με ίππους ετοιμασμένους για πόλεμο,
και πάνω στα κεφάλια τους *είναι* σαν στέφανοι όμοιοι με χρυσό, και τσ πρόσωπά τους
σαν πρόσωπα ανθρώπων. 8 Και είχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικών, και τα δόντια τους
ήταν σαν *των* λιονταριών. 9 Και είχαν θώρακες σαν θώρακες σιδερένιους, και ο
θόρυβος των πτερύγων τους σαν θόρυβος αρμάτων *με* ίππους πολλούς που τρέχουν σε
πόλεμο. 10 Και έχουν ουρές όμοιες με σκορπιούς και κεντριά, και στις ουρές τους
είναι η δύναμή τους να βλάψουν τους ανθρώπους πέντε μήνες. 11 Έχουν πάνω τους
βασιλιά τον άγγελο της αβύσσου˙ *το* όνομά του εβραϊκά *είναι* Αβαδδών και στην
ελληνική έχει όνομα Απολλύων.

12 Το ουαί το ένα πέρασε˙ ιδού, έρχονται ακόμα δύο ουαί μετά από αυτά.

13 Και ο έκτος άγγελος σάλπισε: και άκουσα μία φωνή από τα τέσσερα κέρατα του
θυσιαστηρίου του χρυσού, που *είναι* μπροστά στο Θεό, 14 να λέει στον έκτο άγγελο
που έχει τη σάλπιγγα: «Λύσε τους τέσσερις αγγέλους τους δεμένους πάνω στον
ποταμό το μεγάλο, *τον* Ευφράτη». 15 Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, οι
ετοιμασμένοι γι' *αυτήν* την ώρα και ημέρα και μήνα και έτος, για να σκοτώσουν το
ένα τρίτο των ανθρώπων. 16 Και ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού *είναι*
διακόσια εκατομμύρια˙ άκουσα τον αριθμό τους. 17 Και έτσι είδα τους ίππους στο
όραμα και αυτούς που κάθονται πάνω τους: να έχουν θώρακες πύρινους και
υακίνθινους και θειαφένιους˙ και τα κεφάλια των ίππων σαν κεφάλια λιονταριών, και
από τα στόματά τους εκπορεύεται φωτιά και καπνός και θειάφι. 18 Από τις τρεις
τούτες πληγές σκοτώθηκαν το *ένα* τρίτο των ανθρώπων, *δηλαδή* από τη φωτιά και τον
καπνό και το θειάφι που εκπορεύεται από τα στόματά τους. 19 Γιατί η δύναμη των
ίππων είναι στο στόμα τους και στις ουρές τους˙ γιατί οι ουρές τους *είναι* όμοιες με
φίδια κι έχουν κεφάλια και με αυτές βλάπτουν.

20 Και οι υπόλοιποι από τους ανθρώπους, που δε σκοτώθηκαν με τις πληγές αυτές,
ούτε *που* μετάνιωσαν από τα έργα των χεριών τους, ώστε να μην προσκυνήσουν τα
δαιμόνια και τα είδωλα τα χρυσά και τα αργυρά και τα χάλκινα και τα λίθινα και τα
ξύλινα, που ούτε να βλέπουν δύνανται ούτε να ακούνε ούτε να περπατούν. 21 Και δε
μετάνιωσαν από τους φόνους τους ούτε από τα μαγικά τους ούτε από την πορνεία τους
ούτε από τις κλεψιές τους.

Ο ισχυρός άγγελος και το βιβλιαράκι

10

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 10

Και είδα άλλο άγγελο ισχυρό να κατεβαίνει από τον ουρανό, ντυμένο με νεφέλη,
και το ουράνιο τόξο πάνω στο κεφάλι του και το πρόσωπό του σαν τον ήλιο και τα
πόδια του σαν πύρινοι στύλοι, 2 και έχει στο χέρι του *ένα* βιβλιαράκι ανοιγμένο. Και
έθεσε το πόδι του το δεξί πάνω στη θάλασσα και το αριστερό πάνω στη γη, 3 και
έκραξε με φωνή μεγάλη όπως ακριβώς λέοντας βρυχιέται. Και όταν έκραξε, λάλησαν
σι εφτά βροντές τις δικές τους φωνές. 4 Και όταν λάλησαν οι εφτά βροντές, έμελλα να
γράφω. Αλλά άκουσα φωνή από τον ουρανό να λέει: «Σφράγισε αυτά που λάλησαν οι
εφτά βροντές και μην τα γράψεις». 5 Και ο άγγελος, που είδα να έχει σταθεί πάνω στη
θάλασσα και πάνω στη γη,

σήκωσε το χέρι του το δεξί στον ουρανό
και ορκίστηκε σ' αυτόν που ζει
στους αιώνες των αιώνων,

ο οποίος έχτισε τον ουρανό και όσα *υπάρχουν* σ' αυτόν, και τη γη και όσα *υπάρχουν*
σ' αυτήν, και τη θάλασσα και όσα *υπάρχουν* σ' αυτήν, ότι χρονοτριβή πια δε θα
υπάρχει. 6 Αλλά κατά τις ημέρες της φωνής του έβδομου αγγέλου, όταν μέλλει να
σαλπίζει, τότε τελέστηκε το μυστήριο του Θεού όπως ευαγγέλισε 7 στους δικούς του
δούλους, τους προφήτες.

8 Και η φωνή που άκουσα από τον ουρανό πάλι μιλά μαζί μου και λέει: «Πήγαινε,
λάβε το βιβλίο το ανοιγμένο στο χέρι του αγγέλου που έχει σταθεί πάνω στη θάλασσα
και πάνω στη γη». 9 Και *τότε* έφυγα και πήγα προς τον άγγελο, λέγοντάς του να μου
δώσει το βιβλιαράκι. Και μου λέει: «Λάβε και κατάφαγέ το· και θα σου πικράνει την
κοιλιά, αλλά στο στόμα σου θα είναι γλυκό σαν μέλι». 10 Και έλαβα το βιβλιαράκι
από το χέρι του αγγέλου και το κατάφαγα και ήταν στο στόμα μου σαν μέλι γλυκό·
αλλά όταν το έφαγα, πικράθηκε η κοιλιά μου. 11 Και μου λένε: «Πρέπει πάλι να
προφητέψεις πάνω σε λαούς και σε έθνη και σε γλώσσες και σε βασιλιάδες πολλούς».

Οι δυο μάρτυρες

11

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 11

Και μου δόθηκε καλάμι όμοιο με ράβδο, λέγοντάς μου: «Σήκω και μέτρησε το ναό
του Θεού και το θυσιαστήριο και εκείνους που προσκυνούν μέσα σ' αυτόν. 2 Αλλά
την αυλή την εξωτερική του ναού βγάλε *την* έξω *από το μέτρημα* και μην την
μετρήσεις, γιατί δόθηκε στα έθνη, και την πόλη την άγια θα πατήσουν σαράντα δύο
μήνες. 3 Και θα δώσω στους δύο μάρτυρές μου και θα προφητέψουν χίλιες διακόσιες
εξήντα ημέρες ντυμένοι με σάκους». 4 Αυτοί είναι τα δύο ελαιόδεντρα και οι δύο
λυχνίες που μπροστά στον Κύριο της γης έχουν σταθεί. 5 Και αν κάποιος θέλει να
τους βλάψει, φωτιά εκπορεύεται από το στόμα τους και κατατρώει τους εχθρούς τους.
Και αν κάποιος θελήσει να τους βλάψει, έτσι πρέπει αυτός να σκοτωθεί. 6 Αυτοί έχουν
την εξουσία να κλείσουν τον ουρανό, για να μην πέφτει βροχή *κατά* τις ημέρες της
προφητείας τους. Και εξουσία έχουν πάνω στα νερά να τα μετατρέπουν σε αίμα και να
χτυπήσουν τη γη με κάθε πληγή όσες φορές *κι* αν θελήσουν. 7 Και όταν τελειώσουν τη

μαρτυρία τους, το θηρίο που ανεβαίνει από την άβυσσο θα κάνει με αυτούς πόλεμο
και θα τους νικήσει και θα τους σκοτώσει. 8 Και το πτώμα τους *θα βρίσκεται* πάνω
στην πλατεία της πόλης της μεγάλης, που καλείται πνευματικά Σόδομα και Αίγυπτος,
όπου και ο Κύριός τους σταυρώθηκε. 9 Και βλέπουν *οι άνθρωποι* από τους λαούς και
φυλές και γλώσσες και έθνη το πτώμα τους τρεισήμισι ημέρες, και δεν αφήνουν τα
πτώματά τους να τεθούν σε μνήμα. 10 Και όσοι κατοικούν πάνω στη γη χαίρονται γι'
αυτούς και ευφραίνονται και δώρα θα στείλουν ο ένας στον άλλο, γιατί αυτοί οι δύο
προφήτες βασάνισαν όσους κατοικούν πάνω στη γη. 11 Αλλά μετά τις τρεισήμισι
ημέρες πνεύμα ζωής από το Θεό εισήλθε μέσα τους, και στάθηκαν πάνω στα πόδια
τους, και φόβος μεγάλος έπεσε πάνω σ' αυτούς που τους παρατηρούν. 12 Και *τότε*
άκουσαν φωνή μεγάλη από τον ουρανό να τους λέει: «Ανεβείτε εδώ». Και ανέβηκαν
στον ουρανό μέσα στη νεφέλη, και τους παρατήρησαν οι εχθροί τους. 13 Και εκείνη
την ώρα έγινε σεισμός μεγάλος και το *ένα* δέκατο της πόλης έπεσε και σκοτώθηκαν
κατά το σεισμό εφτά χιλιάδες άτομα ανθρώπων, και οι λοιποί γέμισαν φόβο και
έδωσαν δόξα στο Θεό του ουρανού.

14 Το ουαί το δεύτερο πέρασε, ιδού, το ουαί το τρίτο έρχεται γρήγορα.

Η έβδομη σάλπιγγα

15 Και ο έβδομος άγγελος σάλπισε· και έγιναν φωνές μεγάλες στον ουρανό που
έλεγαν:

«Η βασιλεία του κόσμου έγινε του Κυρίου μας
και του Χριστού του,
και θα βασιλέψει στους αιώνες των αιώνων».

16 Και οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι που κάθονται μπροστά στο Θεό πάνω στους
θρόνους τους έπεσαν με τα πρόσωπά τους και προσκύνησαν το Θεό, 17 λέγοντας:

«Σε ευχαριστούμε, Κύριε Θεέ Παντοκράτορα,
ο Είναι και ο Ήταν,
γιατί έχεις λάβει τη δύναμή σου τη μεγάλη
και βασίλεψες.
18 Και τα έθνη οργίστηκαν,
αλλά ήρθε η οργή σου
και ο καιρός των νεκρών, για να κριθούν·
και για να δώσεις το μισθό
στους δούλους σου
στους προφήτες και στους αγίους
και σ' όσους φοβούνται το όνομά σου,
τους μικρούς και τους μεγάλους,
και για να φθείρεις εκείνους
που φθείρουν τη γη».

19 Και ανοίχτηκε ο ναός του Θεού που *είναι* στον ουρανό και φάνηκε η κιβωτός της
διαθήκης του μέσα στο ναό του. Και έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές και
σεισμός και χαλάζι μεγάλο.

Η γυναίκα και ο δράκος

12

Και σημείο μεγάλο φάνηκε στον ουρανό: γυναίκα ντυμένη τον ήλιο και η σελήνη
κάτω από τα πόδια της και πάνω στο κεφάλι της *ένας* στέφανος από δώδεκα αστέρες. 2
Και είχε *παιδί* στην κοιλιά και κράζει με ωδίνες και βασανίζεται στον τοκετό. 3 Και
φάνηκε άλλο σημείο στον ουρανό: και ιδού δράκος μεγάλος, φλογοκόκκινος, έχοντας
εφτά κεφάλια και δέκα κέρατα και πάνω στα κεφάλια του εφτά διαδήματα. 4 Και η
ουρά του σέρνει το *ένα* τρίτο των αστέρων του ουρανού και τους έριξε στη γη. Και ο
δράκος έχει σταθεί μπροστά στη γυναίκα που μέλλει να γεννήσει, για να καταφάει το
τέκνο της όταν *το* γεννήσει. 5 Και γέννησε γιο, *παιδί* αρσενικό, ο οποίος μέλλει να
ποιμαίνει όλα τα έθνη με ράβδο σιδερένια. Και αρπάχτηκε το τέκνο της προς το Θεό
και προς το θρόνο του. 6 Και *τότε* η γυναίκα έφυγε στην έρημο όπου έχει εκεί τόπο
ετοιμασμένο από το θεό, για να την τρέφουν εκεί χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες.

7 Και έγινε πόλεμος στον ουρανό, ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του *ήρθαν* να
πολεμήσουν με το δράκο. Και ο δράκος πολέμησε και οι άγγελοί του, 8 αλλά δεν
υπερίσχυσε ούτε τόπος βρέθηκε γι’ αυτούς πια στον ουρανό. 9 Και ρίχτηκε ο δράκος ο
μεγάλος, ο όφης ο αρχαίος, που καλείται Διάβολος και ο Σατανάς, αυτός που πλανά
την οικουμένη όλη, ρίχτηκε στη γη και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του. 10 Και
άκουσα φωνή μεγάλη στον ουρανό να λέει:

«Τώρα έγινε η σωτηρία και η δύναμη
και η βασιλεία του Θεού μας
και η εξουσία του Χριστού του,
γιατί ρίχτηκε ο κατήγορος των αδελφών μας,
που τους κατηγορεί μπροστά στο Θεό μας
ημέρα και νύχτα.

11 Και αυτοί τον νίκησαν
χάρη στο αίμα του Αρνίου
και χάρη στο λόγο της μαρτυρίας τους,
και δεν αγάπησαν την ψυχή τους μέχρι *το* θάνατο.

12 Γι’ αυτό ας ευφραίνεστε ουρανοί
και όσοι σ’ αυτούς κατασκηνώνετε.
Αλίμονο στη γη και στη θάλασσα,
γιατί κατέβηκε ο Διάβολος προς εσάς
έχοντας θυμό μεγάλο,
επειδή ξέρει ότι λίγο καιρό έχει».

13 Και όταν είδε ο δράκος ότι ρίχτηκε στη γη, καταδίωξε τη γυναίκα που γέννησε
το αρσενικό *παιδί*. 14 Και δόθηκαν στη γυναίκα οι δυο φτερούγες του αετού του
μεγάλου, για να πετά στην έρημο, στον τόπο της, όπου τρέφεται εκεί *έναν* καιρό και
δύο καιρούς και μισό καιρό *μακριά* από *το* πρόσωπο του όφη. 15 Και τίναξε ο όφης
από το στόμα του πίσω από τη γυναίκα νερό σαν ποταμό, για να την κάνει να
παρασυρθεί από τον ποταμό. 16 Αλλά βοήθησε η γη τη γυναίκα και άνοιξε η γη το
στόμα της και κατάπιε τον ποταμό που τίναξε ο δράκος από το στόμα του. 17 Και *τότε*
οργίστηκε ο δράκος ενάντια στη γυναίκα και έφυγε, για να κάνει πόλεμο με τους

υπόλοιπους απογόνους της, που τηρούν τις εντολές του Θεού και που έχουν τη
μαρτυρία *για τον* Ιησού. 18 Και στάθηκε πάνω στην άμμο της θάλασσας.

Τα δύο θηρία

13

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 13

Και είδα από τη θάλασσα θηρίο να ανεβαίνει, που έχει δέκα κέρατα και εφτά
κεφάλια, και πάνω στα κέρατά του δέκα διαδήματα και πάνω στα κεφάλια του
βλάστημα ονόματα. 2 Και το θηρίο που είδα ήταν όμοιο με λεοπάρδαλη και τα πόδια
του σαν αρκούδας και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού. Και του έδωσε ο δράκος
τη δύναμή του και το θρόνο του και εξουσία μεγάλη. 3 Και ένα από τα κεφάλια του
ήταν σαν σφαγμένο για θάνατο, αλλά η θανάσιμη πληγή του θεραπεύτηκε. Και *τότε*
θαύμασε όλη η γη *και ακολούθησε* πίσω από το θηρίο, 4 και προσκύνησαν το δράκο,
γιατί έδωσε την εξουσία στο θηρίο, και προσκύνησαν το θηρίο, λέγοντας: «Ποιος *είναι*
όμοιος με το θηρίο και ποιος δύναται να πολεμήσει με αυτό;»

5 Και του δόθηκε στόμα να λαλεί μεγάλα *πράγματα* και βλαστήμιες, και του δόθηκε
εξουσία να ενεργήσει σαράντα δύο μήνες. 6 Και άνοιξε το στόμα του για βλαστήμιες
εναντίον του Θεού, για να βλαστημήσει το όνομά του και τη σκηνή του, αυτούς που
κατασκηνώνουν στον ουρανό. 7 Και του δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους και
να τους νικήσει. Και του δόθηκε εξουσία πάνω σε κάθε φυλή και λαό και γλώσσα και
έθνος. 8 Και όλοι όσοι κατοικούν πάνω στη γη θα προσκυνήσουν αυτόν, του οποίου
δεν έχει γραφτεί το όνομά του στο βιβλίο της ζωής του Αρνίου του σφαγμένου από *την*
αρχή της δημιουργίας *του* κόσμου.

9 Αν κάποιος έχει αυτί ας ακούσει:

10 Αν *είναι* κάποιος για αιχμαλωσία,
σε αιχμαλωσία πηγαίνει·
αν *είναι* κάποιος με μαχαίρι να σκοτωθεί,
αυτός με μαχαίρι θα σκοτωθεί.

Εδώ είναι η υπομονή και η πίστη των αγίων.

11 Και είδα άλλο θηρίο να ανεβαίνει από τη γη, και είχε δύο κέρατα όμοια με αρνί,
αλλά μιλούσε σαν δράκος. 12 Και όλη την εξουσία του πρώτου θηρίου *την* ενεργεί
μπροστά του. Και κάνει τη γη και όσους κατοικούν σ’ αυτή να προσκυνήσουν το
θηρίο το πρώτο, του οποίου θεραπεύτηκε η θανάσιμη πληγή του. 13 Και κάνει
θαυματουργικά σημεία μεγάλα, ώστε και φωτιά κάνει να κατεβαίνει στη γη από τον
ουρανό μπροστά στους ανθρώπους. 14 Και πλανά αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη,
εξαιτίας των *θαυματουργικών* σημείων που του δόθηκε να κάνει μπροστά στο θηρίο,
λέγοντας σ’ αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη να κάνουν εικόνα στο θηρίο, ο οποίος
έχει την πληγή της μάχαιρας και έζησε. 15 Και του δόθηκε να δώσει πνεύμα στην
εικόνα του θηρίου, ώστε και να λαλήσει η εικόνα του θηρίου και να κάνει ώστε όσοι
δεν προσκυνήσουν την εικόνα του θηρίου να σκοτωθούν. 16 Και κάνει σ’ όλους,
στους μικρούς και στους μεγάλους, και στους πλούσιους και στους φτωχούς, και
στους ελεύθερους και στους δούλους, να δώσουν σ’ αυτούς χάραγμα πάνω στο χέρι
τους το δεξί ή πάνω στο μέτωπό τους. 17 Και να μη δύναται κανείς να αγοράσει ή να
πουλήσει παρά *μόνο* όποιος έχει το χάραγμα, *δηλαδή* το όνομα του θηρίου ή τον

αριθμό του ονόματός του. 18 Εδώ είναι η σοφία: όποιος έχει νου ας λογαριάσει τον
αριθμό του θηρίου, γιατί είναι αριθμός ανθρώπου· και ο αριθμός του *είναι* εξακόσια
εξήντα έξι.

Η καινούργια ωδή των 144.000

14

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 14

Και είδα, και ιδού το Αρνίο να έχει σταθεί πάνω στο όρος Σιών και μαζί του εκατόν
σαράντα τέσσερις χιλιάδες να έχουν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του
γραμμένο πάνω στα μέτωπά τους. 2 Και *τότε* άκουσα φωνή από τον ουρανό σαν βοή
νερών πολλών και σαν φωνή βροντής μεγάλης, και η φωνή που άκουσα *ήταν* όπως
κιθαριστών που παίζουν με τις κιθάρες τους. 3 Και τραγουδούν ωδή καινούργια
μπροστά στο θρόνο και μπροστά στα τέσσερα ζωντανά όντα και στους πρεσβυτέρους.
Και κανείς δεν μπορούσε να μάθει την ωδή παρά *μόνο* οι εκατόν σαράντα τέσσερις
χιλιάδες, οι αγορασμένοι από τη γη. 4 Αυτοί είναι που μαζί με γυναίκες δε
μολύνθηκαν, γιατί είναι παρθένοι· αυτοί *είναι* που ακολουθούν το Αρνίο όπου *κι* αν
πηγαίνει. Αυτοί αγοράστηκαν από τους ανθρώπους, απαρχή για το Θεό και το Αρνίο,
5 και στο στόμα τους δε βρέθηκε ψέμα· είναι άμωμοι.

Τα μηνύματα των τριών αγγέλων

6 Και είδα άλλο άγγελο να πετά στα μεσούρανα, έχοντας ευαγγέλιο αιώνιο, για να
ευαγγελίσει όσους κάθονται πάνω στη γη και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και
λαό, 7 λέγοντας με φωνή μεγάλη: «Φοβηθείτε το Θεό και δώστε σ’ αυτόν δόξα, γιατί
ήρθε η ώρα της κρίσης του, και προσκυνήστε αυτόν που έκανε τον ουρανό και τη γη
και *τη* θάλασσα και πηγές νερών».

8 Και άλλος άγγελος, δεύτερος, ακολούθησε λέγοντας: «Έπεσε, έπεσε *η* Βαβυλώνα
η μεγάλη, που από το κρασί του θυμού/ της πορνείας της έχει ποτίσει όλα τα έθνη».

9 Και άλλος άγγελος, τρίτος, τους ακολούθησε λέγοντας με φωνή μεγάλη: «Αν
κάποιος προσκυνεί το θηρίο και την εικόνα του και λαβαίνει χάραγμα πάνω στο
μέτωπό του ή πάνω στο χέρι του, 10 και αυτός θα πιει από το κρασί του θυμού του
Θεού που είναι παρασκευασμένο ανέρωτο μέσα στο ποτήρι της οργής του και θα
βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά σε άγιους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο.
11 Και ο καπνός του βασανισμού τους ανεβαίνει στους αιώνες *των* αιώνων, και δεν
έχουν ανάπαυση ημέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του και αν
κάποιος λαβαίνει το χάραγμα του ονόματός του. 12 Εδώ είναι η υπομονή των αγίων,
εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη *προς τον* Ιησού».

13 Και άκουσα φωνή από τον ουρανό να λέει: «Γράψε: “Μακάριοι οι νεκροί που
πεθαίνουν με τον Κύριο από τώρα”». «Ναι», λέει το Πνεύμα, «για να αναπαυτούν από
τους κόπους τους, γιατί τα έργα τους ακολουθούν μαζί τους».

Ο θερισμός και ο τρύγος της γης

14 Και είδα, και ιδού νεφέλη λευκή και πάνω στη νεφέλη *έναν* που κάθεται όμοιο
με γιο ανθρώπου, έχοντας πάνω στο κεφάλι του στέφανο χρυσό και στο χέρι του

δρεπάνι κοφτερό. 15 Και άλλος άγγελος εξήλθε από το ναό, κράζοντας με φωνή
μεγάλη σ' αυτόν που κάθεται πάνω στη νεφέλη: «Στείλε το δρεπάνι σου και θέρισε,
γιατί ήρθε η ώρα να θερίσεις, επειδή ξεράθηκε ο *καρπός για το* θερισμό της γης». 16
Και αυτός που κάθεται πάνω στη νεφέλη έριξε το δρεπάνι του πάνω στη γη και
θερίστηκε η γη.

17 Και άλλος άγγελος εξήλθε από το ναό που *είναι* στον ουρανό, έχοντας και αυτός
δρεπάνι κοφτερό. 18 Και άλλος άγγελος εξήλθε από το θυσιαστήριο, αυτός που έχει
εξουσία πάνω στη φωτιά, και φώναξε με φωνή μεγάλη σ' αυτόν που έχει το δρεπάνι το
κοφτερό, λέγοντας: «Στείλε το δρεπάνι σου το κοφτερό και τρύγησε τα τσαμπιά της
αμπέλου της γης, γιατί ωρίμασαν τα σταφύλια της». 19 Και έριξε ο άγγελος το δρεπάνι
του στη γη και τρύγησε την άμπελο της γης και έριξε *τα σταφύλια της* στο πατητήρι
του θυμού του Θεού, το μεγάλο. 20 Και πατήθηκε το πατητήρι έξω από την πόλη και
εξήλθε αίμα από το πατητήρι *φτάνοντας* μέχρι τα χαλινάρια των ίππων σε έκταση
περίπου τριακοσίων χιλιομέτρων.

Οι άγγελοι με τις εφτά έσχατες πληγές

15

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 15

Και είδα άλλο σημείο στον ουρανό, μεγάλο και θαυμαστό: εφτά αγγέλους που έχουν
εφτά πληγές, τις έσχατες, γιατί μ' αυτές τελέστηκε ο θυμός του Θεού.

2 Και είδα *κάτι* σαν θάλασσα γυάλινη ανακατεμένη με φωτιά, και εκείνους που
νικούν το θηρίο και την εικόνα του και τον αριθμό του ονόματός του να έχουν σταθεί
πάνω στη θάλασσα τη γυάλινη, έχοντας κιθάρες του Θεού. 3 Και τραγουδούν την ωδή
του Μωυσή, του δούλου του Θεού, και την ωδή του Αρνίου λέγοντας:

«Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου,
Κύριε Θεέ Παντοκράτορα·
δίκαιες και αληθινές οι οδοί σου,
βασιλιά των εθνών.
4 Ποιος δε θα φοβηθεί, Κύριε,
και *δε* θα δοξάσει το όνομά σου;
Γιατί *είσαι ο* μόνος όσιος.
Όλα τα έθνη θα έρθουν
και θα προσκυνήσουν μπροστά σου,
γιατί οι δίκαιες πράξεις σου φανερώθηκαν».

5 Και μετά από αυτά είδα, και ανοίχτηκε ο ναός της σκηνής του μαρτυρίου στον
ουρανό 6 και εξήλθαν από το ναό οι εφτά άγγελοι που έχουν τις εφτά πληγές, ντυμένοι
με καθαρό λινό λαμπρό και περιζωσμένοι γύρω από τα στήθη με ζώνες χρυσές. 7 Και
ένα από τα τέσσερα ζωντανά όντα έδωσε στους εφτά αγγέλους εφτά φιάλες χρυσές,
γεμάτες από το θυμό του Θεού που ζει στους αιώνες των αιώνων. 8 Και γέμισε ο ναός
καπνό από τη δόξα του Θεού και από τη δύναμή του, και κανείς δεν μπορούσε να
εισέλθει στο ναό μέχρι να τελεστούν 9 οι εφτά πληγές των εφτά αγγέλων.

Οι εφτά φιάλες του θυμού του Θεού

16

Και άκουσα μεγάλη φωνή από το ναό να λέει στους εφτά αγγέλους: «Πηγαίνετε και ξεχύνετε τις εφτά φιάλες, του θυμού του Θεού στη γη».

2 Και έφυγε ο πρώτος και έχυσε τη φιάλη του στη γη: και έγινε έλκος κακό και οδυνηρό επάνω στους ανθρώπους που έχουν το χάραγμα του θηρίου και που προσκυνούν την εικόνα του.

3 Και ο δεύτερος έχυσε τη φιάλη του στη θάλασσα: και έγινε αίμα σαν νεκρού, και κάθε ζωντανή ψυχή πέθανε, όσα *είναι* μέσα στη θάλασσα.

4 Και ο τρίτος έχυσε τη φιάλη του στους ποταμούς και στις πηγές των νερών: και
έγινε αίμα. 5 Και άκουσα τον άγγελο των νερών να λέει:

«Δίκαιος είσαι, ο Είναι και ο Ήταν, ο όσιος,
γιατί έκρινες αυτά,
6 γιατί αίμα αγίων και προφητών έχυσαν,
και αίμα τους έδωσες να πιουν·
είναι άξιοι».

7 Και άκουσα το θυσιαστήριο να λέει:

«Ναι, Κύριε Θεέ Παντοκράτορα·
αληθινές και δίκαιες οι κρίσεις σου».

8 Και ο τέταρτος έχυσε τη φιάλη του πάνω στον ήλιο και του δόθηκε να κάψει τους
ανθρώπους με φωτιά: 9 και κάηκαν οι άνθρωποι *με* μεγάλο καύμα και βλαστήμησαν
το όνομα του Θεού που έχει την εξουσία πάνω στις πληγές αυτές και δε μετανόησαν,
για να του δώσουν δόξα.

10 Και ο πέμπτος έχυσε τη φιάλη του πάνω στο θρόνο του θηρίου: και έγινε η
βασιλεία του σκοτεινή, και μασούσαν τις γλώσσες τους από τον πόνο. 11 Και
βλαστήμησαν το Θεό του ουρανού από τους πόνους τους και από τα έλκη τους, και δε
μετανόησαν από τα έργα τους.

12 Και ο έκτος έχυσε τη φιάλη του πάνω στον ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη: και
ξεράθηκε το νερό του, για να ετοιμαστεί η οδός των βασιλιάδων που *είναι* από την
ανατολή *του* ήλιου. 13 Και είδα *να βγαίνουν* από το στόμα του δράκου και από το
στόμα του θηρίου και από το στόμα του ψευδοπροφήτη τρία πνεύματα ακάθαρτα σαν
βάτραχοι. 14 Είναι δηλαδή πνεύματα δαιμονίων που κάνουν *θαυματουργικά* σημεία, τα
οποία εκπορεύονται πάνω στους βασιλιάδες της οικουμένης όλης, για να τους
συνάξουν στον πόλεμο της ημέρας της μεγάλης του Θεού του Παντοκράτορα. 15 –
«Ιδού, έρχομαι σαν κλέφτης. Μακάριος αυτός που αγρυπνεί και διατηρεί τα ρούχα
του, για να μην περπατά γυμνός και βλέπουν την ασχήμια του». – 16 Και τους σύναξε
στον τόπο που καλείται εβραϊκά Αρμαγεδών.

17 Και ο έβδομος έχυσε τη φιάλη του στον αέρα: και εξήλθε φωνή μεγάλη από το
ναό, από το θρόνο, που λέει: «Έχει γίνει». 18 Και *τότε* έγιναν αστραπές και φωνές και
βροντές, και σεισμός έγινε μεγάλος, τέτοιος που δεν έγινε αφότου άνθρωπος
δημιουργήθηκε πάνω στη γη, σεισμός έτσι, τόσο πολύ μεγάλος. 19 Και η πόλη η
μεγάλη έγινε τρία μέρη και οι πόλεις των εθνών έπεσαν. Και *η* Βαβυλώνα η μεγάλη
μνημονεύτηκε μπροστά στο Θεό, για να της δώσει το ποτήρι το κρασί του θυμού της
οργής του. 20 Και κάθε νήσος έφυγε και όρη δε βρέθηκαν. 21 Και χαλάζι μεγάλο

βάρους περίπου *ενός* ταλάντου κατεβαίνει από τον ουρανό πάνω στους ανθρώπους.
Και βλαστήμησαν οι άνθρωποι το Θεό εξαιτίας της πληγής του χαλαζιού, γιατί πάρα
πολύ μεγάλη είναι η πληγή του.

Η μεγάλη πόρνη και το θηρίο

17

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 17

Και ήρθε ένας από τους εφτά αγγέλους που είχαν τις εφτά φιάλες και μίλησε μαζί
μου λέγοντας: «Έλα, θα σου δείξω την κατάκριση της πόρνης της μεγάλης που κάθεται
πάνω σε νερά πολλά, 2 με την οποία πόρνευσαν οι βασιλιάδες της γης και μέθυσαν
όσοι κατοικούν τη γη από το κρασί της πορνείας της». 3 Και με μετέφερε σε *μια* έρημο
μέσα σε πνευματική *έκσταση*. Και *τότε* είδα *μια* γυναίκα να κάθεται πάνω σε θηρίο
κόκκινο, γεμάτο βλάστημα ονόματα, που έχει εφτά κεφάλια και δέκα κέρατα. 4 Και η
γυναίκα ήταν ντυμένη με πορφυρό και κόκκινο, και επικαλυμμένη με χρυσάφι και με
πολύτιμους λίθους και με μαργαριτάρια, έχοντας χρυσό ποτήρι στο χέρι της γεμάτο με
βδελύγματα και με τις ακαθαρσίες της πορνείας της. 5 Και πάνω στο μέτωπό της *ένα*
όνομα γραμμένο, *ένα* μυστήριο: “Βαβυλώνα η μεγάλη, η μητέρα των πορνών και των
βδελυγμάτων της γης”. 6 Και είδα τη γυναίκα να μεθάει από το αίμα των αγίων και
από το αίμα των μαρτύρων *του* Ιησού.

Και θαύμασα, όταν την είδα, με θαυμασμό μεγάλο. 7 Αλλά μου είπε ο άγγελος:
«Γιατί θαύμασες; Εγώ θα σου πω το μυστήριο της γυναίκας και του θηρίου που τη
βαστάζει, το οποίο έχει τα εφτά κεφάλια και τα δέκα κέρατα. 8 Το θηρίο που είδες
ήταν και δεν είναι και μέλλει να ανεβαίνει από την άβυσσο και πηγαίνει στην απώλεια.
Και θα θαυμάσουν αυτοί που κατοικούν πάνω στη γη, των οποίων δεν έχει γραφτεί το
όνομα στο βιβλίο της ζωής από *την* αρχή της δημιουργίας *του* κόσμου, βλέποντας το
θηρίο ότι ήταν και δεν είναι, αλλά θα είναι *πάλι* παρόν. 9 Εδώ *είναι* ο νους που έχει
σοφία: τα εφτά κεφάλια είναι εφτά όρη όπου η γυναίκα κάθεται πάνω τους. Και *επίσης*
είναι εφτά βασιλιάδες· 10 οι πέντε έπεσαν, ο ένας υπάρχει, ο άλλος ακόμα δεν ήρθε
και, όταν έρθει, αυτός πρέπει να μείνει λίγο. 11 Και το θηρίο που ήταν και δεν είναι,
και αυτός είναι όγδοος *βασιλιάς* και προέρχεται από τους εφτά, και πηγαίνει στην
απώλεια. 12 Και τα δέκα κέρατα που είδες είναι δέκα βασιλιάδες, οι οποίοι δεν έλαβαν
βασιλεία ακόμη, αλλά λαβαίνουν εξουσία ως βασιλιάδες για μια ώρα μαζί με το θηρίο.
13 Αυτοί μια γνώμη έχουν, και τη δύναμη και *την* εξουσία τους στο θηρίο *τις* δίνουν.
14 Αυτοί με το Αρνίο θα πολεμήσουν και το Αρνίο θα τους νικήσει, γιατί είναι Κύριος
κυρίων και Βασιλιάς βασιλιάδων, και όσοι *είναι* μαζί του *είναι* κλητοί και εκλεκτοί και
πιστοί».

15 Και μου λέει: «Τα νερά που είδες, όπου η πόρνη κάθεται, είναι λαοί και πλήθη
και έθνη και γλώσσες. 16 Και τα δέκα κέρατα που είδες και το θηρίο, αυτοί θα
μισήσουν την πόρνη και θα την κάνουν έρημη και γυμνή, και τις σάρκες της θα φάνε
και αυτήν θα *την* κατακάψουν με φωτιά. 17 Γιατί ο Θεός έδωσε στις καρδιές τους να
κάνουν τη γνώμη του, και να ενεργήσουν με μία γνώμη και να δώσουν τη βασιλεία
τους στο θηρίο μέχρι να τελεστούν οι λόγοι του Θεού. 18 Και η γυναίκα που είδες
είναι η πόλη η μεγάλη που έχει *τη* βασιλεία *της* πάνω στους βασιλιάδες της γης».

18

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 18

Μετά από αυτά είδα άλλο άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό, έχοντας εξουσία
μεγάλη, και η γη φωτίστηκε από τη δόξα του. 2 Και έκραξε με ισχυρή φωνή, λέγοντας:

«Έπεσε, έπεσε *η* Βαβυλώνα η μεγάλη,
και έγινε κατοικητήριο δαιμονίων
και φυλακή για κάθε πνεύμα ακάθαρτο
και φυλακή για κάθε όρνιο ακάθαρτο
και φυλακή για κάθε θηρίο ακάθαρτο
και μισημένο.
3 Γιατί από το κρασί του θυμού της πορνείας της
έχουν πιει όλα τα έθνη,
και οι βασιλιάδες της γης μαζί της πόρνευσαν,
και οι έμποροι της γης από τη δύναμη
της ακολασίας της πλούτισαν».

4 Και άκουσα άλλη φωνή από τον ουρανό να λέει:

«Εξέλθετε λαέ μου από αυτή,
για να μη συμμεριστείτε τις αμαρτίες της
και από τις πληγές της να μη λάβετε·
5 γιατί *έφτασαν* οι αμαρτίες της
και κόλλησαν μέχρι τον ουρανό,
και θυμήθηκε ο Θεός τα αδικήματά της.
6 Αποδώστε σ’ αυτήν όπως κι αυτή απόδωσε,
και ανταποδώστε τά διπλά
σύμφωνα με τα έργα της·
στο ποτήρι που κέρασε κεράστε τη διπλάσια.
7 Όσο δόξασε *τον* εαυτό της και έζησε ακόλαστα,
τόσο πολύ δώστε της βασανισμό και πένθος.
Γιατί μες στην καρδιά της λέει:
“Κάθομαι *ως* βασίλισσα,
και χήρα δεν είμαι,
καί πένθος δε θα δω”.
8 Γι’ αυτό σε μια ημέρα θα έρθουν οι πληγές της,
θάνατος και πένθος και λιμός
και με φωτιά θα κατακαεί·
γιατί *είναι* ισχυρός *ο* Κύριος ο Θεός
που την έκρινε».

9 Και θα κλάψουν και θα θρηνήσουν γι’ αυτήν οι βασιλιάδες της γης, που
πόρνευσαν μαζί της και έζησαν ακόλαστα, όταν *θα* βλέπουν τον καπνό της πυρκαγιάς
της, 10 έχοντας σταθεί από μακριά εξαιτίας του φόβου του βασανισμού της, λέγοντας:

«Αλίμονο, αλίμονο στην πόλη τη μεγάλη,
τη Βαβυλώνα την πόλη την ισχυρή,

γιατί σε μια ώρα ήρθε η κρίση σου».
11 Και οι έμποροι της γης κλαίνε και πενθούν γι’ αυτή, γιατί το φορτίο τους κανείς
δεν αγοράζει πια, 12 φορτίο χρυσού και αργύρου και πολύτιμων λίθων και
μαργαριταριών και ακριβού λινού και πορφύρας και μεταξιού και κόκκινου
υφάσματος, και κάθε ξύλο αρωματικό και κάθε σκεύος από ελεφαντόδοντο και κάθε
σκεύος από ξύλο πολυτιμότατο, και *από* χαλκό και *από* σίδηρο και *από* μάρμαρο, 13
και κανέλα και αρωματικές αλοιφές και θυμιάματα και μύρο και λιβάνι και κρασί και
λάδι και σιμιγδάλι και σιτάρι και κτήνη και πρόβατα, και ίππους και αμάξια *με
τέσσερις ρόδες*, και σώματα *δούλων* και ψυχές ανθρώπων.
14 Και τα οπωρικά που πεθυμούσε η ψυχή σου
έφυγαν από σένα,
και όλες οι νοστιμιές και η λαμπρότητα
χάθηκαν από σένα,
και ποτέ δε θα τα βρούνε πια.
15 Οι έμποροι τούτων που πλούτισαν από αυτήν, από μακριά θα σταθούν εξαιτίας
του φόβου του βασανισμού της, κλαίγοντας και πενθώντας· 16 λέγοντας:
«Αλίμονο, αλίμονο στην πόλη τη μεγάλη,
τη ντυμένη με ακριβό λινό
και πορφυρό και κόκκινο,
και επικαλυμμένη με χρυσάφι
και πολύτιμους λίθους
και μαργαριτάρια,
17 γιατί σε μια ώρα ερημώθηκε
αυτός ο τόσο πολύς πλούτος».
Και κάθε κυβερνήτης και καθένας που πλέει για *οποιονδήποτε* τόπο και ναύτες και
όσοι εργάζονται στη θάλασσα, από μακριά στάθηκαν 18 και έκραζαν, βλέποντας τον
καπνό της πυρκαγιάς της, λέγοντας: «Ποια *ήταν* όμοια με την πόλη τη μεγάλη;» 19
Και έριξαν χώμα πάνω στα κεφάλια τους και έκραζαν, κλαίγοντας και πενθώντας,
λέγοντας:
«Αλίμονο, αλίμονο στην πόλη τη μεγάλη,
με την οποία πλούτισαν όλοι όσοι έχουν τα πλοία
στη θάλασσα από τα πολύτιμα *πράγματά* της,
γιατί σε μια ώρα ερημώθηκε».
20 Ευφραίνου γι’ αυτήν, ουρανέ
και οι άγιοι και οι απόστολοι και οι προφήτες,
γιατί έκρινε ο Θεός
την κατηγορία σας *που προήλθε* εξαιτίας της.
21 Και ένας άγγελος ισχυρός σήκωσε λίθο σαν μυλόπετρα μεγάλη και *τον* έριξε στη
θάλασσα, λέγοντας:
«Έτσι με ορμή θα ριχτεί
η Βαβυλώνα η μεγάλη πόλη
και δε θα βρεθεί πια.
22 Και φωνή κιθαριστών και μουσικών,
και αυλητών και σαλπιγκτών
δε θ’ ακουστεί μέσα σ’ εσένα πια,

και κανένας τεχνίτης καμιάς τέχνης
δε θα βρεθεί μέσα σ’ εσένα πια,
και ήχος μύλου
δε θα ακουστεί μέσα σ’ εσένα πια,
23 και φως λύχνου
δε θα φέξει μέσα σ’ εσένα πια,
και φωνή γαμπρού και νύφης
δε θα ακουστεί μέσα σ’ εσένα πια.
Γιατί οι έμποροί σου ήταν οι μεγιστάνες της γης,
γιατί με τη μαγεία σου πλανήθηκαν
όλα τα έθνη,
24 και μέσα σ’ αυτήν βρέθηκε
αίμα προφητών και αγίων
και όλων των σφαγμένων επάνω στη γη».

19

Μετά από αυτά άκουσα σαν φωνή μεγάλη από πλήθος πολύ στον ουρανό να λένε:
«Αλληλούια·
η σωτηρία και η δόξα και η δύναμη
είναι του Θεού μας,
2 γιατί αληθινές και δίκαιες οι κρίσεις του·
γιατί έκρινε την πόρνη τη μεγάλη
που διέφθειρε τη γη με την πορνεία της,
και εκδικήθηκε το αίμα των δούλων του
που χύθηκε από το χέρι της».
3 Και για δεύτερη φορά έχουν πει:
«Αλληλούια·
και ο καπνός της ανεβαίνει στους αιώνες
των αιώνων».
4 Και έπεσαν οι πρεσβύτεροι οι είκοσι τέσσερις και τα τέσσερα ζωντανά όντα και προσκύνησαν το Θεό που κάθεται πάνω στο θρόνο, λέγοντας:
«Αμήν, Αλληλούια».

Το γαμήλιο δείπνο του Αρνίου

5 Και φωνή εξήλθε από το θρόνο, λέγοντας:
«Αινείτε το Θεό μας
όλοι οι δούλοι του
και όσοι τον φοβάστε,
οι μικροί και οι μεγάλοι».
6 Και άκουσα σαν φωνή από όχλο πολύ και σαν βοή από νερά πολλά και σαν βοή βροντών ισχυρών να λένε:
«Αλληλούια,
γιατί βασίλεψε Κύριος

ο Θεός μας ο Παντοκράτορας.
7 Ας χαιρόμαστε και ας αγαλλιάζουμε,
και ας δώσουμε τη δόξα σ’ αυτόν,
γιατί ήρθε ο γάμος του Αρνίου,
και η γυναίκα του ετοίμασε *τον* εαυτό της,
8 και της δόθηκε να ντυθεί
εκλεκτό λινό λαμπρό, καθαρό·
γιατί το εκλεκτό λινό
είναι οι δίκαιες πράξεις των αγίων».

9 Και μου λέει: «Γράψε: Μακάριοι οι καλεσμένοι στο δείπνο του γάμου του
Αρνίου». Και μου λέει: «Αυτοί οι λόγοι είναι αληθινοί, του Θεού». 10 Και έπεσα
μπροστά στα πόδια του, για να τον προσκυνήσω. Και μου λέει: «Κοίτα μην *το κάνεις*!
Σύνδουλός σου είμαι και των αδελφών σου που έχουν τη μαρτυρία *για τον* Ιησού· το
Θεό προσκύνησε». Γιατί η μαρτυρία *για τον* Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας.

Ο ιππέας του λευκού ίππου

11 Και είδα τον ουρανό ανοιγμένο, και ιδού ίππος λευκός και αυτός που κάθεται
πάνω του καλείται “Πιστός και Αληθινός”, και με δικαιοσύνη κρίνει και πολεμά. 12
Και οι οφθαλμοί του *είναι* σαν πύρινη φλόγα, και πάνω στο κεφάλι του διαδήματα
πολλά, έχοντας όνομα γραμμένο που κανείς δεν ξέρει παρά *μόνο* αυτός. 13 Και *είναι*
ντυμένος με ρούχο βαμμένο σε αίμα, και έχει καλεστεί το όνομά του “Ο Λόγος του
Θεού”. 14 Και τα στρατεύματα που *είναι* στον ουρανό τον ακολουθούσαν πάνω σε
ίππους λευκούς, ντυμένοι με εκλεκτό λινό λευκό, καθαρό. 15 Και από το στόμα του
εκπορεύεται ρομφαία κοφτερή, για να πατάξει με αυτήν τα έθνη, και αυτός θα τους
ποιμάνει με ράβδο σιδερένια. Και αυτός πατά το πατητήρι του θυμωμένου κρασιού της
οργής του Θεού του Παντοκράτορα. 16 Και έχει πάνω στο ρούχο *του* και πάνω στο
μηρό του *ένα* όνομα γραμμένο: “Βασιλιάς βασιλιάδων και Κύριος κυρίων”.

17 Και είδα έναν άγγελο να έχει σταθεί στον ήλιο και έκραξε με φωνή μεγάλη,
λέγοντας σε όλα τα όρνια που πετούν στα μεσούρανα: «Ελάτε, συναχτείτε στο δείπνο
το μεγάλο του Θεού, 18 για να φάτε σάρκες βασιλιάδων και σάρκες χιλίαρχων και
σάρκες ισχυρών και σάρκες ίππων και αυτών που κάθονται πάνω τους και σάρκες
όλων, ελεύθερων και δούλων και μικρών και μεγάλων». 19 Και είδα το θηρίο και τους
βασιλιάδες της γης και τα στρατεύματά τους συναγμένα, για να κάνουν τον πόλεμο με
αυτόν που κάθεται πάνω στον ίππο και με το στράτευμά του. 20 Και πιάστηκε το
θηρίο και μαζί του ο ψευδοπροφήτης που έκανε τα *θαυματουργικά* σημεία μπροστά
του, με τα οποία πλάνησε εκείνους που έλαβαν το χάραγμα του θηρίου και εκείνους
που προσκυνούν την εικόνα του· ζωντανοί ρίχτηκαν οι δύο στη λίμνη της φωτιάς που
καίγεται με θειάφι. 21 Και οι λοιποί σκοτώθηκαν με τη ρομφαία αυτού που κάθεται
πάνω στον ίππο, η οποία εξήλθε από το στόμα του, και όλα τα όρνια χόρτασαν από τις
σάρκες τους.

Η χιλιετής βασιλεία του Χριστού

20

Και είδα άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό, έχοντας το κλειδί της αβύσσου και
αλυσίδα μεγάλη στο χέρι του. 2 Και κράτησε το δράκο, τον όφη τον αρχαίο, που είναι
Διάβολος και ο Σατανάς, και τον έδεσε χίλια έτη 3 και τον έριξε στην άβυσσο και
έκλεισε και σφράγισε από πάνω του, για να μην πλανήσει πια τα έθνη μέχρι να
τελειώσουν τα χίλια έτη. Μετά από αυτά πρέπει να λυθεί αυτός για λίγο χρόνο.

4 Και είδα θρόνους και κάθισαν πάνω τους και τους δόθηκε *η* κρίση, και *είδα* τις
ψυχές των πελεκοσφαγμένων για τη μαρτυρία του Ιησού και για το λόγο του Θεού, και
οι οποίοι δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε την εικόνα του και δεν έλαβαν το χάραγμα
πάνω στο μέτωπο και πάνω στο χέρι τους. Και έζησαν και βασίλεψαν μαζί με το
Χριστό χίλια έτη. 5 Οι υπόλοιποι από τους νεκρούς δεν έζησαν μέχρι να τελειώσουν
τα χίλια έτη. Αυτή *είναι* η ανάσταση η πρώτη. 6 Μακάριος και άγιος εκείνος που έχει
μέρος στην ανάσταση την πρώτη· πάνω σ’ αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει
εξουσία, αλλά θα είναι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θα βασιλέψουν μαζί του
τα χίλια έτη.

Η ήττα του Σατανά

7 Και όταν τελειώσουν τα χίλια έτη, θα λυθεί ο Σατανάς από τη φυλακή του 8 και
θα εξέλθει, για να πλανήσει τα έθνη που *είναι* στις τέσσερις γωνίες της γης, τον Γωγ
και Μαγώγ, ώστε να τους συνάξει στον πόλεμο, των οποίων ο αριθμός τους *είναι* σαν
την άμμο της θάλασσας. 9 Και ανέβηκαν πάνω σε *όλο* το πλάτος της γης και
κύκλωσαν το στρατώνα των αγίων και την πόλη την αγαπημένη· και *τότε* κατέβηκε
φωτιά από τον ουρανό και τους κατάφαγε. 10 Και ο Διάβολος που τους πλανά ρίχτηκε
στη λίμνη της φωτιάς και *του* θειαφιού, όπου *είναι* και το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης,
και θα βασανιστούν ημέρα και νύχτα στους αιώνες των αιώνων.

Η κρίση μπροστά στο μεγάλο λευκό θρόνο

11 Και είδα θρόνο μεγάλο, λευκό, και αυτόν που κάθεται πάνω του. Από το
πρόσωπο αυτού έφυγε η γη και ο ουρανός, και τόπος δε βρέθηκε γι’ αυτούς. 12 Και
είδα τους νεκρούς, τους μεγάλους και τους μικρούς, να έχουν σταθεί μπροστά στο
θρόνο. Και βιβλία ανοίχτηκαν, και άλλο βιβλίο ανοίχτηκε, το οποίο είναι της ζωής·
και κρίθηκαν οι νεκροί από τα γραμμένα στα βιβλία κατά τα έργα τους. 13 Και έδωσε
η θάλασσα τους νεκρούς που *ήταν* σ’ αυτήν, και ο θάνατος και ο άδης έδωσαν τους
νεκρούς που *ήταν* σ’ αυτούς· και κρίθηκαν καθένας κατά τα έργα τους. 14 Και ο
θάνατος και ο άδης ρίχτηκαν στη λίμνη της φωτιάς. Αυτός είναι ο θάνατος ο δεύτερος:
η λίμνη της φωτιάς. 15 Και αν κάποιος δε βρέθηκε στη βίβλο της ζωής γραμμένος,
ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς.

Καινούργιος ουρανός και καινούργια γη

21

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 21

Και είδα καινούργιο ουρανό και καινούργια γη. Γιατί ο πρώτος ουρανός και η
πρώτη γη έφυγαν και η θάλασσα δεν υπάρχει πια. 2 Και την πόλη, την άγια
Ιερουσαλήμ, καινούργια *την* είδα να κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό,

ετοιμασμένη σαν νύφη κοσμημένη για τον άντρα της. 3 Και άκουσα φωνή μεγάλη από
το θρόνο να λέει: «Ιδού η σκηνή του Θεού μαζί με τους ανθρώπους και θα
κατασκηνώσει μαζί τους, και αυτοί θα είναι λαοί του και *ο* ίδιος ο Θεός μαζί τους θα
είναι δικός τους Θεός. 4 Και θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τους οφθαλμούς τους, και ο
θάνατος δε θα υπάρχει πια ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δε θα υπάρχει πια·
γιατί τα πρώτα έφυγαν».

5 Και είπε αυτός που κάθεται πάνω στο θρόνο: «Ιδού, καινούργια *τα* κάνω όλα».
Και λέει: «Γράψε, γιατί αυτοί οι λόγοι είναι πιστοί και αληθινοί». 6 Και μου είπε:
«Έχουν γίνει. Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, η αρχή και το τέλος. Εγώ σ' αυτόν
που διψά θα δώσω από την πηγή του νερού της ζωής δωρεάν. 7 Αυτός που νικά θα
κληρονομήσει αυτά, και θα είμαι σ' αυτόν Θεός και αυτός θα μου είναι γιος. 8 Αλλά
για τους δειλούς και άπιστους και βδελυρούς και φονιάδες και πόρνους και μάγους και
ειδωλολάτρες και για όλους τους ψεύτες, το μέρος τους *θα είναι* μέσα στη λίμνη που
καίγεται με φωτιά και θειάφι: αυτό είναι ο θάνατος ο δεύτερος».

Η καινούργια Ιερουσαλήμ

9 Και ήρθε ένας από τους εφτά αγγέλους που είχαν τις εφτά φιάλες, που ήταν
γεμάτες με τις εφτά πληγές τις έσχατες, και μίλησε μαζί μου λέγοντας: «Έλα, θα σου
δείξω τη νύφη, τη γυναίκα του Αρνίου». 10 Και με μετέφερε μέσα σε πνευματική
έκσταση πάνω σε όρος μεγάλο και ψηλό και μου έδειξε την πόλη, την άγια
Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό, 11 έχοντας την δόξα του
Θεού. Η λάμψη του φωτός της *είναι* όμοια με πολυτιμότατο λίθο σαν λίθο ίασπη που
κρυσταλλίζει. 12 Έχει τείχος μεγάλο και ψηλό, έχει δώδεκα πύλες και πάνω στις πύλες
δώδεκα αγγέλους, και ονόματα *είναι* γραμμένα πάνω *στις πύλες*, που είναι τα ονόματα
των δώδεκα φυλών *των* γιων Ισραήλ. 13 Από ανατολή τρεις πύλες και από βορρά τρεις
πύλες και από νότο τρεις πύλες και από δυτικά τρεις πύλες. 14 Και το τείχος της πόλης
έχει δώδεκα θεμέλιους λίθους και πάνω τους *τα* δώδεκα ονόματα των δώδεκα
αποστόλων του Αρνίου.

15 Κι αυτός που μιλούσε μαζί μου είχε *για* μέτρο καλάμι χρυσό, για να μετρήσει
την πόλη και τις πύλες της και το τείχος της. 16 Και η πόλη κείτεται τετράγωνη, και το
μήκος της *είναι* όσο και το πλάτος. Και μέτρησε την πόλη με το καλάμι· *εκτεινόταν* σε
δώδεκα χιλιάδες στάδια. Το μήκος και το πλάτος και το ύψος της είναι ίσα. 17 Και
μέτρησε το τείχος της: *ήταν* εκατόν σαράντα τέσσερις πήχες με μέτρο ανθρώπινο, που
είναι *του* αγγέλου. 18 Και η εσωτερική δομή του τείχους της *είναι από* ίασπη και η
πόλη *από* χρυσάφι καθαρό όμοιο με γυαλί καθαρό. 19 Οι θεμέλιοι *λίθοι* του τείχους
της πόλης *είναι* κοσμημένοι με κάθε πολύτιμο λίθο. Ο θεμέλιος ο πρώτος *είναι* ίασπης,
ο δεύτερος ζαφείρι, ο τρίτος χαλκηδόνιο, ο τέταρτος σμαράγδι, 20 ο πέμπτος
σαρδόνυχας, ο έκτος σάρδιο, ο έβδομος χρυσόλιθος, ο όγδοος βήρυλλος, ο ένατος
τοπάζι, ο δέκατος χρυσόπρασος, ο ενδέκατος υάκινθος, ο δωδέκατος αμέθυστος. 21
Και οι δώδεκα πύλες *είναι* δώδεκα μαργαριτάρια· καθεμιά ξεχωριστά από τις πύλες
ήταν από ένα μαργαριτάρι. Και η πλατεία της πόλης *είναι* χρυσάφι καθαρό σαν γυαλί
διαυγές.

22 Και ναό δεν είδα μέσα σ' αυτή, γιατί ο Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτορας είναι
ναός της, και το Αρνίο. 23 Και η πόλη δεν έχει ανάγκη τον ήλιο ούτε τη σελήνη, για

να φέγγουν σ' αυτή, γιατί η δόξα του Θεού φώτισε αυτήν και ο λύχνος της *είναι* το
Αρνίο. 24 Και θα περπατήσουν τα έθνη με το φως της, και οι βασιλιάδες της γης θα
φέρουν τη δόξα τους σ' αυτή. 25 Και οι πύλες της δε θα κλειστούν *την* ημέρα, γιατί
νύχτα δε θα υπάρχει εκεί. 26 Και θα φέρνουν τη δόξα και την τιμή των εθνών σ' αυτή.
27 Και δε θα εισέλθει σ' αυτήν κανένα *πράγμα* ακάθαρτο και όποιος κάνει βδέλυγμα
και ψέμα παρά *μόνο* οι γραμμένοι στο βιβλίο της ζωής του Αρνίου.

22

Και μου έδειξε ποταμό νερού ζωής, λαμπρό σαν κρύσταλλο, που εκπορεύεται από
το θρόνο του Θεού και του Αρνίου. 2 Στο μέσο της πλατείας της και δώθε και κείθε
του ποταμού *ήταν* δέντρο ζωής, που κάνει δώδεκα καρπούς, κάθε μήνα αποδίδοντας
τον καρπό του. Και τα φύλλα του δέντρου *είναι* για θεραπεία των εθνών. 3 Και κανένα
ανάθεμα δε θα υπάρχει πια. Και ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου θα είναι μέσα σ'
αυτήν, και οι δούλοι του θα τον λατρεύουν 4 και θα βλέπουν το πρόσωπό του, και το
όνομά του *θα είναι* πάνω στα μέτωπά τους. 5 Και νύχτα δε θα υπάρχει πια και δεν
έχουν ανάγκη από φως λύχνου και από φως ήλιου, γιατί *ο* Κύριος ο Θεός θα φωτίζει
πάνω τους, και θα βασιλεύουν στους αιώνες των αιώνων.

Ο ερχομός του Χριστού

6 Και μου είπε: «Αυτοί οι λόγοι *είναι* πιστοί και αληθινοί, και ο Κύριος, ο Θεός των
πνευμάτων των προφητών, απέστειλε τον άγγελό του, για να δείξει στους δούλους του
αυτά που πρέπει να γίνουν γρήγορα». 7 «Και ιδού, έρχομαι γρήγορα. Μακάριος
όποιος τηρεί τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου».

8 Κι εγώ *ο* Ιωάννης *είμαι* που ακούει και βλέπει αυτά. Και όταν άκουσα και είδα,
έπεσα, για να προσκυνήσω μπροστά στα πόδια του αγγέλου που μου έδειχνε αυτά. 9
Και μου λέει: «Κοίτα μην *το κάνεις*! Σύνδουλός σου είμαι και των αδελφών σου των
προφητών και με όσους τηρούν τους λόγους του βιβλίου τούτου, το Θεό
προσκύνησε». 10 Και μου λέει: «Μη σφραγίσεις τους λόγους της προφητείας του
βιβλίου τούτου· γιατί ο καιρός είναι κοντά. 11 Όποιος αδικεί ας αδικήσει ακόμα και ο
ρυπαρός ας ρυπανθεί ακόμα, και ο δίκαιος ας πράξει δικαιοσύνη ακόμα και ο άγιος ας
αγιαστεί ακόμα».

12 «Ιδού έρχομαι γρήγορα, και ο μισθός μου *είναι* μαζί μου, για να αποδώσω σε
καθέναν όπως είναι το έργο του. 13 Εγώ *είμαι* το Άλφα και το Ωμέγα, ο πρώτος και ο
έσχατος, η αρχή και το τέλος».

14 Μακάριοι όσοι πλένουν τις στολές τους, για να είναι η εξουσία τους πάνω στο
δέντρο της ζωής, και για να εισέλθουν στην πόλη από τις πύλες. 15 Έξω οι
ομοφυλόφιλοι και οι μάγοι και οι πόρνοι και οι φονιάδες και οι ειδωλολάτρες και
καθένας που αγαπά και πράττει το ψεύδος.

16 «Εγώ, *ο* Ιησούς, έστειλα τον άγγελό μου να μαρτυρήσει σ' εσάς αυτά για τις
εκκλησίες. Εγώ είμαι η ρίζα και ο απόγονος *του* Δαβίδ, ο αστέρας ο λαμπρός, ο
πρωινός». 17 Και το Πνεύμα και η νύφη λένε: «Έλα». Και όποιος ακούει ας πει:
«Έλα». Και όποιος διψά ας έρχεται, όποιος θέλει ας λάβει νερό ζωής δωρεάν.

18 Μαρτυρώ εγώ σε καθέναν που ακούει τους λόγους της προφητείας του βιβλίου
τούτου: αν κάποιος προσθέσει σ' αυτά, θα προσθέσει ο Θεός πάνω του τις πληγές που

είναι γραμμένες στο βιβλίο τούτο. 19 Και αν κάποιος αφαιρέσει από τους λόγους του
βιβλίου της προφητείας αυτής, θα αφαιρέσει ο Θεός το μέρος του από το δέντρο της
ζωής και από την πόλη την άγια, που είναι γραμμένα στο βιβλίο τούτο.
20 Λέει εκείνος που μαρτυρεί αυτά: «Ναι, έρχομαι γρήγορα». Αμήν, έλα Κύριε
Ιησού.
21 Η χάρη του Κυρίου Ιησού *ας είναι* μαζί με όλους.

ΓΙΩΡΓΟΣ Ε. ΤΑΧΛΑΜΠΟΥΡΗΣ E-mail: giorgos@greekbiblos.gr
Τηλ. 0945 356806